

ਟੀਕਾ

Tikka

ਗੁਰੁਭਾਵਦੀਪਕਾ

Guru Baidip
Ka

ਸ਼ੀਮਤ

ਪੀਠਿਤਤਾਗਸਿੰਘਨਰੋਤਮ

ਰਚਿਤ

By Pandit Tara Singh
Narotam

ਸ਼ੀਮਤ ਸ਼ੀਨਨਕਸਾਹੀ ੪੧੨

ਸ਼ੀਮਤ ੧੯੩੮ ਬਿ: ਸ਼ੀਮਤ ੧੯੮੧ ਈ:

1838 ਲਾਹੌਰ 1981 A.D
LAHORE

ਯੀਤੁਆਫਤਾਬਪਜਾਬਮੇਛਾਪਾਰੀਆ

ਦੀਵਨਬੁਟਾਸਿੰਘਮਾਲਕਕੋਆਧਿਕਾਰ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾ ਬਿਤੁ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੋਤੋ ਸਿੰਧ ਸੁੰਧ ਬੁੱਧ ਨਿੰਤ ਜ ਨਿਗਦਿ ਕਾਰ ਰੂਪ ਨਿਰ
ਜੁਗ ਨਿਰੀਹ ਨਿਰਦੋਖ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਜੈ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਆਦਿ ਅ
ਤ ਸੋ ਬਿਹੀ ਨ ਰੂਪ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪਾਰ ਨਿਖਲ ਪਸਾਰ ਹੈ॥ ਏਕ ਰੂ
ਪ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕ ਸੁਖ ਏਕ ਭਿੰਤਿ ਏਕ ਨਿਧੀ ਏਕ ਦੇਵ ਏਕ ਏਕ ਕਾਰ ਹੈ
੧॥ ਵਹੀ ਨਿਜ ਮਾਯ ਮੇ ਪਸਾਰ ਜੋਤਿ ਤੀ ਨ ਰੂਪ ਪਾਰ ਕੇ ਕਹਾਯੋ ਗਿਰਾ
ਸਾਰ ਓ ਕਾਰ ਹੈ॥ ੧॥ ਤਾਂ ਕੇ ਰਚੇ ਮਾਯ ਕ ਪ੍ਰਚ ਵ ਪੁ ਬੁ ਲ ਮਾ ਹ ਜ
ਬੀਜ ਬੀ ਵੈ ਵ ਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਤ ਹਾ ਨੀ ਆ॥ ਤ ਬੀ ਤ ਬ ਕਾਂ ਹੂ ਕਾਂ ਹੂ ਰੂ
ਪ ਕੇ ਬ ਨ ਯ ਸੁ ਭ ਆ ਵੇ ਜ ਗ ਰ ਛ ਕਾ ਜ ਬਿ ਸੁ ਸਿ ਵ ਗ ਜਾ ਨੀ ਆ॥
ਯਾ ਤੇ ਕ ਲੁ ਕਾ ਲੁ ਖ ਦ ਬਾ ਈ ਪ ਰਾ ਸੋ ਰ ਸੁ ਨ ਪ ਯੋ ਹ ਰਿ ਨ ਨ ਕ ਰੁ
ਰੂ ਕੇ ਵ ਪੁ ਜ ਨੀ ਆ॥ ਆ ਏ ਜਾ ਏ ਪੁ ਛੇ ਪ ਰ ਕੀ ਨੇ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਬੈ ਸ ਕਾ
ਟ ਕ ਕ ਲੇ ਸ ਦੁ ਖ ਸੁ ਖ ਦ ਮ ਹਾ ਨੀ ਆ॥ ੨॥ ਵ ਹੀ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਕੇ ਅ ਸੇ
ਖ ਮੇ ਪ੍ਰ ਕਾ ਸ ਹੇ ਤ ਰ ਚੇ ਅ ਕ ਦੂ ਜੇ ਗੁ ਰੁ ਗੁ ਰੁ ਖੀ ਸੁ ਨ ਮ ਹੈ॥ ਵੀ ਨੇ
ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਲੇ ਸ ਕਾ ਟ ਕ ਕ ਲੇ ਸ ਬੈ ਸ ਜਾ ਹ ਕੇ ਨ ਪ੍ਰੇ ਮ ਰੰ ਚ ਮਾ ਹ ਧ ਨ ਪ
ਮ ਹੈ॥ ਕੀ ਨੀ ਆ ਤਿ ਸੇ ਵ ਦੇ ਵ ਭੇ ਵ ਕੀ ਪ ਛਾ ਨ ਹੇ ਤ ਨੇ ਤ ਗੁ ਰੁ ਈ ਸ੍ਰ ਰ ਨ
ਛੇ ਡ ਆ ਨ ਕਾ ਮ ਹੈ॥ ਕੀ ਨੇ ਤ ਪ ਭਾ ਗੀ ਤ ਪ ਭ ਚੀ ਕੋ ਮਿ ਟਾ ਨ ਵ ਰ ਖ
ਮਾ ਕੇ ਪ ਹਾਰ ਗੁ ਰੁ ਅ ਗ ਦ ਸੁ ਨ ਮ ਹੈ॥ ੩॥ ਵ ਹੀ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਦੇ ਸ ਦੇ ਸ
ਮੇ ਪ੍ਰ ਕਾ ਸ ਹੇ ਤ ਵੀ ਨੇ ਗੁ ਰੁ ਤੀ ਜੇ ਸਾ ਬ ਬ ਖ ਸਾ ਸਿ ਪ ਨ ਕੇ॥ ਜ ਕੇ ਪਾ

॥ ਇਜਹਾਂਕਹਾਂਜਗਮੇਸੁਨਾਮੀਭੁਏਰੀਗੁਸਾਹੀਆਵਿਪੁਜੇਸਭੀ ॥ ੩ ॥
 ਸਾਬਮਾਨਕੇਪੁੰਡੀਪਾਤਿਠਨਗੁਰੁਨਿਗਾਸੇਨਿਹਾਲਕੀਨੋਚੋਬੋ
 ਪਤਿਸਾਹਜਾਯਆਪਨੀਸੁਠਾਨਕੇਰਚੋਬਰਤੀਰਬਤਰਾਨਕੋਨਿ
 ਖਲਜੀਵੁਆਗਾਦਯੀਆਮਰਅਗਾਮੀਸਭਜਾਨਕੇ ॥ ੪ ॥ ਤਾਹੀ
 ਉਪਦੇਸਵਾਰੇਜਨੋਕੋਦਿਖਾਨਹੇਤਅਦਭੁਤਾਬਿਭੁਤਾਦਿੱਬਜਾਦਿਬ੍ਰਜਾਂ
 ਹਤਾਹਕੀਆਮੀਤਿਸਰੋਵਰਸਵਾਰੋਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਆਸਰਾਸ
 ਪੁਰਕਗਰੀਬਨਰਨਾਹਕੀਬਾਧਜੋਹੈਬਿਧਾਤੇਯਾਤੇਦੂਸਰੇਨਤਾ
 ਹਸਮਦੇਖਨਮੈਆਯੋਗੁਰੁਉਪਰੀਬਮਾਹਕੀਕ੍ਰਮੀਕਲਿਕਕ੍ਰਮੁ
 ਕਕਕਾਰੋਪਨਪੁਨਾਯਯੋਯਥੋਯਥੈਠੇਉਪਮਾਸੁਵਾਹਕੀ ॥ ੫ ॥
 ਵਹੀਉਪਦੇਸਕੁਲਕਟਕਕਲੇਸਜਾਨਜਗਮੇਠਰਾਨਹੇਤਅਨਜ
 ਮਤਰੀਤਿਸੋਨਾਮਸੇਮਹਾਨਪੋਤਬਾਧੋਗੁਰੁਰੀਬਜਾਹਦੇਖਤਹੀ
 ਪਾਪਪੁਜਭਾਗੋਜਨਚੀਰਸੋਬਾਧੀਮਰਯਾਦਰਾਗਾਬਾਨੀਮੇਗ
 ਵੰਈਯੋਹਿਤਜਾਕੋਸੁਨਸਭੀਜਨਆਵੇਪਾਸਮੀਤਸੋਪ੍ਰਾਤਜਪਸਾ
 ਯੰਜਪਸੈਨਜਪਤੀਨੋਕਹੇਅੰਰਸਭਗੀਤਿਬਿਰਕਰੀਲੋਹਭੀਤਿ
 ਸੋ ॥ ੬ ॥ ਤਾਹੀਉਪਦੇਸਮਾਹਚਿੰਤਾਬਿਤਵਾਰਨਕੋਕਾਰਕਵਿਘਨ
 ਜਨਾਸਿਖਾਅਤਿਦੈਬੋਕੋਬਾਧੀਤਰਵਾਰਮੀਰੀਪੀਰੀਕਸਕਟਮ ॥
 ਹਕਾਟਕਕੁਲਾਨਦੁਸ੍ਰਬਦਲਾਸੁਲੈਬੋਕੋਕੀਨੋਪਮਸਾਨਰਾਮਰ ॥
 ਵਨਕੇਦਲਸਾਮਕਾਕਰਿਪਯੋਗਨਕੇਜੁਬਨਾਪੇਬੋਕੋਦੁਸ੍ਰਨ
 ਖਪਨੋਅੰਤਰਾਨੇਸੁਭਸੰਤਨਕੋਯੋਹੀਬਰਕਮਗੁਰੁਹਾਰਿਗੁਬਿਦ
 ਹੈਬੋਕੋ ॥ ੭ ॥ ਤਾਹੀਉਪਦੇਸਵਾਰਸਾਰਸਾਰਸੇਵਦਾਰਜਨਨਕੋਦੈ
 ਬੋਹਿਤਰਾਜਕਾਜਰੀਤੀਪੁਰਾਜੀਗਲਮੇਮਿਗਲਕਹਾਵਤਸਫ
 ਲਹੇਤਕੀਨੀਜਬਯਾਝਾਸੁਦਾਤਾਹਾਰਿਗਾਇਗੁਰਾਫੂਲਬੀਸਫੂ

੪ ਲਨਮੇਲੋਨੇਫਲਲਾਵਨਕੋਹਾਥਮੇਸੰਭਾਰੀਗੁਰੁਬਰਫੀਸੁਮਹਾਂ
 ਖੁਰਾਰਾਜਤਬਤਾਵਤਸੁਸਿਖਾਸਭਾਸਿਖਨਕੋਜੈਸਕਾਬਿਰਾਜੇ
 ਸੁਰਸਭਾਮੇਸੁਰਾਨਗੁਰਾ॥੮॥ਸੋਈਉਪਦੇਸਲੇਸਾਰਿਤਮੇਪ੍ਰਵੇ
 ਸਾਜਿਨੇਤਿਨਹੀਕੋਬੋਧਨਕੋਹੇਤਅਸਗਯਾਨਕੋ॥ਦੀਪਾਸਿਖਾਨਦੀ
 ਜਲਭੂਤਾਸਿਖੀਮੇਘਢਯਸਾਮਸਭੋਚਿਤਮਾਹਰਾਏਅਯਯਾ
 ਨਕੋ॥ਘਰਪੁਨਸੁਤਾਭ੍ਰਿਤਨਾਰੀਆਦਿਸਭੀਲਖੋਆਪਨੀਸਮੇਤ
 ਦੇਗਬਿੰਜਲਸਕਾਨਕੋ॥ਚਲਰੂਪਸਭੀਸੁਚਅਚਲਮਹਾਨਸੂਚੀ
 ਯੋਏਕਹੀਸਰੂਪਹਾਰਿਕ੍ਰਿਸੁਭਗਵਾਨਕੋ॥੯॥ਤਾਹੀਉਪਦੇਸਲੇ
 ਸਵਾਰਨਕੋਬਾਰਬਾਰਮਾਯਕਸਮਾਨਜਗਭਾਖਿਯੋਸੁਨਦੀਬੋਯਾ॥
 ਦੋਖਕੋਦਿਖਾਯੋਭਲਸਾਥਮਤਰੀਥਨਕੋਨੀਕੀਭ੍ਰਿਤਜਗਕੋਬਤਾ
 ਯੋਸਾਮਭੀਤਰੇਗਾ॥ਸਾਧਨਸੰਜੋਗੀਜਨਈਸਕੀਕ੍ਰਿਪਾਹਵਾਰ
 ਗੁਰੁਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਕਹਯੋਨੀਕੋਚਿੱਤਜਾਨਲੇਗਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲਬਾਦ
 ਰਬਰਖਬਰਨੀਕਕਹਯੋਸਾਦਰਬਹਾਦਰਸੁਗੁਰੁਦਰਵਾਕਤੇਰਾ
 ॥੧੦॥ਕਹੋਉਪਦੇਸਵਾਰੇਸਭੀਗੁਰੁਪਾਯੋਭਾਰੋਕੋਮਲਾਚਿਤਮੇ
 ਸੇਪੇਖੇਗੁਰੁਦਰਜਗਮੇ॥ਰਾਖੀਏਪਰਮਪਿੰਡਭਾਟੀਏਯਵਨਕੁ
 ਲਜਪੀਏਪੁਰੋਨਜਾਪਚਾਲਜਾਹਮਗਮੇ॥ਭਾਖਿਯੋਹਮਾਚਰੀਮਿ
 ਗਵੇਤੋਸਮਬਾਜਾਸਿੰਘਕੈਸੇਮਾਰਲੇਹਹਮਕੁਹਾਰੋਨਿਜਪਗਮੇ॥
 ਅਮ੍ਰਿਤਦੈਕੀਨੇਜਿਹਸਭੀਜਨਬਾਜਾਸਿੰਘਸੀਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
 ਬੰਦੋਪਗਲਗਮੇ॥੧੧॥ਤਾਹੀਉਪਦੇਸਕੋਪ੍ਰਕਾਸਪੁੰਜਰੀਥਗੁਰੁ
 ਬੋਧਕਥਿਕਾਂਠਨਮੈਭਗਤਿਗਯਾਨਅਤਿਹੀ॥ਸਾਧਨਸਮੂਹਨੇਰਿ
 ਮਾਹੇਮਾਸਤਸੰਗਤਕੀਈਸਭਕਤਿਗੁਰੁਭਕਤਿਸਾਸਤਮਤਸਤ
 ਹੀ॥ਮਾਨੁਖਜਨਮਦੁਰਲੰਭਸਭਜੋਨਨਮੈਪਾਇਮਤਖੋਵੇਮਨਲ०

॥ ਇਜਤ ਕਤਹੀ ॥ ਏਕ ਈਸਦ ਸੋ ਗੁਰੂ ਬਾਰੋ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਥ ਤੋ ਰੋ ਏ ਬਿ ५
 ਸੇਖ ਬੰਦੋ ਸਭੀ ਦਾ ਯਗਾ ਤਿਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਆਜੇ ਨ
 ਸੁਰੀ ਪਉ ਪਦੇ ਸਦੈ ਸੇ ਵਕਭ ਮਰ ਆਨੰਦਾ ॥ ਕੀਨੇ ਸੀ ਗੁ ਲਾ ਬਹ ਰਿ
 ਗੁਰ ਵਗ ਤਿਨ ਪਦ ਬੰਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤ ਆ ਠਾ ਯ ਲੋ ਕ ਜੇ ਮ ਨੀ
 ਸਿ ਘ ਲੋ ਆ ਹਾ ਤਿ ਨ ਕੀ ਰਚੀ ਪੁਰਾ ਤ ਨੀ ਗ ਹ ਆ ਲੰ ਬ ਬ ਰ ਤ ਹ
 ॥ ੧੪ ॥ ਅੰ ਪੁ ਨ ਵੈ ਵ ਕ ਅ ਰ ਥ ਕੀ ਨਿ ਰ ਠੇ ਰੀ ਤੀ ਜੋ ਨਾ ਜੈ ਰਾ ਨਿ ਮੁ
 ਨਿ ਪੁ ਨ ਬ ਜਾ ਸ ਜੁ ਭਾ ਖੀ ਮ ਗ ਲੋ ਤੋ ਨ ॥ ੧੫ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰ ਕ ਰ ਆ ਦਿ ਕ
 ਨ ਭਾ ਸ ਜ ਬ ਨ ਏ ਗ੍ਰੰ ਥ ॥ ਅੰ ਈ ਤਿ ਹਾ ਸ ਪੁ ਠਾ ਠ ਕੀ ਟੀ ਕਾ ਕੋ ਜੋ ਪੰ ਥ
 ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੁ ਮਤ ਨਿ ਰ ਠੇ ਗ੍ਰੰ ਥ ਮੋ ਲਿ ਖ ਕ ਰ ਸ ਭ ਤਿ ਨ ਰੀ ਤਿ ਆ
 ਬ ਈ ਹਾਂ ਤਿ ਹ ਸੁ ਚ ਨ ਭ ਖੋ ਰ ਥੋ ਦੀ ਤ ॥ ੧੭ ॥

ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਟੀਕਾ ਸੇ ਪਹਲੇ ਟੀਕਾ ਕਾ ਪਰਮ ਸ
 ਹਾ ਈ ਗੁਰੁ ਮਤ ਨਿ ਰ ਠੇ ਸਾ ਗ ਰ ਗ੍ਰੰ ਥ ਬ ਨ ਯਾ ॥ ਉ ਸ ਕੇ ਪ ਹ ਲੋ ਆ
 ਯਾ ਯ ਮੇ ਗੁ ਰ ਗ੍ਰੰ ਥ ਜੀ ਮੇ ਕ ਯ ਜਾ ਗੁ ਰੁ ਮ ਤ ਕਾ ਸਿ ਪਾਂ ਤ ਭ ਕ੍ਰੀ ਪੁ ਰ ਬ ਕ
 ਰ ਜਾ ਨ ਲਿ ਖ ਜਾ ॥ ਦੂ ਸ ਰੇ ਮੇ ਗ੍ਰੰ ਥ ਜੀ ਕੀ ਬਾ ਠੀ ਕੋ ਪ੍ਰ ਯ ਠ ਤ ਅੰ ਪੁ ਨ
 ਜ ਜ ਨ ਕ ਤਾ ਸਿ ਧ ਕ ਰੀ ਤੀ ਸ ਰੇ ਮੇ ਵੇ ਵਾ ਦਿ ਕੋ ਵ ਤਾ ਈ ਸ ਕੀ ਟੀ ਕਾ
 ਅ ਵ ਸ ਜ ਰ ਹੀ ਯੇ ਯ ਹ ਸਿ ਪ ਕੀ ਆ ॥ ਚੋ ਥੇ ਮੇ ਟੀ ਕਾ ਕੋ ਰ ਚ ਨ ਕੀ
 ਰੀ ਤਿ ਲਿ ਖੀ ਪਾਂ ਚ ਵੇ ਮੇ ਗੁ ਰੁ ਨ ਨ ਕ ਜੀ ਕੇ ਗੁ ਰੁ ਕਾ ਨਿ ਰ ਠੇ ਲਿ ਖਾ
 ਹੈ ॥ ਛੇ ਮੇ ਗੁ ਰੁ ਪ ਰ ਮੇ ਸੁ ਰ ਕ ਅ ਵ ਤ ਹ ਸਿ ਧ ਕੀ ਯੇ ਸਾ ਤ ਵੇ ਮੇ ਅ ਵ ਤ
 ਰ ਹੋ ਨੇ ਕਾ ਬੀ ਜ ਲਿ ਖ ਹੈ ॥ ਆ ਠ ਵੇ ਮੇ ਵੇ ਵ ਕੇ ਮਾਰ ਗ ਕ ਚ ਲਾ ਵ ਨ
 ਲਿ ਖ ਹੈ ॥ ਨੌ ਵੇ ਮੇ ਗੁ ਰੁ ਮ ਤ ਕੇ ਈ ਸੁ ਵੇ ਵ ਕਾ ਨਿ ਰ ਠੇ ਲਿ ਖ ਹੈ ॥ ਇ ਤ
 ਨਾ ਉ ਸ ਕਾ ਪ ਥ ਮ ਖੰ ਡ ਹੈ ॥ —

ਦੂ ਸ ਰੇ ਖੰ ਡ ਕੇ ਚ ਲ ਤੇ ਵ ਸ ਵੇ ਆ ਯ ਜਾ ਯ ਮੇ ਪ ਖ ਠ ਪੁ ਜਾ ਕ ਰ ਨੇ ਜੋ

੬ ਗਯਨਹੀ ਯੁਗਲਉਪਾਸਨਾਕੀਆਵਸਜਕਤਾਯਹੀ ਭਕਤੀਗੁ
 ਰੂਮਤਮੇਅਨਨਸਾ ਹੈਯਹਾਲਿਖਾਹੈ ਗਯਾਰਵੇਮੈਸਭਮਤਸੀਮਤ
 ਭਕਤੀਕੀਰੀਤਿਸਿਧਕਰੀਹੈ ਬਾਰਵੇਮੈਭਕਤੀਕਭਕਤੀਕੇਰੋਥੋ
 ਕੇਅਨੁਸਾਰਪੂਰਾਪ੍ਰਕਾਗਲਿਖਾਹੈ ਤੇਰਵੇਮੈਸਾਮਗੀਸਾਹਿਤਰਸੋਕ
 ਸ੍ਰੁਪਨਿਰਣੇਕਰਸਾਂਤਰਸਮੇਸਭਸਾਸ਼ਕਕਾਤਾਤਪਕਜਾਲਿਖਾਹੈ
 ਚੇਦਵੇਮੈਬਾਤਸਲਜਾਦਿਪਾਂਚਰਸੋਕੇਸ੍ਰੁਪਨਿਰਣੇਕਰਭਕਤੀਕੇ
 ਬਿਚਾਰਕੀਸਮਾਪਤੀਕਰੀਹੈ ਪਦ੍ਰਵੇਮੈਦੂਸਰੇਭਾਵਕੇਨਿਰਣੇਮੈ
 ਵਿਵੇਕਾਦਿਕਚਾਰਸਾਧਨੇਕੇਸ੍ਰੁਪਾਲਿਖੇਹੈ ਸੋਲਵੇਮੈਗੁਰੁਸ
 ਮੀਪਜਾਕਰਸ੍ਰੁਣਾਦਿਐਪਦੇਮੈਸਕਤੀਲਖਣਾਕੋਬਿਚਾਰਲਿਖੇ
 ਹੈ ਸਤਾਰਵੇਮੈਪਦੇਸੇਅਰਿਠਵਾਕਯਨਸੈਜੈਸਾਅਰਥਗਯਨਹੋਤਾ
 ਹੈ ਅੰਤਿਸਗਯਨਸੈਜੈਮੁਕਤੀਆਹੋਤੀਹੈ ਉਨਕੇਸ੍ਰੁਪੋਕਾਵਿਚਾਰ
 ਗਲਿਖਾਹੈ ਇਤਨਾਉਸਕਾਦੂਸਰਾਖੰਡਹੈ” —

ਤੀਸਰੇਖੰਡਕੇਚਲਤੇ ਅਠਾਰਵੇਪਯਾਯਮੈ ਗੁਰੂਕੇਬਚਨੋਦਿਖੇਉ
 ਤਪਤੀਮੈਬਿਰੋਧਕੇਪਾਰਿਹਾਰਕੀਰੀਤਿਚਲਾਕਰਤਾਮੇਮਾਯਾਦਿਕੋ
 ਕੇਸ੍ਰੁਪਾਲਿਖੇਹੈ ਉਨੀਸਵੇਮੈਸੰਨਯਾਸੀਯੋਕੇਮਤਕੇਮੂਲਪਾਠਪ
 ਚੀਕਰਣਭਾਸ਼ਯਐਪਚੀਕਰਣਵਾਰਤਕਾਲਿਖੇਹੈ ਬੀਸਵੇਮੈਬੀਸ
 ਵੇਕੇਮਤਕਾਮੂਲਗ੍ਰੰਥਤਰ੍ਹੰਤਯਾਲਿਖਾਹੈ ਇਕੀਸਵੇਮੈਪਰਮੇਸ੍ਰੁ
 ਸੋਬਿਨਾਅਨਜਦੇਵਨਕੇਮਾਨਨੇਕਾਨਿਖੇਯਾਲਿਖਾਹੈ ਬਾਈਸਵੇਮੈ
 ਬਿਗੜੇਸਬਦੋਕੋਨਿਰਦੋਖਤਾਪੁਨਾਅਰਥੋਕੀਐਪਦੋਕੀ ਪੁਨਰੁਕ੍ਰਿ
 ਕਾਪਾਰਿਹਾਰਪ੍ਰਕਾਗਲਿਖਾਹੈ ਤੇਈਸਵੇਮੈਰਾਗੋਕੋਭਲਾਬੁਰਾਚਿਤ
 ਨਮੈਰਾਗਮਾਲਾਗੁਰੂਕੀਬਣਾਈਨਹੀਯਹਾਲਿਖਾਹੈ ਚੌਢੀਸਵੇਮੈਜ
 ਗਾਜਗਾਸੇਏਕਏਕ ਵਸਤੁਕੇਨਾਮਦੁਨਦੁਨਕੋਕੋਸਾਲਿਖਾਹੈ ਪਚੀ

ਸਦੇ ਮੇਹ ਜਾਰੇ ਸਬਦੇ ਵਤਲਖੇ ਕਰੇ ਕੇ ਕੁਨਾਲਿਖੇ ਇਤ ਜਾਦਿ ਕਗ ੧
 ਯਾਰਾਂ ਪ੍ਰਸ੍ਰੋਕੇ ਉਤਗਲਿਖੇ ਯਹ ਉਸਕਾ ਤੀਸਰਾ ਖੰਡ ਹੈ —
 ਚੌਥੇ ਖੰਡ ਕੇ ਚਲਤੇ ਹੀਛ ਬੀਸਦੇ ਅਧਯਾਯ ਮੇਏ ਸਪ੍ਰਸ੍ਰੋਕਾ ਉਤਗਲਿ
 ਖਾਹੈ ਸਰਾਈ ਸਦੇ ਮੇ ਸਤ ਸੁਦ੍ਰੋਕੋ ਬ੍ਰਹਮਣਾਇ ਕੋ ਵਤ ਵੇਦਾ ਵਿਦਯਾ
 ਕਾ ਆਧਿਕਾ ਗਲਿਖਾ ਹੈ ਅਠਾਈ ਸਦੇ ਮੇ ਸੇ ਖਰਹੇ ਪ੍ਰਸ੍ਰੋਕਾ ਉਤਗਲਿ
 ਖਾਹੈ ਉਨਤੀ ਸਦੇ ਮੇ ਗੀਨਤੀ ਵਾਲੀ ਤੁਕਾ ਮੇ ਵ ਸਤੁ ਓਕੀ ਗੀਨਤੀ ਪੁ
 ਰੀ ਕਰਨੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤੀ ਸਦੇ ਮੇ ਵੇਦਾ ਵਿਨਿਖ ਲ ਸਤ ਸਾ ਸਤ੍ਰੋਕਾ ਏਕ
 ਮੇ ਤਤੁ ਪਠਯਾ ਲਿਖਾ ਹੈ ਇਕ ਤੀ ਸਦੇ ਮੇ ਵੇਦਾ ਵਿਕੋ ਵਤ ਗ੍ਰਿਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਪਰ ਮੇ ਸ੍ਰੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਧਕੀ ਆਹੈ ਯਹ ਉਸਹੁ ਰੁਮਤ ਨਿਰਣ
 ਯ ਸਾ ਗਰਕਾ ਚੌਥਾ ਖੰਡ ਹੈ — ਇਸ ਕੇ ਸਮਾਨ ਏਕ ਔਰਭੀ ਗੁਰੁ
 ਔ ਗੁਰੁ ਸਿਖੋ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਪ੍ਰਮਾਣ ਪਨਕੀ ਪਰੀਖਸਾ
 ਕਾ ਪ੍ਰਕਾ ਗਲਿਖਾ ਹੈ ਸੋਭੀ ਠੀਕਾ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੇ ਨੇ ਯੋਗ ਬਾਣੀ ਯੋਕੇ
 ਨਿਰਣੇ ਕਰਣੇ ਸੇ ਪ੍ਰਮ ਸਹਾਈ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਠੀਕਾ ਪੜਨੇ ਸੁਣਨੇ ਕੀ ਇਛਾ
 ਵਾਲੇ ਗੁਰੁ ਮਤ ਕੇ ਸੱਜਨ ਲੋਕਾ ਇਨ ਕੋ ਪਹ ਲੇ ਅ ਵ ਸਯ ਪੜ ਸੁਨ ਲੀ
 ਆ ਕਰੇ ਤ ਬਉ ਨਕੋ ਮੁਲਟੀ ਕਾ ਦੇਖਨੇ ਪਰ ਮ ਸੁਗਮ ਹੋ ਗੈ ਅਰਮ
 ਤ ਮਤਾ ਤੋ ਰੋਕਾ ਭੀ ਯ ਬਾਰ ਬਰ ਜਾਨ ਹੋਗਾ ਅਰ ਬਾਣੀ ਕੇ ਯ ਬਾਰ
 ਬ ਆ ਯ ਬਾਰ ਬ ਅਰ ਬ ਕੀ ਭੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀਖ ਜਾ ਹੋਗੀ ਯਾ ਤੇ ਅ ਵ ਸ
 ਯ ਪਹ ਲੇ ਦੇਖ ਲੇ ਵੇਂ ਅਰ ਏ ਤੀ ਵਾਰ ਤਾਈ ਹਾਂ ਔਰਭੀ ਜਾਨ ਲੇ ਵੇਂ ਇ
 ਤਿਹਾ ਸ ਪੁਰਾਣ ਮੇ ਜੋ ਅਰ ਬ ਪਰ ਬ ਪਰ ਬ ਵਾ ਸ ਕੀ ਪ ਸ ਕੀ ਧ ਮੇ ਕਹ
 ਯਾ ਹੋ ਤਾ ਹੈ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਵਾ ਅ ਤਿ ਵਿਖੇ ਤਿ ਸ ਕੀ ਸੁ ਚੀ ਹੋ ਤੀ ਹੈ ਅਰ ਜੋ
 ਅਰ ਬ ਆ ਧ ਯਾ ਯ ਆ ਧ ਯਾ ਯਾ ਵਿਖੇ ਹੋ ਵੇ ਤਿ ਸ ਕੀ ਭੀ ਸੁ ਚੀ ਹੋ ਤੀ ਹੈ
 ਯਾ ਤੇ ਗ੍ਰਿਥ ਸਾਹਿ ਬ ਮੇ ਭੀ ਜੋ ਅਰ ਬ ਗੁਰੋ ਨੇ ਰਾ ਗ ਰਾ ਗ ਮੇ ਲਿਖ ਜਾ

੮ ਹੈਤਿ ਸਕੀ ਅਰਿਜੋ ਅਰਥਹਾਰੋ ਮੇ ਸਬਦ ਸਬਦ ਵਿਖੋ ਲਿਖਿ ਜਾਹੈ
 ਤਿ ਸਕੀ ਸੁਚੀ ਲਿਖਨੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਈਹਾਂ ਗੁਰੋ ਨੇ ਜੋ ਅਰਥ ਏ
 ਕਰਾਗੀ ਮੋ ਲਿਖਿ ਜਾਹੈ ਵਹੀ ਸਭ ਮੋ ਲਿਖਿ ਜਾਹੈ ਅਰਜੋ ਏ ਕ ਸਬਦ
 ਮੋ ਲਿਖਿ ਜਾਹੈ ਵਹੀ ਸਤ ਸੰਗ ਮਹਿ ਮਾਨ ਮ ਮਹਿ ਮਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕ
 ਰਾ ਅਨ ਸਬਦੋ ਮੋ ਲਿਖਿ ਜਾਹੈ ਜੈ ਸੇ ਵੇ ਵ ਮੇ ਜੋ ਅਰਥ ਏ ਕ ਏ ਕ ਸਾਖ
 ਮੇ ਅੰ ਸਾ ਖ ਕੇ ਪ੍ਰ ਪਾ ਠ ਕੋ ਮੋ ਲਿਖਿ ਜਾ ਵਹੀ ਬਹੁਤ ਕ ਰਾ ਅਨ ਸਾ ਖ ਪ੍ਰ
 ਪਾ ਠ ਕੋ ਮੋ ਲਿਖਿ ਜਾਹੈ ਯਾ ਤੇ ਤਾ ਕੀ ਈ ਤਿ ਹਾ ਸ ਪੁ ਰਾ ਠ ਕੇ ਪ ਰ ਬ ਸ ਕੀ
 ਧ ਅ ਧ ਜਾ ਯੋ ਵ ਤ ਵੇ ਵ ਕੇ ਆ ਦਿ ਵਿ ਖੇ ਵਾ ਅੰ ਤ ਵਿ ਖੇ ਸੁ ਚੀ ਨ ਹੀ ਲਿ ਖੀ
 ਤੈ ਸੇ ਗੀ ਬ ਸਾ ਹੋ ਬ ਕੇ ਆ ਦਿ ਅੰ ਤ ਵਿ ਖੇ ਨ ਹੀ ਲਿ ਖੀ ਯਾ ਤੇ ਟੀ ਕਾ ਮੇ
 ਭੀ ਨ ਹੀ ਲਿ ਖ ਤੇ ਕਿੰ ਰੂ ਯ ਹ ਠੋ ਲਿ ਖ ਤੇ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਵੇ ਵ ਮੇ ਈ ਸੁ ਰ ਵੇ ਵ ਬ੍ਰਿ
 ਛ ਕਾ ਮੁ ਲਾ ਲਿ ਖਿ ਜਾਹੈ ਅਠ ਕ ਰ ਮ ਉ ਪਾ ਸ ਨ ਰ ਜਾ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਦ
 ਕ ਬ ਚ ਨ ਤ ਕੇ ਤੀ ਨ ਸ ਕੀ ਪਾ ਲਿ ਖੇ ਹੈ ਅਰ ਸ ਕੀ ਧੋ ਮੇ ਕ ਰ ਮਾ ਦਿ ਕੋ ਕੇ
 ਅ ਵ ਠ ਤ ਰ ਭੋ ਵੋ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਦ ਕ ਬ ਚ ਨ ਤਿ ਨ ਸ ਕੀ ਧੋ ਕੀ ਆਂ ਸਾ ਖਾ ਲਿ
 ਖੀ ਆ ਹੈ ਅਰ ਸਾ ਖਾ ਸਾ ਖਾ ਮੇ ਕ ਰ ਮਾ ਦਿ ਕੋ ਕੇ ਕ ਰ ਤਾ ਕ ਰ ਠਾ ਦਿ
 ਰੂ ਪ ਅੰ ਗੋ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਦ ਕ ਬ ਚ ਨ ਪ ਤ੍ਰ ਸੁ ਚ ਨ ਕੀ ਯੇ ਹੈ ਅਰ ਥ ਵ ਵ
 ਬ ਚ ਨ ਪੁ ਸ ਪ ਸੁ ਚ ਨ ਕੀ ਯੇ ਹੈ ਅਰ ਥ ਵ ਵ ਰੋ ਚ ਕ ਬ ਚ ਨੇ ਕਾ ਨ ਮ ਹੈ
 ਕ ਰ ਮਾ ਦਿ ਕੋ ਕੇ ਸੁ ਰੂ ਪ ਕੋ ਪੁ ਰਾ ਪ੍ਰ ਗ ਟ ਕ ਰ ਨੇ ਵ ਲੇ ਬ ਚ ਨ ਫ ਲ ਰੂ ਪ
 ਸੁ ਚ ਨ ਕੀ ਯੇ ਹੈ ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਭ ਯਾ ਵ ਤ ਕੇ ਆ ਦਿ ਮੇ ਭਾ ਗ ਵ ਤ ਕੋ ਨਿ ਗ ਮ
 ਤ ਰੁ ਕਾ ਪ ਕ ਫ ਲਾ ਲਿ ਖਿ ਜਾਹੈ ਤੈ ਸੇ ਈ ਹ ਠੀ ਪ ਰ ਮੇ ਸੁ ਰ ਅੰ ਗੁ ਰੂ ਤੇ ਈ
 ਸ ਕਾ ਮੁ ਲ ਹੈ ਅਰ ਕ ਰ ਮਾ ਦਿ ਕੋ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਦ ਕ ਬ ਚ ਨ ਈ ਸ ਕੇ ਸ ਕੀ
 ਧ ਹੈ ਵ ਨ ਸ ਨਾ ਦਿ ਕ ਕ ਰ ਮ ਅੰ ਸ ਵ ਠਾ ਦਿ ਭ ਭੁ ਕੀ ਯੇ ਕੇ ਭੇ ਵ ਪ੍ਰ ਤਿ ਪਾ ਦ
 ਕ ਬ ਚ ਨ ਈ ਸ ਕੀ ਸਾ ਖ ਹੈ ਸਾ ਖਾ ਮੇ ਭੀ ਵ ਨ ਸ ਨਾ ਦਿ ਕ ਕ ਰ ਮੇ ਕੇ

੯੬

ਮਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾਖਾਇ ਮਨੈ ਜਮਕੈ

ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ਅੰਮੇ ਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜ

ਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋ ਮਨਿ ਸਾਠੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ੧੩

ਪਕਰ ਕੇ ਭਵਨ ਨਾਮ ਹੋ ਨਾ ਹੈ ਤਿ ਸਕੀ ਸੁਧਿ ਨਾਮ ਸੇ ਸੁਬੁ ਧੀ ਹੋਵੈ
 ਹੈ ॥ ਪੁਨਾ ਮਨੈ ਮਨ ਸੇ ਆਥਿ ਕਚੀ ਪੁਰਖ ਜੀਵ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਸੋ ਭਿੰਨ
 ਹੈ ਵਾ ਅਭਿੰਨ ਹੈ ਭਿੰਨ ਹੁ ਯਾ ਭੀ ਮਰਣ ਜੀ ਮਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਾ ਅਜਰ
 ਅਮਰ ਹੈ ॥ ਇਤ ਜਾਦਿ ਕ ਸੰਸਯ ਰੂਪ ਮੁਹ ਨਾ ਮੁਖ ਰਾਜਾ ਨ ਮੇ ਚੋਟ
 ਕੋ ਨ ਹੀ ਖਾਤਾ ਭਾ ਵ ਯਹ ਏ ਕ ਜਾ ਨ ਨੇ ਰੂਪ ਮੁੱਖ ਰਾਜਾ ਨ ਮੇ ਪੁਤਿ ਬੰਧ
 ਜੇ ਸੰਸਯ ਹੈ ਤਿ ਨ ਸੈ ਨ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋਵੈ ਅਥ ਵਾ ਮਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਖ
 ਅਦੁਤੀ ਸਤ ਕੇ ਸਾਖ ਜਾ ਰ ਕਾਰ ਹੋ ਨੇ ਸੇ ਪਹ ਲੇ ਮਰ ਯਾ ਭੀ ਮੁਹ ਨਾ
 ਮ ਮੁਖ ਪਰ ਮਰਾ ਜ ਸੇ ਚੋਟਾ ਨਾ ਮ ਮਿਦ ਕ ਰ ਮੇ ਕਾ ਫ ਲ ਭੁ ਗਾ ਵ ਨੇ ਹੇ
 ਤ ਗੁਰ ਜਾ ਦਿ ਕੋ ਕੀ ਮਾਰ ਕੋ ਨ ਹੀ ਖਾਤਾ ਕ ਹੀ ਬਾ ਤ ਮੇ ਹੇ ਤੁ ਕ ਹੇ
 ਮਨੈ ਏ ਤਿ ਜਿ ਸ ਹੇ ਤੁ ਸੇ ਮ ਨ ਨ ਸੇ ਮ ਨ ਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਖ ਯਮ
 ਕੈ ਸਾਥ ਨ ਜਾ ਯ ਕ ਹੀ ਯੇ ਯਮ ਕੇ ਦੂ ਤ ਕੇ ਸਾਥ ਹੀ ਜ ਹ ਸਾ ਪੁ ਗੋ ਬਿ
 ਦ ਭ ਜ ਨਾ ਇ ਤ ਜਾ ਦਿ ਬ ਚ ਨ ਸੇ ਨ ਹੀ ਜਾ ਵੇ ਯਾ ਤੋ ਚੋਟਾ ਪ ਰ ਮ ਰਾ ਜ
 ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਖਾ ਵੇ ਭਾ ਵ ਨ ਹੀ ਖਾ ਵੇ ॥ ਹੇ ਗੁ ਰੋ ਸ ਤ ਅ ਦੁ ਤੀ ਕੈ ਬੋ ਪ ਕ ਬ ਚ
 ਨੇ ਸੇ ਮ ਨ ਨ ਕੀ ਕਿ ਆ ਆ ਥਿ ਕ ਉ ਸ ਤ ਤੀ ਹੈ ਯ ਹ ਸੁ ਨ ਗੁ ਰ ਕ ਹੇ
 ਅੰਮੇ ਸਾ ਏ ਤਿ ਹੇ ਸਿ ਖ ਜੈ ਸੇ ਉ ਨ ਬ ਚ ਨੇ ਸੇ ਉ ਪ ਜ ਜਾ ਮ ਨ ਨ ਸੇ ਸੁ ਹੈ ਤੇ
 ਸੇ ਅ ਜ ਨ ਸ ਬ ਦ ਕੇ ਅ ਰ ਥ ਅ ਗ ਜਾ ਨ ਅੰ ਪੇ ਰੇ ਸੇ ਗ ਹਿ ਤ ਅ ਦੁ ਤੀ
 ਸ ਤ ਕਾ ਬੋ ਪ ਕ ਨਾ ਮ ਭੀ ਅੰਮੇ ਸਾ ਨਾ ਮ ਉ ਸੀ ਵ ਤ ਉ ਸੀ ਵ ਸ ਤੁ ਕਾ ਬੋ ਪ
 ਕ ਹੋ ਨੇ ਸੇ ਸੇ ਸੁ ਹੈ ॥ ਹੇ ਗੁ ਰੋ ਮ ਨ ਨ ਸਾ ਥ ਅ ਦੁ ਤੀ ਸ ਤ ਰੂ ਪਾ ਵਿ ਖ ਯ ਕੀ
 ਤੁ ਲ ਜ ਤਾ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਨਾ ਮ ਸੇ ਸੁ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਮ ਨ ਨ ਪ ਨੇ ਕੀ ਤੁ ਲ ਜ ਤਾ ਸੇ ਅ ਦੁ

॥ਜੋਕੋਮਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੨॥

॥ਮਨੈਸੁਗਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥

॥ਮਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥

ਭੀ ਅੰਸਾਕਹੀਯੇ ਅਦੁਤੀ ਸਤਕੋ ਬੋਧਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋ ਨੇ ਤੇ ਮ
 ਨਨ ਵਤ ਅਮਾਪਉ ਸਤਾ ਤਿ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਗੁਰੋ ਅੰਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ
 ਏਕੋ ਮਨ ਨ ਆਗੇ ਅਨਾਧਿਕਾਰੀ ਯੋ ਕਾ ਮਨ ਨ ਕੈ ਸਾਹੈ ਯਹ ਸੁਨ ਕੇ ਭੁ
 ਰੁ ਕਹੇ ਜੋ ਕੋਇ ਤਿ ਜੋ ਕੋ ਨ ਮ ਜੋ ਕੋ ਈ ਵਿ ਵੇ ਕਾ ਦਿ ਕ ਸਾ ਧ ਨੋ ਵਾਲਾ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਨ ਜਾਣੇ ਕਹੀਯੇ ਇਸ ਅਦੁਤੀ ਸਤਕੇ ਤਰਕੋ ਸੇ ਚਿੰਤਨ ਰੂ
 ਪ ਮਨ ਨ ਕੋ ਸਾ ਸਭ ਸੇ ਜਾਨੇ ਹੈ ਤ ਬਾ ਤਿ ਸ ਮ ਨ ਕੇ ਆਗੇ ਮਨ ਕੋ ਈ
 ਕਹੀਯੇ ਅਨਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾ ਕੀ ਯਾ ਵੈ ਤ ਕਾ ਚਿੰਤਨ ਰੂ ਪ ਮਨ ਨ ਕੀ ਆ
 ਹੈ ਭਾ ਵ ਕੁ ਫ ਨ ਹੀ ੧੨ ॥ ਮਨ ਨ ਕੀ ਪੁ ਨ ਉ ਸ ਤ ਤੀ ਕ ਰੋ ਹੈ ਗੁ ਰੂ ਮ
 ਨੈ ਈ ਤਿ ਈ ਹਾਂ ਮ ਨ ਸੇ ਪੀ ਛੇ ਸੁ ਗ ਤਿ ਲਿ ਖੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿ ਦਿ ਯ ਜ
 ਸ ਨ ਰੂ ਪ ਯ ਜਾ ਨ ਪ ਰ ਹੈ ਸੁ ਗ ਤਿ ਸੇ ਪੀ ਛੇ ਕ ਹੀ ਮ ਨ ਬੁ ਧਿ ਸਾ ਖ ਤ
 ਕਾ ਰ ਪ ਰ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਮ ਨੈ ਕ ਹੀ ਯੇ ਮ ਨ ਸੇ ਪੀ ਛੇ ਮ ਨ ਨ ਵ ਲੋ ਕੋ ਸੁ ਗ
 ਤਿ ਨਾ ਮ ਨਿ ਦਿ ਯ ਜਾ ਸ ਨ ਰੂ ਪ ਯ ਜਾ ਨ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਤਾ ਸੇ ਪੀ ਛੇ ਨਿ ਦਿ ਯ ਜਾ
 ਸ ਨ ਦੁ ਰਾ ਮ ਨ ਕ ਹੀ ਯੇ ਅ ਤਿ ਕ ਰ ਟ ਵਿ ਖੇ ਬੁ ਧਿ ਨਾ ਮ ਪ ਹ ਲੇ ਪ ਰੋ
 ਖ ਹ ਯ ਜਾ ਨ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਪੀ ਛੇ ਅ ਪ ਰੋ ਖ ਗ ਯ ਜਾ ਨ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ॥ ਪੁ ਨ ਮ ਨੈ ਕ ਹੀ
 ਯੇ ਮ ਨ ਸੇ ਮ ਨ ਨ ਵ ਲੋ ਕੋ ਏ ਕ ਅ ਦੁ ਤੀ ਸ ਤ ਕੇ ਜਾ ਨ ਨੇ ਸੇ ਜਿ ਸ
 ਪ੍ਰ ਕਾਰ ਏ ਕ ਮ੍ਰਿ ਤ ਕਾ ਕੇ ਜਾ ਨ ਨੇ ਸੇ ਸ ਭੀ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰ ਯ ਮ੍ਰਿ ਤ ਕਾ ਰੂ
 ਪ ਸੇ ਜਾ ਨੇ ਜਾ ਵੇ ਹੈ ਭੈ ਸੇ ਸ ਗ ਲ ਨਾ ਮ ਚ ਤੁ ਰ ਦ ਸ ਭ ਵ ਨੋ ਕੀ ਏ ਹ ਜ
 ਗ ਭ ਹ ਰਿ ਕਾ ਰੂ ਪ ਏ ਤ ਜਾ ਦਿ ਬ ਰ ਨੋ ਸੈ ਅ ਦੁ ਤੀ ਸ ਤ ਰੂ ਪ ਕ ਰ ਕੇ ਸੁ
 ਧਿ ਸੇ ਸੁ ਬੁ ਧਿ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਅ ਬ ਵ ਮ ਯਾ ਸ ਬ ਲ ਬੁ ਮ ਕਾ ਜੋ ਸ ਕ ਲ ਰੂ

੯੩

ਪਛੁਤਾਇ ਕਾਗਾਦਿ ਕਲਮਨ ਲਿਖਣਹੁ ਮਨੇ
 ਕਾਬਹਿ ਕਰਨਾ ਬਿਚਾਰੁ ਐਸਾ ਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਹੋਇ
 ਕਰਨੇ ਕਲਬੈ ਥਾਹੀ ਉਦਜਮ ਕੀਆ ਐਸੈ ਪਛੁਤਾਏਗਾ ॥ ਹੇਗੁਰੋ
 ਮਤਕਹੈ ਮੁਖਸੈ ਕਾਗਦਪੈ ਤੋ ਕੋਈ ਲਿਖਦੇਵੇਗਾ ਯਹ ਸੁਨਕਰੇ
 ਕਾਗਾਦਿ ਏਤਿ ਹੋਸਿਖ ਜਵ ਸਤੁ ਕਾਲੇਖ ਕਬਨ ਨ ਤਾਕੇ ਕ
 ਹਨੇ ਵਾਲਾ ਬਨ ਕਰਹੋਵੇ ਹੈ ਪਹਲੇ ਸਿਸਕਿ ਸੀ ਵ ਸਤੁ ਕੇ ਯਹਾਇ
 ਤਨੀਹੀ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਨ ਕਰ ਪੁਰਖ ਕਹੈ ਹੈ ਤਬ ਪੀਛੇ ਸੇ ਲੋਕੇ ਮੇਉ ਸ
 ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰਹੈ ਤਉ ਸਕੋ ਲਿਖੇ ਹੈ ਅਗਈ ਸਮਨ ਨ ਕੀਉ ਸਤੁ ਤਿ ਰੂਪ
 ਵ ਸਤੁ ਕਾ ਤੋ ਯਹਾਇ ਤਨੀਹੀ ਹੈ ਐਸੇ ਜਾਨ ਕਰ ਕਹਨੇ ਵਾਲਾ ਹੀ ਕਿ
 ਈ ਨਹੀ ਤਾਤੇ ਕਾਗਦ ਨਾ ਮਪ ਤੇ ਪੈ ਕਲਮ ਕਹੀ ਯੇ ਲਿਖਣ ਸੇ ਨਾ ਲਿ
 ਖਣਹਾਰ ਨਾ ਮਾਲਿ ਖਣੇ ਵਾਲਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਹੇਗੁਰੋ ਜਿ ਸਮਨ
 ਨ ਕੀਉ ਸਤੁ ਤਿ ਨਹੀ ॥ ਤਿ ਸਮੇਉ ਸਤੁ ਤੀ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਾ ਬਿਰਤੀ ਕੈ ਸੇ
 ਹੋਵੇਗੀ ਯਹ ਸੁਨ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਮਨੈ ਕਾ ਏਤਿ ਹੋਸਿਖ ਏਤਨੀ
 ਹੀ ਸਮਨ ਕੀਉ ਸਤੁ ਤਿ ਹੈ ਐਸੇ ਸਮਨ ਕੀਉ ਸਤੁ ਤਿ ਨਾ ਕਹ ਤੇ ਭੀ
 ਉਤਮ ਲੋਕ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਬੁਧੀ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਛੁ ਕਛੁ ਤਿ ਸਮੰ
 ਨੇ ਕਾ ਕਹੀ ਯੇ ਸਮਨ ਕਾ ਭਾਵ ਮਨ ਕੇ ਸੂਰੁ ਪਕਾ ਅਪਨੇ ਸਿਖ ਜਨ
 ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਕਾਲ ਮੇ ਆਸਨ ਪੈ ਬਾਹਿ ਨਾ ਮਥੈ ਠਕੇ ਕਰਤੇ ਹੈ ਬਿਚਾਰ
 ਯਾਤੇ ਉਤਨੀ ਉਸਤੁ ਤਿ ਸੁਣਨੇ ਸੋ ਤਿ ਸਮੇ ਪ੍ਰਾ ਬਿਰਤੀ ਬਨੇ ਹੈ ॥ ਹੇਗੁਰੋ
 ਗੋ ਜਿ ਨ ਅਦੁ ਤੀ ਸਤੁ ਕੇ ਬੋਧ ਕ ਬਚਨੇ ਸੇ ਵਹੁ ਮਨ ਨ ਹੋਵੇ ਹੈ ਤਿ ਨ ਕੀ
 ਉਸਤੁ ਤਿ ਕੈ ਸੀ ਹੈ ਯਹ ਸੁਨ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਐਸਾ ਏਤਿ ਏਸਿਖ
 ਨਿਰੰਜਨ ਕਹੀ ਯੇ ਤਿ ਸ ਅਗ ਜਾਨ ਸੇ ਰਹਿ ਤ ਸੁਪ ਪਰ ਮਾਤਮ
 ਕਾ ਨਾਮ ਕਹੀ ਯੇ ਬੋਧ ਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਵੇਦ ਐ ਸਤ ਨਾ ਮਾਦਿ ਮਤਿ

ਅਸਗਾਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾ

ਸੁਆਸੁ ਠੀਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੧੧ ॥

ਮਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ

ਦਮੇ ਪੁਰਖ ਸੇ ਪਰੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਵਹੀ ਪਰਾਗਾ ਤਿਹੈ ਵਹੀ ਕਾ ਸੁਹੈ
 ਐਸੇ ਪਰਾਗਾ ਤਿਐ ਕਾ ਸੁ ਸਬਦ ਸੇ ਕਹੀ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਸੁ ਠੀਐ ਕਹੀ
 ਯੇ ਅਦੁ ਤੀ ਸਤ ਕੇ ਸੁ ਵਣ ਸੇ ਸੁ ਵਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਕੇ ਅਸਗਾਹੁ
 ਹੀ ਏ ਜਿ ਸਦੈ ਤ ਕੀ ਬਿਸੇਖਾ ਬਿਚਾਰ ਹੀ ਨੇ ਕੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਵਹੁ ਸਰ
 ਬ ਕਾ ਨਿਖੇ ਪ ਕਰ ਅਦੁ ਤੀ ਸਤ ਕੇ ਸਰ ਬ ਕੇ ਨਿਖੇ ਪ ਕਾ ਠਿਕਾ ਨਾ
 ਰਹਨੇ ਸੇ ਵਹੀ ਅਦੁ ਤੀ ਸਤ ਰੂਪ ਥਾਹ ਅਧਿਕ ਠੀਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ
 ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਸੁ ਵਣ ਕਾ ਕਹਾ ਪ੍ਰਯੰਤ ਮਹਾਤਮ ਕਹੇ ਬੋਝਾ ਸਾ ਕਹ ਕੇ ਭੀ
 ਆਧਿਕ ਨਹੀ ਕਹ ਸਕਤੇ ਯਹ ਭਾਵ ਹੈ ਸੇਖ ਕੀ ਟੀਕਾ ਪੁਰ ਬ ਵਤ
 ਹੈ ੧੧ ॥ ਏ ਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ ਠੀਐ ਤੁ ਕਮੇ ਕਹੇ ਸੁ ਵਣ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿਕ
 ਰ ਕੇ ਅਬ ਉਸੀ ਤੁ ਕ ਕੇ ਸੁ ਚ ਨ ਕਰੇ ਮਨ ਨ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿਕ ਰੇ ਹੈ
 ਮਨੇ ਕੀ ਏ ਤਿ ਜਾਣੀਯੇ ਵ ਸਤੁ ਕਾ ਸੁ ਰੂਪ ਗੁ ਚਿ ਸੇ ਜਿ ਸ ਕ ਰ ਤਿ
 ਸ ਕਾ ਨਾ ਮ ਗਾ ਤਿ ਹੈ ਐ ਸੀ ਉਸਤ ਤਿ ਵ ਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਈ ਹਾਂ ਗਾ ਤਿ ਨਾ
 ਮ ਉਸਤ ਤਿ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਮਨੇ ਕੀ ਕਹੀਯੇ ਮਨ ਨ ਕੀ ਗਾ ਤਿ ਨਾ ਮ ਉਸਤ
 ਤਿ ਹ ਮ ਸੇ ਏ ਤੀ ਹੀ ਮਨ ਨ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿ ਹੈ ਐ ਸੇ ਮਾ ਪ ਸੇ ਨ ਹੀ ਕਹੀ
 ਜਾ ਵੇ ਜਿ ਸ ਤੇ ਵ ਹੁ ਅ ਮਾ ਪ ਹੈ ॥ ਹੇ ਗੁ ਰੇ ਏ ਕ ਸੇ ਨ ਕ ਹੀ ਗ ਈ ਕੋ ਵ ਸੁ ਰ
 ਕ ਹ ਵੇ ਵੇ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਕੋ ਏ ਈ ਕ ਹ ਵੇ ਵੇ ਗਾ ਯ ਹ ਸੁ ਨ ਕ ਹੇ ਜੋ ਏ ਤਿ
 ਜੇ ਕੋ ਏ ਈ ਉਸ ਕੀ ਅ ਮਾ ਪ ਤਾ ਕੋ ਨਾ ਜਾ ਨ ਕੇ ਮਨ ਨ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿ ਕ ਹੇ ਵ
 ਹੀ ਪੀ ਛੇ ਸੇ ਜ ਬ ਸ ਤ ਸੀ ਗ ਸੇ ਮਨ ਨ ਕੋ ਅ ਮਾ ਪ ਜਾ ਨੇ ਗਾ ਤੁ ਬ ਆ ਪ
 ਹੀ ਮੇ ਜਿ ਸ ਕੀ ਕੋ ਏ ਈ ਭੀ ਉਸਤ ਤਿ ਨ ਹੀ ਕ ਰ ਸ ਕੇ ਉਸ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿ

੯੩

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸੁਣਿਐ
ਅਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ

ਕਾਹੈ ਯਾਤੇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਮ ਸ੍ਰਵਣ ਸੇ ਸ੍ਰਵਣ ਵਾਲਾ ਮਨ ਨੀ ਨਿਦਿਯੁ
ਸਨ ਅਦਿਗ ਜਾਨੋ ਕੀ ਐ ਠੇ ਮੈ ਤ ਜਾ ਦਿਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਹ ਨਾਮ ਜਗਾ
ਹੋਵੈ ਹੈ ਸਰ ਸਬਦ ਕੋ ਰਾਜਾ ਨ ਕੀ ਬੈਧ ਕਤਾ ਸ੍ਰਾ ਸਤੀ ਸਬਦ ਮੇ
ਪ੍ਰਾ ਸਿਧ ਹੈ ਰਾਜਾ ਨ ਵਾਲੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਰ ਸ੍ਰੀ ਹੈ ਸੁਣਿਐ ਐ ਇਤਿ
ਪਾਰ ਸੀ ਮੈ ਸੇਖ ਨਾਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਪੀਰ ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਕਾ ਹੈ ਪ

ਤੁ ਸਾਹ ਨਾਮ ਰਾਜਾ ਕਾ ਹੈ ॥ ਯਾਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਸੇ ਸ੍ਰਵਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ
ਸੇਖ ਨਾਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੋਂ ਕੋ ਜੋ ਪੀਰ ਨਾਮ ਪੁਜ ਜਗੁਰੂ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਰ
ਸਾਹ ਨਾਮ ਰਾਜਾ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਇ ਸਕਾ ਭਾ ਵ ਯ ਹ ਹੈ ਜਿ ਸਕਾ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀ
ਆ ਹੈ ਵਹੁ ਵਿਦ ਜਾ ਸਰ ਬਾ ਵਿਦ ਜਾ ਕਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਤਿ ਸ ਵਾਲਾ
ਪੁਰਖ ਭੀ ਸਰ ਬ ਕਾ ਰਾਜਾ ਹੋਵੈ ਹੈ ॥ ਪੁਨਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਣ ਨੇ ਸੇ ਜੋ ਵਿ
ਚਾਰ ਵਾਲੀ ਬੁਧੀ ਰੂਪ ਨੇ ਤੋ ਸੇ ਅਧੇ ਨਾਮ ਹੀ ਨ ਹੈ ਵਹੁ ਅਗ ਲੇ ਮਨ
ਨਾ ਵਿ ਸਾ ਪ ਨ ਰੂਪ ਨੇ ਤੋ ਲੇ ਕ ਰ ਪ ਵੈ ਰਾ ਹ ਨਾ ਮ ਮੁ ਕ ਤੀ ਕਾ ਮਾਰ ਗ ਜੋ
ਅਦੁ ਤੀ ਸ ਤ ਕਾ ਰਾ ਜਾ ਨ ਤਿ ਸ ਕੋ ਪਾ ਵੈ ਹੈ ॥ ਅ ਬ ਸ ਤ ਅ ਦੁ ਤੀ ਕੇ ਸ
ਵ ਣ ਕਾ ਸਾ ਖ ਜਾ ਤ ਕਾ ਰ ਵ ਦੁ ਰ ਮੁ ਕ ਤੀ ਫ ਲਾ ਦਿ ਖਾ ਵ ਤੇ ਹੂ ਯੇ ਤਿ ਸ ਸ
ਵ ਣ ਕੀ ਉ ਸ ਤੁ ਤੀ ਕੀ ਸ ਮਾ ਪ ਤੀ ਕ ਰੇ ਹੈ ਸੁਣਿਐ ਐ ਇਤਿ ਬਿ
ਸੇ ਖਾ ਬਿ ਚਾਰ ਸੇ ਹੀ ਨ ਪੁ ਰ ਖੋ ਕੋ ਵੈ ਤ ਕ ਬ ਸੇ ਹੈ ਕ ਬ ਲੋ ਰ ਹੇ ਗੀ ਕ ਹਾ
ਸੇ ਲੇ ਕ ਹਾ ਪ੍ਰ ਯੰ ਤ ਹੈ ਕਿ ਆ ਕਿ ਆ ਰੂ ਪ ਹੈ ਐ ਸੇ ਨ ਪ੍ਰ ਤੀ ਤ ਹੇ ਨੇ
ਤੇ ਵੈ ਤ ਕੀ ਥਾ ਹ ਨ ਹੀ ਮਿ ਲੇ ਅ ਗ ਜੋ ਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰ ਵ ਣ ਕੀ ਆ ਹੈ ਤਿ ਨ ਕੋ
ਨੇ ਤਿ ਨੇ ਤਿ ਬ ਚ ਨੇ ਸੇ ਮ ਰੁ ਭੂ ਮਿ ਮੇ ਜ ਲ ਵ ਤ ਸੁ ਖ ਮ ਸੁ ਖ ਲ ਕਾਰ ਣ
ਵੈ ਤ ਕਾ ਨਿ ਖੇ ਪ ਹੋ ਕ ਰ ਅ ਦੁ ਤੀ ਬ ਮ ਰੂ ਪ ਥਾ ਹ ਮਿ ਲੇ ਹੈ ਜੋ ਥਾ ਹ ਵੈ

ਸੁਣਿਐ ਪਾੜੇ ਪਾੜੇ ਪਾੜੇ ਹੋ ਮਾਨੁ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਐ ਆਨੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਭੁ ਸੁ
ਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ੧੦ ਸੁਣਿਐ ਸਹਾਗੁਣ ਕੇ ਗਾਹ

ਇਕ ਸੁਭ ਕਰਮ ਵਹੁਤ ਬੀ ਪੁਰਣ ਤਾ ਕੇ ਪਾਪ ਤ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਜਬ ਕਰ
ਨੇ ਵਾ ਆਪੁਰ ਖਾਤਿ ਨ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸਮੇ ਪਰਮੇ ਸ੍ਰਕਾਨਾ ਮ ਲੇ ਵੇ ਨ ਲੇ ਵੇ
ਭ ਬਾਨ ਨੇ ਕ ਪ੍ਰ ਕਾਰ ਕੇ ਵੇ ਖੋ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਾ ਪ ਸੇ ਵ ਹੁ ਪੁ ਰ ਣ ਨ ਹੀ ਹੋ ਵੇ ਇ ਸੀ
ਭਾ ਵ ਸੇ ਗੀ ਤ ਲੇ ਸ ਰ ਬ ਸੁ ਭ ਕ ਰ ਮਾ ਕੇ ਆ ਦਿ ਮੇ ਓ ਤ ਤ ਸ ਤ ਮੇ ਸੇ
ਪ੍ਰ ਮੇ ਸ੍ਰ ਕ ਕੇ ਨ ਮੇ ਕਾ ਕ ਬ ਨ ਕ ਰ ਨਾ ਲਿ ਖ ਜਾ ਹੈ ਐ ਨ ਮੇ ਕਾ ਕ ਬ ਨ ਤ
ਬ ਬ ਨੇ ਹੈ ਜ ਬ ਪ ਥ ਮ ਗੁ ਰੁ ਸੇ ਸ੍ਰ ਵ ਣ ਕੀ ਆ ਹੋ ਵੇ ਬਿ ਨਾ ਸ ਵ ਣ ਕੀ
ਇ ਬ ਨੇ ਨ ਹੀ ਯਾ ਤੇ ਸ੍ਰ ਵ ਣ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਾ ਪ ਸੇ ਆ ਥਿ ਕ ਠੀ ਕੇ ਸ ਠੀ ਕ ਰ ਮ
ਸ ਫ ਲ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਜਿ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰ ਤਾ ਪ ਸੇ ਸੁ ਭ ਕ ਰ ਮ ਪੁ ਰ ਨ ਨ ਹੀ ਹੋ ਵੇ ਵ ਹੁ
ਵਿ ਖ ਯ ਗ ਨ ਮੇ ਅ ਵ ਗ ਜਾ ਦਿ ਨਾ ਮ ਜਾ ਪ ਮੇ ਸੇ ਸ੍ਰੋ ਕੀ ਨੀ ਦਾ ਦਿ ਯਾ
ਤ ਮੇ ਜੀ ਵ ਮ ਰ ਵ ਨਾ ਦਿ ਹੈ ਸੁ ਣਿ ਐ ਐ ਟਿ ਸੁ ਣਿ ਐ ਕ ਹੀ ਏ
ਗੁ ਰੁ ਕੇ ਮੁ ਖ ਸੇ ਸੁ ਣ ਨੇ ਸੇ ਪੀ ਛੇ ਪ ਵ ਪ ਵ ਨਾ ਮ ਸਾ ਸ ਤ ਕੇ ਪੁ ਨਾ ਪੁ ਨਾ
ਪ ਵ ਨੇ ਅ ਰ ਪ ਵ ਵ ਨੇ ਸੇ ਜੇ ਪ੍ਰ ਪ ਤ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਮਾ ਨ ਨਾ ਮ ਸ ਤ ਕਾਰ ਸੇ ਸ੍ਰੋ ਤ
ਸ੍ਰ ਵ ਣ ਕ ਠ ਲ ਪ ਵੇ ਹੈ ਵਾ ਸੁ ਣ ਨੇ ਸੇ ਪ ਵੇ ਹੈ ਅ ਰ ਪ ਵ ਕੇ ਮਾ ਨ ਪ ਵੇ ਹੈ
ਪੁ ਨਾ ਸ੍ਰ ਵ ਣ ਸੇ ਸ੍ਰ ਵ ਣ ਵ ਲੇ ਕੀ ਲ ਗੇ ਹੈ ਸਹ ਜ ਨਾ ਮ ਸ੍ਰ ਭਾ ਵ ਕ ਹੀ
ਧ ਜ ਨ ਨਾ ਮ ਬ੍ਰ ਮ ਕਾ ਸਾ ਖ ਜਾ ਤ ਕਾਰ ਰੂ ਪ ਸ ਮਾ ਧੀ ਸਹ ਜ ਪ ਵ ਸੇ
ਈ ਹਾ ਯ ਹੀ ਸ ਮਾ ਧੀ ਜ ਨ ਠੀ ਯ ਤ ਨ ਸੇ ਸਿ ਧ ਹੋ ਨੇ ਵ ਲੀ ਨਿ ਦਿ
ਧ ਜਾ ਸ ਨ ਰੂ ਮ ਨ ਹੀ ਜ ਨ ਨੀ ਸੇ ਖ ਬ ਜਾ ਖ ਜਾ ਤ ਹੈ ੧੦ ਸੁ ਣਿ
ਐ ਐ ਟਿ ਸੁ ਣਿ ਸ ਰ ਸ ਬ ਵ ਕਾ ਅ ਰ ਥ ਗ ਜਾ ਨ ਹੈ ਗੁ ਣ ਪੁ ਰ ਖੋ ਕੋ ਭੁ
ਖਿ ਤ ਕ ਰ ਨੇ ਵ ਲੇ ਮੇ ਝੀ ਆ ਦਿ ਕ ਹੈ ਗਾ ਹ ਨਾ ਮ ਪਾ ਰ ਸੀ ਮੇ ਸੁ ਣ

ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁਆਸੁਟਿਐਦੂ
 ਸਪਾਪਕਾਨਾਸੁਆਦਿਸੁਆਟਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
 ਠੀਆਨੁਸੁਆਟਿਐਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨੁ

ਦੇਸਬ੍ਰਮਕਾਸਮਰਣਕਰਾਵਨੇਵਾਲਾਹੈ ਵੇਦਨਾਮਗਜਾਨਕਾ
 ਹੈ ਸੇਵੇਦਨਹੋਵੇ ਕਰਮਉਪਾਸਨਾਗਜਾਨਕੀਜਿਸਾਵਿਖੇ ਵਾਜਿਸ
 ਕਗਤਿਸਕਾਨਾਮਵੇਦਹੈ ਵਹੁਭੀਨਕਾਂਡਰੂਪਹੈ ਕਰਮਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦ
 ਕਵੇਦਕਾਭਾਗਕਰਮਕਾਂਡਹੈ ਉਪਾਸਨਾਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਉਪਾਸਨ
 ਕਾਂਡਹੈ ਗਜਾਨਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਗਜਾਨਕਾਂਡਹੈ ਯਾਤੇਸਤਕੇਸ੍ਰਵਣ
 ਸੇਸ੍ਰਵਣਵਾਲਾਪੁਰਖ ਆਧਿਕਾਰਮੁਜਬ ਧਰਮਕੀਅੰਬ੍ਰਮਕੀ
 ਸਿਖਜਾਕਰੇਹੈਤਥਾਧਰਮਕੋਅੰਬ੍ਰਮਕੋਸਮਰਣਕਰਾਵੇਹੈ ਕ੍ਰਮ
 ਸੇਕਰਮਕਾਉਪਾਸਨਕਾਬ੍ਰਮਗਜਾਨਕਾਉਪਦੇਸਕਰੇਹੈ ਯਾਤੇ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਦਿਤੀਨੇਰੂਪਰਾਸ੍ਰਵਣਵਾਲੇਕੋਬਨੇਹੈ ਅਥਵਾਸ੍ਰਵਣਸੇਸ੍ਰ
 ਵਣਵਾਲੇਕੋਇਨਤੀਨਿਕੇਤਾਤਪਰਯਕਾਗਜਾਨਹੋਵੇਹੈ॥ ਅਗਲੀ
 ਆਵੇਤੁਕੋਕਾਅਰਥਪੁਰਬਾਲਿਖਾਹੀਹੈ ਈਹਾਅਰਥਾਗੋਜਾਨ
 ਠੇਨਾ॥੯॥ ਸੁਆਟਿਐਇਤਿ ਸਤਨਾਮਯਥਾਰਥਕਥਨ
 ਅੰਰਸੰਤੋਖਨਾਮਪ੍ਰਾਰਥਪਸੇਜੇਮਿਲੇਉਸਮੇਤ੍ਰਿਪਤੀ ਅੰਰਗਜਾ
 ਨਸਤਸੰਤੋਖਧਾਰਣੇਯੋਗਯਹੈ ਐਸਾਜਾਨਨਾ ਯੇਤੀਨੇਸ੍ਰੇਤਾਕੇਸੁ
 ਠਿਐਨਾਮ ਸਤਕੇਸ੍ਰਵਣਸੋਸਿਧਹੋਵੇਹੈ॥ ਪੁਨਾਸੁਆਟਿਐਸ੍ਰਵਣਸੇ
 ਸ੍ਰੇਤਾਕੋ ਅਠਸਠਕਹੀਯੇ ਸਭੀਮੁਖਜਤੀਰਥੋਕਾਅਸਨਾਨਹੋਵੇ
 ਹੈ ਭਾਵਸਭਤੀਰਥੋਕੇਸਨਾਨਕਾਫਲਹੋਵੇਹੈ ਅਥਵਾਸੁਣਨੇਸੇ
 ਸ੍ਰੇਤਾਕਾਕੀਆਕੁਰਖੇਤ੍ਰਾਦਿਕਾਅਠਸਠਤੀਰਥੋਕਾਸੁਯਸਫਲਹੋ
 ਵੇਹੈ। ਇਸਕਾਭਾਵਯਹੈ ਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰੇਮੇਕਹੇਜੋਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾ

ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਹਣੁਮੰਦੁ॥

ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਭੰਦੁ॥

ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦੁ॥

ਵਣਵਾਲਾਆਧਿਕਾਰੀਬ੍ਰਹਮਾਵਤਮਰਯਾਦਾਬਾਪਨੇਵਾਲਾਹੋਵੇਹੈਤ
 ਥਾਇਦਰੰਦ੍ਰਮਾਵਤਸਰਬਕੋਆਨੰਦਕਰੇਹੈ॥ ਸੁਣਿਐਕਹੀਯੇਸ੍ਰਵ
 ਣਕਰਨੇਸੇਸ਼ੋਤਾਪੁਰਖਮੁਖਸੋਸ਼ੋਅੰਮਿਦਮਾਤ੍ਰਿਯੋਕਰਸਲਾਹਣ
 ਨਾਮਉਸਤਤੀਕੇਯੋਗਹੋਵੇਹੈਭਾਵਯਹ ਸਰਬਹੀਤਿਸਕੀਉਸਤਤੀ
 ਕਰੇਹੈਅਥਵਾਸ੍ਰਵਣਸੇਮੁਖਜਾਨਕਰ ਸਲਾਹਣਨਾਮਸਲਾਪੁ
 ਕੇਯੋਗਹੋਜਾਵੇਹੈਮੰਦਭੀ ਜੈਸੇਬਾਲਮੀਕੀਰਾਮਸ੍ਰਵਣਸੇਹੁਯਾਅ
 ਥਵਾਸ੍ਰਵਣਸੇਸ੍ਰਵਣਵਾਠੇਕੋਮੁਖਨਾਮਪ੍ਰਧਾਨਜਾਨਕਰਸਲਾਹਣੇ
 ਹੈਮੰਦਭੀ ਉਤਮੇਜੋਤਿਸਕੇਸਲਾਹਨਕੀਕਿਆਕਹੇ ਸੁਣਿਐਇ
 ਤਿ ਯੋਗਾਚਿਤਾਬ੍ਰਿਤਿਕੇਨਿਰੋਧਕਾਨਾਮਹੈਤਨਪਦਈਹਾਂਤੀਨੋਸਰੀ
 ਰੋਪਰਹੈ ਯਾਤੇਸ੍ਰਵਣਸੇਆਧਿਕਾਰੀਪੁਰਖਾਚਿਤਾਬ੍ਰਿਤਿਕੇਨਿਰੋਧਭੂ
 ਪਜੋਗਕੇਸੀਯੁਗਤਹੋਵੇਹੈ ਪੁਨਾਰਨਭੇਦਕਹੀਯੇਤੀਨੋਸਰੀਰੋਸੇਅ
 ਤਮਾਕੇਭੇਦਗਯਾਨਸੀਯੁਗਤਹੋਵੇਹੈ ਜੁਗਤਿਪਦਕਾਦੋਹਲੀਦੀਪਵ
 ਤਦੋਉਚਿਰਮੇਲਹੈ॥ ਸਿਖਕਰਣੇਵਾਠੇਗ੍ਰੰਥੋਕਨਾਮਸਾਸਤ੍ਰਹੈ ਵ
 ਹੁੰਦੇਪ੍ਕਾਰਕੇਹੈ ਏਕਧਰਮਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਦੂਸਰੇਬ੍ਰਹਮਕੇਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਦਕ ਨਜਾਯਬੈਸੇਖਕਸਾਂਖਪਾਤੰਜਲ ਚਾਰੋਮਾਨਸਧਰਮਕੇਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਦਕਹੈ ਪੁਰਬਮੀਮਾਸਾਯਗਾਇਕਾਯਕਧਰਮੇਕਾਪ੍ਰਤਿਪ
 ਦਕਹੈ ਬੰਦਾਂਤਬ੍ਰਹਮਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਹੈ ਵੇਦਮੇਕਹੈਅਰਥਕੇਸਮ
 ਰਣਕਰਾਵਨੇਵਾਠੇਗ੍ਰੰਥੋਕਨਾਮਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹੈ ਵਹੁਭੀਦੋਰੂਪਹੈਮਨੁ
 ਆਦਿਕੋਕੋਬਨਾਯੋਧਰਮਕੇਸਮਰਣਕਰਵਨੇਵਾਠੇਹੈ ਗੀਤਾਉਪ

੯੯

॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸਦੀ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿ ਐ ਦੁਖ
ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾਇਦੁ ॥

ਲਨਾਮ ਅਪਨੇ ਆਪ ਕੇ ਅਮਰ ਸ੍ਰੁਪ ਜਾਨ ਨੇ ਸੇ ਮਿਤੁ ਮਾਰਨ ਹੀ
ਸਕੇ ਸਰੀਰ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੇ ਕਾ ਚੁਦਾ ਕਰਨਾ ਮਾਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਸ੍ਰੁ ਵਣ ਵਾਲੇ ਕਾ ਹੋ
ਨ ਹੀ ਸਕੇ ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਵੇਦ ਮੇ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਉਪਰ ਨ ਹੀ ਜਾਵੇ ਯਹ ਕਹ ਜਾ
ਹੈ ॥ ਹੇ ਗੁਰੋ ਸ ਮਾਨ ਤੇ ਸੁਣ ਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਤੇ ਜਗਤ ਮੇ ਅਨੰਤ ਹੈ ਪਰੰਤੁ
ਸਦਾ ਸ੍ਰੁ ਵਣ ਮੀ ਜਨ ਕੋ ਮੋਦ ਰਹੇ ਵੇ ਕੋ ਨ ਹੈ ਯਹ ਸੁ ਨ ਗੁਰੁ ਕਹੇ ਨਾਨਕ
ਇਤਿ ਗੁਰੁ ਕਹੇ ਹੈ ਹੇ ਸਿਖ ਜੋ ਪਰਮੇ ਸ੍ਰੁ ਰ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤ ਹੈ ਤਿਨ ਭਗ
ਤਾ ਨਾਮ ਭ ਕ੍ਰੀ ਵਾਲੇ ਉਤਮ ਆਧਿਕਾਰੀ ਆ ਕੇ ਐ ਸੇ ਰਾਜਾ ਨ ਕੇ ਹੇ ਤੁ ਸ੍ਰੁ ਵ
ਣ ਮੇ ਸਦਾ ਨਾਮ ਸਰਬ ਦਾ ਕਾਲ ਵਿਗਾਸ ਨਾਮ ਮੋਦ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਸੁਰ
ਯ ਸੇ ਸਰ ਮੇ ਕਮ ਲੋ ਕੋ ਮੋਦ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਭ ਕ੍ਰੀ ਹੀ ਨੋ ਕੋ ਕੁ ਮੁ ਵੇ ਵ ਤ ਨ ਹੀ ਹੋ
ਵੇ ॥ ਇ ਸ ਪ੍ਰ ਕਾਰ ਭ ਕ੍ਰੀ ਕੋ ਸ੍ਰੁ ਵਣ ਪ੍ਰ ਬਿਤੀ ਕਾ ਹੇ ਤੁ ਕ ਹ ਕ ਰ ਗੁ ਰੁ ਚੈ
ਲਿ ਬਤ ਕਹੇ ਸੁਣਿ ਐ ਇਤਿ ਦੁਖ ਕਾਰ ਯ ਹੈ ਪਾਪ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾ
ਰਣ ਹੈ ਈਹ ਕਾਰ ਯ ਕਾਰ ਣ ਦੁਖ ਪਾਪ ਸਬਦ ਕਾਰ ਯ ਕਾਰ ਣ ਪ੍ਰ ਪ
ਚ ਕੇ ਲਖਾ ਯ ਕ ਹੈ ਯਾਂ ਤੇ ਜੈ ਸੇ ਦੁਖ ਕੇ ਹੇ ਤੁ ਪਾਪੋ ਕਾ ਪੁੰ ਨੋ ਸੇ ਨਾ ਸ ਹੋ ਵੇ
ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਨਿਖ ਲ ਪ੍ਰ ਪ ਚ ਕੇ ਹੇ ਤੁ ਅਗ ਯਾ ਨ ਰੂ ਪ ਮ ਹਾ ਪਾ ਪ ਕਾ ਸ ਤ ਕੇ
ਸ੍ਰੁ ਵਣ ਸੇ ਸਤ ਕੇ ਪੁਰ ਣ ਗ ਯਾ ਨ ਦ੍ਰ ਰਾ ਨਾ ਸ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਸੁਣਿ ਐ ਐ
ਇ ਈ ਸ੍ਰੁ ਗ ਸਿ ਠ ਬਿ ਸੁ ਦੋ ਨੋ ਕਾ ਨਾ ਮ ਹੋ ਨੇ ਤੇ ਈ ਸ੍ਰੁ ਰ ਸ ਬ ਦ ਸੇ ਈ
ਹਾ ਵੇ ਨੇ ਲੇ ਨੇ ਯਾਂ ਤੇ ਜੈ ਸੇ ਸਿ ਠ ਬਿ ਸੁ ਈ ਸ ਰ ਸ ਰ ਬ ਜੀ ਵੇ ਕੋ ਅਪ ਨੇ
ਅਧੀ ਨ ਕ ਰ ਕਾਰ ਯੋ ਮੇ ਲ ਗਾ ਵੇ ਹੈ ਤੈ ਸੇ ਸ੍ਰੁ ਵ ਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖ ਭੀ ਵੇ
ਟ ਮੇ ਗ੍ਰਾ ਹ ਅ ਰ ਆ ਤਿ ਗ੍ਰਾ ਹ ਸ ਬ ਦ ਸੇ ਕ ਹੇ ਇੰ ਦ੍ਰ ਯ ਐ ਤਿ ਨ ਕੋ ਵੇ ਖ
ਯੋ ਕੋ ਅਪ ਨੇ ਅਧੀ ਨ ਕ ਰ ਯ ਥਾ ਯੋ ਗ ਕ ਚ ਯੋ ਮੇ ਲ ਗਾ ਵੇ ਹੈ ਪੁ ਨਾ ਸ

ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਤਾਲਾਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੋਕਾਲਾ)

ਰੂਪਹੋਨਾ ਸੁਣਨੇਵਾ ਲੋਕੋਕਹਨਾਪੁਤਖਨਾਦੇਖਨੇਤੇਪੁਤਖਜਪੁਮਾਣ
 ਸਾਥਵਿਰੁੱਪਹੈ ਯਾਤੇਭੂਮੀਵਤਆਧਿਕਾਰੀਮੇਖੀਮਾਗੁਣਕੋਯਹਪਾ
 ਠਲਖਾਵੇਹੈ ਯਾਤੇਗੁਣਵਦਹੈ ਪੁਨਾਸੁਣਨੇਸੇਪਵ ਲਨਾਮਪਰਤੀਕੇ
 ਉਠਾਵਨੇਵਾ ਲੋਕਿਖਭਵਤ ਆਧਿਕਾਰੀਆਗੇਅੰਰੋਕੇਸੁਨਾਵਨੇਯੋਗ
 ਉਪਦੇਸਬੋਝਕੇਉਠਾਵਨੇਵਾਲਹੋਵੇਹੈ ਪੁਨਾਅਕਾਸਜੈਸੇਸਰਬਲੋ
 ਕੋਕੇਵਸਨੇਕੀਜਗਾਹੈ ਸੁਣਨੇਸੇਆਧਿਕਾਰੀਪੁਰਖਸੀਪੁਰਣਵੈਵੀਗੁ
 ਠਕੇਵਸਨੇਕੀਜਗਾਹੋਵੇਹੈ॥ ਪੁਨਾਸੁਣਿਐਕਹੀਯੇਸੁਣਨੇਸੇਆਧਿਕ
 ਰੀਦੀਪਹੋਵੇਹੈ ਸਰਬਓਰਸੇਸਮੁਦ੍ਰਕੇਪਾਨੀਸਾਥਆਵਰੇਹੁਯੇਭੂਮੀ
 ਕੇਟਕਫੇਕਾਨਾਅਦੀਪਹੋਵੇਹੈ ਵਹੁਦੀਪਜੈਸੇਸ੍ਰਫਲਸੇਆਫਰਿਅ
 ਸੋਭੇਹੈ ਤੈਸੇਉਤਮਗੁਣਵਾਲੇਸ੍ਰਫਪੁਰਖੇਸੇਆਫਰਿਆ ਸ੍ਰਵਣਵਾਲ
 ਭੀਸੋਭੇਹੈ ਪੁਨਾਸੁਣਨੇਸੇ ਲੋਯਨਾਮਸੁਰਯਾਦਿਕੇਪ੍ਰਕਾਸਵਤਆਧਿਕਾ
 ਰੀ ਇਤਰਜਨੋਮੈਉਪਦੇਸਰੂਪਪ੍ਰਕਾਸਕੇਦੇਨੇਵਾਲੋਹੋਵੇਹੈ ਲੋਯਕਾ
 ਮੁਲਲੋਕਹੈ ਲੋਕਨਾਮਪ੍ਰਕਾਸਕਾਜਨੋਕਾਭਵਨੋਕਾਹੈ ਯਾਤੇਦੀਪ
 ਲੋਯਕਠਾ ਪਦਕਰਨੇਸੇ ਦੀਪਲੋਯਪਦਅਤਿਰਿਖਲੋਕਕਾ
 ਵਾਚਕਹੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਐਨਖੜੋਕੇਮਯਜਸਥਾਨਕਾਨਾਮਅਤਿਰਿਖਹੈ
 ਯਾਤੇਜੈਸੇਸੁਰਯਕੀਕਿਰਣੇਸੇਦੀਪਤਿਵਾਲਾਅਤਿਰਿਖਲੋਕਹੋਵੇਹੈ
 ਤੈਸੇਸਤਕੇਸ੍ਰਵਣਸੇਸਤਕੇਸ੍ਰਵਣਵਾਲਾਭੀ ਸਤਵਸਤੁਕੇਜਾਨੇਟ
 ਲੀਸੁਰਯਕੀਕਿਰਣੇਤੁਲਨ ਬਿਤੀਯੋਸੇਦੀਪਤਿਵਾਲਾਹੋਵੇਹੈ ਪੁਨਾ
 ਸ੍ਰਵਣਸੇਪਾਤਾਲਵਤਨਿਉਣੇਰੂਪਗੁਣਵਾਲਹੋਵੇਹੈ ਅਪਨੇਮੇਗਜਾ
 ਨੀਪਨੇਕਾਅਭਿਮਾਨਨਹੀਕਰੇ ਯਹਪਾਤਾਲਕਹਨੇਸੇਲਖਯਾ।
 ਸੁਣਿਐਕਹੀਯੇਸ੍ਰਵਣਸੇ ਸ੍ਰਵਣਸੰਯੁਕ੍ਤਪੁਰਖਰੂਪੋਹਨਸਕੋਕਾ

ਸੁਣਿਐ ਪਰਤਿ ਪਦ ਲਾਕਾਸ

ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮੈ ਤੈ ਸੇ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਇਤਨ
 ਦਿਕ ਨਿਰਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇ ਜਾਨੇ ਅਰਖ ਕੋ ਕਹਨ ਵਾਲੀ ਆਂਤੁ ਕਾਂ ਹੈ ਇਨ ਅ
 ਰਥ ਵਾਦ ਬਚਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਲੋਕੋ ਮੈ ਰੋਚ ਕਪਾ ਸਿਧ ਹੈ ਮੂਲ ਪਾਠ ਕਾ ਯਹ
 ਅਰਥ ਹੈ ਸੁਣਿਐ ਕਹੀਯੋ ਅਦੁ ਤੀ ਸਤ ਕੇ ਸ੍ਰਵਣ ਸੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨੇ ਵ
 ਲਾ ਆਧਿਕਾਰੀ ਪੁਰਖਾ ਸਿਧ ਨਾਮ ਗਜਾਨ ਕੀ ਸਿਧੀ ਵਾਲਾ ਵਾਮੁਕਤੀ
 ਕੀ ਸਿਧੀ ਵਾਲੇ ਵੇ ਹੈ ਸਿਧ ਨਾਮ ਸਿਧੀ ਵਾਲੇ ਕਾਂ ਹੈ ਸਿਧੀ ਈਹ ਪ੍ਰ
 ਪਤੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਗਜਾਨ ਕੀ ਵਾਮੁਕਤੀ ਕੀ ਪ੍ਰਪਤੀ ਵਾਲੇ ਵੇ ਹੈ
 ਈ ਸੀ ਤੇ ਪੀਰ ਕਹੀਯੋ ਸਿਖ ਜਨ ਕੋ ਸਤ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਗੁ
 ਰੁ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਪਾਰਸੀ ਮੇ ਪੀਰ ਨਾਮ ਵਡੇ ਕਾਂ ਹੈ ਸੈ ਵਡਾ ਗੁਰੁ ਪਦ ਕਾ ਅਰਥ
 ਹੈ ਪੁਨਾ ਈ ਸੀ ਤੇ ਸੁਰ ਕਹੀਯੋ ਵੇ ਵ ਸਿਪਦ ਵਾਲੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਪੁਰਖੋ ਕੋ
 ਮੁਕਤੀ ਕੇ ਸਾਧਨ ਗਜਾਨ ਮੇ ਵਾਤਿ ਸਕੇ ਸਾਧਨੇ ਮੇ ਲਗਾ ਵਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ
 ਵੇ ਹੈ ਅਥ ਵਾ ਸਤ ਵ ਸਤੁ ਕੇ ਸ੍ਰਵਣ ਰੂਪ ਸਰ ਬਪੁ ਨੇ ਸੇ ਵਡੇ ਪੁੰਨ ਸੇ ਚਿਤ
 ਮੈ ਭੋ ਗੋ ਗੀ ਈ ਛ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖਾ ਸਿਧ ਵੇ ਵ ਤਾ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਪੁਨਾ ਪੀਰ ਨਾਮ ਥ੍ਰਿ
 ਸਪਤੀ ਸਮਾਨ ਵੇ ਵ ਨ ਮੇ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੁ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਪੁਨਾ ਸੁਰ ਨਾ ਥਾ ਈ ਵੁ ਹੋ
 ਵੇ ਹੈ ਸ੍ਰਵਣ ਕੇ ਮਹਾਤਮ ਸੇ ਸਿਧ ਵੇ ਵ ਤਾ ਵੇ ਹੈ ਨ ਗੀ ਤਾ ਕੇ ਛ ਠੇ ਅਧ ਜ
 ਯ ਕੋ ਇਕ ਤਾਲੀ ਸਮੇ ਸ ਲੋ ਕ ਮੈ ਕ੍ਰਿ ਸ੍ਰ ਜੀ ਨੇ ਸਪ ਸੁ ਕਾ ਹਿ ਆ ਹੈ ਜੋ
 ਜੋ ਕਰ ਗਜਾਨ ਉ ਵੇ ਹੈ ਨੇ ਸੇ ਪਹ ਲੇ ਹੀ ਸ੍ਰ ਵ ਵ ਵ ਲੋ ਕਾ ਸਰੀ ਰ ਛੂ ਟ ਜਾ
 ਵੇ ਤ ਬ ਉ ਤ ਮ ਲੋ ਕੋ ਮੇ ਜਾ ਵੇ ਹੈ ਤ ਹਾਂ ਬ ਹੁ ਤ ਕਾਲ ਵ ਸ ਕੇ ਵੇ ਗ ਇ ਸ ਲੋ
 ਕ ਮੇ ਉ ਤ ਮ ਕੁ ਲ ਮੇ ਆ ਵੇ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਅਨ ਜ ਪ੍ਰ ਮਾ ਣੇ ਸਾ ਥਾ ਬਿ ਰੋ ਧ ਹੀ
 ਨ ਸ੍ਰ ਵ ਵ ਕਾ ਮ ਹਾ ਤ ਮ ਕ ਹ ਨੇ ਸੇ ਯ ਹ ਤੁ ਕ ਭੁ ਤ ਰ ਥ ਵ ਵ ਹੈ ॥ ਪੁ ਨ
 ਸ ਤ ਕੇ ਸ੍ਰ ਵ ਵ ਸੇ ਸੁ ਨ ਵ ਵ ਵ ਲਾ ਪ ਰ ਤੀ ਨਾ ਮ ਭੂ ਮੀ ਹੋ ਵੇ ਹੈ ਈ ਹਾ ਕੁ ਮੀ

ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥਾ

ਨਕਰੇ ਰਹੋਯਹਬਿਚਾਰ ਪੂਰਬਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਾਇਤਜਾਦਿਪਾਠਸੇ
 ਸਾਧਨੋਕੇਹੇਤੂਨਿਸਕਾਮਪਰਮਸੇਪ੍ਰਸੰਨਹੁਯਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਧਿਕਾ
 ਰੀਮੇਸਾਧਨਦੇਕਰਤਾਕੋਮੁਕਤੀਕਾਸਾਧਨਗਯਾਨਦੇਵੇਹੈ ਯਹਨਿ
 ਰਣੇਕੀਆਪਰੰਤੁਗਯਾਨਕੇਉਪਜਣੇਕਾਕ੍ਰਮਨਹੀਕਹਯਾ ਕ੍ਰਮਪੀਛੇ
 ਗਾਵੀਯੇਸੁਣੀਐਮਨਰਖੀਐ ਈਹਾਨਿਰਣੇਕੀਆ ਅਰਤਹਾਹੀਨਿ
 ਾਦਿਯਜਾਸਨਗਯਾਨਕਾਸਾਖਯਾਤਸਾਧਨਹੈ ਸ੍ਵਣਾਦਿਕਭਿਸਦ੍ਰਾਹ
 ਹੈਯਹਨਿਰਣੇਕੀਆ ਅਬਗੁਰੂਉਨਸ੍ਵਣਾਦਿਕੋਕੀਵੇਦਕੇਅਰਥ
 ਵਾਦਬਚਨੋਵਤ ਅਪਨੇਅਰਥਵਾਦਬਚਨੋਸੇਪ੍ਰਸਿਸਾਕਰੇਹੈ ਸੁਣਿ
 ਐਇਤਿ ਉਸਤਤੀਕਰਨੇਵਾਲੇਬਚਨੋਕਾਨਾਮਅਰਥਵਾਦਹੋਵੇਹੈ
 ਸੋਭੁਤਾਰਥ ੧ ਗੁਣਵਾਦ ੨ ਅਨੁਵਾਦ ੩ ਭੇਦਸੇਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੋਹੋਵੇਹੈ
 ਤੀਨੋਮੇਅਨਯਪ੍ਰਮਾਣੇਸਾਥਾਬਿਰੋਧਹੀਨਅਰਥਕਾਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕਬ
 ਚਨਭੁਤਾਰਥ ਵਾਦਕਹੀਯੇਹੈ ਜੈਸੇਐਵੇਦਨੋਬ੍ਰਿਹਸਪੁਰਕੇਤਾਈਬਜ੍ਜਮ
 ਠਿਆਯਹਵੇਦਬਚਨ ਅਨਯਪ੍ਰਮਾਣੇਸਾਥਾਬਿਰੋਧਹੀਨਅਰਥਕਾ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਨਕਰੇਹੈ ਯਾਤੇਭੁਤਾਰਥਵਾਦਹੈ ਤੈਸੇਈਹਾਂਪਹਲੀਤੁਕ
 ਹੈਤਥਾਪੋਹਨਸਕੈਇਤੁਜਾਦਿਕਐਰਹੈ ਅਨਪ੍ਰਮਾਣੇਸੋਵਿਰੁਧਅਰ
 ਥਕਾਬੋਧਕਬਚਨਗੁਣਵਾਦਕਹੀਯੇਹੈ ਜੈਸੇਵੇਦਮੇਯਗਕੇਖੰਡੇ
 ਕੋਸੁਰਯਾਲਿਖਜਾਹੈ ਸੋਪ੍ਰਤਖਪ੍ਰਮਾਣਸੋਬਿਰੁਧਅਰਥਕਾਬੋਧਕ
 ਹੈ ਯਾਤੇਗੁਣਵਾਦਹੈ ਈਹਾਤੈਸੇਦੂਸਰੀਤੀਸਰੀਤੁਕਾਂ ਤਥਾਤਿਨਕੇਸ
 ਮਾਨਕਹਨੇਵਾਲੀਐਰਤੁਕਾਂਹੈ ਅਨਯਪ੍ਰਮਾਣਸੇਜਾਣੇਹੁਯੇਅਰਥ
 ਕਾਬੋਧਕਬਚਨਅਨੁਵਾਦਕਹੀਯੇ ਜੈਸੇਵੇਦਮੇਅਗਨਿਪਾਲੇਕੀ
 ਐਖਧਾਲਿਖੀਹੈ ਸੋਪ੍ਰਤਖਪ੍ਰਮਾਣਸੇਸਭਕੀਜਾਣੀਹੁਈਬਾਤਕੋਕਹੈ

੮੪

ਰਮਭੀਜੜਹੋਨੇਤੇਅਤਿਕਰਣਕੀਸੁਧੀਦ੍ਰਾ ਅਪਨਾਵਿਵੇਕਾਦਿਕਫ
 ਲਦੇਨੇਮੇਆਪਸਮਰਥਨਹੀ ਯਾਤੇਈਸ੍ਰਹੀਨਿਸਕਾਮਕਰਮਕੇਅ
 ਨੁਸਾਰਫਲਦਾਤਾਹੋਨੇਤੇ ਆਧਿਕਾਰੀਮੈਵਿਵੇਕਾਦਿਕਗੁਣਕਰੇਹੈ ਔਰ
 ਕੋਈਦੇਵਤਾਨਹੀਕਰਸਕੇ ਹੇਗੁਰੋਜਬਈਸ੍ਰਹੀਸਮਰਥਹੋਨੇਤੇਗੁ
 ਣਕਰੇਹੈਤਬਪਰਮਾਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਨੇਤੇ ਨਿਸਕਾਮਕਰਮਸੇਔਰਚਿਤਕੀ
 ਸੁਧੀਸੋਬਿਨਾਹੀਆਧਿਕਾਰੀਮੈਗੁਣਕਰਦੇਵੇ ਨਿਸਕਾਮਕਰਮਸੇ
 ਔਰਚਿਤਕੀਸੁਧੀਸੋਕਿਆਕਾਮਹੈ ਹੇਸਿਖਜੇਕਰਈਸ੍ਰਚਾਹੇਤ
 ਬਉਨਸੋਬਿਨਾਭੀਗੁਣਕਰਦੇਵੇ ਪਰੰਤੁਦਹੁਚਾਹਤਾਨਹੀ ਯਾਤੇਕਿ
 ਚਿਤਮਾੜਵਸਤੁਭੀਕਰਮਸੋਬਿਨਾਨਹੀਕਰੇ। ਏਸੀਸੇਗੁਗੁਲਿਖੇਹੈ
 ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਾਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸਖਾਗੋਬਿੰਦ ਜਿਨਕਉਮਸਤ
 ਕਾਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਏਆਹਾਰਿਨਾਮਾਏਤਜਾਦਿਏਸਾਬਿਚਾਰਮੇ
 ਬੈਸਨਵਲੋਕੋਕੇਮਤਮੈਦੋਪਖਹੈ ਏਕਸਹੇਤੁਕਾਕ੍ਰਿਪਾਵਾਦੀਹੈਦੂਸ
 ਰੇਨਿਰਹੇਤੁਕਾਕ੍ਰਿਪਾਵਾਦੀਹੈ ਨਿਰਹੇਤੁਕਾਕ੍ਰਿਪਾਵਾਦੀਯਹਕਹੇਹੈਜੈ
 ਸੋਗਉਅਪਨੇਬਫਰੇਕਾਚਾਟਨਾਉਪਨਾਬਿਨਾਕਾਰਨਸੇਕਰੇਹੈਤੈਸੇ
 ਈਸਭੀਏਨਜੀਵੇਪੋਬਿਨਾਕਾਰਨਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹੈ ਸਹੇਤੁਕਾਕ੍ਰਿਪਾਵ
 ਦੀਯਹਕਹੇਹੈ ਬਫਰੇਮੈਗਉਕਾਮਾਤਾਪਨਾਹੈ ਸੋਕ੍ਰਿਪਾਮੈਕਾਰਨਹੈ।
 ਯਾਤੇਬਿਨਾਕਾਰਨਗਉਚਾਟਨਾਦਿਕਨਹੀਕਰੇ ਕਿੰਤੁਕਹੇਹੇਤੁਸੇਕ
 ਰੇਹੈ ਤੈਸੇਈਸ੍ਰਭੀਜੀਵੇਪੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਸਕਾਮਕਰਮਾਦਿਕਕਾਰਨ
 ਸੇਹੀਕਰੇਹੈ। ਬਿਨਾਕਾਰਨਨਹੀਕਰੇ। ਏਸੀਭਾਵਸੇਜਿਨਕਉਪੁਰਬ
 ਲਿਖਿਆਏਤਜਾਦਿਗੁਰਬਚਨਹੈ ਜਹਾਕਹੀਬਾਲਕਾਦਿਕੋਕੋਵੇ
 ਸੁੰਤੇਸੋਬਿਨਾਕਾਰਣਕ੍ਰਿਪਾਕਹੀਹੋਵੇ ਸੋਈਸ੍ਰਕਾਬਲਪ੍ਰਕਾਸਕੀ
 ਆਜਾਨਲੇਨ ਜੋਜੇਕਰਦਹੁਚਾਹੈ। ਬਿਨਾਕਾਰਨਸੇਹੀਜੀਵਕੀਕਲੁ

ਨਿਸਕਾਮਕਰਮੋਸੇਪ੍ਰਸੰਨਹੁਯਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨਿਰਗੁਣਕਹੀਯੋ ਵੈਰਾਗੀ
 ਵਿਵੇਕਾਦਿਕਗੁਣਹੀਨੋਵੇਖੇ ਗੁਣਕਰੇਨਾਮਤਿਨਵਿਵੇਕਾਦਿਕਗੁਣਕੋਕ
 ਰੇਹੈ ਯਾਤੇਨਿਸਕਾਮਕਰਮੋਸੇਪ੍ਰਸੰਨਹੁਏ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਵਿਵੇਕਾਦਿ
 ਕਗੁਣਹੀਨੋਮੇ ਅਤਿਕਰਣਕੀਸੁਖੀਦ੍ਵਾਰਾਤਿਨਗੁਣਕਾਮਿਲਨਾਨਿਸਕਾ
 ਮਕਰਮੋਕਾਫਲਹੋਵੇ ਅਰਜੋਈਸ੍ਵਰਕ੍ਰਿਪਾਸੇਮਿਲੇਵਿਵੇਕਾਦਿਕਗੁਣੇ
 ਲੇਹੈ ਤਿਨਗੁਣਵੰਤਜਾਨਮਗੁਣਾਵਾਲਜਾਮੇਈਸ੍ਵਰ ਅਪਨੀਮੂਰਤਿਧਾਰੀ
 ਗੁਰਦ੍ਵਾਰ ਮੋਖਕਾਸਾਧਨਗਜਾਨਗੁਣਦੇਵੇਹੈ ਯਾਤੇਵਿਵੇਕਾਦਿਕਗੁਣ
 ਵਾਲੇਪੁਰਖੋਮੇਈਸ੍ਵਰਕ੍ਰਿਪਾਸੇਨਿਸਕਾਮਕਰਮੋਕਾਫਲਗਜਾਨਹੋਵੇਹੈ।
 ਹੇਗੁਰੋਜੈਸੇਨਿਸਕਾਮਕਰਮਕਰਨੇਵਾਲੇਪੁਰਖੋਮੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਈਸ੍ਵਰ
 ਗਜਾਨਕੇਸਾਧਨਵਾਗਜਾਨਰੂਪਗੁਣਕਰੇਹੈ ਤੈਸੇਤਿਸਮੇਭੀਕੋਈਤਿ
 ਸਕੇਉਪਕਾਰਕਾਬਦਲਦੇਨੇਹੇਤਗੁਣਕਰੇਹੈ ਯਹਸੁਨਗੁਰੁਕਹੇ
 ਤੇਹਾਇਤਿ ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਕਹੀਯੋ ਤੈਸਾਜੀਵ ਰਿਖਿਮੁਨਿਪਿ
 ਤਰਦੇਵਨਮੇਕੋਈਨਹੀਪ੍ਰਤੀਤਹੋਵੇ। ਜੇਤਿਸਸਤ੍ਰਸੀਕਲਪਾਦਿਕ
 ਗੁਣੇਵਾਲੇਸ਼ਰਬਕੇਸ੍ਵਾਮੀਈਸਰਮੇਗੁਣੇਕੋਕੋਈਕਰੇ। ਭਾਵਯਹਈ
 ਸ੍ਵਰਕੇਉਪਕਾਰਕਾਬਦਲਦੇਨੇਮੇਸਮਰਥਨਹੋਨੇਤੋਕੋਈਨਹੀਕਰਸਕੇ
 ਅਥਵਾਹੇਗੁਰੋਅਧਿਕਾਈਮੇਵਿਵੇਕਾਦਿਕਗੁਣੇਕੋਈਸ੍ਵਰਥਿਨਕੋ
 ਈਅੰਗਦੇਵਤਾਹੀਕਯੋਨਾਕਰਦੇਵੇ। ਯਹਅਸੀਕਾਸੁਨਗੁਰੁਕਹੇਤੇ
 ਹਾਇਤਿ ਹੇਸਿਖਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਕਹੀਯੋ। ਈਸ੍ਵਰਤੇਅੰਨਜ
 ਮੇਸਾਕੋਈਦੇਵਤਾਨਹੀਪ੍ਰਤੀਤਹੋਵੇ। ਜੇਤਿਸਨਿਸਕਾਮਕਰਮਵਾ
 ਲੇਅਧਿਕਾਰੀਪੁਰਖਮੇ। ਵਿਵੇਕਾਦਿਕਗੁਣੇਕੋਕਰੇ। ਇਸਕਾਭਾਵਯ
 ਹਹੈ। ਈਸ੍ਵਰਸੇਭਿੰਨਸਭੀਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਦੇਵਤਾਜੀਵਹੈ। ਯਾਤੇਜੀਵਨ
 ਕੇਕਰਮਨੁਸਾਰਵਹੁਫਲਦੇਨੇਮੇਸਮਰਥਨਹੀ। ਅੰਗਨਿਸਕਾਮਕ

ਤੋਹੋਵੇ ਯਾਹੀਤੇਚਕਵਰਤੀਰਾਜਾਕੇਸਾਥਮੰਡਲੇਸ੍ਰੋਵਤ ਏਕਥੀ
 ਰੁਸੋਅਨਜਖੰਡਵਿਖੇਜਾਨੇਕਾਲਮੇਰਿਖਿਮੁਨਿਪਿਤਰਦੇਵਤਾਸਭੀ ਸ
 ਭਕੋਤ੍ਰੇਪਤਕਰਨੇਸੇ ਉਸਕੋਨਾਲਚਲੇਨਾਮਸਾਥਚਲਤੋਹੋਵੇ ਉਸੀ
 ਕੀਐਰਆਥੀਕਤਾਕਹੇ ਚੰਗਾਇਤਿ ਯਹਵਡੀਉਮਰਵਾਲਾ
 ਅਟਨਵਾਖਡੀਵਿਚਿਪ੍ਰਸਿਧੀਵਾਲਾਪੁਰਖਵਡਾਉਤਮਹੋਵਡਾਉਤ
 ਮਹੈ ਐਸੇਸਭਲੋਕੋਸੇਅਪਨਾਚੰਗਾਨਾਉਕਹੀਯੇ ਉਤਮਨਾਮਧ
 ਰਵਾਇਕਰ ਜੇਵਹੁਅਪਨੇਜਸਕੇਕੀਰਤਨਾਮਅੰਰੋਸੇਕਹਨੇਨੂਜ
 ਗਤਮੇਲੇਨਾਮਲੋਵੇ ਕੀਰਤਿਪਦਕੇਜਸ ਅਰਕਹਨਾਦੋਅਰਥਹੈ
 ਯਾਤੇਈਹਾਕੀਰਤਿਕਹਨੇਕਾਨਾਮਹੈ॥ ਨਿਚੋੜਕੀਬਾਤਕਹੇ ਜੇ
 ਈਤਿ ਜੋਤਿਸਕਹੀਯੇ ਜਬਤਿਸਪੁਰਬਕਹੀਬਹੁਤਦਡੀਆਈ
 ਵਾਲੇਕੋਭੀ ਸਾਧਨੇਸੇਨਦਰਨਾਮਸਾਖਜਾਤਕਾਰਰੂਪਬ੍ਰਮਕੀਵ੍ਰਿ
 ਸ਼ੀਨਆਵਈਨਾਮਨਾਆਵੇਭਾਵਨਾਪ੍ਰਪਤਹੋਵੇਤਾਂਨਾਮਤਬਤਿਸ
 ਕੀਤ੍ਰੀਕੋਨਹੈ ਕਿਸਕਾਪੁਤ੍ਰਹੈਕਿਆਕਾਮਕਰਤਾਹੈ ਐਸੀਬਾਤਨਪੁ
 ਛੇ ਕੋਈਨਾਮਨਹੀਪੁਛਦਾਮਰਣਪਿਛੇਸੁਰਨਰਾਦੋਕੋਈਭੀ ਅਥਵਾ
 ਜੀਵਨਕਾਲਵਿਖੇਨਹੀਪੁਛਤਾਮੁਮੁਖੁਯੋਮੇਸੇਮੁਮੁਖੁਕੋਈਭੀਉਸ
 ਗਨਹੀਨਕੀਮਰਣਪਿਛੇਵਸਾਕਹੇਕੀਟਾਂਇਤਿ ਕਹੁਤਮੋਗੁਣੀਕਰਮ
 ਨੇਵਹੀਪੁਰਖਸਰਪਾਦੀਕੀਤ੍ਰਿਯੋਕੇਸਰੀਰਮੇ ਕੀਟਕਰਨਾਮਕੀਵ੍ਰਕ
 ਰੀਯੇਹੈ ਅਰਕਾਹੁੰਕਰਜੋਗੁਣੀਕਰਮਨੇਵਹੀਪੁਰਖ ਰਾਗਾਵ੍ਰੇਖਾਦਿਕ
 ਵੇਖੋਵਾਲੇਦੋਖੀਯੋਕੇਮਧਜਮੇ ਵਡਾਦੋਖਧਰੇਨਾਮ ਵੇਖੋਕੋਧਾਰਨੇਵਲ
 ਕਰੀਯੇਹੈ॥ ਹੇਗੁਰੋਰਹੋਇਸਪ੍ਕਾਰ ਤੀਨਪ੍ਕਾਰਕੇਕਰਮੇਕ ਤੀਨ
 ਪ੍ਕਾਰਕਾਫਲਪਰਮੇਸ੍ਰਹੇਤਕਰੇ ਨਿਸਕਾਮਕਰਮੇਕਾਫਲਕਿਆ
 ਹੋਵੇਹੈਸੋਕਹੋ ਯਹਸੁਨਕਹੇ ਨਾਨਕਾਇਤਿ ਗੁਰੁਕਹੋਹੋਸਿਖਜ

ਹੋਸਿਖਤੇਹਾਨਾਮ ਐਸਾਕੋਈਸਮਰਥਨਹੀਪ੍ਰਤੀਤਹੋਵੇ ਜੋਤਿਸ
 ਨਾਮਤ੍ਰਿਸਨਾਵਾ ਲੇਅਨਾਧਿਕਾਰੀਕੋਭੀ ਗੁਣਨਾਮਨਿਗੁਣਬ੍ਰਹਮਕਾ
 ਰਜਾਨਾਰਿਦੇਮੈਕਰਦੇਵੇ ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਬਚਨਹੈ ਸਾਧੂਕੋਮਿਲਨੇਜਾਈ
 ਐਸਾਥਨਲੀਜੈਕੋਈਅਰਥਯਹਜਬਗਜਾਨਕੀਏਛਾਕਰਗੁਰੁ
 ਕੇਸਮੀਪਜਾਈਯੇ ਤਬਕੋਈਵਾਸਨਾਰਿਦਮੈਨਾਲੇਜਾਈਯੇ ਅਰਪਾ
 ਛੋਪਉਨਦੀਜੀਯੇਸੀਸਾਰਮੈਫੈਕਨੇਵਾਲੇ ਆਮੁਰਪਦਾਰਥੋਮੈਫੇਰ
 ਅਪਨਾਚਿਤਨਾਲਗਾਈਯੇ ਆਗੇਸੇਖਕੇਸਾਧਨੋਮੈਪ੍ਰਾਥਿਤਹੋਤੇਜੇ
 ਪ੍ਰਾਬਧਕੇਅਨੁਸਾਰ ਨੂਨਆਧਿਕਦੇਹਕੇਬਜਟਹਾਰਹੋਵੇਸੋਹੋਇ
 ਨਾਮਹੋਵੇਪੁਰਖਾਰਥਗਜਾਨਹੇਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਬ੍ਰਿਤੀਕਾਹੀਕਰੀਏਈ
 ਤਜਲੀ॥੧॥ ਦੂਸਰੀਏਸਪਉੜੀਕੀਯਹਬਜਾਖਾਹੈ ਅੰਪਉੜੀ
 ਮਝਕੇਕਹੇਅਰਥਸੇਪੁਰਬਪਾਠਸਾਥਾਇਸਕਾਮੇਲਐਸੇਹੈ ਕਹੀ
 ਗੀਤਿਸੇਗੁਰਮੁਖਨਾਦਿਸੇਲੇਕਰ ਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਪ੍ਰਯੰਤਪਾਠਸੇ॥
 ਈਸ੍ਰਕਾਵਾਸਤਵਰੂਪਜਾਨਨੇਵਾਲੇ ਗੁਰਕੀਈਸ੍ਰਕਤੁਲਯਤਾਰੂਪ
 ਪ੍ਰਸੰਸਾਕਹਕਰ ਅਬਤਾਸੇਪੀਛੇਈਸ੍ਰਕੇਵਾਸਤਵਰੂਪਕੋਨਾਜਾਨ
 ਨੇਵਾਲੇਨਰੋਕੀਨੀਦਾਕਰੇਹੈਗੁਰੁ ਜੇਜੁਗਾਇਤਿ ਜੇਨਾਮਸਿਸ
 ਕਾਹੂੰਪੁਰਖਕੀਆਰਜਾਉਮਰ ਜੁਗਾਰਟੇਨਾਮਚਾਰਜੁਗਾਕੀਹੋਵੇ ਆ
 ਰਹੋਰਕਹੀਯੇਚਾਰਸੇਆਗੇ ਦਸੁਣੀਨਾਮ ਚਾਰਦਾਹੇਚਾਲੀ ਏਸਹਿ
 ਸਾਬਸੇਦਸਗੁਣੀਚਾਲੀਜੁਗੋਕੀਹੋਵੇ ਭਾਵਯਹ ਸਭਅਵਸਥਾਮਿ
 ਲਾਕੇਚੁਤਾਲੀਜੁਗੋਕੀਹੋਵੈ॥ ਵਡੀਅਵਸਥਾਵਤਪਤਿਸ੍ਰਾਭੀਵਡੀ
 ਹੋਵੇਸੋਈਕਰੇ ਨਵਾਇਤਿ ਨਵਾਖਡੀਚਿਜਾਣੀਯੇਕਹੀਯੇ
 ਉਤਨੀਉਮਰਵਾਲਾਵਹੀਪੁਰਖਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਨਵੇਖਡੀਵੇਖੇਸ੍ਰੇਸ੍ਰਕਰ
 ਕੇ ਲੋਕਨੇਜਾਣੀਦਾਹੋਵੇ ਭਾਵਲੋਕਉਸਕੋਨਵੇਖਡੀਵੇਖੇਸ੍ਰੇਸ੍ਰਜਾਨ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਹਗਾ॥ ਭੁਵਨਾਠਕੋਤਰਣਿਦਰਤਰਣਿਅੰਧਰ
 ਮਹਨਾ॥ ਵਸਗੁਰੁਦਸਦਿਸਦਿਪਤਯਸਪਗਧੰਕ
 ਜਨਮਠਨ॥ ੧॥ ਗੁਰੂਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹਸੁਭਗਸੁਭਦੇ
 ਸਨਸੇਭਾਲਾ॥ ਭੁਲੋਰਣੈਯਨਰਣਨਹਿਤਕਰੇਸੁਸੁਖ
 ਵਸਿਸਾਲਾ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਸੇਵਾਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮੁਖਸੇਭਾਖੀ
 ਆਪਾ॥ ਨਾਹਿਭੁਜਿਓਨਤੀਰਥਸੇਵਿਓਕੇਸੇਹਠਪੈ
 ਪਾਪਾ॥ ੩॥ ਤੀਰਥਸੇਵਾਗੀਤਿਸੁਭਲਿਖੀਪੁਰਾਣਨ
 ਮਾਹਿ॥ ਸਭਇੰਦ੍ਰਸਬਸਚਾਗੀਯੇਜੇਜਨਤੀਰਥਨ
 ਗ॥ ੪॥ ਉਠਪੁਭੁਭੁਗੁਰਵਾਕਕੋਪਕੁਠੇਕਰੇਸੁਗੋਨ
 ॥ ਬਾਰਥਬਾਤਕੇਬਕਨਸੇਮੁਖਮੇਰਾਖੇਮੋਨ॥ ੫॥
 ॥ ਕਥਾਕੀਰਤਗੁਰੁਬਚਨਕੇਅਰਥਨਚਰਚਾਨੀਤ
 ॥ ਕਰੇਭੁਲੀਬਿਧਜਗਬਸੇਨਾਨਦਾਨਸਪੀਤ॥ ੬॥
 ਦਾਨਨਲੇਵੇਇਸਕੇਮੰਤ੍ਰਜਪੇਚਿਤਲਾਇ॥ ਬਾਚ
 ਠਮੰਦਰਇੰਦ੍ਰੀਅਨਜਯਮੋਗਾਖੇਚਾਇ॥ ੭॥ ਨ
 ਖਾਵੇਮਦਮਾਸਲੇਬਤਠਾਖੇਕਰਪੇਮ॥ ਬ੍ਰਮਚਰਯ
 ਭੁਵਸਯਨਕੇਸਦਾਕਰੇਸੁਭਨੇਮ॥ ੮॥ ਕਰੇਸਦਾ
 ਗੀਥੈਲਨਹਿਯਾੜਾਨੀਸਠਲਹੋਇ॥ ਜੈਨਸਕੇਚਲ

ਭੁਕੁਜਨਕਰੇਸਦਾਹੀਜੇਇ॥੯॥ਤੀਰਥਮੇਦਸਪਾਪਕੀ
 ਨੀਤਨਾਖੇਰੰਗਾ॥ਪੁਨਠਗੀਕਪਟਾਦਿਲੋਕਰੇਨਰੰਚ
 ਖਪੰਗ॥੧੦॥ਅੰਰਥਾਨਕੇਪਾਪਕਤੀਰਥਮੇਹੁਯਨਾ
 ਸਾ॥ਤੀਰਥਬਸਕਿਯੇਪਾਪਕਾਕਤਹੁਨਾਹਬਿਨਾਸਾ
 ੧੧॥ਯਾਹੀਤੇਗੁਰਦਾਸਕੇਬਰਮੇਲਿਖਮੇਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ਬੰ
 ਜਪਾਪਨਉਤਰਨੀਜੋਜਾਕੀਚੇਗੀਗਾ॥੧੨॥ਯਾਂਤੇਮਤੁ
 ਬਹਿਨਮੇਜਿਉਸਭਦ੍ਰਿਸ਼ੀਸੁਧਾ॥ਠਾਖੇਰਖਨੀਚਾਹੀ
 ਯੇਤੀਰਥਮੇਤਸਬੁਧ॥੧੩॥ਤੀਰਥਗੁਰੂਕਾ ਰਿਖਿਲੇ
 ਗੋਕੇਸੇਦਨਕਰੇਜਲਕਾ ਅਦਤਰੋਕੇਜਨਮਾਦਿਥਨੇ
 ਕਾਨਮਹੇ॥ਯਾਂਤੇਯਿਜਮਤਕੇਸਭਲੋਕਜਨਲੇਵੈ॥
 ਗੁਰੂਨਕਸਾਹਿਬਜੀਸੇਲੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਪ੍ਰ
 ਯੰਤ ਦਸਗੁਰੋਨੇਜਹਾਂਜਹਾਂਜਨਮਧਾਰੇਹੈਂਜਹਾਂਜਹਾਂਸਿ
 ਘਾਸਨੇਪੈਭੁਟਗੁਰਮਾਈਕੇਤਖਤੋਪੈਬੰਠੇਹੈਂਜਹਾਂਜ
 ਹਾਂਅੰਰਕੇਈਬਿਟਾਹਾਦਿਕੀਯੇਹੈਂ॥ਜਹਾਂਜਹਾਂਉਪਦੇ
 ਸਬਰ ਸਾਪ ਯੁੱਧਾਦਿਕ੍ਰਿਤਸੇਭੁਮੀਪਾਟਨਕਰੀਹੈ॥ਦੇਹ
 ਤਾਕੋਜੇਤੀਜੇਤਸਮਾਏਹੈਂ॥ਉਨਥਾਨੇਮੈਕਹੀਕਹੀਮੰਦ
 ਰਕੁਪਬਾਟਲੀ ਆਦਿਕੋਕੀਰਚਨਾਜਗਤਕੀਕਲਮਾ
 ਟਹੇਤ ਗੁਰੋਨੇ ਅਪਕਗਾਈਗੇ॥ਅੰਰਥਾਨੇਮੇਸਿਖੋਨੇਕਰ
 ਈਹੈ॥ਨਾਮਗੁਰਮੰਦਰੋਂਕਾਗੁਰਦਾਰੋਂਗੇ॥ਨਾਮਤਲਵੈਕਾ
 ਸਰਹੈ॥ਜੈਸੇ ਅੰਖਿਤਸਰਸੰਤੋਖਸਰ ਰਾਮਸਰ ਬਿਬੇਕਸ
 ਰਹੈ॥ਨਾਮਕੁਯੋਕੇਗੁਰੂਕੇਕੁਯੋਹੈ॥ਜੈਸੇਗੁਰੂਕਾਗੀਗਸ
 ਰਕੁਯਾ ਛਿਹਰਟਕੁਯਾ ਅਕਾਲਸਰਕੁਯਾ ਨਾਮਬਧ

ਲੀਯੋਕਾਗੁਰੂਕੀਬਾਦਲੀਯਾਹੈ॥ ਜੇਸੇਗੋਇੰਦਵਾਲਕੀਬਾ
 ਦਲੀ ਜਗੀਨਾਥਕੀਬਾਦਲੀ॥ ਇਨਤੀਰਥੇਕੀਯਾਤ੍ਰਾਸਕਾ
 ਮੀਪੁਰਖੋਕੋ ਧਰਮਅਰਥਕਾਮ ਖਦਾਰਥਦੇਤੀਹੈ॥ ਕਾਮ
 ਨਾਹੀਨੋਕੋਮੁਕਤੀਦੇਤੀਹੈ॥ ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾ
 ਨਕੀਪਹਿਲੀਭੁਮਕਾਕਹੀਹੈ॥ ਤੀਰਥਮੇਯਾਕਰਕਬੀਕਿ
 ਸੀਕੋਨਾਰੇਨੇਵਾਲਤੀਵੇਖਾਰੇਖੀਕੁਛਦੇਤਾਹੈ॥ ਅਰਤੀ
 ਰਥਯਾਤ੍ਰਾਕਰਬਿਦੇਸਗਮਨਕੇਦੁਖਦੇਖ ਆਏਬਦੇਸੀ
 ਕਾਮਾਦਰਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੀਰਥਮੇਅਨੇਕਉਤੰਮਲੋਕੋਕਾ
 ਵਰਸਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਿਨਕਾਵਰਸਨਮੁਕਤੀਕਾਸਾਧਨਹੈ॥
 ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਕਹਾਦੁਤਾਹੈ॥ ਉਠਫਰੀਦਾਗਮਨਕਰਦੁ
 ਨੀਆਵੇਖਨਜਾਉ॥ ਮਤਕੋਈਬਖਸਿਆਮੇਖਿਲੁੰਮੇ
 ਭੀਬਖਸਿਆਜਾਉ॥ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾਕਰਠਗਚੇਰਸੇਬਸ
 ਤੁਬਥਾਵਨੋਕੀਬੁਧੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਨਾਨਾਤਰਾਂਕੀਭੁਮੀ ਬਿਛੁ
 ਨਦੀ ਨਾਲੇ ਪਰਬਤ ਪੁਲ ਦੇਖਚਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਮੇ
 ਸੇਅੋਰਭੀਅਨੇਕਤਰਹਕੇਲਾਭਹੋਭੁੰ॥ ਤੀਰਥੇਮੇਭੀਉਂ
 ਖਤੀਰਥਨਿਜਾਇਸਕੇਥਾਨਹੈ॥ ਯਾਂਤੇ ਇਸਕੇਤੀਰਥੇ
 ਮੇਜੋਪੁਰਖਯਾਤ੍ਰਾਕਰਨੀਚਾਹੇ॥ ਉਨਕੋਸੁਗਮਤਾਸੇਗੁਰ
 ਤੀਰਥੋਕੇਜਾਨਨੇਵਾਸਤੇ ਜਿਸਅੰਗਠੇਜੀਜਿਲੇ ਵਾਰਜ
 ਸੀਕੇਪ੍ਰਸਿਧਸਹਰਵਗਾਮਮੇਹੈ॥ ਵਹੁਸਹਰਅੋਗਾਮ
 ਮੇਸਹਰਗਾਮਸੇਜਿਸਦਿਸਾਕੋਣਮੇਹੈ॥ ਅਰਥੇਤੇਕੋ
 ਸਯੋਵਹੁਦਿਸਾਕੋਣਕੇਸਪਹਲੇਥਾਨਮੇਲਿਖੇਗਾ॥ ਜਹਾ
 ਏਕਸਹਰਗਾਮਮੇਹੀ ਏਕਗੁਰੂਕੇਥਾਨਬਹੁਤਹੋਵੇਗੇ॥ ਤ

੪

ਹਾਂ ਏਕ ਥਾਂ ਨ ਮੇ ਸ ਹ ਰ ਕ ਯ ਯ ਕ ਯ ਮ ਕ ਯ ਨ ਯ ਮ ਐ ਰ ਥਾਂ ਨ ਮੇ
 ਬਿੰਦੀ ਤੋਂ ਵੇ ਗੀ ਆ ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਜ ਹਾਂ ਪੁ ਜ ਯ ਹੀ ਜਿ ਲ ਏ ਕ ਹੇ ਗ ਤ
 ਹਾਂ ਭੀ ਬਿੰਦੀ ਤੋਂ ਗੀ ਆ ਆ ਪੀ ਛੁ ਗੁ ਰ ਦ ਵੇ ਬ ਨ ਨੇ ਕ ਸੰ ਬ
 ਤੇ ਸੇ ਤ ਥ ਯ ਸੁ ਰ ਯ ਪੁ ਕ ਯ ਸ ਕੀ ਕ ਥ ਯ ਸੇ ਪੁ ਨ ਗੁ ਰ ਦ ਵੀ ਲੇ ਗੇ
 ਸੇ ਜ ਨ ਯ ਸੇ ਲਿ ਖ ਯ ਜ ਏ ਗ ਯ ਪੁ ਸਿ ਯ ਨ ਗੁ ਰ ਦ ਯ ਸੀ ਭੀ ਦੂ ਰ
 ਵੇ ਸ ਕੇ ਛੁ ਵੇ ਗੁ ਮ ਕ ਪ ਤ ਯ ਯ ਡ ਵ ਲੇ ਕੋ ਬ ਤ ਯ ਨ ਹੀ ਸ
 ਕ ਤੇ ਆ ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਕ ਹੀ ਕ ਹੀ ਪੁ ਸਿ ਯ ਨ ਗੁ ਰ ਸੇ ਆ ਗੇ ਗੁ ਰ
 ਦ ਵੇ ਵ ਲੇ ਗ ਯ ਮ ਸੇ ਹੀ ਅ ਗ ਲੇ ਗੁ ਰ ਦ ਵੇ ਵ ਲੇ ਗ ਯ ਮ ਕੇ
 ਕੋ ਸ ਦਿ ਸ ਭੀ ਪ ਹ ਲੇ ਥ ਨ ਮੇ ਲਿ ਖੇ ਜ ਏ ਗੇ ਅ ਰ ਨ ਮ ਗੁ
 ਰੁ ਦ ਵੇ ਕ ਤ ਥ ਯ ਸ ਮ ਮੇ ਲੇ ਕ ਯ ਦੁ ਸ ਰੇ ਮੇ ਲਿ ਖ ਯ ਜ ਏ ਗ ਯ
 ਅ ਰ ਜੇ ਉ ਹਾਂ ਸ ਯ ਹ ਬ ਯ ਯ ਦ ਉ ਦ ਯ ਸੀ ਨਿ ਰ ਮ ਲਾ ਨਿ ਰੀ
 ਗ ਸੁ ਥ ਰ ਦਿ ਵ ਨ ਯ ਯ ਮੇ ਰ ਕੇ ਈ ਪੁ ਜ ਯ ਹੀ ਹੇ ਗ ਯ ਸੇ ਤੀ
 ਜ ਰੇ ਥ ਨ ਮੇ ਲਿ ਖ ਯ ਜ ਏ ਗ ਯ ਅ ਰ ਜੇ ਉ ਹ ਗੁ ਰੁ ਥ ਨ ਬ
 ਨ ਨੇ ਕ ਯ ਨ ਮ ਲੇ ਨੇ ਆ ਦਿ ਕ ਯ ਰ ਨ ਹੇ ਅ ਰ ਜੇ ਤ ਹ ਗੁ ਰੁ
 ਜੀ ਕੀ ਗੀ ਥ ਸ ਯ ਹਿ ਬ ਪੇ ਥੀ ਮ ਲਾ ਸ ਸ ਰੁ ਬ ਸ ਰੁ ਹੁ ਕ ਮ ਨ
 ਮ ਆ ਸੇ ਜੇ ਰੇ ਆ ਦਿ ਕ ਵ ਸ ਤੁ ਹੇ ਆ ਅ ਰੁ ਜੇ ਕਿ ਛੁ ਜਿ
 ਸ ਗੁ ਰੁ ਦ ਵੇ ਕੇ ਵ ਰ ਸ ਨ ਕ ਫ ਲ ਹੇ ਤ ਥ ਜੇ ਕੁ ਛੁ ਉ ਹ ਯੁ ਪ
 ਬ ਰ ਸੁ ਫ ਬ ਰ ਨ ਬਿ ਲ ਸ ਹੁ ਯੇ ਯ ਹ ਸ ਭ ਰੇ ਥੇ ਬਿ ਤਾਂ ਤ
 ਕੇ ਥਾਂ ਨ ਮੇ ਲਿ ਖੇ ਜ ਏ ਗ ਯ ਅ ਥ ਵ ਕ ਯ ਰ ਨ ਅੰ ਫ ਲ ਸ ਭ
 ਕੇ ਏ ਕ ਥਾਂ ਨ ਮੇ ਹੀ ਲਿ ਖ ਵੇ ਤੇ ਹੇ ਮੇ ਈ ਸ ਰ ਬ ਰ ਸ ਮ ਝ ਲੇ
 ਨੇ ਮੇ ਮੇ ਜੇ ਗੁ ਰੇ ਵੇ ਜ ਨ ਨੀ ਕੇ ਉ ਵ ਫ ਮੇ ਪੁ ਕ ਯ ਸ ਲੇ ਨੇ ਕੇ ਗ
 ਰ ਭ ਯ ਥ ਨ ਥ ਨ ਯੇ ਜੇ ਸ ਯ ਪ ਯ ਗ ਰ ਯ ਕ ਗੁ ਰ ਦ ਵ ਰ ਜ ਹਾਂ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਤਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਮਾਰਾ ਭੁਇਓ ਤਿਨ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਸੇ ਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭੁਯੋ ਨਾ ਫਲ ਹੈਂ ॥ ਜਹਾਂ ਗੁਰੋ ਕੇ
 ਬਿਦਾ ਹਾ ਦਿਕ ਹੁਏ ਹੈਂ ॥ ਤਹਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਬਿਦਾ ਹਾ ਦਿਮੰ
 ਗਲ ਯੋ ਨਾ ਫਲ ਹੈਂ ॥ ਜਹਾਂ ਤਖਤੋ ਪੈ ਬਿਰਜੇ ਹੈਂ ॥ ਤਹਾਂ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਾ ਉਤਮ ਦਰਜਾ ਮਿਲ ਨਾ ਫਲ ਹੈਂ ॥ ਜਹਾਂ ਉਪਦੇ
 ਸ ਕੀ ਏਉ ਨ ਥਾ ਨੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਉਤਮ ਉਪਦੇ ਸ ਕਾਲ ਭੁ
 ਤੋ ਨਾ ਫਲ ਹੈਂ ॥ ਬਿਚਾਰ ਦਾ ਨ ਜਾ ਰੂਠੀ ਉਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਉਸੀ ਉ
 ਪਦੇ ਸ ਕੇ ਯਾ ਵ ਕਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮ ਕਾ ਨੇ ਮੇ ਬੋੜੀ ਦੇ ਰ ਠ ਹ ਕੇ
 ਆਰਾਂ ਮ ਕੀ ਆ ਹੈ ॥ ਉ ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਚਿਤ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤ
 ਫਲ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਥਾ ਨੇ ਕੇ ਫਲ ਗੁਰੋ ਨੇ ਆ ਪ ਕ ਹੇ ਹੈਂ ਉ ਨ
 ਕੇ ਵ ਹੀ ਫਲ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਾ ਉ ਠੀ ਸਾ ਹਿ ਬ ਕੇ ਇ ਲ ਨ ਕਾ
 ਚੈ ਰਾ ਸੀ ਕਾ ਨਾ ਸ ਹੇ ਨਾ ਫਲ ਗੁਰੂ ਅ ਮ ਰ ਜੀ ਨੇ ਕ ਹ ਆ ਹੈ ॥
 ਅ ਮ੍ਰਿ ਤ ਸ ਰ ਅ ਸ਼ਾ ਨ ਕਾ ਹ ਰਿ ਹਾਂ ਨਾ ਨ ਕ ਕ ਸ ਮ ਲ ਜਾਂ
 ਹਿ ਨਾ ਏ ਐ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਸ ਰ ॥ ਤ ਥਾ ਰਾਂ ਮ ਦਾ ਸ ਸ ਰੇ ਵ ਰ
 ਨ ਤੇ ਸ ਭ ਉ ਤ ਰੇ ਪਾ ਪ ਕ ਮਾ ਤੇ ॥ ਸੀ ਤੋ ਰਾ ਮ ਦਾ ਸ ਸ ਰੇ ਵ
 ਰ ਨੀ ਕਾ ਜੋ ਨਾ ਵੇ ਸੋ ਕੁ ਲ ਤ ਰਾ ਵੇ ਉ ਧਾ ਰ ਹੇ ਆ ਠੇ ਜੀ ਕ
 ॥ ਨਿ ਤ ਉ ਠ ਮ ਲ ਨ ਗਾਂ ਮ ਸ ਰ ਕੀ ਜੇ ਇ ਤ ਮਾ ਦੀ ਬ ਚ ਨੇ ਸੇ
 ਨਿ ਖ ਲ ਪਾ ਯੋ ਕਾ ਨਾ ਸ ਹੇ ਨਾ ਐ ਕੁ ਲ ਕਾ ਤ ਰਾ ਵ ਨਾ ਦਿ ਫ
 ਲ ਲਿ ਖੇ ਹੈਂ ਸੋ ਈ ਫ ਲ ਹੈ ॥ ਜਹਾਂ ਵ ਸ ਏ ਜੀ ਵ ਮੰ ਵ ਜੂ ਨੇ ਸੇ
 ਫੁ ਰਾ ਏ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਵੇ ਖੰ ਕਾ ਨਾ ਸ ਹੇ ਨਾ ਫਲ ਹੈ ॥ ਜ
 ਹਾਂ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤ ਸ ਮਾ ਏ ਹੈਂ ॥ ਤਹਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਾ ਅ ਮ ਨੀ ਮਿ ਤੁ
 ਕੇ ਯਾ ਵ ਰ ਖ ਨਾ ਫਲ ਹੈ ॥ ਜਿ ਸ ਕ ਰ ਪ ਰ ਖ ਮੇ ਕੋ ਈ ਪਾ ਪ

ਹੀਨ ਹੋ ਸਕੇ ॥ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ ਅਪਨੇ ਸੇ
 ਵ ਕੇ ਸੇ ਨਿਖਲ ਪਾਪ ਛੁਡਾ ਯ ਸੁੰਧ ਮਨ ਸੇ ਭਗਤੀ ਕਰ ਵ
 ਨੇ ਮੇ ਹੋ ॥ ਇ ਸੀ ਵਾ ਸ ਤੇ ਗੀ ਬ ਸਾ ਹਿ ਬ ਕੇ ਅੰ ਤੇ ਨੈ ਵੀ ਪਤ
 ਸਾ ਹੀ ਕੇ ਸ ਲੋ ਕ ਰ ਖੇ ਹੋ ॥ ਜਿ ਨ ਕੀ ਸ ਮਾ ਪ ਤੀ ਸ ਮੀ ਪ ਉ ਪ
 ਦੇ ਸ ਹੋ ॥ ਜੇ ਉ ਪ ਜਿ ਓ ਸ ਬਿ ਨ ਸ ਹੋ ਪ ਰੇ ਆ ਜ ਕੇ ਕਾਲਾ ਨ
 ਨ ਕ ਹ ਰਿ ਗੁ ਨ ਗਾ ਇ ਲੇ ਛੁ ਡ ਸ ਗ ਲ ਜੀ ਸਾਲਾ ॥ ਮੇ ਸੇ ਸ ਰ
 ਬ ਥ ਨੇ ਕੀ ਸੇ ਵਾ ਕੇ ਫ ਲ ਏ ਕ ਥ ਨ ਮੇ ਹੀ ਕ ਹੇ ਜਾ ਨ ਲੇ ਨੇ ॥
 ਕਾਰ ਠ ਭੀ ਗੁ ਰ ਵ ਰੇ ਬ ਠ ਨੇ ਕੇ ਏ ਕ ਥ ਨ ਮੇ ਹੀ ਬ ਤ ਏ
 ਜਾ ਤੇ ਹੋ ॥ ਸੀ ਖੇ ਪ ਸੇ ਏ ਕ ਥ ਨ ਮੇ ਹੀ ਲਿ ਖੇ ਬਿ ਸ ਤਾ ਰ ਸੇ ਅ
 ਗੇ ਜਾ ਨ ਲੇ ਨੇ ॥ ਸੇ ਕਾਰ ਠ ਕ ਹੀ ਗੁ ਰੇ ਕੇ ਜ ਨ ਮ ਹੋ ਪ ਜੈ ਸੇ ਨ
 ਨ ਕਾ ਠਾ ਗੁ ਰ ਨ ਨ ਕ ਜੀ ਕ ਜ ਨ ਮ ਥਾਂ ਨ ਹੋ ॥ ਪ ਠ ਠਾ ਗੁ ਰੁ ਸ
 ਹਿ ਬ ਵ ਸ ਮ ਜੀ ਕਾ ਜ ਨ ਮ ਥਾਂ ਨ ਹੋ ॥ ਕ ਹੀ ਲੀ ਲਾ ਹੇ ਜੈ ਸੇ ਨ
 ਨ ਕਾ ਠੇ ਮੇ ਨ ਨ ਕ ਸ ਰ ਅ ਸ ਨ ਨ ਲੀ ਲਾ ਕਾ ਥਾਂ ਨ ਹੋ ॥ ਪ
 ਠ ਠੇ ਮੇ ਮੀ ਸੀ ਗ ਤ ਬ ਲ ਲੀ ਲਾ ਕਾ ਥਾਂ ਨ ਹੋ ॥ ਕ ਹੀ ਕ ਹੀ ਅ
 ਪ ਨੀ ਸ ਕ ਤੀ ਕਾ ਰਿ ਖਾ ਵ ਨ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਨ ਕਾ ਠੇ ਮੇ ਕਿ ਅ ਗੁ
 ਸਾ ਹਿ ਬ ਜ ਗ ਅ ਹ ਖੀ ਯੇ ਕਾ ਖਾ ਯ ਖੇ ਤ ਹ ਰਾ ਕੀ ਆ ਹੋ ॥
 ਕ ਹੀ ਤ ਪ ਕ ਰ ਨਾ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗ ਵੀ ਕਿ ਨ ਰੇ ਕ ਰ ਤ ਰ ਪੁ ਰ ਮੇ
 ਰੇ ਕਾ ਕਾ ਬਿ ਸ ਤ ਰ ਕ ਰ ਤ ਪ ਕੀ ਆ ॥ ਕ ਹੀ ਬਿ ਵਾ ਹੇ ਜੈ
 ਸੇ ਵ ਠ ਲੇ ਮੇ ਗੁ ਰੁ ਨ ਨ ਕ ਜੀ ਕਾ ਬਿ ਵਾ ਹ ਥਾਂ ਨ ਹੋ ॥ ਕ ਹੀ ਗੇ
 ਸ ਠ ਹੇ ਜੈ ਸੇ ਅ ਚ ਲ ਮੇ ਸਿ ਧਾ ਸਾ ਥ ਗੇ ਸੁ ਹੁ ਣੀ ॥ ਮੇ ਸੇ
 ਅੰ ਰ ਭੀ ਕਾ ਠ ਨ ਹੋ ਸੇ ਜ ਭ ਤੀ ਸ ਰੇ ਬਿ ਤਾਂ ਤ ਕੇ ਥਾਂ ਨ ਮੇ ਜਾ ਨ
 ਲੇ ਨੇ ॥ ਹੇ ਗ ਲਿ ਖੇ ਜਾ ਵੇ ਗੇ ਯ ਵ ਪ ਠਿ ਜਿ ਸ ਮ ਮ ਹ ਤੇ ਮੇ ਗੁ

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਉਸ ਅਹਾਤੇ ਕੋ ਜਿਲੇ ਮੇਂ ਤ
 ਹਜੀਲ ਥਾਨਾ ਰੇਲ ਕੇ ਸੇ ਸਨ ਆਦਿ ਕਭੀ ਸੁਭਾ ਮਤ ਕੇ
 ਤਲਿਖ ਨੇ ਯੋਗ ਮੇਂ ਤੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰ ਗੁਰੂ ਥਾਨ ਬੰਗਾਲ
 ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਅੰਦਰਾਸ ਅਹਾਤੇ ਮੇਂ ਏ ਕੋ ਤਿਲ ਹੀ ਜੀ
 ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਅਹਾਤੇ ਮੇਂ ਬਿਦਰ ਸੁਹ
 ਰਮੇ ਨਾਨਕ ਸ਼ੇਰਾ ਨਾ ਦੇ ਰਮੇ ਅਬ ਚਲ ਨਗਰ ਸੀ ਯੇ ਲੇ
 ਪੰਜ ਮਕਾਨ ਬੁਰਹਾਨ ਪੁਰ ਮੇਂ ਤਖਤ ਸਾਹਬ ਗੁਰੂ ਸੀਕਾ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬੜੇ ਰਮੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗਿਰਨਾਰ ਮੇਂ ਚ
 ਰਨ ਪਦਕ ਏ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ। ਵਿਹਲੀ ਸੇ ਪਛਮ ਕਰ
 ਚੀ ਕਾਬੁਲ ਕਾ ਸਮੀਰਤ ਕ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਜਾਨ ਲੇ ਨੇ। ਏ
 ਹਲੀ ਸੇ ਪੁਰਬ ਕ ਮਖਾ ਸੇ ਜਕੀ ਨਾ ਥਤ ਕ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਜੈ
 ਬੰਗਾਲ ਮੇਂ ਜਾਨ ਲੇ ਨੇ। ਇਸ ਲੀ ਏ ਅਹਾਤ ਲਿਖ ਨੇ ਕੀ
 ਆਦਿ ਸਮਕ ਤਾ ਨੀ। ਕੇ ਵਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਿਲੇ ਤੁਹਲੀ
 ਲ ਦਾ ਜਸੀ ਯੋ ਕੇ ਪ੍ਰਸਿੰਧ ਨਗਰੋਂ ਸੇ ਹੀ ਪਤਾ ਸਮਝ ਨ ਚ
 ਹੀ ਏ ਪਥਾ ਬਾਤ ਇਸ ਕੇ ਦੇ ਖਨੇ ਵਾਲੇ ਯਦਰ ਖੇਂ ਅਰ
 ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਭੀ ਏ ਹਾਂ ਜਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਯਾ ਉਨ ਕੇ ਜਾਨੇ
 ਕਾ ਸੀ ਭਵ ਹੈ ਵਹੀ ਲਿਖੇ ਜਾਣੇ ਗੇ। ਜੇ ਆਜੀ ਕ ਕਾਰ ਥੀ
 ਯੋ ਨੇ ਅਬ ਯਾ ਪੀਛੇ ਪੁਗਟ ਕੀ ਯੇ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀ ਲਿਖੇ ਗੇ।
 ਜੇ ਸੇ ਨਾ ਭੇ ਕੇ ਸਮੀ ਪਬਾ ਉੜਹ ਅਉਰ ਪਟਾਲੇ ਸੇ ਪੱ
 ਛੁ ਮਬੀ ਗ ਸਿੰਘ ਜੇ ਜੀ ਕੀ ਛੁੰਨਾ ਪਾਸ ਸਿਆਲਗਾਂ ਉਮੇ
 ਇੰਟ ਸਾਹਿਬ ਹੈ। ਜੇ ਧਰ ਮਜੁ ਪਮੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸੁਰ ਬੀਰ
 ਜੂ ਸ਼ੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕੇ ਸਮਾਧੈ ਕੇ ਥਾਨ ਸਹੀ ਦਰੀ ਜ ਭੀ ਲਿਖੇ ਜਾਣੇ

੮

ਗੋਦੁਭੀਜੈਸੇਸੁਰਬੀਰਪਾਂਡੁਕੋਕੇਥਾਨਤੀਰਥਕਹਾਤੇਹੈਏਸੇ
 ਤੀਰਥਹੈਂਅਰਜੋਬੁਢਜੀਜੈਸੇਸਮੀਪੀਸੇਦਕਹੈਂਤਿਨਕੇ
 ਥਾਂਨਭੀਲਿਖੇਜਾਦੇਗੇ। ਵਾਸਤਵਸੇ ਜੈਸੇਜਹਾਂ ਸਾਲਗਾਮ
 ਨਰਬਦੇਸੁਰਥਾਪਨਕੀਯੇਜਾਤੇਹੈਂ। ਤਹਾਂਸਿਵਾਲਕਠਕੁ
 ਰਦੁਏਵਤ ਜਹਾਂਜਹਾਂਬੀਥਜਾਹਿਬਥਾਪਨਕੀਏਜਾਕੇ ਵਹੁਸ
 ਭੀਧਰਮਸਾਲਾਹੁਰਦੁਰੇਹੈ। ਇਸਮੇਯਹਨਿਮਿਤਹੈਂ ਗੀਥ
 ਸਾਹਿਬਪ੍ਰਬਟਯੋਕੀਦੇਹਯੇ। ਯਾਂਤੇ ਜਹਾਂਚੁਰੁਕੀਦੇਹਰਹੇਤ
 ਹਾਂਗੀਹੁਰੁਦੁਰਾਪਰੰਰੁ ਸੋਸਭਲਿਖੇਨਹੀਜਾਤੇ। ਯਾਂਤੇ ਬਿ
 ਦਮਮਦਸਾਂਮੇਜਹਾਂਆਪਬਿਤਾਜੈਹੈਂ ਸੋਲਿਖੇਜਾਦੇਗੇ। ਜੈ
 ਆਗੇਕੋਪ੍ਰਸਿੱਧਹੋਦੇਗੇ ਉਨਕੋਕੋਈਹੁਰੁਤੀਰਥਦੇਤਾਸਾਥ
 ਮਿਲਾਲੇਦੇਗਾ। ਚਾਹੀਯੇਹੁਰੁਥਾਨਸਰਬੰਤੁਜੈਸੇਅਠਾਰਿ
 ਪਿਅਵਤਾਰੋਕੇਥਾਂਨਸਰਬਦਿਸਾਨਮੋਭਗਤਲੋਗੋਨੇਬਨਾ
 ਏਦੁਏਹੈਂ। ਯਾਹੀਤੇ ਜਹਾਂਨਹੀਗਏਤਹਾਂਭੀਕਾਂਗੜੇਜੈਸੇਥਨੇ
 ਮੇਸੀਤਾਰੰਤੁ ਗਾਂਮਕੰਤੁ ਭੀਮਗੁਠਾਇੰਤੁ। ਯਦਿਨਾਮਸੁਨੇਜਾ
 ਤੇਹੈਂ। ਕਹੀਕਹੀਹੁਰਥਾਨੋਕੇਨਾਮੋਕੇਅਰਥਭੀਲਿਖੇਜਾਦੇ
 ਗੇ। ਜੈਸੇਸਭਸੇਪਹਲੇ ਨਨਕਾਣਾਸਾਹਬਹੈਂ ਇਸਨਾਮਮੇ
 ਨਾਨਕਗੁਰੁਜੀਕਯਾਮਹੈਂ। ਆਣਾਤਿਨਕੇਅੇਨਕਾ। ਭਾਵ
 ਘਰਕਾਨਾਂਮਹੈਂ। ਅਯਨਸੇਬਿਹਾਰੁਕੇਬਨਾਜਾਣਪੜਤਾਹੈਂ
 ਸੋਥਾਨਕਹੀਜਨਮਥਾਂਨਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਤਲਵੰਡੀਰਾਯਭੋਯਕੀ
 ਕਹੀਐਰਹੈਂ। ਜੈਸੇਮਾਗੇਗਾਮਮੋਤੁਥਾਸੰਗਰੁਰੋਕੇਸਮੀਪਾ
 ਸਹਬਪਦਅਵਥਕੇਵਾਸਭੇਸਭਹੁਰਦੁਰਓਕੇਪੀਛੇਕਮ
 ਸਾਤਾਹੈਂ ਸੋਪਾਰਸੀਕੀਰੀਤਿਸੇਹੈਂ। ਹੀਦੀਮੇਸਤਕਾਰਹੇਤੁਜੀ

੦

ਪਦਹੀਯੈਮੇਜੁਲਜੀਕਾਂਸੀਸੀ ਅਮਿਤਥਰਜੀਤਕਨਤਰ
 ਨਜੀਯਦਸਤਵਸੇ ਜੇਤਾਬਨਪੜੇਬੋਲਨੇਮੇਸਿਦਾਯਗੁਰੁ
 ਬਾਣੀਮੇਲਿਖੇਪਦੇਸੇ ਪਾਠਸੀਪਦੇਕਾਬੋਲਨੇਮੇਤਾਗਦ
 ਹੀਏਅਮਾਦਿਗੁਰੁਜੀਨੇ ਖੜੀਆਤਾਧਰਮਛੇਠ੍ਰਿਅਮਥੇ
 ਛੁਭਾਖਿਅਗਾਹੀ ਕਹਨੇਸੇਯਧਰਮਥਾਨੇਮੇਧਰਮਕਾਮੇਮੇ
 ਬੋਲਨਕਾਤਾਗਸੁਚਨਕੀਆਹੇਯਾਤੇ ਬੋੜਾਬੋਲਠਾਚਾਹੀ
 ਯੇਯਹਇਸਗੁਰੁਤੀਰਥਸੀਗੁਰੁਕੇਦੇਖਠੇਦਾਲੇਉਤੰਮਲੇ
 ਕਨਕੇਪੜਨਕੀਸੁਗਮਤਾਹੇਤਅਲਪਪ੍ਰਕਾਰਲਿਖਾਹੈ।
 ਅਬਅਗੇਸਫਗੁਰੁਦੁਆਰੇਕੇਪਰਮਮੂਲਗੁਰੁਨਕਜੀ
 ਕੇਜਨਮਥਾਨਸੇਲੇਕਰ ਗੁਰੁਦਸਮਪਾਤਸਾਹਸੀਕੇਜੇਤੀਨੇ
 ਰਸਮਾਦਨਕੇਥਾਂ ਸੀਅਬਚਲਨਗਰਸਾਹਬਪ੍ਰਯੰਤਸ
 ਭੁਲਿਖੇਜਾਤੇਹੈ

੧ ਤਲਦੰਡੀ ਗੁਮ ਲਹੋਰਸੇਤੀਸਕੋਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਜਨਮਥਾਨ
 ਨਾਨਕਾਣਾਸਾਹਿਬ ਮੇਲੇਦੇ ਕਾਤਕੀਪੁੰਨਾ ਨਿਰਜਲਾਏ
 ਕਾਦਸੀ ੨ - ਖੁਜਾਰੀਉਦਾਸੀ ੩ - ਮਾਤਾਵਿਪਤਾਪਿਤਾ
 ਕਾਲੁਜੀਕੇਪਰ ਦੇਦੀਬੀਸਮੇ ਸੰਬਤ ੧੫੨੬ ਮੇਕਤਕਸੁਦੀ
 ਪੁੰਨਾ ਕਾਤਕਪ੍ਰਦਿਏਤੇਠਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰ ਅਧੀਰਾਤਕੇ ਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀਕਾਮਦਤਾਰਹੁਆਯਿਤਾਨੇਸਾਰਦੁਰਸਕੀਅਦਥਾ
 ਮੇਪਾਪੇਪਾਸਬੈਠਾਏਉਥਕੇ ਜਲਮੋਹਘਸਮਸਕਰਇੰਤਮ
 ਦਿਉਪਦੇਸਕੀਆਕਾਜੀਪਾਸਬੈਠਾਏਤਿਸਕੇਯਕਅਰ
 ਜਇਤਮਾਦਿਪ੍ਰਠਥਨਾਸਿਖਾਈ।ਦੈਦਕੇਦੈਦਾਦੈਦਸੁਦੈਦ
 ਤੁੰਦਿਤਮਾਦਿਉਪਦੇਸਕੀਆਸਾਣਾਮਗਦਇਆਤਿ

- ੧° ਸਕੋਕੋਈਆਖੇਕੂਤਨਾਇਤੁਆਦਿਉਪਦੇਸਕੀਆ ਜਨੇਉ
ਸਮੇਬ੍ਰਾਮਣਕੋਦਯਾਕਪਾਹਇਤੁਆਦਿਉਪਦੇਸਕੀਆ॥
ਅਦਤਾਰੋਨੇਕਾਅਧਿਕਬ੍ਰਿਤਾਂਤਅੰਤਕੋਲਿਖੇਗੇ॥੪
- ੨ ੦੧- ਨਾਨਕਸਰ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਇਸਤੁਲਾਦਮੇਗੁਰੂਜੀ
ਬਾਲਅਦਬਾਮੇ ਬਾਲਕੋਸਾਬਮਿਲਅਸਨਨਕਰਤੇ ਤਲ
ਦਪੰਕਚੈ। ਤਿਠੇਪੇਮੰਜੀਸਾਹਬਹੇਜਨਮਥਾਨਸੈਰਾਰਸੈਕਦ
ਮਅਗਠਕੋਣਮੇਰੇ॥੪
- ੩ ੦੧- ਕਿਆਰਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਮਹਖੀਯੋਕਾਖਾਯਾਖੇਤਦੈਸਾਹੀਹਰਕੀਆਥਾ॥੪
- ੪ ੦੧- ਮਾਲਸਾਹਬ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕੇਮੁਖ
ਪੇਸਰਪਨੇਛਾਯਾਕਗੀਥੀ ਯਹਮਾਲਸਾਹਬ ਜਨਮਥਾਨਸੇ
ਕੰਚਾਕੋਸ ਈਸਾਨਕੋਣਮੇਰੇ॥੪
- ੫ ੦੧- ਤੰਬੂਸਾਹਬ ੨- ਨਿਹੰਗ ੩- ਬਨਕੇਬ੍ਰਿਛਕਾਨਾਮਤੰ
ਬੂਸਾਹਿਬਨੈ। ਈਹਾਂਗੁਰੂਖਗਸੈਦਾਕਰ ਚੁਹੜਕਾਣੇਸੇਅ
ਯਕੇਬਾਹਰਬੈਠਰਹੇ। ਬਾਬਾਕਾਲੂਦਹਾਂਪਦੁਚ ਮਾਰਤਾਪੀ
ਟਤਾਪਠਲੇਆਯਾ। ਅਬਉਸਬਨਕਾਬਿਸਤਾਰ ਪਚਦੰਜ
ਕਦਮਪੋਰਕਾਹੈ। ਯਹ ਜਨਮਥਾਨਸੇ ਪਾਂਚਸੈਕਦਮ ਈਸ
ਨਕੋਣਮੇਰੇ॥੪
- ੬ ਚੁਹੜਕਾਣਾਗਾਮ ਨਾਨਕਾਣੇਸੇਬਾਰਾਂਕੋਸ ਉੜੰ ੧- ਖਗਸੈਦ
੨- ਸਿੱਖ ੩- ਪੰਦ੍ਰਾਂਬਰਸਕੀਅਦਬਾਮੇ ਬੀਸਰੁਪਏਪੁੰਜੀ
ਦੇਸਾਬਬਾਏ ਕੋਦੇਕਰਪਿਤਾਨੇਕਹਾਖਗਸੈਦਾਕਰਨਾਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਮਤਰੇਣ ਬੈਰਾਗੀਕੀਜਮਾਤਕੋਭੈਜਨਖੁਲਾਯਾਯਹ

੧° ਜਕੋਕੋਈਆਖੇਕੂਤਨਾਇਤੁਆਦਿਉਪਦੇਸਕੀਆ ਜਨੇਉ
ਸਮੇਬੁਅਣਕੋਦਯਾਕਪਾਹਇਤੁਆਦਿਉਪਦੇਸਕੀਆ॥
ਅਦੁਤਾਰਹੋਨੇਕਾਅਧਿਕਬ੍ਰਿਤਾਂਤਅੰਤਕੋਲਿਖੇਗੇ॥੪

੨ ੦੧- ਨਾਨਕਸਰ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਇਸਤੁਲਾਦਮੇਗੁਰੂਜੀ
ਬਾਲਅਦੁਬਾਮੇ ਬਾਲਕੋਸਾਥਮਿਲਅਸਨਾਨਕਰਤੇ ਤਲ
ਦਪੰਕਹੈ॥ਤਿਠੇਪੇਮੰਜੀਸਾਹਬਹੋਜਨਮਥਨਸੈਰਾਰਸੈਕਦ
ਮਅਗਠਕੋਣਮੇਰੇ॥੪

੩ ੦੧- ਕਿਆਰਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਮਹਖੀਯੋਕਾਖਾਯਾਖੇਤਦੈਸਾਹੀਹਰਕੀਆਥਾ ॥੪

੪ ੦੧- ਮਾਲਸਾਹਬ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕੇਮੁਖ
ਪੇਸਰਪਨੇਛਾਯਾਕਗੀਥੀ ਯਹਮਾਲਸਾਹਬਜਨਮਥਨਸੇ
ਕੰਚਾਕੋਸ ਈਸਾਨਕੋਣਮੇਰੇ ॥੪

੫ ੦੧- ਤੰਬੂਸਾਹਬ ੨- ਨਿਹੰਗ ੩- ਬਨਕੇਬਿਛਕਾਨਾਮਤੀ
ਬੁਸਾਰਿਬਹੈ॥ਈਹਾਂਗੁਰੂਖਗਸੈਦਾਕਰ ਚੁਹੜਕਾਣੇਸੇਅ
ਯਕੇਬਾਹਰਬੈਠਰਹੈ॥ਬਾਬਾਕਾਲੂਦਹਾਂਪਦਚ ਮਾਰਤਾਪੀ
ਟਤਾਘਰਲੇਅਯਾ॥ਅਬਉਸਬਨਕਾਬਿਸਤਾਰ ਪਚਦੰਜ
ਕਦਮਪੇਰਕਾਹੈ॥ਸਹ ਜਨਮਥਾਂਨਸੇ ਪਾਂਚਸੈਕਦਮ ਈਸ
ਨਕੋਣਮੇਰੇ॥੪

੬ ਚੁਹੜਕਾਣਾਗਾਮ ਨਾਨਕਾਣੇਸੇਬਾਰਾਂਕੋਸ ਉੜ੍ਹ ੧- ਖਗਸੈਦ
੨- ਸਿੱਖ ੩- ਪੰਦ੍ਰਾਂਬਰਸਕੀਅਦੁਬਾਮੇ ਬੀਸਰੁਪਏਪੁੰਜੀ
ਦੇਸਾਬਬਾਏ ਕੋਦੇਕਰਪਿਤਾਨੇਕਹਾਖਗਸੈਦਾਕਰਨਾਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਮਤੁਰੇਣ ਬੈਰਾਗੀਕੀਜਮਾਤਕੋਭੈਜਨਖੁਲਾਯਾਯਹ

ਖਗਸ਼ੋਦਕੀਸਾ੪

- ੭ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਸਹਰ ਕਪੂਰਥਲੇਸੇ ੧੫ ਕੋਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਹੰ
 ਟੀਸਾਹਬ ਸਹਰ ਕੇਦੰਖਣਪਸੇ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਅਪਨੇਬਹੋ
 ਈਜੇਰਾਂਖਪਸ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਪਹੁੰਚਸੇਲਾਂਬਰਸਕੀਅਟ
 ਸੁਮੇਗੁਰੂਜੀਨੇ ਦੋਲਤਖਾਂਨਲੇਦੀਪਠਾਣਕਾਮੇਦੀਖਨ
 ਕੀਆਈਗਾਂਗੁਰੂਜੀਕੋਤੋਲਨੇਕੇਦੰਟੇਰੱਖੇਹੈਂਗਾਗਜਕਪੂ
 ਰਥਲੇਕਾਹੈਂਜਿਲੇਜਲੰਧਰ ੪
- ੮ ੦੧ - ਬੇਰਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ਉਦਾਸੀਦੋਨੋ ੩ - ਬੇਰਕੀ
 ਦਾਤਨਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਦੋਈਠਦੀਕੇਕਿਨਰੇਗਾਬੁੀ ਉਸਕਾ
 ਬਤਾਬਿਛੁਹੋਗਯਾਹੈਂਬੇਰਸਾਹਬਸਹਰਸੇਚਾਰਸੈਕਦਮ
 ਪੰਛਮ ੪
- ੯ ਉਦੋਂਕੇ ਗਾਂਘ ਦਵਾਲੇਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਦੰਖਣ ੧ - ਕੋਠਾਸਾਹ
 ਬਮੇਲਾਸਾਧੋਂਕੀਦਸਮੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸਗਾਂਘਗੁ
 ਰੂਜੀਨੇਅਪਨੇਬਿਦਾਹਸਮੇਜੰਤੂਕੀਤੂਲੀਕਾਈਬਿਦਾਹ
 ਸਮੇਜੰਤੂਕਾਟਨੇਕੀਗੀਤਿਹੈਂ ੪
- ੧੦ ਦਵਾਲਾਸਹਿਰ ਜਿਲੇਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ੧ - ਬਿਦਾਹਬਾਂਨ ੨ -
 ਸਿੱਖ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੫੪੪ ਮੇਗੁਰੂਜੀਕਾਬਿਦਾਹਹੁਆਜੇ
 ਠਪੁਦਿਸੁੰਰੋਦੀਮੇਂਇਸਸਮੇਅਦਸਾਮਠਰਾਂਬਰਸਕੀ
 ਥੀ ੪
- ੧੧ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ੧ - ਸੰਤਪਾਟ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਗੁਰੂਜੀ
 ਕੋਬਿਸੁਭਗਵਾਨਨੇਅਪਨੇਸਮੀਪਬਲਾਯਾਦੋਈਨਦੀ
 ਮੇਅਸੁਨਕਰਨੇਗਏਹੁੰਭੀਮਾਰਤੀਸਰੇਦਿਨਜਹਾਂਨਿਕ

ਗੁਰ

੧੨

ਸੋਗਉਸਕਾਨਾਮਸੰਤਘਾਟਹੈ॥ਈਹਾਂਸੇਨਿਕਸਕੇਦੁਕਨ
ਛੋੜ ੧੫੫੩ਮੇ ਸਤਾਈਬਰਸਕੀਅਟਸਾਸੇਏ ਗੁਰੂਜੀ
੧੫੮੩ਪ੍ਰਯੰਤਤੀਸਬਰਸਨਨਾਦੇਸੇਮੇਸਤਨਾਮਕਾਉਪ
ਦੇਸਕਰਤੇਬਿਚਰੇ॥ਸੀਚੰਦਜੀਕਾਜਨਮ ੧੫੫੧ਮੇ ਜੁਲ
ਤੰਨਪੁਰਹਰਤੇਹੁਆਲੱਖਮੀਦਾਸਜੀਕਾਜਨਮਤਹਾਹੀ
੧੫੫੩ਕੇਫਾਗਨਮੇਪੀਛੇਸੇਹੁਆਲੱਖਮੀਸੰਤਘਾਟਬੇਰਸੈਂਪੱਠੀ
ਕਦਮਪੱਛਮਹੈ੪

੧੩

ਏਮਨਾਦਾਦਸਹਰਲਹੌਰਸੇ ਬੀਸਕੋਸਵਾਯੁਕੋਣ ੧- ਰੋੜੀ
ਸਾਹਬ ਮੇਲਾਸਾਯੋਕੀਦਸਮੀ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਗੁਰੂਜੀ
ਮਰਦਾਨੇਕੋਸਾਥਲੇਕਰ ਜੁਲਤੰਨਪੁਰਸੇਚਲਪਹਲੇਏਮ
ਨਾਦਾਦਗਏ। ਰੋੜਕੇਬਿਸਤੇਪੰਤਪਕਰਤੇਰਹੇ॥ਭਾਈਲਾ
ਲੇਪ੍ਰੇਮੀਸੇਦਾਕਰਤਾਥਾ॥ਈਹਾਂਸੇਮਰਦਾਨਾਅਪਨੇਪਰ
ਮਿਲਨੇਹੇਤ ਤਲਵੰਡੀਗਯਾ॥ ਰਾਯਬੁਲਾਰਨੇਬੁਲਾਯਕ
ਰਕਮਾ॥ ਹਮਕੋਭੀਨਾਨਕਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰਾਓ॥ ਮਰਦਾ
ਨੇਨੇਕਮਾ॥ ਬਾਲੇਕੋਭੇਜੇ॥ ਭਾਈਬਾਲਾਜ਼ਕਹਲਿਆਯਾ
ਦਰਸਨਦੇਕਰ ਫੇਰਏਮਨਾਦਾਦਪੁਰਚਪੁਰਬਕੋਤੀਨੇ
ਚਲੇ੪

੧੪

ਢਾਕਾਸਹਰ ਬੰਗਾਲੇਦੇਸਮੇਕਲਕੰਤੇਸੇਨੰਬੈਕੋਸ ਈਸਾਨ
ਮੇ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਰਛਾਸਾਹਬ ੨- ਪੁਸ਼ਾਹੀਕੋਈਨਹੀ
੩- ਏਮਨਾਬਦਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀਸਨੇਸਨੇਪੁਰਬਦੇਸਮੇ
ਬਿਚਰਤੇਬੰਗਾਲੇਦੇਸਕੇਨਾਮੀਸਹਰਫਾਕੇਸੇ ਉੜੀਤੀਨਕੋ
ਸਬਾਹਰਬੰਠੇ॥ ਬਰਛਾਮਾਰਕੇਜਲਨਿਕਾਸਾ॥ ਸਮੁੰਦਰੀ

ਤੀਰਥ:

- ਖਾਡੀਢਾਕੇਸੇਤੀਨਕੋਸਦੱਖਣਓਰਹੈਗਬਾਲੁਦਾਕੰਤੁ ਸਾ ੧੩
 ਠਕੋਸਪੁਰਬਹੈਗਜਹਾਂ ਪਾਨੀਆਗਇਕੰਠੇਨਿਕਸਤੇਹੈਂ੪
- ੧੪ ੦੧- ਚਰਨਪਾਦਕਾ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਗ
 ਯਾਇਸਤੀਯੋਨੇਮੀਢਾਬਨਾਯਲੀਆਗਗੁਰੂਜੀਨੇਜਾਯ
 ਕੇਸਤਕੇਮੰਡੋਕੀਸਕਤਰੋਕੀ। ਮਰਦਾਨਾਆਦਮੀਬਨਾ
 ਯਾ। ਈਹਾਂਸੇਚਲਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਅਰਮੰਕੇਕੀਯਾਤਾਕਰ
 ਗੁਰੂਜੀਫੇਰਸੁਲਤਾਨਪੁਰਆਏ। ਯਹ ਚਰਨਪਾਦਕਾਸ
 ਹਰਕੇਉੱਤਰਪਾਸੇਸਮੀਪਹੀਹੈਂ੪
- ੧੫ ਕੀਰਤਪੁਰਸਹਰਜਿਲੇਹੇਸਮਾਰਪੁਰ ਅਸੰਦਪੁਰਸੇਪੰਚ
 ਕੋਸਅਗਨਕੋਣਮੇ ੧- ਚਰਨਕਟਲ ਮੇਲਾਹੋਲੇਕਾ ੨-
 ਉਦਾਸੀ ੩- ਸੁਮੇਰਯਾਤਾਕਰਨਸਮੇ ਪਹਲੇਸੁਲਤਾਨ
 ਪੁਰਸੇਚਲ ਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਆਏ।੪
- ੧੬ ੦੧ ਤਕੀਆਬੁਢਨਸਾਹ ੨- ਮੁਸਲਮਾਂਨਫਕੀਰ ੩- ਬੁੰ
 ਢਨਸਾਹਫਕੀਰਕੇਮਿਲੇ ਉਸਨੇਗੁਰੂਜੀਕੋ ਦੁਪਦੀਆਗ
 ਸੇਗੁਰੂਜੀਉਸੀਪਾਸਫੋਡੁਗਏ ਬਾਬੇਗੁਰਦਿੱਤੇਨੇਲੀਆ ੪
- ੧੭ ਪੰਜੌਰ ਪਟਿਆਲੇਸੇ ਛੁੱਤੀਕੋਸ ਈਸਾਨਮੇ ੧- ਮੇਲਾਅ
 ਖਯਤੀਜ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਈਹਾਂਗੁਰੂਦੂਰੇਸਮੀਪ
 ਨਾਮੀਜਗਾ ਧਰਾ ਤੀਰਥਹੈ ਏਕਸਰਕਾਰਪਟਾਲਾਕਾ
 ਬਰਾਮਦਭੁਤਬਾਗਹੈਂ੪
- ੧੮ ਜੇਹੜਸਾਹਬ ਪੰਜੌਰਸੇ ਪੰਡਕੋਸਈਯਾਂਨਮੇ ੧- ਗੁਰੂ
 ਦੁਆਰਾ ੨- ਪੁਸ਼ਾਹੀਜੁਆਹਰਸਿੰਘਕੀਕੁਲਕੇਖਤੀ
 ਸਿੰਘ ੩- ਯਹਜੇਹੜਗੁਰੂਗਸਾਈਕੀਛਾਟੀਸੇ ਤੀਨਕੋਸ

- ੧੪ ਦੱਖਣੁ ਓਰਹੈ ॥ ਜਦਾ ਹਰ ਸਿੰਘ ਕਾ ਜੋਹੜ ਸਪਾਟੁ ਕੀ ਛਾਟੁ
ਨੀ ਸਮੀਪ ਹਰੀ ਪੁਰ ਪੰਟੇ ਪਾਸ ਹੈ ॥ ਜਦਾ ਹਰ ਸਿੰਘ ਹੀ ਗੁ
ਸਾਹ ਕੀ ਫੁਲ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੰਧੁ ਆ ॥ ੪
- ੧੯ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਜਿਲਾ ਖੋੜੀ १ - ਚਰਨ ਪਾਦਕਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ
੩ - ਇਸ ਖੋੜੀ ਜਿਲੇ ਮੋਹੀ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਸੇਂ ਸਾਠ ਕੋ ਸ ਖੁਰਬ
ਪਾਸੇ ਬਦਰੀ ਨਾਗਯਣ ਅਰਕੇ ਦਾਹਨਾ ਥਕੇ ਮੰਦਰ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਸੇਂ ਚਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਕੰਠ ਮੇ ਭਗਵਾਂ ਨ ਕਾ ਵਰ ਸ
ਨਕਰ ਫੇਰ ਭਾਰਤ ਖੰਡੁ ਮੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ੪
- ੨੦ ਲਹੌਰ ਸਹਰ १ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਆਹਰ ਮੰਲ ਕੇ ਚੌਹਟੇ ਮੇ
੨ - ਸਿੰਘ ੩ - ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਤਾ ਕ ਸਾਈ ਦਾ ਵਾ ਦੇ ਖ
ਕੇ ਬਚਨ ਕੀ ਮਾ ॥ ਲਹੌਰ ਸਹਰ ਜਹਰ ਕਹਗਾ ਸਦਾ ਪ
ਹਗਾ ਵਨੀ ਚੰਦ ਖੜੀ ਕੇ ਬਾ ਪ ਕਾ ਬ ਘ ਯਾ ਨੂ ਜੁ ਨੀ ਸੇ ਉਧ
ਰ ਕੀ ਮਾ ॥ ਈਹਾਂ ਸੇ ਨਨਕ ਮਾ ਠੇ ਪਹੰ ਚ ਪਿਤਾ ਕੇ ਦਰਸਨ
ਦੀ ਮਾ ॥ ੪
- ੨੧ ਥਨੇ ਸਹ ਸਹਰ ਜਿਲੇ ਅੰਬਾਲੇ १ - ਸਿੰਘ ਬਟੀ ੨ - ਸਿੰ
ਖੜ ੩ - ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਾਸ ਖਨੇ ਕਾ ਨਖੇ ਧ ਕਰ ਤੇ ਪੰਡ
ਤੋ ਕੇ ਮਾਸੇ ਜੰ ਮੇ ਮਾਸੇ ਨਿ ਮੇ ਇਤ ਪਾਦਿ ਸ ਬਟ ਸੇ ਜ ਯ ਕੀ
ਆ ॥ ੪
- ੨੨ ਕਰਨਾਲ ਸਹਰ ਖਾਸ ਜਿਲਾ १ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਉ
ਦਾਸੀ ੩ - ਥਨੇ ਸਹ ਸੇ ਚਲ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈਹਾਰੇ ਗੁ
ਰਦੁਆਰਾ ਬਜਾਰ ਮੇ ॥ ੪
- ੨੩ ਤਿਯਾ ਮਾ ਵਾ ਵ ਸਹਰ ਜਿਲੇ ਮਾਜਮਗਠ १ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ॥ ੪

ਤੀਰਥ:

- ੨੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਤਮਸਾਨਦੀਕੇਕਿਨਰੇ ਗੁਰੂਜੀਕਾਥਾ ੧੫
 ਨਹੀਂ। ਈਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਰਣਮੇ ਮਰੇ ਹਾਮਨਿ ਦਾ ਜਕਾਇਥ
 ਕੇ ਉਸਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਠ ਬਨਾ ਸੁਨਾ ਜਿ ਦਾਇਆ ੪
- ੨੪ ਰਾਜਗਿਰੀ ਜਿਲਾ ਪਟਣਾ ਗਯਾਸੇ ੧੨ ਕੋਸ ੧ - ਸੀਤ
 ਲਕੰਡ ਮੇਲਾ ਮਲਮਾਸਕਾ ੨ - ਖਜਾਹੀ ਗੁਰੂਕੇ ਸੀਤ੩
 ਮੋਰਸ ਕੁਰੂੰਡ ਮੋਗਰਮ ਜਲਨਿਕ ਸਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਕੰਡ
 ਮੇ ਸੀਤਲ ਜਲਨਿਕ ਸਤਾਹੈ ਗਜਰਾ ਸਿੰਧ ਕੀ ਰਜਧਾਨੀ ਕੀ
 ਜਗਾਹੈ ੪
- ੨੫ ਜਰੀਨਾਥ ਪੁਰੀ ਜਿਲੇ ਕਟਕ ੧ - ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਉ
 ਦਾਸੀ ੩ - ਈਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲ ਆਰਤੀ ਕਾ
 ਸਬਦ ਰਚਿਆ ੪
- ੨੬ ਸਿਲਟ ਸ਼ਹਰ ਦਾ ਕੇਸੇ ਸੰਤ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
 ਉਦਾਸੀ ੩ - ਜਰੀਨਾਥ ਜੇ ਚਲਤੀ ਸਰੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਮੇ ਕੁਟੰਤ
 ਹੇ ਕਾਸਮੀਰ ਪੰਜੇ ਕਾ ਬਲ ਓਰ ਜਾਨੇ ਸਮੇ ਈਹਾਂ ਗਏ ੪
- ੨੭ ਹਸਨ ਅਬਦਾਲ ਕਸਬਾ ਜਿਲੇ ਗਾਦਲ ਪਿੰਡੀ ਸੇ ਅਠਾ
 ਹਾਂ ਕੋਸ ਪੈ ੧ - ਪੰਜਾ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਹੀ ਕਾ ਠੇਕਾ ਪਰਬਤ ਪੰਜੇ ਸੇ ਰੋ ਕਾ ਅ
 ਬਤ ਕ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਪੰਜਾਲ ਗਾਹੁ ਆਹੈ। ਈਹਾਂ ਸੇ ਚਲ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਹੁ ਮੇ ਗਏ ੪
- ੨੮ ਜਲਾਲਾਦਰ ਰਾਜ ਕਾ ਬਲ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਚੋਹਾ ਸਾਹ
 ਬ ੨ - ਭੁੱਲੇ ਬਾਏ ੩ - ਪੰਜੇ ਹੋ ਕਰ ਆਹੀ ਕਾ ਬਲ ਓਰ ਸ
 ਤੇ ਗਏ ੪

੧੬

੨੯ ਯੂਨਾਗੜ ਗਿਰਨਾਰਪਰਬਤਕੇਸਮੀਪਰਜਧਾਨੀਹੈ ੧ -
 ਚਰਨਪਾਦਕ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ ਸੁਥਰੇ ੩ - ਗਿਰਨਾਰਪਰ
 ਬਤ ਪਭਾਸਤੀਰਥਮੇਦੁਰਕਾਸੇ ਸਾਡਕੋਸ ਪੁਰਬਹੈ ਰੂਮ
 ਓਰਸੇਹਟਈਹਾਂਆਏ ੪

੩੦ ਬਡੋਚਸਹਰ ਸਮੁੰਦਾਕਿਨਾਰੇਗੁਜਰਾਤਦੇਸਮੇਹੈ ੧ - ਗੁਰੂ
 ਦੁਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਇਸਕੋਸਮੀਪਨਰਬਦਾਨਦੀਸਮੁੰ
 ਰੂਮੇਮਿਲੀਹੈ ਈਹਾਕੜਾਹਪੁਸਾਦਮੇਗੁਰੂਜੀਕਾਪੰਜਾਲਗ
 ਤਾਭੀਸੁਨਏ ੪

੩੧ ਪੁਲੀਅਮਕੋਟਾਰਾਮੇਸੁਰਸੇਚਾਲੀਕੋਸਉਤਰਹੈ ੧ - ਤਿ
 ਲਗੀਜੀਸਾਹਬ ੨ - ਪੁਜਾਰੀਕੋਈਨਗੀ ੩ - ਸਿੰਘਲ
 ਦੀਪਸੇਹੋਕਰਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਆਏ ਏਕਪਰਬਤਮੇਸਿੰ
 ਧੋਸੇਚਰਚਾਹੁਈ ਬੈੜੀਚੀਜਭੀਦੰਡਫਕਨੀਚਾਹੀਏਸੁਨ
 ਕਰ ਸਿੰਧਾਨੇ ਤਿਲਰਖਾਗੁਰੋਨੇਰਗੜਕਰਪਾਨੀਮੇਮੇਲ
 ਸਭਕੋਦਰਤਾਯਾਗਉਸਦੇਸਮੇਇਸਕਾਸਮਕੂੰਡੀਕੁ
 ਤਾਲਮਪ੍ਰਸਿੰਧਹੈ ੪

੩੨ ਬਿਦਰਸਹਰ ਅਬਚਲਨਗਰਸੇ ਚਾਲੀਕੋਸਦਖਣ
 ਹੈਦਰਾਵਾਦਕੇਗੜਮੇ ੧ - ਨਾਨਕਝੇਰਾ ੨ - ਮੁਸਲਮ
 ਨਫਕੀਰ ੩ - ਤਿਲਗੀਜੀਸੇਂਚਲ ਸਿੰਧਨਾਨਕਮਤੇਮ
 ਏਗੁਰੂਜੀਨਾਨਕਮਤੇਬਿਦਰਮੇਠਹਰਕਰਆਏ ੪

੩੩ ਨਾਨਕਮਤਾ ਜਿਲੇਨੈਨੀਤਾਲ ੧ - ਗੁਰਦੁਰਾਨਾਨਕਮ
 ਤਾ ਮੇਲਾਦੀਪਮਾਲਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਪੀਲੀਭੀਤ
 ਸਹਰਸੇਬੀਸਕੋਸ ਉਤਰਹੈ ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀਬਿੰਧਸ

ਬਚਰਚਾਹੁਈਯਾਜਿਸਪੀਪਲਕੇਤਲੇਬੈਠੇਬੈਦੁਅਬਤ
ਕਵਹਾਂਲਗਰਹਾਏ੪

੩੪ ਬਨਜਿਲੇਨੈਨੀਤਾਲ ਪਰਬਤਮੇਂ - ਗੀਠਾਸਾਹਿਬਿ
ਛ ੨ - ਪੁਜਾਰੀਕੇਈਨਗੀ ੩ - ਸਿੰਧਨਨਕਮਤੇਸੇਮ
ਗੇਗਏ ਗੁਰੂਜੀਭੀਤਹਾਂਗਏ ਮਰਦਾਨੇਕੋਭੂਖਲਗੀਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਗੀਠੇਕੇਫਲਖੁਲਾਏ ਯਹਗੀਠਾਨਕਮਤੇਸੇਤੀਸ
ਕੋਸੁਪੁਰਬਤਰਫਜੰਗਲਮੇਂਗੀਠਲਮੀਠੇਲਗਤੇਏ੪

੩੫ ਕੋਟਦਰ ਮਹਰ ਜਿਲਾਪੈਰੀਨਜੀਮਾਦਾਦਸੇ ਬਾਰਕੋਸੀ
- ਚਰਨਪਾਦਕਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਗੀਠੇਸੇਗੁਰੂਈਹਾਂ
ਆਏ੪

੩੬ ਵਿੱਲੀਸਹ ਲਹੋਗੀਦਰਦੇ - ਬੜਾਸਾਹਿਬਸੁਨਾਰੇ
੨ - ੦ ੩ - ਇਸਮਕਾਨਕੇਸਮੀਪਗੁਰੂਜੀਨੇਮਹਾਦੁੱ
ਕੀਅਰਜਸੁਨਕੇਮਰਾਹੁਆਹਾਈਜਿਵਾਯਾ੪

੩੭ ਪਉ ਵਿੱਲੀਸੇ ਚਾਰਕੋਸ ਪੰਛਮਪਾਸੇ - ਗੁਰਦੁਰਾਰ
ਉਦਾਸੀ ੩ - ਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਲੇਗੋਕੋਕੀਆ੪

੩੮ ਸਰਸਾ ਮਹਰ ਖਾਸਜਿਲਾ - ਗੁਰਥਾਨ ੨ - ਸਾਂਈ ਫ
ਕੀਰ ੩ - ਗੁਰਦੁਰਸਮਜੀਕੋਥਾਨਸੈਂਤੀਨਸੈਕਦਮ ਪੰਛਮ
ਪੰਜਪੀਰਾਂਕਾਮਕਾਨਹੇ ਉਸਕੋਪਾਸਗੁਰਦੁਰਾਰਹੇ੪

੩੯ ਸੰਗਰੁਰ ਜੀਵਕੀਲਜਪਾਨੀ - ਨਾਨਕਾਣਾਸਾਹਿਬ
ਸਿੱਖ ੩ - ਸਤਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਜਨੇਕੋ੪

੪੦ ਮਨਸੂਰਪੁਰ ਮਹਰ ਨਾਨਕੇਸੇ ਖਾਰਕੋਸ ਪੰਛਮ - ਗੁਰ
ਦੁਰਾਰ ਬਾਰਾਸਾਹਿਬ ੨ - ਪੁਰਦਾਸੀ ੩ - ਨਗਰਕੇਲੇ

- ੧੮ ਕ ਇਸਦੁ ਬਾਠੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਅਰਧੁ ਪਦੀ ਪਕਰ
ਤੇ ਹੈ ਜਾਲੇ ਖੰਡੀ ਯੋ ਕੀ ਹਟੇ ਲੀ ਪੈ ਰੁ ਬਾਰਾ ਹੈ ੪
- ੪੧ ਤਖਤੁ ਪੁਰ ਗਾਂ ਉ ਜਿਲੇ ਲੁਦੇ ਹਾਨੇ ਭਦੋੜ ਸੇ ਚਾਰ ਕੋ ਸ ਪੰਛ
ਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ ਮੇਲਾ ਬਸਾਖੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਹਰਿਨਾ
ਮਕਾਉ ਪਦੇ ਸਕੀਆ ੪
- ੪੨ ਨਾਗੋ ਕੀ ਸਰਾਂਇ ਮੁਕਤ ਸਰਜੀ ਸੇ ਸਤ ਕੋ ਸਦੀ ਸਾਨ ਮੇ ਗਾ
ਮ ਸੇ ਉੱਤਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ ਮੇਲਾ ਬਸਾਖੀ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ -
ਪਹਲੇ ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਕਾ ਨਾਂ ਮੰ ਤੇ ਕੀ ਸਰਾਂਇ ਥਾ ਇਸੀ ਨਗਰ
ਮੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਹੁਯਾ ੪
- ੪੩ ਖਾਲੜੇ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੋਰ ਸੇ ਚੌਦਾ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ
ਕ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਨਗਰ ਮੇ ਮਹਾ ਜਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਹਾਸੀ ਕਰੀ ਖੀ ਇਸ ਲੀ ਏ ਉ ਨ ਕੋ ਮਾਫ ਦੀਆ ਫਸੇ ਰ
ਸੇ ਖਾਲੜਾ ਮਰੇ ਮਹਾ ਜਨ ਨੀ ਗ ਜੇ ਮਹਾ ਜਨ ਉਹਾਂ ਦ ਸਤ
ਹੈ ਉ ਸ ਕਾ ਦਿ ਵਾਲਾ ਨਿਕ ਸਜਾ ਤਾ ਹੈ ੪
- ੪੪ ਘਾਟੀ ਡੀ ਘਾਟੀ ਰੁ ਗ੍ਰਾਮ ਖਾਲੜੇ ਸੇ ਏ ਕ ਕੋ ਸ ਪੰਛ ਮ ੧
- ਲਹੁੜੇ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਲਹੁੜੇ ਕੇ ਇਮਲੀ ਜੀ ਸੇ
ਪੰ ਤੇ ਹੇ ਤੇ ਹੈ ਜੀ ਗਲ ਮੇ ਹੁੜਾ ਨਾ ਮ ਹੈ ਗੁਰੇ ਨੇ ਦਾ ਤਨ ਕਰ ਗੰ
ਡੀ ਥੀ ਉ ਸ ਕਾ ਬਿਛੁ ਹੇ ਗਯਾ ੪
- ੪੫ ਚਾਹਲ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੋਰ ਸੇ ਸਤ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਦੇਹਰਾ ੨
- ਸਿੱਖ ੩ - ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਜਾਪ ਕਾ ਉ ਪਦੇ ਸਕੀਆ ੪
- ੪੬ ਮਾਂਗਾ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੋਰ ਸੇ ਬੀ ਸ ਕੋ ਸ ਨੈ ਗਤ ਕੰ ਠ ਮੇ ੧ - ਛੇ
ਟਾਨ ਨ ਕਾ ਠਾ ਮੇਲਾ ਬਸਾਖੀ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਈ

ਤੀਰਥਃ

੧੯

ਗਜੀਗਲਮੇਕੁਛੁਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨੇਵਾਸਕੀਆ੪

੪੭ ਅਲਖੇ ਗ੍ਰਾਮ ਮਾਂਗੇਸੇ ਅਠਾਰਕੋਸ ਪੱਛਮ? - ਯਹ
ਭੀਛੋਦਾਨਕਾਣਾਹੈ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਭਜਨਕਾਉਪਦੇਸ
ਕੀਆ੪

੪੮ ਕੰਗਣਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਚੂਹਣੀ ਸਹਰਸੇ ਬਾਰਕੋਸ ਪੁਰਬ
ਜਿਲੇਲਹੌਰ? - ਗੁਰੂਥਾਨ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾਂਕੇਲੇ
ਕੋਸੇ ਗੁਰੂਜੀਕੀਕੁਛੁਮੇਵਾਨਾਬਨਪੜੀਇਸਲੀਏਸ੍ਰ
ਫਦੀਆਤੁਮਈਹਾਂਗੀਬਸੋਕੋਈਅੰਰਜਗ ਹਮਤਥਿ
ਗੜੇ੪

੪੯ ਭੀਲਾਗ੍ਰਾਮਕੰਗਣਪੁਰਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਪੁਰਬ? - ਗੁਰੂ
ਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾਂਕੇਲੇਕੋਨੇਬਹੁਤਸੇਵਾਕਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਉਨਕੋਬਰਦੀਆਜਹਾਂਕਹਾਂਬਸੋਤੁਮਸੇਸਭਥ
ਨੇਮੇਭਲਾਹੋਗਾ੪

੫੦ ਸਤਘਰਾ ਸਹਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ
ਨਗਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਏਕਸਾਹੁਕਾਰਕੋਉਪਦੇਸਕੀਆਜੇ
ਗ੍ਰੀਥਜੀਮੇਸਹੀਸਦਾਨਦੇਇੰਦੁਰਮਾਇਆਲਿਖਾਹੈ੪

੫੧ ਏਮਨਾਦਾਦ ੧ - ਰੋੜੀਸਾਹਿਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਸਤਘ
ਰੇਸੇਚਲਕ ੪ ਗੁਰੂਜੀਦੁਜੀਦਾਰ ਏਮਨਾਦਾਦਮਾਏਪ
ਠਾਣਕੀਕੁਛੁਲਵੇਖਜੈਸੀਮਿਆਟੇਖਸਮਕੀਬਾਣੀਸਬ
ਦਕਹਾ ਅਗਲੇਰੋਜਇਸੀਨਗਰਮੇਬਾਦਰਮਿਲਾ੪

੫੨ ਪੱਖੋਕੇ ਗ੍ਰਾਮ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਵੇਹਰੇਸੇ ਭੀਨਕੋਸ ਹਾਈ
ਕੇਪਰਲੇਤੀਹ ਵਾਯੁਕੋਣ? - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ

੨੦

੩ - ਇਸ ਗਾਮ ਮੇਆਏ ਅਜਿੱਡੇ ਤੋਂ ਪਾਵੇ ਚੈ ਪਰੀਨੇ ਬਦਤ
ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਸਾਸ ਸਾਸੁਰਾ ਭੀਈ ਗੰਗਾ ਤੇ ਕੇ ਉਨਕੇ ਉਪਦੇ
ਸਕੀਆ ਸ੍ਰੀ ਤੰਦਲ ਪਮੀ ਦਾਸ ਅਰ ਉਨਕੀ ਮਾਤਾ ਕੋ ਅ
ਗਮਾਦਈ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ॥

੫੩

ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਗਾਮ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਸੇ ਇਕੀ ਸਕੋਸ ਉੜਾ
ਰਵੀਕੇ ਪਰਲੇਤੀਰ १ - ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੇਲਾ ਬੈਸਾਖੀ
ਹੋਲੀ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਨਗਰ
ਬਸਾਇਆ ਬੀਚ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬੁਨਾਈ ॥ ਸਰੂ ਕੁਟ ਬਈ
ਗੰਬ ਸਾਧਾ ਦੇ ਹਰਾ ਭੀ ਪਹਲੇਈ ਗੰਗੀ ਬੁਨਾ ਥਾ ਅਬ
ਰਵੀਨੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੁਨਾਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀਕੀ
ਚਿਤਾ ਕੀ ਭੁਸਮ ਵਾਲੀ ਗਾਗਰਤ ਲੇਹੰਖੀ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ
ਕੇ ਸਮੇ ਮੇ ਉਰਲੇ ਪਾਰ ਬਠਾ ॥

੫੪

ਸਮਾਲ ਕੋਟ ਸਹਰ ਖਾਸਾ ਜੀਲਾ १ - ਬੇਰ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੰ
ਥੜ - ਨਗਰ ਸੰਬਾਹਰ ਬੇਰ ਕੇ ਤਲੇ ਬੈਰ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਮਰਦ
ਨਾ ਸਚ ਪੂਠ ਕਾ ਸੋ ਦਾਖੀ ਦਨੇ ਕੇ ਜਾ ਮੁਲੇ ਕਰਾ ਕੂ ਨੇ ਯ
ਹ ਸੋ ਦਾ ਵੀਆ ਮਰਨਾ ਸਚ ਜੀਵਨਾ ਪੂਠ ਮੁਲੇ ਕੇ ਸਾਥ ਲੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲ ਦੀਏ ॥

੫੫

ਸਾਹੋ ਵਾਲ ਗਾਮ ਸਮਾਲ ਕੋਟੋਂ ਚਾਰ ਕੋਸ ਪੰਛਮ १ ਗੁਰੂ
ਥਾਨ ਬੇਰ ਚਿਨਾਰ ਦੇ ਬਿੰਛਹੇ ਮੇਲਾ ਬਸਾਖੀ ੨ - ਉਦਾ
ਸੀ ੩ - ਈਗ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਰ ਅਰ ਚਿਨਾਰ ਕੇ
ਤਲੇ ਬੈਠੇ ॥

੫੬

ਉਚ ਗਾਮ ਜ਼ਿਲੇ ਮੁਲਤਾਨ १ - ੦੨ - ੦੩ - ਈਗ

ਇਸਗ੍ਰਾਮਕੇ ਪੀਰੋਸੇ ਚਰਚਾਹੁ ਈ ਇਸਗ੍ਰਾਮਕੇ ਪੀਰਬਰੇ
 ਨਾਮੀਹੈ। ਇਸੀਲੀਏ ਮਾਛੀਦ੍ਰੇ ਦਸਮਗ੍ਰਾਮੁ ਜੀਉਰੰ
 ਗ੍ਰਾਮਕੇ ਪੀਰ ਬਨੇਥੇ। ਈਹਾਂਸੇ ਤੀਰਥੁ ਨਨਕਜੀਨੇ ਮੂਲੇ
 ਕਾਇਸ਼ੀਮੇ ਸਨੇਹਦੇਖ ਮੂਲਾਸਮਾਲਕੋਟ ਭੇਜਾਮਾਪਪਾ
 ਕਪਟਨਗਏ ੪

੫੭ ਪਾਕਪਟਨ ਸਹਰ ਜਿਲੇਮਿਨਗ੍ਰਾਮਰੀ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
 ਸਿੰਘੜ - ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀਸੇ ਖਬਰਹਮਸੇਸੇ ਗੋਸਟਕਰ
 ਬਗਦਾਦਗਏ। ਹਟਤੀਦਫੇਰਸਤੇਮੇ ਮਰਦਾਨਗ੍ਰਾਮ
 ਠਾ ਕੁਰਰਮਸਹਰਮੇਉਸਕੀਦਾਹਕ੍ਰਿਯਾਕਰੀ ੪

੫੮ ਅਚਲਦੁਟਾਲੇ ਸਹਰਸੇਦੇਕੋਸ ਦਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ
 ਮੇਲਾਸਿਦਗਾੜੀਕਾ ਫਾਗਨਮੇ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਅ
 ਚਲਮਹਾਂਦੇ ਦਕਾਨਾਂਮਹੈ ਇਸਕਾਸਿਦਾਲ ਤਲਾਫਕੇਥੀ
 ਚਬਨਾਹੈ ਤਲਾਫਪੰਕਾਹੈ ਤਲਾਫਕੇਪੰਛਮਪਾਸੇ ਸਿਧਾਂ
 ਸਾਬਚਰਚਾਕਰਹੁਰੋਨੇ ਸਿਪਗੋਸਟਬਾਣੀਬਨਾਈ।
 ਈਹਾਂਸੇ ਚਲ ਤਿਲਵੰਡੀਸੇ ਮਰਦਾਨੇਕੇ ਬੈਟੇਕੋਲੇਕਰਗੁ
 ਰੂਜੀਨੇ ਕੁਰਰਮਪਹੁੰਚਾਯਾ ੪

੫੯ ਮੂਲਤਾਨ ਸਹਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੀਰੋਕੇਮਕਾਨੋਮੇ ੨ -
 ਪੁਜਾਰੀਮੁਜਾਦਰ ੩ - ਕੁਰਰਮਸੇਹੋਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਮੂਲਤਾ
 ਨਆਏ। ਤਬਪੀਰੋਨੇ ਮੂਲਤਾਨਕੇ ਪੀਰੀ ਪੁਰਜਿਤਾਦਨੇ
 ਹੇਤ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਭਰਕੇ ਵਧਕਾਪਮਾਲਾਭੇਜਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਨੇ ਬੀਚਫੁਲਕਥੇ। ਜੋ ਭੁਰੇਮੈ ਹੀਹਮਮੇਸੇ ਸਮਾਇਜਾਏ
 ਹੀ ੪

੨੨

੬੦

ਟਿੱਲਾ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਜੇਹਲਮਸੇ ਬਾਰਾਂਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧- ਗੁ
ਰੁਥਾਨ ੨- ਨਾਥ ੩- ਈਹਾਂ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਸਿੱਧ ਗੁਰੂ
ਜੀਕੇ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਮਿਲਾ ਦੋਰੋਜਾ ਅਪਨੇ ਮਕਾਂ ਨਮੇ ਹੱਖੇ ਬਹੁਤ
ਸੇਵਾ ਕਰੀ ੪

੬੧

ਰੁਤਾਸ ਕਸਬ ਜੇਲਮਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧- ਚੇਹਾਸ
ਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਈਹਾ ਕਿਲੇ ਮੇਜਲ ਬਾ ਸੋਗੁਰੂ ਜੀਨੇ
ਬਾਹਰ ਖੋਚ ਲੀਆ ੪

੬੨

ਕੇਰ ਤੁਾਈ ਤੁਾਗਦਾਲੀ ਮਾਗਟ ਸੇਚਾਰਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧-
ਕੇਰ ਸਾਹਬ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਰੁਤਾਸ ਸੇਚਲਈ ਹਾਆ
ਏ ੪

੬੩

ਸਮਾਲਕੋਟ ੧- ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਕੇਰ ਸੇ
ਚਲਕ ਰਗੁਰੂ ਫੋਰ ਸਮਾਲਕੋਟ ਮੁਲੇ ਕੇ ਘਰ ਆਏ ਅਰਿਤ
ਕੋ ਪੁਛਾ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਘਰ ਨਹੀ ਸੁਠਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੰਜ
ਹੋ ਕਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾੜਾ ਦੇ ਸਤੀ ਇਤਮਾਦਿ ਬਚਨ ਕਹ ਕਰ
ਤਾਰ ਪੁਰ ਕੋ ਚਲੇ ਆਏ ਮੁਲੇ ਕੇ ਘਰ ਕੀ ਜਗਾਂ ਬਾਵਲੀ
ਏ ੪

੬੪

ਦੇਹਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜੇਤੀ ਨਕੋਸ ਰਾਣੀ ਕੇ ਉ
ਚਲੇ ਪਾਰ ੧- ਦੇਹਰਾ ਸਾਹਬ ਸਮਾਧ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ੨
- ਉਦਾਸੀ ੩- ਸੰਬਤ ੧੫੯੬ ਅਸੂਦੀ ੧° ਤਾਦ ਸਾਧੋ
ਕੀ ਦਸ ਮੀ ਕੋ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਏ ਪੁਲੇ ਦੇਹਰਾ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰ ਮੇ ਬਨਾ ਥਾ ਪੀਛੇ ਸੇਜ ਬਗਾਣੀ ਕੇ ਪੁਦਾ ਹਮੇ ਵਹੁ ਖਾਂ ਨ
ਵਹੁ ਨੇ ਲਗਾ ਤ ਬਉਹਾਂ ਸੇ ਚਿਤਾ ਤੁਸਮ ਕੀ ਗਾ ਗਰ ਨਿਕਾ

ਸਗਦੀਕੇਉਰਲੇਪਾਰਥਾਪਨਕਰਦੇਹਰਾ ਬਨਾਯਾ। ਈਹ
ਲਖਮੀਚੰਦ੍ਰੀਕੀਸੀਤਾਨਕਾਵਾਸੁਦਯਾ ਈਹਾਂਸੇਹੀਜ਼ਹ
ਕਹਾਂਦੇਦੀਸਾਹਵਜਾਦੇਫੈਲੇ। ਇਸਦੇਹਰੇਕੇਸਮੀਪਸ
ਰਜੀਨਾਮਵਾਲਕੁਆਰੇ। ਇਸਕਾਜਲਗਰਮਕਰੇਕਿ
ਰਮਚਲਪੜਤੇਸੁਨੇਯੈ। ੪। ਸੀਖਿਪੁਕਥਾਸਮਗਾਮ
ਵਸਥਾਕੀ। ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲਅਵਸਥਾਮੇ
ਪਾਧੇਕਾਜੀਸੇਆਜੀਵਕਾਰੀਵਿੰਦ੍ਰਾਨਾਸੀਖੇ। ਫੇਰਪਿਤਾ
ਨੇਖੇਤੀਬਨਜਕੀਓਰਲਗਾਏਉਥਭੀਵਿੰਦ੍ਰੀਨਾਦਈ। ੩
ਬਸੁਲਤਾਂਨਪੁਰਭੇਜੇ ਤਹਾਂਅਪਨੀਇੰਛਾਸੇਕਛੁਵਿਨਨ
ਬਾਬਕ ਮੇਦੀਖਾਨਕਰਤੇ ਬਿਦਾਹੇ ਖੜਹੁਏ ਪੀਛੇ ਸਤਾ
ਈਬਰਸਕੀਅਵਸਥਾਮੇਸਾਧਦੇਸਕਰ ਏਮਨਾਵਾਦਹੇਤੇ
ਪਹਲੀਯਾਤ੍ਰਾਸਮੇ ਫਕੇਸਹਰ ਸਿੰਗਲਦੀਪਹੇਮੱਕੇਹੇਤੇ
ਬੀਬੀਨਾਨਕੀਕੇ ਯਾਦਕੀਏ ਸੁਲਤਾਂਨਪੁਰਆਏ। ੧। ਗੁਰੂ
ਸਰੀਸੁਮੇਰਯਾਤ੍ਰਾਸਮੇ ਕੀਰਤਪੁਰਭੇਜੇਯਾਯਾਦਿ ਥਾਨੇਮੇ
ਹੇਤੇ ਬੈਕੰਠਹੋਕਰ ਫੇਰਸੁਲਤਾਂਨਪੁਰਆਏ। ੨। ਤੀਸਰੀ
ਪੁਰਬਯਾਤ੍ਰਾਮੇ ਜਗੀਨਾਥਸੇਭੁਟੀਤਹੇਤੇ ਕਾਸਮੀਰਪੰਜਕ
ਬਲਹੋਰੁਮਮੇਪਦੁਚ ਫੇਰਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਿਨਰੇਗਿਰਨਰਮਲੇਦਾ
ਰਹੇਤੇ ਨਾਨਕਮਤੇਸੇ ਸਨੇਸਨੇਸਤਪਰੇਪਦੁਚਏਮਨਾਵਾ
ਦਮਾਇਬਾਬਕੇਮਿਲਕਰਤਾਰਪੁਰਨਗਰਬਸਾਯਾ।
੩। ਚੌਥੀਯਾਤ੍ਰਾਸਮੇਫੇਰਮੁਲੇਕੇ ਘਰਹੇਤੇ ਬੁਗਦਾਦਗ
ਏ ਆਤੀਵਾਰਮਰਦਾਨਗੁਜਰਾ ਏਕਦਾਰਉਸਕੇਬੈਦੇਕੋ
ਲੇਕਰ ਫੇਰਕਾਬਲਸਮੀਪਕਰਰਮਮੇਪਦੁਚਾਯਕਰਤਾ

੨ ਗੁਰਮੰਗਦ

੨੪ ਰਪੁਰਆਏ ਈਗੰਗੀਰਹੇ ਸਮਾਏ। ੪ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਮ
 ਤਗੁਰੁਤੀਰਥਮੰਗੁਰੁ ਤਾਰਾਹਰਿ ਨਰੋਤਮ ਚਰਤੇ ਪ੍ਰਥਮ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੀਰਥ ਚਰਨੰ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ਨਾਗੋਕੀ ਸਰਾਇ ਗੁੰਮ ਮੁਕਤ ਸਰਸੇ ਸਾਤ ਕੇ ਸ ਈ ਸਾਨ ਮੇ
 ੧- ਸੀ ਗੁਰੁ ਮੰਗਦ ਨਮ ਥਾਨ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਸੰ
 ਬਤ ੧੫੬੧ ਬੈਸਾਖ ਵਦੀ ਏਕਾਦਸੀ ਕੇ ਚਾਰ ਪੜੀ ਰਿਤ
 ਰਹੀ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਗਈ ਪਿਤਾ ਟੇ ਰੁਜੀ ਕੇ ਪਰ ਤੇ ਹ ਟੁਕ
 ਲਮੇ ਗੁਰੁ ਮੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਜ ਨਮ ਹ ਯਾ ॥ ਏ ਸ ਗੁੰਮ ਕਾ
 ਨਾਮ ਪਹ ਲੇ ਮੰ ਤੇ ਕੀ ਸਰਾਇ ਥਾ ॥ ਸੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੇ ਸ ਮੇ ਮੇ ਓ
 ਜ ਰੁ ਗੀ ॥ ਇ ਸ ਲੀ ਯੇ ਗੁਰੁ ਮੰਗਦ ਜੀ ॥ ਪ ਨੀ ਸ ਮਰ
 ਰ ਮੇ ਖ ਰੁ ਗ ਮਾ ਏ ਰ ਹੇ ਥੇ ॥ ਸਿੱਖ ਕਾ ਗ ਜ ਹ ਏ ਨਾ ਗੋ ਸਾ ਪ
 ਨੇ ਟੇ ਕ ਬ ਸਾ ਯਾ ॥ ਤ ਬ ਸੇ ਨਾ ਮ ਨਾ ਗੋ ਕੀ ਸ ਰਾ ਯ ਰ ਖਾ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਮੰਗਦ ਜੀ ਕਾ ਜ ਨਮ ਥਾਨ ਗੁੰਮ ਸੇ ਚਾਰ ਸੈ ਕ ਦ ਮ ਪੁਰ
 ਬ ਮੰ ਤੇ ਕੀ ਸ ਰਾ ਯ ਕ ਥੇ ਜੀ ॥ ੧੪

੨ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ੧- ਗੰਦੀ ਕਾ ਥਾਨ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਖੰ
 ਰੁ ਮੇ ਮੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਨ ਦਰਸ
 ਨ ਕਾ ਪੇ ਮ ਹ ਯਾ ॥ ਸੰ ਬਤ ੧੫੬ ਪਿ ਮੇ ਬੈ ਸ ਨੇ ਦੇ ਵੀ ਕੇ ਜ
 ਤੇ ਰਾ ਵੀ ਲ ਖ ਕ ਰ ਤਾਰ ਪੁਰ ਪ ਹ ਚ ਸੇ ਵ ਕ ਰ ਤੇ ਰ ਹੇ ਜੀ ਬ

ਤ੍ਰਿਪਦਿਮੇ ਪੇਤੀਬਰਖਚਾਰਮਗੀਨੇ ਉਣਤੀਦਿਨਕੀਉ
 ਮਰਮੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਗੁਰੁਆਈਕੇਤਖਤਬਠਾਇ
 ਲਹਣਾਜੀਕਾਅੰਗਦਨਾਂਮਰਖਖਰੂਰਭੁਜੇਕਹੀਸੇਦਾ
 ਮੋਜਾਨਾ ੧੫੯੩ ਮੋਲਿਖਾਹੈ ੪

੩ ਖਰੂਰ ਗਾਂਮ ਤਰਨਤਾਰਨ ਸੇਚਾਰਕੇਸੁਪੁਰਬ ੧ - ਦਰਬਾ
 ਰਸਾਹਬ ਮੰਜੀ ਮੇਲਾ ਸਾਧਾਂਕੀਚੈਥਕਾਰ - ਤੇਹਣ ਸਾਹ
 ਬਜਾਦੇ ੩ - ਗੁਰੁਆਈਲੇਕਰ ਗੁਰੁਅੰਗਦਸਾਹਬ ਖ
 ਰੂਰਅਪਨੇਪਰਏਕਕੋਠੜੀਮੇ ਬੈਠਗਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕੋਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਦਨੇ ਪੀਛੇ ਬੁੰਦਾਜੀਨੇ ਅਠਕਰਪ੍ਰਗਟ
 ਕੀਏ ਤਬਸੇਸੁਰਕੋਉਪਦੇਸਦੇਤੇਰਹੇ ਇਸਮਕਾਨਮੇਕ
 ਥਾਕੀਰਤਨ ਲੰਗਰਜਾਹੀਰਹਾ ਆਇਸੀਮੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋ
 ਰਿਮਾਦੂਮਿਲਾ ਆਇਸੀਮਕਾਨਮੇ ਅਮਰਜੀਨੇ ਸੇਵਾਕਰ
 ਤਖਤਪਾਯਾ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸਮੇਕਾਈਹਾਂ ਕਰੀਰਕਾਪੇ ਡੁਲ
 ਗਰਹਾਹੈ ੪

੪ ੦੧ - ਤਪਾਣਾਸਾਹਬ ਦਰਬਾਰਸੇ ਪਾਉਕੋਸ ੨ - ਤੇ
 ਹਣ ੩ - ਤਪਯਾਣੇਸਾਹਬ ਪੈ ਬੈਠ ਉਸੀਸਮੇ ਗੁਰੁਅੰ
 ਗਦਜੀ ਰੋੜਾਂਕਾਬਿਸਤਰਕਰ ਤਪਕਰਤੇਰਹੇ ਲੰਗ
 ਰਮੇਮਾਸਨਹੀਪੜਤਾਥਾ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੁਅੰਗਦਜੀਪ
 ਹਲੇ ਬੈਸ਼ੋਦੇ ਵੀਕੇਸੇ ਵਕਥੇ ਜਿਸਕੋਕੜਾਹਕਾ ਭੋਗਲਗ
 ਤਾਹੈ ਪੀਛੇ ਜੇਰਤਲਗੇਕਪੜੇ ਇਤਮਾਦਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਾਉਪਦੇਸਸੁਨਾਯਾਂਤੇ ਸੁਰਯਪ੍ਰਕਾਸਮੇ ਇਨਕੇਲੰਗ
 ਹਮੇਮਾਸਪੜਨਾ ਮੇਸੇ ਡੁਲਸੇਲਿਖਾਗਯਾਹੈ ਗਜੇਸੇ

੨੬

ਮੇਤੀ ਆਦਿਕ ਭੇਟਾ ਕਹਨੀ ਛੈ ਤੁ ਬਿਆਸਾ ਕਿਨਾਰੇ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਅਮਰਦੇਨੇ ਆਗੇ ਬਰਣਕੀ ਮੰਛੀ ਭੇਟਾ ਧਰੀ
ਲਿਖੀ ਹੋ ਗਯੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੰਗਰ ਮੇ ਮਾਸ ਪਕੂਰ ਸਾਤ
ਬਖੁਰ ਕੇ ਜਨੇ ਉਸਮੇ ਬਕਰੇ ਮਾਰਤੇ ਖੰਡੀ ਕੋ ਨਾਤਾ ਕੁਨਕਰ
ਤੇ ਆਓ ਕਹੀ ਹੋ ਗਯਾਂਤੇ ਨਿਸਚੇ ਕਰੇ ਮਾਸ ਨਹੀ ਪਕੂਰਾ ਥਾ ॥
ਤਪ ਆਣਾ ਸਰੋ ਵਰ ਪੰਕਾ ਹੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ
ਮੰਜੀ ਹੋ ੪

੫

ਖਾਨਰ ਜਾਰਾ ਖਰੂਰ ਸੇ ਤੇ ਫਕੇ ਸਪੰਛਮੀ - ੦ ੨ - ੦
੩ - ਚਮਾ ਸੇ ਕੇ ਵਿਨੇ ਮੇ ਬਰ ਖਾਨ ਹੋ ਤੀ ਦੇ ਖਕਰ ਗੁਮ ਕੇ
ਲੋਗੇ ਨੇ ਤਪ ਸੀ ਕੇ ਪੁਛਾ ਬਤਾ ਦੇ ਬਰ ਖਾ ਕ ਬ ਹੋ ਦੇ ਗੀ ॥
ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਇਸ ਗੁਰੂ ਕਹਾ ਵ ਤੇ ਖੰਡੀ ਕੇ ਗੁਮ ਸੇ ਨਿਕ ०
ਸੇ ਤੇ ਜਾ ਦੇ ਗੀ ॥ ਮੂਰ ਖੇ ਨੇ ਸੁਨ ਸੀ ਪ੍ਰਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਕਾ ਸਦੀ
ਏ ॥ ਬਰ ਖਾਨ ਹੁ ਈ ਗੇ ਇ ਦ ਵਾਲ ਸੇ ਆ ਏ ਮ ਮ ਰ ਜੀ
ਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੋ ॥ ਲੋਗੇ ਨੇ ਬਤਾ ਯਾ ਤਪ ਸੀ ਨੇ ਨਿ
ਕ ਸ ਵ ਯ ਦੀ ਏ ॥ ਮ ਮ ਰ ਜੀ ਨੇ ਬ ਚ ਨ ਕੀ ਯਾ ਬ ਰ ਖ ਯੀ
ਲੋ ਕੁ ਹੇ ਤ ਬ ਤ ਪ ਸੀ ਕੀ ਲੰ ਤੇ ਮੇ ਰੰ ਸਾ ਪ ਯ ਇ ਖੇ ਤੇ ਮੇ ਖਿ ਚ ਵ
ਓ ਸੁਨ ਕਰ ਰਾ ਹ ਕੇ ਨੇ ਵੈ ਸੇ ਹੀ ਕੀ ਆ ਬ ਰ ਖ ਯ ਹੁ ਈ ਜੀ ਮੀ
ਦਾਰ ਕੁ ਛ ਦਿ ਨ ਪੀ ਛੇ ਛੇ ਹ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਗੁਮ ਮੇ ਲਿ
ਆ ਏ ੪

੬

ਗੋਇ ਵ ਵਾਲ ਖਰੂਰੇ ਤੀ ਨ ਕੇ ਸ ਅ ਗ ਨਿ ਕੇ ਵ ਮੇ १ - ਗੁ
ਰੂ ਵ ਰ ਠ ਠ ਠ ਗੀ ਏ ੨ - ੦ ੩ - ਗੁਰੂ ਅ ਮ ਰ ਜੀ ਕੇ ਵ ਰ ਸ
ਨ ਦੇ ਨੇ ਮ ਯ ਇ ਮ ਕ ਰ ਤੇ ਥੇ ੪

੭

ਖਰੂਰ ੧ - ਸਮਾਧ ਖਰੂਰੋਪਾਉਕੋਸਪੰਛਮਰੈ ੨ - ਤੇਹ
 ਠ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੦੯ ਮੇ ਰੇਤਸੁਦੀ ਰੋਥਕੇ ਬਾਰਬ
 ਰਸਛੈਮਹੀਨੇ ਨੌਦਿਨ ਗੁਰਮਾਈਕਰ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
 ਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਏ ੪

੨੭

॥ ਸੰਖਿਪਤਕਥਾਸਮੰਗਅਵਸਥਾਕੀ ॥ ਗੁ
 ਰੂਅੰਗਦਜੀਮਾਲਦੇਜਨਮ ਖਰੂਰਸਦਰੇਗਾਮਮੇਵਾ
 ਸਕਰਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀਮਹਿਮਾਸੁਨ ਬੈਸ਼ੇਦੇਵੀਕੇ
 ਵਰਸਨਜਾਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਮਿਲਉਸੀਸਮੇਏਕ
 ਵਾਰਅਪਨੇਘਰਮੇਹੋਕਰ ਗੁਰੋਕੀਸੇਵਾਮੇਲਗਗੁ
 ਰਮਾਈਲੇਖਰੂਰਮੇਹੀਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥ ॥ ਏਤਿਸੀ
 ਮਤਗੁਰਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇਤਾਗਾਹਾਰਿਨਰੋਤਮਰਚਿਤੇ
 ਦ੍ਰਿਤੀਯਗੁਰਤੀਰਥਰਚਨਾਸਮਾਪਤਾ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧

ਬਾਸਰਕੇਗੰਮ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਸੇ ਤੀਨਕੋਸ ਪਛਮੀ
 ਜਨਮਥਾਂ ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀ ੨ - ਪੁਜਾਗੀ ਨਿਰ
 ਮਲੇ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੫੩੬ ਬਿਸਾਖਸੁਦੀ ੧੪ ਬਿਸਾਖ
 ਪ੍ਰਵਿਸ਼ੇਬੀਸਕੋ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰ ਪਹਰਗਤਰਹੇ ਮਾਤਾਲੰਛ
 ਮੀਪਿਤਾ ਤੇਜੋਜੀਕੇਘਰ ਭੁੱਲੇਬੀਸਮੇਗੁਰੂਅਮਰਦਾ
 ਸਜੀਕਾਜਨਮਹੁਆ ੪

੨ ਗੁਰ

੨੮
੨

ਖੜੂਰ ੧ - ਬੜਾਸਾਹਬ ੨ - ਭੁੱਲੇ ੩ - ਅਪਨੇਦਰਬ
ਰਕੇਸਮੀਪਬੈਂਠਾਯਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇ ਬਹੁੰਤਬਰਸ
ਦਸਮਗੀਨੇ ਦੇਦਿਨਕੀਅਵਸਥਾਮੇ ਸੰਬਤ ੧੬੦੯ ਮੇ
ਅਮਰਦਾਸਜੀਕੋਗਾਦੀਦਈਉਸਕਾਨਾਮਬੜਾਸਾ
ਹਬੁੰ ੪

੩

ਪਿੰਡੀਆਂਗਾਮ ਖੜੂਰਜੀਸੇਦੇਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋਣਮੇ ੧
- ਗੁਰਦੁਰਾ ਦਮਦਮਾ ੨ - ਭੁੱਲੇਸਾਹਬਜਾਦੇ ੩ - ਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰ ਗੋਇਦਵਲਕੋਆਵਤੇ
ਵਾਬਿਆਸਾਕਾਜਲ ਲੇਨੇਆਵਤੇਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸ
ਜੀਈਹਾਂਸੇਮੰਥਾਰੇਕ ਆਗੇਦ੍ਰਿਸ਼ਿਕਰਚਲਤੇ ਈ
ਹਾਂਪ੍ਰਯੰਤਪਾਛਲਪਾਂਉਆਵਤੇਥੇਕੁਛਦੇਰਰਹਰ
ਦਮਲੇਨੇਸੇ ਥਾਨਕਾਨਾਮਦਮਦਮਾਹੈ ਕੇਸੇਗੀਆ
ਗੇਜਾਨਲੇਨਾਕਹੀਕਹੀਉਚੇਥਾਨੇਕਾਨਾਮਭੀਹੈਸੇ
ਸੇਬ੍ਰਮਪੁਤ੍ਰਕਾਦਮਦਮਾ ੪

੪

ਗੋਇਦਵਾਲ ਸਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜੀਸੇ ਪੰਦ੍ਰਕੋਸ ਪੁ
ਰਬ ਬਮਾਸਾਤੀਰੇ ੧ - ਚੁਬਾਰਾਸਾਹਬ ਮੇਲਾਭਾਵੇਕੀ
ਪੁਨਾਕੋ ਪਹਲੇਸਾਧਕਾਰ - ਭੁੱਲੇਬਾਵੇ ੩ - ਗੁਰੂ
ਆਈਲੇ ਈਹਾਂਪਹਰ ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਚੁਬਾਰੇ
ਮੇਸਮਾਧਿਲਗਾਇਕਰਬੈਂਠਗਏਇਸਮੇਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਗਾਦੀਬਿਛੀਰਹਤੀਹੈਅਮਰਇਸਚੁਬਾਰੇਸਾਹਿ
ਬਕੀਕੰਧਮੇਹੀਕੀਲੀਸਾਹਿਬਹੈਗਬਹੁਤਬੁਢੇਭਏ
ਗੁਰੂਸਾਹਿਬਜਿਸਕੋਪਕੜਕਰ ਤਪਕਰਤੇਥੇ ੪

ਤੀਰਥਃ

੫

੦੧- ਬੁਠਾਦਰਬਾਰ ਸੁਠਾਭੰਨ੨- ਭੁੱਲੇ੩- ਜਬਕ
 ਈਦਿਨਸਮਾਧਿਮੇਰਹੇ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੁਠੇ ਮਾਦਿਕ ਸ
 ਭੁ ਸੇਵਕੋਨੰਮਿਲਕਰ ਬਲੁਨਾਮੀ ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਕਿ
 ਸੇਵਕਸੇਬੰਨਤੀਕਿਗਾਈ ਸਿਖਦਰਸਨਮਰਉ ਪਦੇਸ
 ਚਾਹਤੋਹੈ ਸੁਨਕਰਗੁਰੂ ਚੋ ਬਾਠੇ ਸੇਉਤਰ ਭਲੇ ਸਭਾਮੇ
 ਆਏ ਆਇ ਬੀਹਦੇ ਲੀਮੇ ਬੀਬੀਭਾਨੀ ਜੀਕਿ ਭੁਲੇ ਬੀਬੀ
 ਭਾਨੀ ਜੀਕੀ ਕੋ ਠੜੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨਜੀਕਾ ਥੰਭ ਗੰਮਦ
 ਸਜੀਕਾ ਗਾਦੀ ਥਾਂ ਨਾ ਤੋ ਈਏ ਵਲੀ ਕੋ ਠੜੀ ਗੁਰੂ ਅਰ
 ਜਨਜੀਕੇ ਜਨਮ ਕੀ ਕੋ ਠੜੀ ਚੁਬੰ ਚਾਹੈ ੪

੨੯

੬

ਬਾਸਰਕੇ ਗੁੰਮ ੧- ਕੋਠਾ ਸਾਹਬ ਪਾਉ ਕੋ ਸ ਮੇਲਾ ਵਿ
 ਸਾਖੀ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਜਬ ਪਤੂਰ ਸੇ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀਕੇ ਪੁੜ ਦਾ ਤੂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਜੀ ਕੀ ਦੇ ਹ ਮੇਲੰਤ
 ਮਾਰੀ ਅਰਕਹਾ ਈਹਾਂ ਸੇ ਨਿਕ ਸਜਾਏ ਆਤ ਬ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਗੁੰਮ ਸੇ ਬਾਹਰ ਗੁੰਮ ਲੋਕੋ ਕੋ ਠੇ ਕਾ ਮੁਖ ਬੰਦ ਕਰਾਇ ਅ
 ਰਹ ਮਾਰਾ ਸਿੱਖ ਹੋ ਗਾ ਸੋ ਮੁਖ ਨਹੀ ਖੋਲੇ ਗਾ ਮੇ ਸੇ ਵਰੰ
 ਜੋ ਪੰ ਅੰਖ ਚਲਿ ਖਾਇ ਭੀ ਤਰ ਬੰਠ ਗਾਏ ਬਾਬੇ ਬੁਠੇ
 ਕੋ ਠੇ ਕੇ ਪੀਛੇ ਸੀ ਨਾ ਵਿ ਵਾਇ ਦੇ ਖ ਬੰਨ ਤੀ ਕਰ ਫੇਰ ਗੋਇ
 ਦਵਾਲ ਲਿਆਂਦੇ ਦਾ ਤੂ ਕੀ ਲੰਤ ਸੁਕ ਗਈ ੪

੭

ਥਨੇ ਸਰ ਸਰ ੧- ਗੁਰਦੁਆ ਨਾਭੀ ਤੀਰਥ ਪੰ ੨- ਸਿੱ
 ਖ ੩- ਅਕ ਬਰਕੇ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਜੀ ਨੇ ਗੋਇ ਦਵ
 ਲਮੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਕਾ ਮੇਲ ਕੀਆ ਖੜੀ ਬਾ ਅਣੇ ਨੇ ਫਰਿ
 ਆਦਕਰੀ ਪੁਰਾਨੇ ਤੀਰਥੋ ਕੇ ਮੇ ਚੋ ਛੋ ਤੁ ਗੁਰੂ ਨਈ ਚਲ

੩੦

ਕ ਤੇ ਹੋ ਸੁਨ ਕਰ ਅਕ ਬਰ ਸਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰ ਅਰ ਜ ਕਰ
 ਕੁੰਜੀ ਆ ਪ ਇ ਠ ਕੋ ਭੀ ਰ ਜੀ ਰੰ ਖੇ ਕ ਬੀ ਤੀ ਰ ਥ ਯ ਯ ਯ
 ਫੇਂ। ਉ ਜ ਸ ਮੇ ਸੀ ਬ ਤ ੧ ੬ ੧ ੩ ਮੇ ਤੀ ਰ ਥ ਯ ਯ ਯ ਯ ਤੇ ਗੁਰੂ
 ਪ ਹ ਲੇ ਕੁ ਰ ਖੇ ਰ ਮੇ ਆ ਏ ਏ ਹਿ ਾਂ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪੰ ਡੁ ਤੇ ਨੇ ਕ ਰ
 ਆ ਪ ਨੇ ਫੇ ਵ ਸ ਆ ਸ ਰ ਕੀ ਬ ਯੀ ਸੇ ਨ ਏ ਹਿ ਮੇ ਰ ਬ ਯੀ ਕਿ ਉ
 ਰ ਦੀ। ਸੁ ਨ ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਧ ਰ ਤੀ ਉ ਪ ਰ ਮੇ ਘ ਲ ਯ ਬ ਰ ਸ ਤ
 ਹੇ ਡਿ ਆ ਧ ਰ ਤੀ ਮ ਯੇ ਪ ਯੀ ਨ ਗੀ ਯ ਹ ਪੰ ਡੁ ਤੇ ਕੋ ਗੁ ਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਉ ਤੋ ਰ ਕ ਆ ਸ ਬ ਦ ਕ ਆ ੪

੮

ਕ ਨ ਖ ਲ ਤੀ ਰ ਥ ੧ - ਗੁ ਰੂ ਦੁ ਆ ਰ ੨ - ਨਿ ਰ ਮ ਲੇ ੩
 ਕ ਨ ਖ ਲ ਨਿ ਰ ਮ ਲਿ ਮੇ ਕੇ ਮ ਕ ਾ ਨ ਮੇ ਗੁ ਰ ਦੁ ਆ ਰ ਹੇ ੪

੯

ਗੇ ਏ ਵ ਵ ਲ ੧ - ਬ ਾ ਵ ਲੀ ਸ ਆ ਹ ਬ ੨ - ਭੁੱ ਲੇ ਬ ਾ ਵੇ ੩
 - ਸੀ ਬ ਤ ੧ ੬ ੧ ੬ ਮ ਆ ਘ ਪੁ ਡਿ ਸ਼ੇ ਏ ਏ ਕੀ ਮੰ ਗ ਲ ਦ ਰ ਪੰ
 ਚ ਘ ਜੀ ਏ ਨ ਚ ਰੁ ਬ ਾ ਵ ਲੀ ਜੀ ਕ ਆ ਮ ਆ ਰੰ ਭੁ ਕੀ ਆ ਇ ਸ
 ਕ ਆ ਕ ਜ ਾ ਵ ਵ ਨੇ ਸ ਮੇ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬ ਰ ਸੇ ਅ ਕ ਬ ਰ ਨੇ ਚੇ ਤੋ
 ਜ ਕ ਆ ਕਿ ਲ ਾ ਫ ਟ ਤੇ ਕੀ ਆ ਆ ਲ ਹੋ ਰ ਓ ਰ ਜ ਤੇ ਅ ਕ ਬ ਰ ਪ
 ਤ ਸ ਆ ਹ ਨੇ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੰ ਗ ਰ ਹੇ ਤ ਬੁ ਬ ਆ ਲ ਕ ਆ ਤ ਲ ਕ ਚ ਰ
 ਯ ੪

੧੦

ਭਾ ਏ ਏ ਹ ਲੋ ਲ ਗ ਾ ਮ ਕ ਸੁ ਰ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਉ ਤੋ ੧ - ਗੁ ਰ
 ਵ ਾ ਰ ੨ - ਉ ਦ ਆ ਸੀ ੩ - ਏ ਹ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੋ ਮਿ ਲ ਨੇ
 ਆ ਏ ਕ ਸੁ ਰ ਕੇ ਖੰ ਡੀ ਬ ਰ ਆ ਬ ਰ ਥੈ ਰ ਨੇ ਹੇ ਤ ਕੁ ਰ ਸੀ ਮ ਮੁ
 ਫੇ ਏ ਏ ਠ ਵ ਾ ਏ ਲਿ ਆ ਏ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮ ਹੰ ਕ ਆ ਹੀ ਜ ਾ ਟ ਸ ਾ
 ਫ ਦੀ ਆ ਸ ਦ ਆ ਖੀ ਰ ਹੇ ਗੇ ੪

੪ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ॥

੧੧ ੦੧ - ਕੋਰੜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਦ ਨਕੀਰ - ਭੁੱਲੇ ੩ - ਸੀ ੩੧
 ਬਤ ੧੬੩੧ ਭਾਦੋ ਸੁਦੀ ਪੂਰਣ ਮਾਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾ
 ਸ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਏ ਇਨਕੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਦ ਨਕਾ
 ਥਨ ਉਸੀ ਹਵੇ ਲੀ ਮੇਰੇ ਜਿਸ ਪੈਚੁ ਬਾਹਾ ਸਾਹਬ ੪
 ਖਸੀ ਖੁ ਪੁਕ ਥਾ ਸਮੰਗ ਅਮਦ ਸੁਆ ਕੀ ॥ ॥
 ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਬਾਸਰ ਕੇ ਗਾਂ ਉਸੇ ਖਰੂਰ ਪਹੁਚ ਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਗਾਦੀ ਪਾਯ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਬ
 ਸ ਏ ਕ ਵਾਰ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰ ਫੇਰ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਮੇਰੀ
 ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ਸੰਗ੍ਰਹੇ
 ਤਾਰਾਹਾਰਿ ਠਰੋਤ ਮਰਚਿ ਤੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ
 ਰਚਨਾ ਸਮਾਪਤਾ ॥ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ਲਹੌਰ ਸਹਰ ਚੂਨੀ ਮੰਡੀ ੧ - ਜਨਮ ਥਾਨ ਚੁਬੰਚਾ ਸਾ
 ਹਬਰ - ਸਿੱਖ ੩ - ਮਾਤਾ ਦਯਾ ਕੌਰ ਖਿਤ ਹਰਿ ਦਾਸ
 ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਸੋਢੀ ਬੀਸ ਮੇ ਸੰਬਤ ੧੫੮੭ ਕਾਤਕ ਵਦੀ
 ਦੂਜ ਖੁਵਿਸੇ ਬੀਸ ਕੋ ਚਾਰ ਘੜੀ ਦਿਨ ਚੜੇ ਗੁਰੂ ਅ
 ਦਾ ਸ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਹੁਆ ੪
 ੨ ੦੧ - ਧਰਮ ਸਾਲ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ
 ਜੀ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਜਨਮ ਥਾਨ ਕੇ ਸਮੀਪ ਯਹੀ ਗੁਰੂ

- ੩੨ ਅਰਜਨਜੀਕਾ ਵਿਦਾਨਖਾਨਾਕਯਾਜਾਤਾਹੈ੪
- ੩ ਗੋਇੰਦਵਾਲ੧ - ਗੰਦੀਬਾਂਗਹਵੇਲੀਮੈ ੨ - ਭੁੱਲੇਬ ੦
 ਵੇ੩ - ਬਹੁਤਦਿਨਗੁਰੂਅਮਰਜੀਕੀਸੇਵਾਕਰ ਸੰਬਤ
 ੧੬੩੧ ਮੇ੪੩ ਬਰਖ ਦਸਮਗੀਨੇ ਛੁੱਬੀਦਿਨਕੀਉਮਰਮੇ
 ਰਾਮਦਾਸਜੀਨੇਗੁਰੂਮਾਈਕਾਤੁਖਤੁਪਾਇਆ੪
- ੪ ੦੧ - ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਕਾਕੁਆ ੨ - ੦ ੩ - ਗੁਰੂਅ
 ਮਰਜੀਕੀਹਵੇਲੀਕੇਸਮੀਪਹੈ੪
- ੫ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਹਰ ਖਾਸਾਜੀਲਾ੧ - ਗੁਰਕੇ ਮਹਲ ਮੇਲ ੦
 ਦੀਪਮਾਲਾ ਬੰਸਾਖੀ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਗੁਰਅਮਰਜੀ
 ਕੀਆਰਾਮੇ ਸੰਬਤ ੧੬੨੦ ਮੇ ਸ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਦਰ
 ਕਾਟੰਕਲਗਾਯਾ ਬੌੜਾਖਨਵਾਯਕੇਰਹਨੇਦੀਆ ਫੇਰ
 ਸੰਬਤ ੧੬੩੪ ਮੇ ਮਾਘਮਹੀਨੇ ਰਾਮਦਾਸਪੁਰਤੁਥਾ
 ਰਾਮਦਾਸਚੰਕ ਨਾਮਰੱਖਨਗਰਬਸਾਯਾ ਮਹਲਬੁਨਾਏ
 ਗੁਰੂਕਾਬਾਜਾਰਬਨਵਾਯਾ ਕੰਚਾ ਸੁਧਾਸਰਖੁਦਵਾਯਾ
 ੪
- ੬ ੦੧ - ਦੁਖਭੰਜਨੀ ਬੇਰ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਜਹਾਂਦੁਖਭੰਜ
 ਨੀਬੇਗੀਹੈ ਈਹਾਂਛੁਪੜੀਥੀ ਉਸਮੇਸ਼ਾਨਕਰਕੁਸਦੀਪੁ
 ਰਖਕਾਕੁਸਦੁਰਹੁਯਾ ਇਸਲੀਯੇ ਦੁਖਕਾਭੰਜਨਕਰ
 ਨੇਵਾਲੇਥਾਨਕੀਬੇਗੀਕਾਨਾਮ ਦੁਖਭੰਜਨੀਹੈ੪
- ੭ ੦੧ - ਸੰਤੋਖਸਰ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਗੁਰੂਅਮਰਜੀਨੇ ੦
 ਲੀਕੇਬਿਛੁਕਾਪਤਾਦੇ ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਸੇਤੀਗਬਬ
 ਨਵਾਯਾ ਨਾਮਸੰਤੋਖਸਰਹੱਖਟਾਯਾ ਜੋਗੀਈਹਾਇਨ

ਗੀਕੇਸਮੇਮੋਨਿਕਸਾਥਾ੪

੮ ੦੧-ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੁਧਾਸਰਤੀਰਥ ੨- ੦੩-ਸੰਤੋ
 ਖਸਰਸੇਪੀਛੇ ਗੁਰੂਅਮਰਜੀਨੇ ਇਸਤੀਰਥਕੇਬਨਦਾ
 ਨੇਕੀ ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਕੇਆਗਮਾਦੇ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
 ਰਰਖਾਯਾ ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਨੇ ਸਤਿਗੁਰਕਾਜੇਸਿੱਖ
 ਅਖਾਦੇ ਇਤਮਾਦਿਹੀ ਬਸਾਹਿਬਜੀਮੋਇਸਕੇਸਨਨ
 ਕਾਮਹਤੁਮਕਹਮਾਏ੪

੯ ਗੋਇੰਦਵਾਲ 1- ਦੇਹਰਾ ਬਮਾਸਾਤੀਰ ੨- ਕੁੱਲੇ ਬਦੇ੩-
 ਛੀਬਰਸ ਗਮਾਗੰਮਹੀਨੇ ਅਠਰਾਂਦਿਨ ਗੁਰਮਾਈਕਰ
 ਕੇਸੰਬਤ 1੬੩੮ ਮੇਭਾਦੇਸੁਦੀਤੀਜਕੇ ਚਲਾਨਾਕੀਅਗਾ
 ਈਗੰਗੀਇਨਕੇਮਹਲਭਾਨੀਜੀਕਾਚਲਾਨਾਹੁਯਾਦੇ
 ਹਰੇਗੁਰੂਅਮਰਜੀਕੇਦੇਹਰੇਪਾਸਥੇ ਸੋਸਭੀਗੁਰੂਹਰਿ
 ਗੁਬਿੰਦਜੀਕੇਬਚਨਸੇ ਬਮਾਸਾਜੀਕੇਪਦਾਹਮੇਲਯਾ
 ਏ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਕਥਾਸਮਗੁਅਦਥਾਕੀ॥ ॥
 ॥ ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀ ਲਹੌਰ ਜਨਮਲੇ ਗੋਇੰਦਵਾਲਪ
 ਹਚ ਗੁਰੂਅਮਰਜੀਕੀਟਹਲਕਰ ਗੰਦੀਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਰ ਬਸਾਯ ਤੀਰਥਰਚ ਫੇਰਕੁਛਾਦਿਨ ਗੋਇੰਦਵਾਲ
 ਨੇਵਾਸਕਰ ਪੀਛੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਨੇਵਾਸਕਰਤੇ ਗੋਇੰ
 ਦਵਾਲਜਾਸਮਾਏ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਗੁਰੁਤੀ
 ਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇਤਾਰਾਹਾਰਿਨਚੇਤਮਰ
 ਚਿੰਤੇ ਚਤੁਰਥਗੁਰੁਤੀ
 ਰਥਰਚਨਾਸਮਾਪਤਾ॥੪॥

 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

- ੧ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ੧ - ਜਨਮਥਾਂ ਰੁਬੰਰਾਸਾਹਿਬ ੨ - ਭੁੱਲੇ ਬਾਦੇ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੧੦ ਬਸਾਖਵਦੀਸਤੇ ਅਠਾਹਾਂਪਵਿ ਸੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਦੇ ਪਹਰ ਰਾਤੁਗਈ ਮਾਤਾਭੁਨੀਜੀ ਸਿਪਤਾ ਗੁਰੂਗਾਂਮਦਾਸਜੀਕੇ ਪੁਰ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਕਾ ਜਨਮਦ ਯਾ ੪
- ੨ ੦੧ - ਬਿਤਸਾਹਿਬ ੨ - ੦ ੩ - ਜਿਸ ਬਿਤਕੇ ਪਕੜਕੇ ਅ ਤੀਬਾਠਾਮਦਸਥਾਮੇ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਖੜੇਹੋਤੇ ਥੇ ੪
- ੩ ਮਉਗਾਮ ਫਲੋਰਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਪੰਛਮ ਜਿਲੇ ਜਲੰਧਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਨਿਹੰਗ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੨੨ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਦਿਸੇ ਬਾਈਕੋ ਗੰਗਾਵੇਦੀਜੀਸੇ ਬਾਹੁਹਯਾਗਈਗਾਂ ਬਾਹੁਸਮੇਲੋਗੋਨੇਹਾਂਸੀਕਰੀਥੀ ਇਸਲੀਏਉਨਕੋਸ੍ਰਾ ਫਦੀਆ ੧ ਮਉਮਾਗੀਕਰਤਾਰਨੇ ਮਉਦਸਦੇ ਝੂਠੇ ਉੱਪਰ ਜਿੰਨਾ ਗੋਦੜੇ ਅਰਹੰਥੀ ਰੂਠੇ ੪
- ੪ ਲਹੌਰ ੧ - ਦੀਵਾਨਖਾਨ ਗੁਰੂਗਾਂਮਦਾਸਜੀਕੀ ਪਰਮਸ ਲਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਅਪਨੇਤਾਏਕੇ ਬੇਟੇਕੇ ਬਿਦਾਹਮੇਗਏ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀ ਈਹਾਂਦੇ ਬਰਸਰਹੇ ੧ ਦੋ ਬਰਖਪੀਛੇ ਮੇਰਾਮਨਲੋਚੇ ਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ ਅੰਮੇਸੇ ਮਾਝਕਾਸਬਦ ਤੀਨਪੌੜੀ ਪੰਡਿਕਾਭੇਜੀਆਂ ਦਾਚਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਬੁਲਾਏ ੪

ਤੀਰਥਃ

੫ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧ - ਗੁਰਕੇਮਹਲ ਗਾਵੀਥਾਂ ੨ - ਸਿੱਖੜ ੩੫

- ਅਠਾਈ ਬਰਖਦੇਮਹੀਨੇ ਗਮਾਰਦਿਨਕੀਉਮਰਮੇ ਗੁ
ਰੂਗੰਮਦਾਸਜੀਕੀਆਗਮਾਸੇ ਬਾਬੇਬੁੰਦੇਠੇ ਗੁਰੂਅਰਜ
ਨਜੀਕੋਸਿੰਘਾਸਨਬਠਾਇ ਮਸਤਕਪੇਤਿਲਕਕੀਆ
ਤਬਗੁਰੂਜੀਨੇ ਭਾਗੇਅਗੁਰਸੀਤਮਿਲਾਇਆਰੋਈ
ਪੈੜੀਕਹੀ ੪

੬ ੦੧ - ਸੰਤੋਖਸਰ ਟਾਲੀਸਾਹਿਬ ੨ - ਸਿੱਖੜ - ਗੁਰੂ
ਗੰਮਦਾਸਜੀਨੇ ਯਹਤੀਰਥਥੋੜਾਸਾਖੁਦਦਾਯਾਥਾ ਸੰਬ
ਤ ੧੬੪੫ ਫੁਗਨਪ੍ਰਦਿਸ਼ੇ ਏਕਕੋਪੁਰਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਨੇ
ਕੀਆ ਟਾਲੀਕੋਬਿਛੁਤਲੇਬੈਠਕੇਖੁਦਦਾਯਾਕਰਤੇਥੇ।
ਕੋਈਜੋਭੀਕਾਨਿਕਸਨਾਇਨਕੇਸਮੇਕਹਤੇਥੈ ੪

੭ ੦੧ - ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸੁਧਾਸਰ ੨ - ੦੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੨੦
ਮੇ ਸੀਅਮ੍ਰਿਤਸਰਥੋੜਾਖੁਦਦਾਯਾਗਯਾਥਾ ਠੇਰ ਸੰਬਤ
੧੬੩੪ ਮੇ ਗੁਰੂਗੰਮਦਾਸਜੀਨੇ ਕੰਚਾਸਮੰਗੁਖੁਦਦਾਯਾ
ਨਗਰਬਸਾਯਾ ਸੰਬਤ ੧੬੪੫ ਮੇ ਮਾਘਪ੍ਰਦਿਸ਼ੇ ਏਕ ਵੀ
ਰਦਾਰ ਸੇਅਠੰਭਕਰ ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਨੇ ਪੰਕਾਬ
ਨਦਾਯਾ ਵਰਦਾਰਹਰਾ ਨੀਵਸਮੇਈਟਰਖੀ ਕਾਹੀਗਰਨੇ
ਬਦਲਦਈਇਸਲੀਏਬਰਨਕੀਆ ਏਕਵਾਰਫੇਰਨੀਵ
ਰਖੀਜਾਵੇਗੀ ਸੇ ਸੰਬਤ ੧੮੧੮ ਕੇਚੇਤਮਹੀਨੇ ਅਹਮਦ
ਸਾਹਨੇਦਰਬਾਰ ਸਾਹਬਕੀਬਿਅਦਬੀਕਹੀਤਬ ੧੮੨੦
ਕੀਦਿਸਾਖਸੁਦੀ ੧੦ ਵੀਰਦਾਰਕੋਬੁਛੇਦਲਕੇਦੀਦਾਨਦੇਸ
ਰਾਜਨੇ ਠੇਰਸੇਦਾਕਹੀਪੀਛੇ ੧੮੬੦ ਮੇ ਰਣਜੀਤਸਿੰਘਨੇ

੩੬

ਅਪਨਾਦਖਲਕਰਦਰਬਾਰਪ੍ਰਮਸੇਬਨਦਾਯਾ੪

੮

੦੧- ਬੜਾਸਾਹਬ ਅਠਸਠਤੀਰਬ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਵਖ
ਭੰਜਨੀਕੇਪਾਸ ਬੜੇਸਾਹਬਪੈਬੈਠਕੇ ਗੁਰੂਅਮਿਤਸਰਜੀ
ਕੀਕਾਰਕਰਾਦਤੇ ਈਹਾਂਗੀਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਕੀਬੀੜਸਮੇ
ਗੋਇੰਦਟਾਲਸੇਪਾਲਕੀਮੋਹਖ ਬਾਣੀਕੀਪੋਥੀਆਲਿਅ
ਕਰਅਸਥਾਪਠਕਗੀਥੀ। ਬੜੇਕੇਸਮੀਪ ਅਸਨਾਨਕਰ
ਨੇਸੇਆਮਠਾਹਟਤੀਰਬੋਕੇਅਸਨਾਨਕਾਫਲਕਯਾਹੇਇ
ਸਲੀਯੇਉਸਕਾਨਾਮਅਠਸਠਤੀਰਬਪੈ੪

੯

੦੧- ਬੜਾਸਾਹਬ ਗੁਰੂਕੇਬਾਗਮੇ ੨- ਪੁਸ਼ਾਗੀਦ੍ਰਵ
ਰਵਾਲੇ ੩- ਇਸਬੜੇਪੈਬੈਠਕੇ ਤੀਸਰੇਪਹਰ ਗੁਰੂਅ
ਰਜਨਜੀਸਿੱਖੋਕੋਉਪਦੇਸਕਰਤੇਥੇ੪

੧੦

੦੧- ਲਾਯਚੀਬੇਰ ਦਰਸਨੀਦਰਦੁੱਜੇਪਾਸ ੨- ਸਿੱਖ
੩- ਏਕਰੋਜਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀ ਪੰਛਮਪਾਸੇ ਬੇਰਤਲੇਬੈ
ਰ ਅਮਿਤਸਰਜੀਕੀਕਾਰਕਰਾਦਤੇਥੇ ਦੇਖੋਤੋਮੰਛਕੰਛ
ਬਹਾਰ ਨਰਸਿੰਘਾਦਿ ਟੇਸਧਾਰਨੇਦਾਲੇਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇਅਸ
ਦੂਰਦੇਸਧਾਰਕੇ ਬੋੜੀਦੇਰਮੇ ਬਹੁਤਮੰਟੀਨਿਕਾਸੀ ਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਜਾਨਲੀਆਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਹੈ। ਉਸਸਮੇ ਸੀਤੋਕੇਕਾਰਜ
ਆਪਖਲੋਇਆ ਐਸੇਸੁਹੀਰਾਗਕੇਸਬਦਮੇਉਸਤ
ਤਿਕਗੀ੪

੧੧

੦੧- ਹਰਿਮੰਦਰ ਦਰਬਾਰਸਾਹਬ ਹਰਿਕੀਪੈੜੀ ੨-
ਸਿੱਖ੩- ਅਪਨਾਜਸਸੁਨਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇਗੁ
ਰੂਜੀਕੋਆਗੁਰਈ ਜਹਾਂਸੇਹਮਕੋਮਜੂਰਦੇਸਮੇਦੇਖਾਤ

ਹਾਂ ਵਰਸ ਨੀ ਵਰਦਾਜ ਬਨਓ ਜਿਸਰਸ ਤੇ ਟੋਕ ਗੀਆਂ ਲੇ
 ਜਾਤੇ ਰਹੇ ਤੁਹਾਂ ਪੁਲ ਬਨਓ ਜਹਾਂ ਸੇ ਮੰਟੀ ਖੋਦੀ ਤਹਾਂ ਹਰਿਕੀ
 ਪੌੜੀ ਬਨਓ ਜਹਾਂ ਬੈਠਕੇ ਵਰਸ ਨ ਦੀਆ ਤਹਾਂ ਹਰਿ ਮੰ
 ਵਰਦਰ ਬਾਰ ਬਨਓ ਬੀਚ ਮੇਹ ਮਾਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇ ਤੁਬਾ
 ਣੀ ਕਾ ਗੀ ਥਟਿਕਾਓ ਸੁਨਕ ਰਗੁ ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਕਾਂ ਮਦੈ ਸੇ
 ਹੀ ਕੀ ਏ ੪

੧੨ ਜੀਬਰ ਗਾਮ ਲਹੌਰ ਸੇ ਪੰਡੀ ਕੋ ਸ ਦੰਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨
 - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਨਗਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਕੇ ਦੋ ਥੀ ਮਹੈ
 ਦੁਖ ਨਿ ਵਰਨ ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਗਉਨ ਸਾਥ ਮਿਲ ਨੇ ਕਰ ਕੁਸ
 ਸੇ ਗਾ ਜੀ ਹੋ ਨੇ ਕਾ ਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਗਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ
 ਕਾ ਆਸ ਅਰਜੇ ਤੁ ਭੀ ਥਾ ਸੇ ਮ ਦੁ ਗਾ ਮ ਮੇ ਗਾ ਯਾ ਉਸ
 ਜੋ ਕੇ ਕੋ ਗ ਲ ਸਾ ਥ ਲ ਗਾ ਵ ਨੇ ਸੇ ਅੰਜੀ ਰੋ ਬ ਦੁ ਹੋ ਨੇ ਕਾ
 ਬਰ ਹੈ ੪

੧੩ ਸਰਹਾਲੀ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ
 ਕੇ ਬਿਰੋਧ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੈ ਕ ਲ ਪ ਹੁ ਆ ਕ ਹੀ ਔ ਰ ਗਾ ਮ
 ਮੇ ਵਾ ਸ ਕ ਰੇ ਤ ਬ ਸਰਹਾਲੀ ਮੇ ਪ ਹੁ ਚ ਲੋ ਕੋ ਸੇ ਬਾ ਨ ਲੀ ਮ
 ਗਉ ਸੀ ਸ ਮੇ ਉ ਨ ਲੋ ਗੋ ਕੇ ਗੁ ਰ ਜੋ ਗੀ ਨੇ ਕ ਯਾ ਯੇ ਜ ਹਾਂ ਗੀ
 ਰ ਕੇ ਨਿ ਕਾ ਸੇ ਹੁ ਏ ਹੋਂ। ਤੁ ਮ ਜ ਗਾਂ ਮ ਤ ਦੇ ਵੈ ਸੁ ਨ ਕੇ ਲੋ ਗ ਮੁ
 ਕ ਰ ਪ ਰੇ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਰੀ ਜ ਹੋ ਈ ਟ ਕੇ ਚਾਰ ਟ ਕ ਰੇ ਕ ਰ ਚ ਲ ਦੀ
 ਏ ਬੁੰ ਢਾ ਜੀ ਨੇ ਤੀ ਨ ਵ ਕ ਰੇ ਇ ਕ ਠੇ ਕ ਰ ਮੇ ਲੇ। ਤੀ ਨ ਪਾ ਸੇ ਮੁੰ
 ਠੇ ਚੋ ਥੇ ਕ ਲ ਰ ਪ ਰਾ ਹੈ ੪

੧੪ ਫਾਪਗੀ ਗਾਮ ਸਰਹਾਲੀ ਸੇ ਏ ਕ ਕੋ ਸ ਉਂਤਰ ੧ - ਗੁਰਦੁ

- ੩੯ ਗੁਰ - ਸਿੱਖ੩ - ਹੇਮੇਭਗਤਕੀਟੁਟੀਜੈਸੀਛਪਗੀਮੇ
 ਗਏ ਤੁਗਤਨੇਤਲੇਕੰਬਲੀਬਿਛਾਈ ਪ੍ਰਮਸੇਭੋਜਨਕਰਾ
 ਯਾਗਾਉਗੰਗੁਰੁਜੀਨੇਕੁਲੀਸੁਹਾਫੀਛਪਗੀ ਯਹਸਬ
 ਦਕਆ੪
- ੧੫ ਚੋਲਾ ਗੁਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਛਪਗੀ
 ਸੇਉਠਕਰ ਗੁਰੁਜੀਭੈਣੀਆਏ ਲੰਬਰਦਾਰਨੇਖਾਤਰ
 ਸੇਬਿਠਾਏ ਉਸਕੀਅੰਗਤਗੁਰੁਜੀਦਾਸਤੇ ਚੋਲਾਬਨਾ
 ਕਰਲਿਆਈਭੋਜਨਕਰਗੁਰੁਜੀਨੇਬੁਰਦੀਆਗਾ ਚੋਲ
 ਗੁਰੁਕਾਓਲਾ ਯਤਬਸੇਗੁਮਕਨਾਮ ਚੋਲਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈ।
 ਅੰਗਤਾਜੈਘਰਕੇਲੇਗੋਸੇ ਚੋਗੀਖਨੇਕੀ ਅੰਛੀਚੀਜਬ
 ਨਾਤੀਹੈ ਉਸਕਾਨਾਮਪੰਜਾਬਮੇਚੋਲਾਹੈ੪
- ੧੬ ਵਡਾਲੀ ਗੁਮ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਸੇਤੀਨਕੋਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁ
 ਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਪ੍ਰਿਥੀਆਸੁਲਹੀਕੋਲਿਆਯ
 ਗੁਰੁਜੀਅਮ੍ਰਿਤਸਰਛੋਡੁਗਾਮਮੇਚਲੇਗਏ ਨੈਮਹੀਨੇਮ
 ਕਾਨਬਲਾਕੇਰਹੇ੪
- ੧੭ ੦ ੧ - ਛਿਹਰਦਾਸਾਹਬਕੁਆ ਮੇਲਾਬਸੀਤ ੨ - ਸਿੱ
 ਖ੩ - ਲੋਗੋਕੀਕਾਣਹੇਤ ਏਕਕੁਆਲਗਯਾਉ
 ਸਮੇਛੀਹਰਟਚਲਸਕਤੇਹੈ ਇਸਲੀਯੇਨਾਮਛਿਹਰ
 ਦਾਸਾਹਬਹੈ੪
- ੧੮ ਤਰਨਤਾਰਨ ੧ - ਤਰਨਤਾਰਨਸਾਹਬ ਤੀਰਥ ੨ -
 ਸਿੱਖ੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੪੭ ਮੇ ਗੁਰੁਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀ
 ਨੇ ਭਾਦੋਕੀਸੰਮਦਤੀਅਮਾਕਾ ਜਗਤਕੇਤਾਰਨਹੇ

ਤੀਰਥ :

੩੯

ਤ ਤਰਨਿ ਨੈਕਾ ਭਾਵ ਜਗੰਜਰੂਪ ਤੀਰਥਕਾ ਮਾਰੰ ਭਕਰ
 ਖੁਦਵਾਯਕੇ ਸੰਬਤ ੧੬੫੩ ਮੇਪੰਕਾ ਬਨਾਵਨਕਾ ਅਠੀ
 ਭਕੀਆ ॥ ਕੁਛਕਤੀਰਥ ਬਠੇ ਪੀਛੇ ਪੰਜਾਵੇ ਕੀਇੰਦਾਂ
 ਨੂਰਦੀ ਸਰਾਯ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੇਗਏ ॥ ਉਸ ਸਮੇ
 ਇਸੀ ਸਰਾਯ ਕੇ ਗਿਰਾਯਕੇ ਹਮਾਰੇ ਸਿੱਖ ਤੀਰਥ ਤਿਆ
 ਰ ਕਰੇਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਮੇ ਸਾਫੁ ਦੇ ਕਰਹਵ ਗਏ ॥

੧੯ ੦੧ - ਵਰਬਾਰ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਤਰਨ ਤਾਰਨ
 ਜੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਗਠਿ ਕੋਣ ਮੇ ਬੁਠਾ ਭਾਈ ਮਕਾਂ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਵਰਬਾਰ ਹੈ ਜਗੰ ਸਦਾ ਭੁਜਨ
 ਕੀਰਤਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਵਰਬਾਰ ਕੇ ਵਰਸਨ ਅਰ ਤੀਰਥ
 ਕੇ ਸ਼ਾਨ ਸੇ ਕੁਝੀ ਯੋਕੇ ਕੁਝ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਇਸੀ ਲੀਯੇ ਤੁ
 ਨੁ ਤਰਨ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨ ਕਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ੪

੨੦ ੦੧ - ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਬੁਠੇ ਵਰਬਾਰ ਸੇ ਤੀ
 ਸਕਦਮ ਉਤੰ ਪੁਰਬ ਕੀ ਕੋਣ ਮੇ ਮੰਜੀ ਹੈ ਈ ਗੰ ਭੀ ਕਬੀ
 ਕਬੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਤੀਰਥ ਕੀ ਕਾਰ ਦੇਖਨੇ ਬੈਠਤੇ ਥੇ ॥

੨੧ ੦੧ - ਕੁਆ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਯਹ ਕੁਆ ਗੁਰੂ ਮ
 ਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮਾਪ ਲਗਵਾ ਯਾ ਇਸ ਲੀਏ ਇਸ ਕੇ ਜਲ
 ਕੇ ਸ਼ਾਨ ਪਾਠਕਾ ਬੁਠਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਚਾਹ ਸੈ ਕਦਮ ਪੰਛਮ
 ੪

੨੨ ਕਰਭਾਰ ਪੁਰ ਜਿਥੇ ਜਲੀ ਪਰ ੧ - ਥੰਮ ਸਾਹਬ ੨ - ਉਦਾ
 ਸੀ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ੧੬੫੩ ਮੇ ਸਹਰ ਕੀ ਨੀ ਵਰੰ ਖੀ ਮ
 ਹਲ ਮੇ ਸਤੀ ਰਤ ਲੇ ਦੇ ਨੇ ਹੋਤ ਕਾਰੂੰ ਦੇ ਵਥਾਨ ਕੀ ਵਲੀ ਕਾ

੪੦ ਥੀਮਮੰਗਦਾਯਾ ਵਹੁਛੋਟਾਨਿਕਸਾ ਆਗਮਾਕਰੀਜੇਸੇ
ਅਪਨੀਮਰਜੀਸੇਜੀਗਲਮੇਬਢਾਗਿੰਸੇਈਹਾਂਹਆਰੇ
ਕਹਨੇਸੇਬਢ ਸੋਬਢਗਯਾ ਅਹਮਦਸਾਹਕੇਵਖਤ
ਮੇ ਯਦਨਬਿਅਦਬੀਕਰਨੇਲਗੇ ਤਬਢਹਕਾਂਸੀਕੇਬਿ
ਸੇਸਰਕੀਤਰਾ ਲੋਪਹੋਗਮਾਘਤ ਬਸੇਈਟਚੁਨੇਕਾਬਨ
੨੪

੨੩ ੦੧ - ਗੀਗਸਰ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ ਸੋਢੀ ੩ - ਕਰਤਾਰਪੁਰ
ਮੇਨਗਰਕੇ ਪੁਰਬ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਸੰਬਤ ੧੬੫੬ ਮੇਗੀਗਾ
ਜੀਜੇਸੇਮਹਾਤਮਦਾਲਾਗੀਗਸਰਨਾਮਾਕੁਆਬਨਦਾ
ਯਾਇਸਕਾਨਾਮਸਕੁਗੀਗੁਰੀਹੈ ਗੈਸਾਖੀਕੇਸਮੀਪ
ਏਕਸਿੱਖਗੀਗਾਸੁਨਜਾਨਾਚਾਹਤਾਥਾ ਉਸਕੇਗੁਰੂ
ਪੰਚਮਜੀਨੇਕਹਾਈਹਾਂਬੈਠਨਾਂਮਜਪੋਇਸਕੂਪਮੇਸੁ
ਨਕਰਨਾਗੀਗਾਜੇਸਾਮਹਾਤਮਮਿਲੇਗਾ ਸਿੱਖਨੇਕਯ
ਮੇਰਾਮਨਗੀਗਾ ਜੀਜਾਨਾਚਾਹਤਾਹੈ ਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਕੇ
ਏਕਗੜ੍ਹਦਾਦੀਆ ਸੁਨਕਰਨੇਲਗੇਸੇਪ੍ਰਦਾਹਮੇਰੁੜ
ਗਯਾ ਜਬਆਯਾ ਈਹਾਂਸੇਨਿਕਾਸਕੇਦਿਖਾਯਾਜੇਗੀ
ਗਾਜੀਕਾਦਾਸਇਸੀਮੇਹੈ ਸਕੁਗੀਗਕਾਅਰਥ ਸਕੁਜੇਸ
ਮੀਠਾਗੀਗਾਜੇਸਾਪਵਿੜਹੈ ਪਹਲੇਮਕਾਨਕਾਨਾਮਸਕੁ
ਗੀਜਬਾ ੪

੨੪ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ੧ - ਮੇਹਨਜੀਕੇਚੁਬਾਰੇਸਮੀਪ ਗਲੀ
ਮੇਬੜਾ ੨ - ਭੁੱਲੇ ੩ - ਮੇਹਨਤੇਠੇਉਚੇਮੰਦਰਮਹਲ
ਅਪਾਰਾ ਮੇਸੇਮੇਹਨਜੀਕੀਉਸਤਤਿਕਰਗੁਰੂ ਗੀਬਜੀ

ਕੀਰਚਨਾਹੇਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰਜੀਕੀਬਾਣੀ
ਕੀਪੇਬੀਆਂਲਿਆਏ੪

੨੫ ਅਮਿਤਸਰਜੀ ੧ - ਗੰਮਗੜ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਸੰਬਤ
੧੬੬੧ ਮੇ ਭਾਦੋ ਸੁਦੀ ਏਕਮਕੇ ਜਗਨਿਦਾਸਕਰਗੀਥ
ਸਾਰਿਬਜੀਰਚਸਮਾਪਤਿਕੀਏ ਅਰਸਮਾਪਤਿਕਰਉ
ਸੀਸਮੇ ਹਰਿਮੰਦਰਮੋਥਾਪਨਕੀਏ੪

੨੬ ੦੧ - ਰਾਮਸਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਰਾਮਗੜ ਗੁਰੂਦਰੇਕੇ
ਸਮੀਪਜਗਤਕੀਕਲਮਾਣਹੇਤ ੧੬੬੦ ਗੜਪੁਦਿਸੇ ੧
ਏਕ ਬੁਧਦਾਰਕੇ ਰਾਮਸਰਕਦੰਕ ਲਗਦਾਯਖੁਦਦਾਯ
ਉਸੀਸਮੇਗੀਥਜੀਕੇਲਿਖਨੇਕਾਮਾਰੰਭਕੀਆਮ
ਰਗੀਥਜੀਮੇ ਨਿਤਉਠਮਜਨਰਾਮਸਰਕੀਜੇ ਯਹਰਾਮ
ਸਰਕੇਮਹਾਤਮਕਾਸਬਦਕਹਾ੪

੨੭ ੦੧ - ਬੜਾਸੁਖਮਨੀਦਾਲਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਰਾਮਸਰ
ਕੀਈਸਾਨਕੋਣਮੇ ਬੈਠਕੇਸੁਖਮਨੀਕੀਸੋਲਾਅਸੁਪਦੀ
ਆਂਬਨਾਈਆ ਉਸਥਾਨਕਾਨਾਮਸੁਖਮਨੀਦਾਲਾਬੜਾਹੈ੪

੨੮ ਚੰਕਰਮਦਾਸ ਗੁਜਰਾਦਾਲੇਸੇ ਆਠਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁ
ਰਦਾਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਭਾਈਪਿਰਾਣਾਰਮਦਾਸਗੁ
ਰੂਜੀਕੋਪ੍ਰੇਮਸੇਲੇਗਏ ਗੁਰੂਜੀਈਗਾਂਬਹੁਤਦਿਨਰਹੇਰ
ਮਦਾਸ ਰਾਮਕੇਦਾਸਕਾਨਾਮਹੈ ਯਹੀਬੁੰਦੇਰਮਦਾਸਕਾ
ਅਰਥਹੈ੪

੨੯ ਬਾਰਠਗੰਮ ਜਿਲੇਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇਹਰੇਸੇ ਉੱਨੀਕੋਸ
ਈਸਾਨਮੇ ੧ - ਗੁਰੂਕਾਬਾਗ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਸੁਖ

ਪਗੁਰ

੪੧

ਮਨੀਕੀਸੋਲਾਂਅਸੁਪਦੀਰਬਕਰਗੁਰੁਅਰਜਨਜੀਸੀਓ
ਦਕੇਦਰਸਨਕੋਗਏ ਉਨਹੁਨੇਸੋਲਾਂਅਸੁਪਦੀਸੁਨਕੇਕਪ
ਅਠੁਇਸਮੇਮੀਠਮਿਲਾਓ ਗੁਰੁਜੀਨੇਅਠਮਿਲਾਇਕੇ
ਚੋਟੀਕਰੀ ੪

੪੨

ਸਹੰਸਰਾ ਗੁਮ ਅਮਿਤੁਸਰਸੇ ਉਤਰ ਆਠਕੋਸ ੧- ਗੁ
ਰੁਕਾਬਾਗ ਰੋੜਸਾਹਬ ਮੇਲਾ ਹਰਅਮਾਦਸ ੨- ਉਦਾ
ਸੀ ੩- ਗੁਰੁਜੀਦੇਹਰੇਸਾਹਬਜਤੇਈਹਾਂਗਏ ਉਨਕੇ
ਸਮੇਕਾਈਹਾਂਏਕਪਲਾਸਕਥਿਰ ਛਹੈ ਰੋੜਮੰਦੁਦੇਸ
ਮੇਜਿਸਮੇਘਾਸਟੁਸਕੁਛਨਜਮਸਕੇ ਉਸਉੱਖਰਕੁਮੀ
ਕਾਨਾਮਰੈ ੪

੪੩

ਲਹੈਰਸਾਹ ੧- ਬਾਵਲੀਸਾਹਬ ੨- ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ
ਰੋਮੀਛੀ ੩- ਲਹਬਾਵਲੀਸਰਕਾਰਟਜੀਤਸਿੰਘ
ਤੇਕਜੀਕਾਘਰਦੁਹਾਯਕੇਤਲੇਸੇਬਨੀਹੂਈਨਿਕਸਟ
ਈਠੀ ੪

੪੪

੦੧- ਲਾਲਕੁਆਕਿਲੇਸੇਦੋਮੈਕਦਮਦੱਖਣ ੨- ਨਿ
ਰਮਲੇ ੩- ਈਹਾਂਕੁਏਕੇਪਾਸਜਹਾਂਗੀਰਕੇਦੀਦਾਂਨਰੀ
ਦੁਖੰਡੀਕਾਘਰਥਾ ਗੁਰੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸਗਾਈਛੋੜ
ਨੇਬਾਬਤ ਉਸਨੇਗੁਰੁ ਅਰਜਨਜੀਕੋਅਪਨੇਘਰਬੁਲਾ
ਯਕੇਬਹੁਤਕਲੇਸਦੀਆ ਇਸੀਕਲੇਸਮੇਲਹੈਰਮੇਪਰ
ਲੋਕਪਧਾਰਨਾਹੁਆ ੪

੪੫

੦੧- ਦੇਹਰਾਸਾਹਬ ਮੇਲਾਜੇਰਸੁਦੀਰੀਥ ੨- ਸਿੱਖੜ
ਈਹਾਂਗਾਈਮੇਲਾਨਕਰ ਗੁਰੁਜੀਨੇ ਸੰਬਤ ੧੬੬੩ ਮੇਕੇ

ਠਸੁਦੀਚੋਥਕੋਪਰਮਧਾਮਪਮਾਨਕੀਆ ੪
 ਸਿੰਘਪਤਕਥਾਸਮਗ੍ਰਾਮਦੁਸ਼ਾਕੀ ॥ ਗੁਰੂਅਰਜ
 ਨਜੀਗੋਇਦਵਾਲਜਨਮ ਆਗਮਾਮੰਨਲੁਹੋਰਬਸਮ
 ਮ੍ਰਿਤਸਰਗਾਦੀਲੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਬਸਾਯ ਇਧੁਉਧੁਗਾ
 ਮੋਮੇਯਾਤ੍ਰਾਕਰ ਤਰਨਤਾਰਨ ਕਰਤਾਰਪਰਬਸਾਯਾਹੀ
 ਥਜੀਕੀਬੀੜਬਾਂਧਹਠਿਗੋਬਿੰਦਜੀਕੀਸਗਾਈਕੇਬਿੰਦਾ
 ਵਮੇਲਹੋਰਪਹੁਚਉਹਾਹੀਸਮਾਏ ॥ ਆਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿ
 ਗੁਰੁਤੀਰਥਸੰਕ੍ਰਮੇ ਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮਰਚਿਤੇਪੰਚਮਗੁ
 ਰੁਤੀਰਥਰਚਨਾਸਮਾਪਤਾ ॥ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

- ੧ ਦੁਗਲੀ ਗਾਮ १ - ਜਨਮਥਨ ਮੇਲਾਬਸਿਤਪੰਚਮੀਰ
 ਸਿੰਘ ੩ - ਪਿਤਾਗੁਰੂਪੁਰਜਨਜੀ ਆਤਾਹੀਗਾਜੀਕੇਘ
 ਕਮੇ ਸੰਬਤ ੧੬੫੨ ਹਾਕਸੁਦੀਤੀਜਕੋ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀ
 ਕਾਜਨਮਹੁਯਾ ॥ ਜਿਸਕੇਪਰਥਾਇਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀ
 ਕਾਆਸਾਰਾਗਮੇ ਗ੍ਰੰਥਜੀਮੋ ਸਬਦਹੇ ਸਤਿਗੁਰਸਚੇ
 ਦੀਆਭੇਜਾ ॥ ਤਥਾ ਬਿਲਾਦਲਮੋ ਸਬਦਹੇ ਸਗਲਮ
 ਨੰਦਕੀਆਪਰਮੇਸੁਰ ਇਤਮਾਦਿ ੪
- ੨ ਡੁੱਲਾ ਗਾਮ ਸੁਲਤਾਂਨ ਪੁਰਸੇਤੀਨਕੋ ਸਪੁਰਬ १ - ਬਿੰਦਾ
 ਥਨ ੨ - ਸਿੰਘ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੬੧ ਮੈਭਾਦੋਕੰਥਾਈਪਦਿ
 ਸੁੇ ਰਾਮੋਦਗੀਜੀਸਾਥਬਿੰਦਾਹੁਯਾ ਰਾਮੋਦਗੀ ਨਾਗਯ ੬

੪੪

ਦਾਸਸੁਹਜੀਖੰਡੀਕੀਬੇਟੀਥੀ੪

੩

੦੧- ਬਾਵਲੀਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਗੁਮਕੇਸਮੀਪਗੁ
ਰੁਅਰਜਨਜੀਨੇ ਆਪਟੰਕਲਗਦਾਯ ਬਾਵਲੀਬਨਦ
ਈ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇਬਿਦਾਹਸਮੇ੪

੪

ਅਮਿਤਸਰ ੧- ਅਕਾਲਬ੍ਰੀਗਾ ੨- ਸਿੱਖ ਨਿਰੰਗ ੩-
ਲਹੌਰਮੇਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਕਾਪਰਲੋਕਹੋਨੇਪੀਛੇ ਸੰਬਤ
੧੬੬੩ ਹਾੜਸੁਦੀਦਸਮੀਮੇਤਦਰਪੁਖਨਛੰਡਮੇਅ
ਕਾਲਬ੍ਰੀਗੇਕਾਅਰੰਭਕਰ ਬਨਦਾਯਾ ੧੦ ਬਰਖ ਏਕਮ
ਗੀਠੇ ਗਮਾਰਾਂਦਿਨਕੀਉਮਰਮੇ ਗੁਰੂਜੀਪਿਛਲਾਸੇਲੀ
ਟੋਪੀਕਾਵੇਸਛੋਡ ਪੀਗੀਮੀਗੀਕੀਤੇਗਾਂਪਹਿਰਗੰਦੀਬ੍ਰੈ
ਠੇਸਸੂਖੇੜੇਕੀਭੇਟਾਕਾਕਮਦੀਆਸੰਬਤ ੧੬੬੪ ਨਿ
ਰਜਲਾਏਕਾਦਸੀਕੇ ਚਾਰਘੜੀਗਤਗਏ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾਮੇ
ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਹੇਤ ਬਡੀਚੋਕੀਚੜਨੇਕਾਅਰੰਭਕੀਆ੪

੫

ਦਿੱਲੀਸਹਰ ੧- ਮਜ਼ਨੂਟਿੱਲਾ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਜਗਾਂ
ਗੀਰ ਪਾਸਚੁਗਲੀਕਰ ਦੀਦਨਚੰਦ੍ਰਕੇਬੁਲਦਾਯੇ ਦ੍ਰਜੀ
ਰਖਾਂਨਕੇਸਾਥਦਿੱਲੀਗਏ ਗੁਰੂਜੀਕਾਸਿਦਾਹਮੇਸੇਰਮਾ
ਰਾਵੇਖਕਰ ਜਗਾਂਗੀਰਬਹੁਤਪੁਸਹੁਆ੪

੬

ਮਥਰਾ ਸਹਰ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਚੋਬੇਕੇਘਰਮੇਥੜਾਬਨਾਹੈ
੨- ਪੁਜਾਗੀਚੋਬੇ ੩- ਗੁਰੂਜੀਆਗਰੇਜਾਤੇਹੁਏਉਹੁ
ਹੇ੪

ਆਗਰਾਸਹਰਮਥਰਾਸੇਅਠਾਰਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋਣ ੧-
ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਮਾਈਥਾਨਮਹੱਲੇਮੇ ੨- ਨਿਰਮਲੇ ੩- ਜਗਾਂ

ਗੀਰਆ ਗਰੇਮੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋਸਾਥਲੇਗਯਾਦਿਦਾਨਚੰਦ੍ਰਨੇਨ
ਜੂਮੀਸੇ ਪਾਤਸਾਹਕੇਚਿਤਮੇਖੰਟੀਗੁਰਵਸਾਕਾਵਹਮਕਰ
ਯਕੇ ਗੁਆਲੀਅਰਕੇਕਿਲੇਮੇ ਬਰਣੀਕਰਨੇਹੇਤੁ ਗੁਰੂਜੀ
ਚਾਲੀਦਿਨਕੇਵਾਸਤੇਪਹੁਚਾਏ ੪

੮ ਗੁਲੀਯਰ ਸਹਰ ਆਗਰਾਮੇ ਛੁੱਤੀਕੋਸਦੱਖਣ ਮਰਹ
ਟੇਸਿਧੀਆਂਕੀਰਜਯਾਨੀ ੧ - ਕਿਲੇਮੇਗੁਰੂਦੁਹਾਰੇਗਾ
੨ - ੦ ੩ - ਚਾਲੀਦਿਨਲਖੇਪੀਛੇ ਪਾਤਸਾਹਨੇਬਹੁਤ
ਕੁਯਖਾਯਕਰਬੁਲਵਾਏ ਦਿੱਲੀਮੇਆਯਮਿਲੇ ਹਾਥਮੇ
ਕਪੂਰੋਂਕਾਸਿਮਰਨਾਥਾ ਪਾਤਸਾਹਨੇਸ਼ਾਲਕੀਆਇਸ
ਕਾਏਕਦਾਨਾਹਮਕੋਮਿਲੇਤਸਬੀਮੇਰੱਖੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਦੀਆਮ
ਅਰਕਹਾਇਸਕੇਮੇਲਕੇਬਹੁਤਮਨਕੇਦੀਦਾਨਚੰਦ੍ਰਕੇਘਰ
ਮੇਛੋੜਕੇ ਪਿਤਾਗੁਰੂਪਰਲੋਕਪਧਾਰੇ ਪਾਤਸਾਹਨੇਦੀਵ
ਨਕੇਗੁਰੂਜੀਕਾਖੁਨਕਰਤਯਾਨਕੇ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦ੍ਰਜੀ
ਕੋਸਪੁਰਦਕੀਆਗਾਗੁਰੂਜੀਨੇਬਹੁਤਸਜਾਇਦਿਦਾਇ
ਚੰਦ੍ਰਕੋਲਹੋਰਮੇਲਿਆਕਰਮਰਵਾਯਾ ੪

੯ ਪਿਪਲੀਜੀ ਵਡਾਲੀਤੇਪਾਉਕੋਸ ਨੈਗਤਕੋਣਮੇ ੧ - ਦਮ
ਦਮਾਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਗੰਗੁਰੂਜੀਨੇਬਾਬੇਬੁੱਢੇਕੇ
ਸਾਫਸੇਸੁਕਰਜੂਨਮੇਪੜੇਪ੍ਰੇਮੀਕਾਉਧਾਰਕਰ ਕੁਛਦੇਰ
ਬੈਠਦਮਲੀਆ ੪

੧੦ ਚੰਬਾ ਗੁੰਮ ਅਮਿਤਸਰਸੇ ਫਾਈਕੋਸਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂ
ਦੁਹਾਰਾ ਸੰਗੁਣਾਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸਗੁੰਮਕੇਸਮੀ
ਪਗੁਰੂਜੀਸਿਕਾਰਕੇਜਾਤੇਥੇਸੁਲੱਖਣੀਜੰਦੀਨੇ ਬੇਨਤੀਕ

੪੬

ਗੀ। ਉਸਕੇ ਪੁੰਡਰੀਕ ਬਰਹਮਾ ੪

੧੧

ਗਗੋ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁੰਮ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਸੇਦ ਸਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ -

ਗੁਰੂਦਾਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਗੰਡੀ ਕਬੀ ਸਿਕਾਰ ਖੇਲ

ਠੇਗਏ ਗੁਰੂ ਉਤਰੇ। ਭਾਈ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਿਰਮਲ ਜੋਲੀ

ਰਕੰ ਰਾਜ ਮੇਨਾ ਮੀਰੁ ਯਾ ਜਿਸ ਕੇ ਚੇ ਚੇ ਖੁਦਾ ਸਿੰਘ ਅਰਮ

ਹਾਰਾ ਜਿੰਘ ਬਡੇ ਨਾ ਮੀਰੁ ਏ ਦੁਇ ਸੀ ਗੁੰਮ ਮੇ ਪੈਦਾ ਹੁਆ ੪

੧੨

ਘਲੇ ਟੀਆਂ ਗੁੰਮ ਦੁਜੀ ਗਾਦਾ ਦਸੇ ਦਸਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁ

ਰੂਦਾਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਕਾਸ ਮੀਰ ਕੋ ਜਾ ਤੇ ਹੁਏ ਗਏ ੪

੧੩

ਰਣਜੀਤ ਗੁਰੂ ਕਿਲਾ ਸਮਾਲ ਕੋਟ ਸੇਚਾਰ ਕੋਸ ਉਂਤਰ ੧ -

ਗੁਰੂ ਸਰ ੨ - ਨਿਹੰਗ ੩ - ਈਗੰਡੀ ਨੀਲੇ ਬਰਛਾ ਆ ਕੇ

ਕੂਯੇ ਸੇ ਜਲ ਨਿਕਾਸ ੪

੧੪

ਕਾਸ ਮੀਰ ਦੇ ਸ ਸਹਰ ਸੀਨ ਗਰ ੧ - ਗੁਰੂਦਾਰਾ ਹਰੀ ਪ

ਰਬ ਤਕੇ ਸਮੀਪ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਕਾਸ ਮੀਰ ਮੇ ਏ ਕਥਾ

ਈ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਸ ਤੇ ਪੈ ਸਾ ਕਤ ਮਾਰ ਕਰ ਯਾਦ ਕੀਏ ਹੇ ਗੁ

ਰੂ ਆ ਰਾਜ ਮੇ ਰਾਖੇ ਮਦੇ ਖ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਕਰ ਈ ਗੰ ਵਰ ਸ ਨਦੇ ਵੇ। ਤ

ਬ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਜੀ ਗਏ ੪

੧੫

ਮੁਜੰਫ ਰਾਦਾ ਦ ਕਾਸ ਮੀਰ ਸੇ ਅੰਸੀ ਕੋ ਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁਰੂ

ਦਾਰਾ ਕ੍ਰਿ ਸੁਰੀ ਗਾ ਕੇ ਤੀਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਕਾਸ ਮੀਰ ਸੇ ਚ

ਲ ਗੁਜਰਾਤ ਓਹ ਆ ਵ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਜੰਫ ਰਾਦਾ ਦ ਸਹਰ ਮੇ

ਕ੍ਰਿ ਸੁਰੀ ਗਾ ਕੇ ਤੀਰ ਉਂਤਰੇ ਸਿੱਖਾ ਕੀ ਵ ਗੰ ਦ ਸ ਪਾਂ ਚ ਘਰ

ਕੀ ਵ ਸ ਤੀ ਹੋ ੪

੧੬

ਗੁਜਰਾਤ ਸਹਰ ਦੁਜੀ ਗਾਦਾ ਦ ਸੇ ਸਤ ਕੋ ਸ ਵਾ ਯੁ ਕੋ ਟ ਮੇ ੧ -

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਜਬਗੁਰੂਗੁਜਰਾਤਮੇਆਏ ਬ
 ਜਾਰਕੇਲੋਗੋਨੇਵਾਹਕਲਗੀ ਵਾਹਬਾਜ਼ ਅੰਮੇਮਸਕਰੀ
 ਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਹਰਉਤਰੇਯਾਫਕੀਰਸਾਹਦੋਲਾਨੇਬੁਟ
 ਪਟਆਯਕੇਗੁਰੂਜੀਕੋਨਜਰਦਈਅਰਬੇਨਤੀਕਰੀ
 ਈਗੰਮੇਵਸਤਾਹੁੰਲੋਗੋਕੋਸਾਟਨਾਦੇਨਾਯਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ
 ਨੇਬਚਨਕੀਆ ਸਾਹਦੋਲਾਫਕੀਰ ਗੁਜਰਾਤਮਸਕਰੀ
 ਆਦੀਯਾਇਸਫਕੀਰਕੇਮਕਾਨਮੇ ਗੁੰਗੇਬੋਲੇਛੋਟੇਖਿਰੋ
 ਵਾਲੇਆਦਮੀਹਰਤੇਗੰਨਾਮਉਠਜਾਲੋਗਸਾਹਦੋਲਾਨੇ
 ਚੂਹੇਬੋਲਤੇਹੋ ੪

੧੭ ਵਜੀਰਾਵਾਦ ਸਹਰ ਗੁਜਰਾਤਸੇਸਾਤਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋ
 ਟਮੇ ੧ - ਕੋਠਾਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਜਰਾਤਸੇਚਲ
 ਕਰਗੁਰੂਜੀਵਜੀਰਾਵਾਦਆਏ ਖੇਮਚੰਦ ਪਰਧਨੀਖੰ
 ਤੀਨੇਅਪਨਾਘਰਚੜਾਇਆਯਿਸਸਮੇਪਸੰਨਹੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇਬਚਨਕੀਆ ਵਜੀਰਾਵਾਦਗੁਰੂਕੋਠਾਜੋਪਯਲੇ
 ਤੇਹਨਾਮਲੇਕਰਹਮਾਰੀਪੁਜਾਕਰੇਗਾਬਾਛਤਫਲਪਟੇ
 ਗਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇਮੰਗੀਖੇਮਚੰਦਕੀਸਮਾਧਹੋਯਉਸਪੈਦੀ
 ਵੇਬਹੁਤਜਗਤੇਹੋ ੪

੧੮ ਗਠਜਾਵਾਦ ਵਜੀਰਾਵਾਦਸੇ ਬੀਸਕੋਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁ
 ਰੂਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਵਜੀਰਾਵਾਦਸੇਚਲਕਰੀ
 ਹਾਂਆਏ ੪

੧੯ ਭਾਈਕੋਮੰਦ ਗੁਰੂ ਗਠਜਾਵਾਦਸੇ ਬਾਰਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ -
 ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗਠਜਾਵਾਦਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂ

੪੮

ਜੀਈਗਾਂਆਏ੪

੨੦

ਨਨਕਾਣਾ ੧ - ਗੁਰਦੁਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਹਰਿਗੋ
ਬਿੰਦੀਕਾਥਾਨ ਨਨਕਾਣੇ ਤੰਬੂਸਾਹਬ ਗੁਰਦੁਰ ਕੇਸਮੀ
ਪਹੈ ਕੰਚੀਮੰਜੀ ਪੰਕਾਨਗੀਬਨਗਾ ਨਿਰਜਲਾਕੋਆਏਥੇ
ਮਓ ਸੀਦਿਨਕਾਨਨਕਾਣੇ ਕਾਮੇਲਾਠਹਗਾਯਆਏਕਾ
ਤਕੀਪੁਨਾਕਾਮੇਲਾ ਕੁਛੁਦਿਨੇਸੇਸਿੱਖੇਨੇਗੀਬਜੀਆਥੇ
ਚਿੰਟੀਪਾਯਦਕੀਆਥੇ ੪

੨੧

ਮੰਦੂ ਗੁਮ ਨਨਕਾਣੇਸੇ ਚੰਦਾਂਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋਣਮੇ ੧ - ੦ ੨
ਸਿੱਖ ੩ - ਨਨਕਾਣੇਸੇ ਚਲਕਰ ਗੁਰੂਜੀਈਗਾਂਉਤਰੇ ਗੁ
ਮਕੇਲੋਗੇਨੇਕਹਾ ਜੀਈਗਾਂ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਕਾਜੇੜਾ
ਅਰਆਸਾਹੈ ਪੁਛਾ ਕੈਸੇ ਰਹਾ ਕਹਾ ਕੇਦਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ
ਨੇਗਲਕੀਅੰਜੀਰੋਪੇਜੇੜਾ ਛੁਹਾਯਾ ਦੁਰਹੁਈਆਤਿਸਕੇ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ ਸਭਕਾਰੇ ਗੁਰਕਰੇਗਾ ਪਾਸਰਥੇ ੪

੨੨

ਮਾਂਗਾ ਗੁਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਰ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਈਹ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕੇਥਾਂਨਕੇਦਰਸਨਕੀਏ ੪

੨੩

ਅਮਿਤਸਰ ੧ - ਅਕਾਲਸਰ ੨ - ੦ ੩ - ਸੰਬਤ
੧੬੬੯ ਕੇ ਹਾੜਮੇ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋ ਬਿੰਦੀਨੇਕੁਆਲਗ
ਦਾਯਾ ੪

੨੪

੦੧ - ਮਹਲਗੁਰੂਕੇ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਕਾਸਮੀਰਸੇਈ
ਹਾਆਯਕਰ ਸੰਬਤ ੧੬੭੦ ਵਸਾਖਪੁਦਿਏਏਕਮੇ
ਸੁੰਦਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਹਗੀਚੰਦਲੰਬਖੰਡੀਕੀਬੇਟੀਸਨ
ਕੀਬਿਦਾਗੀ ੪

ਤੀਰਥਃ

- ੨੫ ਰੂਰੋਲੀ ਗੁੰਮ ਜਿਲੇ ਪਰੋਜ ਪੁਰਸੇ ਬੀਸਕੋਸ ਰੁਗੁਰੂਕੋਪ
 ਕ੍ਰਾਉਲੀ ਪਰੋ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ ਸਿੱਖ ੩ - ੧੬੧੦
 ਸਾਲ ਮੇ ਮਾਲ ਦੇ ਦੇਸ ਰੂਰੋਲੀ ਗੁੰਮ ਮੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਬੁਡੇ ਬੇਟੇ
 ਬਾਬਾ ਗੁਰਦੇ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਹੁਯਾ ਈਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਅਪਨੇ ਸਾ
 ਦੂ ਸਾਂ ਈ ਦਾ ਸਕੇ ਘਰ ਮੇ ਆਏ ਬੇ ਆਇ ਸੀ ਗੁੰਮ ਮੇ ਦਹਰੀ
 ਬਸਾ ਠਿ ਬੁ ਹੈ ਜਿ ਸਕੋ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮਜੀ ਕਾ ਦੀ ਟਾਂ ਨੀ ਦ ਚੰਦ ਲੇ
 ਗਯਾ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾ ਠ ਦੀਆ ਜੇ ਤੇ ਗੀ ਕੁਲ ਕਾ ਪੜੇ
 ਗਾ ਸੇ ਅੰ ਧਾ ਹੋ ਗਾ ੪
- ੨੬ ਮੰਦੇ ਕੇ ਰੂਰੋਲੀ ਸੇ ਗੁਮਾਰ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
 ਸਿੱਖ ੩ - ਨਾਠ ਕ ਮ ਤੇ ਜ ਮੇ ਸ ਮੇ ਗੁਰੂਜੀ ਰੂਰੋਲੀ ਸੇ ਚਲ
 ਇ ਸ ਨਾ ਮ ਮੇ ਆਏ ੪
- ੨੭ ਲੇ ਪੇ ਗੁੰਮ ਮੰਦੇ ਸੇ ਛੁਕੀ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱ
 ਖ ੩ - ਮੰਦੇ ਸੇ ਚਲ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਈਹਾ ਆਏ ੪
- ੨੮ ਸਿੰਧ ਦ ਲੇ ਪੇ ਸੇ ਬਾਰ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਦੇਹਰਾ ਸਾ ਹ ਬ ੨ -
 ਸਿੱਖ ਦ ਮ ਦ ਮੀ ਆ ੩ - ਯੇ ਸਿੰਧ ਦ ਫੁ ਹੇ ਕੇ ਬੇ ਲੇ ਜ ਤੇ ਪੇ
 ਜ ਗ ਰਾ ਵਾਂ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ਹੇ ਨ ਦੀ ਕਿ ਨ ਰੇ ਕਾ ਨਾਂ ਮ ਫਾ
 ਹਾ ਠੇ ੪
- ੨੯ ਸਿੰਧ ਦ ਗੁੰਮ ਸਿੰਧ ਦ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ
 ਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਏ ਕ ਪ੍ਰੇ ਮੀ ਸੇ ਦ ਕ ਕੋ ਅ ਪ
 ਨਾ ਜੇ ਬਾ ਬ ਖ ਸਿ ਆ ਥਾ ੪
- ੩੦ ਗੁੰਮ ਦ ਵਾਲ ਗੁੰਮ ਲੁੰਦੇ ਹਾ ਨੇ ਸੇ ਵ ਸ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁ
 ਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਜ ਬ ਗੁਰੂਜੀ ਈਹਾ ਆਏ ਬਾ ਜੇ

੬ ਗੁਰੂ

- ੫੦ ਰੋਰਨਿਗਲਲਈ ੪
- ੩੧ ਰਾੜਾ ਗ੍ਰਾਮ ਗੁੰਜਰਵਾਲ ਸੇਰਾਰਕੋਸ ਦੱਖਣ ਰਾਜਪਟਨ
ਲਾ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਸਤਿਨਾਮਕਾਉਪਦੇ
ਸਸੀਗਤਕੋ ੪
- ੩੨ ਘੜਾਣੀ ਰਾੜੇ ਤੇ ਰੋਢਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸੈਫੀ
ਅਨੰਦਪੁਰੀਏ ੩ - ਇਸਗ੍ਰਾਮ ਮੇਗੁਰੂਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨਰ
ਚੇ ੪
- ੩੩ ਜੰਡਾਲੀ ਘੜਾਣੀ ਸੇਤੀ ਨਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਨਿਹੰਗ ੩ - ਇਸਮਕਾਂ ਨਮਗਾਂ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਕੁਆਲਗ
ਵਾਯਾ ੪
- ੩੪ ਸੈਫੀ ਗ੍ਰਾਮ ਘੜਾਣੀ ਸੇਠੀ - ਰਾਹਕੋਸ ਪੁਰਬ ਰਾਜਨਾਭਾ
੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਨਿਹੰਗ ੩ - ਜੰਡਾਲੀ ਸੇਗੁਰੂਜੀ ਈਗਾਂ
ਅਏ ਨਾਮਕਾਉਪਦੇ ਸਕੀਆ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਨਹੈ ੪
- ੩੫ ਅਕੋਈ ਗ੍ਰਾਮ ਸੰਗਰੂਰ ਸੇਰਾਰਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨
ਨਿਹੰਗ ੩ - ਸੈਫੀ ਜੇਚਲਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੱਖਕੇ
ਯੋਮਸੇ ਈਗਾਂ ਗਏ ਯਗਾਂ ਦਿਵਾਨ ਸਿੰਘ ਬਹੁਤ ਖਾਵਾਢੇ
ਨੇ ਬਹੁਤ ਉਦਰ ਪੱਕਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਨਵਾਯਾ ਹੈ ੪
- ੩੬ ਖੁਰਾਣੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸੰਗਰੂਰ ਸੇਰਾਰਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ
੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਅਕੋਈ ਸੇਗੁਰੂਜੀ ਈਗਾਂ ਅਏ ੪
- ੩੭ ਘਨੋੜ ਗ੍ਰਾਮ ਖੁਰਾਣੀ ਸੇਰਾਰਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਸਿੱਖ ੩ - ਈਗਾਂ ਲੋਗੋਕੋਗੀ ਬਿਰਨਾਮਕਾਉਪਦੇ ਸਕੀਆ ੪

੩੮ ਕਮਾਲਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਘਨੇੜਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸਾਅਗਿਨਮੇ 1 - ਗੁਰੂ
ਦੁਆਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਭੁਕੀਕਾਉਪਦੇਸਕੀ
ਆ ੪

੩੯ ਕਰੂ ਗ੍ਰਾਮ ਪਹੋਏਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਪੱਛਮ 1 - ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨
ਸਿੱਖ ੩ - ਕਮਾਲਪੁਰਸੇ ਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਆਏ ਏਕਾਮੀਧਾ
ਪਿੰਗਲਰਾਜੀਕੀਆ ੪

੪੦ ਥਨੇਸਰ ਸਹਰ ਸਨੇਤਤੀਰਥਪਰ 1 - ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ
੩ - ਕੁਰਖੜਵਰਸਨਕੀਆ ੪

੪੧ ਨਨਕਮਤਾ ਜਿਲੇ ਨੈਨੀਤਾਲ ਪੀਲੀਭੀਤ ਸੇਬੀਸਕੋਸ 1 -
ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਨਨਕਮਤਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ
ਕਚੇਲਾ ਅਲਮਸਤ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਤਾ ਨਨਕਮਤੇ ਪਹੁੰ
ਚਾ ਦੇਖੋ ਤੋ ਕਨ ਪਾਏਯੋ ਗੀ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਪੀਪਲਕੀ ਬਹੁਤਾ ਬਿ
ਅਦਬੀ ਕਰਤੇ ਹੋਂ ਅਲਮਸਤ ਉਹਾ ਠਹਰਕੇ ਧੁਪਦੀ ਪਕਰਨੇ
ਲਗਾ ਜੋਗੀਯੋ ਨੈ ਪੀਪਲਕੇ ਗਿਰਦਾ ਆਗਜਲਾਈਆ ਅਲ
ਮਸਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀਕੇ ਯਾਦਕੀਆ ਗੁਰੂਜੀਠੇ
ਈਹਾਂ ਪਹੁੰਚਕੇ ਚੰਦਨਕਾਛੀਟਾਈਆ ਪੀਪਲਹਰਾਹੁਆ
ਸਾਯੋਗੀਯੋ ਕੋ ਉਹਾਂ ਸੇ ਤੀਕਾਸਾ ਅਜਤਕ ਉਸ ਪੀਪਲਕ
ਪੱਤਾ ਚੰਦਨਕੇ ਛੀਦੇਦਾ ਲਹਰਤਾਰੀ ੪

੪੨ ਵਡਾਘਰ ਗ੍ਰਾਮ ਡੁਰੋਈਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਨੈਰਤਮੇ 1 - ਗੁਰੂ
ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਨਨਕਮਤੇ ਸੇ ਡੁਰੋਈਹੋਂ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ
ਈਹਾਂਆਏ ੪

੪੩ ਕਮਾਲਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਰਾਜਨਾਭੇਕਾ ਬਠਿੰਡੇਸੇ ਸਤਾਰਾ ਕੋਸ

੫੨ ਈਸਾਂਤਮੇ ੧ - ਜੰਡਸਾਹਬ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਭਾਈ
 ਰੂਪੇਅਰਤਿਸਕੇਪਿਤਾਸਾਧੂਨੇ ਜੇਠਮਹੀਨੇ ਬਨਮੇਲਕ
 ਤੀਕਾਟਨੇਸਮੇ ਜੰਡਕੇ ਬਿਛੁਸਾਥਜਲਕਾਪਾਤੁ ਲਦਕਾਯਾ
 ਪਦਨਲਗਕੇਜਲਬਹੁਤਸੀਤਲਹੋਗਯਾ ਤ੍ਰਿਖਾਲਗੇਘੀ
 ਨੇਆਏ ਗੁਰੂਜੀਲਾਯਕਜਾਨਕੇਦੋਨੋਨੇਨਾਪੀਆਗੁ
 ਰੂਜੀਕੋਯਾਦਕੀਆ ਰੂਰੋਲੀਸੇਚਫਗੁਰੂਜੀਇਨਕੇਖਾਸਪ
 ਦੁਰੇਜਲਛਕਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇਅਪਨੇਸਸਤ੍ਰਬਖਸੇਤਖਾਣਕਾ
 ਰਛੁਤਾਯਕੇ ਲੀਗਰਬਾਟਨੇਕਾਹੁਕਮਦੀਆਗਯਹਦਯਾਲ
 ਪੁਰਾਮਿਰਜੇਕਾਪ੍ਰਸਿੰਘਠੈ ਗ੍ਰਾਮਸੇਏਕਕੋਸਗੁਮਟੀ੩ਫਗੁ
 ਰੂਕਾਥਾਂਤਹੈ ੪

੫੪ ਮੱਲ ਗ੍ਰਾਮ ਜੰਡਸਾਹਬਸੇ ਪੰਛਮ ੧ - ਚੌਤਰਾਸਾਹਬ ੨ -
 ਨਿਰੰਗ ੩ - ਲੋਗੋਕੋਹਰਿਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਕੀਆ ੪

੪੫ ਭੁਗਤਾਗ੍ਰਾਮ ਦਮਾਲਪੁਰੇਸੇਤੀਨਕੋਸਦਾਯਕੋਣਮੇ ੧ -
 ਮੰਜੀਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੰਘ ੩ - ਭਾਈਬਹਲੋਕੇਬੇਟੇਭੁਗਤੇਨੇ
 ਗੁਰੂਜੀਕੋਯਾਦਕੀਆ ਗੁਰੂਜੀਭੁਗਤੇਗਏ ੪

੪੬ ਕਾਂਗੜ ਗ੍ਰਾਮ ਦੀਨੇਸੇਤੋਫਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਗਰ-
 ਮਿਯਾਣੇ ੩ - ਇਸਨਗਰਮੇਗੁਰੂਜੀਗਏ ਜੋਧਰਾਯਕੋਮਿ
 ਲੇ ਜੋਧਰਾਯਮਹਰਮਿੰਠੇਕਾਪੇਤਾਥਾਇਨਕੇਪਰੋਮੇਗੁਰੂ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਕੀਮੰਜੀਗੈਇਨਕੇਮੀਯੇਮਿਯਾਣੇਬੋਲ
 ਤੇ ੪

੪੭ ਮੰਡੂਆਲੀ ਗ੍ਰਾਮ ਗਾਵੀਕਿਨਾਰੇ ੧ - ਗੁਰਦੁਗਰ ੨ - ਸਿੰ
 ਘ ੩ - ਇਸਨਗਰਮੇਏਕਮਰਦਾਹਾਖੜੀਦਯਾਗਮਰ

ਹਤਾਥਾ ਉਸਨੇ ਸੰਬਤ 1੬7੨ ਮੇ ਅਪਨੀ ਬੇਟੀ ਮਹਾਂਦੇ
 ਟੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਿਆਹੀ ਮਰਦਾ ਹੋ ਕੀ ਬੇਟੀ ਹੋਨੇ ਖੋਇ ਸਕੋ ਮਰ
 ਵਾਹੀ ਭੀ ਬੋਲ ਤੇ ਯਹ ਬਿਆਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾ ਕਮ ਤੇ ਕੀ
 ਯਾਤਾ ਪੀਛੇ ਜੀ ਗਲ ਦੇ ਸਮੇ ਅਖਿਤ ਸਰਜੀ ਪਹੁਚ ਕੇ ਕੀ
 ਆ ੪

੪੮ ਵੱਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੌਰ ਸੇ ਏਕੋ ਸ ਪੁਰਬ 1 - ਗੁਰੂ ਦੁਆ
 ਰਾ 2 - ਸਿੰਘ ੩ - ਸਾਹਜ ਹਾਂ ਕੋ ਸ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਹੌਰ ਜਾ
 ਤੇ ਈ ਗਾਂਗ ਏ ੪

੪੯ ਭੜਾਣਾ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੌਰ ਸੇ ਤੇ ਗਾਂਕੋ ਸ ਪੁਰਬ 1 - ਗੁਰੂ ਦੁਆ
 ਰਾ 2 - ਸਿੰਘ ੩ - ਤਲੇ ਸੇ ਚਲ ਕਰ ਗੁਰੂ ਈ ਗਾਂਗ ੪

੫੦ ਸਤਲਾਣੀ ਲਹੌਰ ਸੇ ਬਾਗਾਂ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ 1 - ਗੁਰੂ ਦੁਆ
 ਰਾ 2 - ਨਿਰਮਲੇ ਪੁਰਾਤਨ ਕੁਆ ਸਿ ਘੀ ਏ ੩ - ਭੜਾਣੇ
 ਸੇ ਚਲ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ ਗਾਂਗ ਹੋ ਗੁਾਂਗ ਕੇ ਖਰਚ ਕੀ ਸਤ
 ਗੁਰੂ ਦੁਆ ਸੇ ਬਢ ਮਾਨੋ ਇ ਸੀ ਮੇ ਮਰੀ ਤੀ ਹੋ ੪

੫1 ਮੁਜੰਗ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੌਰ ਸੇ ਏਕੋ ਸ ਵੱਖਣ 1 - ਗੁਰੂ ਦੁਆ ਮੇ
 ਲਾਬ ਸੰਤ 2 - ਸਿੰਘ ੩ - ਲਹੌਰ ਸ ਮੀ ਪ ਪਹੁਚ ਇ ਸ
 ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਜੀ ਕਾ ਤੇ ਗਾਹ ਯਾ ਸ ਸੁ
 ਘੋੜਾ ਲਿਆ ਫਨ ਕਾ ਹੁਕ ਮ ਸੁਨ ਏਕ ਸਿੰ ਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾ ਸ
 ਤੇ ਅਛਾ ਘੋੜਾ ਲੇ ਕਰ ਕਾ ਬਲੇ ਚਲ ਲਹੌਰ ਪਹੁਚਾ ਸੁੰਦ
 ਰ ਘੋੜਾ ਦੇ ਖ ਸਾਹਜ ਹਾਂ ਨੇ ਛੀ ਨ ਲੀਆ ਘੋੜੇ ਨੇ ਖਾ ਨਾ
 ਪੀ ਨਾ ਛੋੜਾ ਕਾ ਜੀ ਕੇ ਦੀਆ ਗ ਕਾ ਜੀ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖਰੀ
 ਦਾ ਗਾ ਸਿ ਸਾ ਵਿ ਨ ਰੁ ਪ ਯਾ ਵੇ ਨਾ ਕ ਗਾ ਥਾ ਉ ਸਾ ਵਿ ਨ ਕਾ ਜੀ

੫੪ ਆਯਾ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਨੇ ਕਹਾ ਅਜ ਰੁਪਯਾ ਤਿਯਾ
 ਰਨਹੀ ਦੇ ਚਾਰੇ ਜਮੋ ਰਠ ਹੋਗੇ। ਸੁਨ ਕਰਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ
 ਦਾ ਮਾਦ ਬਨ ਰੁਪਯੇ ਲੇਵੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਹੀ
 ਤੇਰੇ ਦਾ ਮਾਦ ਬੁੱਢੇ ਗੇ ॥

੫੨ ਲਹੌਰ ਸਹਰ १ - ਗੁਰੂ ਦੁਆ ਭਾਈ ਦਰਦ ਜੇ ੨ - ਸਿੱਖ
 ੫੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਰ ਮੇ ਭਾਈ ਦਰਦ ਜੇ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੀ ਕੀ
 ਲੜਕੀ ਇਨ ਕੀ ਓ ਦੇ ਖਾ ਕਰ ਤੀ ਥੀ ਚ ਲਤੀ ਦਫੇ। ਮੈ
 ਸੇ ਮਾਤਾ ਕਾ ਬਚਨ ਸੰਚਾ ਕਰਨੇ ਹੇਤ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚੁ ਵੇ ਨੇ ਏਕ
 ਵੈ ਪਈ ਇਸ੍ਰੀ ਬੁਗੀ ਤੈ ਸੇ ਬਾਬਾ ਬਚਨ ਸੰਚਾ ਕਰਨੇ ਹੇਤ
 ਇਨ ਦੁਨੇ ਸੰਬਤ ੧੬੭੮ ਜੇ ਠ ਸੁਦੀ ਤੀ ਜਕੋ ਕੋਲਾਂ ਆਪ ਨੇ
 ਸਾਥ ਲਈ ॥

੫੩ ਗੁਰੂ ਮਾਂਗਟ ਲਹੌਰ ਸੇ ਚ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ १ - ਗੁਰੂ ਦੁਆ ੨ -
 ਸਿੱਖ ੩ - ਲਹੌਰ ਸੇ ਕੋਲਾਂ ਕੋਲੇ ਮੁਜੀ ਗ ਸੇ ਚ ਲਕ ਠ ਈ ਗਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੋੜੀ ਦੇ ਰਠ ਹਰ ਜਲ ਪਿਆ ॥

੫੪ ਝੰਲੀ ਗਾਂ ਮ ਲਹੌਰ ਸੇ ਗ ਮਾਂ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ १ - ਗੁਰੂ ਦੁਆ
 ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈ ਗਾਂ ਮਾਂ ਗਟ ਸੇ ਚ ਲ ਬੋੜੀ ਦੇ ਰਠ ਹਰੇ ॥ ੪

੫੫ ਹੁਕੂ ਮਾਠਾ ਲਹੌਰ ਸੇ ਬਾਂ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ १ - ਗੁਰੂ ਦੁਆ
 ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈ ਗਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਹਰੇ ਇ ਸ ਕੋ ਸ ਮੀ
 ਪਰਾਂ ਮ ਪੁਰੇ ਗਾਂ ਮ ਮੇ ਭੀ ਗੁਰੂ ਦੁਆ ਮਾਠਾ ਸੁਨਾ ਹੈ ॥

੫੬ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਹਰ १ - ਕੋਲਾਂ ਪਾਤਿ ਕਾ ਥਨ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੋਲਾਂ ਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਹਰ ਲਿਆ ਕਰ ਕੋਲ ਸਹਰ ਕੇ ਥਾ
 ਨ ਤੀ ਬੁਲ ਗਟ ਕੋਲਾਂ ਕਾ ਰੂ ਰਾ ਕਰਾ ਥਾ ॥

ਹਤਾਥਾਉਸਨੇ ਸੰਬਤ ੧੬੭੨ ਮੇ ਅਪਨੀਬੇਟੀਮਹਾਂਦੇ
 ਵੀਗੁਰੂਜੀਕੋਬਿਮਾਹੀ ਮਰਵਾਹੇਕੀਬੇਟੀਹੋਨੇਏਇਸਕੋਮਰ
 ਵਾਹੀਤੀਬੋਲਤੇਹੋ ਯਹਬਿਆਹਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾਨਕਮਤੇਕੀ
 ਯਾਤ੍ਰਾਪੀਛੇ ਜੰਗਲਦੇਸਮੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸੁਹਜੀ ਪਹੁਚਕੇਕੀ
 ਆ੪

੪੮ ਫੁੱਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੌਰਸੇਏਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ
 ਰਾ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਸਾਹਜਹਾਂਕੋਸਮੇਗੁਰੂਜੀਲਹੌਰਜਾ
 ਤੇਈਗਾਂਗਏ॥੪

੪੯ ਭੜਾਣਾ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੌਰਸੇਤੇਹਾਂਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ
 ਰਾ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਤਲੇਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਈਗਾਰਹੇ੪

੫੦ ਸਤਲਾਣੀ ਲਹੌਰਸੇਬਾਰਾਂਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ
 ਰਾ੨ - ਨਿਰਮਲੇਖਰਾਤਨਕੁਆਸਿ ਘੀਏ ੩ - ਭੜਾਣੇ
 ਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀਈਗਾਂਗਹੋ॥ ਭਾਂਗਕੇਖਰਚਕੀ ਸਭ
 ਗੁਰਦੁਆਰੋਂਸੇਬਢ ਮਾਨੋਇਸੀਮੇਮਰੀਤੀਹੋ੪

੫੧ ਮੁਜੰਗ ਗ੍ਰਾਮ ਲਹੌਰਸੇਏਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੇ
 ਲਾਬਸੰਤ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਲਹੌਰਸਮੀਪਪਹੁਚ ਇਸ
 ਗ੍ਰਾਮਮੇਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਜੀਕਾਰੇਗਾਹਯਾਸਸ੍ਰ
 ਘੋੜਾਲਿਆਦਨਕਾਹੁਕਮਸੁਨ ਏਕਸਿੰ ੫ਗੁਰੂਜੀਦਾਸ
 ਤੇਅਛਾਘੋੜਾਲੇਕਰਕਾਬਲੋਚਲ ਲਹੌਰਪਹੁਚਾ ਸੁੰਦ
 ਰਘੋੜਾਦੇਖਸਾਹਜਹਾਂਨੇਛੀਨਲੀਆ ਘੋੜੇਨੇਖਾਨਾ
 ਪੀਨਾਛੇਕੁਕਾਜੀਕੋਦੀਆ॥ ਕਾਜੀਸੇਗੁਰੂਜੀਨੇਖਰੀ
 ਦਮਾ॥ ਸਿੰਧਰਿਨਹੁਪਯਾਵੇਨਾਕਹਾਥਾ ਉਸਦਿਨਕਾਜੀ

੫੪

ਆਯਾਗਤਬਥਾਬਾਬੁੰਦਾਨੇਕਰਾਮਾਮਾਜਰੁਪਯਾਤਿਯ
ਰਨਹੀ ਦੇਬਚਰੇਜਮੇਰਨਹਰੇ। ਸੁਨਕਰਕਾਗੀਨੇਕਰਾਮੇ
ਰਾਮਦਬਨਰੁਪਯੇਲੇਦੇਗਾ। ਬਾਬਾਬੁੰਦਨੇਕਰਾਮਗੁਰੂਗੀ
ਤੇਰੇਦਮਾਦਬੁੰਦੇਗੇ। ੪

੫੨

ਲੁਹੀਰ ਸਾਹਰ ? - ਗੁਰੂਦੁਹਾ ਭਾਈਦਰਦਜੇਰ - ਸਿੰ
ਖੜ - ਗੁਰੂਨੀਸਹਰਮੇਭਾਈਦਰਦੰਜੇਜਾਤੇਕਾਜੀਕੀ
ਕੜਕੀਇਨਕੀਠਿ ਦੇਖਾਕਰਤੀਬੀ ਚਲਤਿਦਿਫੇ। ਸਿੰ
ਸੇਮਾਤਾਕਾਬਚਨ ਸੰਚਾਕਰਨੇਹੇਤ ਪੰਚਪਾਂਤੁਦੇਨੇਏਕ
ਦੁਪਈਇਸ਼੍ਰੀਬੁਗੀ ਤੇਮੇਬਾਬਚਬਚਨ ਸੰਚਕਰਨੇਹੇਤ
ਇਨਦੁਨੇ ਸੰਬਤ ੧੬੭੮ ਜੇਠਸੁਦੀਤੀਲਕੋ ਕੋਲਾਮਪਨੇ

ਸਾਬਲਈ੪

੫੩

ਗੁਰਮਾਂਗਟ ਲੁਹੀਰਸੇਚਕੇਸ ਪੁਰਬ ? - ਗੁਰੂਦੁਹਾ ੨ -
ਸਿੰਖ੩ - ਲੁਹੀਰਸੇਕੋਲਕੋਲੇ ਮੁਜੀਗਸੇਚਲਕਰਈਗੰ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਬੋਜੀਦੇਰਹਰਜਲਪਿਆ ੪

੫੪

ਸੁੰਲੀ ਗੰਮ ਲੁਹੀਰਸੇ ਗਮਰਾਂਕੇਸ ਪੁਰਬ ? - ਗੁਰੂਦੁ
ਹਾ ੨ - ਸਿੰਖ੩ - ਈਹਮਾਂਗਟਸੇਚਲਬੋਜੀਦੇਰਹਰੇ

੫੫

ਹੁਕੁਮਾਰਾ ਲੁਹੀਰਸੇ ਬਾਰਾਂਕੇਸ ਪੁਰਬ ? - ਗੁਰੂਦੁਆ
ਰਾ ੨ - ਸਿੰਖ੩ - ਈਹ ਗੁਰੂਜੀਰਾਤਰੇ ਇਸਕੇਸਮੀ
ਪਰਮਪੁਰੇਧਾਮਮੇਭੀਗੁਰਦੁਆਰਾਮੁਲਾਏ ੪

੫੬

ਅਮੀਤੁਭਰ ? - ਕੋਲਾਪਤਿਕਾਬਨ ੨ - ਸਿੰਖ੩ - ਗੁ
ਰੂਜੀਨੇ ਕੋਲਕੋਆਮੀਤੁਸਰਲਿਆਕਰਕੋਲਸਰਕੇਬਾ
ਨਤੀ ਬੁਲਗਾਦ ਕੋਲਕਾਰੇਰਕਰਾਧਾ ੪

੫੭ ੦੧- ਕੋਲਸਰ ੨- ੦੩- ਕੁਛੁਦਿਨੇਪੀਛੇਕੋਲਨੇਪ
 ਰਥਨਾਕਰੀ ਮੇਰਾਨਾਮਰਹੇ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਕੋਨਾਮ
 ਹੇਤ ਪੁੰਡ ਕੀਜਗਾਂ ੧੬੧੮ ਮੇਮਾਘਸੁਦੀਪੰਚਮੀਕੋਕੋਲ
 ਸਰਤੀਰਥਕਾਆਰੰਭਕੀਆ ੪

੫੮ ਬਕਾਲਾਗਾਮ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੇਪਾਰਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਸੇ ਦਾਈਕੋਸ
 ਉੜ੧- ਮਾਤਾਗੀਗਾਕੀਸਮਾਧ ੨- ਸਿੰਖ੩- ਲਹੌਰ
 ਸ਼ੇਆਵਤੇਹੀ ਗੁਰੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਮਾਤਾ ਗੰਗਾਸਸੇਤ
 ਬਕਾਲੇਗਾਮਮੇਸਿੰਖਾਨੇ ਦਰਸਨਕਰਨੇਹੇਤਬੁਲਾਏ॥
 ਈਹਾਂਪਹੁਚਤੋਹੀ ਸੰਬਤ ੧੬੭੮ ਜੇਠਪੁਦਿਸੇ ਉੱਨੀਕੋ
 ਮਾਤਾਗੀਗਾਜੀਕਾਰਲਾਨਾਦਯਾ ਦੇਹਮਾਤਾਕੀਆਗਾ
 ਸੇਬ੍ਰਾਹਮਾਯੋਪਦਾਹੀ ੪

੫੯ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧- ਬਿਬੇਕਸਰ ੨- ਨੀਹੰਗ੩- ਚੰਬ
 ਤ ੧੬੭੯ ਮੇਦਿਸਾਖਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਅੰਤਦਾਹਕੋਬਿ
 ਬੇਕਸਰਕਾਟੰਕ ਲਗਵਾ ਬਨਾਵਨਕਾਆਰੰਭਕੀਆ
 ਈਹਾਂਬੈਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਕੰਚੀਪੰਕੀਬਾਣੀਕਾਬਿਬੇਕਕੀ
 ਆ ਇਸਲੀਯੇਨਾਮਬਿਬੇਕਸਰਹੈ॥ਕੇਈਮਹਾਤਮਾ
 ਕਹਤੇਹੈ ਕੋਲਨੇਕੋਲਸਰਬਨਦਾਯਾਪੁੰਡਬ੍ਰਾਹਮਾਸੇਰਹਿ
 ਤਹੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਵਨਸਮੇ ਮੁਕਤੀਹੇਤੁਬਿਬੇਕਚਾਚੁ
 ਗੁਰੂਜੀਨੇਈਹਾਂਬੈਰ ਉਸਕੋਬਿਬੇਕਕਾਉਪਦੇਸਕੀਆ
 ਖਾਲਸਾਜੀ ਬਿਬੇਕਤਨਖਾਹਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ਯਾਤੇ ਕੋ
 ਲਕੇ ਗੁਰੁਕਰਣਨਮਿੰਤ ਬਾਬੇਬੁਢੇਨੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋ ਈ
 ਹਾਂਬਿਬੇਕਲਗਾਯਾ ਇਸਲੀਏਨਾਮਬਿਬੇਕਸਰਹੈ॥ਕੋ

੬ ਗੁਰੂ

੫੬

ਈਅੰਸੇਕਹਤੁੰ ੪

੬੦

੦੧ - ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਗਾਂਬੈਰਪੀਛੇਕਮ
ਬਿਬੇਕੇਖਦੇਸਕੀਆ ੪

੬੧

੦੧ - ਦੁਰਸਤੀਅਟਾਰੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੭੯
ਮੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇਬਾਜਦਾਰ ਸਚਜਹਾਂਕਾ ਉਰੁਕਰਜੰਗਲਮੇ
ਠਿਰਤਾਬਾਜਪਕੜਲਿਆਏ। ਵਸਮਨੇਨੇ ਸਾਹਜਹਾਂਪਾ
ਸਚਗਲੀਕਰੀ ਆਗੇਕਜੀਕੀਬੇਟੀ ਲੇਗਏ ਅਬਾਮ
ਪਕਾਬਾਜਲੀਆ ਕੇਈਦਿਨੋਮੇਦੇਸਰਕੇਗੇ ਆਪਉਨਕਾਬੰਦ
ਬਸਤਕਰਾਓ। ਪਤਸਾਹਨੇ ਮੁਗਲਖਾਂਕੋ ਸਾਤਹਜਾਰ
ਫੌਜਦੇਕਰ ਬੰਦਬਸਤਦਾਸਤੇਭੇਜਾ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਪਹਲੇ
ਲੋਹਗੜਸੇਬਾਹਰ ਦੁਰਸਤੀਅਟਾਰੀਮਿਲੜਾਈਕਰੀ ੪

੬੨

੦੧ - ਲੋਹਗੜ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪੀਛੇਸੇਅ
ਪਿਕਜੋਰਪੜੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਲੋਹਗੜਮੇਕਾਠਕੀਤੇਪਾਂਬ
ਨਵਾਇਸਭਮੁਗਲੋਕੀਫੌਜਮਾਰੀ। ਸਾਹਜਹਾਂਬਹੁਤ
ਠੇਲਾਪੜਨੇਸੇ ਫੌਜਮਾਰੀ। ਸੁਨਕੇਭੀਚੁਪਰਆ ਫੇਰਠੇ
ਜਨਾਭੇਜੀ ੪

੬੩

ਸੁਬਾਲ ਗੁਮ ਅਮਿਤਸਰੋਛੀਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਮਾਣ
ਕਰੋਕ ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਮੇਲਾਜੇਠਪ੍ਰਦਿਸ਼ੇ ਛੁੱਬੀਕੋ ੨ - ਸਿੱਖ ੩
ਜੰਗਸੈਪਹਲੇ ਬੀਬੀਬੀਗੋਕੇਬਾਹਰੇਤਸੀਰਨੀਬੁਠੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਪ੍ਰੇਮੀਸਿੱਖਆਏ ਗੁਰੂਜੀਨੇਉਨਦਾਸਤੇਮੰਗ
ਦਾਈ। ਭੀਤਰਸੇਕਹਭੇਜਾ। ਯਹ ਬਾਹਰਕੀਸੀਰਨੀਪ
ਰਹੁਣੇ ਥਾਵੇਂਗੇ ਪਹਿਲੇਸਿੱਖੋਕੋਨਹੀਦਈਜਤੀ ਸੁਨ

ਤੀਰਥਃ

ਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਮਾ ਸੀਰਨੀਤੁਰਕਖਾਏਗੇ ਲਕੜੀਯੋ
 ਮੇਮੁਰਵੇਜਲੋਗੇ ਦੈਸਾਹੀਜੰਗਸਮੇਹੁਮਾ। ਬੀਬੀਕਮਿ
 ਆਹਮਮਿਤਸਰੋਚਲਝਬਾਲਗਮਮੇਆਯਕੇ ਸੰਬਤ
 ੧੬੭੯ ਜੇਠਪ੍ਰਵਿਸ਼ੇਛੁੰ ਬੀਕੋਕੀਆ। ਇਨਹੀਦਿਨੇਮੇਕੋ
 ਲਾਂਕੋਕਰਤਾਰਪੁਰਮੇਰੇਜਾ ਮੇਲਾਈਹਾਂਕਾ ਸੰਬਤ ੧੮੯੧
 ਮੇਜਾਗੀਹੁਆ। ੪

੬੪ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਜਿਲੇਜਾਲੀਧਰ ੧- ਗੁਰੂਕੇਮਹਲ ੨- ਸੇ
 ਢੀ ੩- ਕੋਲਕਰਤਾਰਪੁਰਮੇਪਹੁਚਕੇਬੀਮਾਠਹੁਈ ਸ
 ਦਾ ਗੁਰੂਜੀਕਾਪਮਾਨਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਦਰਸਨਦੀਆ ਸੰ
 ਬਤ ੧੬੭੯ ਹਾੜਪ੍ਰਵਿਸ਼ੇਏਕਕੋ ਕੋਲਾਸਮਾਪਰਹੁਈ
 ਸਮਾਧਕਰਤਾਰਪੁਰਹੋ ੪

੬੫ ੦ ੧- ਮੰਜੀਸਾਹਬ ੨- ਨਿਰਮਲੇ ੩- ਤਖਾਣਾਕੇਮਹੰ
 ਲੇ ਭਾਈਬਹਾਦਰਸਿੰਘਵਾਲੀਧਰਮਸਾਲਮੇਗੁਰੂਬਾਨ
 ਹੋ। ਈਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀਇਸਠਨਕਰਧਿਆਨਮੇਬੈਠਤੇਥੇ ੪

੬੬ ਝਿੰਗੜ ਗ੍ਰਾਮ ਹੋਸਮਾਰਪੁਰੇਸੇਅਠਾਰਕੋਸ ਬਮਾਸਾਤੀ
 ਰ ਵਾਸਕੋਣਮੇ ੧- ਗਰਨਾਸਾਹਬ ੨- ਸਿੰਘ ੩- ਕਰ
 ਤਾਰਪੁਰਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਗਏ
 ਗਨੇਕੋਬ੍ਰਿਛਸਾਬਜਾਂਮੇਕਾਪੱਲਾਅਟਕਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਰ
 ਈਹਾਂਕੇਖੇਰਾਹਤਾਹੋ। ਤੇਰੀਭੀਪੁਜਾਹੋਗੀ ਅਬਉਸਕੀ
 ਪੁਜਾਹੋਤੁਠੀ। ੪

੬੭ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਮਹਰਜਿਲੇਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ੧- ਦ
 ਮਦਮਾਸਾਹਬ ਮੇਲਾਵਸਾਖੀ ੨- ਸਿੰਘ ੩- ਕਰਤਾਰ

੫੮

ਰੁਪੁਰਸੇ ਸਿਕਾਰ ਖੇਲਨੇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਸਾ ਪਾਠਲ
 ਖਕੇ ਤੇ ਰਾ ਕੀ ਮਾਗ ਉਸ ਮਕਾਨ ਕੇ ਮਾਲਕ ਭਗਵਾਂ ਨਦਾ
 ਸਥੇ ਰੜਖੰਡੀ ਨੇ ਆਕਰ ਦੁਰਬ ਚ ਨ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬ
 ਚ ਨ ਕੀ ਆ ਕ ਲ ਰੋ ਜ ਈ ਗਾਂ ਗ ਰ ਬ ਸਾ ਦੇ ਗੇ ॥ ਅ ਗ ਲੇ
 ਦਿ ਨ ਮ ਹੁ ਰ ਤ ਕ ਰ ਨ ਸ ਮੇ ਉ ਸ ਨੇ ਫੇ ਰ ਦੇ ਸੇ ਗੀ ਦੁ ਰ ਬ ਚ ਨ
 ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆ ਗ ਮਾ ਵ ਈ ਈ ਗਾਂ ਉ ਸ ਕ ਰਾ ਰ ਕੇ ਬ ਲ
 ਵ ਨ ਕ ਰੋ ਸਿੰ ਖ ਨੇ ਮਾਰ ਦੀ ਆ ਪੀ ਛੇ ਸੇ ਤਿ ਸ ਕੇ ਬੇ ਟੇ ਰ ਤ
 ਨ ਚੰ ਵ ਨੇ ਚੰ ਦੁ ਕੇ ਬੇ ਟੇ ਰ ਤ ਨ ਚੰ ਵ ਸਾ ਬ ਸ ਲਾ ਹ ਕ ਰੀ ਹ ਮ ਦੇ
 ਨੇ ਹ ਰਿ ਗੁ ਥਿੰ ਵ ਸੇ ਅ ਪ ਨੇ ਬਾ ਪੋ ਕ ਬ ਦ ਲ ਲੇ ਮੇ ਤ ਬ ਠੀ ਕ
 ਗੇ ॥ ਸ ਲਾ ਹ ਕ ਰ ਅ ਪ ਨੇ ਦੇ ਸ ਤ ਜ ਲੰ ਪ ਰ ਕੇ ਸੁ ਬੇ ਅ ਬ ਦ ਲ
 ਖ ਨ ਪਾ ਸ ਗ ਏ ॥ ਵ ਹੁ ਸੁ ਬ ਚ ਟਾ ਜੀ ਗੁ ਮ ਆ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
 ਸ ਭੀ ਮ ਠੇ ॥ ਸੰ ਬ ਤ १ ੬ १ ੯ ਸਾ ਵ ਟ ਮ ਗੀ ਨੇ ਮੇ ਹ ਰਿ ਗੇ ਥਿ
 ਵ ਪੁ ਰ ਨ ਗ ਰ ਬ ਸਾ ਯ ਆ ਈ ਗਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏ ਕ ਮ ਸ ਜ ਦ
 ਸ ਮ ਠਾ ਈ ਥੀ ਉ ਸ ਕ ਡੀ ਦਿ ਰ ਸ ਨੇ ਤੇ ਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਵ ਰਾ ਸ
 ਹ ਰ ਸੇ ਆ ਧ ਕੇ ਸ ਪੁੰ ਛ ਮ ਹੇ ॥ ੪

੬੮ ੦੧- ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਹਲ ਸਹ ਮੇ ੨ - ਸਿੰ ਖ ੩ - ਹ ਰਿ ਗੇ ਥਿ ਵ ਪੁ
 ਰ ਮੇ ਬਿ ਸ਼ੇ ਵ ਠੀ ਕ ਰ ਤ ਆ ਪੁ ਰ ਕੇ ਸੇ ਟੀ ਯੇ ਕੀ ਹੈ ॥ ੪

੬੯ ਕੀ ਰ ਤ ਪੁ ਰ ਸ ਹ ਰ ਆ ਨੰ ਦ ਪੁ ਰ ਜੀ ਸੇ ਪਾਂ ਚ ਕੇ ਸ ਅ ਗ ਨਿ
 ਕੇ ਟ ਮੇ ੧ - ਬਾ ਬਾ ਕੇ ਮ ਹ ਲ ੨ - ਸੇ ਛੀ ਪੁ ਜਾ ਗੀ ੩ - ਜ
 ਗਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨ ਕ ਜੀ ਬ ਢ ਨ ਸਾ ਹ ਕੇ ਮਿ ਲੇ ਖੇ ਤ ਗਾਂ ਗ ਰ ਬ ਸਾ
 ਵ ਨੇ ਕੀ ਇੰ ਛ ਕ ਰ ਗੁ ਰੂ ਹ ਰਿ ਗੇ ਥਿੰ ਵ ਸਾ ਹ ਬ ਜੀ ਨੇ ਅ ਪ
 ਨੇ ਪੁੰ ਡ ਗੁ ਰ ਦਿ ਤ ਕੇ ਭੇ ਜਾ ਅ ਰ ਆ ਗ ਮਾ ਵ ਈ ਗੁ ਰੂ ਨ

ਨਕਕਾਰੂਪਧਰਕੇਉਨਸੇਦੁਪਭੀਲੇਨ ਗੁਰਦਿੱਤਜੀਨੇ ਸੰਬਤ
 ੧੬੮੬ ਮੇ ਅਸਾੜਪਦਿਸ੍ਰੇ ਦੁਸਰੇਕੀਰਤਪੁਰਕੀਨੀਦਰੱਖੀ॥
 ਅਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰੂਪਧਰਦੁਪੁਲੀਅਗਾਇਸੀਸਾਲ
 ਮੇਅਮਿਤਸਰਮੇ ਅਟੰਲਜੀਕਾਪਰਲੋਕਹੁਆ॥੧੬੮੮
 ਸਾਲਮੇਗੁਰੂਜੀਫੇਰਜੀਗਲਦੇਸਮੇਡਰੋਲੀਗਏ॥ਇਸੀਸ
 ਮੇਵਾਮੇਦਗੀਜੀਕਾਪਰਲੋਕਹੁਆ॥੪

੭੦ ਕਾਂਗੜ ੧- ੦ ੨- ੦ ੩- ਰੁੜੋਲੀਸੇਮਹਰਮਿੰਠੇਕੋਪੋ
 ਤੇ ਜੋਧ ਰਾਯਨੇ ਗੁਰੂਜੀਦਰਸਨਹੇਤਅਪਨੇਨਗਰਮੇਬੁਲਾ
 ਏਇਸੀਨਗਰਮੇਕਾਬਲਸੇਰਲੀ ਸੰਗਤਦਰਸਨਕੋਆਈ
 ਸੰਗਤਕੇਲੋਗੋਨੇ ਸਾਹਜਹਾਂਕੇ ਦਲਵਾਗ ਗੁਲਵਾਗ ਵੇਨੇ
 ਘੋੜੇਕੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਾਸਿਫਤਕਰੀਅਰਕਆਆਪਕੇਲ
 ਯਕਹੈ॥ਸੁਨਕੇਗੁਰੂਜੀਠੇਬਿਧੀਚੰਦਕੋਆਗਮਾਦਈ ਦੁਹ
 ਰੁਛਦਿਨੇਮੇ ਉਨਸੇਸੇ ਏਕਘੋੜਾਲੇਆਯਾ ੪

੭੧ ਮਹਾੜ ਲਹਿਰੇ ਗਾਮੇਕੇਮੰਧ ਬਠਿੰਡੇਸੇਚੌਦਾਂਕੋਸਪੁਰਬ ੧-
 ਗੁਰੂਸਰ ੨- ਪੁਰਾਤਨਨਿਰਮਲੇਸਿੱਖ ੩- ਦੁਸਰਾਘੋੜਾ
 ਲੋਕਰ ਲਹੋਰਮੇਖਬਰਕਰਆਇਆ ਘੋੜੇਜੀਗਲਦੇਸਮੇ
 ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਨੇਪਗਵਾਏਹੈ॥ਸੁਨਕਰਸਾਹਨੇਲੜਾਈਵ
 ਸਤੇਬਾਈਹਜਾਰਫੋਜਭੇਜੀ॥ਫੋਜਆਈਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇਰਾ
 ਯ ਜੋਧਕੋਪੁਛਾ ਜੰਗਕਹਾਂਕਰੇ॥ਉਸਨੇਕਹਯਥਾ ਏਕੇਸਮੀ
 ਪਤਾਲਾਵਹੈਉਹਾਂਕਰੇ॥ਉਸੀਜਗਾਂਜੰਗਕੀਤਮਠੀਕਰੀ॥
 ਕੀਰਤਪੁਰਮੇਗੁਰਦਿੱਤਜੀਕੋ ਬੁਲਾਯਕੇ ਅਠੀਦੀਗੀਥਸਾਹਿ
 ਬਤਥਾਮੋਰਸਮਾਜਦੇਕਰਕਰਤਾਰਪੁਰਭੇਜਾ॥ਪੀਛੇ ਸੀ

੬੦ ਬਤ ੧੬੮੮ ਮੇ ਮਾਘ ਪੁਦਿ ਸੇ ਸੇ ਲਾ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੰਗ ਕਰ ਸਕੀ
 ਫੈਜਾ ਮਾਗੀ ਪੀਛੇ ਰੁਠੇ ਲੀ ਹੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰ ਤਾਰ ਪੁਰ ਮਾਘੇ। ਈਹ
 ਮੀਰ ਸਿਕਾ ਰਸੇ ਉਤ ਕਰ ਗੁਰ ਦਿ ਤਾ ਜੀ ਕਾ ਬਾਜ ਪੈ ਤੇ ਖਾਂ ਪਟਾ ਨ
 ਕੇ ਗਾਂ ਮ ਮੇ ਚ ਲਾ ਗਾ ਜਾ। ਉਹਾਂ ਉ ਸ ਕੇ ਜ ਦਾ ਈ ਨੇ ਛੁ ਪਾਇ ਲੀ
 ਮਾ ਪੁ ਛਾ ਤ ਬ ਪੈ ਤੇ ਖਾਂ ਮੁ ਕ ਰ ਪ ਜਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉ ਸ
 ਕੇ ਪਾ ਸ ਬੈ ਠਾ ਇ ਗਾ ਮ ਮੇ ਬਿ ਪੀ ਚ ਦ ਭੇ ਜਾ ਬਾ ਜ ਲੇ ਮ
 ਇ ਮਾ। ਦੇ ਖ ਕ ਰ ਸ ਰ ਮਿੰ ਦਾ ਹੁ ਮਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਾ ਗੁ
 ਕ ਰੀ ਇ ਸ ਕੇ ਮ ਰ ਕੂ ਟ ਕੇ ਨਿ ਕਾ ਸ ਦੇ ਵੇ। ਸਿੱ ਖਾ ਨੇ ਵੈ ਸੇ ਹੀ
 ਕੀ ਮਾ ਪੈ ਤੇ ਖਾਂ ਨੇ ਰੇ ਜ ਹੇ ਕ ਰ ਸਾ ਹ ਜ ਹਾਂ ਪਾ ਸ ਜਾ ਇ ਪ ਕ
 ਰ ਕ ਰੀ। ਅੰ ਠ ਕ ਗਾ ਪੀ ਛੇ ਮੇ ਰੀ ਮ ਦ ਦ ਸੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬ ਹੁ ਤ
 ਮਾ ਪ ਕੇ ਸ ਰ ਦਾਰ ਮਾਰੇ। ਅ ਬ ਮੇ ਉ ਨ ਕਾ ਸਾ ਬ ਛੇ ਰੁ ਵੀ
 ਆ ਮੁ ਝ ਕੋ ਛੇ ਜ ਮਿ ਲੇ ਮੇ ਪ ਕ ਰੁ ਕ ਰ ਲਿ ਮਾ ਦੇ ਵੇ। ਸੁ ਨ
 ਕ ਰ ਸਾ ਹ ਜ ਹਾਂ ਨੇ ਮੁ ਗ ਲ ਖ ਕਾ ਭਾ ਈ ਕਾ ਬ ਲ ਕਾ ਸੁ ਬਾ
 ਕਾ ਲੇ ਖਾਂ ਭੇ ਜਾ। ਸਾ ਬ ਬ ਹੁ ਤ ਛੇ ਜ ਦ ਈ ਕ ਰ ਤਾਰ ਪੁ ਰ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਮਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ ਭੀ ਮਾਰੇ। ਪੈ ਤੇ ਖਾਂ ਕੀ ਕ ਬ ਰ ਕ
 ਰ ਤਾਰ ਪੁ ਰ ਮੇ ਹੈ। ੪

੭੨ ਰੁਮੇਲੀ ਗਾਮ ਤਿਲੇ ਜਲੀ ਧਰੇ ਵਸ ਕੇ ਸ ਪੁਰ ਬ ੧ - ਥੀ
 ਮਜੀ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੬੮੮ ਮੇ ਗੁਰ ਦਿੰ ਤ
 ਜੀ ਕੇ ਬ ਤੇ ਬੈ ਠੇ ਧੀ ਰ ਮੰ ਲ ਕੇ ਕ ਰ ਤਾਰ ਪੁ ਰ ਛੇ ਰੁ ਗੁਰ
 ਦਿੰ ਤਾ ਜੀ ਕਾ ਬਾ ਧਾ ਨ ਗ ਰ ਦੇ ਖ ਨੇ ਹੇ ਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ ਭੁ ਕੁ ਠੀ
 ਬ ਕੇ ਸਾ ਬ ਲੇ ਕ ਰ ਕੀ ਰ ਤ ਪੁ ਰ ਜਾ ਤੇ ਈ ਹਾਂ ਰ ਹੇ ੪

੭੩ ਜੀ ਵ ਵਾਲ ਗਾਂ ਮ ਬੀ ਗਿ ਮਾਂ ਸੇ ਏ ਕ ਕੇ ਸ ੧ - ਚ ਰ ਨ ਕ

ਦਲ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਈਹਾਂਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹ
ਬਜੀਕੀਸਦਾਰੀਕਾ ਸੁਹੇਲਾਘੋੜਾਬੀਮਾਰਹੁਆਬੰਗੋ
ਸਹਰਜਿਲੇਜਲੰਧਰਮੇਹੋਂ ੪

੭੪ ਸੋੜ ਗਾਂਮ ਬੰਗਮਾਂਸੋਆਧਕੋਸ ਉੜੋ ੧ - ਗੁਰੁਪਲ
ਹ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕੇਮਹਲਟਿਕੇਥੋਕੇ
ਈਕਹਤੇਹੋਂ ਈਹਾਂ ਪਾਂਚਦੇ ਗੁਰਮਾਏਸੋਸਹੀਨਹੀ ੪

੭੫ ਵਰਗਾਪੁਰ ਗਾਂਮ ਨਦੇਸਹਰਸੇ ਏਕਕੋਸ ਉੜੋ ੧ - ਗੁ
ਰਦੁਰਾ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ ਕੂਕੇਸਿੱਖ੩ - ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਰਤਪੁਰਜਾਤੋਹੁਏਰਹੇ ੪

੭੬ ਪਾਇਲਗਾਂਮ ਆਨੰਦਪੁਰਸੇਦੇਕੋਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁ
ਰਦੁਰਾ ੨ ਸਿੱਖ੩ - ਈਹਾਂਪਹੁਚਕਰ ਗੁਰੂਜੀਕਾਸੁਹੇ
ਲਾਘੋੜਾਗੁਜਰਗਯਾ ਏਕਗੁਰੂਜੀਨੇਈਹਾਂਕੁਆਤੋਯ
ਰਕਰਦਾਯਾ ੪

੭੭ ਆਨੰਦਪੁਰਸੇਫਾਈਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਕੁਆਸਾਹਬ ੨ -
ਨਿਹੰਗ ੩ - ਯਹਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹ ਬਜੀਕਾਲ
ਗਦਾਯਾਹੁਆਹੈ ੪

੭੮ ਕੀਰਤਪੁਰ ੧ - ਹਰਿਮੰਦਰਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਸੰ
ਬਤ ੧੬੮੯ ਮੇ ਸਭਸਿੱਖਸੰਗਤਸਮੇਤ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕੀ
ਰਤਪੁਰਪਹੁਚ ਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਦਨਪਯੰਭ ਈਹਾਂਹੀ
ਟਾਸਕੀਆ ਗੁਰਦਿੰਤਾਜੀ ਸੰਬਤ ੧੬੯੬ ਮੇ ਰੋਵੀਬ
ਰਸਕੀਉਮਰਮੇਕੀਰਤਪੁਰ ਗੁਰੇਕੇਸਾਮਣੇ ਗੁਜਰੇ
ਗੀਬਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦਿੰਤਾਜੀਕੇਚਲਾਣੇਕੇਪਠਵਸਤੇ

੬ ਗੁਰੂ

੬੨ ਕਰਤਾਰਪੁਰੋਮੰਗਵਾਯਾ ਸੋਧੀਗਮੱਲਪੋਤੇਨੇਦੀਆਨ
 ਹੀ ਇਸਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਕੋਛੁਟੇਬੇਟੇਹ
 ਠਿਰਾਇਜੀਕੋ ਸਭਸੰਗਤਕੀਸਲਾਹਸੇ ਸੰਬਤ ੧੬੯੯
 ਮੇਅਪਨੇਚਲਾਨੇਸੇਤੀਨਬਰਸਪਹਿਲੇਗਾਦੀਦਈ ੪
 ੭੯ ੦੧ - ਵੇਹਗਾਪਾਤਾਲਪੁਰੀ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਸੈਂਤੀਬ
 ਰਸਦਸਮਹੀਨੇਏਕਦਿਨਗੁਰਮਾਈਕਰ ਗੁਰੂਹਰਿ
 ਗੋਬਿੰਦਜੀ ਅਠਤਾਲੀਬਰਸਨੇਮਹੀਨੇਦੋਦਿਨਕੀਅ
 ਵਸਥਾਮੇ ਸੰਬਤ ੧੭੦੧ ਚੇਤਸੁਰੀਪੰਚਮੀਕੋਸਤਲੁ
 ਜਕੇਤਟਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਏ ॥੪ ॥ ਸੰਖਿਪਤਕ
 ਥਾਸਮੰਗਮਵਸਥਾਕੀ ॥ ॥ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀ
 ਵਡਾਲੀਜਨਮਲੇ ਅਕਾਲਬ੍ਰਿਗੇ ਗਾਦੀਬੈਠ ਦਿੱਲੀ
 ਓਰਪਹੁਚ ਚੰਦੂਸੰਤਕੋਮਾਰਕੇਮਾਲਵੇਪਹੁਚ ਨਾਨਕਮ
 ਤੇਯਾਕਾਰ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਮਾਇ ਕੋਲਾਂਐਪਾਤਸਾਹੀ
 ਬਾਜਬਦਲੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਜੰਗਕਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰਪ
 ਹੁਚ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾਬਸਾਇ ਦੁਸਰਾਜੰਗਕਰ ਜੰ
 ਗਲਪਹੁਚ ਘੋੜਮੋਹੇਤਤੀਸਰਾਜੰਗਕਰ ਕਰਤਾਰ
 ਪੁਰੇਚੈਥਾਜੰਗਕਰ ਕੀਰਤਪੁਰਵਸਤੇਪੋਤੇ
 ਕੋਗਾਦੀਦੇਪਰਮਧਾਂਮਪਥਾਰੇ ॥
 ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਗੁਰਤੀ
 ਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇਤਾ
 ਠ
 ਹਰਿਨਰੋਤਮਹਾਰਿਤੇ ਖਸਮਗੁਰੁਤੀਰਥਰਚਨਾਸਮਾਪਤਾ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

- ੧ ਕੀਰਤਪੁਰ ੧ - ਜਨਮਥਾਂ ਨਹਰਿ ਮੰਦਰਜੀ ੨ - ਸਿੱਖ
੩ - ਮਾਤਾ ਨਿਹਾਲ ਕੌਰ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਮੇ
ਸੰਬਤ ੧੬੮੬ ਮੇ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ਦੂਜ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਯ ਜੀ
ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਆ ਕੀਰਤਪੁਰ ੪
- ੨ ੦੧ - ਸੀਸ ਮਹਲ ੨ ਸਿੱਖ ੩ - ਕੀਰਤਪੁਰ ਮੇ ਗੀਅ
ਨੁਪ ਸਹਰ ਕੇ ਖੰਡੀ ਨੇ ਇਨ ਕੋ ਅਪਨੀ ਚਾਰਲੜ ਕੀ ਅੰ
ਬਿਅਾਹੀ ਸੰਗ ਮੇ ਚਾਰਦਾਸੀਆਂ ਵਈਆ ਕਹੀ ਯਹ ਬਿ
ਯਾਹ ਅਨੁਪ ਸਹਰ ਪਹੁਚ ਕਰ ਗੁਰੂ ਗਰਿਹੋ ਬਿੰਦ ਸਾਹ
ਬਜੀ ਨੇ ਕੀਆ ਲਿਖਾਏ ੪
- ੩ ੦੧ - ਤਖਤ ਸਾਹਬ ੨ - ਜੋਢੀ ੩ - ਚੌਦਾ ਬਰਖਦੇ
ਮਠੀ ਨੇ ਡੀ ਨਦਿ ਨ ਕੀ ਉਮਰ ਮੇ ਸੰਬਤ ੧੬੮੯ ਮੇ
ਗੰਦੀ ਬੈਠਾਏ ਸੰਬਤ ੧੭੦੧ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਲਾਨੇ ਪੀ
ਛੇ ਯੇਹੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗੁਰੂ ਭਏ ੪
- ੪ ੦੧ - ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ ਧੁੰਸੇ ਖੰਡੀ ਸਿੱਖ ੩ -
ਸੁਨਠੇ ਮੇ ਆਯਾਏ ਰੂਪ ਕੋਰ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਯ ਜੀ ਕੀ ਬੇ
ਦੀ ਬੀ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਸਰੂ ਰ ਕੇ ਵਾਸੀ ਖੰਮਕ ਰ ਨ ਨਾ ਮੇ
ਧੁੰਸੇ ਖੰਡੀ ਕੋ ਬਿਅਾਹੀ ਤਿਸ ਕੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਅਮਰ ਸਿੰ
ਘ ਭਯਾ ਉਸ ਕੀ ਸੰਤਾਨ ਕੇ ਲੋਗੋ ਪਾਸ ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ਗੁ
ਰੂ ਵਾਰਾਏ ਬਨੁੜ ਸਾਮੀ ਪਦ ਯਾਲ ਪੁਰਾਇ ਨ ਕੀ ਜਾਹੀ

- ੬੪ ਰਹੈ ਅਨਜਾਨ ਲੋਕ ਇਨਕੋ ਬੀ ਸੋਢੀ ਬੋਲ ਤੇ ਹੀ ਠੀ ਯੇ ਧੁੰ
ਸੇ ਗੋਤ ਵਾਲੇ ਖੰਡੀ ਘਰਿ ਰਾਯ ਜੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਮੈ ਟੇ ਪੀ ਕੇ ਦ
ਰਸ ਨਹੈ ਟੇ ਪੀ ਘਾਥ ਭਰ ਕੀ ਲੀ ਬੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾ
ਪਸੇ ਬੁਝਨ ਕੀ ਦੁਧ ਲੇ ਨੇ ਹੇਤ ਗਏ ਬਾਬਾ ਕੋ ਮਿਲੀ ਸੇਈ
ਹਾਥਾ ਪਨ ਕਹੀ ਹੁਈ ਹੈ ੪
- ੫ ੦੧ - ਦੂਜੀ ਮੰਜੀ ਦਮਦਮਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਮੰਜੀ ਮੇ
ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ ਅਰਯਾ ਹਭੀ ਗੁਰੂ ਹ
ਰਿ ਰਾਯ ਜੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਸੁਨੀ ਹੈ ੪
- ੬ ਬਡੀ ਲਹਲੀ ਹੋਸਮਾਰ ਪੁਰ ਸੇ ਸਾਤ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁ
ਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਦਿੱਲੀ ਸੇ ਚਲ ਕੀ ਰਤ ਪੁਰ ਪਹੁਰ
ਦਰ ਵੇ ਸਦੇ ਸਤ ਦਾਰਾ ਸਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਲੇ ਦੁਆਬੇ
ਰਾਮਾਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ ਹਾਂ ਆਏ ੪
- ੭ ਹਰੀ ਆਂ ਵੇ ਲਾ ਗੁਮ ਹੋਸਮਾਰ ਪੁਰ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ
੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਲਹਲੀ ਸੇ ਈ ਹਾਂ ਆਏ ੪
- ੮ ਭੰਗਰ ਨੀ ਫਗਵਾ ਜੇ ਸੇ ਆਠ ਕੋ ਸ ਉਂ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆ
ਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪਿਛਲੇ ਗੁਮ ਸੇ ਚਲ ਈ ਹਾਂ ਸੇ
ਕੋ ਕੋ ਉ ਪਦੇ ਸਕੀਆ ੪
- ੯ ਬੰਬੇ ਲੀ ਜਿਲੇ ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਕੋ ਸ ਈ ਸਾਨ ਮੇ ੧ - ਚੌਤਾ ਜੀ
੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਈ ਹਾਂ ਹਰਿ ਭੁਕਤੀ ਕਾ ਉ ਪਦੇ ਸਕਰ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਪਹੁਰੇ ੪
- ੧੦ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਰ ਸੇ ਪੈਂਦੇ ਕੋ ਸ ਦੱਖ
ਣ ੨ - ਸੋਢੀ ੩ - ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਯ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ

ਤੀਰਥਃ

ਮੇਬਹੁਤਦੇਹਦਾਸਕਠਤੇ ਭਾਈਭਗਤੂਕੋਯਸੀਸੇਕਬੀਕਬੀ
 ਬਚਨਕਰਤੇ ਭਾਈਭਗਤੂਸਾਚੀਕਠਾਲੇ। ਏਕਦਾਰਭਾਈ
 ਭਗਤੂਨੇਮਾਲਦੇਸੇਕਰਤਾਰਪੁਰਕੋਆਦਤੇਖਤਮੇਏਕਜਿ
 ਮੀਦਾਰਕੀਲੜਕੀਕੇਚਾਰੇਓਗਠਿਚਕੇਕਯਾ ਤੇਰੇਸਾਬ
 ਮੇਰਾਬਿਦਾਹੁਆਮਿਗਪੰਛੀਗਦਾਹੁਏ ਉਸਲੜਕੀ
 ਨੇਐਰਸਾਥਸਾਦੀਨਾਕਰਾਈ। ਭਗਤੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰ
 ਪਹੁਚਤੇਹੀਦੇਵੁਲੋਕਪਧਾਰੇ ਸਮਾਪਭਗਤੂਕੀਕਰਤਾ
 ਰਪੁਰਮੇਏ ੪

੧੧ ਨੂਰਮਹਲ ਕਰਤਾਰਪੁਰਸੇਅਠਾਰਕੋਸ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ
 ਬਾਗਮੇ ੨ - ਸੁਥਰੇ ੩ - ਕਰਤਾਰਪੁਰਸੇਜੀਗਲਓਰਅ
 ਵਤੇਈਗਾਂਆਏ ੪

੧੨ ਪੁਆਧੜੇ ਗਾਮ ਨੂਰਮਹਲ ਸੇਤੀਨਕੋਸਦੱਖਣਾ ੧ - ਗੁ
 ਰਦੁਆ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਨੂਰਮਹਲ ਸੇਚਲਗੁਰੂਜੀ
 ਈਗਾਂਆਏ ੪

੧੩ ਗੁਲਕਾਮ ਭਰੋੜਸੇ ਦਸਕੋਸ ਉੜੰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆ ੨ -
 ਸਿੱਖ ੩ - ਕਰਤਾਰਪੁਰਸੇਚਲਮਰਾਓਰਜਾਤੇਗੁਰੂਜੀ
 ਹਾਰਹੇ। ਈਗਾਂ ਸੇਜੀਗਲਦੇਸਮੇਪਹੁਚ ਜੈਦਾਪਿਰਾਣੇਸੇ
 ਫੂਲਬੀਸਕੇਲੋਗੋਂਕੀਫਤਹਕਰਾਯ ਰਾਜਕਾਬਰਦੇਕਰ
 ਗੁਰੂਸਰਕੇਸਮੀਪਲਹਗਾਮਰਮਰਾਓ ਗਾਂਉਬਸਦਾ
 ਯਕੇਗੁਰੂਸਾਹਬਫੇਰਕਰਤਾਰਪੁਰਆਦਤੇਰੂੜੋਲੀਆਏ ੪

੧੪ ਰੂੜੋਲੀ ੧ - ਕੁਆ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਰੂੜੋਲੀ ਮੇਪਹੁਚਗੁ
 ਰੂਹਰਿਗਾਯਜੀਨੇਕੁਆਲਗਦਾਯਾ ੪ - ਰੂੜੋਲੀਸੇਅ

੬੬

ਵਤੇਜਲੰਧਰਥਮੀਪਪਦਰੇ ਤਬਸੁਗਲਥਾਂਕੇਪੈਤੇਨੇਗੁ
 ਭੁਜੀਕੇਮਹਲੋਕਾਸਮਾਜਲੁਟਨੇਕੀਤਯਾਗੀਕੀਠੀ ਉਹਾਂਤੁ
 ਈਭਗਤੁਕੇਬੇਟੇਗੋਰੇਨੇਦਹਜੰਗਮੇਭੁਗਾਯਾ। ਗੁਰੂਜੀ
 ਤੇਬਡੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਗੋਰੇਕੇਬੰਸਮੇਰਾਜਕਾਬਰਦੀਅਗਾਸੋਕੈ
 ਬਲਕੇਰਾਜਾਹੁਯੇ ਬਰਦੇਤੇਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਪਹੁ
 ਚੇ। ਪਹਲੇਗੋਰੇਕੇਗੁਰੂਜੀਕਾਸਾਫਥ ਜਿਸਕੇਬਖਸ
 ਵਨੇਹੇਤ ਸਾਬਠਿਰਤਾਰਹ। ਕਿਉਕਿਗੋਰੇਨੇਗੁਰੂਜੀਕੇ
 ਵਹਿਲਵਾਲੇਕਾਸਿਰਕਾਟਾਥਾ ਜਬਉਸਨੇਇਸਕੋਹਾਸੀ
 ਮੇਕਰਮਾ ਗੋਰਾਜਿਸਕੋਭਾਈਭਗਤੁਖੇਤਮੇਬਮਾਹਕੇ
 ਛੋਡੁਆਯਾ। ਵਹੁਅਪਨੀਜਵਾਨਮਾਤਾਮੁਝਜਵਾਨ
 ਕੋਕਰਾਵੇ। ਕਰਤਾਰਪੁਰਸੇਚਲਕੀਰਤਪੁਰਜਾਤੇਪ
 ਲਾਗੀਆਏ੪

੧੫ ਫਗਵਾੜੇਸੇਵੇਕੋਸ ਉਤ੍ਰ ਇਲਾਕੇਕਪੂਰਥ
 ਲੇ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਸੰਗਤਕੋਬ੍ਰਹ
 ਮਗਮਾਨਕਾਉਪਦੇਸਕੀਆ ੪

੧੬ ਫਗਵਾੜੇਸੇਵੇਕੋਸਪੂਰਬ ੧ - ਗੁਰਪਲਾਹ ੨ - ਉਦਾ
 ਸੀ ੩ - ਸੰਤਨਾਮਕੇਜਾਪਕਾਉਪਦੇਸਸੇਵਕੋਕੇ ੪

੧੭ ਫਗਲਾ ਸੰਧਵਾ ਗਾਮਫਗਵਾੜੇਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਉਤ੍ਰ ੧
 ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਭਗਤੀਕਾ
 ਉਪਦੇਸਕੀਆ ੪

੧੮ ਦੁਸਾਂਝ ਮਸੀਦਾਂਕੇ ਫਗਵਾੜੇਸੇਚਾਰਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋਟ
 ਮੇ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੰਘ ੩ - ਸੀਤੋਕੀਸੇਵਾਕਾਉਪ

ਦੇਸਪੇਮੀਜਨੇਕੋ੪

੧੯

ਹਕੀਮਪੁਰਮੁਕੰਦਪੁਰਗਾਮੇਕੇਮੰਧਮ ਫਗਵਾੜੇਸੇਦ
ਸਕੋਸਪੁਰਬ १ - ਨਾਨਕਸਰ २ - ਪੁਜਾਈਨਿਹੰਗ ੩ -
ਧਰਮਕੀਕਮਾਈਕਰਵੰਡਖਾਨੇਕਾਉਪਦੇਸਕੀਆ
ਇਸਗੁਰੂਦਾਦੇਕੇਸਮੀਪ ਗੁਰੂਜੀਕੇਘੋੜੋਕੀਪਛਾੜੀ
ਆਬਾਧਨੇਕੇਕੀਲਮੇਕੇਬਿਛੋਹੇਰਹੇਗੇ ४

੨੦

ਚੰਦਪੁਰਗਾਮ ਆਨੰਦਪੁਰਸੇਤੀਨਕੋਸ ਨੈਰਤਕੋਣਮੇ
१ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ २ - ਸਿੱਖੜ - ਈਹਾਂਭੀਕੀਰਤਪੁਰਮ
ਵਤੇਗੁਰੂਜੀਹਗੇ ४

੨੧

ਦੋਲੋਵਾਲ ਗਾਮ ਆਨੰਦਪੁਰਸੇਦੋਕੋਸਪੁਰਬ १ - ਗੁ
ਰੂਦੁਆਰਾ २ - ਨਿਹੰਗ ੩ - ਈਹਾਂਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਰਤਪੁਰਪਹੁਚੇ ਇਨਹੀਵੇਨੇਮੇਦਾਰਾਸਕੋਹਕੋਮਰ
ਕਰ ਔਰੰਗਜੇਬਨੇ ਕਾਂਸੀਮਥਰਾਆਦਿ ਸਭਤੀਰਥੋਂ
ਮੇਮੰਦਰਬਿਗਾੜੇ ਦਾਰਾਸਕੋਹਕੋ ਸੰਚਾਪਾਤੁਸਾਹਬਤਾ
ਨੇਦਾਲਾਸਿਰਮੰਦਫਕੀਰਮਰਦਾਯਾ ॥ ਗੁਰੂਹਰਿਰਾਯ
ਜੀਸੇਕਰਾਮਾਤਲੇਨੇ ਵਾਸਤੇਇਨਕੋਭੀਦਿੱਲੀਬੁਲਦਾਯਾ
॥ ਅਰਦਾਰਾਸਕੋਹਸਾਬਪ੍ਰੰਮਸੁਨਅਕਬਰਸਾਹਦਾਦੇ
ਕਾਦੀਆ ਸੂਬਾਲਕਾਪਰਗਨਾਛੀਨਲੀਆ ॥ ਇਧਰ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕੁਲਪਾਤੀਔਰੰਗਪਾਸ ਅਪਨਾਜਾਨਾਉ
ਚਿਤਨਾਜਾਨਕੇ ਸੁਭਸੰਗੁਤਕੀਸਲਾਹਸੇ ਅਪਨਾਬੜਾ
ਬੰਦਰਾਮਰਾਇਦਿੱਲੀਭੇਜਾ ॥ ਅਰਗਾਮਰਾਯਕੋਬਰ
ਦੀਆ ਤੇਰੇਮੁਖਮੇਹਮਦਾਸਕਰੇਗੇ ਜੋਕਹੇਗਾਸੋਪੁਰ

੬੮

ਹੋਗਾ। ਰਾਮ ਰਾਯ ਜੀ ਨੇ ਜਾਯ ਕਰ ਬਹੁੰਤ ਕਰਾਂ ਮਾਤਾ ਵਈ
 ਮਾਮ ਅੰਤ ਕੋ ਭਾਵੀ ਕੇ ਪੁਤਾ ਪਸੇ ਮਿੰਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ
 ਪਾਠ ਕੇ ਠਿਕ ਨੇ ਮਿਟੀ ਬੇਈ ਮਾਨ ਕੀ ਪਾਠ ਸੁਨਾਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਇਸ ਬਾਤ ਕੀ ਖਬਰ ਸੁਨ ਮਾਗਾ ਵਈ ਰਾਮ ਰਾਯ ਹਮ
 ਰੇ ਮੱਥੇ ਨਾਲ ਗੋ। ਰਾਮ ਰਾਯ ਦਿੰ ਲੀ ਸੇ ਕੀ ਰਤ ਪੁਰ ਕੋ ਮ
 ਯਾ। ਬਾਹਾਂ ਕੋ ਸਕਿ ਨਾਰੇ ਠਹਰ ਸਿੱਖ ਭੇਜਾ। ਸਿੱਖ ਕੋ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਮਾਗਾ ਵਈ ਰਾਮ ਰਾਯ ਕੋ ਕਹੇ ਹਮਾਰੇ ਮੁਖ ਨਾਲ ਗੋ
 ਆਜਿ ਧਰ ਮੁਖ ਹੋ ਉਧਰ ਜਾਵੇ। ਸਿੱਖ ਪਹੁਚਾ ਖਬਰ ਵਈ
 ਮੁਖ ਲਹੋਰ ਚਰਥਾ ਲਹੋਰ ਕੋ ਗਏ। ਮੀਮਾ ਮੀਰ ਠਹਰੇ।
 ਰਾਮ ਰਾਯ ਕੇ ਲਹੋਰ ਪਹੁਚੇ ਪਹਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਫੇਰ ਮਾ
 ਰਸਾ ਭੇਜੀ ਕੋ ਵਈ ਸਿੱਖ ਰਾਮ ਰਾਯ ਕੀ ਕੋ ਡੀ ਪੇਸਾ ਪੁਜਾਨਾ
 ਕਰੇ। ਲਹੋਰੀ ਯੋਨੇ ਵਪਏ ਮੁਹਰਾਂ ਪੁਜਾ ਕਰੀ ਸੁਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨੇ
 ਸਾਫ ਦੀਆ ਮੁਹ ਕੇ ਮਿਠੇ ਮਨ ਕੇ ਖਾਰੇ। ਕੁਛੁ ਦਿਨ ਈ ਗੰਦਾ
 ਮੁਕਰ ਰਾਸ ਰਾਯ ਦਿੰ ਲੀ ਗਏ। ਉਹ ਸੇ ਦੇਹ ਰੇ ਦੁਣ ਗਏ। ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਪੁਰ ਬਗੁਰੇ ਫੁਤ ਤੀਰ ਥਯਾ ਤ ਕੋ ਤ ਮਾਹੋ ਬੁੰਗੇ ਗਏ ੫

੨੨

ਬੁੰਗਾ ਗਾਂਮ ਕੀ ਰਤ ਪੁਰ ਸੇ ਚਾਰ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ 1- ਗੁਰੂ
 ਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਕੀ ਰਤ ਪੁਰ ਸੇ ਚਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ ਗੰਠੀ
 ਤਰੇ ਇਸ ਗਾਂਮ ਕੀ ਜਗਾਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਯ ਸਾਹ ਬਜੀ ਕੇ
 ਘੋੜ ਮੋ ਕਾਤ ਬੇਲਾ ਬਨ ਥਾ। ਦਾਣਾ ਭਿੰਜਣੇ ਕਾ ਵ ਬੰਚਾ
 ਮਰ ਏ ਕ ਕੁਮਾ ਭੀ ਹੋ ੪

੨੩

ਲੰਬੇ ਗਾਂਮ ਮਨੀ ਮਾਜ ਰੇ ਸੇ ਚਾਰ ਕੋ ਸ ਪੱਛਮ 1- ਗੁਰੂ
 ਰਾ ਕਾ ਕੁਰ ਕਾ ਅੰਬ ੨ - ਨਿਹੰਗ ੩ - ਈ ਗੰਠੀ ਦਾ ਸੀ ਯੇ

ਤੀਰਥਃ

ਕਾਮਕਾਨਹੇ ਨਾਮਉਸਕਾਕਹੀਜ਼ਹੇ ੪

੨੪ ਪਹੋਆ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਸਰਸੁਤੀ
ਕੇ ਬੇਟਮੇ ਗੁਰੂਹਰਿਰਾਯਸਾਹਬਕਾਥਾਨਹੇ ਈਸਾਨਕੇ
ਟਮੇ ਸਹਰਸੇ ਸੌਕਦਮਹੋਗਾ ੪

੨੫ ਥਨੇ ਸਰ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਥਨੇ ਸਰ ਸੀਧੇ
ਵਾਲੀਆਂ ਕੀ ਹਦੇਲੀ ਮੇ ਸਾਤਵੇਂ ਗੁਰੂਕਾਥਾਨਹੇ ਗੀਗਾ
ਜੀਮੇਇਨਕਾਭੀਥਾਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧਨਹੀ। ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਗੁਰੂ
ਜੀਕੀਰਤਪੁਰਆਏ। ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀਕੇ ਤਖਤਬੈਠਾ
ਨੇ ਕੀਤਿਆਰੀਕਹੀ। ਤਬ ਬਡੇ ਭਾਈ ਧੀਰਮਲ ਨੇ ਅ
ਪਨੀਆਤਾ ਸੇਕਹਾਯਾ ਬਡੇ ਬੈਟੇ ਰਾਮ ਰਾਯਕੇ ਹੇਤੇ ਛੋਟੇ
ਕੋ ਗਾਦੀ ਨਦੇ ਦੇ ਸੁਨਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉੜ੍ਹ ਦੀਆ ਗੁਰੂ
ਪਰਮੇ ਵਸੁਲਾ ਯਕਕੋਮਿਲ ਤੀਹੇ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਕਾਮਰ
ਅਪਨੇ ਪਰਾਏ ਕਾਕ ਛ ਬਿਚਾਰਨਹੀ। ਇਸਲੀਏ ਛੋਟੇ ਕੋ
ਦੇਵੇਗੇ ਯਹਕਹਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਤਖਤ ਬੈਠਾਏ ੪

੨੬ ਕੀਰਤਪੁਰ ੧ - ਦੇਹਰਾਪਤਾਲਪੁਰੀ ੨ - ਸੋਢੀ ੩ - ਸੰਬ
ਤ ੧੭੧੮ ਮੇ ਕਾਤਕ ਵਦੀ ਨੇ ਮੀਕੋ ਛਹ ਘੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ
ਇਕਤੀਸਾਲ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਈ ਰੋਜ ਗੁਣਿਆਈ ਕਰਗੁ
ਰੂਹਰਿਰਾਇ ਸਾਹਬ ਜੀ ਪਰਲੋਕ ਪਯਾਗੇ ੪॥
ਸੀਖਿ ਪੁਤਕ ਥਾ ਸੁਮੰਗ ਅਵਸਾ ਕੀ। ਗੁਰੂਹ
ਰਿਰਾਇ ਜੀ ਕੀ ਰਤਪੁਰ ਜਨਮਲੇ ਤਹਾਂਗੀ ਤਖਤ ਬੈਠ
ਵਾਰਾ ਸਕੋਹ ਕੀ ਸਹਾਯ ਤਾਹੇਤ ਵੁਆ ਬੈਕਰਤਾਰ ਪੁਰਯ
ਤਾਕਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਸੇਜੀ ਗਲਦੇ ਸਪਦੁਚ ਫੂਲ ਬੀਸਕੀ

੧੦ ਸਹਾਯਤਾਕਰ ਮਰਾਸ਼ਲਹਰਾਗਾਂਉ ਬਸਵਾਇ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰਹੋਤੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰਪਹੁਰ ਛੋਟੇ ਪੁੰਡਕੇ ਗੰਦੀ ਬੈਠਾਇ ਕੀ
ਰਤ ਪੁਰਹੀ ਸਮਾਏ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥ ਸੰ
ਗ੍ਰਹੇ ਤਾਰਾਹਾਰਿ ਨਰੋਤ ਮਰਾਚਿ ਤੇ ਸਪੁ ਮਗੁਰੁ ਤੀਰਥ ਰ
ਚਨਾ ਸਮਾਪਤਾ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ੧ - ਜਨਮ ਬੰਨ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਮ
ਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੋਰ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਪਰ ਸੰਬਤ ੧੧੧੩
ਮੇ ਸਾਦਨ ਵਦੀ ਵਸਾ ਮੀ ਕੇ ਪਹਰਦਿ ਨਚੜੇ ਗੁਰੁ ਹਾਕਿ ਕ੍ਰਿ
ਸੁਜੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਆ ੪

੨ ੦੧ - ਗੁਰੁ ਰਾਗ ਤਖਤ ਸਾਹਬ ੨ - ਸੋਢੀ ੩ - ਸੰਬਤ
੧੧੧੮ ਮੇ ਵਸਹ ਰੇ ਕੇ ਦਿਨ ਪਾਂਚ ਬਰ ਸਦੇ ਮਹੀ ਨੇ ਸੋਲਾ
ਦਿਨ ਕੀ ਉਮਰ ਮੇ ਅਪਨੇ ਚਲਾਨੇ ਮੇ ਚੋਦਾ ਦਿਨ ਪਹਲੇ ਗੁ
ਰੁ ਜੀ ਨੇ ਤਖਤ ਬੈਠਾਏ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨਾ
ਅਰਇ ਨ ਕੇ ਗਾ ਵੀ ਹੁਈ ਸੁਨ ਰਾਮ ਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਪਾਤੁ ਸਾਹ
ਮੇ ਕਹ ਕਰ ਦਿੱਲੀ ਮੰਗ ਵਾਏ ੪

੩ ਪੰਜੋਖਰਾ ਗਾਂਮ ਅੰਬਾਲੇ ਸੇ ਦੇ ਕੈ ਸਾਹਿਬ ੧ - ਗੁਰੁ ਦਾਮ
ਰਾ ੩ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪੰਜੋਖਰੇ ਮੇ ਏਕ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੇ
ਸਮੀਪ ਮਾਯ ਕਰ ਕਯਾ ਮਾਪ ਅਦਤਾਰ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋ ਅ
ਰਨਾ ਮਹਾਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੋਰ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਕੀ ਬਨਾਈ ਗੀ ਤਾ ਕੇ ਅਰਥ

ਤੇ ਸੁਨਾਓ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਾਨ ਮਾਹਮ ਆਪ ਸੁਨਾ ਵੇਗੇ
 ਤਬ ਸੁਨਾਹੁ ਆਸੁਨਾ ਦੀ ਆਹੋਗਾ ਇਸ ਕੇ ਚਿੰਤ ਮੇ ਮੇ ਸੇ ਮੇ
 ਰਤ ਰਕ ਫੁਰੇ ਗੀ ਇਸ ਲੀ ਏ ਪੰਡ ਤ ਕੋ ਕਹਾ ਫੁੰਧੀ ਜਿ ਸੇ
 ਸੁਨਾ ਚਾਹੇ ਕਾਹੁ ਪੁਰਖ ਕਉ ਲਿਆਉ ਆਪੰ ਤਿਤ ਪ ਗੀ ਖੁਰੇ
 ਤ ਏ ਕ ਮਹਾਂ ਮੂਰਖ ਝੀ ਵਰ ਕੋ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਯਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਓਰ ਚਿ ਸੀ ਕ ਗੀ ਉਸ ਨੇ ਖੁਬ ਅਰਥ ਸੁਨਾਏ
 ਸੁਨ ਕਰ ਪੰ ਤਿਤ ਸੇ ਵ ਕ ਹੁ ਆ ਨਾ ਮਲ ਲ ਜੀ ਥਾ ੪

੪ ਵਿੱਲੀ ੧- ਬੰਗਲਾ ਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਜਬ ਵਿੱਲੀ
 ਸਮੀ ਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਪਾਤ ਸਾਹ ਕ ਭੇ ਜਾ ਰਾ ਜਾ ਜੈ ਸਿੰਘ
 ਸਦਾ ਈ ਵੇ ਕੋ ਸ ਪੈ ਲੇ ਨੇ ਆ ਯਾ ਆ ਪ ਨੇ ਮ ਹੱ ਲੇ ਜੈ ਸਿੰ
 ਘ ਪੁਰੇ ਮੇ ਜਾ ਯ ਉ ਤਾਰੇ ਵਿੱਲੀ ਮੇ ਉ ਨ ਦਿ ਨੇ ਮੇ ਬੀ ਮ ਠੀ
 ਹੈ ਜੇ ਕੀ ਬਹੁ ਤ ਥੀ ਜੋ ਬੀ ਮ ਠ ਦ ਰ ਸ ਨ ਕ ਰੇ ਬ ਚ ਰ ਹੇ ਆ ਯ
 ਹ ਸ ਕ ਤੀ ਸੁਨ ਕ ਰ ਪਾ ਤ ਸ ਆ ਨੇ ਏ ਕ ਦਿ ਨ ਰਾ ਮ ਰਾ ਯ ਜੀ
 ਪਾ ਸ ਹ ਰਿ ਕ੍ਰਿ ਸ ਜੀ ਕੀ ਸਿ ਫ ਤ ਕ ਗੀ ਰਾ ਮ ਰਾ ਯ ਨੇ ਸੁਨ ਕੇ
 ਕ ਆ ਗਾ ਕਿ ਆ ਹੋ ਸੀ ਤ ਲਾ ਕਾ ਖਾ ਜਾ ਹੇ ਆ ਯ ਹੀ ਚ ਰ ਚ ਰ
 ਜਾ ਜ ਯ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰੂ ਚ ਰਿ ਕ੍ਰਿ ਸ ਜੀ ਪਾ ਸ ਕ ਹੀ ਆ ਉ ਨ
 ਹੁ ਨੇ ਸੁ ਠ ਵੀ ਆ ਆ ਸ ਦਾ ਤ ਪ ਠ ਆ ਰੇ ਗਾ ਬੇ ਉ ਲਾ ਦਾ ਗੁ ਜ
 ਰੇ ਗਾ ਜੀ ਵ ਤਾ ਹੀ ਜ ਲ ਆ ਯਾ ਜਾ ਵੇ ਗਾ ੪

੫ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰ ਸੁ ਪੁ ਰਾ ਨੀ ਵਿੱਲੀ ੧- ਦੇ ਹ ਰਾ ਬ ਲਾ ਜੀ ੨- ਸਿੰ
 ਖ ੩- ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਰ ਹ ਤੇ ਬ ਹੁ ਤ ਦਿ ਨ ਗੁ ਜ ਰੇ ਤ ਬ ਪਾ ਤ
 ਸਾ ਹ ਨੇ ਜੈ ਸਿੰਘ ਕੋ ਹ ਕ ਮ ਦੀ ਆ ਆ ਕਿ ਸੇ ਸ ਬੰ ਬ ਸੇ ਕੋ ਈ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਰ ਰ ਮ ਆ ਤ ਵੇ ਖੇ ਸੁਨ ਕ ਰ ਰਾ ਜਾ ਜੈ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹ ਹ

੭੨

ਨੋਮੇਅਪਨੀਰਾਨੀਬੈਠਾਈ ਅਰਕਹਾਚਿੰਤਮੇਪ੍ਰੇਮਸੇਯਹ
 ਖਿਯਾਲਰਖੇਗੁਰੂਪੁਰੇਹੈਤਬਮੇਗੀਗੋਦੀਮਿਬੈਠੇਗੁਰੂ
 ਜੀਬੁਲਾਏਮਹਲਮੇਜਾਯਕਰਹਾਨੀਕੀਗੋਦਮੇਬੈਠਗਏ।
 ਅਮਰਚਿੰਤਮੇਉਸੀਸਮੇਜੀਵਨਸੇਉਦਾਸਹੋਕਰਬਿਚਾ
 ਰਤੇਭਏਜਿਸਕੇਮੁਖਮੇਗੁਰੂਨੇਅਪਨਾਵਾਸਕਹਆਅ
 ਬਉਸਬਡੇਭਾਈਕਾਬਚਨਸੰਚਾਕਰੇਗਜੈਸੀਘਕੋਕਹ
 ਕਰਜਮਨਾਕਿਨਾਰੇਤੰਬੁਲਗਵਾਯਾਮਾਤਾਨਿਕਸੀਉ
 ਸਸਮੇਮਾਤਾਕ੍ਰਿਸ਼ਕੋਰਤਥਾਅੰਰਸੀਗਤਨੇਪੁਛਾਆਪਸੇ
 ਪੀਛੇਪੁਜਾਕਿਸਕੀਕਰੇਗੁਰੂਜੀਨੇਸਾਦਧਾਨਹੋਕਰਕਹਾ
 ਪੁਜਾਗੁਰੂਗੀਬਸਾਹਬਜੀਕੀਕਰੇਅਰਗੰਦੀਕਮਾਲਕ
 ਬਾਬਾਬਕਾਲੇਹੈਏਤਾਕਹਤੇਹੀਸਾਤਬਰਸਮਾਮਾਮਹੀ
 ਨੇ੧੯ਦਿਨਕੀਉਮਰਮੇਸੰਬਤ੧੭੨੦ਚੇਤਸੁਦੀਚੈਦੇਕੋ
 ਜਮਨਾਕਿਨਾਰੇਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਏ।
 ਨਈਵਿੱਲੀਸੋਚਾਰਕੋਸਪੁਰਾਣੀਸੇਡੇਫਕੋਸਦੰਖਣਪਾ
 ਸੇਇਨਕਾਵੇਹਗਬਨਾਹੈ।ਨਾਮਉਸਕਾਬਾਲਾਜੀਕਾਵੇ
 ਹਰਾਹੈ੪ ॥ਸ੍ਰੀਖ੍ਰਿਪੁਕਥਾਸਮੰਗਾਮਵਸ਼ਾਕੀ॥
 ॥ਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਕੀਭਿਤਪੁਰਜਨਮਤਹਾਹੀਗੰਦੀਪਾ
 ਯਵਿੱਲੀਪਹੁਚਗੰਮਰਾਯਕੋਸਾਪਦੇਆਪਉਨਕੇਸਾ
 ਪਕੋਸੰਚਾਕਰਨੇਹੇਤਬਾਬਾਬਕਾਲੇਬਚਨਸੇਗਾਦੀਕਾ
 ਮਾਲਕਬਤਾਯਕੇਵਿੱਲੀਹੀਸਮਾਏ॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤ
 ਗੁਰਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮਰਚਿੰਤੇਅਸ੍ਰਮਗੁ
 ਰੁਤੀਰਥਰਚਨਾਸਮਾਪੁ॥੯॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

- ੧ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧ - ਜਨਮਥਾਨ ਗੁਰੁ ਕੇ ਮਹਲ ੨ - ਨਿਰ
ਮਲੇ ੩ - ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਸਾਹ ਬਜੀ ਕਿਘਰ ਸੰਬਤ ੧੬੭੯ ਮਘਰ ਸੂਦੀ ਦੂਜ
ਕੋ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਆ ੪
- ੨ ਬਕਾਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ੧ - ਭੋਰਾ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਬਡੀ
ਅਫਸ਼ਾ ਪ੍ਰਯੰਤ ਯੇ ਅਪਨੇ ਪਿਤਾ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਾ
ਥ ਮਾਝੇ ਵਾ ਥੇ ਮਾਲ ਦੇ ਬਿਚਰ ਤੇ ਹੇ ਜਬ ਕੀਰਤ ਪੁਰ
ਮੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਅਪਨੇ ਛੋਟੇ ਪੋਤੇ ਹਰਿ ਰਾਯ ਕੋ ਗਾ
ਦੀ ਦੇ ਕਰ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਸ ਮਾਏ ਇਨ ਕੋ ਬਕਾਲੇ ਰਹਨੇ ਕੀਆ
ਗਾ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਸੇ ਬਕਾਲੇ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਅਪਨੀ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਸੀ
ਸੁਕਤ ਆਇ ਰਹੇ ॥ ਜਬ ਦਿੱਲੀ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲੇ
ਬਚਨ ਕੀਆ ॥ ਤਬ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸਜੀ ਕੇ ਬੀਸ ਕੇ
ਬਹੁਤ ਸੇ ਵੀ ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਆਏ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਗੱਦੀ
ਬੈਠ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਸੇ ਵ ਕੇ ਸੇ ਪੁਜ ਵਾਨੇ ਲਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ
ਮਾਤਾ ਕਹੇ ਆਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਸੁਨ ਕੇ ਚੁਪ ਰਹੇ ॥ ਏਹੋ ਮੇ ਏਕ
ਮੱਖਣ ਸਾਹ ਨਾਮੀ ਸਿੱਖ ਬਕਾਲੇ ਮੇ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤੋ ਬਹੁਤ
ਗੁਰੂ ਬਨ ਰਹੇ ॥ ਓ ਸਨੇ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮੋ ਜਾਨਾ ਯੇ ਸਭ ਗੁਰੂ
ਰਾਮ ਦਾ ਸਕਾ ਬੀਸ ਹੋ ॥ ਇਸ ਲੀਯੇ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਰੁਪ ਯੇ ਸਭ
ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਹੋ ਗਾ ਸੋ ਮੁਬ ਕੋ ਆਗਮਾ ਕਰ ਸਾਗੀ

੧੪

ਲੈਲੇਟੇਗਾਗਾਂਦੀਟਲੇਲੋਗੋਮੇਸੇਕਾਹੁਨੇਸਮੰਗਪੂਜਨ
 ਮਾਗੀਪਤਬਉਸਨੇਮਸੀਦੋਸੇਪੁਛਾਈਹਾਂਕੇਈਅੰਰਭੀ
 ਗੁਰੂਕੀਅੰਸਕਾਸੋਢੀਗੈ।ਸੁਨਕਰਮਸੀਦੋਨੇਕਹਾਏਕ
 ਅੰਰਭੀਮਸਤਜੈਸਾਹੈ।ਸੁਨਕੇਚਿਤਮੋਖੁਸਹੁਯਾਦੇਮੇ
 ਹਰਭੇਟਾਲੇਕਰਗੁਰੂਜੀਕਿੰਪਾਸਗਯਾਗੁਰੂਜੀਨੇਜਾ
 ਨੁਇਸਸਮੇਇਸਕੋਨਹੀਕਹੇਗੇਤਬਗੁਰੂਪਰਸੇਸਿੱਖੇ
 ਕੋਬਿਸ੍ਰਾਸਜਾਤਾਰਹੇਗਾ।ਅਰਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕੇਬ
 ਚਨਕੋਬੁਠਾਜਨੇਗੇ।ਯਹਸਮਝਕੇਆਗਾਦਈ।ਜੇਤੀ
 ਭੇਟਦੇਣੀਮਾਂਨੀਥੀ ਸੇਗੁਰੂਪਰਕੀਸਮਗਭੇਟਦੇਟੋ।ਅੰ
 ਖਣਸਾਹਨੇਸਭੀਭੇਟਦੇਣੀਮਾਂਨੀ।ਜਿਸਕੋਰਜੀਮੇਗੁਰੂ
 ਜੀਪਾਨਮੇਬੈਠਤੇਥੇਉਸਕਾਨਾਮਭੋਰਾਸਾਹਬਹੈ॥੪

੨

੦੧ - ਦਰਬਾਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਅਗਲੇਦਿਨਫਰਸਬਿ
 ਛਾਯ ਗਾਂਦੀਤਕੀਯੇਲਗਾਯ ਉਪਰਗੁਰੂਜੀਕੋਬੈਠਾਯ
 ਸਤਸੰਗਤਕੇਬਤਾਯਾਗੁਰੂਯੇਹੈ।ਸਤੁਲੋਗੋਨੇਪੂਜਾ
 ਕਰੀ।ਅੰਰਸੋਢੀਯੋਨੇਬਹੁਤਬਿਰੋਧਕੀਆ।ਪੀਰਮਲ
 ਨੇਗੁਰੂਜੀਕਿੰਮਾਰਨੇਹੇਭਬੰਦੁਕਚਲਦਾਈ ਗੋਲੀਲਗੀ
 ਨਹੀ।ਅੰਖਸਾਹਯਹਹਾਲਦੇਖਸਤੁਕੇਤੂਰੇਲੁਟਗੁਰੂ
 ਜੀਪਾਸਲੇਗਯਾ।ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਤੁਕੀਦਸਤੁਬਦਲਕੇਉ
 ਸੀਕੇਹਾਥਸੇਸਤੁਕੋਦਿਵਾਈ।ਏਕਆਦਿਗੀਬਸਾਹਬ
 ਮਾਝਾਨਨਕੀਜੀਨੇਗਾਦੀਕੀਦਸਤੁਸਮਝਕੇਗੁਰੂਕੇਬ
 ਤਾਯੇਬਿਨਾਪਰਮੇਰਖਲੀਆ ੪

੦੧ - ਦਰਦਾਜਾਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾਂਵਰਦੇ

ਜੇਮੇਭੀਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਰਜੀਕਬੀਕਬੀਬੰਠਤੇਥੇ੪

- ੫ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧ - ਬੜਾਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਜੀਕੋ
ਸਾਬਲੇਕਰ ਬਕਾਲੇਸੇ ਮੱਖਣਸਾਹ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਰਸਨ
ਕਰ ਨੇਹੇਤਗਯਾ ਪੁਜਾਰੀਯੋਨੇਕਿਟਾੜਬੰਦਕਰਲੀਯੇ॥
ਗੁਰੂਜੀ ਪੁਜਾਰੀਯੋਕੇਅੰਦਰਸੜੀਯੇ ਸਾਪਦੇਕਰ ਅਮ੍ਰਿ
ਤਸਰਸੇਚਲੇਆਏ ॥ ਬੜਾਸਾਹਬ ਅਕਾਲਬੁੰਗੋਕੇਸਮੀ
ਪਉਂਤਰਪਾਸੇਹੈ ੪
- ੬ ਬੱਲਾ ਗੁੱਮ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੇ ਤਿਨਕੋਸ ਈਸਾਨਮੇ ੧ - ਕੋਠਾ
ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਛੋਡੁ ਬੱਲੇਗੁੱਮਮੇਆਏ
ਤਬਅਮ੍ਰਿਤਸਰਕੀਆਈਆਪੁਸ਼ਾਦਲੇਕਰ ਵਰਸਨਕੋ
ਆਈਆਂ ਉਨਕੋਬਰਦੀਆਤੁਮਾਰੇਮੇਸਦਾਭੁਕੁਰਿਹਰੇਗੀ
੪
- ੭ ਸਰਾਲਾ ਗੁੱਮ ਟਗਟਾੜੇਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਪੂਰਬ ਗੁਰੂਕਾਂਚੰਕ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ੧ - ਗੁਰੂਪਲਾਹ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਜਬਅਮ੍ਰਿ
ਤਸਰਕਾ ਵਰਸਨਕਰ ਮੱਖਣਸਾਹਨੇਬਕਾਲੇਪਹੁਚਬਿ
ਦਆਂਗੀ ॥ ਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਆਹਮਭੀਚਲੇਂਗੇ ॥ ਡੇਰ
ਕੂਚਕ ਰਬਿਆਸਾਕਿਨਾਰੇਆਏ ਸਾਥਮੇਗੰਥਸਾਹਬਦੇ
ਖਾਲੇਕਰਬਸਾਨਦੀਮੋਰਖਦੀਆ ॥ ਅਰਧੀਰਮੰ
ਲਕੋਕਹਭੇਜਾਅਪਨੀਵਸਭਲੇਜਾਨੀ ॥ ਪੀਰਮੱਲਵਹਾਂਸੇ
ਲੇਗਯਾ ॥ ਤਬੀਸੇਹਾਂਸੀਏਕੇਪੰਡੇਭੀਗੋਹੁਦੇਹੈ ਗੁਰੂਜੀਏ
ਸਗੁੱਮਮੇਪਹੁਚੇ ੪
- ੮ ਮਾਥੇਦਾਲ ੧ - ਗੁਰੂਕੇਮਹਲ ੨ - ਸੋਢੀ ੩ - ਮਾਥੇਦੇਸ

੭੬ ਸੇਚਲ ਕਹਲੁ ਰਕੇ ਰਾਜਮੋ ਪਹੁਚ ਜਮੀਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਨਗਰ ਬ
 ਸਾਯਾ ਨਾਮ ਖਾਖੇ ਵਾਲ ਰੰਖ ਥੋੜੇ ਦਿਨੇ ਮੇਈ ਗਬ ਹੁਤ ਲੋਗ ਬ
 ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਬਨਵਾਏ ਬਹੁਤ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਅ
 ਵਨੇ ਲਗੀ ਯੀ ਰਮਲ ਸੁਨ ਕੇ ਵਖੀ ਹੁਆ ਯਾ ਰਾਮ ਰਾਯ ਕੋ ਪੰੜਕ
 ਲਿਖੀ ਜੁ ਤੁਕਰ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗਬ ਹਾ ਵਰ ਕੋ ਨਿਕਾਸੇ ਦੇ ਸੋ ਨਿਕਸ
 ਜਾਟੇ ਤਬ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਆਇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਲ ਯਾ ਰੋਜ ਕਾ ਬਿ
 ਰੋ ਪੁਕਲ ਨਹੀ ਤੀਰ ਥਯਾ ਡਾਕ ਰੇ ਯਹ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਸੰਬਤ ੧੬੨
 ੧ ਕੇ ਅੰਤ ਮੋ ਚਲ ਦੀਏ ੪

੮ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕਲੋੜ ਗੁਮ ਬਸੀ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਅਗ ਨਿਕੋ ਟਮੇ
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਉਪਦੇ ਸੁਭ ਕੂਕੋ ਬਸੀ ਮੇ ਸੁਕਾਰ ਪ
 ਲਾਲਾ ਕਾ ਜਿਲੇ ਕਾ ਮਕਾਨ ਹੈ ਨਿਜਾ ਮਤ ਬੋਲ ਤੇ ਹੈ ਇਸ ਕਲੋ
 ਡੁ ਸੇ ਲੇ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਪਲਾਲੇ ਕੇ ਰਾਜ ਮੇ ਹੈ ਜੋ ਮੋ ਰ ਰਸ
 ਮੇ ਆਵੇ ਗਾ ਪਤਾ ਕਰ ਦੀ ਆ ਜਾਵੇ ਗਾ ੪

੯੦ ਦਾਦੁ ਮਾਜਰਾ ਕਲੋੜ ਸੇ ਸਾਤ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ -
 ਸਿੱਖ ੩ - ਉਪਦੇ ਸੁਭ ਗਤੀ ਸਾਧਨ ਕਾ ੪

੯੧ ਉਗਾਣਾ ਸਰਾਇ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਦਾਦੁ ਮਾਜਰਾ
 ਰੇ ਸੇ ਚਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈਹ ਆਏ ਯਹ ਉਗਾਣਾ ਸਰਾਇ ਦਾਦੁ ਮਾ
 ਜਰੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸਟਾਯ ਕੋ ਟਮੇ ਹੈ ੪

੯੨ ਨੌਲੱਖਾ ਗੁਮ ਉਗਾਣੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆ
 ਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਉਪਦੇ ਸਨਾ ਮਜਾ ਪਕਾ ਸਿਹੰਦ ਕੀ ਸੜ
 ਕ ਮੇ ਹੈ ੪

੯੩ ਟੋਹਲ ਪੁਰਾ ਪਟਿਆਲੇ ਸੇ ਆਠ ਕੋ ਸ ਉੱਤਰ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆ

- ਰਾ੩ - ਨਿਰਮਲੇ੩ - ਉਪਦੇਸਭਗਤਿਕੀਟਹਲਕਾ ੪
- ੧੪ ਅਕੜ ਗ੍ਰਾਮ ਪਟਿਆਲੇਸੇ ਸਾਤਕੋਸ ਉੜ੍ਹੇ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਨਿਰਮਲੇ੩ - ਉਪਦੇਸਗਮਾਨਭਕ੍ਰੀਕਾ ੪
- ੧੫ ਲੰਗ ਗ੍ਰਾਮ ਪਟਿਆਲੇਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਉੜ੍ਹੇ ੧ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੰ
ਖ੩ - ਉਪਦੇਸਬੁਰਾਈਕੇਤਮਾਗਕਾ ੪
- ੧੬ ਸੀਭੜੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪਟਿਆਲੇਸੇ ਸਾਤਕੋਸ ਵਾਯਕੋਣਮੇ ੧ - ਗੁ
ਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੰਖ੩ - ਉਪਦੇਸਗੁਰੂਬਾਣੀਕੇਜਾਪਕਾ ੪
- ੧੭ ਰੋਹਟਾ ਗ੍ਰਾਮ ਸੀਭੜੇਸੇ ਸਾਤਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਸਿੰਖ੩ - ਉਪਦੇਸਦਾਨ ਇਸਨਨਕਾ ੪
- ੧੮ ਗੁਣੀਕੇ ਗ੍ਰਾਮ ਰੋਹਟੇਸੇ ਛੱਕੋਸ ਪੱਛਮ ਰਾਜਨਭੇ ੧ - ਗੁਰਦੁ
ਆਰਾ ੨ - ਸਿੰਖ੩ - ਉਪਦੇਸਹਰਿਕੁਕ੍ਰੀਕਾ ੪
- ੧੯ ਰਾਜੇ ਮਾਜਰਾ ਨਭੇਸੇ ਪੰਦਰਕੋਸ ਗੁਣੀਕੇਸੇ ਬਰਾਂਕੋਸ ਪੱਛਮ
੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੰਖ੩ - ਉਪਦੇਸਸਾਪਸੰਗਤਕੀਸੇਵਾ
ਕਾ ੪
- ੨੦ ਮੁਲੋਵਾਲ ਰਾਜੇ ਮਾਜਰੇਸੇ ਸਾਤਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਸਿੰਖ੩ - ਜਬਗੁਰੂਜੀ ਇਸਗ੍ਰਾਮਮੇ ਗਏ ਗੋਂਦਾਲੇ ਵਕਦਰਸ
ਨਕੋ ਆਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਆਰਮਾਦਈ ਜਲਲਿਆਏ ਉਸ
ਨੇ ਕਹਾ ਜੀਕੁਏ ਕਾਜਲਖਾਰਾਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਚਨਕੀ ਅਖੀ
ਰਾਹੇ ਜਾਓਲਿਆਓ ਗੋਂਦਾਲੇ ਆਯਾ ਉਸਦਿਨ ਸੇਕੁਆਮਿੰ
ਰਾਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਗੋਂਦੇਕੋ ਚੌਪਰਕੀ ਪੰਗਦਈ ੪
- ੨੧ ਸੇਖਾ ਮੁਲੋਵਾਲਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸੇ
ਢੀ੩ - ਮੁਲੋਵਾਲਸੇ ਚਲ ਅੱਛੀਛਾਯਾ ਜਲਦੇਖਕੇ ਗੁਰੂ

ਗੁਰੂ

੭੮

ਜੀਨੇ ਗ੍ਰਾਮਕੀ ਪਰਲੀ ਚਿਰ ਤੇ ਰਾਕੀ ਅਯਾ ਅਪਨੇ ਗੁਰੂ ਮਾਧੋਦ
 ਸਬੈ ਰਾਗੀ ਕੇ ਕਹਨੇ ਸੇ ਉਹਾਂ ਕੇ ਨਾਂ ਮੀ ਆਦਮੀ ਤਿਲੋ ਕੇ ਨੇ ਕੁਛੁ ਸੇ
 ਵਾਨ ਕਰੀ ਬਾਹਰ ਸੇ ਲਕਰਨੇ ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਮੀ ਪਹੋ ਕੇ
 ਨਗਰ ਚਲ ਗਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਮੀ ਪਬੈ ਠੇ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਗੋ ਸੇ
 ਪੁਛਾ ਯਹ ਕੈ ਨਹੈ ਉਨਹੁ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਯਹ ਜਦੈ ਧੋ ਗੋ ਤਵ ਲੇ
 ਜਦੈ ਕੇ ਬਾਹੀ ਏ ਕਾ ਚੋ ਪਰੀ ਤਿਲੋ ਕਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀ ਆ
 ਜਦੈ ਧੋ ਅਕਲ ਕੇ ਮੰ ਧੋ ਆਇ ਨ ਕਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੀ ਆ ਹੋ ਏ ਗਾ ਖੇ
 ਹੀ ਆ ਤੁਬ ਸੇ ਉਨ ਕੇ ਬਾਈ ਸਗਾਂ ਮ ਉ ਜੜ ਕੇ ਮੇਰ ਟ ਹ ਸੁ ਨਾ ਪੁਰ
 ਕੇ ਸਮੀ ਪਜਾ ਏ ਬਸੇ ਜਟ ਵਾਨਾਂ ਮ ਸੇ ਪੁਸਿੰ ਧ ਹੈ ਆਇ ਨ ਹੀ ਕੇ
 ਬੀ ਚ ਸੇ ਧ ਰ ਮ ਸਿੰ ਪ ਖਿ ਯਾ ਰਾ ਬਾ ਗੁਰੂ ਦੁ ਰਾ ਗਾ ਮ ਸੇ ਪੈ ਨ ਕੋ ਸ
 ਹੈ ਵਹਾਂ ਹੀ ਉ ਜੜ ਹੁ ਆ ਮਾ ਧੋ ਦਾ ਸ ਕਾ ਰੂ ਰ ਹੈ ੪

੭੯

੭੯ ਗੁਰੂ ਦੁ ਰਾ ੨ - ਸਿੰ ਖ ੩ - ਗ੍ਰਾਮ ਸੇ ਪੈ ਨ ਕੋ ਸ ਵ ਲੇ ਗੁਰੂ ਦੁ ਰੇ
 ਸੇ ਬੈ ਕੀ ਸੀ ਰ ਜ ਲਿ ਆ ਕ ਰ ਏ ਕ ਪ੍ਰੇ ਮ ਨੇ ਗ੍ਰਾ ਮ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਜ ਗਾ
 ਬ ਨਾ ਏ ਆ ਬ ਰ ਨ ਲੇ ਮੇ ਮ ਹਾਰ ਜ ਆ ਲਾ ਸਿੰ ਪ ਕੀ ਬੇ ਟੀ ਬੀ ਬੀ
 ਪੁ ਧ ਨ ਪਾ ਸ ਖ ਬ ਰ ਕ ਰੀ ਗ ਉ ਸ ਨੇ ਸ ਤ ਹ ਲ ਕੀ ਜਿ ਮੀ ਨ ਏ ਧ ਰ
 ਲ ਗਾ ਏ ਏ ਕੀ ਪ ਰ ਲੀ ਤ ਰ ਫ ਲ ਗਾ ਏ ੪

੮੦

੮੦ ਕਟੁ ਗਾਂ ਮ ਸੇ ਖੇ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਵ ਖ ਣ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ ਰਾ ੨ - ਸਿਰ
 ਮ ਲੇ ੩ - ਏ ਗਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ ਏ ਤ ਬ ਪ੍ਰੇ ਮੀ ਸਿੰ ਖ ਨੈ ਪੁ ਸੁ ਕੀ ਆ
 ਪ ਮੇ ਸੁ ਰ ਪਾ ਪ ਤੀ ਹੇ ਤ ਬ ਨ ਵਾ ਸ ਕ ਰੇ ਵ ਕੇ ਏ ਏ ਆ ਧ ਨ ਕ ਰੇ
 ਸੁ ਨ ਕ ਰ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉ ਝ ਵੀ ਆ ਕਾ ਹੇ ਰੇ ਬ ਨ ਖੋ ਜ ਨ ਏ ਤ ਆ ਏ ੪

੮੧

੮੧ ਫਰ ਵ ਹੀ ਕਟੁ ਸੇ ਚਾ ਰ ਕੋ ਸ ਪ ਛ ਮ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ ਰਾ ੨ - ਸਿੰ ਖ
 ੩ - ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਸੁ ਭ ਮ ਆ ਰ ਗ ਮੇ ਚ ਲ ਨੇ ਕ ੪

ਤੀਰਥ 1

੧੯

ਹਫ਼ਾਯਾ ਠਰਣਾ ਹੀ ਸੇ ਤੀਨ ਕੋ ਸ ਪੰਛਮ 1 - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ
ਸਿੰਖ 3 - ਹਫ਼ਿਆ ਏ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਏ ਕਾ ਆ ਵ ਮੀ ਤਿ ਪ ਚ
ਕੇ ਪੜਾ ਥਾ ਦੁ ਖੀ ਦੇ ਖ ਕ ਰ ਬ ਚ ਨ ਕੀ ਆ ਯ ਹ ਜੋ ਤੇ ਰੇ ਸ ਮੀ
ਪ ਜ ਲ ਕਾ ਟੇ ਭਾ ਹੈ ਇ ਸ ਮੇ ਅ ਸੁ ਨ ਕ ਰ ਤ ਪ ਜਾ ਤਾਰ ਹੇ ਗਾ ॥
ਉ ਸ ਨੇ ਅ ਸੁ ਨ ਕੀ ਆ ਤ ਪ ਦੂ ਰ ਦੁ ਆ ॥ ਐ ਰ ਅ ਨੀ ਠ ਲੋ ਕ ਰ
ਜੀ ਹੁ ਏ ਕੁ ਛੁ ਵਿ ਨ ਦਾ ਸ ਕ ਰ ਗੁ ਰ ਆ ਗੇ ਚ ਲੇ ४

੨੬

ਮੋੜ ਵਿਲੋ ਹਫ਼ਿਆ ਏ ਸੇ ਛੀ ਕਿ ਸ ਪੰਛਮ 1 - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ
ਲਟਾ ਮੇ 2 - ਸਿੰਖ 3 - ਹਫ਼ਿਆ ਏ ਸੇ ਚ ਲ ਕ ਰ ਗੁ ਰੂ ਜੀ
ਧੋ ਲੇ ਗਾ ਅ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਪ ਹੁ ਚੇ ਘੋ ਕਾ ਅ ਰੀ ਪ ਕਾ ਆ ਗੇ ਨ ਗ
ਯਾ ਉ ਹਾ ਸੇ ਬ ਰ ਲ ਕੇ ਸੋ ਹੀ ਵ ਲ ਗਾ ਮੇ ਸੁ ਚੇ ਤਾ ਕੀ ਆ ॥ ਡੇ ਰ ਠ
ਲ ਵ ਮੇ ਕੀ ਆ ਇ ਸੀ ਗਾ ਮੇ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇ ਕੋ ਤ ਸੋ ਕ ਪ ਲਾ ਗ
ਉ ਦ ਨ ਕ ਰੀ ४

੨੭

ਭੰਦੇਰ ਮੋੜਾ ਸੇ ਗ ਆ ਠ ਕੋ ਸ ਵੱਖਣ 1 - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ 2 - ਸਿ
ਹੀ ਗ 3 - ਇ ਸ ਗਾ ਅ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਪ ਹੁ ਰ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿੰਖ ਤੇ ਜ
ਪੁ ਛੇ ਡੇ ਰਾ ਕ ਹਾਂ ਕ ਰੇ ਠੇ ਗੇ ਨੇ ਕ ਠਾ ਪੁ ਆ ਰੇ ਕੇ ਘ ਰ ਲੋ ਗੇ ਕੋ ਸ
ਧਾ ਹੀ ਨ ਜਾ ਨ ਕੇ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਆ ਗੇ ਚ ਲ ਅ ਲੀ ਸੇ ਰ ਪ ਹੁ ਚੇ
ਰਾ ਜ ਨਾ ਭੇ ਕਾ ४

੨੮

ਅਲੀ ਸੇ ਰ ਗਾ ਮ ਭੰਦੇ ਰ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਵੱਖਣ 1 - ਗੁਰੂ
ਦੁਆਰਾ 2 - ਪ ਜਾ ਹੀ ਕ ਬੀ ਰ ਹ ਤਾ ਹੈ ਕ ਬੀ ਖਾਲੀ 3 - ਗੁਰੂ
ਜੀ ਆ ਗੇ ਗ ਏ ਭੰਦੇ ਰ ਕੇ ਲੋ ਗੇ ਨੇ ਜ ਨਾ ਅ ਛੁ ਨਾ ਹੁ ਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਆ ਗੇ ਚ ਲੇ ਗ ਏ ॥ ਗੁ ਰੂ ਕੀ ਭੇ ਲੀ ਧੋ ਲੀ ਕੇ ਵ ਕੇ ਲੋ ਕ ਰ
ਮੱਥਾ ਟੇ ਕ ਨੇ ਚ ਲੇ ਰ ਸ ਤੇ ਮੇ ਏ ਕ ਆ ਵ ਮੀ ਮਿ ਲ ਪੁ ਛੁ ਭੰਦੇ

੯ ਗੁਰੂ

- ੮੦ ਗੁਰੂ ਕੋ ਕਿ ਅਭੇਟ ਵਈ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਅਨਮੁੱਲਾ ਵਰ ਸਨ ਕੀ
ਆਇਨ ਦੁਨੇ ਕਹਾ ਹਮ ਭੀ ਦੈ ਸਾ ਕਰੇ ਗੇ ਰਸ ਤੇ ਮੇ ਬੈਠ ਗੁ
ਕੁਖਾਇ ਟਕੇ ਜਮੀਨ ਮੇ ਗੁਰੂ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਚਲੇ ਅ
ਏ ਅੇ ਸਾ ਹੀ ਅਨਮੁੱਲਾ ਵਰ ਸਨ ਅਲੀ ਸੇ ਰ ਕੇ ਲੋ ਗੋ ਨੇ ਕੀ
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਰਹ ਕਰ ਆ ਗੇ ਗਏ ੪
- ੮੧ ਜੋਗਾ ਗੁਮ ਅਲੀ ਸੇ ਰ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸ ਟਾ ਯ ਕੋ ਲੁ ਮੇ ੧ -
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ ਕ ਬੀ ਕ ਬੀ ਰਹ ਤਾ ਹੈ ੩ -
ਅਲੀ ਸੇ ਰ ਸੇ ਉਠ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇ ਸਗਾ ਮ ਮੇ ਉਤਰੇ ਦੇ
ਪਹਰ ਤ ਕ ਕੇ ਈ ਆ ਵ ਮੀ ਨਾ ਦੇ ਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁ
ਅਸੁੰਨ ਸਾ ਹੈ ਈ ਗਾਂ ਸੇ ਆ ਗੇ ਚਲੇ ॥ ੪
- ੮੨ ਭੁਪਾਲ ਗੁਮ ਜੋਗੇ ਸੇ ਚਾਰ ਕੋ ਸ ਅਗਨਿ ਕੋ ਲੁ ਮੇ ੧ -
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਏ ਕ ਰਾ ਤ ਈ ਗਾਂ ਵਾ ਸ ਕੀ ਅਲੇ
ਗੋ ਨੇ ਪ੍ਰੇ ਮ ਸੇ ਸੇ ਟਾ ਕ ਰੀ ੪
- ੮੩ ਖੀਦ ਗੁਮ ਭੁਪਾਲ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸ ਸੀ ਸਾ ਨ ਕੋ ਲੁ ਮੇ ੧ - ਗੁ
ਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਭੁਪਾਲ ਸੇ ਚ ਲ ਕ ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ
ਹਾਂ ਤੀ ਨ ਰੋ ਜ ਰ ਹੇ ਏ ਕ ਸਿ ਘਾ ਪ੍ਰੇ ਮੀ ਸ ਮੀ ਪ ਬੈਠ ਤਾ ਉਸ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਰ ਦੀ ਆ ਆ ਜੋ ਸ਼ਿ ਰਾ ਵ ਰੀ ਮੇ ਟ ਰ ਤੇ ਗਾ
ਤੇ ਏ ਕੋ ਵੇ ਹ ਗ ਮਿ ਲੇ ਗਾ ੪
- ੮੪ ਸਮਾਯ ਗੁਮ ਖੀਦੇ ਸੇ ਦੋ ਕੋ ਸ ਨੈ ਰ ਤ ਕੋ ਲੁ ਮੇ ੧ - ਗੁ
ਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ ਕ ਬੀ ਕ ਬੀ ਰਹ ਤਾ ਹੈ ੩ - ਇਸ
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਸਾ ਖ ਜ ਗੀ ਰ ਨ ਹੀ ੪
- ੮੫ ਭੁੱਖੀ ਕ ਸ ਬਾ ਸਮਾਯ ਸੇ ਏ ਕ ਕੋ ਸ ਦੰ ਖ ਟ ੧ - ਗੁਰੂ

ਤੀਰਥ:

ਗੁਰੂ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਜੀਖੀਵੇਸੈਚਲੇਥੇਤਬਰਸਤੇ
 ਮੇਪਸੋਰਕੀਸੰਗਤਮਿਲੀ ਸਮਾਯਕੇਗੁਰਦੁਰੇਕੀਜਗਾਬ
 ਨਕੇਬਿਛੁਤਲੇਬੈਰ ਉਨਸੇਭੇਟਪੁਜਾਲਈਗਭਿੱਖੀਪਹਰ
 ਏਕੋਜਸਮੀਪਰਕਾਬਿਦਾਕਰੀ ਅਪਭਿਖੀਰਹੇਗਊਹ
 ਚਾਹਲਗੇਤਕੇਜਿਮੀਦਾਰਕੇ ਸੁਲਤਾਨਕੀਸੇਵਕੀਸੇਹ
 ਟਾਯਕੇ ਸੁਭਜਗਾਫਤੇਪਾਦਨੇਹੇਤ ਪਾਂਚਤੀਰਥਖਸੇਮਨ
 ਮਗੀਕੁਥਾ ੪

੩੪ ਗੁਰਨੇ ਗਾਮ ਭਿੱਖੀਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋਣਮੇ ੧ - ਗੁ
 ਰੂ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਭਿੱਖੀਸੇਆਏ ੪

੩੫ ਖਾਲ ਗਾਮ ਗੁਰਨੇਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਟਾਯਕੋਣਮੇ ੧ - ਗੁਰਦੁ
 ਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾਂਬਾਹਮਣਨੇਸੇਟਾਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀ
 ਨੇਬਾਹਮਣਕੋਆਗਮਾਦਈ। ਕੁਆਮਰਬਟਕਾਪੇਡੁਲ
 ਗਾਓ ਉਸਨੇਦੋਨੋਲਗਾਏ ਅਬਤਕਲਗਰਹੇਏ ੪

੩੬ ਭਿੱਖੀਗਾਮ ਖਾਲੇਸੇਛੀਕੋਸ ਉਂ ੧ - ਗੁਰਦੁਰ ੨ - ਸਿੱਖ
 ੩ - ਖਾਲੇਸੇਈਹਾਂਆਏ ੪

੩੭ ਮੋੜਸਾਬੈਕੇ ਗਾਮ ਭਿੱਖੀਸੇਪਾਂਚਕੋਸਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁ
 ਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਖਾਲੇਸੇਚਲਕਰ ਗੁਰੂਜੀਇਸਗਾਮਕੇ
 ਸਮੀਪਸੰਭੁਤਲੇਭੈਰਾਕਰਨੇਲਗੇ ਤਬਗਾਉਕੇਏਕਆਦ
 ਮੀਨੇਕਰਆਇਸਮੇਵੇਟਰਹਤਾਹੈ ਰਾਤਕੋਦੁਖਦੇਟੇਗਾ।
 ਆਪਅੰਰਬਿਛੁਤਲੇਭੈਰਾਕਰੇ। ਸੁਨਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
 ਰਆਮਬਸੇਆਗੇਈਹਾਂਦੇਟਨਹੀਰਹੇਗਾ। ਭੈਰਾਕੀਆ
 ਰਾਤਕੋਭੁਤਆਯਾ ਦੁਰਖਜਾਹੋਕਰਅਰਜਕਰੀ। ਆਗੇ

੯ ਗੁਰੂ

- ੯੨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੀ ਛੁਟੀ ਦਿਖਾਯ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਕਾ ਕੋ
 ਇੰਦੁਲ ਸੇ ਨਿਕਾਸ ਆਈ ਹਾਰਹਾ ਅਮ ਬਕਹਾਂ ਆਗਾ
 ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਬੀ ਬਠਿੰਡੇ ਕੇ ਕਿਲੇ ਮੇ ਬਸੇ ਟੇਰ
 ਜ ਬ ਬਲੀ ਨਿਕਾਲੇ ਗਾ ਜਹਾਂ ਕਹੇ ਗਾ ਤਹਾਂ ਰਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਈਹਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਰਹੇ ਏਕ ਤਲਾ ਦੁਲ ਗਣਾ ਯਾ ੪
- ੩੯ ਮਾਈ ਸਰਖਾਨਾ ਗ੍ਰਾਮ ਮੌੜਾ ਸੇ ਤੀ ਨਕੋ ਸ ਫਾਯ ਦ ਕੋ ਟਮੇ ੧-
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਤਿੰਤਰ ਸਰ ਗੁਰੂ ਬਾਨ ਬਾਹਰ ਹੈ
 ਦੁਜਾ ਅੰਦਰ ਹੈ ਈਹਾਂ ਦੇ ਟੀ ਕਾ ਥਾਂ ਨਹੈ ਖਨੇ ਪਾਂਚ ਗ੍ਰਾਮ ਹੈ ੪
- ੩੯ ਸਾ ਬੋ ਕੀ ਤਲ ਟੰਡੀ ਮਾਈ ਸਰਖਾਨੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸ ਵੱਖ ਟ ੧-
 ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਬਡੇ ਦਰ ਬਾਰ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕਦਮ
 ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਹੈ ੪
- ੪੦ ੦੧ - ਮੰਜੀ ਗੁਰੂ ਸਰ ਪੇ ੨ - ੦੩ - ਜਹਾਂ ਦੁਸਾਲੇ ਮੇ ਮਿ
 ਤਕਾ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਨੇ ਕਾਰ ਕਾ ਢੀ ੪
- ੪੧ ਧਰਮੁ ਦੇ ਕੋਟ ਗ੍ਰਾਮ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਬ ਸੇ ਦਸ ਕੋ ਸ ਅਗਨਿ
 ਕੋ ਟਮੇ ੧ - ਸੁਲੀ ਸਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾਂ ਬੋ ਰਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਾ ਘੋੜਾ ਝੁਰਾਯਾ ਬੋੜੀ ਦੂਰ ਲੇਜਾ ਕਰ ਮੰਧਾ ਹੋ ਗਯਾ ਦਿ
 ਨ ਚੜ੍ਹੇ ਪਕੜਾ ਚਾਯਾ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਮੇ ਅਘ ਕੀ ਅ
 ਦਰ ਮਾ ਕਰੀ ਹੈ ਦੇ ਰੁ ਦੇ ਟੇ ੧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ ਦੇ ਰੁ
 ਲੀ ਗੁਨ ਕੇ ਦੁਹੰਡ ਕੇ ਬਿਛੁਪੇ ਚੜ੍ਹ ਤਿਸ ਕੀ ਝਾਲੀ ਉਪਰ ਸੇ
 ਤੋੜ ਤੀ ਖੀਲ ਕੜੀ ਪੇ ਪੇ ਟਾ ਟਿਕਾ ਯ ਸੁਲੀ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਮਰ ਗਯਾ
 ਇਸ ਲੀ ਏ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਲੀ ਸਰ ਹੈ ੪
- ੪੨ ਬਰੇ ਗਾਮ ਧਰਮੁ ਦੇ ਕੋਟ ਸੇ ਸਾਤ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਗੁ

- ੮੨- ਸਿੱਖੜ- ਇਸਗਾਮਮੇਗੁਰੂਜੀਚਮਾਸਾਰਹੇ ਲੋਕਾਂ
 ਨੇਬਹੁਤਸੇਵਾਕਰੀਹੁਕਮਦੀਆਪੁਰਾਨੇਪੁਰਛੋਰੁਕੇਨਏ
 ਬਨਾਇਲੇਦੇਧਨਧਾਨਸਬਾਦਿਨੇਮੇਬਹੁਤਹੋਏਗਾ ੪
- ੮੩ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ਬਰੇਸੇਸਤਕੋਸ ਪੁਰਬ ਬੋਹਆਪਾਸ ੧- ਗੁ
 ਰੁਦੁਰਾ ੨- ਨਿਰਮਲੇੜ- ਇਸਗਾਮਮੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘਜੀਭੁਆਏ ੪
- ੮੪ ਸੰਗੋੜੀਗਾਮ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰੇਸੇਦੋਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰੁਦੁ
 ਰਾ ੨- ਸਿੱਖੜ- ਗੋਬਿੰਦਪੁਰੇਸੇਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਆਏ ੪
- ੮੫ ਗਾਗਾ ਗਾਮ ਸੰਗੋੜੀਸੇਅਠਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰੁਦੁਰਾ
 ੨- ਸਿੱਖੜ- ਇਸਨਗਰਕੇਲੋਗੋਨੇਗੁਰੂਕੇਪਾਸਹਾਰਿ
 ਯੋਸੇਪਾਸਛੀਨਲੀਆਗੁਰੂਜੀਪਾਸਠਰਿਆਦਹੁ
 ਈਸੁਨਕੇਚੁਪਰਹੇਕੁਛਬਹਸਠਨਾਦੀਆਪੀਛੇਉਸ
 ਗਾਮਕੇਲੋਕਅਪਰਾਧਖਮਾਕਰਾਟਨੇਆਏ ਸੇਬਖਸੇ॥
 ਅਰਕਹਾਭੁਮਬਯੋਗੋਥੋੜੇ ਹੋਏਗੋਸੁਰਬੀਰ ੪
- ੮੬ ਲੇਲਗਾਮ ਗਾਗੋਸੇਚਾਰਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰੁਦੁਰਾ ੨-
 ਸਿੱਖੜ- ਈਹਾਗੁਰੂਜੀਗਾਗੋਸੇਆਏ ੪
- ੮੭ ਮੁਣਕ ਲੇਲਸੇਛੀਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋਣਮੇ ੧- ਗੁਰੁਦੁਰਾ
 ੨- ਸਿੱਖੜ- ਈਹਾਸਰਕਾਰਪਟਿਆਲੇਕਾਕਿਲਾ
 ਠੇ ਪਹਿਲੇਉਮਰਕੋਦੀਈਹਾਭੇਜੇਜਾਤੇਥੇ ਮਾਨੇਯਹੀਕਲ
 ਪਾਨੀਥਾ ੪
- ੮੮ ਅਕੋਰੜ ਗਾਮ ਮੁਨਕਸੇਤੀਨਕੋਸ ੧- ਗੁਰੁਦੁਰਾ ੨-
 ਸਿੱਖੜ- ਆਗੋਜਾਤੇਈਹਾਂਆਏ ੪

੮੪

੪੬

ਧਮਧਾਣ ਗਾਮ ਮਕਰੋਰੁ ਸੋਸਾਤੋਕੋਸ ਵੱਖਲ ੧ - ਗੁਰੂ
 ਦੁਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਆਏ ਸੁੰਦਰਜਗਾਦੇ
 ਖਕਰਟਿਕਗਏ ਨੰਦਲਾਲਸੁਹਨੇਕਾਬੇਟਾਮੀਹਾ ਜਲਕੀ
 ਸੇਵਾਕਰਨੇਲਗਾ ਬਡੀਸੇਵਾਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇ ਉ
 ਸਕੋਨਗਾਰਾਨਸਾਂਨਦੀਆਉਦਾਸੀਭੇਖਮੇਮਹੰਤਬਨਾ
 ਯਾਅਖਿਤਾਬੁਭਾਈਮੀਹਾਸਾਹਿਬਦੀਯਾ। ਭਾਈਮੀਹਾਜੀਨੇਪ
 ਹਲਾਰੇਲਾਲਖਮੀਰਬਨਾਯਾ। ਪਟਿਆਲੇਮੇਮਗਨੀਰਾ
 ਮਕਾ ਲਖਨਉਮੇਗੁਰੂਨਾਰਾਯਣਕਾਡੇਗਾਇਸੀਕੇਭੇਖਮੇ
 ਹੈ। ਫੇਰਯਹਭਾਈਮੀਹਾਜੀਗੁਰੂਦਸਮਕੀਤੀਸੇਵਾਕ
 ਰਤੇਰਹੇ। ੪

੫੦

ਬਹਰਜੱਖ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਕੁਰਖੇਰੁਮੇਕੋ
 ਰਦਾਂਪਾਂਡਵਾਂਨੇ ਅਪਨੀਲੜਾਈਸਮੇਚਾਰਯੱਖਪੜੇਕੀਏ
 ਥੇਜੋਕੋਈਬਾਹਰਭਾਗੇਪਕੜਕੇਬੀਚਗੇਰੇ ਉਨਮੇਰੋਥਾ
 ਯਹਜੱਖਹੈ ਨੀਚੇਇਸਕੇਸਰਸੂਤੀਚਲਤੀਹੈ। ਈਹਾਂਏ
 ਕਗੁਰੂਜੀਕਾਖਤੀਸਿੱਖਰਹਤਾਥਾ ਉਸਨੇਤੀਨਰੋਜਰ
 ਏ। ਨੌਲੀਬਰਵਾਲੇਕਲੋੜਸੇਲੇਈਹਾਂਤਕਪਹਲੀ
 ਯਾਤਾਕੇਗੁਰੂਦੁਰੇ ਪਟਯਾਲੇਕੇਰਾਜਮੇਹੈ। ਆਗੇਅੰ
 ਗੁਰੂਜੀਰਾਜਮੇਹੈ ੪

੫੧

ਕੈਥਲ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਜੀਕੈਥਲ
 ਜਾਤੇਹੁਏ ਬਹਿਰਜੱਖਵਾਲੇਸਿੱਖਕੋਸਾਥਲੇਗਏ ਕੈਥਲ
 ਉਸਨੇਅਪਨੇਭਾਈਕੇਘਰਮੇਡੇਰਾਕਰਾਯਾ ਕਈਰੋਜਰ
 ਹੋ। ਪਹਲੇਥੋੜੀਵੇਰਬਾਹਰਠਹਰੇਥੇ ਸੋਠੀਦੁਰਤੀਰਖ

ਤੀਰਥਃ

- ਪੰਗੁਰਦੁਰਾ ਬਨਾਹੁਆਹੈ ੪
- ੫੩ ਬਾਰਨਗਾਂਅ ਕੰਥਲਸੇਅਠਾਰਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਰਾ
੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਈਹਾਂਪ੍ਰੇਮੀਸਿੱਖਥਾ ਉਸਨੇਪਰਮੇਇਕਾਏ
ਪ੍ਰੇਮਸੇਸੇਟਕਠੀ ੪
- ੫੪ ਥਨੇਸ ਸਹਰ ਬਾਰਨੇਸੇਛੀਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਰਾ ਬ
ਨਤੀਰਥਪੈ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਗਹਣਕੇਮੇਲੇ
ਸਮੇਪਹੁਚੇ ਮਾਝੇਕੇਸਿੱਖਾਂਨੇਬੇਨਤੀਕਠੀਮਾਝੇਚਲੇ। ਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਆਅਥੀਤੀਰਥਯਾੜਾਕਰੇਰੇ ਸੁਨਕ
ਰਕਈਸੰਤਸਾਥਹੁਏ ੪
- ੫੫ ਬਨੀਬਦਰਪੁਰ ਥਨੇਸਰਸੇਗਆਰਾਂਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ ਗੁਰਦੁਰਾ
ਰਾ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਰੁਪਯਾਦੇਕਰਏ
ਕਸਿੱਖਕੁਆਲਗਾਦਨੇਹੇਤਛੋਡਾ ਉਸਨੇਕੁਆਲਗਾਦਾ
ਯਾ ਬਨੀਬਦਰਪੁਰਦੇਗਾਂਮਹੈ ੪ ਈਹਾਂਸੇਆਗੇਸਠੈ
ਲਗਾਮਲਿਖਾਹੈ ਉਸਕਾਪਤਾਨਹੀ
- ੫੬ ਕੜਮਾਨਕਪੁਰਜਮਨਾਸੇਪਾਰ ੧ - ੦੨ - ੦੩ - ਈ
ਹਾਏਕ ਮਲਕਦਾਸਸੰਤਰਹਤੇਥੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕੀ
ਇੰਛਾਰਖੰਤੇਥੇ ਉਨਕੇਦਰਸਨਦੀਆ ੪
- ੫੭ ਮਥਰਾ ਸਹਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਮਥਰਾਮੇ
ਕੀਸਟਿਲੇਕੇਉਪਰਮਕਾਨਹੈ ਆਗਰਾਕੀਸੜਕਪੈਸਹਰ
ਕੇਭੀਤਰ ੪
- ੫੮ ਆਗਰਾ ਸਹਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਰਾ ੨ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ -
ਆਗਰਾਮੇਮਾਈਥਾਂਨਮਹੱਲੇਮੇ ਗੁਰਦੁਰਾਹੈ ਉਸੀਮੇਸ

ਗੁਰੂ

੬੬

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪

੫੯

ਏਟਾਯਾ ਸੁਹਰ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਏਟਾ
ਯਾ ਜਮਨਾਕਿਨਾਰੇਹੈ ਈਹਾਂਡੀਗੁਰੂਜੀਉਤਰੇ ੪

੫੯

ਪ੍ਰਯਾਗਰਾਜ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ਅਹੀਯਾਪੁਰਮਹੱਲੇਮੇ
੩ - ਨਿਰਮਲੇ ੩ - ਈਹਾਂਗੁਰੂਸਾਹਬਆਏ ਤ੍ਰਿਬੇਈਪੈ

ਭੁੰਗਾਕੀਆ ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅੰਨਬਸੁ ਗਉ ਅਸੁਦਿ
ਦਾਨਕੀਏ ਸੰਗਤਨੇਬੇਨਤੀਕਰੀਕੇਈਦਿਨਈਹਾਂਨਿਵਾਸ

ਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਪਾਰਥਨਾਮਾਨੀ ਸਿੱਖੋਨੇਅਹੀਆਪੁਰ
ਮਹੱਲੇਮੇਟਿਕਾਏਗਈਹਾਂਹੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸ ਮਾਤਾਨਾਨਕੀਜੀ

ਨੇਬੇਨਤੀਕਰੀ ਹੇਪੁੜਆਪਕੇਪਿਤਾਕਾਬਚਨਹੈਭੁਮਾਰੇ
ਪੁਰਪੁਤਾਪੀਪੁੜਹੋਨੇਕ ਸੋਕਾਮਨਾਪੁਰੀਕਰੇਗ। ਅੰਪੋਤੋਕ

ਵਰਸਨਕਰੂੰ। ਮਾਤਾਕਾਬਚਨਸੁਨਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾ
ਸਤਗੁਰਤੁਮਾਰੀਆਸਾਪੁਰੀਕਰੇਗੇ। ਸੁਨਕੇਮਾਤਾਪ੍ਰਸੰ

ਨਹੂੰਈ। ਅਬਇਸਥਾਨਜੇਸੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਦਸਮਜੀ
ਨੇਅਪਨਾਪੁਗਟਹੋਨਾ ਬਿਚਿੜਨਾਟਕਕੇਛੁਠੇਅਪਾਯ

ਮੇਬਰਨਨਕੀਆਹੈ। ਸੋਸੋਤਾਲੇਗੋਕੇਕਾਨਪਵਿੜਕਰਣ
ਰਥਲਿਖਤੇਹੈ। ॥ ਅਬਮੇਅਪਨੀਕਥਾਬਖਾ

ਨੈ। ਤੁਪਸਾਧਤਾਜਿਹਾਬਿਧਿਮੁਹਿਆਨੇ। ਹੇਮਕੁੰਠਪਰਬ
ਤਹੈਜਹਾਂ। ਸਪਤਸ੍ਰਿਗਸੋਭਤਹੈਤਹਾਂ। ॥ ਸਪਤਸ੍ਰਿਗ

ਤਹਨਾਮਕਹਾਵਾ। ਪੰਚਰਾਜਜਹਜੇਗਕਮਾਵਾ। ਤਹਹ
ਮਅਧਿਕਤੁਪਸਿਯਾਸਾਧੀ। ਮਹਾਂਕਾਲਕਾਲਕਾਮਰ

ਧੀ। ॥ ਗੁਰੂਜੀਨੇਅਪਨੀਜਨਮਕਥਾਸੁਨਾਵਨਹੇਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘਾਨ ਸੇਆਏ ਉਸਥਾਨ ਕਾਪਤਾ ਅਰਥਿ ਪਾਸ ਦੇ
 ਵਤ ਕੇਨਾ ਮਸਹਤ ਅਪਨ ਤਪਕਰਨਾ ਲਿਖਾ ਹੈ ॥ ਉਸਥੇ
 ਆਗੇ ਤਾਤ ਮਾਤ ਮੁਰ ਅਲਖ ਅਰਥਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਜੋਗ ਸ
 ਧਨਾ ਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਭਾਉ ਭੇਦ
 ਪ੍ਰਥਿਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਬ ਅਇਸ ਮੁਹਿ ਵੀਆ ॥ ਤ
 ਬਹੁ ਮਜਨ ਮਕਲੁ ਮਹਿ ਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਆ ਪਨਾ ਅਫਰ
 ਰਲੇ ਨੇ ਮੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਮਲ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਅਕਾਲ ਕੀ
 ਆਗਿਆ ਕਾਰਨ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਆਗੇ ਮੇ ਅਪਨਾ ਸੁਤੁ ਤੋਹਿ ਨਿ
 ਵਾਜਾ ॥ ਪੰਚ ਪਚਰ ਕਰ ਬੇਕ ਹੁ ਸਾਜਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਕਾਲ ਕੇ
 ਬਚਨ ਸੇ ਅਪਨੇ ਕੋ ਤਾ ਕਾ ਪ੍ਰੰਤ ਬਤਾ ਯਾ ਹੈ ॥ ਅਰਜ ਚ
 ਤਹ ਭੈ ਧਰ ਮਚਲਾਇ ॥ ਕਬੁ ਧਕਰਨ ਤੇ ਲੋਕ ਹ ਵਾਇ ॥ ੨
 ੮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਤ ਮਧਰ ਮੋ ਕਾ ਬਿਸਰਾਰ ਕਰਨ ਅਫਤਾਰ
 ਹੋਨੇ ਕਾ ਪਯੋਜਨ ਕਹ ਯਾ ਹੈ ॥ ਇ ਸਕ ਬਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰਜ ਪ
 ਤਾ ਪਕੀ ਗਮਾਰ ਕੀ ਅੰਸ ਕੇ ਉਨ ਚਾ ਸ ਪਚਾ ਸ ਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਨ ਨ ਕੀ ਆ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮ ਕ੍ਰਿਟ ਸੁ ਮੇ ਰ ਹੈ ॥ ਜਿ ਸ
 ਮੇ ਅਨੇ ਕਭਾ ਤ ਕੇ ਨ ਵੀ ਨਾਲੇ ਬਹੁ ਤੇ ਮਨੇ ਹ ਰ ਪ ਖੀ ਬੋਲ ਤੇ
 ਵਿ ਬੁ ਮ ਸੁ ਗੀ ਧੀ ਵਾਲੇ ਫੂਲ ਖਿਲ ਰਹੇ ਵਿ ਬੁ ਧਾ ਤੁ ਅਰਮ
 ਟਿ ਗਣ ਚ ਮ ਕ ਰ ਹੇ ਥੋ ॥ ਉ ਸ ਕੇ ਸਾ ਤ ਸਿੰਗੇ ਮੇ ਅਨੇ ਕ ਮੁ ਨੀ
 ਤ ਪ ਕ ਰ ਤੇ ਥੋ ॥ ਜਿ ਨ ਮੇ ਏ ਕ ਮੁ ਨੀ ਕਾ ਰੂ ਪ ਧ ਰ ਅ ਕਾਲ ਆ
 ਪ ਉ ਗੁ ਤ ਪ ਕ ਰ ਤੇ ਭ ਏ ॥ ਜਿ ਨ ਕੇ ਉ ਗੁ ਤ ਪ ਕੇ ਦੇ ਖ ਦੇ ਵ ਗ
 ਟੋ ਨੇ ਬੁ ਹ ਮਾ ਜੀ ਸੇ ਪੁ ਲ ਕੀ ਆ ॥ ਯ ਹ ਉ ਗੁ ਤ ਪ ਕਿ ਸ ਨੇ ਕੇ
 ਨ ਪ ਯੋ ਜ ਨ ਹੇ ਤ ਕੀ ਆ ਹੈ ॥ ਸੁ ਨ ਕ ਰ ਬੁ ਹ ਮਾ ਜੀ ਨੇ ਉ ਤੁ ਵੀ

੯ ਗੁਰੂ

੯੮

ਅਗਾਯਹਉਂਗੁਤਪਤੁਮਾਗੀਰਖਾਹੇਤਪਰਮੇਸੁਰਨੇਆਪ
 ਕੀਆਹੈ॥ਪ੍ਰਿਥੀਮੰਡੁਲਮੇਅੰਰੰਗਯਦਨਾਸੁਰਨੇਜੋਤੁਮਾ
 ਰੇਮੰਦਰਗੇਰੇਹੈਰਾਫਣਕੰਸਦਤ ਉਸਕੇਮਾਰਨੇਫਾਲਾਯ
 ਹਤਪਸੀਪੁੰਚਚੇਗਾ॥ਤਬਤੁਮਨੇਭੀਜਾਕਰਮਨੁਜਸ
 ਗੀਰਧਾਰਨੇ ਅਰਇਸਤਪਸੀਕੀਪੁਰਾਨੀਕਥਾਸੁਨੇ॥ਸ
 ਤਨੁਗਕੇਸਮੇਰਾਖਸੋਨੇਤੁਮਾਰੇਸਦਨਛੀਨਲੀਯੇ॥ਤੁਮ
 ਨੇਭਗਵਤੀਕੀਉਸਤਤੀਕਗੀ॥ਦੇਦੀਨੇਪ੍ਰਣਕੀਆਤੁਮਾ
 ਰੇਸੰਤੁਹਨੋਗੀ॥ਹਨਕੇਲਪੁਮੁਰਤਧਾਰਾਬੰਧਮਪਰਬਤ
 ਮੋਥਿਤਹੁਈ॥ਪੀਛੇਸੇ ਬੇਲ ਸੁਬੇਲਦੋਰਾਖਸਬੁਡੀਸੇਨਾ
 ਲੇਦੇਦੀਕੋਖੇਜੁਭੈਹੁਏ॥ਇਸਤਪਸੀਕੋਪੁਛਤੇਤੁਏ॥ਹੇਤਪ
 ਸੀ ਏਕਮਨੇਹਰਸੰਦਰਇਸ਼ੀਤੇਨੇਦੇਖੀਹੋਤੇਰਮੇਬੁਠਾਉ
 ਸੁਨਕਰਕੋਪਸੇਤਪਸੀਨੇਕਹਾਰੇਮੁਦੋਕਮਾਬਕਬਾਦਕਰ
 ਤੇਹੋ॥ਦਹੁਤੇਜਗਤਮਾਤੁਭਗਵਤੀਦੁਰਗਾਹੈ॥ਤਪਸੀ
 ਕਾਬਚਨਸੁਨਕੋਪਕਰਦੈਤਉਸੇਮਾਰਨੇਆਏ॥ਤਬਤ
 ਪਸੀਨੇਜਾਨਮੈਅਰਮੇਰੇਚੇਲੇਬੁਹਮਨਹੈ॥ਬੁਕਟੇਕਧ
 ਰਮਜੁਧਕਠਨੇਕਨਗੀ॥ਯਾਂਤੇ ਇਨਕੇਨਾਸਹੇਭਕੋਈਖੰ
 ਝੀਪੁਰਖਸਾਜੈ॥ਅੰਮੇਸੇਬਿਚਾਰਕੇਅਪਨੇਤਲੇਕੀਸਿੰਘ
 ਖਾਲਕੋਪਸੇਝੂੰਅੰਮੇਸੇਕਹਬਾਝੀ॥ਤਾਂਸੇਏਕਸਸੁਧਾਰੀਛੁੰ
 ਝੀਨਿਕਸਾ॥ਤਿਸਨੇਬੇਲਸੁਬੇਲਅੰਤਿਨਕੀਸਕੁਸੇਨਾ
 ਸਿੰਘਾਰਕਰੀ॥ਉਸਸਮੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕਰਭਗਵਤੀਨੇਉਸ
 ਕੇਬਰਦੀਆਜਬੁਠੀਯਾਦਕਰੇਗਾ॥ਏਕਦਾਰਤੇਰੇਪਾਸ
 ਆਏਗੀ॥ਅਪਬਸੇਨਾਮਤੇਰਾਦੁਸੁਦਮਨਹੁਆਮਰ

ਤੂੰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸੇ ਹੁਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਖਾਲਸਾ
 ਹੋਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕਰਭਗ ਦੁਤੀਲੇ ਪਹੁੰਚੀ। ਦੁਸ਼ਟ ਮ
 ਨ ਅਪਨੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਆਯਾ। ਤਪਸੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਹੋ ਕੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨ ਕੋ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਅੰਛਾ ਹੁਆ। ਤੈਨੇ ਭੁਗ
 ਦੁਤੀ ਸੇ ਜੁੰਧ ਕਾ ਬਰ ਪਾਯਾ। ਮੈਨੇ ਭੀ ਤੁਝੇ ਖਾਲਸੇ ਜੁੰਧ ਹੇਤ
 ਹੀ ਨਿਕਾਸਾ ਥਾ। ਜਿਹੇ ਦੇ ਦਗੋਣੇ ਅਬ ਉਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਜੁੰਧ
 ਕਾ ਸਮਾਸ ਮੀ ਪਿਆ ਯਾ ਹੈ। ਤੁਮ ਭੀ ਸਿੰਘ ਟੇ ਸਹੇਤ ਮਨੁ
 ਜ ਸਰੀਰ ਧਾਰੋ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦੁਨ ਕੋ ਆਗਾ ਕਰੀ। ਉ
 ਸੀ ਸਮੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਅਪਨੇ ਪਾਰਖ ਦੇ ਕੋ ਆਗਾ
 ਦਈ ਬਿਮਾਨ ਮੇ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨ ਕੋ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਲਿ
 ਆਵਹੁ ਸੁਨ ਕਰ ਵਹੁ ਲਿਆਏ। ਦੁਸ਼ਟ ਮਨ ਨੇ ਆਇ
 ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਕਾਲ ਨੇ ਆਗਾ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਤੁ
 ਮਾਰੇ ਪਿਤਾ ਤੁਪਸੀ ਨੇ ਧਰਮ ਰੰਛਾ ਹੇਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੀਆ
 ਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਰਖਾ ਹੇਤ ਤੁਮ ਉਨ ਕੇ ਗ੍ਰਹ ਮੇ ਅਵਤਾਰ
 ਲੈ ਵੋ। ਸੁਨ ਕਰ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨ ਨੇ ਪਾਰਖ ਨਾ ਕਰੀ ਮੈ ਅਪ
 ਕੇ ਚਰਨੋ ਕਾ ਫਿ ਯੋਗ ਨਹੀ ਸਹਾਰ ਸਕਤਾ। ਤੈ ਭੀ ਅਮੇਟ
 ਜਾਨ ਕੇ ਮੈਨੇ ਆਪ ਕੀ ਆਗਾ ਆਨੀ। ਅਬੀ ਜਾ ਕਰਮਾ
 ਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਕੇ ਉਦਰ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲੇਤਾ ਹੂੰ। ਸੋ ਸੰਬੁਤ ਸ
 ਤਾਰਾ ਸੈ ਤੇ ਈ ਮੇ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ਸੰਤੇ ਕੇ ਸਾਮੀ ਪ ਪਯਾ ਗਰਾਜ
 ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲੀਆ। ਸੋ ਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾ ਤੁ ਦੇ ਅਪ ਆਇ
 ਕੇ ਆਰੰਭ ਮੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਮੁਰ ਪਿਤਾ ਪੁਰ ਬਕਿ ਯਸ
 ਪਯਾਨਾ। ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ ਕੇ ਤੀਰਥ ਨਾ ਨਾ। ਜ ਬਹੀ ਜਾ ਤਰ੍ਹਿ

੯ ਗੁਰੂ

੯੦

ਬੇਟੀ ਭਏ। ਪੁੰਨ ਦਯਾ ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ। ੧। ਤਹੀ ਪ੍ਰ
 ਕਾ ਸਹ ਮਾਰਾ ਭਾਇਓ। ਅਰਜਨ ਮਥਾ ਨ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਪਟ
 ਨਾ ਸਹ ਰ ਬਿਖੇ ਭੁਫਲ ਇਓ। ਅੰਸੇ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਕ
 ਰਨ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਾ ਮਥਾ ਨ ਸਹਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਹੈ
 ਨੇ ਕੀ ਕਥਾ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਅਰ ਕਥਾ ਕਾ ਬਰਨ ਨ ਅਨੇ ਕਠਾ
 ਤੁਸੇ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਨਾ ਮਥਾ ਨ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਏਕ ਹੀ
 ਹੋਤੇ ਹੈ। ਅਰ ਪੂਰ ਬਣੀ ਕਥਾ ਮੇ ਹੇ ਮਕੰਟ ਕਾ ਸੁਮੇ ਰਾਮ
 ਰ ਬਲਿਖਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗ ਬਹਾ ਫ ਜੀ ਕੇ ਅਕਾਲ ਕਾ ਤ ਪ ਸੀ ਰੂ
 ਪ ਲਿਖਾ ਗੁਰੂ ਗੋ ਬਿਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਖਾਲ ਸੇ ਜ
 ਨ ਮ ਹੇ ਨ ਲਿਖਾ। ਅਰ ਖਾਲ ਸੇ ਹੇ ਨੇ ਸੇ ਤੇ ਰ ਨਾ ਮ ਖਾਲ
 ਸਾ ਹੇ ਗ ਲਿਖਾ। ਸੇ ਸਭੀ ਲਿਖ ਨਾ ਪੂਰ ਬਲਿਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਬਰਨੇ ਸੇ ਬਿਹੰ ਪ ਸਿੰਘ ਹੋ ਤਾ ਹੈ। ਕਾ ਹੇ ਤੇ ਹੇ ਮਕੰਟ ਕਾ ਪ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਡਰਾ ਜ ਕੇ ਯੇ ਗ ਥਾ ਨ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਲਿਖਾ
 ਹੈ। ਅੰ ਪੰਡਰਾ ਜ ਨੇ ਜੇ ਗ ਸ ਪ ਤ ਸਿੰਗ ਮੇ ਕੀ ਆ ਉਹਾਂ ਹੀ ਗੁ
 ਜਰਾ ਆ ਗੇ ਕ ਹੀ ਨ ਹੀ ਗ ਯਾ ਯ ਹ ਆ ਗੇ ਲਿਖੇ ਗੇ। ਗੁ
 ਰੂ ਤੇ ਗ ਬਹਾ ਫ ਜੀ ਕਾ ਪੂਰ ਬ ਤ ਪ ਸੀ ਹੋ ਨ ਨ ਹੀ ਲਿਖਾ ਤੁ ਪ
 ਸਾ ਧ ਤ ਹ ਰ ਮੇ ਹ ਬੁਲਾਯੇ ਅੰ ਸੇ ਅ ਪ ਨ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਅ
 ਰ ਖਾਲ ਸੇ ਅ ਪ ਨ ਜ ਨ ਮ ਨ ਹੀ ਲਿਖਾ ਨ ਖਾਲ ਸੇ ਹੇ ਨੇ ਸੇ
 ਖਾਲ ਸਾ ਕ ਹਾ ਟੇ ਗ ਯ ਹ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਅਰ ਲਿਖ ਨਾ ਉ ਨ ਹੀ
 ਕਾ ਸੰ ਚਾ ਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ ਖਾਲ ਸ ਸੁੰ ਫ ਧ ਰ ਮ ਕੇ ਧਾ ਰ ਨੇ ਸੇ ਖ ਲ
 ਸਾ ਜਾ ਨੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਤ ਪ ਥਾ ਨ ਕਾ ਪ ਤਾ ਮ ਹਾ ਭਾ ਬ ਤ ਕੇ ਬ
 ਚ ਨੇ ਸੇ ਮੇ ਲ ਕੇ ਲਿਖ ਤੇ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਤ ਮੇ ਹੇ ਮਕੰਟ ਸ ਤ ਸਿੰਗ

ਤੀਰਥ :

੯੯

ਕੇ ਬਚਨੇ ਸੇ ਮੇਲ ਕੇ ਲਿਖ ਤੇ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਮੇ ਹੇ ਮਕੂਟ ਸਤ
 ਸ੍ਰਿਗ ਕੇ ਸਮੀਪ ਲਿਖ ਹੈ। ਯਤੁ ਹੇ ਮਕੂਟ ਸੁਖੇ ਰਕਾਨ ਮ
 ਨਹੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖ ਹੈ ਹੇ ਮਕੂਟ ਪਰਬਤ ਜਹਾ ਹੈ ਤ
 ਹਾ ਤਿ ਸਕੰ ਸਮੀਪ ਸਤ ਸ੍ਰਿਗ ਸੇ ਭਾ ਪਾ ਵਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸਮੇ
 ਰਾਜ ਪਾਂਡੁ ਨੇ ਜੇ ਗਕ ਮਾ ਯਾ ਹੈ। ਉਸੀ ਕੇ ਸਮੀਪ ਹਮ ਨੇ ਤ
 ਪਕੀਆ ਕਹਾ ਹੈ। ਸੁਮੇ ਰਮੇ ਤਪ ਕਰਨ ਨਹੀ ਲਿਖ।
 ਇਸ ਕੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਥਾ ਮੇ ਸੇ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸਕੰ ਉਪਰਬ ਵਰੀ
 ਨਾਰਾਯਣ ਕਾ ਮੰਦਰ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਬਤ ਕਾ ਨਾਮ ਗੀਧਮਾ ਵਨ
 ਹੈ। ਗੀਧਮਾ ਵਨ ਸੈ ਛੀ ਕੋ ਸਨੀ ਚੇ ਕੇ ਪਰਬਤ ਕਾ ਨਾਮ ਸਤ
 ਸ੍ਰਿਗ ਹੈ। ਉਸ ਮੇ ਪਾਂਡੁ ਨੇ ਜੇ ਗਕੀਆ। ਅਬ ਉਹ ਪਾਂਡੁ ਕੇ
 ਸਰਗਾ ਮ ਬਸਤ ਹੈ। ਬਦਰੀ ਨਾਰਾਯਣ ਕੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਸਤੁ
 ਉਹਾ ਕੇ ਹੇ ਕਰ ਜਾ ਤੀ ਹੈ। ਕਿਨ ਰੇ ਜਾ ਨੇ ਕੋ ਰਸਤਾ ਨਹੀ ਸ
 ਤੁ ਸ੍ਰਿਗ ਸੇ ਆਠ ਕੋ ਸ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਪ ਕੀਆ। ਸੋ
 ਅਤੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਤੇ ਹੈ। ਪਾਂਡੁ ਕੇ ਸਰ ਸੇ ਵੇ ਕ ਮੀਲ ਨੀ ਰੇ ਸ
 ਕੁਕ ਸਮੀਪ ਅਲਕ ਨੀ ਵਾਗੀ ਗਾ ਕਾ ਪਲ ਹੈ। ਪੁਲ ਕੇ ਸ
 ਮੀਪ ਹੀ ਅਲਕ ਨੀ ਵਾ ਮੇ ਭੁ ਟੀ ਗੀ ਗਾ ਮਿਲ ਤੀ ਹੈ ਪੁਲ
 ਪੇਲ ਖ ਭੇ ਟੀ ਕੇ ਸੰ ਜੇ ਗਾ ਬ ਜਾ ਤੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਪੇ ਵੇ ਕ ਗਾ ਉ ਪੈ
 ਵਹਾ ਅੰ ਸੇ ਪੁਲ ਹੈ ਉਸ ਪੇਲ ਖ ਭੇ ਟੀ ਗੀ ਗਾ ਕੇ ਖ ਬੇ ਗ
 ਬ ਜਾ ਤੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਪੇ ਭੁ ਟੀ ਗੀ ਗਾ ਸਾ ਥ ਲੋਹ ਪਾਲ ਕੇ ਜਲ
 ਕਾ ਸੰ ਗਾ ਮੈ ਈ ਗਾਂ ਸੇ ਚ ਡਾ ਈ ਲਗ ਤੀ ਹੈ। ਸੇ ਵੇ ਕੋ ਸ ਰ ਸ
 ਤਾ ਕ ਠ ਨੇ ਹੈ। ਪਾਂਡੁ ਕੇ ਸ ਰ ਕਾ ਪੁ ਜਾ ਗੀ ਲੋਹ ਪਾਲ ਮੇ ਲੇ ਸਾ
 ਤਾ ਹੈ। ਲੋਹ ਪਾਲ ਮੇ ਸਲ ਕਾ ਤੁ ਲਾ ਵ ਹੈ। ਸੇ ਸ ਕੁ ਸੰ ਕ

੯ ਗੁਰੂ

੯੨

ਦਮਚੋੜਾਹੈ॥ ਆਪਕੋ ਸਪੱਕਕਾਲੀ ਬਾਹੈ॥ ਤਲਾਟਕੇ ਪੰ
 ਛਮਪਾਸੇ ਦੇ ਮੰਦਰਹੈ॥ ਏਕਮਹਾਕਾਲਕਾ ਦੂਸਰਾ ਮਹਾਕਾ
 ਲੀਕਾ॥ ਮਹਾਕਾਲਕਾ ਮੰਦਰ ਏਕਗਜਓਚਾਹੈ ਮਹਾਂਕਾ
 ਲੀਕਾ ਪੈਨ ਗਜਓਚਾਹੈ॥ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੋਨੇ ਮੇ ਧਾਤੁਕੀਹੈ
 ਮੂਰਤੀ ਮਹਾਕਾਲਕੀ ਏਕਗਲਿਸਤਕੀ ਦੋਭੁਜਟਾਲੀ
 ਹੈ॥ ਕਾਲੀਕੀ ਪੈਨ ਗਲਿਸਤਕੀ ਚਾਰਭੁਜਟਾਲੀ ਹੈ॥ ਭੇ
 ਗਦੋਠੇ ਕੇ ਕੜਾਹਕਾਲਗੁਤਾਹੈ॥ ਗਾਂਜਾਤਮਾਕੁ ਦਹਾਕੇ
 ਈਪੀਤਾਲੀ॥ ਜੂਤਾ ਏਕਕੋਸਤਲੇਗੁਠਾ ਮੈਛੇ ਰੁਜਾਹੈ
 ਮਸਲਮੇਨਾਂ ਮਲੋਕਪਾਲੇ ਸੁਰਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇ ਦਹਾਸਰੇ
 ਦਰਲੋਕਪਾਲੇ ਕਾਹੈ॥ ਲੋਕਪਾਲੇ ਕੇ ਸਰੇ ਵਰਕਿਨਾਰੇ
 ਵਾਸੀ ਮਹਾਦੇਵ ਕਾਨਾ ਮਲੋਕਪਾਲੇ ਸੁਰਹੈ॥ ਬਦਰੀ
 ਮਹਾਤਮ ਮੇਇਸਤੀ ਰਥਕੇ ਸਮੀਪਜਾ ਕਰਮਲਮੁੜਦਾਤਨ
 ਕਰਲਾਕਰਨੇ ਬੁਕਨੇ ਕਾਬਡਾ ਸੀਕੋ ਚਲਿਖਾਹੈ॥ ਤਲਾਟਕੇ
 ਜਲਮੇਕੋ ਈਡੁਕਾਗੇਰੇ ਰਿਖਿਜਨ ਪੰਛੀਯੋਕ ਸੁਪਧਾਰਉ
 ਠਲੇਜਾਤੇ ਲਿਖਾਹੈ॥ ਮੰਦਰੋਕਾ ਤਲਾਟਸੇ ਚਾਰ ਕਦਖਕ
 ਠਰਕਹੈ॥ ਆਪਸਮੇਹਾ ਬਠਰਕਾ ਠਰਕਹੈ॥ ਉਂਤਰਪਾ
 ਸੇਕੇ ਪਰਬੁਤਸੈਂ ਗਿਰਕੇ ਤਲਾਟਮੇ ਜਲਪੜਤਾਹੈ॥ ਪੰਛੰ
 ਮਪਾਸੇ ਮੰਦਰੋਕੇ ਸਮੀਪ ਤਲੋਕੋ ਨਿਕਸਜਾਤਹੈ॥ ਮਾਠੇਗੁ
 ਮ ਪੰਡਕੇ ਸਰ ਜੋਯਾਸੀ ਮਠ ਘੁਮਾਰਚੰਟੀ ਨੇਤੀਆਦਿ
 ਗਾਮੇਕੇ ਪਰਬੁਤੀ ਲੋਕਦੁਹਾਂਕੀ ਪੁਜਾਕਰਤੇਹੈ॥ ਇਸੀ
 ਥਾਨਮੇ ਬੈਠਕੇ ਗੁਣਗੀਨੇ ਪੁਰਬਜਨ ਮਮੇਕਾਲਕਾਲੀਮੇ
 ਚਿੰਤਲ ਗਾਯਾਤ ਪਕੀਆ॥ ਸਿਸਮੰਗਕਥਾਪੀਛੇ ਬਠਿ

ਤੇ ਨਾਟਕ ਮੋਲਿ ਖੀ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਅਰ ਪੰਡੁ ਰਾਜ ਨੇ ਜਗਾਂਤ
 ਪਕੀਆ ਤਿਸ ਕੇ ਸਮੀਪ ਹਮ ਨੇ ਤ ਪਕੀਆ ਪਤਾਲਿ ਖਾ
 ਹੈ। ਸੋ ਪੰਡੁ ਰਾਜ ਨੇ ਤ ਪਹੇ ਮੂਕੁ ਟਕੇ ਸਮੀਪ ਸਤ ਸਿੰਗ ਮੇ ਕੀ
 ਆ ਹੈ। ਯਹ ਗਾਥਾ ਆ ਵਿ ਪਰ ਬ ਕੇ ਏ ਕ ਸੇ ਉੰ ਨੀ ਸ ਦੇ ਮ
 ਯਾ ਯ ਮੇ ਪੰਤਾਲੀ ਕੇ ਸ ਲੇ ਕ ਸੇ ਲੇ ਮ ਠ ਤਾਲੀ ਕੇ ਸ ਲੇ ਕ
 ਪ੍ਰਯੰਤ ਲਿ ਖੀ ਹੈ। ਠ ਲ ਮੁ ਲੇ ਕ ਭੋ ਜ ਨ ਕ ਰ ਤਾ ਪਾਂ ਤੁ ਦੇ ਨੇ
 ਇ ਸ ਤੀ ਯੇ ਕੇ ਲੇ ਨਾ ਗ ਸ ਤ ਪ ਰ ਬ ਤ ਮੇ ਗ ਯਾ ਤਾ ਸੇ ਆ
 ਗੇ ਚੈ ਤ ਰ ਥ ਪ ਰ ਬ ਤ ਮੇ ਪ ਚੁੰ ਚ ਪੀ ਛੇ ਸੇ ਕਾਲ ਕੂ ਟ ਪ ਰ ਬ
 ਤ ਕੋ ਲ ਖ ਕੇ ਹਿ ਮ ਟੰ ਰ ਪ ਰ ਬ ਤ ਕੋ ਲ ਖ ਤਾ ਗੀ ਯ ਮਾ ਦ ਨ ਕੇ
 ਚ ਲਾ ਗ ਜਿ ਸ ਪ ਰ ਬ ਤ ਕੀ ਉੰ ਤ ਮ ਪ ਣੀ ਸਿੰਧ ਦੇ ਦ ਤਾ ਬ ਤੇ
 ਰਿ ਖੀ ਠੰ ਛਾ ਕ ਰ ਤੇ ਹੈ। ਤਿ ਸ ਕੇ ਮ ਆ ਗ ਮੇ ਸ ਮ ਅ ਰ ਬਿ ਖ ਮ
 ਥਾ ਨੇ ਮੇ ਨੀ ਵਾ ਸ ਕ ਰ ਤਾ ਗੁ ਆ ਵ ਹੁ ਪਾਂ ਤੁ ਰਾ ਜਾ ਇ ਦੁ ਲੁ ਮ
 ਨ ਸ ਰੇ ਵ ਰ ਪੇ ਪਾ ਪ ਤ ਹੇ ਤਾਂ ਸੇ ਆ ਗੇ ਹੇ ਮ ਕੂ ਟ ਕੋ ਲ ਖ ਸ ਤ
 ਸਿੰਗ ਮੇ ਪ ਹੁ ਚ ਤ ਪ ਸੀ ਬ ਨ ਤ ਪ ਕ ਰ ਤਾ ਭ ਯਾ ਇ ਸ ਕੇ ਮੁ ਲ ਸ ਲੇ
 ਕ ਯੇ ਹ ਹੈ। ੧੧ ੩੩ ਲ ਕੋ ੨ ੪ ਯਾਂ ਤੁ ਸ ਲ ਫ ਲਾ ਯ ਨ ਜ ਗ ਸ ਸ
 ਵ ਪ ਕੀ ਘਾਂ ਜ ਨੇ ਨਾ ਗ ਯਾਂ ਤਿ ਗਿ ਸ ੪੫ ਸ ਚੈ ੩ ੨ ਯ ਸਾ ਸ ਯ ਕਾ ਰ ਕੁ
 ਟ ਸ ਨੀ ਸ ਚ ਦਿ ਸ ਵੰ ਤ ਸ ਤਿ ਕ ਸ ਯ ਯੋ ਗੰ ਖ ਸਾ ਰ ਨ ਸ ੪੬
 ੨ ਵ ਸਾ ਣੋ ਸ ਵਾ ਮੁ ਨੈ: ਸਿ ਠੈ ਐ ਪ ਰ ਸ ਥਿ ਮਿ: ਤ ਗ ਸ ਸ ਮ ਵਾ
 ਰਾ ਜ ਸ ਮੇ ਖੁ ਰਿ ਥ ਸੇ ਖੁ ਚ ੪੭ ਤੰ ਦ ਯੁ ਸ ਸ ਰ: ਪ੍ਰਾ ਘ ਏ ਸ ਕੁ
 ਟ ਸ ਨੀ ਸ ਚ ਯਾ ਨ ਯੰ ਗੇ ਸ ਵਾ ਰਾ ਜ ਨਾ ਪ ਸ: ਸ ਸ ਨ ਘ ਠ ੪੮

੯੪

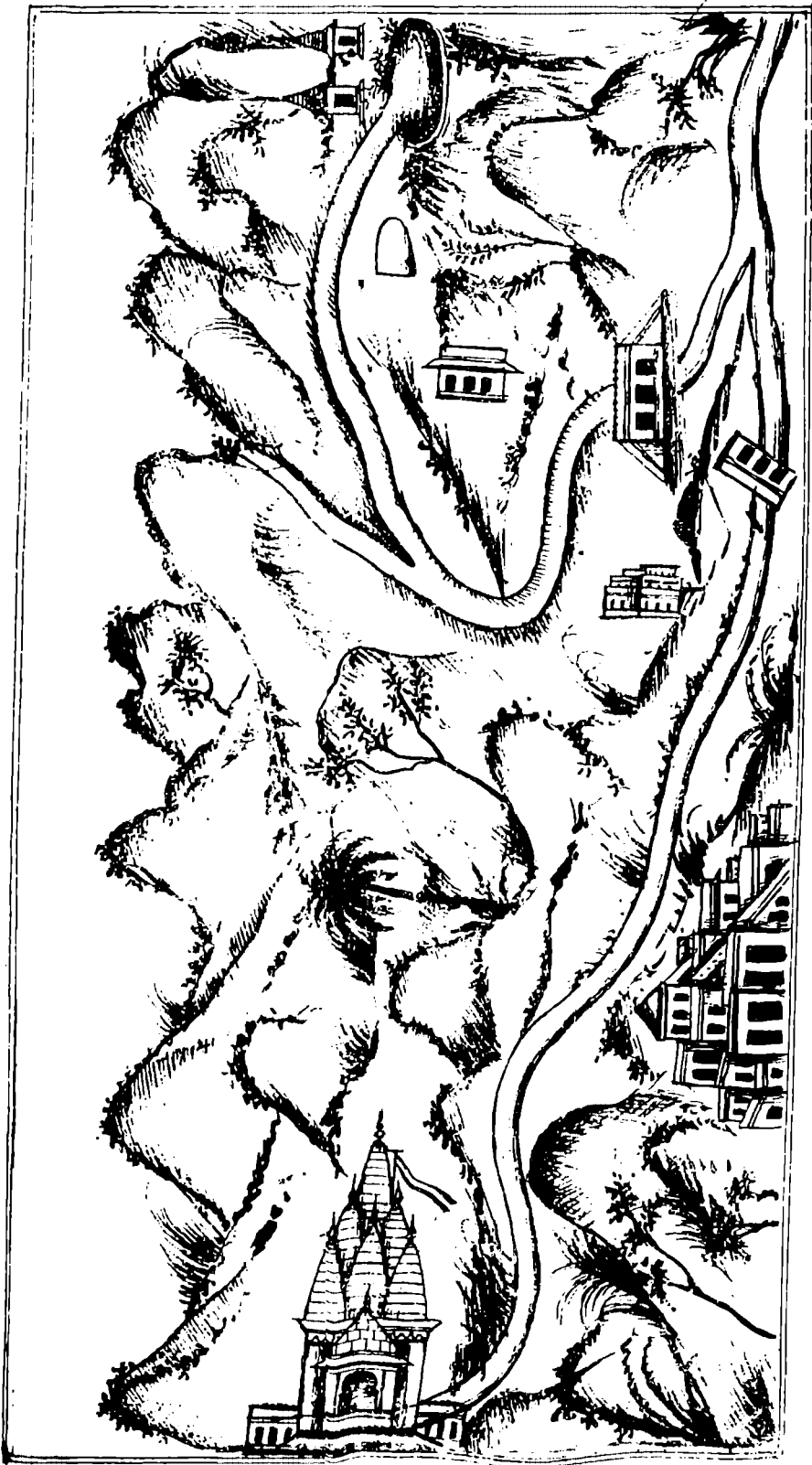
ਆਕਥਾਪਾਂਤੁਕੇਤਪਕੀਮੇਸੇਰੈ। ਪੰਡਰਾਜਕੀਤੀ ਮਾਝੀਦੋ
 ਨੇਇਸਤੀ ਐਸੇਨਾਭਿਤੋਕਲੇ ਹਉਨਾਪੁਰਸੇ ਉੱਤਰਦਿਸਾਮੇ
 ਸਿਕਾਰਖੇਲਠੇਗਯਾ। ਬਨਮੇਸਿਗਮਿਗ ਟੀਕਾਰੂਪਧਰ
 ਸਿਖਿਅੋਤਿਸਕੀਪਤਨੀ ਮੇਥਨਕਰਤੇਥੇ ਪਾਂਡੁਨੇਮਿਗਜਾਂ
 ਨਬਾਂਨਮਾਰਾ। ਅਰਤੇਹੁਏ ਰਿਖਿਨੇ ਪੰਡਰਾਜਕੇਸਾਪਦੀਆ
 ਨਬਤੀਇਸ਼ੀਕੇਸਮੀਪਜਾਦੇਂਗਾ ਤੇਰੀਭੀਮਿਭੁਹੋਵੇਗੀ।
 ਰਿਖਿਕੇਸਾਟੁਸੇਰੁਕਰਪੰਡੁਨੇ ਭੋਗਤਮਾਗ ਜੋਗਕਰਨੇ
 ਕਾਸੀਕਲਪਕੀਆ। ਸਿਸਤਰੀਆਂ ਭੀਸਾਥਤਿਆਰਹੁਈ।
 ਉਨਕੇਭੁਖਣਬਸੁਸਭਪੰਨਕੀਏ। ਅਰਹਾਥੀਘੋੜੇਆ
 ਵਿਕਸਮਾਂਜਦੇਕਰਸੇਨਾਬਿਦਾਕਰੀ। ਅਮੈਕਹਦੀਆਹਉ
 ਨਾਪਰਮੇਜਾਕਰ ਮੇਰੇਕ੍ਰਾਤਕੇਖਬਰਦੇਦੇ ਪਾਂਡੁਤਪਕਰਨੇ
 ਗਯਾ। ਅਮਾਰਖਬਰਦਈ। ਸੁਨਕੇਧਿਤਰਾਸਟਰਨੇਬ
 ਹੁਤਸੈਕਕੀਆ। ਪਾਂਡੁਹੇਮਕੂਟਕੇਸਮੀਪ ਸਤਸਿੰਗਮੇਪ
 ਹੁਚ ਰਿਖਿਯੋਮੇਮਿਲਤਪਕਰਤਾ ਉਨਹੀਜੈਸਾਹੇਗਯਾ।
 ਤਿਸੀਸਮੇਅਮਾਦਸਮਾਕੇਦਿਨ ਰਿਖਿਬਮਲੋਕਕੋਚਲੇ
 ਪਾਂਡੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁਕਹਾਚਲੇ ਰਿਖਿਯੋਨੇਕਾ ਬੁਮਾਜੀਕਾ
 ਵਰਸਨਕਰਨੇਜਾਤੇਰੈ। ਪਾਂਡੁਭੀਸੀਘਉਰਦੇਨੇਇਸ਼ੀ
 ਯਾਸਹਿਤ ਸਤਸਿੰਗਸੇ ਉੱਤਰਮੁਖਚਲਪਜਾ ਰਿਖਿਆ
 ਕਾਸਮਾਰਗਸੇਜਾਦੇਂ ਯਹ ਪਿਠੀਪਰਚਲੇ ਰਿਖਿਯੋਨੇਇ
 ਸਕੋਕਹਾ ਅਗੇਮਾਰਗਕਰਨਹੈ ਭੂਟਹਾਂਠਹੀਪਹੁੰਚਸਕੇਂ
 ਗਾ। ਅਰਤੀਇਸ਼ੀਯੋਦਾਲਾਹੇਕਰ ਪੁੰਡਰੀਨਹੈ। ਭੁੰਠੀ
 ਹਾਜਾਣੇਕੇਯੋਗਭੀਨਹੀ। ਪਾਂਡੁਨੇਕਹਾ ਮੁਸਕੋਸਾਟੁਰੰਮੇਰੇ

ਸੀਤਾਨਨਹੀਹੋਨੀ। ਰਿਖੀਯੋਠੇਕਹਾਤ੍ਰੀਅਪਨੀਇਸ਼ੀਯੋਕੋ
 ਆਗਮਾਕਰ ਕਾਹੁੰਸੁਰਨਰਕੇਸੰਬੰਧਸੇਪੁੰਡਕਰਲੇਵੇਂ ਸੁਨ
 ਕਰਪਾਂਡੂਨੇਆਗਮਾਦਈ ਹੇਕੁੰਤੀ ਮਾਫ਼ੀ ਤੁਮਕਾਹੁੰਸੁਰਨਰ
 ਕੇਸੰਬੰਧਸੇ ਪੁੰਡਕਰਲੇਵੇਂ ਵਹਮੇਰੇਹੀਖੇੜਜਪੁੰਡਕਰਾਂਵੇਗੇ
 ਮਲੈਸੇਮੇ ਅਰਮੇਰੇਭਾਈ ਧਿਤਰਸ੍ਰ ਬਿਦਰ ਰਾਜਾਬਿਚਿੰੜਈ
 ਰਯਕੇਖੇੜਜਕਹਾਤੇਹੈਂ। ਅਭੁਮਨੂਜੀਨੇ ਖਟਮੁਖੁ ਖਟਗੋਣ
 ਪੁਰੋਮੇ ਖੇੜਜਖਟਮੁਖੁਨਮੇਲਿਖਾਹੈ। ਯਾਂਤੇ ਖੇੜਜਪੁੰਡਕੋਰੇ
 ਕੁੰਤੀਮਾਫ਼ੀ ਨਿਸੰਕਤੁਮਮੇਰੀਆਗਮਾਸੇਕਰਲੇਵੇਂ। ਆਗਮ
 ਨ ਕੁੰਗੀਨੇਤੀਨ ਮਾਫ਼ੀਨੇਵੇਕੀਯੋ। ਯਹਸਤੁਸਿੰਗਕੀਕਥਾਅ
 ਦਿਪਰਬਕੇ ਵੇਕਸੋਓਂਨੀਸਦੇ ਅਯਮਾਯਮੇ ਮਹਾਭਾਰਤਮੇਲਿ
 ਖੀਠੇ। ਸਤਸਿੰਗਮੇਹੀ ਮਾਫ਼ੀਸੇਮੇਥਨਕਰ ਪੰਡੁਰਾਜਮਿਤੁਹੁ
 ਅਗਮਾਫ਼ੀ ਸਾਥਸਤੀਹੁਈ ਪਾਂਚੋਬਾਲਕੋਸਹਿਤ ਕੁੰਤੀਕੋਸ
 ਬਲੇਠਿਖਿ ਧਿਤਰਸ੍ਰ ਕੋਸੰਪਗਏ। ਗੁਰੁਜੀਕੇਤਪਥਾਂਨਮੇ
 ਹੀ ਮਹਾਕਾਲਸੇ ਪਾਸੁਪਤਾਅਸੂਲੇਨੇਹੇਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜਨ
 ਗਏ। ਯਹਗਾਥਾਭੀ ਭਾਰਤਕੇਵੇਂ ਵੇਣਪਰਬਕੇਅੰਸੀਵੇ ਅਧੁ
 ਯਮੇਲਿਖੀਲਿਖਤੇਹੈਂ। ਜਬਬਹੁਤਸੁਰਬੀਰੋਨੇਮਿਲਕੇ ਅਰ
 ਜਨਕੇਪੁੰਡ ਅਭਿਮਨੁਕੋਚੋੜਬੁਹਮੇਘੋਰ ਉਸਸਮੇਸਿੰ
 ਧਦੇਸੀਰਾਜਾਜਯਵਥਨੇ ਤਿਸਕਾਸਿਰਕਾਣਮਾ। ਇਸਬਾਤ
 ਕੀਖਬਰਸੁਨ ਅਰਜਨਨੇਪੁੰਡਿਗਮਾਕਗੀ ਕੰਲਰੋਜਪੁੰਡਘਾਤੀ
 ਜਯਵਥਕੋਨਾਮਾਰੋਗਾ। ਤਬਮੇਭੀਪਾਂਣਤਆਗੇਗਾ। ਅਰਜ
 ਨਕਾਹਠਵੇਖਯੁਧਿਸ੍ਰ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕੋਸੁਨਾਯਾ। ਅਰਜਨਮ
 ਰੇਪੀਛੇਹਮਾਰੀਬਿਜਯ ਹਾਰਸੇਭੀਬੁਰੀਹੋਗੀ। ਯਾਂਤੇਆਪ

ਅਰਜਨ ਕੇ ਬਚਨੇ ਕਉ ਪਾਯ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀਨੇ ਅਰਜਨ ਕੇ
ਕਹਾ ਤੂੰ ਏਕਾਂਤ ਬੈਠ ਮਹਾਕਾਲ ਕਾ ਪਮਾਨ ਕਰ ਕੰਲ ਜਯਦੁ ਬ
ਮਾਰਾ ਜਾਏ ਗਾ ਅਰਚਲ ਜਿਸ ਧਨ ਖਬਾਂ ਠਸੇ ਮਹਾਕਾਲ
ਨੇ ਅਸੁਰ ਮਾਰੇ ਥੇ ਦੁਹ ਮਹਾਕਾਲ ਸੇ ਲਿਆਏ ਗੇ ਮੇ ਸੇ ਕਹਾ ਅਰ
ਜਨ ਕਾ ਹਾਥ ਪਕੜ ਸਾਥ ਲੇ ਉਠੇ ਜੈ ਸੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਲੇ ਉਠ ਤੇ ਥੇ ਜਾ ਤੇ ਜਾ ਤੇ ਤੂੰ ਗ ਸਤ ਸਿੰਗ ਸਰਯਾ ਤੀ ਬਨ
ਅਸੁ ਸਿਰ ਰਿਖੀ ਕਾ ਥਾਨ ਅਥਰ ਬਣ ਰਿਖੀ ਕਾ ਥਾਨ ਸੈ ਲੇਂ ਡ
ਲਖ ਮਹਾਂ ਮੰਦਰ ਮੇ ਪਹੁਚ ਨਾਨ ਦੇ ਦਗਣ ਅਪ ਸਰਾ ਕਰ ਪ
ਰਿਵਾਰਿ ਤ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੇ ਦੇ ਖ ਮਨ ਬਾਣੀ ਸਰੀਰ ਸੇ ਬੰਦ ਨਾ ਕ
ਰ ਤੇ ਹੁਏ ਤਿਨ ਕੀ ਓਰ ਦੇ ਖ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕਰ ਕਹਾ
ਜਿਨ ਕੋ ਲੇ ਨੇ ਹੇ ਤੁ ਆਏ ਹੋ ਸੋ ਹ ਮਾਰੇ ਧਨ ਖਬਾਂ ਠ ਇਸ ਸਰੋ ਫ
ਰ ਮੇ ਰੰ ਖੇ ਪੰ ਜਾ ਕਰ ਲੈ ਲੇ ਵੇ ਅਰਜਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲੇ ਨੇ ਗਏ ਧਨੁ ਖ
ਬਾਣੁ ਹ ਜਾਰ ਹ ਜਾਰ ਸਿਰੇ ਵਾਲੇ ਨਾ ਗੁਰੂ ਏ ਵਿ ਖਾਈ ਪੜੇ ਮਹਾਂ
ਦੇ ਵ ਕੀ ਉ ਸਤ ਤੀ ਕਰੀ ਸੁਨ ਕੇ ਧਨ ਖਬਾਂ ਠ ਰੂ ਪ ਹੋ ਇਨ ਕੇ ਸਮੀ
ਪ ਪਹੁੰ ਚੇ ਅਰਜਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲੇ ਕਰ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਨੇ ਚਲਾ ਟੁ ਨੇ ਕਾ ਮੰ ਤ੍ਰ ਦੀ ਆ ਸੀ ਖ ਕਰ ਕਰ ਖੇ ਤ੍ਰ ਮੇ ਅ
ਏ ਅਗਲੇ ਹੋ ਜ ਜਯਦੁ ਬ ਮਾਰਾ ਟ੍ਰਿ ਠ ਪਰ ਬ ਕੇ ਸ ਲੋ ਕ ਯੇ ਹੋ
ਥਾ ਥ ਥਾ ਥੁ ਪੰ ਨੇ ਨਾ ਸ ਧ ੨ ਸਾ ਸੁੰ ਸ ਨਾ ਤ ਨ ਸੁ ਧੇ ਨ ਸ ਵੀ ਨੁ ਸੁ ਥੇ
ਦੇ ਸਾ ਨੁ ਜ ਚੇ ਵੇ ਵੀ ਸ ਵੇ ਐ ੧ ॥ ਥ ਦਿ ਨ ਫਿ ਦਿ ਤ ਨੇ ਥ ਥੋ ਦੰ ਨਾ ਸਿ
ਜ ਥ ਦ ਥ ਸੁ ਅ ਥਾ ਜਾ ਤੰ ਥ ਪ ਥ ਸੁ ਸ ਨ ਸਾ ਵ ਥ ਮ ਥ ਜ ਸੁ ੨੦
ਨ ਨ : ਕੁ ਲ ਵ ਥ : ਥੁ ਥਾ ਸੰ ਥ ਥ ਪੰ ਮੋ ਪ ਨੰ ਜ ਥ : ਮੁ ਨਾ ਗ ਸੀ ਨ
ਸੇ ਕਾ ਗੋ ਜ ਗਾ ਸ ਸ ਨ ਸਾ ਮ ਵ ਸੁ ੨੧ ਨ ਨ : ਪ ਰਿ ਠਿ ਨੇ ਗ ਲੇ ਸੁ

ਹੁੰਨੈ ਸੁਮਲ ਤਗੋ ਆਮਾਨ ਸਜੁ ਨੋ ਪਥ ਪੜ ਗਨੇ ਸਦ ਕੇ ਸਾਰ ਸੁ
 ੨੨ ਵਾ ਚੁ ਵੇ ਗ ਗਤਿ: ਧਾਰਥ: ਚੰ ਮੇ ਜੇ ਸਦ ਕੇ ਸਾਰ: ਕੇ ਸਾ ਵੇ ਨ ਗਰੀ
 ਨ: ਸਦ ਵਿ ਣੋ ਵਿ ਮੁ ਤਾ ਮੁ ਜੇ ੨੫ ਸੁ ਤੰ ਗੰ ਸਾ ਨ ਘੁੰ ਗੰ ਚ ਸ ਯ ਥਿ
 ਚ ਨ ਮੇ ਵ ਚ ੭ ਣ ਸ ਘ ਣਿ ਰ ਣ ਯ ਨੰ ਣ ਯ ਨ ਸ ਯ ਵੰ ਣ ਸ ਚ ੨੨
 ਵ ਥ ਡੇ ਸੰ ਚ ਣੋ ਲੇ ਤੰ ਸ ਡਾ ਸੰ ਡ ਸ ਰ ਮੇ ਵ ਚ ਅ ਸ ਗੋ ਮਿ: ਸ ਸ ਆ ਗੀ ਣਿ
 ਛਿ ਨ ਡੇ ਣੋ ਪ ਸ਼ੋ ਮਿ ਤ ਸੁ ੨੩ ਨ ਸਿ ਨ ਣੋ ਲੇ ਤੁ ਜ ਨ ਧ ਯ ਥ: ਸ ਕੁ
 ਣ: ਸ ਸ ਵੈ ਯ ਨ ਸ ਦ ਸ ਸਿ ਵ ਸੂ ਯ ਣ ਣੰ ਡੀ ਯ ਸ ਆ ਨੰ ਚ ਥੇ ਨ ਸ ਯ
 ਣੁ ਨਿ ਨੰ ਜ ਡਿ ਲੰ ਗੋ ਰੰ ਵ ਠ ਲ ਯ ਨਿ ਨ ਵ ਆ ਸ ਲੰ ੨੪ ਕ ਆ ਨ ਕੋ ਪੰ
 ਸ ਡ ਆ ਨੰ ਸ ਯ ਕੁ ਸੂ ਯੰ ਗੁ ਣੋ ਰ ਯੰ ਵੰ ਡੇ ਨੰ ਨ ਡ ਯ ਕੁ ਸ਼ੀ ਗ ਯ
 ਨੋ ਭੁ ਡਿ: ਕ ਸ ਮਿ: ॥ ੪੦ ॥

ਅ ਰ ਖ ਪੁ ਰ ਬ ਲਿ ਖੇ ਡੋ ਣ ਪ ਰ ਬ ਕੇ ਸ ਲੋ ਕੋ ਕੇ ਸ ਲੋ ਕੋ ਸੇ ਪ ਯ
 ਡੇ ਡੀ ਸੰ ਖੁ ਪ ਸੇ ਲਿ ਖ ਡੀ ਡੇ ਠੇ ਸੇ ਡੀ ਬ ਗੁ ਤ ਠੇ ਸੇ ਲੋ ਡ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਮ ਯ
 ਮੰ ਡ ਰ ਪ ਰ ਬ ਤ ਕੇ ਸਿ ਖ ਰ ਪੇ ਲੋ ਣ ਪ ਆ ਲ ਤੀ ਰ ਥ ਹੇ ਇ ਸ ਕ ਆ ਚਿੰ ਡ
 ਭ ਡ ਨ ਕ ਸ ਯ ਯ ਕੇ ਆ ਗੋ ਸ ਮੀ ਪ ਹੀ ਲਿ ਖ ਯ ਠੇ ਤੀ ਰ ਥ ਯ ਡ ਕੇ
 ਪੰ ਮ ਡ ਲੇ ਪੁ ਰ ਖੇ ਨੇ ਪੰ ਮ ਸੇ ਡੇ ਖ ਲੇ ਨ ਯੇ ਕ ਰ ਕੇ ਡੀ ਗੁ ਰੁ ਕ ਯਿ
 ਆ ਰ ਡ ਯ ਜ ਬ ਬੁ ਸਿੰ ਖ ਪ ਆ ਰ ਸ ਯ ਤ ਹ ਜ ਆ ਰੁ ਪ ਯ ਲ ਗ ਕ ਰ ਪੰ
 ਡੁ ਕੇ ਸ ਰ ਕੇ ਉ ਰ ਲੇ ਪੁ ਲ ਸੇ ਸ ਡ ਕ ਬ ਨ ਡ ਯ ਮ ਹ ਆ ਠ ਮ ਯ ਕ
 ਲੀ ਕੇ ਮੰ ਡ ਰੋ ਸ ਮੀ ਪ ਗੁ ਰੁ ਜੀ ਕੇ ਤ ਪ ਸੀ ਡੇ ਖ ਡ ਯ ਲ ਮੰ ਡ ਰ ਬ ਨ ਡ
 ਡੇ ਤ ਬ ਨਿ ਸ ਚੇ ਹੇ ਕੇ ਡ ਆ ਨ ਥ ਕ ਆ ਠ ਕੇ ਸ ਰ ਸ ਤ ਡੇ ਡੁ ਸ ਭ ਮੇ
 ਲ ਯ ਇ ਸ ਆ ਠ ਕੇ ਸ ਡ ਲੇ ਥ ਆ ਨ ਮੇ ਹੀ ਹੇ ਨੇ ਲ ਗ ਜ ਡੇ ॥ ਬ ਨ ਡ ਯੇ
 ਡ ਯ ਲ ਯ ਮ ਪ ਨੇ ਨ ਮ ਕੀ ਪੁ ਸਿੰ ਧੀ ਡੇ ਖ ਸੁ ਨ ਲੇ ਡੇ ਮ ਹ ਆ ਕ ਲ ਕੇ ਮ
 ਰ ਮ ਹ ਆ ਕ ਲ ਕੇ ਪੁੰ ਡ ਗੁ ਰੁ ਜੀ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਬ ਡੀ ਪ ਤਿ ਸੁ ਪ ਡੇ ॥ ੪ ॥

ਤੀਰਥਃ

੯੯

੬੦ ਕਾਂਸੀਜੀ ੧ - ਬਡੀਸੰਗਤ ੨ - ਸਿੱਖ ਭੁੱਲੇ ੩ - ਪਹਲੇ ਪ੍ਰਯਾਗ
 ਸੇਕਾਂਸੀ ਪਹੁਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਜਹਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਗ ਹੈ ਪੀਛੇ
 ਰੇਸ ਮਕਟ ਕੇ ਮਹੱਲੇ ਮੇ ਸਹਰ ਭੀ ਤਰ ਗਏ ਪਈ ਹਾਂ ਯਦੁ ਨ ਪੁਰ
 ਕੇ ਟਾਂਸੀ ਗੁਰ ਬਖਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਾਯ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਏਕ ਮਿਦੰ ਗ ਬਖਸਿਆ ਮਰ ਬੁਰ ਦੀ ਆਸ
 ਵਾਂਗੋ ਭੀ ਕੁਲ ਮੇ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਹੇ ਗਾ ਇਸ ਥਾਨ ਮੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਾ ਚੋਲਾ ਹੋ ਠੰਗ ਬ ਦਾ ਮੀ ਹੋ ੪

੬੧ ਸਸਰਾਮ ਕਾਂਸੀ ਸੇ ਤੀ ਸਕੇ ਸ ੧ - ਬਡੀ ਸੰਗਤ ੨ - ਅਗਰਹਿ
 ਠੀ ਬਣੀ ਏ ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਨਗਰ ਮੇ ਏਕ ਚਰਾ ਠੰਗੋ ਨਾ ਮੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਾ ਸੇਵ ਕਰ ਹਤਾਥ ਉਸ ਨੇ ਪਰ ਕਾ ਦਰ ਵਾਜਾ ਬਡਾ ਬਨਾਯ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਘੋੜੇ ਪੇ ਸ ਦਾਰ ਹੂ ਏ ਤਿਸ ਕੇ ਮਕਾਨ ਮੇ ਗਏ ਉਹਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾ
 ਰਾਹੋ ਏਕ ਬਾਹਰ ਸਿੱਖੋ ਨੇ ਬਾਗ ਲਗਾਯਾ ਥਾ ਉਸ ਮੇ ਲੇ ਗਏ ਟ
 ਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸੇ ਹਿ ਮਾਯੂ ਕੋ ਨਿਕਾਸਾ ਟਹੁ
 ਸੇਰ ਸਾਹ ਪਾਤ ਸਾਹ ਇਸੀ ਨਗਰ ਕਾ ਥਾ ਸਸਰਾਮ ਮੇ ਉਸ ਕੇ ਲ
 ਗਟਾ ਏ ਮ ਮਿਤ ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਤਾ ਕੇ ਮੰਦਰ ਤਲਾ ਟਹੋ ੪

੬੨ ਗਯਾਜੀ ੧ - ੦੨ - ੦੩ - ਈਹਾਂ ਪਹੁਚ ਬਾਹਰ ਮਣੇ ਕੋ ਬਹੁਤ
 ਨ ਦੀਆ ੪

੬੩ ਪਟਨਾ ਸਾਹ ਬ ਖਾਸ ਜਿਲਾ ੧ - ਹਟੇਲੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪਟਣੇ ਮੇ
 ਏਕ ਜੈਤ ਸੇਠ ਨਾ ਮੀ ਹਲ ਵਾਈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੇਵਕ ਆਲ ਮਰੀ ਜਮੇਰ
 ਹਤਾਥ ਤਿਸ ਕੇ ਪਰ ਮੇ ਉਤਰੇ ਮਕਾਨ ਛੋਟਾ ਥਾ ਦਰਸਨ ਕਰ
 ਨੇ ਆਏ ਸੇਵਕ ਬੈਠ ਨੇ ਸੇ ਤੀ ਗਹੇ ਤੇ ਦੇਖ ਏਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਰੀ ਗਤੀ ਰੇ
 ਹਟੇਲੀ ਮਰ ਵਾਸ ਕਰਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤਿਸ ਮੇ ਰੂਹ ਕੀ ਆ ਕੁਛ

ਦੇ ਗੁਰੂ

੧੦੦ ਦਿਨ ਨਿਵਾਸ ਹੁਏ ਪੀਛੇ ਜੈ ਪੁਰਕਾਰ ਜਾ ਬਿਸਨ ਸਿੰਘ ਕਾ ਟੁਕੜੇ ਸ
 ਜਾ ਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਸਾਥ ਲੇ ਗਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਪਨੇ ਕੁ
 ਟੇ ਬਕੇ ਈ ਗਾਂਛੇ ਰੁਗਾਏ ਪੀਛੇ ਸੇ ਈ ਗਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮਜੀ ਕੀ ਨ
 ਨ ਮਹੂਆ ੪

੬੪ ੦੧ - ਗਾਂਝਿ ਘਾਟ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੇ ਏ ਕੋ ਕੋਸ ਪੰਛ
 ਮ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਥਾਨ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦੋ ਥੰਮਹੇ ਸਾਥ ਮਿਲ
 ਨੇ ਕਰ ਰੇ ਗੀਰੇ ਗ ਸੇ ਰਹਿ ਤ ਹੋ ਤੇ ੪

੬੫ ੦੧ - ਬਾਗ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੇ ਏ ਕੋ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੨ - ਸਿੱਖ
 ੩ - ਪਟਨੇ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁਕਾ ਬਾਗ ਹਰਾ ਕੀਆ ਥਾ ਵੁਹ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਬਾਗ ਹੈ ਇਸ ਬਾਗ ਮੇ ਅਮਲੀ ਕੇ ਬਿਰਛ ਤਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੰਜੀ
 ਹੈ ੪

੬੬ ਬਾਢ ਕਸਬਾ ਪਟਨੇ ਸੇ ਪੰਦਰਾਂ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ -
 ਉਦਾਸੀ ੩ - ਪਟਨੇ ਸੇ ਆਗੇ ਜਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ ਗਾਰੇ ੪

੬੭ ਮੰਗੇਰ ਸਹਰ ਬਾਢ ਸੇ ਬੀਸ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਉ
 ਦਾਸੀ ੩ - ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੇ ਤੀਰੇ ਇਸ ਸਹਰ ਮੇ ਰੇ ਰਾ ਕੀਆ ੪

੬੮ ਭਾਗਲ ਪੁਰ ਸਹਰ ਮੰਗੇਰ ਸੇ ਅਠਾਰਾਂ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ
 ਆਰਾ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ ਦਿਵਾਨੇ ੩ - ਯਹ ਸਹਰ ਭੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੇ ਤੀਰੇ
 ਹੈ ੪

੬੯ ਕਹਲ ਗਾਂਝਿ ਭਾਗਲ ਪੁਰ ਸੇ ਦਸ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ -
 ਉਦਾਸੀ ੩ - ਯਹ ਮਕਾਨ ਪਟਨੇ ਸਾਹਬ ਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਯੇ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ੪

੭੦ ਕੰਤ ਨਗਰ ਲਛਮੀ ਕਹਲ ਗਾਂਝਿ ਸੇ ਬਾਰਾਂ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੂ
 ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਯਹ ਭੀ ਪਟਨੇ ਸਾਹਬ ਵਾਲੇ ਕੇ ਅਧੀਨ

ਹੈ ਗੰਗਾਜੀਸੇਪਾਰਹੈ ੪

੧੧ ਮਖਸੂਦਾਵਾਦ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਯਹਬੰਗਾਲੇ
ਮੇ ਮਖਸੂਦਾਵਾਦਨਾਮਸੇਪ੍ਰਸਿੱਧਸਹਰਹੈ ਮੁਰਸਦਾਵਾਦਭੀ
ਇਸੀ ਮਖਸੂਦਾਵਾਦਕਾਨਾਮਹੈ। ਇਸਸਹਰਮੇਰੇਸਮੀਕ
ਪੜਾਬਹੁਤਾਅੱਛਾਬਨਭਾਹੈ ੪

੧੨ ਮਾਲਦਾਸਹਰਮਖਸੂਦਾਵਾਦਸੇ ਪੰਚੀਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੁ
ਦੁਆਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਯਹਿਸਹਰ ਗੰਗਾਪਾਰਬੰਗਾਲੇਵੇਸ
ਮੇਹੈ ਇਸਮਾਲਦਾਸਹਰਕੇਮਾਲਵੇਵਅੰਬ ਸਭਦੇਸੇਮੇਪ੍ਰਸਿੱ
ਧਹੈ ਇਸਸੇਆਗੇਦੁਕੇਸੇਉਰੇ ਠੰਗਪੁਰਮੇਭੀਗੁਰਦੁਆਰਾਸੁਨਾਹੈ ੪

੧੩ ਢਾਕ ਸਹਰਮਾਲਦਾਸੇਤੀਸਕੋਸ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ -
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕੀਕੀਚਰਨਪਾਦਕਾਸੇ ਮੀਲਭਰ ਵੱਖਣ
ਤਰਫ ਸਹਰਮੇਹੈ। ਕਲਕੱਤੇਸੇਪਹਲੇਯਹੀ ਬੰਗਾਲੇਵੇਸਮੇ
ਨਾਮੀਸਹਰਥ ੪

੧੪ ਧੋਬੜੀ ਗ੍ਰਾਮ ਦੁਕੇਸੇਨੰਬਕੋਸਈਸਾਨਮੇ ੧ - ਦਮਦਮਾ ੨ - ਸਿੱ
ਖ ੩ - ਪਟਣੇਮੇਗੁਰੂਦਸਮਜੀਕਾਜਨਮਹੁਆਸੁਨ ਬ੍ਰਹਮਪੁੰਡ
ਨਦਕੇਉਰਲੇਕਿਨਾਰੇ ਗੋਗੀਪੁਰਸਹਰਕੇਪਾਸ ਧੋਬੜੀਗ੍ਰਾਮਮੇ
ਬਿਸਨਸਿੰਘਰਾਜਾਕੀਫੌਜਸੇ ਏਕਏਕਦੁਲਾਅੱਟੀਕੀਗਿਰਾਯ
ਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਦਮਦਮਾਬਨਵਾਯਾ ਈਹਾਂਸੇਕਮੱਖਮਾਰੇਟੀ ਤੀਸ
ਕੋਸ ਪੁਰਬ ਬ੍ਰਹਮਪੁੰਡਸੇਪਾਰਕਾਫੁਰਦੇਸਮੇਹੈ ਤੁਵਾਹੀਖੋਮੇ
ਇਸਦੇਸਕਾਨਾਮਸਾਮਹੈ ੪

੧੫ ਪਟਣਾਸਹਰਬ ੧ - ਹਰਿਮੰਦਰਜੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਕਮੱਖੁਸ
ਮੀਪਦਮਦਮੇਪ੍ਰਯੰਤਯਾਤ੍ਰਾਕਰਕੇ ਗੁਰੂਜੀਪਟਣੇਮੇਅਪਨੇਮਹ

ਦੇ ਗੁਰੂ

- ੧੦੨ ਲੋਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਕੀ ਦਸਾ ਦੇਖਣੇ ਹੋਤ ਆਏ ਜੋ ਦੇਖੋ ਧੀ
 ਰਮਲ ਰਾਮ ਰਾਯ ਦੇ ਸਾਹੀਬੋ ਧਰਮ ਖਤੋ ਹੈ ਯਾਹ ਰਗਏ ਹੈ ੪
- ੧੬ ਯਦੁਨ ਪੁਰ ਸਹਰ ਖਾਸ ਜ਼ਿਲਾ ੧ - ਸੰਗਤ ਮਿਦੰਗ ਵਾਲੀ ੨ -
 ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਟਣੇ ਸੇਚਲ ਕਾਂਸੀ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਬਖਸ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੇ
 ਘਰ ਮੇ ਆਏ ਨਦੀ ਕੀ ਨਰੇ ਰੇਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸੰਗਤ ਹੈ ੪
- ੧੭ ਅਯੁਧ ਮਾਸੇ ਪੁਰ ਬੜੀ ਨਕੋਸ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਬ੍ਰਮਣ ੩ -
 ਸਰਜੂ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਸ ਰਬ ਕੀ ਸਮਾਧ ਕੇ ਸਮੀਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਥਾ
 ਨ ਹੈ ੪
- ੧੮ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ੧ - ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਹਲ ੨ - ਸੋਢੀ ੩ - ਈਹਾ ਆਯ
 ਕਰਦੇ ਖਾਤੇ ਬਿਰੋਧ ਕਰਤੇ ਨਾਪਤੀ ਤਹੁ ਏ ਭਾਤ ਬਪਟਣੇ ਸੇ ਸਭ
 ਪਰਿਵਾਰ ਮੰਗ ਵਾ ਯਾ ਗੁਰੂ ਦ ਸਮਜੀ ਕੀ ਅਫਸਾ ਪਟਣੇ
 ਮੇ ਪਾਂਚ ਬਰ ਸਕੀ ਹੋ ਗਈ ਥੀ ਸੰਬਤ ੧੭੨੭ ਕੇ ਪੋਹ ਮੇ ਗੁਰੂ ਦ
 ਸਮ ਪਟਣੇ ਸੇ ਇਸ ਦੇ ਸਕੋ ਆਏ ਸੰਬਤ ੧੭੩੦ ਮੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ
 ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਠੇ ਇਨ ਕਾ ਬਿਅਹ ਕੀਆ ੪
- ੧੯ ਮਕਾਰਾ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਬਸੀ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ -
 ਮਸੰਦ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੭੩੨ ਮੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਕੇ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਕੇ
 ਪਿਛਲੇ ਪੱਖ ਠੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿੱਲੀ ਚਿਰ ਆ ਵਤੇ ਈਹਾ ਉਤਰੇ ੪
- ੨੦ ਕਬੂਲ ਪੁਰ ਹਸਨ ਪੁਰ ਰਾਜ ਪੁਰੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਅਗਨ ਮੇ ੧ -
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪਿਛਲੇ ਗ੍ਰਾਮ ਸੇ ਈਹਾ ਆਏ ੪
- ੨੧ ਨਨਹੇੜੀ ਗ੍ਰਾਮ ਅੰਬਾਲੇ ਸੇ ਰਾਹ ਕੋਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ
 ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਦਾਰੋ ਜਾਇਕੇ ੪
- ੨੨ ਬਹਾਦਰ ਗੜ ਪਟਿਆਲੇ ਸੇ ਚਾਰ ਕੋਸ ਈਸਾਨ ਮੇ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ

ਤੀਰਥਃ

੧੦੩

- ੨੨- ਸਿੱਖ ਪੁਜਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ੩- ਈਹਾਂ ਸੈਠ ਮਲੀਖਾਂ ਨਦ
 ਰਟੇ ਸ ਦੇ ਸਤ ਨੇ ਬੁਝੇ ਪ੍ਰਮਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਹੀ ਨੇ ਰੱਖੇ ਆ ਬਹਾ ਵਰਗ
 ਕ੍ਰਮੇ ਸਰਕਾਰ ਪਟਿਆਲਾ ਕਾ ਬਹੁ ਤਾਂ ਮੰਛਾ ਵਠ ਸ ਨੀ ਕਿਲਾ ਠੇ।
 ਕਿਲੇ ਸੇ ਬਾਹਰ ਪੰਛ ਮਓ ਰ ਤੀ ਨ ਸੈ ਕ ਦ ਮ ਪੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੪
- ੮੩ ੦੧- ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਕਿਲੇ ਅੰਦਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਥਾਨ ੪
- ੮੪ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ੧- ਮੋਤੀ ਬਾਗ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ਸ
 ਰਕਾਰੀ ੩- ਸੁਨ ਨੇ ਮੇ ਆਇਆ ਸਮਾਣੇ ਓਰ ਜ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ
 ਹਾਂ ਠ ਹਿ ਰੇ ਆ ਮ ਸ ਲ ਮੇ ਧ ਰ ਮ ਤ ਮ ਆ ਭੂ ਪ ਤਿ ਨ ਰੇਂ ਦ ਸਿ ਘ ਜੀ ਨੇ
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਅਬ ਚ ਲ ਨ ਗ ਰ ਸੇ ਈ ਟ ਮ ਗ ਦ ਯ ਨੀ ਵ ਧ ਰ ਐ
 ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਬ ਨ ਦ ਯ ਆ ਐ ਸੀ ਤ ਰ ਏ ਕ ਕ ਨੈ ਕ੍ਰ ਮੇ ਦੁ ਸ ਰ ਸਿ ਮ
 ਲੇ ਸ ਮੀ ਪ ਸ੍ਰੀ ਨ ਗ ਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਬ ਨ ਦ ਏ ੪
- ੮੫ ਗੜੀ ਸਮਾਣੇ ਸਹਰ ਸੇ ਏ ਕ ਕੋ ਸ ਦੰ ਖ ਟ ੧- ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨-
 ਸਿੱਖ ੩- ਅੰਗ ਕੇ ਭੇ ਜੇ ਆ ਦ ਮੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਲੇ ਨੇ ਆ ਏ ਦੇ ਖ
 ਏ ਕ ਪ ਠ ਠ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ ਪ ਨੇ ਪ ਰ ਮੇ ਰ ਖੇ ਉ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ
 ਸਮਾਣਾ ਸਹਰ ਪ ਟ ਮ ਲੇ ਸੇ ਬਾ ਰ ਕੋ ਸ ਨੈ ਰ ਤ ਕੋ ਟ ਮੇ ੪
- ੮੬ ਕਰਹਾਲੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਮਾਣੇ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਪੁ ਰ ਬ ੧- ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨-
 ਸਿੱਖ ੩- ਸਮਾਣੇ ਸੇ ਚ ਲ ਕ ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ ਹਾਂ ਉ ਤ ਰੇ ੪
- ੮੭ ਚੀਕਾ ਗ੍ਰਾਮ ਕਰਹਾਲੀ ਸੇ ਚ ਚ ਕੋ ਸ ਅ ਗ ਨਿ ਕੋ ਟ ਮੇ ੧- ਗੁ
 ਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਕਰਹਾਲੀ ਸੇ ਚ ਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ ਸ ਗ੍ਰਾ ਮ
 ਗ ਲੋ ਰੇ ਸੇ ਵ ਕ ਕੇ ਪ ਰ ਰ ਹੇ ੪
- ੮੮ ਕਰਾ ਗ੍ਰਾਮ ਚੀਕੇ ਸੇ ੮ ਕੋ ਸ ਪੁ ਰ ਬ ੧- ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ
 ੩- ਈ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗ ਏ ਮ ਸੀ ਦ ਸੇ ਕੁ ਛ ਸੇ ਵ ਨਾ ਬ ਨੀ ੪

- ੮੯ ਬੁਧਪੁਰ ਗਾਂਘੁਪੁਜਾਂਮਸੇ ਚਾਰਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖੜ - ਕਰੇਗੁਮਸੇ ਚਲਕਰ ਗੁਰੂਜੀ ਈਹਾਂਗਏ ਪੁਜਾਂਮ ਪਇਆ ਲੇਸੇ ਬਾਰਾਂਕੋਸ ਅਗ ਸਿਕੋਣ ਮੇਠੇ ੪
- ੯੦ ਬੀਬੀਪੁਰ ਪੁੜਾਮਸੇ ਛੀਕੋਸ ਈਸਾਂਕੋਣ ਮੇ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖੜ - ਈਹਾਂਏ ਕਪੇ ਮੀ ਸਿੱਖ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇ ਬਾਂਗਰ ਦੇ ਸਕੋ ਗਏ ੪
- ੯੧ ਧਮਧਾਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖੜ - ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਗਏ ੪
- ੯੨ ਖਰਕ ਧਮਧਾਣ ਸੇ ਬਾਰਾਂਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖੜ - ਧਮਧਾਣ ਸੇ ਈਹਾਂ ਆਏ ੪
- ੯੩ ਖਟਕੜ ਖਰਕ ਸੇ ਛੀਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖੜ - ਖਰਕ ਸੇ ਚਲਕਰ ਈਹਾਂਗਏ ਚੋਰੋਨੇ ਘੋੜੇ ਚੁਗਏ ਸੇ ਅੰਧੇਰੇ ਲੇ ਜਾਨਾ ਸਕੇ ਚਰਨੀ ਪੜ੍ਹਾ ਮਿਠੇ ਜਲਕਾ ਬਰਲੀਆ ੪
- ੯੪ ਜੀਦ ਖਟਕੜ ਸੇ ਛੀਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖੜ ਜਾ ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ੩ - ਖਟਕੜ ਸੇ ਉਠ ਗੁਰੂਜੀ ਈਹਾਂ ਆਏ ੪
- ੯੫ ਲਾਖਣ ਮਾਜਗਾ ਜੀਦ ਸੇ ਬੀਸਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖੜ - ਜੀਦ ਸੇ ਜਾ ਤੇ ਹੁਏ ਰਹੇ ੪
- ੯੬ ਰੋਹਿਤਕ ਸਹਰ ਪਿਛਲੇ ਸੇ ਬਾਰਾਂਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਈਹਾਂ ਸੇ ਆਗੇ ਕੋ ਗਏ ੪
- ੯੭ ਆਗਰਾ ਸਹਰ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਾਗ ੨ - ਸਿੱਖੜ ਈਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਏਕ ਗੁਰੂ ਗੀਯੇ ਕੋ ਦਸਾਲ ਮੇ ਹਰ ਦੇ ਸੀਰਨੀ ਹੇਤ ਭੇ ਜਾ ਵਕਾਨ ਵਾਰਨੇ ਗਗੀ ਬਪਾਸ ਬੜੀ ਚੀਜ ਜਾਨ ਕੋ ਤਵਾ ਲੀ ਮੇ ਖਬਰਦਈ ਕੋ ਤਵਾਲ ਨੇ ਰਾਸ ਵਾਰ ਸਹਰ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ ਲੇ ਪਾਤ

ਸ਼ਾਹਪਾਸਪਹੁਚਾਯਾਪਤਸਾਹਵਿੱਲੀਆਏਤਬਵਿੱਲੀਆਏ੪
 ੯੯ ਵਿੱਲੀਸਹਰ੧ - ਸੀਸਰੀਜ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਇਸਮਕਲਮੇਕੋਤਵਾ
 ਲੀਥੀਕੋਤਵਾਲੀਮੇਬੈਰਾਇ ਬਹੁਤਤੰਗਕਰਨੇਸੇਭੀਜਬਹੁ
 ਰੂਜੀਨੇਕਹਰਜਾਨ ਕਰਮਾਰਦੇਣੀਨਾਮਨੀਪਤਬਐਰੰਗਨੇ
 ਸਿਰਉਤਾਰਨੇਕਹੁਕਮਦੀਆ ਸੁਨਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਏਕਸਿੱਖ
 ਕੋਆਗਮਾਦਈ ਤੂੰਤਲਵਾਰਖੇਚ ਸਿਰਹਮਆਪਹੀਸਿਰਮ
 ਵਕੀਤਰਹਿਉਤਾਰਦੇਵੇਗੇ ਸੁਨਕੇਸਿੱਖਨੇਤਲਵਾਰਖੇਚੀਸੰ
 ਬੁਤ ੧੭ ੩੨ ਮਘਰਸੁਦੀਪੰਚਮੀਕੋਦੋਪਹਰਪਰਦੋਘੜੀਬ
 ਜੇ ਸਿਰਜੁਦਾਹੋਗਯਾਸੇਲੇਕਰਏਕਸਿੱਖ ਅਨੰਦਪੁਰਕੋਚ
 ਲਪੜਾ ੪

੯੯ ੦੧ - ਰਕਾਬਗੀਜ੨ ਸਿੱਖ੩ - ਸਹਿਰਮੇਜਲਨੇਕਹੁਕਮਨ
 ਹੀਥਾਇਸਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀਕਾਧੜਲੇਕਰ ਏਕਪ੍ਰੇਮੀਸਿੱਖਨੇਅ
 ਪਨੇਘਰਕੋਆਗਲਗਾਇ ਧੜਦਾਹਕੀਆਇਸਗੁਰੂਦੁਰੇ
 ਮੇਪਣਾਲੇਸੇ ਏਕਗੁੰਮਜੰਗੀਰਹੇ ਏਕਜ਼ਿਮੀਦਾਰੇਕਾਗੁਮ
 ਤੇ ਉਸਮੇਪਾਂਚਹਲਕੀਜਮੀਨਇਨਾਮਹੈ ੪

੧੦੦ ਆਨੰਦਪੁਰ੧ - ਦੋਹਰਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ੨ -
 ਸਿੱਖ੩ - ਵਿੱਲੀਸੇਆਯਾਗੁਰੂਜੀਕਾਸੀਸਈਹਾਂਦਾਹਕੀਆ ੪
 ਸੰਖਿਪੁਕਥਾਸਮੰਗਾਮਦਸਥਾਕੀ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
 ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਜਨਮਲੇ ਪਿਤਾਸਾਥਮਾਝੇਦੁਆਬੇਮਾਲਵੇਬਿਚ
 ਰਤੇ ਬਕਾਲੇ ਪ੍ਰਗਦਹੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਹਪਹੁਚਪੁਜਾਗੀਯੋਕੋਸੁਪ
 ਦੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਬਸਾਯ ਪੀਰਮੰਲਕੇਬਿਰੋਧਸੇਮਾਲਵੇਹੋਤੇ ਤੀ
 ਰਥਯਾਤ੍ਰਾਕਰ ਆਨੰਦਪੁਰਪਹੁਚ ਐਰੰਗਕੇਬੁਲਾਏਵਿੱਲੀ

੧°੬ ਮੰਜਾਸਮਾਏ ॥੧॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥ ਸੰਗ੍ਰਹੇ ਤਾਰਾ
ਰਿਨ ਰੋ ਤਮ ਰਚਿ ਤੇ ਨਦ ਮ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥ ਰਚਨਾ ਸਮਾਪਤਾ ॥੯॥

੧° ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧ ਪਟਨਾ ਸਾਹਬ ੧ - ਜਨਮ ਥਾਂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜੀ ੨ - ਪੁਜਾਰੀ
ਪੰਚਾਇਤ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੭੨੩ ਧੋਹ ਸੁਦੀ ਸੰਤੋ ਕੇ ਗੁ
ਰੂ ਭੰਗ ਬਹਾਦਰ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਕੇ ਪਰਮੇ ਗੁਰੁ ਦਸਮ ਜੀ ਨੇ
ਧਰਮ ਚਲਾ ਦੁਨ ਸੰਤ ਉਬਾਰਨਾ ॥ ਦਸ ਸਭ ਨ ਕੇ ਮੂਲ ਉਪਾਗਨ
ਹੇਤ ਮਦੁ ਤਾਰ ਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸਾਹਬ ਮੇ ਗੁਰੁ ਦਸਮ ਮ
ਹਾਰਾ ਜ ਜੀ ਕੀ ਅੰਗ ਥਾਂ ਨੇ ਸੁਆਈ ਖਾਸ ਪਟਣੇ ਜੀ ਮੇ ਬਨੀ ਸ
ਭੁਏ ਤੀ ਚੀ ਜਹੈ ਸੋ ਲਿਖ ਤੇ ਹੈ ॥

੧ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਕਾ ਪੰਪੂੜਾ ਸਾਹਿਬ

੨ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਾ ਕੂਆ

੩ ਛੋਟਾ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਬ

੪ ਬਡਾ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਬ

੫ ਢੋਲ ਕਏਕ

੬ ਰਬਾਬ ਏਕ

੭ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਗੰਢ ਤੁਰ

੮ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੇ ਪਾਂਚ ਬਾਂਟ

੯ ਏਕ ਸੋ ਆਠ ਦੁਕਮ ਨਾਮੋ ਕੀ ਪੋਥੀ ਜੀ ਸਮੇ ਏਕ ਦੁਕਮ ਨ

ਮੇ ਸੋ ਕਈ ਦੁਕਮ ਗਵਾਏ ਲਿਖੇ ਹੈ ॥

ਤੀਰਥ:

੧੦ ਏਕਹਰੁਜੀਕੀਤਸਦੀਰਜੋਇਟਲੀਵਲਾਇਭਕੇਮੁਸੰਵਰ
 ਸੇਬਹਦਰਸਾਹਨੇਲਿਖਦਾਈਥੀਅਰਾਪਟੇਗੁਜਰਨੇਸਮੇ
 ਪਟਣੇਸਾਹਬਮੇਪਹੁਚਾਈਕਈਯੋਸੇਜੁਨਾਹੈ ਯਹਦਦੁਤਸ
 ਟੀਰਹੈ ਚੋਰਾਜਾਹਜੁਗੀਸਿੰਘ ਗੁਰੂਜੀਕੇਹਜੂਰਪਹੁਚਆਨੰ
 ਦਪਰਸੇਲਿਖਦਾਯਕਲਕੰਤੇਮੇਲੋਗਯਾਥਾ ਉਸਕੇਗੁਜਰੇ
 ਪੀਛੇਹਰਿਮੰਦਰਮੋਆਈ

੧੧ ਗ੍ਰੀਖਸਾਹਬਜੀਕਾਅਸਦਾਗਜੋਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਮ
 ਹਾਰਜਨੇਨਦਮਗੁਰੂਜੀਕੀਬਾਣੀਮੇਲਕੇ ਸਤਾਰਾਸੰਤੋਹਟਮੇਰ
 ਮਦਮੇਸਾਹਬਲਿਖਦਾਯਾਥਾ ਜਿਸਕਾਸੰਬਤਉਨੀਸੇਛੁੰਤੀ
 ਮੋਹਰਿਮੰਦਰਜੀਸੇ ਔਰਜਗਾਲੇਜਾਨੇ ਨਾਲੇਜਾਠੇਕ ਰਾਜਾਜੀ
 ਵਕੇਮਗਵਾਣੇਨਅੰਤਪੁਜਾਗੀਯੋਕਾਆਪਸਮੇਸੁਭਰੂਹੋਹਮੇ
 ਸਕੇਟਾਸਤੇਮਹੰਤੀਖਾਰਜਹੁਈ ਗੁਰੂਦੁਰੇਮੋਅਖਤਮਾਰਪੰਚ
 ਇਤਕਾਹੁਆਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸਮੇਗੁਰੂਦੁਰੇਦਮਦਮੇਸਾਹਬਲਿ
 ਖੇਗ੍ਰੀਖਸਾਹਬਜੀਕਾ ਕੋਟਲੇਸਮੀਪ ਕੁਤਬੇਬਾਮਣੀਗਾਂਉ
 ਮੇਅਹਿਮਦਸਾਹਸਾਥਸਿੱਖੋਕੀਲੜਾਈਮੇ ਲੋਪਹੋਜਾਨਾਭੀ
 ਲਿਖਾਏ। ਜੇਕਰਪਟਣੇਸਾਹਬਦਾਲੇਗ੍ਰੀਖਸਾਹਬਕੇਆਦਯ
 ਅੰਤਮੇ ਸੰਬਤਸਤਾਰਾਸੰਤੋਹਟਮੇਲਿਖਾਜਾਨਾਲਿਖਾਹੋਗਤ
 ਬਸਹੀਵਹੀਹੋਗਾ। ਨਹੋਗਾਤਬਅਉਰਹੈਰਹੋਬਿਚਾਰ।
 ਪੀਛੇਕਹੀਚੀਜੋਮੇਕਬੀਰਕੇਰੰਛੁਤੁਰ ਕਾਂਸੀਕਬੀਰਚੋਰੇਮੋ
 ਸਪੁਰਦਕਰਨੇਚਾਹੀਯੇਹੁੰਕਮੇਵਾਲਾਹੁਕਮਨਾਮਾਸ਼ੀਠੀਗਾਜੀ
 ਕੇਪਰਟਾਹਮੇਪਹੁਚਾਨਚਾਹੀਯੇ।

੧੦੮

ਈਹਾਂਗੁਰੂਸੀਬਾਲਕੋਸਾਥਖੇਲਤੇਥੇਮਤਾਜੀ ਖਾਨੇਵਾਸਤੇਦੂਧਪੁ
 ਰੀਅਰਤਲੇਹੁਏਚਣੇਤੇਜਤੀਥੀਅਬਭੀਇਸਗੁਰੂਦੁਰੇਮੇਬਾ
 ਲਕੋਕੋ ਸਦਾਯਾਹੀਗੁਰੂਜੀਕੇਭੋਗਕਾਪ੍ਰਸਾਦਮਿਲਤਾਹੈ। ਯਹ
 ਗੁਰੂਦੁਰਾਥਹੁਤਸੁੰਦਰਬਨਾਹੁਆਹੈ। ਗੁਰੂਜੀਕੇਸਮੇਕਾਈਹੰਕ
 ਰੋਦੇਕਾਪੇਰੁਹੈ। ਅਰਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨੇਕੇਮੋਜੇਹੈ। ਮੇਨੀਖੰਡੀਨੇ
 ਯਹਗੁਰੂਦੁਰਾਥਨਦਾਯਾਥਾਸੰਗਤਪੁਰਬਦੇਸਮੇਧਰਮਸਾ
 ਲਾਕੋਬੋਲਤੇਹੈ। ਇਸਲੀਏਇਸਕਾਨਮੇਮੇਨੀਸੰਗਤਹੈ। ਹਰਿਮੰ
 ਦਰਜੀਕੇਸਮੀਪਹੈ॥੪

੩ ੦੧ - ਸੰਗਤ ਹਾਂਡੀਵਾਲੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਜੀਨੇਏਕਮਾਈ
 ਕੇਪਰਮੋਖਿਚੜੀਖਾਈਥੀ ਇਸਮਕਾਨਮੇਅਬਤਕਖਿਚੜੀ
 ਵਾਲੀਹਾਂਡੀਧਰੀ॥੪

੪ ਛੋਟਾਮਿਰਜਾਪੁਰ ਕਾਂਸੀਸੇਤੀਨਕੋਸਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨ -
 ਭੁੱਲੇ ੩ - ਗੁਰੂਜੀਪਾਂਚਬਰਸਕੀਅਵਸਥਾਮੇਪਟਣੇਸੇਚਲਕਰ
 ਆਨੀਦਪੁਰਕੋਆਵਤੇਹੁਏਈਹਾਂਆਏ ਕਾਂਸੀਮੇਗੁਰੂਤੇਗਬ
 ਹਾਦਰਜੀਵਾਲੇਥਾਨਮੇਹੀਉਤਰੇਜੁਦਾਥਾਨਨਹੀ। ਕੋਈਗੁਰੂ
 ਕੇਬਾਗਵਾਲਾਥਾਨਇਨਕਾਬਤਾਤੇਹੈ॥੪

੫ ਅਜੁੱਧਾ ਬਸਿਸ੍ਰਕੰਡਕੇਪਾਸ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨ - ਨਿਹੰਗ ੩ -
 ਈਹਾਂਅਪਨੀਕੁਲਕੇਬਿਧਪੁਰਖਰਾਮਕੇਜਨਮਥਾਨਮੇਆਏ॥੪

੬ ਸੂਰਯਕੰਡ ਬੁੜੀਏਸੇਡੇਢਕੋਸਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨ -
 ੦੩ - ਪਟਣੇਸਾਹਬਸੇਆਵਤੇਈਹਾਂਆਏ ਗੁਰੂਦੁਰਾਸੁ
 ਰਜਕੰਡਪੇ॥੪

੭ ਲਖਨੌਰ ਅੰਬਾਲੇਸੇਛੀਕੋਸਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨ - ਭੁੱਲੇ ੩

ਤੀਰਥਃ

੧੦੯

ਪਟਣੇਸੇਆਤੇਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਜੇਰੇਮਸੀਦਕੋਰਹੇਇਸੀਗ੍ਰਾਮ
ਮੋਸੇਦਭੀਖਡਸਕੇਗ੍ਰਾਮਵਾਲੇਬੜੇਨਾਮੀਫਕੀਰਨੇਗੁਰੋਕਾਦ
ਰਸਨਕੀਆ ੪

੮ ਰਾਣੇਮਜਰਾ ਲਖਨੋਰਸੇਦਸਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਨਿ
ਹੰਗ ੩- ਗੁਰੂਜੀਲਖਨੋਰਸੇਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਗਏਠਹੇ੪

੯ ਸੁਲਰ ਗ੍ਰਾਮ ਲਖਨੋਰਸੇਛੀਕੋਸਪੱਛਮ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨-
ਸਿੱਖ ੩- ਈਹਾਂਭੀਗੁਰੂਜੀਲਖਨੋਰਸੇਹੀਮਖੇਰਲੀਲਾਮੇਅ
ਦੇ ੪

੧੦ ਮਰਦੇ ਗ੍ਰਾਮ ਲਖਨੋਰਸੇਦੋਕੋਸ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਨਿਹੰਗ ੩-
ਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਲਖਨੋਰਰਹਭੇਗਏ ੪

੧੧ ਭਾਣੇਖੇੜੀ ਗ੍ਰਾਮ ਮਰਦੇਸੇਦੋਕੋਸ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩-
ਈਹਾਂਭੀਲਖਨੋਰਸੇਗਏ ੪

੧੨ ਅੰਬਾਲਾ ਸਹਰ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਤਹਸੀਲਪਾਸਤਲਾਵਕਿਨ
ਡੇ ੨- ਨਿਹੰਗ ੩- ਈਹਾਲਖਨੋਰਸੇਨਗਰੀਸੈਲਕਰਨਾਆਏ ੪

੧੩ ਆਨੰਦਪੁਰ ੧- ਗੁਰੂਕੇਮਹਲ ੨- ਸੋਢੀ ੩- ਲਖਨੋਰਸੇਰ
ਲਾਅਨੰਦਪੁਰਜੀਮੇਪੁਰਗੁਰੂਜੀਅਪਨੇਮਹਲੇਮੇਆਏਸੋ
ਨਗਰਬਸਾਟਨਸਮੇਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਕੇਬਨਟਾਯੇਹੁਏ
ਥੇ ਬੋਲੀਗੁਰੂਸਾਹਬਪੁਰਬੀਬੋਲਤੇਥੇ ੪

੧੪ ਬਸੰਤਗੜ ਆਨੰਦਪੁਰਜੀਸੋਢੀਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ
ਮੰਜੀ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਬਸੰਤਗੜਸੇਗੁਰੂਜੀਬਸੰਤੀਪੋਸਕਪ
ਹਰਬਮਾਹਨਚੜੇ ੪

੧੫ ਗੁਰੂਕਾਲਹੋਰ ਆਨੰਦਪੁਰਸੇਸਾਤਕੋਸ ਉੱਤਰ ਬਸੰਤਗੜਸੇ

- ੧੧° ਏਕਕੋਸਓ੩ ੧- ਬਿਦਾਹਥਾਨ ਮੇਲਾ ਬਸੰਤ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਜੀ
 ਤੇਜੀਕਾਪਿਤਾਲਹੋਰਮੇਅਪਨੀਪੁੰਡੀਕਾਬਿਦਾਹਦੇਨਾਕਹਤਾ
 ਥਾ ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਉਧਰਬਿਰੋਧਬਫਨੇਸੇਜਾਨਨਹੀਰ
 ਹਤੇਥੇ।ਇਸਲੀਏ ਸੰਬਤ ੧੭ ੩੦ ਮੇਅਨੰਦਪੁਰਜੀਸਿੰ ਉੱਤਰ
 ਤੰਬੂਯੋਸੇ ਨਯਾਲਹੋਰਬਨਾਯ ਤਿਸਮੇਜੀਤੋਜੀਕੇਪਿਤਾਕੋਬ
 ਸਾਯਕੇ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਾਸਿੰਘਜੀਕਾਜੇਰਪ੍ਰਾਦਿਸੇਪ੍ਰਵਾਕੋਪਹਲ
 ਬਿਦਾਹਕੀਆ।ਸੰਬਤਸਤਾਰਾਮੈਇਕੰਤੀਮੇਗੁਰੂਜੀਤੁਰਕੋਕੀ
 ਜੜਾਥੇਨੇਹੇਤਦਿੱਲੀਓਰਆਏ ੪
- ੧੬ °੧- ਬਾਦਲੀਦੇ ੨- °੩- ਏਕਕਾਨਾਮਕਰਪਾਬਾਦਲੀਈ
 ਹਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਪੰਥਰਮੇਤੁਲਾਮਾਰਕੇਬਿਦਾਹਸਮੇਜਲਨਿਕਾਸਾ
 ਜਲਮਿੰਡਾਹੈ।ਦੂਸਰੀਕਟੇਗਬਾਦਲੀ।ਘੋੜੇਨੇਸੁੰਮਮਾਰਜ
 ਲਨਿਕਾਲਾ ਜਲਖਾਰਹੈ ਆਪਸਮੇਤੀਨਸੈਕਦਮਕਾਫਰਕਰੇ ੪
- ੧੭ ਆਨੰਦਪੁਰ ੧- ਅਕਾਲਬੁੰਗਾ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਜਹਾਂਬੈਠਕੇ
 ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਾਸਿੰਘਜੀਨੇ ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਸਾਹਬਕੀਕ੍ਰਿਯਾ
 ਕਰਾਈ ਨਾਮਉਸਥਾਨਕਾਅਕਾਲਬੁੰਗਾਹੈ ਯਹਦੇਹਰੇਸਾਹ
 ਬਕੇਸਮੀਪਹੈ ੪
- ੧੮ °੧- ਆਨੰਦਪੁਰ ਆਨੰਦਗਢ ੨- ਨਿਰੰਗ ੩- ਈਹਾ ਸੰ
 ਬਤ ੧੭ ੩੨ ਮੇ ਨੌਬਰਖਕਮਾਰਮਹੀਨੇਅਠਾਰਾਂਦਿਨਕੀਉਮਰ
 ਮੇ ਗੁਰੂਜੀਕੀਕ੍ਰਿਯਾਪੀਛੇਗੰਦੀਬੈਠਾ।ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਹਰਕ
 ਤਥਾਇਸਗੁਰੂਦੁਰੇਕਭੀਨਾਮਹੈ ੪
- ੧੯ °੧- ਹੋਲਗਢ ੨- ੩- ਈਹਾਂਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਹੋ
 ਲੀਖੇਲਤੰਬੇਲੋਹਗਢਗੁਰੂਬਨਸੇ ਹੋਲਗਢਪੈਰਕੋਸਓ੩ਹੈ ੪

੨੦

੦੧- ਹਵੇਲੀਸਾਹਬ ਗੁਰੂਕੇਮਹਲ੨- ਸੋਢੀ੩- ਸਾਹਬਜਾ
 ਦੇਇਸਮਕਾਨਮੇਜਨਮੇ ਦਮਦਮੇਗੁਰੂਦ੍ਵਾਰੇਸੇਦਸਕਦਮਹੈ॥
 ਈਹਾਂਵਾਸਕਰਤੇਹੀਗੁਰੂਜੀ ਸੰਬਤ ੧੭੪੮ ਮੇ ਏਕਲਹੌਰ
 ਕੀਖੰਡਾਣੀਅਨੁਪਕੋਰਕੇਪਾਸ ਅਤੀਤਵੇਸਸੇਗਏ।ਜੋਮੇ
 ਲੇਆਈਸਿੱਖਕੀਝੇਈ ਗੁਰੂਜੀਕੇਰੂਪਪੇਮੇਤਿਤਹੋਮਿਲਨੇ
 ਹੇਤ ਜੋਗੀਕਾਵੇਸਬਠਾਇਰਹੀਥੀ।ਜਿਸਕੀਕਥਾ ਦੂਸਰੇਥੀ
 ਥਸਾਰਿਬਕੇਇੱਕੀਸਵੈ ਝਾਈਸਵੈ ਚਕਿੰਕੋਮੇਬਿਸਤਾਹਸੇਲਿ
 ਖਕੇ।ਪਰਨਾਰੀਗਫਨਕਾ ਬਹੁਤਨਿਖੇਪਕੀਆਰੇ॥ ਈਹਾਂ
 ਸੇਹੀਹੋਸਿਆਰਪੁਰਪਹੁਚ ਜੋਗਾਸਿੰਘਪ੍ਰੇਮੀਕੀਰਿੱਖਾਹੇਤ
 ਚੇਬਦਾਰਕਾਵੇਸਕੀਆਸਿਚੋਥੀਰਿੱਤਕੇਛੰਤੀਸਾਮੰਜਕੀ
 ਅਠਾਈਸਟੀਰੋਪਈਮੇਲਿਖਾਹੈ ਇਮਬਿਚਾਰਕਰਸੀਜਗ
 ਨਾਥਾ।ਕੰਚਨਆਸਾਗਹਿਕਰਹਾਥਾ।ਜਮਾਬਹੁਪਾਲਨਕੇ
 ਪਾਏ।ਬੇਸਮਾਵਾਆਰਖਰੇਏਜਾਏ।।ਇਤੁ ਪਾਦਿ॥੪

੨੧

ਘੋਨੇਲਾ ਗਾਮ ਕੀਰਤ ਪੁਰਸੋਨੋਕੇਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰੂਦ੍ਵਾਰ ੨-
 ਸਿੱਖ੩- ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰੀ ਬੀਗਾਲੇਗਏ ਸਾਮਦੇਸਕੇਰਾਜ
 ਕੋਪੁੰਡਕਾਬਰਦੇਆਏ ਪੁੰਡਕੁਆਸਾਬਰਾਹੋਕਰ ਏਕਛੋਟੇਕੋ
 ਦਕਾਬਹੁਤਸੁੰਦਰਹਾਥੀ ਜਿਸਕਾਨਾਮਗੁਰੂਜੀਨੇਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਰੰਖਾ।ਪਾਂਚਘੋੜੇ ਏਕਪੁਤਲੀਆਂਵਾਲੀਚੋਕੀ ਝੇਕਪੰਚਕ
 ਲਾਸਜੜ ਅੇਸੇਮੋਰਉੱਤਮਦਸਤੁਭੇਦਾਲੇ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿ
 ਘਜੀਮਹਾਰਾਜਕੇ ਵਰਸਨਕੋਆਯਾ ਆਨੰਦਪੁਰਪਹੁਚ
 ਭੇਵਾਕਰਗਯਾ ਸੁੰਦਰਦਸਤੁਜਾਂਨਛਲਸੇਲੇਕਰਰਖਲੇਣੇ
 ਹੇਤ ਭੀਮਚੰਦਕਹਲੂ ਗੀਰਾਜਯੇਪੁੰਡਕੇਬਿਦਾਹਹੇਤ ਗੁਰੂਜੀ

- ੧੧੨ ਸੇਮਾਂਗੀ ਕਪਟੀ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੋਈ ਦਸਤੂ ਨਾ ਦਈ। ਗਾਜਾ
ਸੇ ਬਿਰੋਧ ਬਢ ਗਯਾ। ਇਸ ਬਾਤ ਕੀ ਖਬਰ ਸੁਨ ਨਾਹ ਠਕੇਰਾ
ਜਾਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਵਕੀਲ ਭੇਜ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕ
ਰੀ ਆਪ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਮੇ ਆਰ ਹੋ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਹ ਠਕੇਰ
ਜਾ ਤੇਈ ਹਾਂ ਆਏ ४
- ੨੨ ਕੋਟਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਰੋਪੜ ਸੇ ਦੇ ਕੋਸ ਪੁਰਬ १ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਹ ੨ - ਸਿੱਖ
੩ - ਇਸ ਨਗਰ ਕੇ ਪਠਾਣੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰੀ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਕ ਕਟਾਰ ਮਰ ਏਕ ਢਾਲ ਇਨ ਕੇ
ਬਖਸੀ ਬਾਨ ਦੇ ਪੈ ਏਕ ਬਾਹਰ ਵਸ ਰਾਇ ਨ ਕੇ ਘਰੇ ਮੇ ४
- ੨੩ ਨਾਭਾ ਗ੍ਰਾਮ ਬਨੂੜ ਸੇ ਛੀ ਕੋਸ ਈ ਸਾਂ ਨ ਮੇ १ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਹ ੨ -
ਸਿੱਖ ੩ - ਯਹ ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਹ ਪਟਿਆਲੇ ਕੇ ਰਾਜ ਮੇ ਪੈ ४
- ੨੪ ਢੁਕੋਲੀ ਗ੍ਰਾਮ ਨਾਭੇ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋਸ ਪੁਰਬ १ - ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਬ
੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਇਸ ਬਾਵਲੀ ਕੇ ਕੋਈ ਛੁਠੇ ਗੁਰੇ ਕੀ ਕਹਤੇ
ਹੈਂ ਕੋਈ ਬਾਬੇ ਗੁਰ ਦਿੰ ਤੇ ਕੀ ਬੋਲ ਤੇ ਹੈਂ ਸੇ ਦੇ ਨੇ ਇਧਰ ਆਏ
ਨਹੀ। ਇਸ ਲੀਏ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮਜੀ ਕੀ ਪੈ ४
- ੨੫ ਨਾਭਾ ਢੁਕੋਲੀ ਸੇ ਚਾਰ ਕੋਸ ਈ ਸਾਂ ਨ ਮੇ १ - ਮੰਜੀ ੨ - ਬਣ
ਜਾਰੇ ੩ - ਨਾਠੇ ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਟਿੱਬੀ ਪੈ ਬਣ ਜਾ
ਰੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤੇ ਪੈ ४
- ੨੬ ਟੋਭਾ ਨਾਠੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪੁਰਬ १ - ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ -
ਯਹ ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ਪਰ ਬਤ ਤਲੇ ਕੀ ਢੀ ਮੇ ਪੈ ४
- ੨੭ ਮਾਣਕ ਵਬਰਾ ਗਾਣੀ ਕੇ ਗਯ ਪੁਰ ਸੇ ਦੇ ਕੋਸ ਉੜ १ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰ
ਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਯਹ ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਹ ਰਾਮ ਗੜ ਕੇ ਰਾਜ ਮੇ ਪੈ ४

ਤੀਰਥਃ

੨੮ ਨਾਹਣ ਸਹਰ ਮਾਣਕ ਵਬਰੇ ਸੇ ਅਰਾਠ ਕੋ ਸੁਪੁਰਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ
 ਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਅਨੰਦ ਪੁਰਜੀ ਸੇਰਲਕਰ ਕਈ ਦਿਨ ਮੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨਾਹਣ ਸਮੀਪ ਪਉਚੇ ਰਾਜਾ ਬਠੇ ਸਤਕਾਰ ਸੇ ਲੇਗਯਾ ਕ
 ਈ ਦਿਨ ਈ ਗਾਠੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰੂ ਦੁ ਰਾ ਸਹਰ ਮੇ ਪਰੇਟ ਕੇ ਪਾ
 ਸਹੈ ਨਾਹਣ ਕੇ ਰਾਜ ਕੋ ਸਿਰ ਮੋਰ ਕੀ ਰਜਧਾਨੀ ਬੋਲ ਤੇ ਪੈ ੪

੨੯ ਪਾਂਦਵ ਸਾਹਬ ਨਾਹਣ ਸੇ ਪੰਚੀ ਕੋ ਸ ਅਗਨਿ ਕੋ ਠਮੇ ੧ - ਗੁ
 ਰੂ ਦੁ ਰਾ ਪਾਂਉਟਾ ਜੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਬਨ ਪਰ ਬਤੋ ਕੀ
 ਸੇ ਲਕਰ ਵਤਾ ਗੁਰੂ ਮਾ ਰਾਜ ਮੇ ਦਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਮਨਾ ਕਿਨਾਰੇ
 ਲੇਗਯਾ ਪਾਂਉਟੇ ਜੀ ਵਾਲੀ ਜਗਹ ਦੇ ਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਅ
 ਨੰਦ ਹੁਏ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬੰਨਤੀ ਕਰੀ ਈ ਗਾਂ ਮਾ ਪਗੜ ਬਨ ਵਾ ਈ ਈ
 ਯਹ ਸੀ ਨਗਰ ਕੇ ਰਾਜਾ ਠੁ ਤੇ ਸਾਹਕੀ ਅਰਹ ਮਾ ਕੀ ਹੰਦ ਕਾ ਮਕ
 ਨਹੈ। ਹਮ ਕੋ ਭੀ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਰਹੇ ਗਾ ਆਪ ਕੇ ਪੁਤਾ ਪ ਸੇ ਸੰ
 ਤੂ ਦ ਬ ਮਾਰ ਹੇ ਗਾ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿ ਲਾ ਬਨ ਵਾ ਵਨ ਕਾ ਅ
 ਰੰਭ ਕੀ ਅਮਾ ਮੇ ਦਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨੇ ਰਾਜ ਮਜ਼੍ਹਰੇ ਕੀ ਬਹੁਤ ਮੰਦ ਤ
 ਵਈ ਬਾਠਾਂ ਦਿਨ ਮੇ ਕਿ ਲਾ ਤਿ ਯਾਰ ਹੁ ਮਾ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸੇ ਰ
 ਲ ਰਹਣੇ ਹੇਤ ਈ ਗਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾ ਵ ਟਿ ਕਾ ਯਾ ਇ ਸਲੀ ਯੇ ਨ
 ਮ ਪਾਂ ਵ ਵ ਰੰ ਖਾ ਈ ਗਾਂ ਮੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਲੋਗ ਨੋ ਕਰ ਰੰ ਖੇ। ਅ
 ਰ ਪਾਂ ਚ ਸੇ ਪ ਠਾ ਠੁ ਸੇ ਵੀ ਗ ਜੇ ਬ ਕੇ ਨਿ ਕਾਲੇ ਹੁਏ ਸਫੈ ਰੇ ਵਾ ਸੀ
 ਬੁੰਧੁ ਸਾਹ ਸੰ ਯ ਵ ਨੇ ਨੋ ਕਰ ਕਰਾਏ। ਈ ਗਾਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾ
 ਹਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਸੇ ਠੁ ਤੇ ਸਾਹ ਸੀ ਨਗਰੀ ਈ ਕਾ ਮੇ ਲ ਕਰਾ ਯਾ ਠ
 ਤੇ ਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰੇ ਮੀ ਬਨਾ ੪

੩੦ ਦੇਹ ਰਾ ਰਾਮ ਰਾਯ ੧ - ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਜਬ

੧੧੪

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਰੇ ਸੇ ਬੀ ਸਕੋ ਸ ਪੰਛਮ ਪਾਂਦਟੇ ਬਿਰਾਜੇ ਪੂਰਬਲ
 ਬਿਰੋਧ ਮਿਟਾਨੇ ਹੇ ਤਰਾਮ ਰਾਯ ਜੀ ਮਿਲਨੇ ਆਏ। ਜਮਨਾ ਮੇ
 ਨਾਂ ਉਪੇ ਮਿਲੇ। ਰਾਮ ਰਾਯ ਕੇ ਸੇ ਵਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਓਰ ਪੀਛਾ ਕ
 ਰਖ ਡੇਰ ਹੇ। ਦੇ ਖਕ ਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਆ ਰਾਮ ਰਾ
 ਯ ਸਿਰੋ ਮਾਟਿ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਭੂਤ ਨੀ। ਰਾਮ ਰਾਇ ਜੀ ਮਿਲ ਕਰ ਜ
 ਤੇ ਹੁਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰ ਗਏ। ਆਪ ਨੇ ਹਮਾਰੇ ਥ
 ਨ ਕੀ ਭੀ ਰੰਛਾ ਭਖ ਨੀ। ਆਪ ਰਾਮ ਰਾਯ ਜੀ ਜਾ ਤੇ ਹੀ ਸੰਕਰਾ
 ਚਾਰ ਯ ਕੀ ਤਰਾ ਕੋ ਠ ਡੀ ਮੇ ਸਗੀ ਰ ਛੋੜੁ ਕਿ ਸੇ ਦੇ ਸਮੇ ਕ ਹੀ ਸਿੰ
 ਖ ਮ ਕੇ ਕਾਰ ਯ ਹੇ ਤ ਗਏ। ਪੀਛੇ ਸੇ ਮ ਸੰ ਦੇ ਨੇ ਰਾਮ ਰਾਯ ਜੀ ਕੀ
 ਪਤ ਨੀ ਪੰਜਾਬ ਕੋ ਰ ਕੋ ਡੇ ਹੀ ਦੇ ਹ ਦਾ ਹ ਕਰ ਦਈ। ਮ ਸੰ ਦੇ ਕੋ
 ਵੰਡੁ ਦਿ ਵਾ ਨੇ ਹੇ ਤ ਰਾਮ ਰਾਯ ਕੀ ਪਤ ਨੀ ਪੰਜਾਬ ਕੋ ਰ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਥਮ ਕਰ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਰੇ ਗਏ। ਤ ਪਤ ਤੇ ਲ ਸੇ ਮ ਸੰ
 ਦ ਜ ਲਾਏ। ਭਾਈ ਬਹ ਲੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ ਜੇ ਸੇ ਪੰਜਾਬ ਕੋ ਰ ਕੇ ਅ
 ਨੁ ਸਾਰੀ ਮ ਸੰ ਦ ਉ ਸ ਕੇ ਪਾ ਸ ਛੋੜੁ ਆਪ ਪਾਂਦਟੇ ਆਏ। ਮੰਜੀ
 ਸਾਹਬ ਦੇ ਹਰੇ ਸੇ ਪੂਰਬ ਪਾ ਸੇ ਹੇ ਮ ਹੀ ਤ ਕੋ ਖੁ ਬ ਬ ਨਾ ਕਰ ਰਖ
 ਨੀ ਚਾ ਹੀ ਏ ੪

੩੧ ਕਪਾਲ ਮੋਚਨ ਜਗਾਧਰੀ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸ ਉੜ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਹਾ
 ਕ - ਸਿੱਖੜ - ਪਾਂਦਟੇ ਸੇ ਅਖੇਰ ਲੀਲਾ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁ
 ਠ ਸੇ ਬਾਹ ਹ ਹੋ ਕਰ ਕਾਤ ਕੀ ਕੋ ਕਪਾਲ ਮੋਚਨ ਆਏ ਸਿੱਖੋ ਕੋ
 ਹੁਕਮ ਦੀ ਆਜੇ ਕੋ ਈ ਮੇ ਲੇ ਮੇ ਤੀ ਰਥ ਬਿਨਾਰੇ ਦਿ ਸਾ ਪੇ ਸਾ ਬ
 ਕਰ ਨੇ ਬੈ ਠਾ ਏ ਖੋ ਉ ਸ ਕੀ ਪਗ ਡੀ ਉ ਤਾ ਹ ਲੇ ਵੇ। ਸਿੱਖੋ ਨੇ ਵੇ ਸੇ
 ਹੀ ਕੀ ਆ। ਮੇ ਲੇ ਮੇ ਸਾ ਤ ਸੰ ਪਗ ਡੀ ਦੁਈ। ਧੁ ਆਇ ਸਾ ਠ

੩੨

ਕਰਾਇ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਮੇਥਾਂ ਟੀਗਈ ੪
 ਭੰਗਾ ਟੀਸਾ ਹਬ ਪਾਂਵਟੇ ਸੇ ਛੀ ਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ਜਮਨਾ ਕਿਨਾਰੇ ?
 ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਨਿਹੰਗ ੩ - ਸੀਨ ਗਰ ਕੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬੇਦੀ ਕੇ ਬਖ
 ਹ ਕੀ ਭਾਜੀ ਛੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨੰਦ ਚੰਦ ਦਿ ਦਾ ਨ ਦਯਾਰਾ ਮਪ
 ਨੇ ਹਤਾ ਸਟਾਲਾ ਖਕਾ ਤੋ ਬੋਲ ਦੇ ਕਰ ਭੇਜੇ ਖੰਟ ਕੇ ਸਮੇ ਭਾਟ ਨੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇ ਵਹੇ ਜ ਕੀ ਚੀ ਜਾ ਸੁਨਾ ਈ ਸੁਨ ਕਰ ਭੀ ਮ
 ਚੰਦ ਕਰ ਲੁਗੀ ਰੰਜ ਹੁਆ ਫਤੇ ਸਾਹ ਕੇ ਕਰ ਆ ਹਮਾਰੇ ਵੈ ਗੀ ਗੁ
 ਰੂ ਸੇ ਮੇਲ ਰਖ ਨਾ ਚਾਹੇ ਤ ਬਹਮ ਤੇ ਗੀ ਲੜ ਕੀ ਕਾ ਤੇ ਲਾ ਛੇ ਡ
 ਤੇ ਠੀ ਨੀ ਤੇ ਬਰਾਤ ਕੇ ਆ ਗੇ ਹੋ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਂਵਟੇ ਸੇ ਨਿ
 ਕਾਲਾ ਸਮਧੀ ਸੇ ਰਸ ਰੱਖ ਨੇ ਹੇ ਤ ਬਿਨਾ ਵੈ ਰਫਤੇ ਸਾਹ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸੇ ਲੜ ਨੇ ਆ ਯਾ ਸਿ ਈ ਗੁਰੇ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਫਤੇ ਸਾਹ ਕੇ ਪ
 ਤ ਬਰਾਜਾ ਲੋਹ ਪਰਾ ਹਮ ਸਿ ਉ ਬਿਨ ਕਾ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭੰ
 ਗਾ ਟੀ ਮੇ ਜੁੱਧ ਕਾ ਰਣ ਥੰਭ ਗੁਰੂ ਯਾ ਪਠਾ ਠਲੜਾ ਈ ਸਮੇ ਨੇ
 ਕਰੀ ਛੇ ਡ ਪਹਾੜੀ ਯੇ ਕੀ ਸੇ ਨਾ ਮੇ ਜਾ ਈ ਮਿਲੇ ਈ ਸ ਬਾਤ ਕੀ
 ਖਬਰ ਸੁਨ ਬੁੱਧੁ ਸਾਹ ਸਾਤ ਮੈ ਮੁ ਗੀ ਦਲੇ ਲੜਾ ਈ ਮੇ ਸਹਾ ਈ ਤ
 ਹੇ ਤ ਪਦੰ ਚਾ ਜੀ ਗਫਤੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੁੱਧੁ ਸਾਹ ਕੇ ਪੰਗ ਬਖ
 ਸੀ ਸੇ ਸਦੁ ਰੇ ਮੇ ਹੈ ਆ ਪ ਜੀ ਗਹਟੇ ਪੀ ਛੇ ਸੰਬਤ ੧੭੪੨
 ਮੇ ਆ ਨੰ ਦ ਪੁਰ ਕੋ ਚਲ ਦੀ ਈ ਤੁ ਬੋਲ ਬਮਾ ਹ ਕੇ ਦ ਹੇ ਜ ਕੀ
 ਗੀ ਜ ਕਾ ਨਾ ਮ ਹੈ ੪

੩੩

ਟੋਕ ਗੁੰਮ ਨਾ ਹਣ ਸੇ ਨੇ ਕੋ ਸ ਪੰਛਾ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੰ
 ਖੜ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਂਵਟੇ ਸੇ ਆ ਵਤੇ ਨਾ ਹਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਕੇ ਟਿਕਾ
 ਏ ਈ ਗੰ ਬਾਰਾ ਦਿ ਨ ਹੇ ਰੰ ਪੁ ਕੋ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਉ ਟ ਚੁ ਗਾ ਏ ਉ

- ੧੧੬ ਨਕੋਸ੍ਰਾਫੁਦੀਆ ਸਦਾਤੁਮਕੋਟੇਟਾਰਹੇਗਾ ੪
- ੩੪ ਰਾਣੀਕਾਰਾਯਪੁਰਜਿਲੇਅੰਬਾਲੇਟੋਕੇਸੇਨੋਕੋਸਪੰਛਮ ੧-ਗੁ
ਰੂਦਾਰਕਿਲੇਮੋ ੨-ਸਿੱਖ੩-ਟੋਕੇਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂ
ਉਤਰੇ ਰਾਣੀਨੇਬਹੁਤਸੇਦਾਕਰੀ।ਥਾਨਪਵਿੰਡਕਰਾਟਨੇਹੇਤ
ਗੁਰੂਜੀਕੋਮੰਦਰੇਮੇਲੇਗਈ।ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਦਾਲਤ
ਲਵਾਰਬਖਸੇ।ਬਰਨਕੀਆ ਸਦਾਇਨਕੀਪੁਜਾਕਰਨੀ।ਤੁ
ਮਾਗੀਸੰਤਾਨਕਾਪ੍ਰਤਾਪਬਨਾਰਹੇਗਾ ੪
- ੩੫ ਖਿਦਰਾਦਾਰ ੧- ਗੁਰੂਦਾਰ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਗੁਰੂਜੀਰਾਣੀਕੇ
ਰਾਯਪੁਰਸੇਚਲਕਰ ਆਨੰਦਪੁਰਜੀਜਿਤੇਈਹਾਂਉਤਰੇ ਪੀ
ਛੇਸੇਜੁਬਾਰਸਿੰਘਪਾਲਕਵੀਈਹਾਂਰਯਾ ਅਸਲਮੇਥਾਂਨ
ਗੁਰੂਜੀਕਾਰੇ ੪
- ੩੬ ਆਨੰਦਪੁਰਜੀ ੧- ਲੋਹਗਢਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਪਾਦਟੇਓ
ਰਸੇਆਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇਪਿਤਾਜੀਕੇਬਾਂਧੇਮਾਖੋਦਾਲਕੇਸਮੀ
ਪਆਨੰਦਪੁਰਬਸਾਯਾ ਅਰਤਹਾਂਏਕਕਿਲਾਬਨਵਾਯਾਨਾ
ਮਉਸਕਾਲੇਹਗਢਰੱਖਾ।ਇਨਹੀਦਿਨੇਮੇ ਸੰਬਤ ੧੭੪੩ਮੇ
ਅਜੀਤਸਮੇਜਨਮਹੋਨੇਸੇ ਨਾਂਅਬਡੇਸਾਹਬਜਾਦੇਕ ਅਜੀ
ਤਸਿੰਘਰੱਖਾ।ਇਸੀਸਮੇਭੀਮਚੰਦਕਹਲੂਹੀਨੇ ਗੁਰੂਜੀਸੇ
ਪਿਛਲਾਅਪਰਾਧਧਮਾਕਰਾਯਮੇਲਕਰਲੀਆ ੪
- ੩੭ ੦੧- ਦਮਦਮਾ ੨- ਸੋਢੀ ੩- ਲੋਹਗੜਕਿਲਾਬਨਵਾਯ
ਕਰ ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਨੇਜੰਗਕਾਤਮਾਸਾਦੇਖਨੇਹੇਤ ਏਕਬਰ
ਤਉਚਾਬਾਂਨਬਨਵਾਯ ਉਸਕਾਨਾਂਮਦਮਦਮਾਰੇ ੪
- ੩੮ ਸਲੂਕੀ ਗੁੰਮ ਆਨੰਦਪੁਰਸੇਸਤਾਈਕੋਸਉੜ੍ਹ ੧- ਗੁਰੂ

ਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖੜ- ਪਤਸਾਹਮੈਰੰਗਕੇਦੱਖਣਗਏ ਬਹੁਤ
 ਦਿਨਪੀਛੇ ਪਹਾੜੀਰਾਜਮੇਸੇਕਰਲੇਨੇਹੇਤ ਮੀਆਂਖਾਂਨਸੁਬ
 ਜੰਮੂਕੋਗਯਾਅਲਫਖਾਂਨਸਰਦਾਰਕੋਠਾਦੋਣਓਰਭੇਜਾ
 ਕਾਂਗੜੇਕਾਰਜਾਅਲਫਖਾਂਨਸੇਜਾਮਿਲਾਅਰਕਮਾਸ
 ਕੁਸੇਪਹਲੇਆਪਬਿਲਾਸਪੁਰਕੋਰਾਜਾਭੀਮਚੰਦਸੇਕਰਲੇਦੇ
 ਪੀਛੇਸੇਸਭੀਦੇਦੇਗੇਅਲਫਖਾਂਨਨੇਨਦੋਣਮੇਰੁਰਾਕਰਭੀ
 ਮਚੰਦਕੋਬੁਲਾਯਾਭੀਮਚੰਦਲੜਾਈਕਸਮਾਜਕਰਕੋਗ
 ਯਾਅਰਅਪਨੀਸਹਾਯਤਾਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋਬੁਲਾਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਨਦੋਣਜਾਤੇਈਹਾਂਉਤਰੇ੪

੩੯ ਨਦੋਣ ਸਹਰ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖੜ- ਨਦੋਣਮੇਪਦਰਗੁ
 ਰੂਜੀਨੇਜੰਗਮੇਅਲਫਖਾਂਨਕੋਫਤਹਕੀਆ ਆਠਰੋਜਰਹਕ
 ਰਪਰਬਤੋਕੀਸਿੱਲਕਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਸਲਾਹਬਿਨਾਪਹਾੜੀ
 ਭੀਮਚੰਦਨੇ ਅਲਫਖਾਂਨਸੇਮੇਲਕੀਆਗੁਰੂਜੀਭੀਮਚੰਦ
 ਸਾਥਰੰਜਹੋਕਰਆਨੰਦਪੁਰਕੋਆਏ। ਮਾਰਗਮੇਏਕਭੀਮਚੰ
 ਦਕੋਆਲਸੁਨਗ੍ਰਾਮਮੇਉਤਰੇਲੋਰੋਨੇਟਹਲਨਾਕਰੀ। ਸਿੱ
 ਖੋਕੋਏਕਮਦੇਕਰਵਹਗ੍ਰਾਮਲੁਟਵਾਯਾ। ਨਦੋਣਓਰਸੇਸੇ
 ਗਾਵਗੀਕਰਤੇਆਏ। ਉਸੀਜਮੇ ਸੰਬਤ ੧੭੪੭ ਕੇਚੇਤਮੇਸਾ
 ਹਬਯਾਦਾਹੁਆਨਾਮਜੋਰਾਵਰਸਿੰਘਰਖਾ। ਨਦੋਣਮੇਗੁ
 ਰੂਮਹਾਰਾਜਕੇਥਾਨਮੇ ਵਸਗਿਯਾਰਾ ਪੀਪਲਹੈ ਸੋਗਿਨਤੀ
 ਮੇਪੁਰੇਨਹੀਹੋਤੇ। ਕਬੀਕਮਹੋਤੇਹੈਕਬੀਯਾਦਾਹੋਤੇਹੈ੪

੪੦ ਜੰਦਵੜੀਗ੍ਰਾਮ ਆਨੰਦਪੁਰਜੀਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧- ਗੁ
 ਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖੜ- ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਭਲਾਣਜਾਤੇਈਹਾਂਗਏ੪

੧੧੮

੪੧

ਭਲਾਣੁ ਗੁੰਮ ਜੀਵ ਵਜੀ ਸੇ ਦੇ ਕੋਸ ਵਾਯ ਵ ਕੋਣ ਮੇ १- ਗੁਰੂ
 ਰਾ ੨- ਸਿੰਖੜੁ ਅਲਫ ਖਾਂ ਨ ਕੇ ਜੀ ਗੁਏ ਪੀਛੇ ਦਿਲਾ ਵਰ
 ਖਾਂ ਨ ਪਠਾਣੁ ਨੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਫਤੇ ਕਰ ਨੇ ਹੇਤ ਅਪਨਾ ਪੁੰਡੇ
 ਜਮਾ ਗਾ ਰਾ ਤ ਕੋ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ਆ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਖਬ
 ਰ ਹੁਈ ॥ ਜੀ ਗ ਕੀ ਤੁਯਾ ਠੀ ਕਈ ॥ ਰੁ ਰ ਕ ਰ ਪੀ ਛੇ ਭਾ ਗ ਤੇ ਹੁਏ
 ਦਿਲਾ ਵਰ ਖਾਂ ਨ ਕੇ ਬੇਟੇ ਨੇ ਬਰ ਵਾ ਗੁ ਮ ਉ ਜਾ ਕੇ ਭ ਲਾ ਨ ਮੇ
 ਡੇ ਰਾ ਕੀ ਅਮਾ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਭੀ ਇ ਸ ਗ ਮ ਮੇ ਗ ਏ ॥ ਉ ਹਾਂ ਗੁ ਰੂ
 ਰਾ ਹੇ ੪

੪੨

ਨੈਣਾ ਦੇ ਵੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਸੇ ਸਾ ਤ ਕੋ ਸ ਉ ਤੰ ਰ १- ਗੁਰ ਖਾ ਨ ਬੁ ਨ
 ਚਾ ਹੀ ਯੇ ੨- ਸਿੰਖ ਪੁ ਜਾ ਹੀ ਚਾ ਹੀ ਯੇ ੩- ਸੰਬ ਤ ੧੭੫ ਪ ਮੇ
 ਗੁਰੂ ਸਾ ਹ ਬ ਕੇ ਚਿੰ ਤ ਮੇ ਸੰ ਕ ਲ ਪ ਹੁ ਆ ਤੁ ਰ ਕ ਤੇ ਜ ਪ ਹ ਰ ਕ ਰ
 ਤਾ ਪੰ ਥ ਸਾ ਜ ਨੇ ਹੇ ਤ ਪੁ ਰ ਬੁ ਜ ਨ ਮ ਕੀ ਇ ਸੁ ਭੁ ਗ ਵ ਤੀ ਕੇ ਅ ਪ
 ਰੇ ਖੁ ਕ ਰਾ ਵ ਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋ ਈ ਵ ਰ ਗਾ ਕਾ ਉ ਪਾ ਸ ਕ ਬਾ ਮ ਠ ਖੰ ਜ
 ਨ ਲੀ ਏ ਜੰ ਗ ਕ ਰੇ ॥ ਸਾ ਤ ਹ ਕਾਰ ਰੁ ਪ ਯਾਲ ਗਾ ਯ ਬਾ ਮ ਠ
 ਖੰ ਜ ਇ ਕੰ ਡ ਕ ਰ ਯੰ ਗ ਕੀ ਅਮਾ ਵ ਰ ਗਾ ਕੇ ਪੁ ਗ ਟ ਹੇ ਨੇ ਕੀ ਬਿ
 ਧਿ ਪੁ ਛੀ ॥ ਸੁ ਭੁ ਨੇ ਕੇ ਸ ਵ ਦਾ ਸ ਕਾ ਨ ਮ ਲੀ ਅਮਾ ਵ ਰ ਗਾ ਵ ਰ
 ਸ ਨ ਹੇ ਤ ਅ ਕ ਸ ਮਾ ਤ ਕਾਂ ਸੀ ਸੇ ਕੇ ਸ ਵ ਦਾ ਸ ਮਾ ਵ ਤ ਆ ਨੰ ਦ
 ਪੁ ਰ ਮੇ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੋ ਮਿ ਲਾ ॥ ਤਿ ਸ ਕੋ ਬਿ ਧਿ ਪੁ ਛ ਨ ਨ ਤ ਗਾਂ ਕੀ ਹ
 ਵ ਨ ਕੀ ਸਾ ਮੰ ਕੀ ਸ ਮਾ ਕ ਰ ਬੰ ਸਾ ਖ ਕੀ ਪੁ ਨ ਆ ਕੋ ਨੈ ਠਾ ਦੇ ਵੀ ਵ
 ਲੇ ਪ ਰ ਬ ਤ ਪੇ ਪ ਹੁ ਚ ਮੰ ਤੁ ਜਾ ਪ ਸ ਹ ਤ ਹ ਵ ਨ ਕਾ ਆ ਰੰ ਭ ਕੀ
 ਅਮਾ ॥ ਕ ਈ ਮ ਹੀ ਨੇ ਪਾਂ ਚ ਪ ਹ ਰ ਪੁ ਤੇ ਦਿ ਨ ਹ ਵ ਨ
 ਕ ਰ ਤੇ ਕ ਈ ਮ ਹੀ ਨੇ ਪੁ ਤੇ ਦਿ ਨ ਸ ਵਾ ਪ ਹ ਰ ਕ ਰ ਤੇ ਸੰ ਬ ਤ ੧੭੫੬

ਚੇਤਸੁਦੀਨਦਮੀ ਭਵਿਵਾਰ ਤੇਫਪਹਰਦਿਨ ਰਹੇ ਗੁਰਦੇਮਰੀ
 ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਮਹਾਕਾਲੀ ਭਗਵਤੀ ਕਾਰ ਸਨਹੁ ਯਾ ਤੇਜਸੀ
 ਪੰਥਕਾ ਬਰਦੀਆ ਛੋਟਾ ਸਸਤੁ ਅਪਨੇ ਕਰਸੇ ਦੀਆ ਇਸ
 ਲੀਏ ਨਾਂ ਮਕਰਦਕ ਹੀ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਦਾਸਤਦ ਸੇ ਅਰਦਕਰਦ ਸ
 ਬਦ ਹਿਸਾ ਅਰਥ ਮੇ ਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ ਜਿਸ ਸੇ ਸਤੁ ਦੁਰਕੀ ਯੇ ਜਾਂ ਦੇ
 ਉਸ ਕਾ ਨਾਂ ਮਕਰਦ ਹੈ। ਉਸੀ ਸਮੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਲੰਕੂ ਜੀ ਏ ਨੇ ਬਰ
 ਨਕਹਾ। ਮਮ ਬਨਾ ਕਛੁ ਨੀ ਇਹ ਲੀ ਸੇ। ਅਪਨੇ ਸਰਬ ਪੰਥ
 ਮਹਦੀ ਜੇ। ਜੰਗ ਸਮੇ ਕੋ ਹੈ ਇਹ ਬਨਾ ਮ ਯਾਂ ਤੇ ਹੁਇ ਹੈ ਭੇ ਸਮ
 ਹਾਨਾ। ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਤੀ ਸਰੀ ਰੁਤਿ ਕੇ ਗ ਮਾਰਦੇ ਅੰ ਸਕੀ
 ਛੁੰਬੀ ਸਿਵੀ ਚੋ ਪਈ ਹੈ ੪

੪੩

ਅਨੰਦ ਪੁਰ ੧ - ਕੇ ਸਗੜ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਜੀ ਨੈ ਟਾਦੇ ਵੀ
 ਕੇ ਪਰਬਤ ਸੇ ਉਤਰ ਕਰ ਆਏ। ਤਬ ਸਭ ਸੇ ਪਹਲੇ ਦਰਸਨ ਹੇ
 ਤ ਆਏ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿ ਛੋਕੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹੇ ਤ ਕਹਿ ਆ। ਉਨ ਹਨੇ
 ਯਹ ਦੇ ਸਕਰਨ ਨਾ ਮਾਨਾ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸੰਬਤ ੧੭
 ੫੬ ਮੇ ਬੈ ਸਾਖੀ ਕੇ ਦਿਨ ਭੁਲੀ ਗੀ ਤਿ ਸੇ ਅਨੇ ਕੋ ਮੇ ਸੇ ਪਰਥਕ
 ਰ ਪਾਰ ਪਿਯਾਰਿ ਯੇ ਕੋ ਈ ਗਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਾ ਯ ਅਪਨੇ ਸਮਥਨ
 ਯਾ। ਯਥਾ ਤੀ ਸਰੀ ਰੁਤ ਕੀ ਉਨ ਸ ਵੀ ਅੰ ਸ ਮੇ ਛਿ ਖਾ ਹੈ। ਇ
 ਹ ਬਿਧਿ ਪਾਂਚੇ ਸਿੱਖ ਕੇ ਖੰਡੇ ਪਾਹੁ ਲ ਦੀ ਨ। ਟਹ ਰ ਵੇ ਖ ਉ ਰ
 ਗ ਮਾਨ ਦੇ ਅਪਨੇ ਸਮ ਸੇ ਕੀ ਨ। ਪਾਂਚ ਕੋ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਾ ਯ
 ਪੀਛੇ ਸੇ ਉਨ ਕੋ ਨਿਜ ਮਾਰ ਗ ਕੀ ਮ ਰ ਯਾ ਦਾ ਕਾ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਕੀ
 ਆ। ਉ ਸ ਸ ਮੇ ਕੇ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਕੇ ਜੋ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਬੁੰਧੀ ਅਨੁ
 ਸਾਰ ਅਨੇ ਕ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖੋ ਨੇ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਸੇ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾ

ਮਸੇ ਰਹਤਨਾਮੇ ਮਾਦਿਨਾ ਮਰਖ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਮਿਸਿ
 ਤਵ ਕੇ ਵਲ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੇ ਹੋ ਸੋ ਲਿਖ ਤੁਹੈਂ ॥
 ੩ ਤੀ ਨਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਕੇ
 ੪ ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿੰਘ ਕਾ
 ੫ ਪਾਂਚਵਾਂ ਦੇ ਸਾ ਸਿੰਘ ਕਾ
 ੬ ਛੁਠਾ ਹਜਰ ਨਾਮਾ ਹਰ ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕਾ
 ੭ ਸਾਭ ਵਾ ਗੁਰੂ ਸੋਭਾ ਨਾਂ ਮਹੀ ਥਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕਵਿ ਸੇਠਾ ਪਤਿ ਕਾ
 ੮ ਮਾਠ ਵਾ ਗੁਰੂ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਾ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ
 ੯ ਨਵ ਮਾ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ਮੇ ਭਾਈ ਸੁੰਖਾ ਸਿੰਘ ਕਾ
 ੧੦ ਦਸ ਵਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਮਾਰ ਗਗੰਥ
 ੧੧ ਗਮਚ ਵਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸੁਬਲੇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗੰਥ ਮੇ
 ੧੨ ਬਾਰ ਵਾਂ ਕੇ ਸਾ ਸਿੰਘ ਹਜੂਰੀ ਕੀ ਸਾਖੀ ਮੇ
 ੧੩ ਤੇਰ ਵਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਟੀਕਾ ਮੇ ਵਾਜ ਬਲ
 ਅਰਜ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ
 ੧੪ ਚੌਧ ਵਾ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮਜੀ ਕੇ ਖਿਲਾ ਵੇਚੰ ਪਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਇ
 ਸਨੇ ਬੀਚ ਮੇ ਗੰਥ ਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਤੁਕਾ ਭੀ ਲਿਖੀ ॥
 ੧੫ ਪੰਦ੍ਰ ਵਾ ਬਾ ਵਾ ਸੂਰੂ ਪਚੰਦ ਭੁੱਲੇ ਜੀ ਕਾ
 ੧੬ ਸੋਲ ਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧੀ ਮੇ ਕਾ ਹੁੰਮੋਰ ਕਾ
 ੧੭ ਸਤਾਰ ਵਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਗੀਤ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ
 ੧੮ ਅਠਾਰ ਵਾਂ ਗੋਰਖ ਵੰਤਾ ਤ੍ਰੇਯ ਕਾ ਸੰਬਾਰ ਰੂਪ ਕਾ ਹੁੰਕਾ
 ੧੯ ਉੱਨੀ ਸਵਾਂ ਮੁਕਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ
 ੨੦ ਬੀਸ ਵਾਂ ਸੋਯਾ ਖੀ ਮੇ ਗੁਰੂ ਬਖਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ

੨੧ ਇਕੀਸਦਾਂ ਮੁਕੁਮਾਰਗ ਗੁਰੂਜੀਕੇ ਨਾਮਕਾ
 ਇਨ ਪੀਛੇ ਕਹੇ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕੋ ਮੇਲਿ ਖਨੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੇ ਨੇ ਨਿ
 ਖਲ ਬਰਹੇਂ ਮਾਸੇ ਕੇ ਧਰਮ ਤੇ ਨਹੀ ਲਿਖੇ। ਪਰੰਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਮਤੇ ਮੇਭੀ ਉਦਾਸੀ ਸੁਥਰੇ ਦਿਦਾ ਨੇ ਅੰਤੁ ਨ ਸਾ
 ਹੀ ਏ ਲੇ ਗੋ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇ ਕਰ ਕੇ ਈ ਧਰਮ ਨਹੀ ਲਿਖੇ। ਕੇ ਵਲ ਗੁ
 ਰੂ ਗੋ ਬਿੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਪੰਥ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇ ਕਰ ਲਿਖੇ।
 ਸੋਭੀ ਮਨੁ ਯਾਗ ਮਬਲ ਕਾ ਦਿ ਰਿਖੀ ਯੇ ਕੀ ਸਿੰਘੀ ਮੁਠੀ ਅੰਦਰ
 ਜਨਮ ਲੇ ਮਰਨ ਪੁਯੰਤ ਕਾ ਪੁਰਾਕਾਰ ਦੇ ਨੇ ਵਾਲੇ ਨਹੀ ਲਿ
 ਖੇ। ਇਸੀ ਲੀ ਏ ਜੇ ਕਰ ਕਾ ਹੂੰ ਸਿੰਘ ਕਾ ਘਰ ਧਨ ਜਿ ਮੀਨ ਕੁ
 ਯੇ ਬਾਗ ਆਦਿ ਕੇ ਹਿੰ ਸੇ ਬਾਂਟ ਕਾ ਝਗੜਾ ਪੜ ਜਾਵੇ। ਤਬ
 ਗੁਰਮਤ ਕੀ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕੋ ਮੇ ਨਾ ਯਕਰ ਨੇ ਕਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਕੇ
 ਸੇ ਕਰੇਂ ਕੇ ਸੇ ਗਵਾਹੀ ਲੇ ਵੇ ਕੇ ਸੇ ਮਿ ਸਲ ਬਨਾਵੇਂ। ਤਬ ਕਿਸੀ
 ਸਿੰਘ ਸੇ ਗਉ ਮਰ ਜਾਵੇ ਯਾ ਖਾਨੇ ਕੀ ਚੀਜ ਮੇ ਕੇ ਈ ਨਿ ਖਿ ਧ ਵ ਸ
 ਤੂ ਨਿ ਕ ਸ ਆ ਵੇ। ਤਬ ਗੁਰਮਤ ਕੀ ਪੀਛੇ ਲਿਖੀ ਸਾਹੀ ਧਰਮ ਪੁ
 ਸਤਕੋ ਮੇ ਉਸ ਸੇ ਸੁੰਧ ਹੇ ਨੇ ਕਾ ਉਪਾਯ ਨਹੀ ਲਿਖਾ ਮਿਲਤਾ ਜੇ
 ਕੇ ਸੇ ਸੁੰਧ ਹੇ ਵੇ। ਅੰਤ ਕੇ ਉਨ ਹੀ ਮਨੁ ਯਾਗ ਮਬਲ ਕਾ ਦਿ ਕੇ ਕੇ
 ਲਿਖੇ ਧਰਮ ਸਾਸ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਉ ਕੇ ਗੋ ਬਰ ਮੁਤ ਪੀ ਸੁੰਧ ਹੇ
 ਨਾ ਪੜ ਤਾ ਹੇ। ਉਨ ਹੀ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੇ ਪਿਤਰ ਗਯਾ ਦਿ ਤੀ
 ਰਥੋ ਮੇ ਪਿੰਡ ਲੇ ਪਰ ਲੋਕ ਪੜ ਚ ਤੇ ਹੇ। ਸੀ ਸਾਹ ਸੇ ਪਾਰ ਕਰ ਤਾ
 ਗਮ ਨ ਭੁਕੁ ਕੀ। ਸੇ ਤੁ ਗੀ ਥ ਸਾਹ ਬ ਬ ਨਾ ਨੇ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹ
 ਬ ਜੀ ਕੇ ਕਾ ਹੂੰ ਤੀਰਥ ਮੇ ਕੜਾ ਹ ਪੁਸਾ ਵ ਕੇ ਪਿੰਡ ਲੇ ਪਿਤਰ ਤਰ
 ਤੇ ਨਹੀ ਲਿਖੇ ਸੇ ਪਿਛੇ ਲੇ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਕੇ ਕੀ ਨਾਮ ਨ ਤਾ ਹੇ। ਯ

੦

੧੨੨

ਤੇ ਮਠਕੇ ਸਭੁ ਭੁੰਧੀ ਮਨੋ ਕੋ ਸਾ ਵਧ ਨਹੋ ਕਰ ਸੀ ਕੇ ਤ ਕਰ ਨ ਚਾਹੀ
 ਏ ਆ ਕੁਛ ਇਨ ਪੀਛੇ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕੋ ਸੰਛਾਂਟ ਕੇ ਕੁਛ ਪੁਰ ਨੇਹੀ
 ਥ ਦੇਖ ਸੋਚ ਸਾ ਚ ਨ ਈ ਪਾਇ ਕੇ ਨਿਜ ਮਤ ਮੁਝਾ ਦਾ ਕੀ ਮੇ ਸੀ
 ਪੋ ਥੀ ਬੁਨਾ ਏ ਆ ਸਿ ਸਮੇ ਜਨ ਮ ਸੇ ਲੇ ਮ ਰ ਨ ਪ੍ਰ ਯੰ ਤ ਕੇ ਸੁ ਭੁ ਕਾਂ
 ਮ ਪੁ ਰੇ ਹੋ ਜਾ ਵੇ ਆ ਮੋ ਰ ਗੀ ਥੋ ਕੇ ਅ ਨੁ ਸਾਰ ਕੁ ਛ ਨਾ ਕ ਰ ਨਾ ਪੜੇ
 ਆ ਮ ਥ ਵਾ ਮੇ ਸੰ ਕ ਰ ਨ ਚਾ ਹੀ ਏ ਜੋ ਜੇ ਵੇ ਸ ਪੁ ਰ ਬ ਮ ਤ ਸੇ ਅ ਪਿ
 ਕ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚ ਲਾ ਏ ਉ ਨ ਕੀ ਸੁ ਧੀ ਅ ਸੁ ਧੀ ਰੰ ਛਾ ਕੀ ਗੀ ਤੇ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪ ਰੀ ਖੁ ਤ ਆ ਗਾ ਅ ਨੁ ਸਾਰ ਕ ਰੀ ਜਾ ਵੇ ਆ ਜੋ ਸੇ ਮ ਥ
 ਪ ਕੇ ਮ ਰ ਨ ਸ ਮੇ ਤ ਥਾ ਤੀ ਰ ਥੋ ਮੇ ਪੁ ਰ ਕ ਰ ਭੀ ਕੇ ਸੋ ਕ ਨ ਛੇ
 ਦ ਨ ਕ ਚ ਆ ਮ ਰ ਕੇ ਏ ਛੇ ਦ ਨ ਕ ਰਾ ਵੇ ਤ ਬ ਮ ਤ ਸੇ ਨਿ ਕਾ ਸ ਦੇ ਨ
 ਆ ਮੋ ਰ ਸ ਭੁ ਪਿ ਛ ਲੇ ਧ ਰ ਮ ਸਾ ਮ ਤੇ ਕੇ ਅ ਨੁ ਸਾਰ ਕ ਰੀ ਜਾ ਵੇ ਆ ਜੋ
 ਸ ਵਾ ਨਿ ਹੀ ਗੇ ਸਿ ਘੋ ਕੇ ਭੀ ਬਿ ਵਾ ਹ ਸ ਗਾ ਈ ਬਾ ਘ ਠੇ ਕੀ ਹੰ ਥੀ
 ਰੇ ਤੇ ਹੀ ਭਾ ਵ ਪੁ ਰ ਬ ਲਿ ਖੇ ਪ ਰ ਕ ਆ ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਆ ਮ ਥ ਵਾ ਤੇ ਜੋ ਸੇ
 ਅੰ ਗ ਰੇ ਜੋ ਕੇ ਹੀ ਵ ਮੁ ਸ ਲ ਮ ਆ ਨੇ ਕੀ ਹ ਵੀ ਸ ਚਿ ਤੀ ਤੀ ਯੇ ਵ
 ਤ ਨਿ ਜ ਮ ਤ ਕਾ ਪੁ ਬ ਲ ਧ ਰ ਮ ਸਾ ਸ ਚ ਨ ਹੋ ਨੇ ਸੇ ਸ ਮੇ ਅ ਨੁ
 ਸਾਰ ਜੋ ਸਾ ਪੁ ਜਾ ਮੇ ਕਾ ਮ ਦੇ ਵੇ ਵੈ ਸਾ ਨ ਯਾ ਨ ਯਾ ਕ ਨੁ ਨ ਬ ਨਾ
 ਯ ਕ ਆ ਰ ਲੇ ਵੇ ਹੀ ਤੇ ਸੇ ਗੁ ਰ ਮ ਭੁ ਕੇ ਨਿ ਖ ਲ ਠਿ ਰ ਕ ਮੇ ਕੇ ਅੰ
 ਛੇ ਪੜੇ ਸੁ ਨੇ ਅ ਵ ਸ ਥਾ ਬਿ ਧ ਜਿ ਨ ਮੇ ਕੇ ਏ ਮੰ ਤ ਪੁ ਮੰ ਤ ਉ ਨ ਮੰ
 ਤ ਕੋ ਪੀ ਲੋ ਭੀ ਆ ਇ ਨ ਹੋ ਵੇ ਆ ਮੇ ਸੇ ਕ ਏ ਪੁ ਰ ਖ ਖੈ ਠ ਪ ਰ ਸ ਪ
 ਰ ਠ ਸੇ ਬਿ ਵਾ ਵ ਕ ਰ ਨ ਛੋ ਰੁ ਕੇ ਵ ਲ ਝ ਮ ਵ ਹਾਰ ਸਿ ਧੀ ਹੰ ਤ
 ਮੇ ਸਾ ਬ ਮ ਵ ਹਾਰ ਬ ਮ ਵ ਸਾ ਪੁ ਸ ਤ ਕ ਭਾ ਵ ਨ ਯਾ ਕ ਨੁ ਨ ਬ
 ਨਾ ਵੇ ਆ ਸ ਭੀ ਜੇ ਸ ਕੇ ਅ ਨੁ ਸਾਰ ਚ ਲੇ ਆ ਬਿ ਰੁ ਧ ਚ ਲ ਤੇ ਕੇ ਵੈ ਰੁ

ਦੇਉਸੀਕੇਅਨੁਸਾਰਸਾਬਮਿਲਦੇਂ। ਅਥਵਾਮੇਸਾਕਰੇਜੈਸੇ
 ਸਭਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨ ਨਿਜਨਿਜਮਤਕੇਬਡੇਪੁਰਖੇਕੀਲਿ
 ਖੀ ਹਈਸਸਿਮ੍ਰਿਤੀਯੋਕੇਅਨੁਸਾਰਚਲਤੇਹੈਂ। ਬਮਦਹਾਰੇਤ
 ਨਯਾਕਾਨੁਨਹੀਚਾਹਤੇ। ਅਰਆਨਮਤਕੇਈਸਾਈਪਾਤ
 ਸਾਹਭੀਮਾਲਦਿਵਾਨੀਕੇਮੁਕਦਮੇ ਅਰਥਾਤ ਘਰਧਨਜਿਮੀ
 ਨਕੂਏਬਾਹ ਬਾਦਲੀਆਦਿਕੋਕੀ ਹਿੰਸੇਬਾਟਕੇਬਗੜੇ ਹਿੰਦੁ
 ਮੁਸਲਮਾਨੋਕੇਉਨਹੀਕੇਅਨੁਸਾਰਕਰਤੇਹੈਂ। ਫੋਜਦਾਗੀਕੇਮੁ
 ਕਦਮੇ ਅਰਥਾਤ ਯਾਦੀਰੇਗੀਠੰਗੀਆਦਿਕੇਨਾਯ ਅਪ
 ਨੇਕਾਨੁਨਅਨੁਸਾਰਕਰਤੇਹੈਂ। ਚੇਰਕੇਹਾਥਪੇਤੰਤਕੁਹੜਾ
 ਧਰਨ ਯਾਰਕੀਗਰਦਨਕਾਟਦੇ ਨੀ ਠਗਕੇਗਿੰਦੇਨਿਕਸਾ
 ਯਦੇਨੇ। ਅੰਮੇਸੇਸਿਮ੍ਰਿਤੀਹਈਸੋਕਾਲਿਖਾਅੰਗੀਕਾਰਨਹੀ
 ਕਰਤੇ। ਨਾਅਪਨੇਅਧੀਨਦਰਤੀਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨੋਕੋਕਠ
 ਨੇਦੇਤੇਹੈਂ। ਅਪਨੇਅਖਤਿਆਰੋਕੇਠਿਕਾਨੇਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾ
 ਨ ਫੋਜਦਾਗੀ ਦਿਵਾਨੀ ਦੇਨੇਬਮਦਹਾਰਪੁਰਨੇਧਰਮਸਾਸੜੇ
 ਕੇਅਨੁਸਾਰਹੀਕਰਤੇਹੈਂ। ਉਨਸੇਬਿਨਾਨਈਬਤਕੁਠਨਹੀਕ
 ਰਤੇ। ਤੈਸੇਗੁਰਮਤਕੇਨਿਖਲਲੋਕਭੀ ਉਨਪੁਰਨੇਧਰਮਸ
 ਸ਼੍ਰੋਕੇਅਨੁਸਾਰਹੀਚਲੇ। ਨਈਰਚਨਾਬਨਾਨੇਕਾਸੀਕਲਪਨਾ
 ਹੰਖੇ। ਏਤਾਬਿਸੇਖਹੈਂ। ਹਿੰਦੁਯੋਮੇਪਹਲੇ ਸੈਦਸਾਕ੍ਰਿਕਸੋਰ
 ਗਾਣਪਤ ਬ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਡੇਮਤਪਾਂਚਹੈਂ। ਆਗੇਇਨਕੀਸਾਖਾ
 ਰੂਪਅਨੇਕਹੈਂ। ਸੋਸਭੀਪੁਰਨੇਧਰਮਸਾਸ਼੍ਰੋਮੇਲਿਖੇਹੀਬਮ
 ਦਹਾਰਨਹੀਦਰਤੇ। ਅਪਨੀਅਪਨੀਸੰਪ੍ਰਦਾਯਕੇਆਰਾ
 ਹਯੋਕੇਚਲਾਯੋਤਿਲਕਮਾਲਾਦਿਕਭੀਪੇਮਸੇਰੱਖੇਹੈਂ। ਦਾਨ

ਸੁਨਾਦਿ ਸਾਸੁ ਧਰਮ ਸਭੀ ਬਰਾ ਬਰ ਕਰ ਤੇ ਹੈਂ। ਤੈ ਸੇ ਜੋ ਸੇ ਬਤਾਂ
ਪੁਰ ਬਲੇ ਮਤੇ ਸੇ ਗੁਰੇ ਨੇ ਨ ਈ ਚਲਾ ਈ ਹੈਂ। ਉਨ ਕੇ ਨਿਜ ਮਤ ਕੀ
ਗੀ ਤਿ ਸੇ ਕਰੇ। ਐ ਰ ਸਭ ਜੈ ਸੇ ਅ ਬ ਰੇ ਰ ਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰੇ ਮ ਸੇ ਪੁ ਰਾ ਨੇ ਧ
ਰ ਮ ਸਾ ਸ੍ਰੋ ਕੇ ਅ ਨੁ ਸਾ ਰ ਕ ਰੇ। ਨ ਏ ਪੁ ਕਾਰ ਭੀ ਨੈ ਗੁ ਰੇ ਕੇ ਤੋ ਪੁ ਰਾ
ਨੇ ਧ ਰ ਮ ਸਾ ਸ੍ਰੋ ਸੇ ਬਿ ਲੰ ਖ ਟ ਕੁ ਛੁ ਹੀ ਰੋ ਗੇ। ਕੇ ਵ ਲ ਦ ਸ ਮ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਯੀ ਬਿ ਲੰ ਖ ਟ ਬ ਹੁ ਤ ਹੈਂ। ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਜੇ ਤੇ ਕਾਂ ਮ ਦ ਸੋ ਗੁ
ਰੋ ਕੇ ਵ ਲ ਖ ਟ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਯਿ ਜ ਮ ਤ ਕੇ ਮੰ ਤ ਕਾ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਦੇ ਨਾ। ਅ ਰੇ
ਪੁ ਰ ਖ ਕੇ ਨਾ ਮ ਕੀ ਬ ਜੀ ਕਾ ਪ ਠ ਕ ਰ ਨਾ ਦਿ ਸੇ ਸ ਭ ਗੁ ਰੂ ਕੇ ਨਿ ਖ
ਲ ਪੰ ਥੋ ਮੇ ਸ ਮ ਨ ਲਿ ਖੇ ਜਾ ਵੇ। ਜੇ ਤੇ ਵ ਲ ਖ ਟ ਹੈ ਸੇ ਵ ਲ ਖ ਟ
ਲਿ ਖੇ ਜਾ ਵੇ। ਬ ਹੁ ਤ ਵ ਲ ਖ ਟ ਕੁ ਛੁ ਕੇ ਸ ਵ ਲ ਮੇ ਕੇ ਹੀ ਹੈਂ। ਜੈ
ਪੀ ਛੇ ਲਿ ਖੀ ਗੁ ਰੂ ਮ ਤ ਕੀ ਧ ਰ ਮ ਪੁ ਸ ਤ ਕੇ ਸੇ ਛਾਂ ਟ ਕੇ ਏ ਕ ਬ ਨ
ਕੀ ਯੇ ਜਾ ਵੇ। ਉ ਨ ਮੇ ਸੇ ਕ ਮ ਕ ਰ ਨੇ ਜੋ ਗ ਪ ਠ ਕ ਮ ਕੀ ਯੇ ਜਾ ਵੇ ਪ
ਦ ਨੇ ਯੋ ਗ ਮ ਨ ਏ ਪ ਏ ਜਾ ਵੇ। ਤ ਬ ਮ ਤ ਕਾ ਕਾ ਹ ਨਿ ਰ ਦਿ ਘ ਨ ਚ
ਲੇ। ਅ ਰ ਮ ਤ ਕੇ ਲੋ ਗੋ ਕੇ ਮ ਲੋ ਗੋ ਕੇ ਕੁ ਕ ਰ ਵ ਤ ਅੰ ਰ ਮ ਤੋ ਕੇ
ਲੋ ਗੋ ਕੇ ਪੀ ਛੇ ਭੀ ਨਾਲ ਗ ਨਾ ਪ ਜੇ। ਜੈ ਸੇ ਇ ਨ ਦਿ ਨੇ ਮੇ ਬ ਹੁ ਤ
ਸਿੰ ਖ ਦ ਯ ਨੀ ਦੀ ਬ ਨ ਗ ਏ ਹੈ। ਜੈ ਅੰ ਰੋ ਕੇ ਪੀ ਛੇ ਲ ਗੇ ਸੇ ਮ ਤ ਸੇ ਖ
ਰ ਜ ਕੀ ਏ ਜਾ ਵੇ। ਜੀ ਚ ਰ ਆ ਚਾ ਹੇ ਤ ਬ ਜੈ ਸਾ ਲਿ ਖਾ ਹੈ। ਵੈ ਸਾ
ਦੀ ਰੁ ਵੇ ਮਿ ਲ ਏ ਜਾ ਵੇ। ਅ ਰ ਨਿ ਸ ਬ ਤ ਕਾ ਇ ਪ ਰ ਘਾ ਟਾ ਅੰ ਰ
ਪਾ ਸੇ ਵਾ ਪਾ ਸ ਮ ਝ ਜਾ ਤੇ ਹੇ ਵੇ ਯਾ ਜਾ ਨੇ ਕਾ ਸੀ ਕ ਲ ਪ ਰੰ ਖੇ ਸੇ ਪ੍ਰੇ ਮ
ਸੇ ਪੁ ਛ ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਦੇ ਉ ਨ ਕਾ ਘਾ ਟਾ ਭੀ ਪੁ ਰਾ ਕੀ ਮਾ ਜਾ ਵੇ। ਬ੍ਰ ਮ
ਣ ਖੰ ਤੀ ਗਾ ਯ ਤੀ ਸੀ ਧ ਮ ਕੀ ਬੁ ਜੁ ਰ ਗੀ ਸੁ ਨ ਉ ਪ ਰ ਕਾ ਰੁ ਕ ਰੰ ਖ
ਤੇ ਹੈਂ। ਤ ਬ ਗਾ ਯ ਤੀ ਸੀ ਧ ਮ ਭੀ ਪ੍ਰੇ ਮ ਸੇ ਮ ਤ ਮੇ ਪ ਰਾ ਈ ਜਾ ਵੇ।

ਤੀਰਥ:

ਪੁਰਾਤਨ ਵਿਦਿਆ ਭੁਲਾ ਦੇ ਨੀਭੀ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਅਮਰੀ
 ਬਸਾਹ ਬਜੀ ਮੇਂ ਦੇ ਦਪਾ ਠਮਤ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ਲਿਖਾਏ ਜੋ ਭੀ ਸ
 ਫਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਯੇ ਦੇ ਦ ਕੋਤਰ ਕ ਭੀ ਨਾ ਕਰ ਨੀ ਚਾਹੀਏ
 ਤਰਕ ਕੀਏ ਦੇ ਦ ਸਾਸ ਕੋਤਰ ਕ ਨ ਲਾ ਗਾ ਤੜ ਮੁ ਲ ਨ ਪ ਛੁ
 ਨਿਆ ਬਚਨ ਕਾ ਨਿਸਾ ਨ ਹੋ ਨਾ ਪੜੇ ਗਾ ਯਾ ਤੇ ਜੋ ਸੇ ਚ ਰੋ ਬ
 ਰਣ ਕੇ ਲੋਗ ਇਸ ਮ ਤ ਮੇ ਪੁ ਮ ਸੇ ਮਿ ਲੇ ਰ ਹੇ ਗ ਦੇ ਸੇ ਕ ਰ ਨ ਚ
 ਹੀਏ ਚ ਰੋ ਚੰ ਕ ਜਿ ਗੀ ਰ ਵ ਲੇ ਲੇ ਗ ਨ ਕੀ ਬਾ ਤਾਂ ਸੁ ਨ ਨਿ ਜ ਮ
 ਤ ਮੇ ਉ ਤ ਮ ਜ ਤੀ ਲੋ ਗ ਨ ਕੀ ਗ ਲ ਨੀ ਨਾ ਕ ਰ ਲੇ ਨੀ ਚਾ ਹੀ ਏ
 ਅ ਤ ਕੀ ਬ੍ਰਿ ਧੀ ਮੇ ਭੀ ਪ ਯ ਤ ਨ ਬ ਹੁ ਤ ਕ ਰ ਸੰ ਤ ਨ ਸ ਮਿ ਧੀ ਵ
 ਲੇ ਬ ਡੇ ਲੋ ਗ ਨ ਕੇ ਹੀ ਕ ਰ ਚਾ ਹੀ ਏ ਗ ਠੀ ਬੋ ਕੇ ਯ ਤ ਨ ਸੇ ਸੀ
 ਘੁ ਕ ਛ ਨ ਹੀ ਬ ਨ ਪੜ ਤਾ ਅ ਮ ਹ ਜੇ ਸ ਮਿ ਧੀ ਵ ਲੇ ਪੁ ਮ ਵੀ
 ਬ ਨੇ ਨਾ ਕ ਰੇ ਤ ਬ ਨਿ ਜ ਮ ਤ ਕੀ ਸੋ ਚ ਸ ਮ ਸੁ ਬਿ ਨ ਨ ਸੀ ਬ ਕੇ
 ਭੋ ਜ ਨ ਬ ਸ ਤੇ ਰ ਜ ਲੋ ਗ ਨ ਕੇ ਰੋ ਪ ਏ ਹ ਥੀ ਘੋ ਜੇ ਬੈ ਲ ਭੀ
 ਖ ਤੇ ਪ ਹ ਰ ਤੇ ਹੀ ਅ ਨ ਬ ਾ ਛਿ ਤ ਸ ਭ ਕੇ ਸ ਮ ਨੇ ਮੇ ਥ ਨ ਕ ਰ ਤੇ
 ਹੀ ਤੇ ਸੇ ਮੋ ਰ ਬ ਡੇ ਮ ਨੁ ਖੇ ਨੇ ਸ ਮ ਸੁ ਬਿ ਨ ਉ ਨ ਕੇ ਬ ਰ ਬ ਰ
 ਨੀ ਆਂ ਕ ਸੁ ਖ ਲੇ ਲੀ ਆ ਤੇ ਕਿਆ ਵ ਯ ਯ ਹੇ ਯਾ ਹੀ ਭੁ ਵ ਸੇ ਗੁ
 ਰੂ ਸਾ ਹ ਬ ਅ ਰ ਜ ਨ ਜੀ ਮ ਹ ਰ ਜ ਲਿ ਖ ਤੇ ਹੀ ਆ ਵ ਨ ਆ ਏ
 ਸਿ ਸਿ ਮੇ ਬਿ ਨ ਬੁ ਝੇ ਪ ਸੁ ਵੇ ਰ ਆ ਏ ਸ ਲੀ ਏ ਮ ਤ ਕੇ ਸ ਭ ਲੋ ਗੋ
 ਕੇ ਉ ਚਿ ਤ ਹੇ ਜੋ ਬੁ ਧੀ ਕਾ ਬ ਲ ਰ ਖ ਤ ਹੇ ਵੇ ਸੇ ਮ ਤ ਕੇ ਬਿ ਵ ਹਾ
 ਰ ਕੀ ਬਿ ਵ ਸੁ ਾ ਲਿ ਖ ਨੇ ਆ ਦਿ ਕ ਮੇ ਮੇ ਬ ਲ ਲ ਗਾ ਵੇ ਜੋ
 ਧ ਨ ਕ ਜੋ ਰ ਰ ਖ ਤ ਹੇ ਵੇ ਸੇ ਗੁ ਰ ਥ ਨੇ ਕੀ ਅ ਮ ਾ ਰ ਤ ਔ ਰ ਤਿ
 ਨ ਸ ਥ ਮ ਆ ਜੀ ਵ ਕਾ ਕਾ ਉ ਪ ਯ ਵ ਕਾ ਨ ਜ ਮੀ ਨਾ ਦਿ ਬ ਨ ਵ

ਨੇਮੇਧਨਕਾਜੋਰਲਗਾਵੇ। ਜਿਦੋਨੋਕਾਬਲਰਖਤਾਹੋਵੇਸੇਦੇ
 ਨੇਸੇਦੋਨੋਕਾਮੇਬਲਲਗਾਵੇ। ਜਿਦੋਨੋਸੇਹੀਨਦੇਹਕਾਹੀ
 ਬਲਰਖਤਾਹੋਵੇ ਸੇਦੇਹਸੇਟਹਲਕਰੇ। ਨਿਸਫਲਅਵਸਥ
 ਨਾਬਿਤਾਵੇ। ਜੇਸਾਬਨੇਅਪਨਾਪਰਲੋਕਸੁਧਾਰਨੇਕਾ ਮਿ
 ਤੁਸੇਪਹਲੇਉਪਾਯਕਰਲੇਵੇ। ਪੀਛੇਜਮੇਕੇਹਾਥਪੜਪਸ
 ਚਾਤਾਪਕਰੇ ਸਹਤਖੇਇ ਹਾਥਮਲਤੀਮਥਮਖਮਕਾਵਤ
 ਹਾਥਮਲੇਕੁਛਲਾਉਨਹੀਮਿਲੇਗਾ। ਯਾਂਤੇ ਗੁਰੂਮਹਾਰਾ
 ਜਕੇਮੁੱਖਉਪਦੇਸਪੇਕਮਰਬਾਂਧੇ। ਅਰਗੁਰੂਜੀਕੇਮੁਖਮ
 ਉਪਦੇਸਕਾ ਜੋਰਭੀ ਕਿਚਤਮਾੜਬਾਹਰਦੇਸਓਰਰਹੇਯ
 ਤਨਸੇਗੁਨਭੁਕੀਓਰਹੈ। ਇਸਬਾਤਕੀਪਰੀਖੁਕਰਨੀ
 ਚਾਹੈ। ਤਬਬਿਚਿਤਨਾਟਕਮੈਦੇਖੈ। ਬਿਚਿਤਨਾਟਕਮੈਅਕ
 ਲਬਾਰਪਾਠਸੇਲੇਤਪਸਾਧਤਹਰਿਮੋਹਬੁਲਾਇਓਪ੍ਰਯੰਤਪਾ
 ਠਕੇਅੰਦਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇਲਿਖਾਹੈ। ਜਬਅਕਾਲਕੇਰਚੇਦੈਂਤ
 ਦੇਵਤਾ ਬਸੁ ਮਨੁਖ ਸਿੰਧਸਾਧਕ ਰਿਖਿਰਾਜ ਬੁਮਾ ਦੰਤ
 ਗੋਰਖ ਰਾਮਾਨੰਦ ਮਹੰਮਦਨੇ ਸਰਬਪਰਮੇਸੇ ਸ੍ਰੇਸ੍ਰਧਰਮਨ
 ਮਜਾਪਕੇਉਪਦੇਸਕਾਪ੍ਰਚਾਰਨਾਕੀਆ। ਜਗਤਮੇਪਹੰਚ
 ਅਪਨੇਅਪਨੇਚਿੰਨਹੀਦੀਏ। ਤਬਪ੍ਰਮੇਸੁਰਨੇਨਾਮਧਰਮ
 ਕੇਉਪਦੇਸਹੇਤ ਮੁਝਤਪਕਰਤੇਕੋਬੁਲਾਇਕਰਭੇਜਾ। ਇ
 ਸੀਲੀਏਗੁਰੂਜੀਸਭਕੋਉਪਦੇਸਨਾਮਜਾਪਕਾਦੇਤੇਹੈ। ਕਿ
 ਉਨਜਪੇਤਾਂਕੋਤੁਮਭਾਈ। ਅੰਤਕਾਲਜੇਹੋਇਸਹਾਈ। ਅ
 ਰਬਾਅਵੇਸੋਕੋਠੇਕਟਧਰਮਐਨਿਕੀਮੇਕਹਤੇਹੈ। ਠੇਕਟਧ
 ਰਮਲਖੋਕਰਭੁਰਮਾ। ਇਨਤੇਸਰਨਕੋਈਕਰਮਾ। ਯਾਹੀ

ਤੀਰਥ:

੧੨੭

ਤੇ ਫੋਕਟਧਰਮੋਕਾਨਿਖੇਧਕਰ ਪੁਨਾਸਰਬਪਯੋਜਨਸਿਧੀਹੇ
 ਤੁ ਨਾਮਜਾਪਕਾਉਪਦੇਸਦੇਤੇਹੈਂ। ਨਜਟਾਮੁੰਤੁਧਾਰੋ। ਨਮੁਦ੍ਰਕ
 ਸਦ੍ਰੋ। ਜਪੋਤਾਸਨਾਮੰ। ਸਰੇਸੂਰਬਕਾਮੰ। ਵਹੀਨਾਮਜਾਪ
 ਕਾਉਪਦੇਸਾਮੰ। ਮੁਤਸਮੇ ੧੬ ਸਤਿਨਾਮਸੇਲੇਜਪਪ੍ਰਯੰਤ
 ਕਾਪਾਠਬਤਾਯ ਪਹਲੇਕੇਸਗੜਮੇਕਰਕੇ। ਪੀਛੇਮਮ੍ਰਿਤ
 ਕੀਪ੍ਰਤਿਚੁਲੀਪਿਲਾਵਨਸਮੇ ਬੋਲਵਾਹਗੁਰੁਜੀਕਾਖਾਲਸਾ
 ਭਾਵਹੇਵਾਹਗੁਰੁਕਾਖਾਲਸਾਬਨੇਜੀਵ ਤੁਮੁਖਸੇਬੋਠਜੇਹੇ
 ਵਾਹਗੁਰੁਸਦਾਅਪਕੀਠਤਹੋਗੇ। ਮੇਸੇਸਦਾਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀ
 ਜਯਮਨਾਵਨੇਕਾਉਪਦੇਸਦੀਆ। ਇਸਉਪਦੇਸਮੇਯਦ
 ਨਾਮਸੰਕਾਭੀਕਰਤੇਹੈ। ਜੇਵਾਹਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀ ਜੀ
 ਵੇਕੇਜਯਨਾਮਨਾਵਨੀਚਾਹੀਯੇ। ਕਾਰੇਤੇ ਵਾਹਗੁਰੁਮੇਸ
 ਹਾਰਮਾਹੁਆਨਹੀ। ਜੇਇਨਕੇਕਹਨੇਸੇਜਯਪਾਵੇ। ਇ
 ਸਤੇਉਚਿਤਹੈ। ਉਸਸੇਅਪਨੀਜਯਕੀਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕਰੇਸੇ
 ਅਸੰਕ ਅਗਮਾਨਸੇਹੈ। ਕਿਉਕੇ ਰਾਜਕੇਰੰਕਸਦਾਤੇਹੀ
 ਜਯਹੋਕਹਤੇਹੈ। ਅਰਜਯਹੀਸਭਬਰਿਅਾਈਯੋਮੇਬ
 ਡੀਬਰਿਅਾਈਹੈ। ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੀਬਰਿਅਾਈਕਰਨੇਹੇ
 ਤ ਤਾਂਕੀਜਯਮਨਾਵਨਕਾਉਪਦੇਸਹੈ। ਅਰਗੁਟਉਸਕਾ
 ਯਹੀਹੈ ਹਮਾਪਕੀਜਯਮਨਾਵੇਹੈ। ਅਪਹਮਾਰੀਜ
 ਯਕਰੇ। ਇਸਗੁਰੁਦ੍ਰਾਰੇਮੇਗੁਰੁਜੀਨੇਕੇਸੇਮੇਅਮੁਤਦੇਨੇ
 ਕੀਠਾਲਕਰੀਹੈ। ਇਸਲੀਏਡਾਮਕੇਸਗੜਹੈ। ਅਸਲਮੇ
 ਖਾਲਸੇਮਾਰਗਕਾਮੁਲਥਾਨਯਹੀਹੈ। ਅਰਇਸਮਕਾਨ
 ਮੇਜੇਪੁਰਖਗੁਰੁਜੀਨੇਅਪਨੇਬਨਾਯੇਉਨਕੇਅਪਨਾਸੁ

੧੨੮

ਰੂਪਹੀਬਨਾਯਾ।ਇਸੀਲੀਏਸਭਕਾਜਨਮਥਾਂਨਪਟਨਾ
 ਵਾਸੀਆਨੰਦਪੁਰਬਤਾਯਾ।ਵਹੀਉਪਦੇਸਸਭਥਾਨੇਮੇ
 ਕਰਨੇਸਮੇਜਨਮਪਟਨੇ ਵਾਸੀਆਨੰਦਪੁਰਬਤਾਯਾਜਾ
 ਤਾਹੈ।ਈਹਾਂਗੀਸਿੱਖੋਕੇਲੰਗਰੋਕੀਸੋਭਾਸੁਨ ਪਰਖਨੇਹੇ
 ਤਗੁਰੂਜੀਨੇਸੀਤਵੇਸਕੀਆਸੋਤੀਸਗੀਰੁਤਿਕੀ ੨੬ ਅੰ
 ਸ਼ੀ ੨੯ ਚੌਪਈਮੋਲਿਖਾਹੈ।ਜਿਸਤੇਜਾਨਸਕੇਨਹਕੋਏ।
 ਇਸਪਕਾਰਕੇਸੀਪ੍ਰਭਹੋਏ।ਸਿੱਖਨਕੇਡੇਰੇਜਬਗਏ।ਦੇਹ
 ਅਹਾਰਮੇਹਛੁਧੁਭਏ।ਆਗੇਚਲਛੁੰਤੀਵੀਚੌਪਈਮੇਟੇਸ
 ਬਦਲਨਾਲਿਖਾਹੈ।ਸੈਮੂਰੁਪਸਤਗੁਰੁਪਲਵਾਏ।ਪਹਰੇ
 ਕੂਖਨਬਸਤੁਬਿਸਾਲਾ।ਸਭਾਆਨਬੈਠੇਤਤਕਾਲਾ।ਖਾਲ
 ਸੋਕੀਉਤਪਤੀਕਾਥਾਨਹੋਨੇਸੇ।ਖਾਲਸੇਕੇਪੁਜਨੇਕੋਕੇਸਗੜ
 ਸਭਸੇਮੁਖਮਹੈ।ਇਸਗੁਰੁਦੁਰੇਮੇਗੁਰੁਸਾਹਬਜੀਕੇਖਾਸ
 ਏਤੇਪਦਾਰਥਹੈ।

੧ ਨਾਗਕੀਕਤਾਕੀਨਾਗਣੀਬਰਛੀਚਾਰਹਾਥਕੀਲੰਬੀ
 ਵਜਨਮੇਪੰਚੀਸੇਰਕੰਚੇਕੀ

੨ ਦੁਧਾਰਕਰਪਾਦੋਪਸੇਤੇਖੰਡੁੰਜੈਸਾਤੀਖ ਮੋਹਗਤੀਖ
 ਪੀਛੇਕਠਕਾਦਸਤਾਹੈ ਦਸਤੇਮੋਜਮੀਨਮੇਗਾਰੂਨੇਹੇਤ
 ਨੇਜੇਸਗੀਖੀਤੀਖੀਮੋਹਰੀਹੈ ਏਕਬੀਚਮੇਗੋਲੀਲਗੀਹੈ।
 ਯਹੀਸਾਂਗਬਚਿੰਤੁਸਿੰਘਰਠੋੜਨੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇਹੁਕਮਸੇਜਸ
 ਵਾਲਪਹਾੜੀਯੇਕੇਮਸਤਹਾਥੀਕੇਸਿਰਮੇਮਾਰੀਥੀ ਚਾਰਹ
 ਥਕੀਲੰਬੀਹੈ

੩ ਦੁਧਾਰਖੰਡੁਤੀਨਾਹਾਥਕਾਲੰਬਾਹੈ ਉਪਰਅਰਬੀਹਰ

ਫੇਮੇਂ ਕੁਛਲਿਖਾਹੁਆਈ ਟੁਜਨ ਮੇਪ੍ਰਿੰਸੇਰਕੰਚੇਕਾਹੈ
 ੪ ਛੋਟਾਖੰਡਾਇਸਕਾਨਾਮ ਕੰਤੀਭੀਐ
 ੫ ਬਿਛੁਆ ਇਸਕੇਨਾਮ ਜੰਭੀਆ ਜਮਧਰ ਜਮਦਾਕੁਭੀਐ
 ਹਾਥੁਰਕਾਲੀਬਾਹੈ
 ੭ ਵੇਤੋਪਈਹਾਂਸੇਨਿਕਸੀਥੀ ਅਸੁਭੁਜੀਸੇਰਬਾਹਨੀਦੁਰ
 ਗਾਕੀਮੂਰਤੀਦਾਲੀ ਸੇਲਓਰਕੇਅਜਾਇਬਘਰਮੇਗਈ
 ਅਸਲਮੇ ਗੁਰੂਜੀਕੀਵਸਤੂਦਰਸਨਹੇਤਈਹਾਚਹੀਏਥੀ
 ੮ ਕਟਾਰਸਾਢੇਸਾਤਸੇਰਵਜਨਕਾਹੈ

੪੪

ਨਿਰਮੋਹਗਢ ਕੀਰਤਪੁਰਸੇਰੁਦੁਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ
 ੨- ਸਿੱਖੜ - ਅਖਿਤਛਕਾਯ ਲੁਟਮਾਡਕੀਗੀਤਸਿਖਾਵਠੇ
 ਹੇਤ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਿੱਖਕੋਵ੍ਰਣਮੇਸਿਕਾਰਖੇਲਠੇਕਾਹਕਮਦੀਅ
 ਸਿਕਾਰਮੇਜੋਆਦਮੀਸਿੱਖਕਾਸਾਮਣਾਕਰੇਂ ਉਨਕੋਮਾਰਛੁ
 ਟਲੁਟਕੇਚਲੇਆਵੇਂ ਤਬਪਹਾੜੀਗਾਜਿਓਨੇਮਿਲਕੇਸਲਾ
 ਹਕਰੀਜੰਗਕਰਗੁਰੂਕੋਈਹਾਂਸੇਨਿਕਸੇਅਮਰਜਿਸਮੇਇਨ
 ਕੇਸਿੱਖਤਕੜੇਹੋਕਰਜੰਗਕਰਤੇਹੈਂ ਲੋਹਗਢਕਿਲੇਕੇਕਿਵਾ
 ਝੁਹਾਥੀਸੇਤੁੜਾਇਸਿੱਖਕੋਸਮਾਪਤਕਰੇਂ ਇਸਲੀਏਸਿਰ
 ਮੇਤਦੇਬਾਂਧਮਸਤਹਾਥੀ ਕਿਲੇਕੇਦਰਵੰਜੋਓਹਲਿਆਏਂ
 ਤਬਗੁਰੋਕੀਆਗਮਾਸੇਬਾਂਚਿੰੜਸਿੰਘਰਠੇੜਨੇ ਹਾਥੀਕੇਸਿ
 ਰਮੇਸਾਂਗਮਾਰਹਾਥੀਕਾਮੁਖਉਨਕੀਸੇਨਾਓਰਕਰਦੀਆਂ
 ਤਬਸਭੀਪਹਾੜੀਹਾਰਗਏਂ ਅੰਧਰਕੋਈਉਪਾਯਨਾਬਣਤਾ
 ਵੇਖ ਗੁਰੂਜੀਸੇਆਨੰਦਪਰਛੁਡਾਵਠੇਹੇਤ ਸੁਗਮਉਪਾਯ
 ਜਾਣਗਉਕੀਆਣਕਰੀਜੋਮਾਪਕੋਗਉਕੀਸੁਰੀਦਰੈਂ ਜੇ

੧੩੦

ਕਰਈਗਾਂਠੇਗਾਗੁਰੂਜੀਨੇਗਉਕੀਆਣਸੁਨਸੀਘਾਅਨੰਦਪੁਰ
ਕਮੇਹਛੋਡੁਈਹਾਂਡੇਰਾਕੀਆਇਸਲੀਏਇਸਥਾਨਕਾਨਮ
ਨਿਰਮੋਹਗਢੇਗਾਈਹਾਂਡੀਗੁਰੂਜੀਨੇਜੀਗਮੇਸਭਪਹਾੜੀਹ
ਰਾਏ੪

੪੫

ਬਿਸਾਲੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਤਲੁਜਪਾਰ ਅਨੰਦਪੁਰਸੇ ਨੌਕੋਸ ਪੱਛਮ
੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖੜ- ਨਿਰਮੋਹਗਢੇਪਦੁਵਬਿਸ
ਲੀਕਾਰਾਵਗੁਰੂਜੀਕੇਲੇਗਯਾਕਹਮਾਮਾਪਭੀਮ ਚੰਦਕਾ
ਰਾਜਛੋਡੁ ਮੇਰੇਗ੍ਰਾਮਮੇਨਿਦਾਸਕਰੀਏ। ਰਾਵਕਾਪੇਮਦੇਖਗੁ
ਰੂਜੀਗਏ। ਕਈਦਿਨਰਹਕਰਸਿਕਾਰਖੇਲਤੇਬਠੈਗਏ੪

੪੬

ਬਠੈਰ ਗ੍ਰਾਮ ਅਨੰਦਪੁਰਸੇ ਬਾਰਾਂਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆ
ਰਾ- ਸਿੱਖੜ- ਬਠੈਰਕੇਗਾਵਨੇਬਡੀਖਾੜਕਰੀ ਅਰਕਮ
ਮਹਾਰਾਜਮੇਰੇਗ੍ਰਾਮਮੇਹੀਨਿਦਾਸਕਰੇ ਸਭਸਮਾਜਈਹਾਂਮੀ
ਗਵਾਈਏ ਗੁਰੂਜੀਨੇਬਿਸਾਲੀਸੇਸਭਕੋਈਹਾਂਮੰਗਵਾਯਾ।
ਈਹਾਹੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਅਵਤਾਰਕੀਕਥਾਪੂਰਨਕਰੀਜੇਨੇ
ੜਤੰਗਕੇਚਰਨਤਰਇਤਮਾਦਿਲਿਖਾਏ ੪

੪੭

ਗੁਰੂਪਲਾਹ ਗ੍ਰਾਮ ਅਨੰਦਪੁਰਸੇ ਬਾਰਾਂਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧- ਗੁ
ਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖੜ ੩- ਬਠੈਰਸੇਗੁਰੂਜੀਈਹਾਂਆਏ੪

੪

ਕਲਮੋਟ ਗ੍ਰਾਮ ਗੁਰੂਪਲਾਹਸੇਤੀਨਕੋਸ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨-
ਸਿੱਖੜ ੩- ਬਠੈਰਮੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸਫਰਿਆਦਹੁਈਕਲਮੋਟ
ਗ੍ਰਾਮਮੇਸੰਗਤਲੁਟਗਈ ਖਾਲਸੇਕੇਆਗ੍ਰਾਵਈਚੜਾਈਕ
ਰਗ੍ਰਾਮਕੋਲੁਟੋ। ਕੁਛਦੇਰਲੜਗ੍ਰਾਮਵਾਸੀਲੋਗੇਨੇਪੱਲਾਢੇਰਾ
ਆਪਕੇਹੈਰੱਖਲੈਵੇ। ਲੜਾਈਬੰਦਹੁਈ। ਇਨਦਿਨੇਸੇਕੋਈ

ਤੀਰਥੰ

੧੩੧

- ੪੯ ਮੰਗਤਕੀਰਿਤਸਾਦੇਖੇਕੋਈਕਿਸੇਰਸਤੇਕਛਲੀਏਰਲਾਆਵੇਖੇ
ਗੰਦੀਆਲਕਲਮੋਟਸੇਤੀਨਕੋਸ ਉੜ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰ ੨- ਸਿੰ
ਖੜ- ਕਲਮੋਟਸੇਸ਼ਲਕਰਨੇਗਏਉਤਰੇ੪
- ੫੦ ਆਨੰਦਪੁਰ ੧- ਗੁਰੂਕੇਮਹਲ ੨- ਸੋਢੀ ੩- ਕਲਮੋਟਸੇਬ
ਦਲਕਰਗੁਰੂਜੀਨਿਓਆਨੰਦਪੁਰਮੇਆਇਬਹੁਤਲੋਕਬਸਾਏ
ਫੇਰਪਹਾੜੀਦੀਗੇਸੇਰੁਪਰਗੇਅੰਤਰਕਪਟਰਖ ਬਾਹਰਸੇਅ
ਨਸਾਰੀਬਣੇਏਨਹੀਦਿਨੇਮੇ ਸੰਬਤ ੧੭ ੫੭ ਮੇਸਾਹਬਦੇਦੀ
ਕੋਪਿਤਾਕੀਬੈਨਤੀਮਾਨਸਾਹਬਦੇਦੀਸੇਗੁਰੂਜੀਕਾਤੀਸਰਾ
ਬਿਦਾਹਦੁਆਰਾਜੇਸਕਾਪੁੜਸਭਖਾਲਸਾਬਨਾਯਾਅਰ
ਤੀਮਰੰਦਕਾਦੁਜੀਰਪੰਮਾਗੁਰੂਜੀਪਾਸਟਕੀਲਬਨਕੇਰਹ
ਨੇਲਗਾਉਸੀਨੇਗੁਰੂਜੀਕੋਰਦਾਲਸਰਕੀਓਹਤਿਆਰਕੀ
ਆ੪
- ੫੧ ਰਵਾਲਸਰਤੀਰਥ ਮੰਡੀਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਗੁਰੂਦੁਆਰ ੨- ਸਿੰਖ
੩- ਜਬਗੁਰੂਜੀਦੀਗਾਂਕੋਤਿਯਾਰਹੁਏ ਸਭਪਰਦਾਰਸਾਥਗ
ਯਾਮੇਲੇਮੇਆਏਸਭੀਪਹਾੜੀਗਾਜੇਮਿਲੇਮੇਲੇਪੀਛੇਹੁ
ਰੂਜੀਮੰਡੀਗਏ੪
- ੫੨ ਮੰਡੀਸਹਰ ਜਿਲੇਕਾਂਗੜੇਰਜਧਾਨੀ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰ ਬਿ
ਆਸਾਕਿਨਾਰੇ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਮੰਡੀਕਾਰਾਜਾਅਪਨੇਨ
ਗਰਮੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋਲੇਗਯਾ ਪਹਲੇਬਯਾਸਾਤੀਰੇਉਤਰੇ੪
- ੫੩ ੦੧- ਮਹਲਮੇਗੁਰੂਦੁਆਰ ੨- ੦ ੩- ਗੁਰੂਜੀਕੋਮਹਲਰ
ਜਾਨੇਮਹਲੇਮੇਉਤਰੇਉਹਾਗੀਗੁਰੂਜੀਕੋਲੇਗਯਾਕਛ
ਦਿਨਬਾਦਮੰਡੀਕਾਰਾਜਾਗੁਰੂਜੀਕੋਕਮਲਾਹਗੁੜਮੇਲੇਗ

- ੧੩੨ ਯਾਗੁ ਉਸਕੇ ਸਮੀਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਈ ਦਿਨ ਰਹੇ। ਏਕ ਅਪਨੇ ਨਾ
 ਮਕਾਰੋ ਬਿੰਦ ਗੜ ਬਨਾ ਯਾ। ਉਹਾਂ ਸੇ ਬਦਲ ਕੇ ਫੇਰ ਆਨੰਦ
 ਪੁਰ ਆਏ। ਆਇ ਕਰ ਲੋਹਾ ਉੜਦ ਪੁੰਨ ਕੀ ਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੇ
 ਕਰ ਮੰਦਰ ਸੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸਾ ਸੂਧੇ ਸਿੱਖਾਂ ਪੁੰਡਿਆ ਕਿਆ
 ਲਿਆ ਯਾ ਉਸਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਰ ਸੰਦਕ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱ
 ਖਾਂ ਨੇ ਖੋਸਲੀ ਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਮੌਰ ਦੇ ਉਨ ਕੋ ਦੁ
 ਕ ਮਦੀ ਆ ਉੜਦ ਕੇ ਬੜੇ ਛਕੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਕੜੇ ਪਹਰੇ ਉਨ ਕਾ ਪੰ
 ਥ ਦੁ ਗੀ ਠੀ ਏ ਸਿੱਖ ਹੈ ੪
- ੫੪ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ੧ - ਅਗੰਮ ਪੁਰ ਸਮਾਧ ਜੀ ਤੋ ਜੀ ਕੀ ੨ - ਸਿੱ
 ਖ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੭੫੭ ਮੇ ਮੰਡੀ ਸੇ ਆਇ ਕੇ ਜੀ ਤੋ ਜੀ ਕੀ ਚ
 ਲਾਣਾ ਹੁਆ ਸਮਾਧ ਕਾ ਥਾਂ ਨ ਅਗੰਮ ਪੁਰ ਹੋ ਯੇ ਲਗ ਫੁ ਸੇ
 ਪਾਂਚ ਸੈ ਕ ਦ ਮ ਉੜੇ ਹੈ ੪
- ੫੫ ਰੋਪੜ ਸਹਰ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ ਗ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪਾਂਦ ਦੇ ਜਾ ਤੇ
 ਯਾ ਕੁ ਰ ਖੜ ਜ ਤੇ ਰਹੇ ੪
- ੫੬ ਸੰਘੋਲ ਗਾਮ ਰੋਪੜ ਸੇ ਤੇ ਗ ਕੋ ਸ ਦੰ ਖ ਠ ਰਾਜ ਪਟ ਮਾਲਾ
 ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ ਗ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਕੁਰ ਛੇੜ ਆ ਵ ਤੇ ਈ ਗ
 ਰ ਤੇ ੪
- ੫੭ ਕਠਾ ਸਾਹਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ ਗ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਥਾਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਾ ਵਾਲੇ ਥਾਨੇ ਕੇ ਪਾਸ ਹੈ ੪
- ੫੮ ਸਮਾਣ ਗਾਮ ਕਠੇ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਦੰ ਖ ਠ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁ ਗ
 ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਸੰਬਤ ਸਤਾਰਾਂ ਸੇ ਇਕਾ ਹਟ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਥ ਨੇ
 ਸਰ ਗਾ ਹ ਠ ਕੇ ਆਏ ਤ ਬ ਇ ਸ ਗਾ ਮ ਮੇ ਸ ਯ ਦ ਭੀ ਖ ਕੇ ਮ

ਲੋਕਾਦ੍ਰੁਈਹਾਂਅਰਪੁਕਾਅਮੇਰਹਾਕਰਤਾਥਾਗੁਰੁਦ੍ਰਾਗੁ
ਮਮੇਲੋ ਉਹਾਂਕੀਰਜਸੁਪਨਕਰਪੁਜਾਗੀਯੋਨੇਸੜਕਪੇਭੀਬਨ
ਯਾਹੁਆਏ ੪

੫੯ ਪਹੋਯਾ ਤੀਰਥ ੧ - ਗੁਰੁਦ੍ਰਾਗ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਪਹੋਏਮੇਗੁ
ਰੂਜੀਕਾਥਾਂਨਪੁਲਕੇਸਮੀਪਏ ੪

੬੦ ਜੋਤੀਸਰ ਥਨੇਸਰਸੇਤੀਨਕੋਸਪੰਛਮ ੧ - ਗੁਰੁਦ੍ਰਾਗ ੨ - ਨਿ
ਰਮਲੇ ੩ - ਜਹਾਂਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਨੇ ਯੁੱਧਸਮੇਅਰਜਨਕੋਗੀਤਾਸੁਨਾ
ਈ ਤਿਸਕਾਨਾਂਮਜੋਤੀਸਰਏ ਪਹੋਯੋਕੀਸੜਕਕੇ ਪਾਸਹੈ। ਪਹੋਏ
ਸੇਜਾਤੇਗੁਰੁਜੀਈਹਾਂਗੇ ੪

੬੧ ਕਰਣਕਾਥੇਹ ਥਨੇਸਸੇਏਕੋਸਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੁਦ੍ਰਾਗ ੨ -
ਸਿੱਖ੩ - ਈਹਾਂਤੀਗੁਰੁਜੀਮਹਾਂਸੁਰਬੀਰਕਰਣਕੇਥੇਹਪੇਗ
ਏ ੪

੬੨ ਥਨੇਸਰ ੧ - ਗੁਰੁਦ੍ਰਾਗ ਬਡੇਤੀਰਥਪੈ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਮੇਲੇਮੇ
ਅਨਕੋਨੇਗੁਰੁਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਆ ਗੁਰੁਥਾਂਨਸਹਰਕੇਸਮੀ
ਪਕੋਣੇਪੈ ੪

੬੩ ੦੧ - ਗੁਰੁਦ੍ਰਾਗ ੨ - ਪੁਜਾਗੀਬ੍ਰਾਹਮਣ ੩ - ਪ੍ਰੋਹਤਾਕੇਪਰ
ਮੇਸਹਰਬੀਚ ਪ੍ਰੇਮਕਰਏਕਮਾਈਨੇਬੁਲਾਏਦਰਸਨਦੇਨੇਆ
ਏ ਉਸੀਸਮੇ ਸੰਬਤ ੧੭੬੧ ਮੇ ਗੁਰੁਜੀਨੇ ਮਨੀਗਾਂਮਪਹੋਹਤਕੇ
ਦੁਕਮਨਾਮਾਦੀਆਸੋਉਨਕੇ ਪਾਸਹੈ। ੪। ਜਬ ਥਨੇਸਰਏ
ਕਰਗੁਰੁਜੀਚਮਕੋਰਉਤਰੇ ਭੀਮਚੰਦਪਹਾੜੀਕੇਰਿਸਵਤਦੇ
ਕਰਬੁਲਾਏ ਦੋਪਾਤਸਾਹੀਸਰਦਾਰੋਸੇਈਹਾਂਜੀਗੁਰੁਆ। ਨਾਮ
ਉਨਕੇਸੇਦਾਬੇਗਾਮਲਫਖਾਂਨਬੇ। ਉਨਕੀਠਿਜਕੋਮਾਹਤੇਗੁਰੁ

੧੩੪

ਜੀਖਿਦਗਾਵਾਦ ਪਦਰਾਇਫਤੇਲੇਅਨੰਦਪੁਰਪਹੁਚੇ। ਤਬੁਠੇ
 ਰਖਾਲਸੇਕੋ ਕੀਮਚੰਦਕੇ ਮੁਲਕਕੀਲੂਦਮਾਰਕਪੁਰਾਹੁਕਮ
 ਦੀਆ। ਦੁਹੁਦੁਖੀਹੋਕਰਦਿੱਲੀਠ ਡਿਯਾਦੀਗਯਾ। ਹਕਮ
 ਨੇਛੀਮਚੰਦਸੇ ਬੈਰਕਾਸਬੰਬਪੁਛਾ। ਉਸਨੇਸੁਨਾਯਾ ਜਬਰੁ
 ਰੂਦੇਵੀਪ੍ਰਗਟਕਰਾਅਨੰਦਪੁਰਆਏ। ਹਮਪਹਾੜੀਗਜੇਦ
 ਰਸਨਕੋਆਏ। ਉਸਸਮੇਗੁਰੂਨੇਹਮਕੋਕਹਯਾ ਜੈਸਾਦੇਸ
 ਹਮਕਰਾਯਾਚਾਹਤੇਹੈਂ ਵੈਸਾਕਰਕੇਹਮਾਰੇਸਿੱਖਬੰਨੇ। ਮੁਗ
 ਲੋਕੀਪਾਤੁਸਾਹੀਯੈਸਕਰਤੁਮਕੇਦੇਵੇਗੇ। ਸੁਨਕਰਹਮਲੇ
 ਹੋਨੇਕਹਾ ਹਮਕਈਪੁਸਤੋਸੇ ਪਾਤਸਾਹੋਕੇਤਾਬੇਦਾਰਹੈਂ।
 ਹਮਨਹੀਆਪਕੇਸਿੱਖਬਨਤੇ ਅੰਗਕੋਬਨਾਦੇ। ਤਬਸੇਉ
 ਨਹੁਨੇਸਭੁਜਾਤੇਕੇਲੋਗਸਿੱਖਬਨਯਹਮਸੇਬੈਰਬੰਧਾਯੈ।
 ਅਰਪਾਤੁਸਾਹੀਦੂਰਕਰਨੀਚਾਹਤੇਹੈਂ। ਸੁਨਕਰਦਿੱਲੀਕੋ
 ਕਮਨੇ ਅੰਗਗਪਾਤੁਸਾਹਸੇਹੁਕਮਮਗਦਾਯਕੇਦਿੱਲੀਸੇ
 ਫੈਜਦੇਕਰਖੂਜਾਚਫਾਯਾ। ਸਿੰਠਦਮੇਦਜੀਦਖਨਕੇ ਅਰ
 ਲਹੋਰਮੇਜਬਰਦਸਤਖਕੋਹਕਮਹੁਯਾ ਯੇਤੀਨੇਕਛਪ
 ਤਸਾਹੀਫੈਜਬਹੁਤਸੀਮੁਲਖਕੀਛੇੜਇਕੰਠੀਕਰਅਨੰਦ
 ਪੁਰਆਏ। ਉਧਰਪਾਤੁਸਾਹੀਹੁਕਮਸੇ ਜੰਬੂਸੇਲੇਸੀਨਗ
 ਰਪ੍ਰਯੰਤਕੇਪਰਬੜੀਗਜੇਅਪਨੀਫੈਜਲੇਕਰਅਨੰਦਪੁ
 ਰਆਏ। ਭੀੜਦਸਲਾਖਕੀਹੁਈ ਸਭੁਤਰਠਸੇਅਨੰਦਪੁ
 ਰਪ੍ਰੇਰਲੀਆ। ਅੰਨਯਾਸਕਹੀਸੇਨਾਆਟਨੇਦੇਦੇ। ਅਰ
 ਜੰਗਕਾਆਰੰਭਕੀਆ। ਤਬਜੇਭੇਰੁਬਕਰੀਯੋਕੇਦਲਮੇ
 ਘਕਾਮਕਰਤੇਹੈਂ। ਦੁਹੀਇਤਸਭਕੇਦਲਮੇਗੁਰੋਕੇਸਿਘ

ਸੇਵੁਆਸਭਸੇਲੋਹਗੜਮੋਰਚਾਭੀਠਤੇਨਹੋਸਕਾਠਿਜਬ
ਹੁਤਮਰੀ। ਇਸਹਾਲਕੇਦੇਖਦਗੇਦਾਰਮੇਰੰਗਸਾਹੀਓਨੇਕੁ
ਰਾਨਕੀਕਸਮਕਰ ਗੁਰੇਕੋਆਨੰਦਪੁਰਸੇਬਾਹਰਕਰਪਕੜਨੇ
ਹੇਤਗੁਰੂਜੀਪਾਸਸੁਰੀਦਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇਨਾਮਾਨੀ। ਭੁਬੁਆਤਾ
ਗੁਜਰੀਪਾਸਫਕੀਲਗਏ। ਅੰਨਕੀਤੰਗੀਸੇਭੁਖੇਹੁਏਓਏਕੀ
ਸਲਾਹਸੇਮਤਾਨੇਸੁਰੀਦਮਾਨੀ। ਸਭਕੀਸਲਾਹਦੇਖਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਭੀਆਨੰਦਪੁਰਕਾਛੇਡਨਾਸੀਕਾਰਕੀਆ। ਪਹਲੇਦੇਸਾਹਬ
ਜਾਦੇ ਅਰਮਾਤਕੋਰਥਪੈਅਸਟਾਰਕਰਾਯ ਰਾੜਪੜਤੇਰੋਪੜ
ਕੋਤੋਰਾ। ਸਾਬਹੀਡੇਲਿਓਪੈਅਪਨੇਮਹਲਸੁੰਦਰੀਸਾਹਬਦੇ
ਦੀਕੋਭੇਜਾਇਨਦੇਨੇਕੋਦਿੱਲੀਕੇਸਿੱਖਨੇ ਰਾੜਕੋਰੋਪੜਅਪਨੇ
ਹਿਸਤੇਦਾਰੋਕੇਘਰਮੇਰੰਥਾ। ਅਗਲੇਦਿਨਗੰਗੀਮੇਬੰਗਇਦਿ
ਲੀਕੋਭੇਜੀ। ਮਾਤਾਗੁਜਰੀਦੇਨੇਸਾਹਬਯਾਦੇ ਰਾਤਕੋਰੋਪੜ
ਸੇਕਛੁਦੁਹਉਖੇਜੀਗਾਮਮੇਬਾਹਮਣਕੇਘਰਹੇ। ਉਸਨੇਰੜ
ਕੋਮਤਾਜੀਕਾਸਭਭਾਰੀਮੇਲਕਾ ਅਸਬਾਬਚੁਗਾਇ ਮੋਰਛੇਗਾ
ਮਮੇਬਾਨੇਦਾਰਕੋਖਬਰਦੇ ਸਿਰਹੰਦ ਮੇਸੁਬੇਦਜੀਦਖੰਨਪਅਖ
ਹੁਚਾਏ। ਗੁਰੂਜੀਆਨੰਦਪੁਰਸੇ ਡੇਫਪਹਰਹਾਤਗਈਗੁਰੂ
ਬਖਸਸਾਧਕੇ ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਕੇਦੇਹਰੇਕੀਟਹਲਸੋਪ
ਚਲਦੀਏ। ਜਬਨਿਰਮੋਹਗੜਪਹੁਰੇਬਬਇਨਪਰਸਾਠੀਠਿਲ
ਕਾਧਾਦਾਹੁਆ। ਰਾਤਅੰਧੇਰੀਮੇਮਾਰਤੇਕੁਟਤੇਅਰਗੁਲਾਬ
ਚੰਦ ਸਮਾਮਚੰਦਕੋ ਨਾਹਣਕੇਰਾਜਮੇਦਨੀਪ੍ਰਕਾਸਪਾਸਜਾਰ
ਹਨੇਕਾਹੁਕਮਦੇਤੇ ਆਪ ਅਜੀਰਸਿੰਘ ਜੋਹਾਦਰਸਿੰਘਦੇਨੇ
ਸਾਹਬਜਾਦਿਯੋਕੇ ਅਰਚਾਲੀਸਿੰਘਕੇਸਾਬਬੁਰਮਾਜਰੋਗਾਮ

੧੨੬

ਮੇਪਹੁਰੇ੪

੬੪

ਬੁਰਮਾਜਰਗਾਂਮ ਰੋਪੜਸੇਚਾਰਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰ
ਸਿੱਖ੩ - ਇਸਗਾਂਮ ਮੇਪਹੁਰਕੇਗੁਰੂਜੀਨੇਜਲਪੀਆਸਿੰ
ਖੋਨੇਪੀਆ ਮੁਖਧੋਏ ਫੇਰਮਾਗੇਚਲਦੀਏ। ਈਹਾਂਇਨਕੋਦੇ
ਖਕਰਏਕਮਾਦਮੀਨੇਪਤਸਾਹੀਲਸਕਰਕੇਖਬਰਦਈ। ਗੁ
ਰੂਚਮਕੋਰਕੋਗਏ੪

੬੫

ਚਮਕੋਰ ਗਾਂਮ ਬੁਰਮਾਜਰੇਸੇਚਾਰਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁ
ਰਾਰ - ਸਿੱਖ੩ - ਚਮਕੋਰਕੋਸਮੀਪਹੁਰੇਤਬਪੀਛੇਸੇਲ
ਸਕਰਮਾਟਤਾਦੇਖ ਥੋੜੀਦੇਰਬਾਗਮੇਰਹਰਕੇਪਾਛੇਸੇਗਾ
ਮਮੇਏਕਗੜੀਥੀ ਗਾਮਕੇਲੋਗੋਕੋਨਿਕਾਸਕਰਉਸਮੇਗਏ।
ਆਠਆਠਸਿੰਘਏਕਏਕਪਾਸੇਧਨਖਬਾਣਦੇਦੇਬੈਠਾਏ। ਆ
ਪਦਰਵਾਜੇਪੈਬੈਠੇ। ਪਤਸਾਹੀਫੈਜਕਾਦਸਹਜਾਰਮਾਦਮੀ
ਈਹਾਂਮਾਰਗਯਾਦਿਨੋਸਾਹਬਯਾਦੇਅਰਪੈਤੀਸਿੰਘਭੀਸ
ਹੀਦਹੂਏ। ਰਤਪੜਗਈ ਪੰਚਸਿੱਖੋਨੇਬੈਠਤੀਕਰੀਆਪ
ਪੰਥਕਾਮੁਲਹੈਂ। ਆਪਬਾਹਰਨਿਕਸੇਤਬੁਠਲੀਬਾਤਹੈਂ। ਸੁ
ਨਕਰਗੁਰੂਜੀ ਸ੍ਰੀਤਸਿੰਘਨਾਮੀਸਿੱਖਕੋਮਪਨੀਪੁਸਾਕਪਹਰ
ਯ ਗੰਦੀਬੈਠਾਯਚਲਦੀਯੇ। ਸਭਤੁਰਕਸਕਤੀਸੇਮੰਧੋਕੀ
ਏ। ਸ੍ਰੀਤਸਿੰਘਵੈਸੇਹੀਬਾਣਮਾਰਤਾਰਹਾ। ਕੁਛਦੇਰਪੀਛੇ
ਸਹੀਦਹੁਯਾ੪

੬੬

ਜੰਡ ਚਮਕੋਰਸੇਤੀਨਕੋਸ ਵਾਯਦਕੋਣਮੇ ੧ - ਜੰਡਸਾਹਬ
੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਚਮਕੋਰਸੇਨਿਕਸ ਗੁਰੂਜੀਬੈਠਮੇਜਾਤੇਦੇਖਗੁ
ਆਲੇਨੇਚਾਨਣੀਗਤਮੇਪੁਕਾਰਕਰੀਗੁਰੂਜਾਭਾਹੈਂ। ਸਮੀਪ

ਬੁਲਾਯਕੇਉਸਕੇ ਪਾਂਚਮੁਹਰਦਈ ਅਰਕਮਪੁਕਾਰਮਤਰੁ
ਪਰਚੁ ਥੋੜੀਦੁਰਗਏਵਹੁ ਫੇਰਪੁਕਾਰਾ। ਸਮੀਪਬੁਲਾਯਏ
ਕਧੰਠੜਮਾਰਚੁੰਪਕਰਾਯਾ। ਮਾਪਉਪਰਕੋਬਦਲੋ ੪

੬੭) ਬਹਲੋਲਪੁਰਜੰਡਸੇਤੀਨਕੋਸਦੱਖਣ 1- ਝਾੜਸਾਹਬ
੨- ਸਿੱਖੜ - ਜੰਡਸੇਗੁਰੂਜੀਦਾਰਿਆਕੇਫਾਹੇਭਾਟ ਉਚੇ
ਕਿਨਾਰੇਪੈਚੜੇ। ਈਹਾਂ ਮਾਕਕਾਦੁਧਨਿਕਾਸਕਰ ਅਠੀਅਕੀ
ਜਗਾਛਕਿਆ। ਚਮਕੋਰਸੇਯਹਮਕਾਨਚਾਰਕੋਸਪੱਛਮਹੇ
ਬਹਲੋਲਪੁਰਸੇਕੰਚਕੋਸਦੱਖਣਪਸੇਨਹਰਕੇਪੁਲਖਾਸਹੇ ੪

੬੮ ਪੁਆਤਗਾਮ ਝਾੜਸਾਹਬਸੇਤੋਫਕੋਸਪੱਛਮ 1- ਮੰਜੀਸਾਹ
ਬ੨- ਪੁਜਾਰੀਨਹੀ ਯਹਗਾਂਉਰੰਘੜਾਕਾਰੋ ੪

੬੯) ਮਾਛੀਦੜਾ ਸਹਰ ਜਿਲੇਲੁਦੇਹਾਨੇ ਪੁਆਤਸੇਚਾਰਕੋਸਪੱਛ
ਮ 1- ਗੁਰਦੁਰਗ ੨- ਸਿੱਖੜ - ਪੁਆਤਸੇਚਲਮਾਛੀਦੜੇ
ਕੋਸਮੀਪਪਹੁਚੇ ਤ੍ਰਿਖਾਬਹੁਤਲਗੀ ਕੁਏਸੇਟਿੰਡਉਤਾਰਜਲਪੀ
ਆਕਮਰਸੇਕਪੜਾਖੋਲਤਲੇਬਛਾਯਕੇਸੇਗਏ। ਪੀਛੇਸੇਤੀ
ਨਸਿੱਖਖੰਜਤੇਅਏਦੇਖੇਤੋਂ ਚਰਨੇਮੇਛਾਲੇਪੜਰਹੇਯੋ। ਚਰਨ
ਪਲੇਸੜਗਾਯਕੇ ਗੁਲਾਬੇਮਸੰਦਕੀਬਗੀਚੀਮੇਲੇਗਏ। ਗੁ
ਰੂਜੀਕੀਖਬਰਸੁਨਗੁਲਾਬੇਨੇਸੁਭਸੇਵਾਕਰੀ। ਮਾਨਸਿੰਘ
ਨੇਸੁੱਖਾਛਕਾਯਾ। ਪੰਗਖੁੰਸਉਰੀਜੈਸੀਹੋਗਈਥੀ। ਖੁਸਰੋ
ਕੇਹੁਰੋਨੇਬਰਦੀਆਤੇਗਪੰਥਉਰੰਦਮਾਲੇਦਾਲਾਰੋਗਾ। ਅ
ਠੰਤੀਰੁੱਤਮੇ ਚੁਤਾਲੀਅੰਸਕੀ। ਤੇਤਾਲੀਚੋਪਈਮੋਲਿਖਾਹੈ
। ਏਪ੍ਰਸੰਨਬਰਦੇਵਤਜੋਏ। ਪੰਥਖਾਲਸੇਮਹਿਤਵਹੋਏ ੪
੩। ਤੁਸੁਸਮਵੇਖਸੁਭਾਦੁਬਿਸਾਲੀ। ਨਾਮਾਨਿਹੰਗਮਨੇਕ

੫੩੮

ਅਕਲੀ॥੪੪॥ ਦਿਨ ਭਰ ਬਗੀਚੀ ਮੋਰ ਹੇ ਰਾਤ ਕੇ ਗੁਲਾਬਾ
 ਪਰਲੇ ਗਯਾ ਸੇਵਕ ਰੀਆ ਗਲੇ ਦਿ ਨ ਪਾਂਚ ਰੁਪਯੇ ਅੰ
 ਗੇ ਰੰਖੇ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜਾਨਾ ਤੁਰ ਕੇ ਸੇ ਡੁਰ ਤਾ ਬਿਦਾ ਦੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਅ
 ਗੁਕ ਗੀ ਏ ਕ ਗਲ ਕਾ ਚੋਲਾ ਏ ਕ ਚੰਦਰ ਨੀ ਲੀਲਾ ਓ ਟੁਰ
 ਕ ਪੜੇ ਪਹਰੇ॥ ਤਲੇ ਕੋ ਕੇ ਸਕੀ ਏ॥ ਮੰਜੇ ਕੇ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਪੇ ਮੇ
 ਰੇ ਕੇ ਪਾਂਖ ਬੰਧ ਦਾ ਏ ਸਿੱਖੇ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਕ ਪੜੇ ਪਹਰਾ ਏ
 ਆਰ ਮਸਿੰਘ ਮਾਂ ਨ ਸਿੰਘ ਨ ਬੀਖਾਂ ਗਨੀਖਾਂ ਚਾਰੇ ਨੇ ਖਾਦ ਉ
 ਠਾ ਈ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੋਰ ਪਾਂਖ ਕਾਂ ਰਾ ਪਕੜਾ ਅਸਟਾ ਰੋ
 ਕਰ ਸਹਿ ਰੋ ਨਿਕ ਸੇ ਜੋ ਕੇ ਈ ਪੁਛੇ ਕੋ ਨਹੇ ਨ ਬੀਗਨੀਖਾਂ ਉੱਤਰ ਦੇ
 ਵੇ ਉਚ ਗਾਂ ਮ ਕੇ ਪੀਰ ਹੈ ੪

੧੦ ਲੱਲ ਗਾਂ ਮ ਮਛੀ ਦਾੜੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਕੋ ਸ ਦੱਖ ਟ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ
 ਗੁਰੂ ਸਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਾਂਗ ਮੇ ਜ ਬਈ ਹਾਂ ਪਹ
 ਚੇ ਏ ਕ ਠੇ ਜ ਕਾ ਸ ਰ ਦਾਰ ਈ ਹਾਂ ਉਤਰਾ ਥਾ॥ ਉਸ ਨੇ ਸਿੰਘਾ ਹੀ ਭੁ
 ਜਾ ਪੁਛੇ ਕੋ ਨਹੇ ਕ ਹਾ ਸੇ ਆ ਏ ਕ ਹਾ ਜਾ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰ ਇ ਨ ਕੇ ਉ
 ਤਾਰੇ ਪਰਖ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇ ਵੇ ਗੇ॥ ਵੇ ਸ ਬ ਦ ਲ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਿਕ ਸ
 ਜਾ ਵੇ॥ ਸਿੰਘਾ ਹੀ ਨੇ ਪੁਛਾ॥ ਨ ਬੀਗਨੀਖਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੀ ਆ ਮੁਲ
 ਤਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਉੱਚ ਗਾਂ ਮ ਹੈ॥ ਤ ਹਾਂ ਕੇ ਸ ਯ ਦ ਹੈ॥ ਅੰ ਕੇ ਸੇ ਹੰ ਜ ਕ
 ਰ ਕੇ ਆ ਏ ਹੈ॥ ਮੁਲ ਕ ਕੀ ਸੈ ਰ ਕ ਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਸੁ ਨ ਕ ਰ ਸਿੰਘਾ ਹੀ ਨੇ
 ਉੱਤਾਰੇ॥ ਸ ਰ ਦਾਰ ਨੇ ਖਾਨਾ ਪਕ ਦਾ ਯਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖੇ ਕੋ ਹ
 ਕ ਮ ਦੀ ਅਗਾਰਿੰ ਤ ਮੇ ਆ ਸੀ ਕਾ ਨ ਹੀ ਕ ਰ ਨੀ॥ ਖਿ ਪ ਦਾ ਕ ਲ
 ਮੇ ਬਿ ਸੁ ਅੰ ਤ ਨੇ ਚੰਡ ਲ ਸੇ ਕੁੰ ਤੇ ਕਾ ਮਾ ਸ ਖਾ ਨੇ ਕੋ ਲੀ ਆ॥ ਕੁ
 ਰ ਖੇ ਤ ਮੇ ਏ ਕ ਰ ਖੀ ਨੇ ਹ ਬ ਟ ਨੇ ਕੀ ਜੁ ਠੀ ਰੋ ਟੀ ਅ ਖਾ ਈ॥ ਤੇ

ਤੀਰਥਃ

੧੩

ਸੇਤੁਮਭੀਜਓ ਕਰਦਲਗਾਲੇਨੀਪੁਛੇਤੇਕਹਦੇਨਾਮਕੇਸੇ
 ਨਈਸਰਾਨਿਕਸੀਹੈ। ਸਿੱਖਨੇਜਾਕਰਕਰਦਭੇਟਕਰੀਕ
 ਦੁਹਪੁਸਾਦਬਨਗਯਾ। ਗੁਰੂਜੀਕੋਬਤਯਾ ਪੀਰਜੀਰੋਜੇ
 ਮੇਰੀ ਕਬੀਖਾਤੇਹੈ ਬੋੜੇ ਸੇਜੀਖਾਲੇਤੇਹੈ। ਸਰਦਾਰਨੇਸੱਯਦੇ
 ਨੇਕੀਗਣਹੀਆਂਗੀ। ਸੇਨੂਰਪੁਰਕੇਸੱਯਦੇਨੇਦਈ। ਕਹਾਸੰ
 ਯਦਹੈਹਮਜਾਨਤੇਹੈ ਉਨਕੋਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁਕਮਨਾਮਾਵੀਆ ੪

੧੧ ਕਟਾਣੀ ਗ੍ਰਾਮ ਲੋਲਸੇਤੀਨਕੋਸਅਗਨਿਕੋਣਮੇ ੧- ਗੁਰੂਦੁ
 ਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਯਹਗੁਰੂਦੁਰਾਦੁਰਾਹੇਸੇਰੋਪੜਓਰਜਤੇ
 ਨਹਰਕੀਪਟੜੀਪਿੱਠ ੪

੧੨ ਕਨੇਚਗ੍ਰਾਮਕਟਾਣੀਸੇਤੀਨਕੋਸਪੱਛਮ ੧- ਗੁਰੂਦੁਰਾ ੨-
 ਸਿੱਖ੩- ਗੁਰੂਜੀਨੇਇਸਗ੍ਰਾਮਪਹੁਚਕੇ ਫੱਤੇਸਿੱਖਕੋਬੁਲਦ
 ਯਮਾਗਾਕਰੀਹਮਾਰੇਟਾਸਤੇਘੋੜੀਲਿਆਉ। ਦੁਹਪੁਰਸੇ
 ਛੋਟੀਸੀਘੋੜੀਲਿਆਇਆ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਮਾਗਾਦਈਬਰੀ
 ਲਿਆਉ। ਉਸਨੇਬਹਾਨਾਕੀਯਮੇਰਾਜਦਾਈਲੇਗਯਾ। ਗੁ
 ਰੂਜੀਉਸਕੋਸੁਪਦੇਕਰਮਾਗੋਚਲਦੀਏ ਕਨੇਚਸਾਨੇਵਾਲ
 ਕੇਸੇਸਨਪਾਸਹੈ ੪

੧੩ ਆਲਮਗੀਰ ਗ੍ਰਾਮ ਲੁੰਦੇਹਨੇਸੇਸਾਤਕੋਸਦੱਖਣ ੧- ਗੁ
 ਰੂਦੁਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਕਨੇਚਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀਪਿਲਪ
 ਪੇਸਵਾਰਹੁਏਈਹਾਪਹੁਚੇ ਈਹਾਸਿੱਖਨੇ ਗੁਟਦੀਆਮੰਚ
 ਤਮਾਗਉਸਪੇਸਵਾਰਹੁਏ ੪

੧੪ ਜੋਧਗ੍ਰਾਮ ਆਲਮਗੀਰਸੇਦੁਰਕੋਸਪੱਛਮ ੧- ਗੁਰੂਦੁਰਾ
 ੨- ਸਿੱਖ੩- ਆਲਮਗੀਰਸੇਉਸੀਦਸਾਮੇਈਹਾਗਏ ੪

੧੪°
੭੫

ਮੌਹੀ ਗੁਮਜੋਧ ਮੇਰਾ ਰਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ
੩ - ਈਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲੁਹਾਰ ਸੋਹਾਬ ਕਾ ਛੁੱਲਾ ਕਟਵਾਯ ਕੇ ਕ
ਆ ਕੁਛ ਬਰਮਾ ਗੁਓ ਸਨੇ ਕੁਆ ਬੈਟੇ ਬਿਯਾਹੇ ਜਾਵੇ। ਬਰਨ
ਕੀ ਆਵੇ ਦੇ ਬਿਯਾਹ ਹੋਵੇਗੇ। ਸਿਓ ਸੀ ਤਰਾ ਹੋ ਤੇ ੪

੭੬

ਸੀਲੋ ਆਈ ਗੁਮ ਮੌਹੀ ਸੋਰਾ ਰਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ
੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਗੁਮ ਮੇਰਾ ਯਕੋ ਕੋਟ ਵਾਲਾ ਕੱਲਾਰਾ ਯਮਿ
ਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਆ ਸਿਰੰਦ ਸੇਖ ਬਰਮ ਗਵਾਓ ਅ
ਦਮੀ ਭੇਜਾ ਸਿਰੰਦ ਸੇਖ ਬਰਲੇ ਗਯਾ। ਸਿਰੰਦ ਕੇ ਨਾ ਜਮ ਨੇ ਮਾ
ਤਾ ਅਰਸਾ ਬਜਾ ਦੇ ਬੁਰਜ ਮੇ ਉਤਾਰੇ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਚਰ
ਹੀ ਮੇ ਬੁਲਾਯ ਸਾਹ ਬਜਾ ਦੇ ਕੋ ਸੁ ਬੇ ਨੇ ਕੁਆ ਤੁਮਾਰੇ ਮਾਤਾ
ਮਿਤਾ ਸੁ ਭੁਮਾਰੇ ਗਏ। ਅਬ ਤੁਮ ਸਰਾ ਮਰੀ ਮਦੀ ਮਿਅ ਵੇ। ਪ
ਤੁਸਾਹ ਅਮੋਂ ਗੁਤ ਮ ਕੋ ਬੁ ਡੇ ਬ ਨਾ ਵੇਗਾ। ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹ ਬਜਾ ਦੇ
ਯੋ ਨੇ ਕੁਆ ਹਮ ਸਰਾ ਕੇ ਸਿਰ ਪੇ ਜੂ ਤੀ ਮਾਰ ਤੇ ਹੋ। ਹਮਾਰੇ ਮਾ ਬ
ਪਕੋ ਮਾਰ ਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋ ਈ ਨਹੀ। ਸੁਨ ਕਰ ਪਾ ਸ ਬੈ ਠੇ ਸਤਾ ਨੀ ਦ ਕਿ
ਰਾ ਕੁ ਨੇ ਕੁਆ। ਦੇ ਖੇ ਮ ਬੀ ਕੋ ਸੇ ਬੈ ਲ ਤੇ ਹੋ ਇਨ ਕੋ ਕਤ ਲ ਕਰ
ਓ। ਨਾ ਜਮ ਨੇ ਕੁ ਮ ਦੀਆ। ਕਚਰ ਹੀ ਮੇ ਮ ਲੇ ਰੀ ਪ ਠਾਂ ਨ ਬੈ
ਠੇ ਬੈ ਉਨ ਹੁ ਨੇ ਕੁਆ ਸੀਰ ਖੇ ਠੇ ਬਾਲ ਕੋ ਸਾ ਬ ਮੇ ਸਾ ਨਾ ਕਰ ਨ ਚਾ
ਹੀ ਏ। ਨਾ ਜਮ ਨੇ ਕੁ ਛ ਨਾ ਮਾ ਨਾ ਕਤ ਲ ਕਾ ਹੀ ਕੁ ਮ ਦੀਆ।
ਏ ਕ ਮੁ ਗ ਲ ਨੇ ਕ ਚ ਹ ਰੀ ਕੇ ਪਾ ਸ ਹੀ ਸ ਹੀ ਦ ਕੀ ਯੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਸੁਨ ਕੇ ਸਾ ਫ ਦੀਆ ਸੁ ਭੁ ਤੁ ਰ ਕੋ ਕੀ ਜ ਕੁ ਉ ਖ ਕੇ ਗੀ ਮ ਲੇ ਰੀ ਯੋ
ਕੀ ਜ ਕੁ ਹ ਰੀ ਰ ਹੇ ਚੀ ੪

੭੭

ਸਿਰੰਦ ਸਹਰ ੧ - ਕਚਰ ਹੀ ਕੀ ਜਗਾਂ ਫ ਤੇ ਗ ਕੁ ਸਾਹ ਬ ੨ -

ਸਿੱਖੜ - ਜਹਾਂਸਾਹਬਜਾਦੇ ਸਹੀਦਹੁਯੇ ੪
 ੭੮ ੦-੧- ਬੁਰਜਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀਦਾਲਾ ੨- ਸਿੱਖੜ- ਏਕਸਿੱਖ
 ਨੇਮਾਤਾ ਕੇ ਸਾਹਬਜਾਦੇ ਕੇ ਹਾਲਕੀਖਬਰਸੁਨਾਈ। ਮਾਤਾ ਸੁ
 ਨਕਰਮਹਲਸਾਬਸੀਸਮਾਰਪਰਲੋਕਪਧਾਰੀ। ਯਹਬੁਰਜ
 ਫਤੇਗੜਸੇ ੪੦ ਕਦਮ ਉੱਤਰਹੈ ੪
 ੭੯ ੦-੧- ਜੋਤੀਸਰੂਪ ੨- ਸਿੱਖੜ- ਜਹਾਂਜਾਕਰਸਸਫਾਰਕੀ
 ਮਾ। ਉਸਮਕਾਨਕਨਮਜੋਤੀਸਰੂਪਹੈ ਫਤੇਗੜਸੇ ਅਗਨਿ
 ਕੋਣਮੇਮੀਲਭਰਹੈ ੪
 ੮੦ ਹੇਹਰਗਾਂਘ ਮੌਹੀਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਪੰਛਮ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਪ
 ਲਕੀਧਰਮਸਾਲਾਮੇ ੨- ਉਦਾਸੀ ੩- ਉਸਦੇਸਕੇਲੋਕ
 ਕਹਤੇਹੈਂ ਸੀਲੋਆਣੀਮੋਗੁਰੂਜੀਲੀਮੇਗਾਂਉਸੇਆਏਥੇ। ਇ
 ਸਵਾਸਤੇ ਮੌਹੀਸੇਰਲਕਰਪਹਲੇਹੇਹਰੀਗਏ। ਹੇਹਰਮੇਜ
 ਬਗੁਰੂਜੀਗਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਉਦਾਸੀਨੇਬਤੇਪੇਮਸੇਅਪਨੇਮਥਾ
 ਨਮੇਉਤਾਰੇਸੇਵਾਕਰੀ। ਅਗਲੇਦਿਨਕ੍ਰਿਪਲਕੇਚਿਤਮੇਸੰਕ
 ਲਪਹੁਆ ਗੁਰੂਜੀਕੋਤੋਰੇਤ ਬਭਲੀਬਾਤਹੈ ਨਹੀਤੇਮੁਸਲਮਾ
 ਨਮੇਠਾਡੇਗਉਜਾੜਦੇਵੇਂਗੇ। ਸਮੀਪਬੈਠਕੇਕਹਾਈਹਾਸਮੀਪ
 ਮੁਸਲਮਾਨੇਕੇਗਾਂਮਹੈ ਖਬਰਸੁਨਲੜਾਈਕਰੇਂਗੇ ਕੁਛਸਾਮਾ
 ਨਨਹੀਲੀਮੇਜਟਪੁਰੇਚਲੀਏ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਾਯੋਨਸੇਰੂਰਤੇ
 ਹੋਤੁਮਾਠੀਮੌਤਉਨਕੇਹਾਥਸੇਹੋਵੇਗੀ। ਹਮਚਲਤੇਹੈਂ। ਜਬ
 ਗੁਰੂਜੀਚਲਨੇਲਗੇ ਏਕਸਾਧਪਾਂਚਪੈਸੇਕੁਦਾਲਿਆਇਆ
 ਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਯਾਇਨਕੇਦਬਾਇਗਥੇ ਰੂਰੇਮੇਖਜਾਨਾਪਰ
 ਰਹੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਲਸਾਧਕੁੰਗਾਣੀਕੇਜੰਗਮੇਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥ

੧੪੨

ਥਾ।ਹਯਾਤਖਾਨਇਸੀਕੇਕੁਤਕੇਸੇਮਰਾ੪

੮੧

ਲੀਮੇਜਟਪੁਰੇ ਹੋਹਰਸੇਖਾਂਚਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ
ਖੜ- ਸੁਰਜਪਕਾਸਮੇਲਿਖਾਹੈ।ਇਸਗੁਆਮੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕੱਲੇ
ਰਾਯਕੋਖੰਡੁਬਖਸਿਆ।ਈਹਾਪ੍ਰਯੰਤਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਮਾ
ਯਾ।ਇਸੀਗੁਆਮੇਗੁਰੂਜੀਨੇਕਰਦਸੇ ਕਾਨੇਕੇਪੇਡੁਕੀਜੜਕਾ
ਟਤੇਮੁਸਲਮਾਨੇਕੀਜੜਾਦੂਰਹੋਨੇਕਾਬਚਨਕੀਆ ਰਾਯਨੇਸੁ
ਨਕਰਕਰਮਾਮੇਗੀਜੜਰੱਖੀਏ।ਤਿਸਕੋ ਗੁਰੂਜੀਨੇਖੰਡੁਦੀ
ਆ।ਮਰਬਚਨਕੀਆ।ਜਬਤਕਇਸਕੀਪੁਜਾਕਰੋਗੇਬਨੀ
ਰਹੇਗੀ।ਰਾਯਸੇਪੀਛੇਉਸਕੇਪੱਤੇਨੇਮੁਸਲਮਾਨੇਕੇਕਰੇਪੁਜਾ
ਕਰਨੀਛੋਡੁਗਲੇਮੇਪਹਰਾ ਸਿਕਾਰਗਯਾਉਸੀਖੰਡੁਸੇਮਰਾ੪

੮੨

ਚਕਰਗੁਆਲੀਮੇਸੇਖਾਂਚਕੋਸ ਨੈਰਤਮੇ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ
ਖੜ- ਲੀਮੇਸੇਗੁਰੂਜੀਇਸਗੁਆਮੇਆਏ।੪

੮੩

ਤਖਤੁਪੁਰਾ ਚਕਰਸੇਛੀਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੇਲਾਬ
ਸਾਖੀ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਚਕਰਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਗੁਰੂਨਨ
ਕਜੀਕੇਮੁਸਥਾਨਕਾਦਰਸਨਕੀਆ ੪

੮੪

ਮਧੇਯ ਗੁਆ ਤਖਤੁਪੁਰੇਸੇਤੀਨਕੋਸ ਨੈਰਤਮੇ ੧- ਪੱਕਾਸਾ
ਹਬ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਤਖਤੁਪੁਰੇਸੇਗੁਰੂਜੀਈਹਾਆਏ੪

੮੫

ਦੀਨੇਕੇ ਮਧੇਯਸੇ ਚਾਰਕੋਸ ਨੈਰਤਮੇ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੋਹਗ
੩੨- ਨਿਰਮਲੇ ਸਰਾਤਨ੩- ਗੁਰੂਜੀਮਧੇਯਸੇਛਲੇਮਰ
ਗਮੇਏਕਸਿੱਖਨੇਘੋੜਾਦੀਆਉਸਪੈਸਦਾਰਹੋ ਗੁਦਦਯਾਸਿ
ਘਕੋਬਖਸਿਆ।ਉਸਪੈਦਯਾਸਿਘਚੜਾ।ਦੀਨੇਕੇਲੋਗੋਕੋਪਹ
ਲੇਹੀਗੁਰੂਜੀਕੇਆਦਨੇਕੀਖਬਰਪਹੁੰਚੀ।ਰਾਯਜੇਪਕੇਪੱਤੇ

ਲਖਮੀਰਜਮੀਰ ਹਾਥਜੋੜ ਕਰ ਦੀਨੇਮੇਲੇਗਏ। ਬਹੁਤਦਿ
 ਨਰੰਖੇਖੁਬਸੇਵਾਕਰੀ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਸੀਤਪਸਾਦਬਖਸਿਯਾ ਸੇ
 ਲਖਮੀਰਨੇਜਮੀਨਮੇਗਾਡੁਦੀਆਜਾਂਨ ਗੁਰੇਨੇਜਮੀਨਮੇਬਹੁ
 ਤਅੰਨਹੇਨੇਕਾਬਰਦੀਆ। ਆਇਸੀਗਾਮਮੇਬੈਰਕੇਗੁਰੂਜੀਨੇ
 ਅੰਗੇਰੰਗਜੇਬਪਾਸ ਆਨੰਦਪੁਰਮੇਕਰੀ ਕੁਰਾਨਕੀਕਸਮਕਾਹ
 ਲ ਅਰਚਮਕੋਰਕੀਲੜਾਈਕਾਸੀਖੇਪੜਫੁਪਾਤਸਾਹੋਕੇਇਤਿਹ
 ਸਾਲਿਖਕਰ ਅੰਗੇਰੰਗਾਵਾਦ ਦਯਾਸਿੰਘਕੇਹਾਥਮੇਭੇਜੇ। ਅੰਗੇਰੰਗ
 ਵਾਦਮੇਪਾਤਸਾਹਕੇਉਪਰ ਉਸਸਮੇਮਰਹਦਿਯੇਨੇਭਾਗੀਜੋਰ
 ਪਰੰਪਾਬਾ। ਆਇਧਰਸੇਗੁਰੂਜੀਕੇਬਾਕਭੰਜਰਲਗ ਪਾਤਸਾਹ
 ਕਾਦਿਲਪਰਬਭਫਟਬੀਮਾਰਹੁਆ। ਆਇਸੀਬਿਮਾਡੀਮੇਗੁਰੂਜੀ
 ਕੇਪੁਸਕਰਪਹੁਚਨੇਸਮੇਗੁਰੂਰਗਿਆ। ਦੀਨੇਮੇਗੀਗੁਰੂਜੀਕੇ
 ਪਾਸ ਬਹੁਤਸੇਅਸਵਾਰ ਅਰਪਿਆਦੇਸਿੰਘਜਮਹੋਗਏ। ਆਇ
 ਹਾਂਪਹੁਰਕਰਹੀ ਸਿਰੰਦਵਾਸੀਸੀਤਲਪੁਰੀਕੇਚੇਲੇਨੇ ਬੇੜੀਸੀ
 ਸਿਰੰਦਵਾਸਤੀਰਹਿਨੇਕਾਬਰਲੀਆ। ਅਰਈਹਾਗੀਰੂਪਚੰਦ
 ਕੇਬੰਸਕੇਧਰਮਸਿੰਘਪਰਮਸਿੰਘਨੇ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇ
 ਦੀਏਸਸਤ੍ਰਗੁਰੂਜੀਕੋਚੜਾਏ। ਵਹੀਸਸਤ੍ਰਗੁਰੂਜੀਨੇਅਬਰ
 ਲਨਗਰਸੇਬਿਦਾਕਰਨੇਸਮੇਪੁਜਾਕਰਨੇਹੇਤਸਾਹਬਦੇਵੀਜੀ
 ਕੋਦੀਏ।

੮੬ ਮਾਨਾਦਾਬੁਰਜ ਗਾਮ ਦੀਨੇਸੇਦੋਕੋਸ ਦੱਖਣਰਾਜਨਾਭਾ ੧- ਗੁ
 ਰੂਦੁਗ ੨- ਸਿੰਘ੩- ਕਬੀਕਬੀਟੀਨੇਸੇਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਆਏ
 ਗੁਰੂਇਸਗਾਮਸੇਬਾਹਰਦੁਬਕਿਨਾਰੇਬਿੜੀਮੇਬੈਰਤੇਏਦੁ
 ਬ ਬਹੁਤਬਡੇਕੰਚੇਤਲਾਵਕਨਾਮਹੈਬਿੜੀਛੇਰੇਬਨਕੇਕਹੁਤੇਹੋ ੪

੮੭ ਭਈੜ ਕਸਬਾ ਬੁਹਜਸੇ ਤੀਨਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨-
 ਸਿੱਖ੩ - ਦੀਨੇਸੇ ਸਿਕਾਰਖੇਲਤੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਈਹਾਂ ਪੁਰ ਏ
 ਕਸਪਨੀ ਮਾਗੀ ਵਹੁਇਸਦੇ ਸਮੇਠ ਮੀਹੋਰੁਕੇ ਰਾਜਾ ਭੰਦੁਸੈਨ
 ਕੀ ਬੇਟੀ ਥੀ ਕਾਹੁ ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਸੁਪਸੇ ਸੁਪਨੀ ਬਨੀ। ਗੁਰਦੁਆ
 ਰਾ ਨਗਰ ਮੇਹੈ। ਈਹਾ ਈ ਗੁਰ ਪੁੰਡਰਗ ਨਦਾ ਸਰਹੈ। ੪

੮੮ ੦੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਬਾਹਰਲਾ ਬਾਂਸ ਚਰਨਦਾਸ
 ਜੀਕੀ ਸਮਾਧ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਭੀ ਈਹਾਂ ਬਿਰਾਜੇ ਚਰਨਦਾਸ
 ਜੀਕਾ ਬਿਤਾਂਤ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਜੀਕੇ ਸਾਹਬ ਜਾਦਮ ਮੇਲਿਖੇਗੇ ੪

੮੯ ਦਮਾਲ ਪੁਰਾ ਭਾਈਕਾ ਦੀਨੇਸੇ ਤੀਨਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧- ਗੁਰਦੁਆ
 ਰਾ ੨- ਡਿਰੀਗ ੩- ਦੀਨੇਸੇ ਗਏ ੪

੯੦ ਪੱਤੋ ਗਾਂਮ ਦੀਨੇਸੇ ਚਾਰਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩-
 ਦੀਨੇਸੇ ਈਹਾਂ ਪੁਰ ਕਰ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਮਾਗੇ ਚਲਨੇ ਕਾ ਸੰਕਲਪ ਕੀ
 ਮਾ ਦੀਨੇ ਰਹਣੇ ਕੀ ਖਬਰ ਸੁਨ ਸਿਰਹੰਦ ਕਾ ਸੂਬਾ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕੀ ਰਠ ਜਾਨੇ ਕੋਤ ਮਾਰਹੁ ਮਾ। ਇਸਲੀਏ ਗੁਰੂਜੀ ਪੱਤੋ ਸੇ ਦੀਨੇ
 ਪੁਰ ਕੋ ਈ ਯੁੰਧ ਲਾਯ ਕਥ ਯਖੇ ਜਨੇ ਹੋਤ ਮਾਗੇ ਚਲੇ। ੪

੯੧ ਜਲਾਲ ਦੀਨੇਸੇ ਤੀਨਕੋਸ ਨੈਰਤਮੇ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ
 ੩- ਦੀਨੇਸੇ ਚਲ ਗੁਰੂਜੀ ਇਸ ਗਾਂਮ ਸੇ ਡੇ ਫੋਕੋ ਸ ਬਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ
 ਜਲਾਲ ਕੇ ਲੋਕੋ ਨੇ ਬੜੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਸਮੀਪ ਰਖਾਲਾ ਗਉਥਾ
 ਉਸਕਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਰਖਵਾਲਾ ਰੱਖਾ। ਸੂਰਜ ਪਕਾ ਸਮੇਕੁ
 ਮਾਲ ਗਾਤੇ ਭਗਤੇ ਪਾਸ ਗਏ ਲਿਖਹੈ ਸੋ ਬਿਨਾ ਸੇ ਚੇ ਲਿਖ ਗਯਾ
 ਯਾਹੁ ਮਾਲ ਗਾਨ ਸਮੇਭ ਗਤੇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਣੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰ
 ਦ ਜੀ ਗਏ ਥੇ ੪

- ੯੨ ਤੇਰੇ ਗ੍ਰਾਂਥ ਜਲਾਲ ਸੇ ਸਾਤ ਕੋ ਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਗ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਸਿੱਖ ੩ - ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਲੋ ਗੋ ਕੋ ੪
- ੯੩ ਬਾਂਦਰ ਗ੍ਰਾਂਥ ਤੇਰੇ ਕੋ ਸ ਈ ਸਾਂ ਨ ਮੇ ੧ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਗ ੨ - ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ ਹਾਂ ਗਏ ਸਾ ਬ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪਸ ਕੀ ਆ ਬਾਂਦਰ ਗਾਂ ਉ ਬ ਸਾ ਯ ਨ ਹੀ ਸ ਕ ਤੇ ਇ ਸ ਕ ਨ ਉ ਬਾਂਦਰ ਕ ਮੁੰ ਰ ਖਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਉ ਤਰ ਦੀ ਆ ਇ ਸ ਮੇ ਬਾਂਦਰ ਗੋ ਤ ਵਾਲੇ ਜੀ ਮੀ ਦਾ ਰ ਬ ਸ ਤੇ ਹੇ ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਬਾਂਦਰ ਨਾ ਉ ਰ ਖਾ ਹੋ ੪
- ੯੪ ਬਰਗਾੜੀ ਬਾਂਦਰਾਂ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਗ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ ਸ ਗ੍ਰਾਂਥ ਮੇ ਉ ਤ ਰੇ ਕ ਪੁ ਰੇ ਕੇ ਭਾ ਈ ਨੀ ਦੇ ਬ ਡੀ ਟ ਹ ਲ ਕ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੂ ਰ ਬੀ ਰ ਤਾ ਕਾ ਬ ਰ ਦੀ ਆ ੪ ਰ ੦ ੬
- ੯੫ ਬਹਿਬਲ ਗ੍ਰਾਂਥ ਬਰਗਾੜੀ ਸੇ ਤੀ ਨ ਕੋ ਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾਗ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਇ ਸ ਗ੍ਰਾਂਥ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਤ ਬ ਬ ਹੁ ਤ ਸਿੱਖੇ ਕਾ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੀ ਗ ਰ ਮੇ ਪੁ ਸ ਵ ਦੁ ਆ ਕ ਈ ਯੋ ਕੋ ਸਿੱਖ ਪ ਰ ਪ ਰ ਮੇ ਪੁ ਸ ਵ ਹੇ ਤ ਲੇ ਗਏ ਕਿ ਸੇ ਨੇ ਖੀ ਰ ਕਿ ਸੇ ਨੇ ਕ ਜ਼ਾ ਹ ਕਿ ਸੇ ਨੇ ਪ ਲਾ ਉ ਛ ਕਾ ਯਾ ਗਏ ਕ ਸਿੱਖ ਨਿ ਰ ਪ ਨ ਬ ਉ ਸ ਨੇ ਪੀ ਲੁ ਡਿ ਗੋ ਯ ਕੇ ਸਿੱਖ ਕੋ ਛ ਕਾ ਈ ਸਿੱਖ ਨੇ ਪੁ ਸੀ ਨ ਹੋ ਕ ਰ ਛ ਕੀ ਸ ਮੀ ਪ ਆ ਯੋ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁ ਛਾ ਕਿ ਆ ਕਿ ਆ ਛ ਕਾ ਕਾ ਹੁੰ ਨੇ ਕ ਜ਼ਾ ਹ ਕਾ ਹੁੰ ਨੇ ਖੀ ਰ ਕਾ ਹੁੰ ਨੇ ਪੁ ਲਾ ਉ ਸ ਨਾ ਯਾ ਪੀ ਲੁ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅੰ ਮਿ ਤ ਡੇ ਜ ਨ ਛ ਕਾ ਬ ਤਾ ਯਾ ਅੰ ਤ ਰ ਯਾ ਮੀ ਗੁ ਰੇ ਨੇ ਉ ਸ ਸੀ ਤੇ ਖੀ ਸਿੱਖ ਪੇ ਬ ਹ ਤ ਪੁ ਸੀ ਨ ਹੋ ਕ ਰ ਕ ਆ ਧੀ ਨ ਸਿੱਖੀ ਗਾ ਨ ਛ ਕੀ ਵ ਕੋ ੪
- ੯੬ ਸਰਦ ਗ੍ਰਾਂਥ ਬਹਿਬਲ ਸੇ ਏ ਕੋ ਸ ਪੰਛਮ ੧ - ਗੁਰੂ ਸਰ ੨ - ਸਿਰਮਲਾ ੩ - ਈ ਹਾਂ ਬੈ ਠ ਕ ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਤੀ ਰ ਚ ਲਾ ਏ ਰ ਜ ਛ

੧੪੬

ਗੀਦਕੋਟ ੪

੯੭

ਜੈਤੋ ਗ੍ਰਾਮ ਗੁਰੂਸਰਸੇ ਚਾਰਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂਸਰ ੨ - ਨਿ
ਰੰਗੜ - ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਗੁਰੂਸਰ ਮੇ ਆਏ ਰ
ਜਨ ਗੁ ੪

੯੮

੦੧ - ਇੰਬੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂਸਰ ਸੇ ਦੇ ਕੋਸ ਉੱਤਰ ੪

੯੯

ਕੋਠ ਮਲੂਕਾ ਗ੍ਰਾਮ ਜੈਤੋ ਸੇ ਪਾਰਕੋਸ ਪੂਰਬ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਆਰ ੨
ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਏਕ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਧ ਦਰ
ਸਨ ਕੋ ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਸੈਨਕਾ ਸਮਾਜਾਨ ਪਹਰੇ ਵਾਲੇ ਨੇਰੇ
ਕਾ ਜੋ ਗਾਦਰੀ ਜਾਨੇਲੇ ਗਾ ਸਿੱਖ ਨੇ ਮਾਰ ਦੀਆ ੪

੧੦੦

ਲੀਭ ਵਾਲੀ ਗ੍ਰਾਮ ਕੋਠੇ ਸੇ ਤੀਨ ਕੋਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਆਰ ੨ -
ਸਿੱਖ ੩ - ਕੋਠੇ ਸੇ ਈਹਾ ਆਏ ਰਾਜ ਫਰੀਦਕੋਟ ੪

੧੦੧

ਕੋਟਕ ਪੁਰਾ ਨਗਰ ਕੋਠੇ ਸੇ ਜੋਲਾ ਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਆਰ ੨ -
ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਈਹਾ ਗਏ ਕਪੂਰਾ ਮਿਲਨੇ ਆਯਾ ਸੇ ਵਾ
ਕਰੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਪੂਰੇ ਸੇ ਗੜੀ ਮਾਂਗੀ ਕਪੂਰੇ ਨੇ ਕਯਾ ਮਹ
ਰਾਜ ਆਪ ਆਪ ਨਾ ਬੰਸ ਦੂਰ ਕਰ ਆਏ। ਅਥ ਮੇ ਗਾਦਰ ਕ
ਰ ਘਾਚਾ ਹਤੇ ਠੇ। ਮੇ ਤੁਰ ਕੋ ਕਬੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਲਾ ਨਹੀ ਦੇ ਸਕ
ਤਾ। ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਯਾ ਬਿਰਾੜ ਹੋ ਕਰ ਹਮਾਰੇ ਹੁਕ
ਮ ਸੇ ਬਾਹਰ ਹੁਆ ਠੇ। ਤੇ ਰੋ ਕੋ ਤੁਰ ਕਠਾ ਸੀ ਦੇ ਵੇਂਗੇ। ਜਬ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦਮ ਵ ਸੇ ਰਹੇ ਈ ਸੇ ਖਾਨ ਪਠਾ ਲੇ ਕਪੂਰੇ ਕੋ ਠਾ ਸੀ ਦੀ
ਆ ਰਾਜ ਫਰੀਦਕੋਟ ੪

੧੦੨

ਫਿਲੜ ਸੋਢੀ ਮਾਂ ਕੋ ਕੋਟ ਸੇ ਤੀਨ ਕੋਸ ਪੂਰਬ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਆ
੨ - ਸੋਢੀ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਨਗਰ ਮੇ ਕੋਲ ਸੇ ਫੀ ਕੋ ਮਿਲੇ

ਉਸਨੇ ਪੁਛਾ ਕਪੂਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਬਰਦੇ ਆਏ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹ
ਉਸਕੀ ਜੜਾਂ ਦੁਰਹੋ ਨੇ ਕਾਸਾ ਫਦੇ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਕੇ ਕੋਲ ਨੇ ਕਹ
ਉਸਕੀ ਜੜਾਂ ਮੇਰੀ ਜੜਾਂ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹ ਆਤੇ ਹੀ ਜੜਾਂ
ਭੀ ਸਾ ਬਹੀ ਦੁਰਹੋ ਗੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਮਦ ਮੇਰ ਹਤੇ ਦਿਲ
ਵਾਂ ਕੇ ਮੇਲੇ ਮੇ ਬਰਗਾ ਜੀ ਵਾਲੇ ਕਪੂਰੇ ਸਾ ਬਲ ਨੂੰ ਤਬ ਕੋਲ ਕੇ
ਬੇਟੇ ਆਠੇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਸੰਤ ਹੁਆ ॥ ਦਿਲ ਦੀ ਜ
ਣ ਸਮੇ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨੀਲੇ ਥੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਲ ਨੇ ਕਹ
ਪੀਛੇ ਨੇ ਗੁਰੇ ਮੇ ਕਾਹੂੰ ਨੇ ਮੇ ਸਾ ਦੇ ਸਨ ਹੀ ਰੱਖਾ ॥ ਆਪ ਭੀ
ਨਾ ਰੱਖੇ ॥ ਸੁਕਲ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੁਕਲ ਬਸਤ੍ਰ
ਪਹਿਰੇ ॥ ਅੰਗੀ ਠਾ ਜਗਦਾ ਯ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਾੜੇ
ਤੁਰ ਕਪਠਾ ਠੀ ਅਮਲ ਗਯਾ ॥ ਤੁਰ ਪੜ ਪੜ ਕੇ ਨੀਲੇ ਬਸ
ਤ੍ਰ ਦਾ ਹ ਕਰੇ ਬੋੜਾ ਸਾ ਬਜੜ ਰਖ ਮਨ ਸਿੰਘ ਕੋ ਬਖਸਾ ॥
ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮੇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਦੇ ਸਾ ਅਤੀ ਤ ਦੇ ਸ ਕੇ ਸ ਭੀ ਬਸਤ੍ਰ ਰੰ
ਖੇ ਸੇ ਕਾਂ ਸੀ ਦਿ ਵਪਾ ਪੜ ਨੇ ਭੇਜੇ ॥ ਕਰ ਮ ਸਿੰਘ ਆ ਦਿ ਤੇ ਰਾਂ
ਸਿੰਘਾਂ ਕੋ ਬਖਸੇ ॥ ਯਹ ਕਥਾ ਸਰ ਬਲੇ ਹ ਮੇ ਜ ਪ ਸੁ ਹੇ ॥ ਦਿਲ
ਵਾਂ ਮੇਰੀ ਪੀਛੇ ਸੇ ਕ ਪੁਰਾ ਅਮੀਲਾ ॥ ਅਰਜ ਕਰੀ ਬਖਸੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੰਡ ਦੁਾਲ ਬਖਸੇ ਤੁਰ ਕੋ ਕੀ ਠੇ ਜ ਥ ਮੀ ਪ ਆਈ
ਸੁਨ ਜੰਗ ਕੀ ਜ ਗਾਂ ਬਤਾ ਵ ਨੇ ਹੇ ਤ ਕ ਪੂਰੇ ਮੇ ਆ ਗੁ ਮਾਂ ਗਾ ॥ ਉ
ਸ ਨੇ ਖਾਨਾ ਆ ਗੁ ਠੀ ਅ ॥ ਖਾਨਾ ਕ ਪੂਰੇ ਕੇ ਬੀ ਜ ਕਾ ਅ ਦ
ਮੀ ਥਾ ੪ ਠਾ ਠ ਗੀ ਵ ਕੋ ਟ

੧੦੩ ਠਾ ਮੇ ਆਣਾ ਦਿਲ ਵਾਂ ਮੇ ਵ ਸ ਕੋ ਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਰ
੨ - ਤਿਰਮ ਲੇ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ ਸ ਗਾਂ ਮੇ ਗਏ ਏ ਕ ਰੁ ਲੇ ਤੇ

੧੪੮

ਰੂਤਾਥ ਉਸਸੇ ਲੇਕ ਮੁਖ ਮੇ ਪਏ ਕੋੜੇ ਦੇ ਖਕਰ ਕਹਾ ਗੇਰ ਦੇ
 ੦ ਉਸ ਨੇ ਤੀ ਨਹਿੰ ਸੇਰਾਂ ਰਕੇ ਰੋਥਾ ਹਿੰ ਸਾਰੰ ਖੇ ਵਹ ਨਾ ਗੇਰੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇ ਬਚਨ ਕੀਆ ਗਾ ਦੇ ਸਸੇ ਦਰ ਭਿੰ ਖੁ ਪੁਰਾ ਨਾ ਨਿਕ
 ਲਾ ਗੈ ਥਾ ਹਿੰ ਸਾਰੇ ਗਾ ਆਇ ਸੀ ਗਾ ਮੇ ਮਾ ਨੀ ਦ ਪੁਰ ਸੇ ਭਾ
 ਗੇ ਹੁਏ ਮਾ ਤ੍ਰੇ ਦੇ ਸਕੇ ਸਿੰ ਖੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾ ਸਮਾਇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਕੀ
 ਸਲਾਹ ਸੁਨਾਈ ਗਾ ਮਾ ਪ ਕੇ ਸਭੀ ਮਿ ਝੈ ਲ ਸੇ ਵ ਕ ਕ ਹ ਤੇ ਹੋਂ ਪਾ
 ਤ ਸਾ ਹੋਂ ਸੇ ਵ ਗਾ ਕ ਰ ਨ ਛੇ ਰੁ ਦੇ ਵੇ ਗ ਮ ਦਿੰ ਲੀ ਪ ਹੁ ਚ ਪ ਤ ਸਾ
 ਹ ਸੇ ਸੁ ਲਾ ਕ ਰਾ ਦੇ ਤੇ ਹੋਂ ਜੇ ਕ ਰ ਮੇ ਸਾ ਨ ਕ ਰੇ ਤ ਬ ਹ ਮ ਸੇ ਮਾ
 ਪ ਕੀ ਸਿੰ ਖੀ ਕਾ ਨਿ ਬਾ ਹ ਨ ਹੀ ਹੋ ਗਾ ਗ ਮਾ ਰਾ ਮਾ ਪ ਬਿ ਦਾ ਵਾ
 ਲੇ ਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ ਰ ਮਾ ਹ ਮ ਜੀ ਗ ਕ ਰ ਨ ਨ ਹੀ ਛੇ ਰੁ ਗੇਂ ਤ ਮ ਨੇ
 ਸਾ ਬ ਰ ਹ ਨ ਹੋ ਸਿੰ ਖੀ ਰੰ ਖੇ ਨ ਹੀ ਬਿ ਦਾ ਵਾ ਲਿ ਖੋ ਸੁ ਨ ਕ ਰ ਮ
 ਝੈ ਲੋ ਨੇ ਲਿ ਖ ਦੀ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਲੇ ਕ ਰ ਜੇ ਬ ਮੇ ਰੰ ਖਾ ਆਇ ਤ
 ਨੇ ਮੇ ਹੀ ਫੈ ਜ ਤੁ ਰ ਕੇ ਕੀ ਸ ਮੀ ਪ ਆਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚ ਲ ਦੀ ਏ
 ਆਇ ਸ ਸ ਮੇ ਚ ਲੀ ਮ ਝੈ ਲ ਸਿੰ ਖੇ ਨੇ ਮਿ ਲ ਬੀ ਚਾ ਰ ਕੀ ਆ ਗ ਮ
 ਨੇ ਲਿ ਖਾ ਜੋ ਲਿ ਖਾ ਆ ਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਾ ਥ ਛੇ ਰੁ ਨੇ ਕਾ ਸ ਮਾ ਤ
 ਹੀ ਸਾ ਬ ਹੋ ਵੇ ਆਏ ਕ ਮ ਝੈ ਕੀ ਮਾ ਏੀ ਭਾ ਗੇ ਮ ਰ ਚ ਲੀ ਸਿੰ ਖ
 ਪੀ ਛੇ ਸੇ ਚ ਲ ਖਿ ਦ ਰਾ ਏ ਏ ਭੇ ਸ ਮੀ ਪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾ ਸ ਪ ਹੁ ਚੇ
 ਬੇ ਨ ਤੀ ਕ ਰੀ ਆ ਪ ਕ ਹੀ ਉ ਚੇ ਬ ਨ ਬੈ ਠੇ ਹ ਮ ਮੁ ਸ ਲ ਮਾ ਨੇ ਸਾ
 ਥ ਜੀ ਗ ਕ ਰੇ ਗੇ ਗ ਬ ਹੁ ਤ ਭਾ ਗੀ ਜੀ ਗ ਕੀ ਆ ਗ ਬ ਹੁ ਤ ਯ ਦ ਨ ਮ
 ਠੇ ਆ ਰ ਤੇ ਮਾਰ ਤੇ ਮਾ ਪ ਭੀ ਸ ਭੀ ਖਿ ਦ ਰਾ ਏ ਪੈ ਹੀ ਸ ਹੀ
 ਦੁ ਏ ਗ ਮੁ ਸ ਲ ਮਾ ਨੇ ਕੀ ਫੈ ਜ ਭੀ ਤ੍ਰਿ ਖਾ ਸੇ ਦੁ ਖੀ ਹੋ ਗ ਏੀ ਅ ਰ
 ਮ ਨ ਮੇ ਸ ਭ ਨੇ ਜਾ ਨ ਲੀ ਆ ਗ ਮ ਰੈ ਲਾ ਗੁਰੂ ਹ ਮ ਨੇ ਮਾਰ ਲੀ ਆ

ਜਬਲੋਬੋਮੇਖੇਜਨੇਲਗੇ ਕਪੂਰਾਸਾਬਥਾ ਉਸਨੇਕਹਆ
ਈਹਾਂਖੇਜਤੇਤਿਸਾਏਮਰਜਾਓਗੋਆਮਬਚਲਦੇਟੋ।ਜਲਦੂ
ਰਹੈ।ਸੁਨਕਰਫੈਜਪੀਛੇਹਈ੪

੧੦੪ ਮੁਕਤਸਰਜੀ ਹਮੇਆਣੇਸੇ ੧੨ ਕੇਸ ਪੱਛਮ ੧ - ਟਿੱਬੀ
ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਗੁਰੂਜੀਨੀਗਸਮੇਈਹਾਂਸੇਬਾਂਣਮਾਬ
ਤੇਥੇ ਟਿੱਬੀਸਾਹਬ ਮੁਕਤਸਰਸੇ ਏਕਮੀਲ ਟਾਯਵਕੋਣਮੇਹੋ੪

੧੦੫ ੦੧ - ਤੰਬੂਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਜੀਗਕਰਨੇਸਮੇਬੁਕੀਕੇ
ਪੇਡੋਪੈਬਸੜਪਾਯ ਤੰਬੂਸੇਬੁਨਾਯਦੀਏਥੇ ਇਸਲੀਏ ਏਸ
ਕਸਾਂਮਤੰਬੂਸਾਹਬਹੈ।ਯਹਮੁਕਤਸਰਜੀਸੇਦੱਖਣਓਰਪ
ਚਾਸਕਦਮਹੋ੪

੧੦੬ ੦੧ - ਸਹੀਦਗੀਜ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਜਹਾਂਚਾਲੀਸਿੰਘਖਿਦ
ਠਾਣੇਕੇਤੀਰਪੇਧਰਮਜੁੱਧਮੇਸਹੀਦਹੂਏ।ਜੀਗਹਟੇਪੀਛੇ
ਤਹਾਂਪਹਚਕੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇਮਪਨੇਬਸੜਸਾਬਓਨਕੇਮੁਖੜਾ
ਕੇ ਅਠਬਰਦਾਂਨਦੀਏ ਯਹਮੇਰਾਪੰਜਹਜ਼ਾਰੀ ਯਹਦਸਹ
ਜ਼ਾਰੀ ਯਹਲੱਖੀ ਯਹਕਰੋੜੀ।ਏਕਮਾਈਭਾਗੋਜੀਦੁਤੀ
ਈ।ਚਾਲੀਮੇਸੇਏਕਸਿੱਖਜੀਦੁਤਾਥਾ ਜਬਗੁਰੂਜੀਤਿਸਕੇ
ਸਮੀਪਗਏ ਕਹਆਕੁਛਬਰਮਾਂਗ ਉਸਨੇਕਹਆਟੁੰਟੀਮੇ
ਲੇ ਫੇਰਕਹਆਕੁਛਮਪਨੇਟਾਸਤੇਮਾਂਗ ਉਸਨੇਕਹਆਕਿ
ਪਾਕਰਟੁੰਟੀਮੇਲੋ।ਜੇਬਸੇਨਿਕਾਲਕੇਕਾਗਜਫਾੜਦੀਆ
ਏਕਥਾਨਮੇਕੰਠੇਕਰਕੇਸਭਕਾਦਾਹਕੀਆ।ਆਈਭਾਗੋਹ
ਬਮੇਨੇਜਲੋਸਦਾਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਬਰਹੀ ਸਹੀਦਗੀਜਮੰਜੀਸ
ਹਬਕੇਪਾਸਹੋ੪

੧੫੦

੧੦੭

੦੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੰਜੀਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਈਹਾਂ ਬੈਠਕੇਗੁ
ਰੂਜੀਨੇ ਖਿਦਰਾਣੇਮੇ ਧਰਮਯੁੱਧਮੇਚਾਲੀਸਿੰਘੀਕੀਮੁਕਤਹੁਈ
ਜਾਂਨ ਨਾਮਤਲਾਵਕਾਮੁਕਤਸਰਕੀਆ ਮਾਘਮੇਯੁੱਧਹੋਨੇਸੇ
ਮਾਘੀਕੋਸਨਨਕਰੇਗਾ ਸੇਮੁਕਤਹੋਗਾ ਯਹਬਰਦੀਆਸਮੀ
ਜੀਸਾਹਬ ਮੁਕੁਸਰਸੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂਕਦਮਪੱਛਮੁਹੈ੪

੧੦੮

ਸਰਾਇ ਗਾਂਮ ਮੁਕੁਸਰਸੇ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱ
ਖ ੩- ਮੁਕੁਸਰਕਾਜੀਗਹਟੇਪੀਛੇਗੁਰੂਇਸਗਾਮਮੇਗਏ ਈ
ਹਾਂ ਏਕਬਹੁਤਕਾਲਕਾਰਿਰਜੀਸੀਤਮਿਲਾ੪

੧੦੯

ਟਾਲੀਆਂ ਫੌੜੂ ਸੰਮੁਕੀ ਮੁਕਤਸਰਸੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂਕੋਸ ਵਾਯੁਕੋਟਮੇ
ਪਰੋਜਪੁਰਕੋਸਮੀਪ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਇਸਗਾ
ਮਮੇਗਏ ਤਬਫੌੜੂ ਸੰਮੁ ਰੋਗਰ ਬਹੁਤਦੁਧਲਿਆਏ ਲੁੰਡੀਆ
ਰਖੇਸ ਗੁਰੂਜੀਕੀਭੇਟਰੱਖੇ ਗੁਰੋਨੇਲੇਕਰਲੁੰਡੀਲੱਕਬਾਂਧ
ਖੇਸਉੱਪਰਲੇ ਰੋਗਰੋਸਾਟੇਸਕੀਆਮਰਕਰਮਾ ਤੇਰਲੁੰਡੀ
ਮੇਢੇਖੇਸਜੇਹਾਦੇਸਤੇਹਾਭੇਸ ਈਹਾਂਸਿੱਖਾਂਨੇਗੁਰੂਜੀਕਿੰਤਨਖਾ
ਹਲਗਾਯ ਸਦਾਸੈਕਾਕੜਾਹਲੀਆਮਾਪੁਖਮ ਅਯਨਕੋਰੋ
ਦਾਅੰਸਕੀਨਟਮੀਰੋਪਈਮੇ ਲਿਖਾਰੀਪੁਨਗੁਰਕਮੇਦੇਸਤ
ਸਭੇਸ ਉੰਡੀਤੇਰਸਮੇਢੇਖੇਸ ॥ ੪

੧੧੦

ਵਜੀਵਪੁਰ ਗਾਂਮ ਪਰੋਜਪੁਰਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨-
ਉਦਾਸੀ ੩- ਗੁਰੂਜੀਸਿਕਾਰਗਏ ਤਿੰਤਰਨੀਕਸਾਇਸਗਾਮਮੇਪ
ਹਚਕਰਮਾਰਾ ਜੀਵਤਾਹੀਬਾਜਕੋਖੁਲਾਯਾਸਿੱਖਾਂਨੇਪੁਛਾਢੁਟੇਨੀ
ਵਪੀਛੇਇਤਨੀਦੋੜਕਮੁਕਰੀਉਂਡੀਆਜਾਮਨੀਪੁਰੀਕਰੀਗੈ
ਪੁਰਬਜਨਮਮੇਯਹਬਾਜਬ ਟੀਆਖਾਤਿੰਤਰਨਾਟਥਾਜੰਟਗੁ

ਰੁਕੀਜਾਮ ਨੀਕਰਬਣੀਏਸੇਰੁਪਮਾਲੇਗਯਾ ਬਦਲਕਰਦੀਯੋਨ
 ਤੀ ਇਸਲੀਏ ਜੀਤਾਪਕੜਕੇਦੀਯਾ। ਈਹਾਂ ਸੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੁਕਤ
 ਸਰਆਏ ੪

੧੧੧ ਰੁਪਾਣ ਗ੍ਰਾਮ ਮੁਕੁਸਰਸੇਤੀ ਨਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧- ਗੁਰੂਦੁਾਰ ੨-
 ਸਿੱਖ੩- ਪੁਰਬਜਨਮਮੇਕਾਹੁੰਧਨੀ ਪੁਰਖਨੇ ਏਕ ਸਿੱਖਕੀ ਪੁੰਡੀ
 ਕਾਧਰਮਛੀ ਨਕਰਨੇ ਕਾ ਸਿੱਕਲ ਪਕੀਆ ਆ ਬ੍ਰਿਸਖਾਇ ਕੇ ਮਰਤੀ
 ਹੁਈ ਲੜਕੀ ਨੇ ਉ ਸਕੇ ਸਾ ਫੁਦੀਆ ਭੁੰਬਹੁਤ ਜਨਮ ਮਹਾਮੰਦਜੀ
 ਵਧੀ ਗੜਕੇ ਪਾਏ ਗਾ ਜੋ ਚੀਲੋ ਕੀ ਜਾਤੀ ਮੇਰਾਂ। ਵਧੀ ਗੜਕੁ ਮ
 ਬਿਛਪੈ ਬੈਠਾਥਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਾਣੁ ਸੇ ਮੁਕਤ ਕੀਆ ੪

੧੧੨ ਗੁਰੂਸਰਗ੍ਰਾਮ ਰੁਪਾਣੇ ਸੇ ਪਾਂਚਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧- ਗੁਰੂਸਰ ੨- ਸਿ
 ਖ੩- ਈਹਾਂ ਮਹਾ ਚਾਜ਼ ਰੁਪਾਣੇ ਸੇ ਗਏ ੪

੧੧੩ ਬੇਹੜੀ ਗ੍ਰਾਮ ਗੁਰੂਸਰਸੇ ਚਾਰਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧- ਗੁਰੂਦੁਾਰ ੨- ਸਿ
 ਖ੩- ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਮੇ ਨਾਥਕੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦੁਰਕਰੀ ਅਰਏ ਕਮੁਸ
 ਲਮਾਂ ਨਕੀ ਕਬਰਕੀ ਬ੍ਰਿਮਾਈ ਕਰੀ ਸੁਨਕੇ ਸਿੱਖਾਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੋ
 ਤਨਖਾਹ ਲਗਾਨ ਦੁਾਈ ਸੈ ਕਾ ਕੜਾਹ ਲੀਆ ੪

੧੧੪ ਹਰੀਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਬੇੜੀ ਸੇ ਚੌਦਾਕੋਸ ਪੱਛਮ ਜਿਲੇ ਸਰਸੇ ੧- ਬੜ
 ਤੀਰਥ ੨- ਵਮਵਮੀਏ ਕੂਕੇ ਬਿਸੇਈ ਉਦਾਸੀ ੩- ਸੰਬਤ ੧੯੩
 ੩ ਮੋਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੇ ਦੇਹ ਕਮਨ-੭ ਏਕ ਸੰਗ ਮਰਮਰ ਪੱਥਰ
 ਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨ ਪਾਵਕਾ ਸਿੰਦੂ ਕ ਮੇਰੱਖੇ ਤਲਾਟੁ ਸੇ ਨਿ
 ਕ ਸੇ ਸੇ ਸਰਸੇ ਕੇ ਗੁਰੂਦੁਾਰੇ ਮੇਟਿ ਕਾਏ ਗਏ। ਈਹਾਂ ਲੋਕੋ ਨੇ ਔਰਬ
 ਨਾ ਲੀਏ। ਅੰਸੇ ਹੀ ਪਹਲੇ ਹੋਗੇ। ਹਰੀਪੁਰ ਥਲੀ ਕੀ ਹੰਦ ਪੈਰੇ। ਥਾ
 ਨ ਚਾਰਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭ

੧° ਗੁਰੂ

- ੧੫੨ ਗੁਰਕਾ ਗਾਮਸਿੰਘਕੂਕੇਕਾ ਹਰੀਪੁਰਸੇਖਦਲਬੇਹੜੀਹੋ ਗੁਰੂਜੀ
ਕਾਲਝਰਾਣੀਆਏ॥੪
- ੧੧੫ ਕਾਲਝਰਾਣੀ ਬੇਹੜੀਸੇਸਾਤਕੋਸ ਅਗਨਿਕੋਣਮੇ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩-
ਗੁਰੂਜੀਕਾਲਾਂਗਰੀਸਿੱਖਾਂਕੋਕ੍ਰੋਧਸੇਦੁਰਬ
ਚਨਕਹਆਕਰਤਾ ਸਿੱਖਾਂਨੇਕਹਆਤੁੰਕਉਏਕੀਜੂਨਪੜੇਗਾ॥
ਦਹੁਇਸਨਗਰਮੇਕਾਕਕਾਬੱਚਾਬਨਾਮਾਲਦੁਮੇਬੈਠਾਬਾਗੁ
ਰੂਜੀਨੇਪਗਮਸਿੰਘਕੋਆਗਮਾਕਰੀਜਬਤੁਮਾਰੀਓਰਦੇਖੇਗਾ
ਪਕੜਕੇਇਸਕੋਮਾਰਦੇਨਾ॥ਇਸਜੂਨਸੇਛੁਟਕਰਮੁਕਤੀਪਾਏ॥
ਸੋਮਾਰਯਾਇਸੀਨਗਰਮੇਸਰਪਜੂਨਸੇਮਸੀਦਛੁਡਾਯਾ॥੪
- ੧੧੬ ਬੀਬੀਗ ਗਾਂਮਕਾਲਝਰਾਣੀਸੇਦੋਕੋਸ ਵਾਯਦਕੋਣਮੇ ਰਾਜਪਟਿ
ਆਲਾ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਇਸਗਾਮਸੇਨੀਦਿਨਰਹੇ॥੪
- ੧੧੭ ਰੋਹਲਾ ਬੀਬੀਹੇਸੇਰੋਛਕੋਸ ਵਾਯਦਮੇ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩-
ਰੋਹੀਮੇਰੋਸੇਨਾਮਰੋਹਲਾਹੇ ਅਤਰੋਵਾਲੇਚੱਕਕੇਪਾਸਹੋ॥੪
- ੧੧੮ ਜੰਗੀਗਣਾਰੋਹਲੇਸੇਦੋਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩-
ਈਹਾਰੋਹਲੇਸੇਆਏ॥੪
- ੧੧੯ ਭਾਈਦਾਕੋਟਜੰਗੀਗਣੇਸੇਛੀਕੋਸ ਵਾਯਦਕੋਣਮੇ ਰਾਜਠਰੀ
ਦਕੋਟ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਯਹਗਾਂਮਭਾਈਭਗਤੁ
ਵਾਬਸਾਯਾਹੁਆਏ॥ ਇਸਦਾਸਤੇਇਸਕੋਭਾਈਦਾਕੋਟਕਰੋਹੋਈ
ਹਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਬਣੀਏਸਿੰਘਬਨਾਏ॥੪
- ੧੨੦ ਸਾਹਬਚੰਦਕੋਟਸੇਦੋਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩-
ਇਸਗਾਂਮਸੇਬੇੜੀਦੇਰਹਰਹੁੰਖਾਛਕਗੁਰੂਜੀਛੁੱਤੇਆਏਪਦੁਚੇ॥੪
- ੧੨੧ ਛੁੱਤੇਆਣਾ ਸਾਹਬਚੰਦਤੀਨਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧- ਗੁਰੂਦੁਆਰਾ ੨-

੧੨੨

ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਗ੍ਰਾਂਥ ਪੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਨੇ ਗੁਪਤ ਲੰਛਮੀ ਪਗਰ ਕਰ ਨੌਕ
 ਤੁੰਕੇ ਢਾਲਾਂ ਸਾਥ ਪਏ ਮੁਹ ਗਾਂਟ ਗਤਾਈਆਂ ਅਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਿੱਧ ਫਕੀ
 ਰ ਪੀਰ ਵਹ ਮੀ ਮੁਸਲਮਾਂ ਨਕੋ ਅਪਨਾ ਸਿੱਖ ਬਨਾ ਯ ਬਦਲ ਕਰ ਗੁ
 ਈ ਦੇ ਕੋਟੇ ਬਾਜਕ ਗਏ ਛੁੱਟੇ ਆਣ ਮੁਕਤ ਸਰੋਂ ਦ ਸਕੋ ਸ ਪੁਰਬ ੪
 ਬਾਜਕ ਗ੍ਰਾਂਥ ਭਾਈ ਦੇ ਕੋਟੇ ਆਹੁ ਕੋ ਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾ ੨ -
 ਸਿੱਖ ੩ - ਇਸ ਗ੍ਰਾਂਥ ਮੇ ਸੁੱਖੁ ਬੁੱਧੁ ਵਿਦਨੇ ਸਾਧੋ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਨੇ ਪਹ ਲੇ ਕੰਚ ਕੋ ਠਾ ਵਿਰ ਵ ਸਦਾ ਜਾਨੀ ਜਦਾ ਨ ਆ ਪੇ ਨਿ ਤਨ
 ਹੀ ਜੁ ਆ ਸੀ ਅੇ ਸੇ ਜੀ ਗਲ ਦੇ ਜੀ ਗੀ ਤ ਸੁ ਨੇ ਪੀ ਛੇ ਉ ਨ ਕੇ
 ਕ ਹ ਨੇ ਸੇ ਮਾ ਛੀ ਦਾ ਤੇ ਵਾਲਾ ਦੇ ਸ ਕੀ ਆ ਵਿ ਸਿ ਖੇ ਨੇ ਅ ਰ ਸੁੰ
 ਖੁ ਬੁੱਧੁ ਨੇ ਸਦਾ ਠੀ ਕਾ ਪਲ ਪ ਉ ਠਾ ਇ ਜੰ ਸੀ ਪ ਹੁ ਚਾ ਏ ਸੇ ਈ
 ਪੁ ਥ ਮ ਅੇ ਨ ਕੇ ਅ ਠ ਰਾ ਅੰ ਸ ਕੀ ਛਿ ਆ ਲੀ ਚੋ ਪ ਈ ਮੇ ਲਿ
 ਖਾ ਹੈ ਪ ਤ ਬੁ ਬੁ ਬੁ ਖੁ ਖੁ ਇ ਖ ਰੇ ਇ ਮ ਅ ਰ ਦਾ ਸ ਜੋ ਠ ਕ ਰ ਕ
 ਰੇ ਪ ਮ ਪ ਰ ਪੁ ਭ ਕੀ ਜੇ ਅ ਸ ਦ ਠੀ ਗ ਜਿ ਮ ਕੀ ਨੀ ਮ ਗ ਚ ਲ ਤ
 ਅ ਗ ਠੀ ਉ ਨੀ ਸ ਅੰ ਸ ਕੀ ਤੀ ਜੀ ਚੋ ਪ ਈ ਮੇ ਸੁ ਕ ਲ ਹੇ ਨ ਕ
 ਹਾ ਹੈ ਪ ਰ ਲੇ ਤੀ ਰ ਜਾ ਇ ਬਿ ਠ ਠ ਏ ਪ ਯ ਪੇ ਸ ਸ ਉ ਜ ਲ ਹ ਯ ਗ
 ਏ ੪

੧੨੩

ਜੰ ਸੀ ਗ੍ਰਾਂਥ ਬਾਜਕ ਸੇ ਪਾ ਚ ਕੋ ਸ ਪੁ ਰ ਬ ੧ - ਗੁਰੂ ਦ੍ਰਾ ਬੰ ਗ ਸ
 ਰ ਕੇ ਕਿ ਨ ਰੇ ਖੰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰ ਸੀ ਪੜ੍ਹ ਚ ਪੰ ਤੇ ਰ ਤੇ
 ਜੰ ਸੀ ਕੇ ਤ ਲਾ ਟ ਮੇ ਪ ਦੇ ਸ ਕ ਰ ਪਾ ਰ ਹੁ ਏ ਬ ਸ ਤ ਸੁ ਕ ਲ ਹੇ ਗ ਏ
 ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਇ ਸ ਕ ਨ ਅ ਬੰ ਗ ਸ ਰ ਰੰ ਖਾ ਇ ਸ ਗ੍ਰਾਂਥ ਮੇ ਸੁ ਤ ਸਿੰ
 ਚੋ ਕੋ ਏ ਕ ਦਿ ਨ ਗੁ ਰੂ ਹੀ ਛ ਕ ਯਾ ਅ ਰ ਆ ਗੇ ਸਿ ਖੇ ਟਾ ਸ ਤੇ ਆ
 ਗੁ ਦ ਈ ਜੇ ਈ ਗ ਆ ਟੇ ਸੁ ਨ ਕ ਰ ਗੁ ਰੂ ਦ੍ਰਾ ਗੁ ਰੂ ਚ ਤਾ ਯ ਛ ਕੇ

੧੫੪

ਬਚਨਹੈ ਜੱਸੀਆਇਚਲੇ ਗੁਰੂਖਾਇਚਲੇ ॥੪

੧੨੪

ਪੰਕਾ ਗਾਂਮ ਜੱਸੀਸੇਦੇਕੋਸ ਅਗਸਿਕੋਣਮੇ १- ਗੁਰੂਦੁ
ਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਇਸਨਗਰਮੇ ਘੋੜੇਕੀਪਿਛਾੜੀਅੰ
ਕੇ ਕੀਲੇਬਦੁਕੇਭਾਣੀਜੰਗੂਰੇਰਹੇ ॥੪

੧੨੫

ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋਕੀਗਾਂਮ ਪੰਕੇਸੇਦਸਕੋਸ ਪੂਰਬ १- ਦ
ਮਦਮਾਸਾਹਬ ਗੁਰੂਕੀਕਾਂਸੀ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਪੰਕੇਨਗ
ਰਸੇਚਲਕਰਗੁਰੂਜੀਇਸਗਾਅਓਰਆਏ ਆਗੇਸੇਚਰ
ਸੈਆਦਮੀਕੋਸਾਬਲੇਕਰ ਝੁੱਲਾਦੂਰਸੇਲੇ ਨੇਆਯਾਅ
ਪਨੇਮਹਲੋਕੇਸਮੀਪਗੁਰੂਜੀਕਾਡੇਰਾਕਰਾਯਾ ਖੁਬਸੇਵਾ
ਕਰੀਗਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਨੇਮਹੀਨੇਦਾਸਕਰ ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਦੂ
ਜੀਕੇਸਬਦਮਿਲਾਯਕੇ ਤੀਸਰੀਬੀੜਕੀ ਬਸਾਹਬਜੀਕੀ
ਲਿਖਾਈਗਜੋਪਣੇਸਾਹਬਮੇਹੈ ॥ਕੋਈਕਹਤੇਹੈ ॥੪
ਹਮਦਸਾਹਕੀਲੜਾਈਮੇ ਸਿੱਖੇਸੇਲੋਪਹੋਗਈਗਈਹਾਂਹੀ
ਸੁੰਦਰੀ ਸਾਹਬਦੇਦੀਅਪਨੇਮਹਲੋਕੇ ਦਿੱਲੀਸੇਮਗਫਾ
ਯਾਈਹਾਂਹੀਸਿੱਖੇਸੇ ਸਤਸੰਤੋਖਕੀਪਰੀਖੁਰੇਤ ਕੜਾਹਲ
ਟਵਾਇ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਨਿਰਮਲੇ ਤੀਨਸੰਗਮਾਕਰੀਯਾਹਕ
ਥ ਪਥਮੇਨਕੇਅਠਾਈਅੰਸਕੀ ਬਾਈਤੇਈਚੌਪਈ
ਮੋਲਿਖੀਕੈ ॥ਗੁਰਕਾਦੰਲਸੇਰਦਾਝੁੱਲਾ ॥ਕੋਘਾਲੇਕੋਪੇ
ਟੇਮੱਲਾ ॥ਕੋਜੁੜੇਕੋਸਿਮਰੇਨਾਮ ॥ਕੋਸੇਵੇਸਤਸੰਗਮਹੰਨ
੨੨ ॥ਲੂਟਹਜੂਬੁਹਸਿੱਖਕਹੀਜੋ ॥ਸਿਮਰਹਨਾਮਸੁਸਿੰ
ਖਲਖੀਜੋ ॥ਸਤਸੰਗਤਸੇਵੇਚਿਤਲਾਇ ॥ਤਾਂਤੇਨਿਰਮਲ
ਨਾਮਸਦਾਇ ॥੨੩ ॥ ੪

ਤੀਰਥਃ

- ੧੨੬ ੦੧- ਤਖਤਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਜਹਾਂਗੀਰਸਾਹਬ ਜੀਕੀ ਬੀੜਤਮਾਰਕੀ ਇਸਜਗਤੀ ਬੁਰਹਤਾਥਾ ਬੁਠੇਦਰਬਾਰ ਸੇਬੀਸਕਦਮਦੰਖਲੁਏ ੪
- ੧੨੭ ੦੧- ਬੁਠੇਦਰਬਾਰ ਮੰਜੀਸਾਹਬ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਜਬਪ ਹਲੇਗੁਰੂਤੇਗਬੁਹਾਦਰਜੀਈਗਾਂਗਏ ਇਸਥਾਨਕੋਮੰਬਾ ਏਕਾ ਨਾਂਮਉਚਾਦਮਦਮਾਕਰਮਾ ਏਕਗੁਰੂਥਾਨਤੁੱਲੇ ਕੇਪਰਮੇ ਜਹਾਂਤੁੱਲੇ ਤੇਗੁਰੂਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਛਕਾਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਬਖਸ਼ਿਆ ਸੋਛਕਮਾਨਹੀ ਜਮੀਨਮੇਗਾਤੁ ਯਾਇਸਬਾਤਕੀਖਬਰਸੁਨਗੁਰੂਜੀਨੇਜਮੀਨਕੋਬਰਦੀ ਮਾਇਸਦੇਸਕੀਜਮੀਨਮੇਮੰਨਬਹੁਤਪੈਦਾਹੋਏਗਾ ੪
- ੧੨੮ ੦੧- ਗੁਰੂਸਰਮਣੀਕਰਣਕਾ ੨- ੦੩- ਜਹਾਂਮਠਕੀ ਤੇਗਿਖਕੇਤਪਕੇਚਿਨਦਿਖਾਏ ਨਾਂਮਮਣੀਕਰਣਰੰਖਾ ਯ ਹਬੁਠੇਦਰਬਾਰਸੇਏਕਸੈਬੀਸਕਦਮ ਪੱਛਮਹੈ ੪
- ੧੨੯ ੦੧- ਲਿੱਖਣਸਰ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਇਸਥਾਨਮੇਗੁਰੂਜੀ ਕਲਮਾਪੜਕੇਗੋਬਤੇਰਹਤੇ ਮਰਲਿਖਾਰੀਯੋਕੋਲਿਖਤ ਕਾਬਰਦੀਆ ਲਿਖਾਰੀਇਸਮਕਾਨਕੀਬਹੁਤਮਾਨਤਾਕਰ ਤੇਹੋਯਾਯਹਬੁਠੇਦਰਬਾਰਸੇਏਕਦਮਪੁਰਬਹੈ ੪
- ੧੩੦ ੦੧- ਜੰਗਸਰ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਇਸਥਾਨਮੇਗੁਰੂਜੀਨੇਤਨ ਖਾਹਬਾਟੀ ਸੁਧਾਹੀਨੇਨੇਖਜਾਨਾਦਬਾਜਾਨਕੇ ਜਹਾਂਖੇਦੀ ਉਨਕੋਕੋਯਲੇਮਿਲੇਯਹਮਕਾਨਬੁਠੇਦਰਬਾਰਸੈਚਰਸੈ ਕਦਮ ਉਤ੍ਰੇਏ ੪
- ੧੩੧ ੦੧- ਹੋਲਗਢ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਯਹਮਕਾਨਬੁਠੇਦਰਬ

੧ ਗੁਰੂ

- ੧੫੬ ਰਸੇਹਜਾਰਕਦਮ ਉੱਤਰ ਪਾਸੇ ਹੈ ਬਡੇ ਦਰਬਾਰ ਬਿਨਾ ਅੰਗ ਸਤੀ
 ਥਾਨ ਕੰਚੇ ਹੈ ਯਹੀ ਦੇ ਕੰਚਾ ਯੀ ਯੇ ਸਤੀ ਮਕਾਨ ਪੰਕੇ ਬਨਾਵੇ ੪
- ੧੩੨ ਭਾਗੀ ਬਾਂਦਰ ਗੁੰਮ ਦਮਦਮੇ ਸੇਤੀ ਨਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧ - ਗੁਰੂ
 ਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਦਮਦਮੇ ਸੇਚਲ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ ਗਾਂਘੇ ੪
- ੧੩੩ ਸਮੀਰਦਾ ਕੋਲ ਭਾਗੀ ਬਾਂਦਰ ਸੇਤੀ ਨਕੋਸ ਵਾਯਵਮੇ ੧ - ਗੁਰੂ
 ਦੁਆਰਾ ੨ - ਦਿਵਾਨੇ ੩ - ਗੁੰਮ ਸੇ ਬਾਹਰ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਈ ਗਾਂ
 ਦਿਵਾਨੇ ਸਾਧੋ ਕੀ ਗਾਂ ਦੀ ਕਾਮ ਕਾਨ ਹੈ ਦਮਦਮੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈ
 ਗਾਂ ਘਾਏ ੪
- ੧੩੪ ਚੰਕ ਭਾਈ ਕੇ ਦਮਦਮੇ ਸੇ ਵਸ ਕੋਸ ਉੱਤਰ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਬੁਰ
 ਜ ਸੰਗੁ ਸਿੰਘ ਫਾਲਾ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਤਲ ਵੰਡੀ ਸੇ
 ਭਗਤ ਕੇ ਬੈਠੇ ਜੀ ਵਣ ਕਾ ਪੁੰਡਰਾ ਮ ਸਿੰਘ ਅਪਨੇ ਗੁੰਮ ਮੇਲੇ
 ਗਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁੰਮ ਸੇ ਬਾਹਰ ਉਤਰੇ ੪
- ੧੩੫ ੦੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰ ੨ - ਨਿਗਮ ਲਾ ੩ - ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ
 ਨਗਰ ਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾ ਵਨੇ ਵਾਸ ਭੇਲੇ ਗਯਾ ੪
- ੧੩੬ ੦੧ - ਮੰਜੀ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਬਠਿੰਡੇ ਕੀ ਡਠ ਚੰਕ ਕੀ ਜਮੀਨ ਮੇ
 ਲਵੇ ਠੀ ਵਾਲਾ ਟਿੱਬਾ ਹੈ ਡਿਸ ਪੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ ਤ ਬ ਸਿੱਖ ਯੁਗ ਯ
 ਮਹਾਰਾਜ ਯਹ ਬਡਾ ਮਜੀ ਤਮ ਕਾਨ ਹੈ ਇਸ ਮੇਲ ਵੇ ਗੀ ਗਉਨੇ
 ਬਘ ਯਾ ਤੋ ਸੇ ਲੜ ਅਪਨਾ ਬੰਡਾ ਬਚਾ ਯਾ ੪
- ੧੩੭ ਬਠਿੰਡਾ ਸਹਰ ੧ - ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਚੰਕ
 ਸੇਚਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਠਿੰਡੇ ਪਹੁਚ ਰਤਨ ਹਾਜੀ ਕੀ ਜ ਗਾਂ ਪਾਸ ਉੱ
 ਤਰੇ ਵੇ ਸਕੇ ਲੋ ਗੋ ਨੇ ਬੈ ਨ ਤੀ ਕੀ ਗੀ ਈ ਗਾਂ ਕਾ ਠਾ ਵੇ ਉਹੋ ਮਲਖ ਮੇ
 ਅੰਨ ਨਹੀ ਰਹਣੇ ਵੇ ਤਾ ਡਿ ਪਾ ਕਰ ਉ ਸਕੇ ਨਿਥਾ ਸੇ ਗੁਰੂ

ਤੀਰਥ:

- ਜੀਨੇਬਲੀਦੇਕਰਨਿਕਾਸਨੇਹੇਤੁ ਏਕਬਰੁਕੁੰਸਮਗਦਾਯਾ ੪ ੧੫੭
- ੧੩੮ ੦੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਿਲੇਭੀਤਰ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਕਿਲੇਭੀਤ
 ਰਜਾਕਰਮਹਿਖਬਲੀਦਾਂਨਦੇਫਾਦਾਦੇਦਨਿਕਾਸਕੇਸਿਰੰਦ
 ਕੋਤੋਰਮਾਗੁਰਤੇਹੁਏਨੇ ਰਾਤਕੋਰੋਗਕਹਾਂਕਰੀਪੁਛੁ ਬਤਾ
 ਯਾਮਨਸੂਰਪੁਰ ਸੋਮਨਸੂਰਪੁਰਹਿਰਸਿਰੰਦਪਹੁਚਾ
 ਗੁਰੂਜੀਦਹਾਂਸੇਮਹਿਮੇਆਏਕਿਲਾਗਿਗਪਕਾਥਾ ੪
- ੧੩੯ ਮਹਿਮਾਗਾਂਮ ਬਾਠੋਰੋਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਉੰ੩੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਲੰ
 ਖੀਜੰਗਲ ੨- ਸਿੱਖ੩- ਮਾਲਦੇਦੇਸਕੋਪਾਤਸਾਹੀਦਫ
 ਤਰੋਮੇਲੰਖੀਜੰਗਲਲਿਖਤੇਬੇਗੁਰੂਜੀਮਹਮੇ ਗੁਮਾਮ
 ਏ।ਤਬਲੰਖੀਜੰਗਲਕਾਬਹੁਤ ਖਾਲਸਾਰਸਨਕੋਆਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਭਕੋ ਸੁਣਕੇਸਦਮਾਹੀਦਾਮੇਹੀਇਤਮਾਰਿਏ
 ਰਾਗਮਕੇਬਚਨੇਸੇਉਪਦੇਸਕੀਆ ਗਜਫਰੀਦਕੋਟ ੪
- ੧੪੦ ਡੋਖੜੀ ਗਾਂਮ ਮਹਿਮੇਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ
 ਸਿੱਖ੩- ਈਹਾਂਹੋਕਗੁਰੂਜੀਦਮਦਮੇਆਏਗਜਫਰੀਦ ੦੪
- ੧੪੧ ਟਾਲਾਸਾਹਬ ੧- ਦਸਕੋਸ ਪੁਰਬ ੧- ਟਾਲਾਸਾਹਬ ੨-
 ਸਿੱਖ੩- ਯਹਾਂਪੁਜਾਠੀਯੋਕੀਆਠਸਾਤਪਰਕੀਫਸਤੀ
 ਹੋ ਈਹਾਂਦਮਦਮੇਸੇਆਏ ੪
- ੧੪੨ ਭਾਗੁ ਦਮਦਮੇਸੇਦਸਕੋਸ ਉੰ੩੧- ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ੩-
 ਈਹਾਂਭੀਗੁਰੂਜੀਦਮਦਮੇਸੇਆਏ ੪
- ੧੪੩ ਕੇਵਲਗਾਂਮ ਦਮਦਮੇਸੇਸਾਤਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧- ਗੁਰਦੁਆ
 ੨- ਸਿੱਖ੩- ਦਮਦਮੇਮੇਹੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸਰਾਮਾਤਿਲੋਕਾ
 ਪਹੁਚੇ ਬੰਨਤੀਕਰੀਹਮਕੋਬੈਰਨੇਹੇਤਜਮੀਨਬਖਸੀਏ।

੧੫੮

ਬਚਨਹੋਆ ਤੁਮਾਰੀਉਲਾਦ ਬਹੁਤਲੋਗੋਕੋਬੈਠਨੇਹੇਤਜਿਮੀ
ਨਦੇਵੇਗੀ ਦਮਦਮੇਨੋਮਹੀਨੇਦਾਸਕਰਗੁਰੂਜੀਨੇਦੰਖਣਓ
ਰਜਾਨੇਕੀਤਿਆਠੀਕਰੀ ਸਾਥਤੁੰਲਾਸਿੰਘਕੋਲੀਆਗੁ
ਈਭਗਤੁਕੇਰਾਮਸਿੰਘ ਫਤੇਸਿੰਘਲੀਏ। ਰੂਪੋਕੇਧਰਮਸਿੰ
ਘਪਰਮਸਿੰਘਲੀਏ ਅੰਠਬਹੁਤਸੇਸਿੰਘਸਾਥਲੀਏਪਹ
ਲਾਰੁਏਇਸਗਾਮਮੇਕੀਆ੪

੧੪੪ ਝੋਰੜ ਗਾਮ ਕੇਵਲਸੇਪਾਂਚਕੋਸ ਦੱਛਨ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਸਿੰਘ੩ - ਈਹਾਂਕੇਵਲਸੇਆਏ ੪

੧੪੫ ਝੰਡਾਗਾਮ ਝੋਰੜਸੇਛੀਕੋਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਉਦਾਸੀ ੩ - ਝੋਰੜਸੇਈਹਾਂਆਏ ੪

੧੪੬ ਸੁਠਸਾ ਸਹਾਰ ਝੰਡੇਸੇ ਸਾਤਕੋਸ ਪੂਰਬ ੧ - ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ -
ਸਿੰਘ੩ - ਈਹਾਂਪਹੁਚਰੁਲਾਸਿੰਘਗੁਰੂਜੀਕਾਬਖਸਿਆ
ਖੰਡਾਗੁਰੋਕੇਪਾਸਰੱਖਰਾਤਕੋਚੋਰੀਭਾਗਾਯਾ। ਭਗਤੁ
ਕਾਪੋਤਾਫਤੇਸਿੰਘਭੀਚਲਾਆਯਾ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਪਾਤਕਲਓ
ਠਕੁਚਕਰਨੇਹੇਤੁੰਲਾਸਿੰਘਬੁਲਵਾਯਾ। ਤਬਗੁਰੋਕੇਵਲ
ਮੇਏਕਬੈਠਵਾਫਕੀਰਹਹਤਾਥਾ। ਉਸਨੇਕਹਆਈਹਾਂਨਮੰਲ
ਨਾਹੀਤੁੰਲਾ। ਰਹੇਏਕਮੰਲਾਹੀਅੰਲਾ੪

੧੪੭ ਖੁੜਾਲ ਗਾਮ ਸਰਸੇਸੇ ਪੰਤੀਕੋਸ ਬੇਆਕੇਠਨੇ ਈਸਾਨਮੇ ੧ -
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨ - ਸਿੰਘ੩ - ਇਸਗਾਮਮੇਮੁਸਲਮਾਨੋਨੇਗੁਲ
ਬਸਿੰਘਸੁਨਿਆਰਸਿੰਘਭੋਰੇਮੇਪਾਇਆ ਉਸਨੇਗੁਰੂਕਾਪਮ
ਨਕੀਆ ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਰਸੇਸੇਆਇਕਰਨਿਕਾਸਾਈਹਾਂਸੇਰੋ
ਬਿੰਦਪੁਰੋਹੇਤੇਸਰਸੇਪਹੁਚੇ ੪

ਤੀਰਥ:

- ੧੪੬ ਨਹੁ ਸਹਰ ਸਰਸੇਸੇਬੀ ਸਕੇਸ ਦੱਖਣ ੧- ਗੁਰਦੁਆ ਫੀਠ
 ਤਲਾਈ ਪੈਰ - ਸਿੱਖ ੩ - ਈਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਗਏ ਤਬ ਬਾਜਰਮੇ
 ਮੁਹਰੇ ਕੇਢੇ ਰਲਗੇ ਦੇਖ ਭਾਇਖੁਤ ਬਾਈ ਕਹੀ ਨਹੁਰਗੁ
 ਰੁਕੀ ਮੁਹਰ ਸਿੰਘ ਆਏ ਗੋਤ ਬਲੁੰਟੇ ਗੋ ੪
- ੧੪੯ ਭਾਦਰ ਗ੍ਰਾਮ ਨਹੁਰਸੇ ਅਠਾ ਗਾਂਕੇਸ ਦੱਖਣ ੧- ੦ ੨- ੦
 ੩- ਈਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਡੇਰਾ ਕੀਆ ਜਮਨਾ ਕੀ ਨਹਰਈ
 ਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਬਲੁੰਟੇ ਗਾਯ ਬਹੋ ਤੀਹਾਂ ਆਗੇ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ਆਇ
 ਸਨ ਗਰਮੇ ਗੁਰਦੁਆ ਮਲੁਮ ਨਹੀ ੪
- ੧੫੦ ਸੁਹੇਵਾ ਭਾਦਰੇਸੇ ਸਾਤ ਕੇਸ ਦੱਖਣ ੧- ਗੁਰਦੁਆ ੨- ਸਿੱਖ
 ੩- ਈਹਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਗਏ ਤਬ ਜੀਠ ਕੇ ਬਿਛ ਪੀਪੀ ਪਲ ਲਗਾ ਦੇ
 ਖਕਰ ਕਹਿਆ ਜਬ ਜੀਰੂ ਪੈਸਾਰੇ ਪੀਪਲ ਕੀ ਜੜ ਫੈਲ ਸਾਏ
 ਗੀ ਤਬ ਖਾਲ ਸੇਕ ਤੇ ਜਬ ਢੇਗਾ ਅਬ ਬੇੜਾ ਸਾਜੀ ਰੁਦਿਖਾ
 ਈਦੇ ਤਾਹੇ ਅਮਰ ਈਹਾਂ ਸੇਹੀ ਗਾਮ ਸਿੰਘ ਭਗਤੁ ਕਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਸੇਚੇ ਗੀ ਹਟ ਆਯਾ ੪
- ੧੫੧ ਮਧੁ ਸਿੰਘਾਣਾ ਸੁਹੇਵਾ ਸੇ ਅਠਾ ਗਾਂਕੇਸ ਦੱਖਣ ੧- ੦ ੨-
 ੦ ੩- ਸੁਹੇਵੇ ਸੇ ਚਲ ਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਇਸ ਗ੍ਰਾਮ ਡੇਰਾ ਕੀਆ ੪
- ੧੫੨ ਪੁਸਕਰ ਤੀਰਥ ਮਧੁ ਸਿੰਘਾਣੇ ਸੇ ਅਠਾ ਗਾਂਕੇਸ ਦੱਖਣ ਅਜ
 ਮੇਰ ਕੇਸ ਮੀਪ ੧- ਗੁਰਦੁਆ ਤੀਰਥ ਮੇਛੇ ਟਾਸਾ ਬਨਾਹੇ ਗੇ
 ਬਿੰਦ ਪਾਟ ਪੈਰ - ਪੁਜਗੀ ਤੀਰਥ ਪਰੇਹਤ ੩- ਪੁਸਕਰ ਮੇ
 ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਾਹਮਣ ਨੇ ਤੀਰਥ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਚੁਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਬਸਾ
 ਹਬ ਜੀਠੀ ਥਾਪਨ ਕੀਆ ਏਯਾਹੇ ਵਹੀ ਗੁਰੂ ਮਤ ਕੇ ਲੋਗੋ ਕਾ
 ਪਰੇਹਤ ਨੇ ੪

੧੬੦

੧੫੩ ਨਾਗਯਣ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਦਾ ਦੂਰ ਪਸਕਰ ਸੇਤਿਤਾਲੀਕੇ ਸਪੁਰ
 ਬ 1- ਗੁਰੂ ਦਾ ੨- ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਦੁਪੰਥੀ ੩- ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ
 ਜੀਗਏ ਉਸ ਸਮੇ ਦਾ ਦੁਪੰਥੀ ਨੇ ਤਮਹੰਤ ਬਾ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ
 ਬਹੁਤ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕੀਏ। ਸਭ ਸੇ ਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੀਆ। ਬ
 ਨਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾਇ ਨ ਕਾਂ ਕੇ ਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬ
 ਜਾਂ ਕੇ ਕਯਾ ਤੁ ਮਭੀ ਆ ਜ ਸੀ ਤੋ ਕੇ ਮ ਕਾ ਨ ਮੇ ਬ ਜ ਰੇ ਕੀ ਬੜ
 ਲੀ ਆ ਖਾਏ। ਬਾ ਜਾਂ ਨੇ ਵੇ ਗੀ ਖਾਈ ਆ। ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਾ ਦੂਰ
 ਠੇ ਕੇ ਸਮੀ ਪਥੜਾ ਸਾ ਬ ਨਾ ਹੇ। ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਯੇ ਹੰ ਮਹੰ ਤ ਨੇ
 ਕਯਾ। ਸਦਾ ਦੂ ਦਾ ਦੂ ਰ ਕ ਰ ਬਿ ਨ ਦਾ ਵੇ ਦਿ ਨ ਕੰ ਟਾ। ਕੇ ਤੀ
 ਸੇ ਦਾ ਕਰ ਗਈ ਏ ਸ ਪ ਸਾਰੀ ਹੰ ਟਾ। ੧। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਯਾ ਜ
 ਗ ਮੇ ਦਾ ਵਾ ਰੰ ਖ ਕੇ ਵ ਸ ਟ ਜ ਨ ਲੋ ਲੁੰ ਟਾ। ਬੁ ਰਾ ਕ ਰੇ ਜੋ ਆ ਪ ਨੇ
 ਜੜ ਤਾਂ ਕੀ ਵਿ ਹੁ ਪੁੰ ਟਾ। ਦਾ ਦੂ ਦਾ ਗ ਜੇ ਪੁ ਰ ਸੇ ਪੰ ਠੀ ਕੇ ਸ ਪੰ ਛ ਮ ਹੰ ੪

੧੫੪ ਲਾਲੀ ਗ੍ਰਾਮ ਨਾਗਯਣ ਸੇ ੧-੦੨-੦੩-

ਦਾ ਦੂ ਦਾ ਰੇ ਸੇ ਚ ਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈਹਾਂ ਗਏ ੪

੧੫੫ ਘਮਰੇ ਦਾ ਲਾਲੀ ਸੇ ੧-੦੨-੦੩-ਲ

ਲੀ ਸੇ ਚ ਲ ਕ ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਈਹਾਂ ਉਤਰੇ ੪

੧੫੬ ਕੁਲਾਯਤ ਗ੍ਰਾਮ ਘਮਰੇ ਸੇ ੧-੦੨-੦੩-

ਘਮਰੇ ਸੇ ਚ ਲ ਈਹਾਂ ਉਤਰੇ। ਤ ਬ ਗ ਮਾਰ ਮ ਹੀ ਨੇ ਪੀ ਛੇ
 ਵੰ ਖ ਠ ਸੇ ਆ ਕ ਰ ਦ ਯਾ ਸਿ ਘ ਮਿ ਲਾ ੪

੧੫੭ ਬਘੋਰ ਸਹਰ ਕੁਲਾਯਤ ਸੇ ੧-੦੨-੦੩-

ਜ ਬ ਗੁਰੂ ਇ ਸ ਨ ਗ ਰ ਖੋ ਆ ਏ ਮ ਹੰ ਗ ਕੇ ਮ ਰ ਨੇ ਕੀ ਖ ਬ ਰ ਸੁ ਨ
 ਅ ਪ ਨੇ ਤੁ ਈ ਆ ਜ ਮ ਸਾ ਬ ਜੀ ਗ ਹੇ ਤ ਬ ਲੀ ਪੁ ਰ ਖ ਕੀ ਸ ਹ ਯ

ਤਾਬੋਜਤੇਬਹਾਦਰਸਾਹਨੇਅਪਨਾਮੀਰਮੁਨਸੀਗੁਰੁਕਸੈ
 ਵਕਨੰਦਲਾਲਭੇਜਾਨੰਦਲਾਲਨੇਗੁਰੁਜੀਪਾਸਪ੍ਰਾਰਥਨ
 ਕਰੀਆਮੈਰੰਗਾਵਾਦਸੇਬਾਦਸਾਹਕੇਮਰੇਪਿਛੇ ਭਾਗੀਠੋਜ
 ਲੇਕਰਵਿੱਲੀਕੋਆਜਮਸਾਹਆਯਾ। ਵਿੱਲੀਸੇਬਹਾਦ
 ਰਸਾਹਚਫਾ। ਚੰਬਲਕਿਨਾਰੇਮੋਰਚਾਪੈਆਪਬਹਾਦਰ
 ਸਾਹਕੀਮੰਦਤਕਰੇ ਸੁਨਕਰਗੁਰੁਜੀਨੇਧਰਮਸਿੰਘਸੇਲੇ
 ਪਾਂਚਸਿੱਖਸਹਾਇਤਾਵਾਸਤੇਭੇਜੇ। ਆਜਮਕੇਮਾਰਬਹਾ
 ਦਰਸਾਹਆਗਰੇਜਾਤਾ ਦੇਅਮੀਰਸਾਥਦੇਧਰਮਸਿੰਘ
 ਜੀਕੋਗੁਰੁਜੀਕੋਆਗਰੇਲਾਨੇਹੇਤਗੁਰੁਜੀਪਾਸਭੇਜ
 ਗਯਾ॥੪

੧੫੮ ਵਿੱਲੀ ੧ - ਮੋਤੀਬਾਗ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਧਰਮਸਿੰਘਗਯਾ
 ਗੁਰੁਜੀਕੋਬਹਾਦਰਸਾਹਕੀਜਯਕਾਪ੍ਰਸੰਗਸੁਨਾਯਾ। ਅ
 ਰਕਯਾਸਾਹਨੇ ਬੇਨਤੀਕਰੀਹੈਮੁਸ਼ੋਆਗਰੇਦਰਸਨਦੇਦੇ
 ਆਸੁਨਕਰਗੁਰੁਜੀਪਹਲੇ ਵਿੱਲੀਦੇਖਨੇਹੇਤਵਿੱਲੀਆਏ।
 ਮੋਤੀਬਾਗਮੋਉਤਰੇ ਨਉਕਾਪੇਸਵਾਰਹੋਕਰਵਿੱਲੀਕੀਸੇ
 ਲਕਰੀ। ਸਿੱਖਾਂਕੀਬੇਨਤੀਸੁਨਸੁੰਦਰੀਜੀਕੋਵਿੱਲੀਰਹ
 ਨੇਕੀਆਗਪਾਦਈ। ਸੁਨਿਆਰੇਸਿੱਖਕਾਲੜਕਾਅਜੀ
 ਤਸਿੰਘਜੀਜੇਸਾਦੇਖ ਮਾਤਾਸੁੰਦਰੀਜੀਨੇਗੁਰੁਕਾਹੁਕਮਲੇ
 ਅਪਨੇਪਾਸਰੱਖਾ। ਗੁਰੁਆਗਰੇਚਰਚਲਦੀਏ॥੪

੧੫੯ ਮਥਰਾ ਵਿੱਲੀਸੇ ਚਾਲੀਕੋਸ ੧ - ਸੁਰਜਕੀਰੂ ੨ - ੦ ੩ -
 ਮਥਰਾ ਪਹੁਚ ਗੁਰੁਜੀਨੇਸਭੁ ਸਿੰਘਜੀ ਕੀਲੀਲਾਕੇਥਾ
 ਨੇਕੇਵਸੁਕੀਯੇ॥੪

੧੬੨
੧੬੦

ਆਗਰ ਸਹਰਮਥਰਾਸੇ ਅਠਾਰਕੇਸੀ - ਗੁਰੂਦੁਰ
ਬਾਗਮੇ ੨ - ਨਿਰਮਲਾ ੩ - ਆਗਰਮੇਪਹੁਚਕਰਗੁ
ਰੂਜੀਬਹਾਦੁ ਸਾਹਸੇ ਸੰਬਤ ੧੭੬੪ ਕੇ ਬੈਸਾਖਮੇਮਿਲੇ
ਤਿਸਕੀ ਬੈਨਤੀ ਮਾਨਗੁਰੂਜੀਛੈ ਮਹੀਨੇਰਹੇ ਨਬਬਹਾ
ਦਰਸਾਹ ਅਖਨੀਹਕੁਮਤ ਬੈਠਨੇਹੇਤ ਦੱਖਣਓਰਚਲਾ
ਪਤਬਗੁਰੂਜੀਪੈ ਅਰਜਕਰੀ ਆਪਤੀਚਲੇ ਗੁਰੂਜੀਨੇ
ਕਹਾ ਹਮਨੁਰਾਤੇ ਪੁਜਕੇ ਦਸਹਰੇ ਸੇਪੀਛੇਚਲੇਗੇ ਤੁਮਰ
ਜਪੁਤਾਨੇਮੇਚਲੇ ਕਛੁਦਿਨਪੀਛੇ ਸੰਬਤ ੧੭੬੪ ਮੇ ਗੁਰੂ
ਜੀਚਤੈ ਤੁਕੇ ਸਮੀਪਜਾਇਮਿਲੇ ਚਤੈ ਤੁਕੇ ਪਾਸ ਮਨਸਿ
ਪਗੁਰੂਕਾਪਰਮਪ੍ਰੇਮੀ ਨਿਹੰਗੋਸਿਘੇਕੇ ਪੰਥਕਾਮਾਲਕਬੰ
ਦੂਕਕੀਗੋਲੀਲਗਪਰਲੋਕਪਧਾਰਾ ਗੁਰੂਜੀਨੇਤਿਸਕਾ
ਬਡਾ ਭੁਗੀਸੋਗਕੀਆ ੪

੧੬੧

ਬੁਰਹਾਨਪੁਰ ਸਹਰ ਖਾਸਜਿਲਾ ਤਾਪੀਨਦੀਕੇਕਿਠਾਰੇ ਦੱਖ
ਨਮੇ ੧ - ਗੁਰੂਦੁਰ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਨਬਗੁਰੂਜੀਪਤਸਾਹਕੇ
ਸਾਥਇਸਨਗਰਮੇਪਹੁਚੇ ਸਿੱਖੇਨੇਪ੍ਰਮਕਰਦਿਕਾਏ ਪਾਤਸ
ਹਮੇਰੰਗਾਵਾਦਕੋਗਯਾ ਅੰਰੰਗਾਵਾਦਸੇਹਟਤੇਨੇਅਪਨੇ
ਅਮੀਰਭੁਜੇ ਗੁਰੂਜੀਕੋਲਿਆਟੈ ਸੇਬੁਰਹਾਨਪੁਰਪਹੁਚ
ਅਰਜਕਰ ਗੁਰੂਜੀਕੋਲੇਗਏ ਪਾਤਸਾਹ ਬਸੁਮਤਥਾਅਠ
ਰੋਜਬਸੁਮਤਰਹੇ ੪ ਈਹਾਟੀਮਕਨਬਣਨਾਚਾਹੀਏ

੧੬੨

ਨਾਦੇ੩ ਸਹਰ ਅਕੋਲੇ ਸੇਸਨਸੇ ਸਾਠਕੇਸ ਦੱਖਣ ੧ - ਸੰਗ
ਤਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ੩ - ਬਸੁਮਤਸੇਚਲਗੁਰੂਜੀਨਾਦੇ੩ਸਹ
ਰਮੇਜਹਾਕਈਰੋਜਉਤਰੇਰਹੇ ਉਸਗੁਰੂਦੁਰਕੇਨਾਮਸੰਗਤ

ਸਾਹਬਹੋਮਕੁਛਦਿਨਤੀਤਰਵਾਸਕਰਪੀਛੇਸਹਰਸੇਬਾਹ
 ਰਪਾਂਚਸੈਕਦਮਪੱਛਮਪਾਸੇ ਗੋਦਾਵਰੀਕੇਤੀਰੇਗੁਰੂਜੀਨੇ
 ਤੰਬੂਲਗਵਾਏ। ਮੁਸਲਮਾਨੋਨੇਦਾਵਾਕੀਆਜਮੀਨਹਮਾਰੀ
 ਹੈਆਪਇਸਮੇਰੇਗਮਤਲਗਾਓ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਆਯਹ
 ਜਮੀਨਹਮਾਰੀਹੈਈਹਾਂਭੀਹਮਨੇਬਹੁਤਾਚੇਰਤਪਕੀਆ
 ਮੁਸਲਮਾਨੋਨੇਕਹਆਹਮਾਰੀਪੁਸਤੈਨੀਜਮੀਨਕੇਅਨੇਕ
 ਲੋਗਗਵਾਹੇ। ਅਰਹਮਾਰੇਮਕਬਰੇਬਨੇਹੈ। ਆਪਕੀਜ
 ਮੀਨਹੈਤਬਕੇਈਨਿਸਾਨਦਿਖਾਓ। ਹੇਤਹੇਤਾਯਹਬ੍ਰਗੜ੍ਹ
 ਬਹਾਦਰਸਾਹਤਕਪਦੁਚਾ। ਤਬਗੁਰੂਜੀਨੇਸਤਸ਼ਿਗਸਮੀਪ
 ਵਾਸਕੇਦੇਹਸੇਪੁਰਬਲੇਤਪਸੀਦੇਹਕੇਭੁਸਮਾਸਨਮਾਲਾਪ
 ੩ ਪਉਯੇਮਿਗਰਰਮਾਦਿਚਿਨਭੂਮੀਖੁਦਵਾਯਕਰਦਿਖ
 ਏ। ਜੋਗੁਰੂਸੂਰਜਪੁਤਾਪਮੇਲਿਖੇਹੈ। ਨਿਕਸਮੇਤਹਾਂਭੁਸਮ
 ਕੇਢੇਰ ੪੪ ਕਰਮੰਡਲਮਾਲਾਦਿਖਰੀਯੇ। ੪ ਪਾਨਿਸਾਨ
 ਦੇਖਕਰਪਾਤਸਾਹਨੇਪਟਾਕਰਦੀਯਾ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਜਮੀਨਕੇ
 ਦਾਵੇਵਾਲੇਲੋਗਭੀਬਹੁਤਧਨਦੇਖੁਸਕੀਯੇ। ਤਬਸੇਪਾਂਚ
 ਸੈਂਕਦਮਚੈੜੀਕੋਸਕੱਚਾਲੰਬੀਗੋਦਾਵਰੀਤੀਰੇਕੀਜਮੀ
 ਨਖਲਸੇਪਾਸਹੈ। ਬਿਛੁਇਸਮੇਥੋੜੇਅਮਲੀਕੇਬ੍ਰਹੁਤ
 ਕੀਕੋਰੋਕੇਲਗੇਹੈ ੪

੧੬੩ ੦੧- ਗੁਰੂਦੁਰਬੰਦਾਬੰਨ ੨ - ੦੩- ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜ
 ਸਮੀਪਉਤਰੇਬੰਦਾਮਿਲਣੇਨਆਯਾ। ਅਰਲੋਗੋਸੇਬੰਦੇ
 ਕਾਅਨੁਚਿਤਕਾਮਭੀਸੁਨਾਯੋਮਧੇਦਾਸਪਹਿਲੇਉਤਮ
 ਲੋਗੋਕੋਪਲਘਪੇਬਿਠਤਾਹੈ ਪੀਛੇਸੇਬੰਦੇਕੋਆਗੁਦੇਖ

ਟਉਲਟੀਕਰਾਇ ਤਲੇਗਿਰਦਾਇਹਾਸੀਕਰਤਾਹੈ ਇਸਲੀਏਬ
 ਹੁਤਸਿੱਖਕੋਸਾਥਲੀਏਮੈਲਕਰਤੇ ਬੰਦੇਕੇਤੂਰੇਮੰਗਏ।ਪਲਾਪ
 ਪੈਬਿਰਾਜਸਿਖੋਸੇਉਸਕੀਚੀਜਾਂਬਿਗੜਦਾਨੇਲਗੇ।ਦੈਰੁਕ
 ਰਮਾਧੋਦਾਸਕੇ ਚੇਲੇਮੇਨੇ ਕਹੀਸ਼ਾਨਹੇਤਦੁਰਗਏ ਗੁਰੂਕੋਬਿਤੰ
 ਤਮੁਨਾਯਾ।ਗੁਰੂਤੋਰਾਬਿਗੜਤੇਹੈ।ਸੁਨਕਰਬਰੂਕੋਪਸੇਸੀ
 ਘੁਆਯਾ ਸਿੱਖਾਓਰਬੀਰਛੋਰੇ।ਗੁਰੂਜੀਨੇਸਿੱਖਾਂਕੋਹਕਮ
 ਵੀਆਹਮਾਰਾਤੀਰਲੇ ਅਪਨੇਚਾਰੋਓਰਕਾਰਕਰਲੇ ਬੀਰ
 ਕੁਛਨਹੀਕਰੇਗੇ ਕਾਰਕਰੀਦੇਖਬੀਰਕੁਛਨਾਕਰਸਕੇ।
 ਪੀਛੇਚਰੋਓਰਛੋਰੇਉਹਾਤੇਕਮਾਹੀਕਰਨਾਥਾ।ਮੇਸਾਪੁਤਾਪ
 ਵੇਖਮਾਧੋਦਾਸਦੈਰਾਗੀ।ਮੇਆਪਕਾਬੰਦਾ ਭਾਦੁ ਦਾਸਹੋ ਮੁ
 ਝਕੋਲੀਚਰਨੀਲਾਓ ਮੇਸੇਕਹਚਰਨੀਪੜਾ।ਗੁਰੂਨੇ ਬਖਸ਼
 ਅਰਖੰਡਾ ਵੀਯਾ।ਸੇਖਾਲਸੇਨੇ ਬੰਦੇਸੇਛੁਨੀਲੀਆ।ਫੇਰਹੁ
 ਰੂਜੀਨੇ ਪਾਂਚਤੀਰਬਖਸੇ ਅਰਮਾਰ।ਪਾਦਈ ਪੰਜਾਬਮੇਪਹੁ
 ਚ ਤੁਰਕੋਸੇਸਾਹਬਜਾਦਮੋਕੇਬਦਲੇਲੇਵੇ।ਬਾਬਾਬਿਨੋਦਸਿ
 ਘਤੇਹ ਨੁਸਾਹਦਜਾਦਾ ਚਾਰਸਿੱਖਔਰ ਪਾਂਚੇ ਬੰਦੇਕੇਸਾਥ
 ਵੇ ਪੰਜਾਬਕੋਤੇਰਾ।ਬੰਦੇਨੇਆਕਰ ਸਢੈਰਾ ਸਮਾਣਾ ਸਰੰ
 ਦ ਪਰਬਤਛੇਸਹਰਜਲੰਧਰ ਲਹੌਰ ਉਜਾੜੇ ਵਜੀਦਖਾਨਜਬ
 ਰਦਸਤਖਾਨ ਵੇਨੇਸੁਬੇਮਾਰੇ।ਬਹਾਦਰਸਾਹਕੋਹੋਵਰਾਵਦਮੇ
 ਖਬਰਪਹੁਚੀ।ਬੰਦੇਕੇਹਟਾਟਨਹੇਤਗੁਰੂਜੀਪਾਸਨਾਵੇਰੂਮੇਅ
 ਯਾ ਬੰਦਾਸ਼ਾਨਅਬਚਲਨਗਰਸੇ ਚਾਰਸੈਕਦਮਪੰਛਮਹੈ।
 ਨਾਲਏਕੋਮਹਾਰਾਜਕਾਜਾਣਾਸਮਝਈਹਾਬਹੁਤਅੰਛਾਦਰਸ
 ਨੀ।ਗੁਰੂਦਾਨਾਬਣਨਾਰਾਹੀਯੇ ੪

ਤੀਰਥ:

੧੬੪

੦੧- ਗੋਦਾਘਾਟ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਗੁਰੂਜੀਗੀਰਾ
 ਘਾਟਕੇਥਲ ਗੋਦਾਘਾਟਗੋਦਾਘਾਟਕੇਥਲਮੇਖੜੇਹੋਕਰ ਆਕਾਲਪੁਰ
 ਖਕਾਧਮਾਨਕੀਆਕਰਤੇਥੇ ਵਹਾਂਜਾਕਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹਨੇਬਠੇਮੇ
 ਲਕਾਹੀਰਾਭੇਟਕੀਆ ਅਰਬੇਨਤੀਕਰੀ ਕਿਰਪਾਕਰਬੰਦੇ
 ਕੋਹਦਾਵੇ ਮੁਲਖਬਿਗਾੜਤਾਹੈ। ਗੁਰੂਜੀਨੇਗੀਰਾਲੇਕਰਗੋ
 ਦਾਘਾਟਗੋਦਾਘਾਟਕੇਥਲਮੇਥਾਪਨਕੀਆ ਅਰਬਚਨਕਰਮਾ ਤੁਮ
 ਨੇਗੁਰਦੇਹੀਨਾਪਕੜਾਏ। ਤਬਬੰਦਾਭੇਜਾ ਅਬੀਕਫੁਦਿ
 ਨਦੈਸੇਹੀਕਰੇਗਾ। ਜਬਹਮਾਰੇਸਥਾਨੇਮੇਗੁਰੂਬਨਬੰਨਾਚਾ
 ਹੋਗਾ ਅਰਹਮਾਰੇਸਿੱਖੇਸੇਪ੍ਰੇਮਨਹਿਰਿੰਖੇਗਾ। ਤਬਤੁਮਾਰੇਲੋ
 ਗੋਕੇਹਾਬਚੜੇਗਾ। ਇਜੀਲੀਯੇ ਫਰਰੁਖਸਿਯਰਕੇਵਖ
 ਤਮੇਪਕੜਕਰਪਰਲੋਕਪਹੁਚਾਯਾ। ਗੋਦਾਘਾਟ ਅਬਚਲਨ
 ਗਰਸੇਜਟਦੋਕੋਸਪੁਰਬਹੈ ਗੋਦਾਘਾਟਗੋਦਾਘਾਟਗੋਦਾਘਾਟ ੪

੧੬੫

੧੬੫

੦੧- ਸਿਕਾਰਘਾਟ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਗੋਦਾਘਾਟ
 ਕੋਸਮੀਪਛੋਟਾਸਾਪਰਬਤਹੈ ਉਸਪੇਗੁਰਦੁਆਰਾਹੈ। ਈਹਾਂਗੁ
 ਰੂਜੀਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਜਾਤੇਥੇ ਅਬਚਲਨਗਰਸੇਚਾਰਕੋਸ
 ਅਗਨਿਕੋਣਮੇ ੪

੧੬੬

੦੧- ਨਗੀਨਾਘਾਟ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ੨- ਸਿੱਖ ੩- ਗੋਦਾਘਾਟਗੋਦਾਘਾਟ
 ਠੇਛੋਟੇਛੋਟੇਸਬਜਪੱਥਰਹੈ ਇਸਲੀਏਇਸਕਾਨਾਮਨਗੀਨਾਘ
 ਟਹੈ ਅਬਚਲਨਗਰਸੇ ਤੀਨਸੈਕਦਮ ਨੈਰਤਕੋਣਮੇ ੪

੧੬੭

੦੧- ਅਬਚਲਨਗਰਸਾਹਟ ੨- ਸਿੱਖ ਨਿਹੰਗ ੩- ਸੰ
 ਬਤ ੧੭੬੫ ਮੇ ਜਬਧਰਮਚਲਾਵਨਸੰਤਉਬਾਰਨ ਦੁਸਟਸ
 ਤੁਨਕੇਮੁਲਉਖਾਰਨਕੀਪੁਰੀਨੀਵਧਰੀਗਈ। ਤਬਦੇਹਲੇ

੧੬੬

ਪਕਰਨੇਕਾਸੀਕਲਪਕਰ ਜੈਸੇ ਫੰਧਕਕੇਬਾਣਬਹਾਨੇਕਿਸ਼ਜੀ
 ਨੇਦੇਹਤਮਾਗੀ। ਤੈਸੇਸਸਤ੍ਰਪ੍ਰਹਾਰਸੇਦੇਹਤਮਾਗਨੇਹੇਤ ਜਿ
 ਸਕਾਪੂਰਬਕਾਹੁਸਮੇਬਾਪਮਾਰਾਥਾ ਵਹੁਪਠਾਣਕਾਲਕੁਕਾ
 ਯਾਜੋਸੁਰਜਪ੍ਰਕਾਸਮੇਲਿਖਾਹੈ ਪੰਰੁਖਾਂਕਾਪੋਤਾ ਗੁਲੇਖਾਨਗੁ
 ਰੂਜੀਨੈਨੈਕਰਕੀਆ। ਅਰਉਸਕੇਹੋਤੇਬਹੁਤਵਰਸਭਾਮੇਚ
 ਰਚਾਚਲਾਯਾਕਰਤੇ ਜਿਸਨੇਬਾਪਦਾਦੇਕਾ ਵੈਰਨਾਲੀਆ ਉਸ
 ਕੇਜਨਮਕੋਧਿਕਾਰਹੈ ਲੜਕੇਨੇਅਪਨੀਮਾਤਾਪਾਸਬਾਤਚਲਾ
 ਯਾਪਿਛੁਲਾਬ੍ਰਿਤਾਂਤਸੁਨਯਾ। ਸੁਨਕਰਬਦਲਾਲੇਨਾਚਾਹਤੇਨੈਨ
 ਵਰਤੇਪੂਜ ਨਵਮੀਕੋਗੁਰੂਜੀਅਕੇਲੇਬੈਠੇਦੇਖਪੇਸਕਬਜਮਾ
 ਠੀ ਪਾਸੇਮੇਘਾਵਖੁਲਗਯਾ। ਲੜਕੇਕਾਸਿੱਖੋਨੇਸਿਰਉਤਚਾ
 ਗੁਰੂਜੀਕੇਘਾਵਪੇਟਾਂਕੇਲਗਾਏ। ਗਮਾਰਾਦਿਨਮੇਮਿਲਗਯਾ।
 ਅਗਲੇਦਿਨਖਬਰਹੇਤਬਹਾਵਸਾਹਕੇਅਮਰਿਆਏ। ਬੁਠੀਕਮਾ
 ਨਮਾਗੇਧਰੀਦੇਖਕਯਮਹਾਰਾਜਯਹਕ ਬੀਚੜਤੀਭੀਹੈ। ਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇਸੁਟਪਟਚੜਾਈ ਜਖਮਕੇਟਾਂਕੇਵੂਟਰੁਧਿਰਚਲਨੇਲਗਾ
 ਸਿੱਖਾਂਨੇਸੀਟਨੇਚਾਹੇਫੇਰਨਾਸੀਟਨੇਦੀਏ। ਖੂਬਕਮਰਬਾਂਧ ਨਿ
 ਰਾਹਰਬਰਤਕਰਸੇਲਾਦਿਨਪ੍ਰਯੰਤਸਿੱਖੋਕੋਉਤਮਉਪਦੇਸਦੇ
 ਤੁਰਹੇ। ਯਥ ਧਰਮਕੀਕਮਾਈਕਰਗਠੀਬੈਸਾਥਵੰਡੁਛਕਨ
 ਗੁਰੂਕੇਨਮੰਤਦਸੋਂਪਦੇਨਾ। ਨਿਜਮਤਕੇਬ੍ਰਿਧੋਸੇਸੁਭਉਪਦੇਸ
 ਸੁਣਨਾਕਮਾਦਨਾ। ਪਿਛੁਲੀਰਿਤੁਸ਼ਾਨਕਰਗੁਰਬਾਣੀਕਾਜਾ
 ਪਕਰਨਾ। ਅਕਾਲਪੁਰਖਕਾਧਮਾਨਕਰਨਾ ਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਸਾਹਬ
 ਜੀਕੀਪੁਜਾਕਰਨੀ। ਅਰਦਾਸਕਰਸਭਕਾਰਜਕਰਨੇ। ਪਰਾ
 ਖੀਏਸ੍ਰੀਕੋਮਾਭੈਣਬ ਰਾਬਰਜਾਨਨਾ। ਦਿਖਯਦਾਸਨਾਅ

ਲਪਕਰਨੀ। ਧਰਮਾਤਮਾਕੀ ਗੁਣੀਯੋਕੀ ਸੰਤੋਕੀ ਸੰਗਤਕਰਨੀ ੧੬੭
 ਕਾਰਜੋਮੇਨੋਰਾਲਸਰਹਨਾ। ਗੁਰੂਥਨੋਕੀਪੇਮਸੇਯਾਤਾਮੋਸੇਵਾ
 ਕਰਨੀ। ਗੁਰੂਬਾਣੀਕੇਅਰਥਸੀਖਨੇ। ਵੇਖਕੇਅਨਭਿੰਡਕਰਨ
 ਕਮਾ ਨਾਦੇਖੇਬਰਾਬਰਜਾਨ ਪਰਾਏਦੇਖਦੇਖਕਾਹੂੰਪੇਮੁਖਸੇਨ
 ਕਹਨੇ। ਮਨਨੀਦਾਰੰਖਨਾ। ਚਿੰਤਮੇਧਨਜੋਬਨਾਦਿਕੋਕਾਮਨਨ
 ਹੀਕਰਨਾ। ਮਤਿਉਚੀਰੰਖਣੀ। ਬੁੱਧੀਮੇਸਦਾਸੁਭਾਬਿਚਾਰਰਖ
 ਣਾ। ਕੋਈਨਿਸਫਲਕਾਮਨਹੀਕਰਣਾ। ਮਤਿਕਾਰਾਖਾਦਾਹਗੁ
 ਰੂਕੋਜਾਨਣਾ। ਸਦਾਅਕਾਲਪੁਰਖਦਾਹਗੁਰੂਆਗੇਬੈਨਤੀਕਰ
 ਨੀ। ਹਮਾਰੀਭੁਲੀਮਤਿਕੀਰਖਮਕਰੋ। ਸੰਤੁਕੀਸੁਰੀਦੇਪੈਨਿਸ
 ਚਾਨਹੀਕਰਨਾ। ਰਾਜਕਾਜਮੇਆਨਮਤਕੇਪੁਰਖਕੋਬਡਾਮਧਿ
 ਕਾਰਨਾਦੇਨਾ। ਰਾਜਨੀਤਕੀਪੋਥੀਆਮਨੁਸਾਰਚਲਨਾ। ਸਾ
 ਮਦਾਨ ਭੇਦਸੇ ਸੰਤੁਦਸਨਾਆਫੇਤਬਚੋਥਾਦੈਰੂ ਉਪਯਰੂਪ
 ਯੁੱਧਕਰਨਾ ਸਸਤ੍ਰਵਿੰਦਪਾਕਾਮਤਮਾਸਰਖਣਾ। ਸਸੁਧਾਰੀਹੋ
 ਵਾਨਨਾਲੇਨਾ। ਆਨਮਤੋਕਾਉਪਦੇਸਨਾਧਾਰਨਾ। ਮੇਸੋਮੇਸੇ
 ਧਰਮਾਰਥਕਾਮਮੁਕੁੀਯੋਗ ਸਿੱਖੋਕੋਉਪਦੇਸਕਰਤੇ ਸਸਤ੍ਰਬ
 ਸਤ੍ਰਪਹਿਰ ਗੁਰੂਗੀਬਸਾਹਬਜੀਕੀਪ੍ਰਕਰਮਾਕਰ ਗਾਦੀਕਾ
 ਮਾਲਕਬਤਾਯ ਇਸਥਾਨਮੇਮੰਦਰਨਹੀਬਨਾਦਨਾ ਲੰਗਰਚਲਾ
 ਦਨਾ ਹੁਕਮਦੇਕਰ ਚੰਦਨਚਿਖਾਸਮੀਪ ਤਨਾਈਕਿਨਤਕੇਛੀ
 ਤਰਹੋ ਚਿੰਤਾਤਾਕੀਕਿਜੀਏਇਤਮਾਦਿਬਚਨੇਸੇਸੁਭਸਿੱਖੋਕੋਧੀ
 ਰਜਦੇਪੀਛੇਹਟਾਏ ਬਮਾਲੀਬਰਖਨੋਮਹੀਨੇ ਅਠਾਈਦਿਨ
 ਕੀਅਫਸ਼ਾਮੋਸੰਬਤ੧੭੬੫ ਕਾਰਕਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਬ੍ਰਿਹਸ
 ਪਤਿਦਰ ਆਧੀਗਤਕੋ ਜੋਤੀਜੋਤੁ ਸਮਾਏ। ਵੇਹਲੇਪਰੋਗਈ।

੧੬੮

ਗਾੜਿਕੇਸੇਕਸਮ੍ਹਿਦਮੋਮਗਲੋ ਸੁਰਜਉਦੇਹੋਤੇਸਿੰਬੰਨੇ ਅੰਗੀ
 ਠਾ ਅਰਥਾਤ ਚੰਦਨਬਿਖਾ ਪ੍ਰਜਿਲੁਤਕਰੀ ਮੰਜੀਬਨਾਈ।ਨ
 ਮਗੁਰੁਦ੍ਰਾਕੇਕਾ ਆਦਿਗੰਥਜੀਕੀ ਅਬਚਲਨਗਰਗੋਬਿੰਦ
 ਗੁਰੁਕਾਇਸਤੁਕਅਨੁਸਾਰ ਅਬਚਲਨਗਰਕੀਅਮਾ ਅਬਚ
 ਲਕਾਸਹੀ ਅਦਿਚਲਕੈਅਰਥ ਅਦਿਚਲਕਾ ਨਾਚਲਾਯ
 ਮਾਨਹੋਨੇਫਲੀਦਸਤੁਹੈ।ਨ ਗਰਗੁਰੁਜੀਕੀਦੇਹਕੇਲੋਪਕਾ
 ਸੁਹਰਮਾਨਕੇਕਹਾਜਾਨਲੇਨਾ ਅਬਚਲਨਗਰਸਾਹਬ
 ਕਰਨਕਾਰਨਜੋਤੀ ਸੁਰੁਪਸ੍ਰੀਕਲਗੀਧਰਮਹਾਰਾਜਕੇਦੇਹਰੇ
 ਕਾਥਾਨਹੈ।ਇਸਥਾਨਮੇਦਰਸਨਹੇਤਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜਕੇਏਤੇਸਸਤ੍ਰੇ

- ੧ ਬੰਦੁਖਤੇੜੇਦਬ
- ੨ ਤਰਕਸਤੀਰੋਕਾ ਤੀਰਉਸਮੇਪੈਤੀਹੈ
- ੪ ਕਮਾਣਦੈ
- ੫ ਪੁਲਾਦੀਜੜਾਉਢਾਲ
- ੬ ਜੜਾਉਲੀਬੀਤਰਦਾਰ
- ੭ ਸੁਨਹਿਰੀਵਸਤੇਕੀਪੇਸਕਬਜ
- ੮ ਸਰਬਲੋਹਕੀਸਾਂਗ
- ੯ ਬੰਦੁਯੇਮੇਕੀਘਕੇਸ
- ੧੦ ਭੁਗਵਤੀਕਾਰਿਸੂਲ ਜਿਸਕੋਦੁਸਹਰੇਦੀਪਮਾਲਾਮੇਮਾ
 ਲਾ ਜਿਗਾਪਹਿਰਾਈਜਾਤੀਹੈ

ਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜਕਾਦਰਬਾਰਪੰਕਾਬਨਤੇਮੰਦਰਨਾਬਨਲੇਕੀ
 ਆਗਮਾਭੰਗਕਰਨੇਸੇ ਹਾਨੀਤੀਹੈਓਭੁਲੀਹੈ ਮੇਜੀਫਿਰੁਭਾ
 ਕਰ ਦਰਬਾਰਪੰਕ ਮਹਾਰਾਜਰਣਜੀਤਸਿੰਘਨੇਬਨਦਾ ਯਾ॥

ਦਰਬਾਰਕੇਸਮੀਪਬੁਠਾਬੁੰਗਾਮਾਈਭਰੋਕਾਰੋਂ। ਜੋਮੁਕਤਸਰਜੀ
 ਕੇਯੁੱਧਸੇਲੇਗੁਰੋਕੀਸੇਨਾਮੇਰਹੀ। ਇਸੀਕੇਬੁੰਗੇਮੋਬੁਠਾਪੁਜਾ। ਰੀਰ
 ਹਤਾਏ ਔਰੋਮੇਦੱਖਣੀਪੰਜਾਬੀਸਿੱਖਰਹਤੇਹੈਂ। ਪੰਜਾਬਦੇਸ਼ਇ
 ਸਗੁਰਦੂਰੇਸੇਬਹੁਤਦੂਰਹੈ। ਇਸਲੀਏਬਿਦਾਹਰੇਤਸਭਕੋਅਪ
 ਨੀਜਾਤੋਕੀਕੰਨਾਨਾਮਿਲਨੇਸੇਦੱਖਣੀਲੋਗੋਂਸੇਰਲਮਿਲਜਾਈ
 ਕਰਲੇਤੇਹੈਂ ਬਰਲਸੀਕਰਹੇਏਕਾਰੋਖਨਹੀਮਾਨਤੋਂ। ਔਰਗੁਰੂਬੁੰ
 ਮੇਮਾਠਤੇਹੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਦੀਨਹੀਕਰਤੇ। ਬੁਠਾਪੁਜਾਰੀ ਅਰਬਾਤ
 ਬੁਠਾਮਹੰਤ ਸਦਾਪੰਜਾਬੀਹੀਬੁਨਾਯਾਜਾਤਾਹੈ ਦੱਖਣੀਨਹੀਬੁਨ
 ਯਾਜਾਤਾਨਿਮਿਤਾਇਸਮੋਜਾਤੀਕਾਠਰਕਹੈ ਯਾਕੁਛੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ ਜੋ
 ਜਾਨਾਨਹੀਗਯਾ। ਅਗੇਪਟਣੇਸਾਹਬਮੇਭੀ ਏਕਪੰਜਾਬੀਮਹੰ
 ਤਬੁਨਾਨੇਕੀਚਾਲਥੀ ਸੇ ਸਾਲਉਨੀਸੋਚਾਲੀਮੇਘੋਪੀਬੰਦਹੁਈ
 ਗੁਰੂਚਾਰੇਫੇਰਪੁਲੇਪੁਯੰਤਨਾਖੁਲੇਗੀ। ਬੰਦਬਸਤਗੁਰੂਦੇਸ
 ਹਕਕੇਕਾਮੇਕਾਪੰਚਕੋਹਾਥਹੈ ਚਾਹੇਜਿਸਸੇਪੁਜਾਦੇਕਾਮਕਰਹੈਂ
 ਆਇਤਿ॥ ਆਜੀਖੁਪਤਕਥਾਸਮਗਾਅਦੁਸਾਕੀ॥ ॥

ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਮਹਾਰਾਜਪਟਣੇਅਦੁਤਾਰਲੇ ਲਖਨੋ
 ਰਨਿਦਾਸਪੀਛੇ ਅਨੰਦਪੁਰਪਹੁੰਚਗਾਦੀਬੈਰਛੁਲਸੇਂਹਸਤੀ
 ਮਾਂਗਤੇਭੀਮਚੰਦਸੇਰੰਜੋ ਅਨੰਦਪੁਰਛੋਡੁ ਪਾਉਟੇਪਹੁੰਚਦੇ
 ਹਰੇਅਸੀਦਮਾਰ ਪਹਾੜੀਯੋਕੋਜੀਗਮੇਹਰਾਇ ਅਨੰਦਪੁਰਪ
 ਹੁੰਚਨਦੋਣਯੁੱਧਕਰ ਨੈਣਾਵੇਟੀਪਗਟਾਇ ਅਮੀਮਿਤਕੀਰੀਤਿਚ
 ਲਾਯਖਾਲਸਾਬੁਨਾਯ ਗਉਕੀਆਣਮਾਂਨ ਅਨੰਦਪੁਰਛੋਡੁ
 ਬਿਸਾਲੀ ਬੁਠੇਰ ਬਿਚਰ ਫੇਰਅਨੰਦਪੁਰਪਹੁੰਚ ਰਵਾਲਸਰਜ
 ਤਾਕਰ ਅਨੰਦਪੁਰਵਾਸਕਰਤੇ ਕਰਖੇਬੁੰਗੇ ਪਹਲਾਚਮਕੋਰਯੁੰ

੧੭੦

ਪਕਰਤੇ ਆਨੰਦਪੁਰਪਦੁਰ ਪਹਾੜੀਯੋਸੇਬੈਰਬਾਂਧ ਪਤੁਸਾਹੀ
 ਅਰਪੁਹਾੜੀਯੋਕੀਦਸਲਾਖਭੀੜਦੁਏ ਕੁਰਾਂਨਕੀਕਸਮਮੰਨ
 ਆਨੰਦਪੁਰਤਮਾਗ ਰਮਕੋਰਜੀਗਕਰ ਮਾਛੀਵੜੇਹੋਤੇਦੀਨੇ
 ਪਦੁਚਹਿਕਾਯਤਾਲਿਖ ਦੁਯਾਸਿੰਘਕੇਦੱਖਣਤੇਰ ਮੁਕੁਸਰੰਜੀ
 ਗਕਰਭੇ ਦਮਦਮੇਨਿਦਾਸਕਰ ਗੁਰੂਪਿਤਾਕੀਬਾਣੀਮੇਲ ਗੀ
 ਬਜੀਕੀਤੀਸਰੀਬੀੜਲਿਖਾਯ ਪੁਸਕਰਹੋਤੇ ਬਘੋਰਸੇਪਾ
 ਚਸਿੰਖਭੇਜ ਬਹਾਦੁਸਾਹਕੀਫਤੇਕਰਾਯਦਿੱਲੀਆਗਰੇਰੇ
 ਬੁਰਹਾਨਪੁਰਹੋਤੇ ਨਾਦੇੜਪਦੁਚ ਬੰਦੇਕੋਭੇਜਪੰਜਾਬਮੇਮੁਗ
 ਲਈਹਕੁਮਤਾਬਿਗੜਾਇ ਨਾਦੇੜਮੇਹੀਰਹੇਸਮਾਏ॥੧॥ ॥ਇ
 ਤਿਸੀਮਤਗੁਰੂਤੀਰਬਸੀਗ੍ਰਹੇਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮਰਚਿਤੇਦਸ
 ਮਗੁਰਤੀਰਬਰਚਨਾਸਮਾਪਤਾ॥੧੦॥ " " "

- ੬੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੧ ਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੧੧ ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੯ ਗੁਰੂਗੰਮਦਾਸਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੩੩ ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੭੯ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੨੬ ਗੁਰੂਹਰਿਰਾਯਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੫ ਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੧੦੦ ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਸਾਹਬਜੀਕੇ॥
 - ੧੬੭ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਮਹਾਰਾਜਕੇ॥
- ੫੦ ੨੫੦ ਨਿਖਲਸਥਾਨੋਕ॥

੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

॥ਸਾਹਬਯਾਦਿਯੋਕੇਜਨਮਥਾਨਾਦਿ॥

੧੫੫੧ ਮੇ ਸਾਵਣਦੀਏਕਮ ਸਾਵਣਪ੍ਰਦਿਸ਼ੈਪਾਂਚਕੋ ਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਕੇਬਡੇਪੁੱਤ੍ਰ ਸੀਚੰਦਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਜਨਮੇ

੧੫੫੩ ਮੇ ਫਾਗਨਪ੍ਰਦਿਸ਼ੈਉਨੀਸਕੋਛੋਟੇਲਖਮੀਦਾਸਜੀਜਨਮੇ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਬੀਬੀਨਨਕੀਜੈਰਾਮਕੇਪਰਲੋਕਹਯੇਪੀਛੇ ਸੰਬਤ

੧੫੭੫ ਕੇਸਮੀਪਾਮਪਨੀਮਾਤਾਸਹਿਤ ਪੱਖੋਕੇਗੁਆਨਾਪਾਸ
ਜਾਇਰਹੇ ਸੰਬਤ ੧੫੭੭ ਮੇ ਜਬਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਾਬਰਕੋ ਸਾਤ

ਗੰਦੀਕਾਬਰਦੇਕਰ ਏਮਨਾਵਾਦਸੇਪੱਖੋਕੇਗੁਆਮੇਆਏ। ਤਬ
ਸੇਮਪਨੀਮਾਤਾਸਮੇਤਦੋਨੋਪੁੱਤ੍ਰਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਰਹੇ

੧੫੮੨ ਮੇ ਜਬਗੁਰੂਜੀਨੇਕਰਤਾਰਪੁਰਗੁਆਮਬਸਾਯਾ। ਤਬ
ਸੇਸੁਕੁਟੀਬਕਰਤਾਰਪੁਰਮੇਬਸਾਯਾ

੧੫੮੬ ਮੇ ਜਬਅੰਛੀਤਰਹਪਰੀਖਾਕਰ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੇ ਅੰ
ਗਦਸਾਹਬਕੋਗੰਦੀਦਈ ਤਬਸੇਗੁਰੋਸਾਥਭੰਜਹੋਕਰਸੀਚੰਦ

ਜੀ ਟਾਲੀਸਾਹਬਆਏ

੧ ਟਾਲੀਸਾਹਬ ੧ - ਸੀਚੰਦਜੀਕਾਥਾਨ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਟਾਲੀਸਾ
ਹਬਦੇਹਰੇਸਾਹਬਸੇਸਾਤਕੋਸਉੱਤਰਹੋ ੪

੨ ਦੇਹਰਾ ੧ - ਸੀਚੰਦਜੀਕੀ ਟਾਲੀਸਾਹਬ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਦੇਹ
ਰੇਸਾਹਬਸੇਸੋਕਦਮਈਸਾਨਕੋਣਮੇ ਦੂਜੀਸੀਚੰਦਜੀਕੀਟਾ
ਲੀਸਾਹਬਹੋ ੪

ਬਾਠਠ ਗਾਮ ਦੇ ਹਰੇ ਸੇ ਉੰਨੀ ਕੋ ਸ ਈ ਸਾ ਨ ਕੋ ਟੁ ਮੇ ੧ - ਸੀ ਰੰ ਦ ਜੀ
ਕਾ ਬਾਂ ਨ ੨ - ਉ ਦਾ ਸੀ ੩ - ਇ ਸ ਗਾਂ ਮ ਮੇ ਸਿ ਰੀ ਰੰ ਦ ਜੀ ਨੇ ਬ ਹੁ ਤ
ਕਾਲ ਟਾ ਸ ਕੀ ਅ ਮਾ ਈ ਗਾਂ ਹੀ ਸੰ ੧ ੬ ੬ ੦ ਮੇ ਗੁ ਰੂ ਅ ਰ ਜ ਨ ਸਾ
ਹ ਬ ਸੁ ਖ ਮ ਨੀ ਰ ਚ ਨ ਕ ਰ ਤੇ ਇ ਨ ਕੇ ਦ ਰ ਸ ਨ ਕੋ ਗ ਏ ਅ ਮ ਰ ਈ
ਹਾਂ ਹੀ ਗੁ ਰੂ ਹ ਰਿ ਗੋ ਬਿੰ ਦ ਜੀ ਗ ਏ ਉ ਸ ਸ ਮੇ ਬ ਡਾ ਬੇ ਟਾ ਗੁ ਹ ਰਿੰ
ਤੁ ਜੀ ਸਾ ਬ ਬਾ ਉ ਸ ਕੋ ਸਿ ਰੀ ਰੰ ਦ ਜੀ ਨੇ ਸੇ ਲੀ ਟੋ ਪੀ ਬ ਖ ਮੀ ਖਿ ਤਾ
ਬ ਬਾ ਬਾ ਦੀ ਅ ਮਾ ਗੁ ਹ ਰਿੰ ਤਾ ਜੀ ਨੇ ਟੁ ਹੀ ਟੇ ਸ ਟੂ ਲ ਸਾ ਹ ਬ ਗੋ
ਇ ਦ ਸਾ ਹ ਬ ਬਾ ਲੁ ਹ ਸ ਨ ਅ ਲ ਮ ਸ ਤ ਇ ਨ ਚ ਚ ਚੇ ਲ ਮੋ ਕੋ ਵੀ
ਅ ਮਾ ਬਾ ਲੁ ਜੀ ਪ ਹ ਲੇ ਗੁ ਰੂ ਹ ਰਿ ਗੋ ਬਿੰ ਦ ਸਾ ਹ ਬ ਨੀ ਕੇ ਪੋ ਕੋ ਕੀ
ਸੇ ਵਾ ਕ ਰ ਤੇ ਬ ਰੇ ਪ੍ਰ ਸੰ ਨ ਬ ਵ ਨਾ ਡਾ ਵ ਹ ਸ ਮੁ ਖ ਥੇ ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇ ਨ ਕਾ ਨਾ ਮ ਬਾ ਲੁ ਹ ਸ ਨ ਰੰ ਖਾ ਅ ਲ ਮ ਸ ਤ ਜੀ ਪ ਹ
ਲੇ ਸੀ ਚੰ ਦ ਜੀ ਕੀ ਸੇ ਵਾ ਕ ਰ ਤੇ ਹੇ ਨਾ ਮ ਕ ਮ ਲੀ ਆ ਥਾ ਪੀ ਛੇ
ਜੇ ਨਾਂ ਮ ਅ ਲ ਮ ਸ ਤ ਜੀ ਕੀ ਅ ਮਾ ਇ ਨ ਚ ਚੋ ਕੀ ਜਾ ਤੀ ਕਾ ਬਿੰ ਤਾ
ਤ ਉ ਦਾ ਸੀ ਸੇ ਤੋ ਕੇ ਭੀ ਯਾ ਵ ਨ ਹੀ ਸ ਮ ਪਿ ਬਾ ਲੁ ਹ ਸ ਨ ਜੀ ਕੀ
ਗੁ ਰੂ ਰਾਂ ਮ ਠਾ ਯ ਕੇ ਵੇ ਹ ਰੇ ਹੀ ਅ ਲ ਮ ਸ ਤ ਜੀ ਕੀ ਨ ਨ ਕ ਮ ਤੋ ਹੇ
ਗ ਟੂ ਲ ਸਾ ਹ ਬ ਜੀ ਕੀ ਰੋ ਸ ਮ ਆ ਪ ਰ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਕ ਸ ਬੇ ਬ ਹਾ ਵ ਰ
ਪੁ ਰ ਚੈ ਯ ਹੀ ਸਾ ਹੇ ਕਾ ਨਾ ਮੀ ਡੇ ਰਾ ਏ ਗੋ ਇ ਦ ਸਾ ਹ ਬ ਕੀ ਸ ਮ
ਧਿ ਕਾ ਪ ਤਾ ਨ ਹੀ ਸੁ ਨਾ ਇ ਨ ਚ ਚੋ ਕੀ ਸਿ ਪੁ ਦਾ ਯ ਨ ਕੋ ਧੁ ਏ ਬੋ ਲ
ਡੇ ਹੇ ਮ ਮੋ ਰ ਸ ਭ ਉ ਦਾ ਸੀ ਸੰ ਤ ਬ ਖ ਸੇ ਸੇ ਹੀ ਸੈ ਸੇ ਭੁ ਗ ਤੁ ਭੁ ਗ
ਵਾਂ ਨ ਕੇ ਸਾ ਧ ਲ ਖ ਮੀ ਦਾ ਸ ਜੀ ਕੇ ਪੁ ਤ ਪ ਰ ਮ ਚੰ ਦ ਜੀ ਕੀ ਬ ਖ ਸ
ਸੇ ਹੀ ਗ ਯਾ ਜੀ ਕੇ ਵੇ ਸ ਸੇ ਭੁ ਗ ਵਾਂ ਨ ਗੋ ਰਿ ਸੰ ਤੁ ਅ ਮ ਰ ਨਾ ਬ
ਕੇ ਦ ਰ ਸ ਨ ਕੋ ਅ ਮ ਆ ਥਾ ਵੇ ਹ ਰੇ ਜੀ ਪ ਹ ਚ ਪ ਰ ਮ ਚੰ ਦ ਜੀ

१ ਗੁਰੂਪੰਥ

ਕਾਸੇਟਕ ਬਨਾਬਾ ਅਘਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਕੀ ਤੀਨ ਸੈਸਾ ਠਗੰਦੀ ਥੀ
 ਆਸੋ ਸੁਭੀ ਭੁਗਤ ਭੁਗਦਾਨ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਬਨੇ ਅਰ ਬੁੰਦੇ ਰਮਦਾ
 ਸਕੇ ਉਦਾਸੀ ਗਾਮ ਰਮਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈਂ ਤਥਾ ਸੰਗਤ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ
 ਸੰਤ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੀ ਬਖਸ ਸੇ ਹੈਂ ਸੰਗਤ ਸਾਹਬ
 ਨਾਂ ਮਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੀਆ ਪਹਲੇ ਇਨ ਕਾਨਾਂ ਮਠੇ ਰੁਥਾ ਪੀਛੇ
 ਸੇ ਮਸੰਦ ਮਾਰੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਨ ਬੋਭੀ ਦਾੜੀ ਸੇ ਪਕੜ ਕੇ ਲਿਆ
 ਵਨੇ ਕਾਹੁ ਕਮਦੀਆ ਯੇ ਉਸੀ ਹਾਲ ਮੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਵੇਖ ਕੇ ਗੁਰੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਬਚਨ ਕੀਆ
 ਯੰਨ ਭਾਈ ਠੇਰੁ ਸੱਚੀ ਦਾੜੀ ਅਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਆਪੀ ਪੰਗ ਬ
 ਖਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਬਹੁ ਤ ਉਦਾਸੀ ਸਾਧ ਮਸੰਦ ਥੇ ਇਸ ਲੀ
 ਯੇ ਯੇ ਭੀ ਮੰਗ ਵਾਏ ਗਏ ਥੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰ ਸੇ ਵਕੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਸਮੀ ਪਲਿਆ ਵਨੇ ਵਲੇ ਲੋਗ ਮਸੰਦ ਬੋਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਅਬ
 ਭੀ ਰਾਮ ਰਾਯ ਕੀ ਸੰਗਤ ਮੇ ਬਾ ਲੁਹ ਸਨਾ ਜੀ ਕੇ ਉਦਾਸੀ ਸਾਧ ਮ
 ਸੰਦ ਹੈਂ— ਮੀਹਾਂ ਸਾਹਬ ਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗਬ ਗਾ ਵਰਜੀ ਕੀ ਬਖਸ
 ਕੇ ਹੈਂ ਮੀਹਾਂ ਜੀ ਨੇ ਧਮ ਧਾਣ ਸਾਹਬ ਗੁਰੂ ਵਾਰੇ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ
 ਸਮੇਂ ਜਲ ਦੁਨੇ ਕੀ ਸੇ ਵਾ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਉਦਾਸੀ ਭੋ
 ਖ ਕੀ ਬਖਸ ਕਰੀ ਪੀਛੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਕਰੀ ਉਨ ਦੁਨੇ ਮੀਹਾਂ ਸਾਹਬ ਕੋ ਭੀ ਪੰਗ ਬਖਸੀ ਗੀ ਬਸਾਰ
 ਬਕਾ ਅਜ ਵਾਰ ਅਰ ਏ ਕ ਸ ਸੁ ਵੀਆ— ਬਖਤ ਮਲੀ ਏ
 ਉਦਾਸੀ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮਜੀ ਕੀ ਬਖਸ ਕੇ ਹੈਂ ਅਸੰਦੇ ਪੰਤੇ ਲਗੇ ਰ
 ਨੇ ਸਮੇਂ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਮੇ ਬਖਤ ਮਲ ਭਾਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਹਲੇ ਪ
 ਸਗ ਯਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਕੋ ਬਖਸਾ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਦਾ

ਸੀਭੁਖਕੀਬਖਸਸਕਰੀਮਗੰਦੀਬੰਰਨਸਮੇਇਨਕੇਸਾਪਰੁੜੀ
ਆਪਹਰਤੇਹੈ) — ਜੀਤਮਲੀਏਭੀਗੁਰੁਦਸਮਜੀਕੀਬਖ
ਸਕੇਹੈ) — ਏਕਰਾਵਲਪੰਡੀਰਥਾਨਸੀਪੀਏਉਦਾਸੀ
ਹੈਂ ਸੋਥਲਸੀਪਕੇਹੈ — ਬਹੁਤਸੇਉਦਾਸੀਸਿਤਪਠਾਰੋਵਲੇ
ਦੱਖਣੀਰਾਯਸੇਢੀਕੇਬੰਸਕੇਚੇਲੇਹੈਂ ਦੱਖਣੀਰਾਯਸੇਢੀਪਿ
ਥੀਚੰਦਕੇਬੰਸਮੇਹੁਏ ਗੁਲਾਬਦਾਸਉਦਾਸੀਸਾਧਥਾ। ਇਸਲੀ
ਏਗੁਲਾਬਦਾਸੀਏ ਭੁਇਸੀਭੇਖਮੇਸਮਝਨੇਚਾਹੀਯੇ। ਫੁਹੀਫੁ
ਹੀਤਲਾਵਤਰਨੇਕੀਤਰਾ ਅਨੇਕਥਾਨੇਸੇਮਿਲਕੇਯੇਖੁਬ
ਹੀਭੇਖਬਨਗਯਾ। ਨਿਰਬਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮਦਾਸਇਸਭੇਖਮੇਬਡੇ
ਪੁਤਾਪੀਪੁਰਖਹੁਏ। ਜਿਸਨੇਇਸਭੇਖਕਾਬੁਠਾਅੱਛਾਏਸਬ
ਨਾਯਾਪਹਿਲੇਇਸਭੇਖਮੇਸਿਰਪੈਦਲਕਕੀਟੇਪੀਗਲਮੇਲੀ
ਬਾਚੋਲਾ ਹਾਥਮੇਡੂੰਬਾਰਖਨੇਕੀਚਾਲਥੀ। ਨਾਮ ਭਾਈਨੰਥਾ ਭਾ
ਈਜੀਤਮੱਲ ਭਾਈਮੀਹਾ। ਅੰਮੇਸੀਚਾਲਥੀ। ਜਬਸੇਨਿਰਬਾਣ
ਪ੍ਰੀਤਮਦਾਸਹੁਏ। ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਦਾਸ ਬ੍ਰਹਮਨਿਜਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਕੂਟ
ਸਬ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਦਰਸਨਦੇਵ ਹਰੀਪ੍ਰਕਾਸਹਰਿਬਿਲਾਸ ਅੰਮੇਸੇ
ਕੀਯੇ ਸਾਂਝਾਨਾਮਸਭਕਾਨਿਰਬਾਣਰੱਖਾ। ਏਸ ਸਿਰਪੈਜਟਾਂ ਲੰ
ਕਮੇਜੰਜੀਰ ਸਠੀਰਪੈ ਬਿਭੁਤਕਾਕੀਆ। ਅਬਕੁਛੁਦਿਨੇਸੇ ਪ
ਰਮ ਹੀਸੈਨੇ ਨਾਮ ਆਤਮਸਰੂਪ ਜੋਤੀਸਰੂਪ ਚੇਤਨਪਨ ਮਯਾ
ਰਾਮ ਹਰੀਨਾਰਾਯਣ ਅੰਮੇਸੇਰੱਖਉਸਦੇਸਕੋਥਿਥਲਕਰਦੀਮ
ਠੇ। ਅਮਰਸਿਰਦਾੜੀਕੇਰੋਮ ਮੂੰਹਨੇਕੀਚਾਲਕਰਦੀਹੈ। ਚੋਟੀ
ਉਦਾਸੀਸਾਧਸਭੀਮੂੰਹਦੇਤੇਹੈ। ਯਹ ਚੋਟੀਕਾਟਨੇਕੀਚਾਲਜ
ਨਨਹੀਪੜਤੀਕਬਸੇ ਚਲੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇ ਸਿਰੀਚੰਦਜੀ

ਕੀਚੋਟੀਨਹੀਕਾਦੀ। ਸਿਰੀਚੰਦਨੇਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਕੀਨਹੀਕਾ
 ਟੀ। ਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਨੇਅਪਨੇਚੇਲਮੋਕੀਕਿਉਕਾਟਨੀਥੀ। ਜੁਬ
 ਅਪਹੀਨਹੀਕਟਵਾਈ। ਇਸਸੇਪਤੀਤਹੁਯਾ ਯਹਭੀਰਸਮ
 ਸਿੱਖੋਸੇਅਲਗਕਰਨੇਹੇਤੁ ਨਿਰਬਾਣਸਾਹਬਕੇਸਮੇਸੇਹੀਰਲੀ।
 ਆਪਰੰਤੁ ਹੈਗੁਰਮਤਕੀਮੁਯਾਦਾਸੇਬਾਹਰ ਸੀਨਾਸੀਯੋਕੇਭੀ।
 ਕਰਚਾਰਯਸੇ ਚੋਟੀਕਟਵਾਣੀਅਰਜਿਮੀਮੇਦਬਾਨਾ ਯਹਮੁਸਲ
 ਮਾਨੀਚਾਲਚਲੀਹੈ। ਸੁਕਦੇਦੁ ਬਾਸ ਪਰਾਸਰ ਸਭਕੇਸਿਰਚੋਟੀ
 ਥੀਰਹੋਬਿਚਾਰਾ। ਉਦਾਸੀਭੇਖਕੇਮੁੱਖਮਾਆਚਾਰਯਸੀਚੰਦਜੀ
 ਹੁਏ। ਉਨਸੇਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਕਾਹੋਨਾਬਹੁਤੇਨਹੀਭੀਮਾਨਤੇ। ਸੇਆ
 ਗੋਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਕੇਬਿਤਾਂਤਮੇਲਿਖੇਗੇ। ੪

੪ ਵੈਲਤਪੁਰ ਗ੍ਰਾਂਮ ੧ - ਸਿਰੀਚੰਦਨੀਕਾਥਾਨ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ -
 ਯਹਗ੍ਰਾਂਮਨਫੇਸਹਰਸੇਦੋਕੋਸਜਿਲੇਲਲੀਧਰਮੇਹੈ ੪

੫ ਚੰਬਾ ਸਹਰ ੧ - ਸਿਲਾਸੀਚੰਦਜੀਕੀ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ੧੬੬੯
 ਸ੍ਰੀਸਿਲਾਪੈਚੜ ਅਰਾਦਤੀਨਦੀਲਖ ਸਿਰੀਚੰਦਜੀਚੰਬੇਸਹਰਸ
 ਅਪਗਏ ਈਹਾਂਸੇਆਗੇਖਬਰਨਹੀਮਿਲੀਕਿਹਾਂਗਏ। ਇਸਲੀ
 ਏਸੇਲਾਂਸੇਉਣੜ ਹੀ ਇਨਕੇਪਰਲੋਕਕਾ ਸੰਬਤਸਿੰਧਹੁਆਮਾ। ਨਿ
 ਖਲਅਵਖਾਇਨਕੀਏਕਸੇਉਂਨੀਬਰਸਕੀਦੁਈ ਚੰਬਾਸਹਰਬ
 ਰਠਸੇਚਾਲੀਕੋਸ ਉੜ ਫਰਫਾਨੀਪਰਬਤਮੇਰਜਧਾਨੀਹੈ ੪

ਸਿਤਾਂਤਲਖਮੀਦਾਸਜੀਕਾ।

੧੫੬੦ ਸੰਬਤਮੇਲਖਮਚੰਦਜੀਕਾਬਿਵਾਹਸੁਲਤਾਨਪੁਰਹੁਆ।

੧੫੭੨ ਸੰਬਤਮੇ ਇਨਕੇਪਰਧਰਮਚੰਦਨੀਪੁੰਡਰਜਨਮੇ

੧੫੮੪ ਸੰਬਤਮੇ ਧਰਮਚੰਦਜੀਕਾਬਿਵਾਹਹੁਆ

੧੫੯੩ ਸੰਬਤਮੇ ਧਰਮਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਮਾਣਕਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ੧੬੧੨ ਸੰਬਤਮੇ ਲਖਮੀਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਗਏ ਜਸਾਮਾ
 ਠਲਾਏ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਦੇਖਕਰਕਹਾਇਸਕਾਹਿਸਾਬਦੇਨਾਪ
 ਤੇਗਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਨਮਲੇਮੇਸਕਰਮਕਿ
 ਉਕੀਆਲਖਮੀਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਕਹਾਪਹਿਲੇਹਸਾਬਹੀਪੁਰਾ
 ਕਰਮਾਏ ਮਹੰਮਦਕੀਤਰਹਘੋੜੇਚੜੇਹੀ ਮਾਕਾਸਮਾਰਗਮੇ
 ਦਲੋਗਏ ਯਹੀਇਨਕੇ ਪਰਲੋਕਕਾਸੰਬਤਹੈ - ਮਾਣਕਚੰ
 ਦ੍ਰੀਕੇ ਵਤਾਰਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਵਤਾਰਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਪਹਾਰਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਪਹ
 ਰਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਹਰਕਰਨਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਤਿਨਕੇ ਨਿਹਾਲਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਨਿਹ
 ਲਚੰਦ੍ਰੀਕੇ ਕਲਾਪਾਰੀਜੀ ਤਿਨਕੇ ਜੀਤਸਿੰਘਜੀ ਜੀਤਸਿੰਘਕੇ
 ਦੇਵੀਸਾਹਬਸਿੰਘਜੀ ਸੰਬਤ ੧੮੧੩ ਮੇਜਨਮੇ ਸੰਬਤ ੧੮੯੧
 ਮੇ ਉਨੇ ਨਗਰਨਿਦਾਸਕਰਤੇ ਪਰਲੋਕ ਪਧਾਰੇ ਬਹੁਤਲੋਕਇ
 ਨਕੇ ਬਾਰਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਬੋਲਤੇਹੈਂ ਗਮਾਰਵੀ ਮਾਦਿਰੀਥਸ
 ਹਠਜੀਕੇ ਕਹਤੇਹੈਂ ਦਸਮ ਪਾਤਸਾਹੀ ਜੀਕੇ ਰੀਥਸਾਹਬਜੀ
 ਕੇ ਨਗਰਨਗੀ ਬਤਾਤੇ ਕੋਨ ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਨੇ ਅਰਮਾਦਿਰੀਥ
 ਸਾਹਬਕੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਬਜੀ ਸੇ ਪੀਛੇ ਛੁਠੀ ਜਗਨਾਗਿ
 ਨਨੇ ਮੇਛੀ ਉਨਹੀਕੇ ਪਰਕਾਰਜਹੈਂ ਸੋਹੇ ਸਭਲੋਕੋ ਕੋ ਦੇਵੀ
 ਸਾਹਬ ਬਾਰਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਹੈਂ ਇਸ ਬਾਤਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰਨਹੀ
 ਮਮਕਾਨ ਬੇਵੀ ਸਾਹਬਸਿੰਘਜੀਕੇ ਅਰਗੀਗੁਸਾਹੀ ਜਵਾਹਰ
 ਸਿੰਘਜੀਕੇ ਬਹੁਤ ਦੇ ਸੇ ਮੇ ਬਨੇ ਹੁਏਹੈਂ ਅਰਪੁਜਤੇਹੈਂ ਇਨਕੇ
 ਮਕਾਨੇ ਸੇ ਬਫਕੇ ਪੁਜਾ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਮੇ ਬਛੋਆਣੇ ਕਾਮ ਥੀਮਣ
 ਸਿੰਘਕੇ ਥਾਨਕੀ ਹੋਤੇਹੈਂ ਜਿਸਕੀ ਪਟਿਯਾਲੇ ਮੇਜੁ ਬਾਨਕਟਈ

ਗਈਥੀ। ਲਖਮੀਰੰਦਜੀਕੇਬੰਸਕਾਨਿਦਾਸਪੁਹਲੇਦੇਹਰੇਮੇਰੀ ੧੧੭
ਰਹਾ। ਖਾਲਸੇਕੇਰਾਜਮੇਦੇਦੀਸਾਹਬਯਾਦੇਅਨੇਕਥਨੇਮੇਥਸੇ
ਪਰੰਤੂ ਨਾਨਕਾਣੇਮੇਦੇਦੀਯੋਕਾਘਰਕੋਈਨਹੀਰਹਾ। ਔਰਲੇ
ਗਦਸਤੇਹੈਂ। ੧

॥ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੇਸਾਹਬਯਾਦੇ॥

੧੫੮੧ ਸੰਬਤ ਮੇਖਰੂਰਗਾਮਦਾਸੂਜੀਜਨਮੇ
੧੫੮੯ ਸੰਬਤ ਮੇਬੀਬੀਅਮਰੋਜਨਮੀ ਬਾਸਰਕੇਗਾਂਮਗੁਰੂਅ
ਮਰਜੀਕੇਕ੍ਰਤਾਕੇਪੁੰੜਕੋਬਿਆਹੀ। ਇਸੀਕੇਮੁਖਸੇਗੁਰੂਜੀਕਾ
ਸਬਦਸੁਨਅਮਰੋਜੀਕੋਸਾਥਲੇ ਅਮਰਦਾਸਜੀਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਸਾਹਬਜੀਕੀਸੇਵਾਮੇਆਏ ੧੫੯੨ ਮੇਬੀਬੀਅਣੇਖੀਜਨਮੀ
੧੫੯੪ ਸੰਬਤ ਮੇਦਾਤੂਜੀਜਨਮੇ। ਦਾਸੂਦਾਤੂਜੀਖਰੂਰਮੇਰੀ
ਰਹੇਸਮਾਏ ਔਰ ਕੋਈਇਨਕਾਥਾਨਪ੍ਰਸਿੱਧਨਹੀ ੨

॥ ਗੁਰੂਅਮਰਜੀਕੇਸਾਹਬਯਾਦਿਯੋਕੇਬੰਸਾ॥

੧੫੯੧ ਸੰਬਤ ਮੇ ਬਾਸਰਕੇਗਾਂਮਬੀਬੀਭਾਨੀਜੀਜਨਮੀ।
੧੫੯੯ ਸੰਬਤ ਮੇ ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਕੋਬਿਆਹੀ। ਕਹੀਬਾਹਸੀ
੧੬੦੨ ਮੇਲਿਖਾਹੈ ਸੋਈਰਹੇ
੧੫੯੩ ਸੰਬਤ ਮੇ ਮੋਹਨਜੀਜਨਮੇ ਇਨਕੇਸੀਸਰਾਮਪੁੰੜਗੁਆ
੧੬੬੦ ਸੰਬਤ ਮੇ ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਨੇਹਾਥਮੇਤੰਬੂਰਾਸਾਜ
ਪਕੜ ਇਨਕੇਚੁਬਾਰੇਸਮੀਪਗਲੀਮੇਬੈਰ ਮੋਹਨਤੇਰੇਉਚੇਮੰਦ
ਰਾਇਤਾਦੇਇਨਕੀਉਸਤਤਿਕਾਸਬਦਉਚਰਿਆ। ਤਬਇਨ
ਹੁਨੇਪੁਰਬਲੇਗਰੋਕੀਬਾਣੀਕੇਖੁਸਤਕਦੀਏ।

੧ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ੧ - ਚੁਬਾਰਾਮੋਹਨਜੀਕਾ ੨ - ਭੁੱਲੇ ੩ - ਇਸ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੧੭੮

ਚੁਬਾਰੇ ਮੇ ਮੋਹ ਨ ਜੀ ਸਮਾਧ ਲਗਾ ਯ ਬੰਦ ਤੇ ਥੇ ਮੇ ਲੇ ਮੋ ਚੁ ਬ
 ਰੇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਹੋ ਤੇ ਪੈ ੪

੧੫੯੬ ਸੰਬਤ ਮੇ ਮੋਹ ਗੀ ਜੀ ਜਨ ਮੇ ਸੰਬਤ ੧੬੦੩ ਮੇ ਮੋਹ
 ਠੀ ਜੀ ਕਾ ਬਾਹ ਹੁਆ ਸੰਬਤ ੧੬੧੧ ਮੇ ਮੋਹ ਗੀ ਜੀ ਕੇ ਪਰ
 ਆ ਨੰਦ ਭਗਤ ਪੁੰਡ ਹੁਆ ਜਿ ਸਕੇ ਪਰ ਥਾ ਇ ਗੁਰੂ ਅਮਰ
 ਜੀ ਨੇ ਆ ਨੰਦ ਬਾਣੀ ਰਚੀ ਇ ਸ ਆ ਨੰਦ ਭਗਤ ਕੇ ਚੁ ਬਾਰੇ ਕਾ
 ਡੀ ਗੋ ਇ ਦ ਵਾਲ ਮੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤੇ ਪੈ ਮੋਹ ਗੀ ਜੀ ਕੇ ਪੁੰਡ ਅਮਰ
 ਯਾ ਠੀ ਮ ਲ ਕੇ ਪਰ ਮੇ ਸੁੰਦਰ ਪੋਤਾ ਹੁਆ ਰਾਮ ਕਲੀ ਰਾਗ ਮੇ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਕੀ ਆਗ ਮਾ ਸੇ ਇ ਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਕੇ
 ਚਲਾ ਨੇ ਕਾ ਸੰਦ ਕ ਆ ਹੈ ॥ ੩ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸ ਜੀ ਕੇ ਸਾਹ ਬ ਯਾ ਦ ਮੋ ਕੇ ਬਾਂ ਨ ॥

੧੬੦੪ ਮੇ ਅਸੁ ਵ ਦੀ ਸ ਪਤ ਮੀ ਕੇ ਲ ਹੋ ਰ ਮੇ ਪ੍ਰ ਥੀ ਚੀ ਦ ਜਨ
 ਮੇ ॥ ਯੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸ ਜੀ ਕੇ ਪੁੰਡ ਮੀ ਠੇ ਸੋ ਫੀ ਯੋ ਕੇ ਮੁਲ ਪੁ
 ਰ ਕ ਭੁ ਏ ॥

੧੬੦੮ ਮੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰ ਦਿ ਸ਼ੇ ਚ ਚ ਕੇ ਲ ਹੋ ਰ ਮੇ ਮਹਾ ਦੇ ਵ ਜੀ ਜਨ ਮੇ
 ੧੬੧੦ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਕਾ ਅ ਵ ਤਾਰ ਗੋ ਇ ਦ ਵਾਲ ਹੁਆ
 ਜ ਬ ਸੰਬਤ ੧੬੨੮ ਮੇ ਲ ਹੋ ਰ ਸੇ ਬੁਲਾ ਯ ਕੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸ
 ਜੀ ਨੇ ਇ ਨ ਕੋ ਤ ਖ ਤ ਬੰ ਠਾ ਇ ਆ ॥ ਤ ਬ ਸੇ ਪ੍ਰ ਥੀ ਚੀ ਦ ਜੀ ਕਾ ਅ
 ਅ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪਿ ਤਾ ਅ ਰ ਇ ਨ ਸਾ ਬ ਬ ਹੁ ਤ ਬਿ ਰੋ ਪ ਬ ਦ ਗ ਯਾ ॥
 ਇ ਸੀ ਬਿ ਠੋ ਧ ਕੇ ਪੁ ਤਾ ਪ ਸੇ ਸੀ ਅ ਮਿ ਤ ਸ ਰ ਜੀ ਕਾ ਨਿ ਵਾ ਸ ਠੇ
 ਤ ਅ ਮਿ ਤ ਸ ਰ ਜੈ ਸਾ ਨ ਯਾ ਤੀ ਰ ਥ ਬ ਨਾ ਕ ਰ ਮੇ ਲਾ ਕ ਰ ਨੇ ਹੇ ਤ
 ਹੇ ਹ ਰ ਗੁ ਅ ਜਾ ਇ ਬ ਸੇ ॥ ਭ ਲਾ ਵ ਬ ਨ ਵ ਯਾ ॥ ਜ ਬ ਊ ਹਾਂ ਮੇ

ਲਾਮਾਲਕੁਛੁ ਨਾਹੁਆਤਬਸੁਲਹੀਸੇਮੇਲਾਕਰਜ਼ਹਾਂਗੀ ੧੭੯
ਰਸੇਜੀਗਲਦੇਸਮੇਜਿਮੀਦਾਰੇਕਾਗਮਲੇਕਰਉਸਮੇਬਸੇ
ਨਾਮਉਸਗਾਮਕਾਗੁਰੂਕਾਕੋਰਾਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕੁਸੁਰਕੇਸਮੀਪਠੇ

੧ ਗੁਰੂਕਾਕੋਰਾਗਾਮ १ - ਥਾਨਪਿਥੀਚੰਦਰ - ਸੋਢੀ ੩ -
ਈਹਾਂਹੀਪਿਥੀਏਕਾਬੁਲਾਯਾ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਸੇਬਿਗਾਛ
ਕਰਨੇਆਯਾ ਸੁਲਹੀਪਰਾਣਮਰਾਯਿਸਕੇਪਰਥਾਇ ਸੁਲ
ਹੀਤੇਨਰਾਯਣਰਾਖ ਇਤਮਾਦਿ ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਨੇ
ਸਬਦਕਹਆਹੈ ੪

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਮੇਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਪਾਸਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾ
ਹਬਕੀਛੇਜੀ ਪਿਥੀਏਨੇਪੜਿਕਾਸਦਈ ॥ ਪੀਛੇਸੇਪੁਛੇਪੇਛੀ
ਕੁਟਲਤਾਸੇਬੋਲਾ ॥ ਜਿਸਕੇਪੁਥਾਇਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਨੇ
ਕਾਹੇਪੁਤਝਗਰਤਹੈ ਸੀਗਬਾਪ ਇਤਮਾਦਿ ਸਾਰੰਗਰਾਗਮੇ
ਸਬਦਕਹਆ ॥ ਅਰਬਚਨਕੀਆਤੁੰਬਡਾਮੀਣਾਹੈ ॥ ਮੀਣਾ
ਅਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਕੇਸਮੀਪਠੇ ਬੀਕੋਕਹਤੇਹੈ ॥ ਇਨਕੇਪੁੰਤ੍ਰ
ਮਿਹਰਦਾਨਜੀਦੁਏ ॥

੨ ਹੇਠਗਾਮ १ - ਵੇਹਰ ਤਲਾਵਪੰ ੨ - ਮਣਿਸੋਢੀ ੩ - ਪਿ
ਥੀਚੰਦਜੀਲਹੈਰਮੇਗੁਰੂਆਈਲੇਨੇਹੇਤ ਜਹਾਂਗੀਰਪਾਸ
ਫਰਿਆਦੀਜਾਤੇ ਸੰਬਤ ੧੬੬੩ ਕੋਇਸਗਾਮਪਰਲੇਕਪਯ
ਰੇ ੪

ਪਿਥੀਚੰਦਜੀਗੁਜਰਤੇਦੁਏ ਗੁਰੂਹਰਿਗੁਬੰਦਜੀਸਾਬਬਿ
ਰੋਧਕੀਸੇਲੀਟੋਪੀਮਿਹਰਦਾਨਜੀਕੋਭੀਵੈਸੀਹੀਦੇਗਏ ॥
ਜੀਗਲਦੇਸਕੇਹਗੀਏਬਾਲੇਜਦਸਿੱਖੰਨੇ ਗੁਰੂਮਿਹਰਦਾਨ

੧੮੦

ਜੀਕੀ ਬਹੁਤ ਟਹਲਕਰੀ। ਸਿਹਰਵਾਂ ਨਜੀਨੇ ਉਨਕੇ ਦਿਵਾਨੇ
 ਭੇਖਕੀ ਬਖਸਸਕਰੀ। ਮੁਹਕਾਲਾ ਗਲਮੇ ਸੰਖਕੇ ਮਣਕਿ
 ਯੋਕੀ ਮਾਲਾ। ਸਿਰਪੈ ਮੋਰ ਪੰਖਕੀ ਕਲਗੀ ਹਾਥ ਮੇ ਮੁਸ
 ਲਰਖਨਾ। ਯਹ ਦਿਵਾਨੇ ਭੇਖਕਾ ਪੂਰਾ ਚਿਨਹੈ। ਅਬ ਬਹੁਤ
 ਲੋਕ ਯਹ ਦੇਸ ਛੋ ਡੁਓਦਾ ਸੀ ਬਨ ਗਏ ਹੈ। — ਮਹਾਦੇਵ ਜੀ ਗੁ
 ਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਹੇ ਇਨਕਾ ਪਰਲੋਕ
 ਸੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਮੇ ਹੁਆ। ਇਨਹੁਨੇ ਬਿਵਾਹ ਨਹੀ ਕਰਾ
 ਯਾਥਾ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਬ੍ਰਿਭਾਂਤ ਪੁਰਬ ਲਿਖਾ ਗ
 ਯਾ ਹੈ ਜੋ ਈ ਸਾਰ ਹੈ। ॥੪

॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਸਾਹਬ ਯਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
 ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਭੀ ਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ ਅਧਿਕ ਲਿਖਨੇ ਕਾ ਕਾਮ ਨਹੀ ਪ
 ॥ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਸਾਹਬ ਯਾ ਦੇ ਯੋਕੇ ਥਾਂ ਨ।

੧੬੭੦ ਮੇ ਕਾਤਕ ਪ੍ਰਦਿਸ਼ੇ ਅਠ ਅਸੂ ਸੁਦੀ ਪੂਰਣ ਮਕੇ ਜੰਗ
 ਲ ਦੇ ਸ ਡੁਠੈ ਲੀਗਾ ਮੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਮੇਦਰੀ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬੜੇ
 ਖੜਗ ਭਵਿੰਤਾ ਜੀ ਜਨ ਮੇ

੧੬੭੨ ਮੇ ਬੀਬੀ ਬੀਰੋ ਕਾ ਜਨ ਮਦਾ ਮੇਦਰੀ ਜੀ ਸੇ ਹੁਆ ॥

੧੬੭੪ ਮੇ ਮਾਤਾ ਅਰਵੀ ਕੇ ਉਦਰ ਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਸੂਰਜ ਮਲ ਜੀ

੧੬੭੫ ਮੇ ਮਾਤਾ ਦਾ ਮੇਦਰੀ ਜੀ ਸੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਅਣੀ ਠਾਯ ਜੀ ਹੁਏ।

੧੬੭੭ ਮੇ ਮਾਤਾ ਅਰਵੀ ਸੇ ਅਟਲ ਠਾਯ ਜੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਜ
 ਨ ਮੇ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰ ਮੇ ਜਨ ਮਲਿ ਖਾ ਹੈ ਸੋ ਸਿੰਧ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹ
 ਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੀਛੇ ਸੇ ਬੁਸ ਯਾ ਹੈ

੧੬੭੮ ਮੇ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕ

ਅਫਤਾਹੁਆ ਸੋਪੀਛੇਲਿਖਾਗਯਾਹੋ — ਉਦਾਸੀਸੰਤਗੁਰੂ
 ਦਿੰਤਾਜੀਕਬਾਬਾਨਾਮਹੋਨਾ ਬਾਬੇਸਿਰੀਚੰਦਜੀਨੇਸੇਲੀਟੋਪੀ
 ਦੇਬਾਬਾਖਿਤਾਬਦੀਆਗਇਸਲੀਯੇਕਹਤੇਹੈ। ਅਮੋਰਲੋਗਕ
 ਹਤੇਹੈ ਜੇਕਰਸਿਰੀਚੰਦਜੀਸੇ ਸੇਲੀਟੋਪੀਲੇਤੇ ਤਬਸਿਕਾਰਨਾ
 ਖੇਲਤੇ। ਕਿਉਕਿਸਿਰੀਚੰਦਜੀਨੇ ਲਖਮੀਚੰਦਕੁਤਾਕੋਹੀ
 ਸਿਕਾਰਖੇਲਨੇਸੇਤਾਕੂਨਾਕਰੀਥੀ। ਇਨਕੋਕਿਉਨਰੋਕਕਰ
 ਤੇ। ਯੇਸਿਕਾਰਖੇਲਤੇਰਹੇ। ਇਸਲੀਏਨਿਸਚੇਹੈਯੇਸਿਰੀਚੰ
 ਦਜੀਕੇਚੇਲੇਨਹੀਬੁਨੇ। ਦਰਸਨਕਰਤੇਰਹੇ। ॥ ਬਾਬਾਨਾ
 ਮਇਨਹੁਨੇਕੀਰਤਪੁਰਮੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਬਾਕਾਵੇਸਕੀਆਥ
 ॥ ਇਸਲੀਏਕਹਾਏ। ਅਮੋਸੇਕਹਤੇਹੈ। ਅਰਚਾਰਚੇਲੇਬਨਾ
 ਇ ਸੇਲੀਟੋਪੀਕਾਵੇਸ ਇਨਹੁਨੇਅਮੋਸੇਚਲਾਯਾ। ਜਬਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਦੇਟਕੀਰਤਪੁਰਮੇਆਏ। ਬੁੰਦਨਕੇਸਮੀਪਰੋਰਕਰਬੈ
 ਠਨੇਲਗੇ। ਬੁੰਦਨਨੇਕਹਾ ਈਹਾਂਹਮਾਰੀਜਮਾਤੁਆਵੇਗੀ। ਅ
 ਪਰੁਰੰਗੇ। ਇਸਲੀਏਆਪਕਹੀ ਅਮੋਰਥਨਬੰਗੇ। ਬਾਬਾਜੀ
 ਨੇਬਚਨਕੀਆਸਭਜੀਵਕਰਤਾਰਕੇਦੁਕਮਮੇਹੈ ਹਮਕੋਰੁਰ
 ਕਿਸਸੇਹੈ। ਇਤਨੇਮੇਬੁੰਦਨਸਾਹਕੀਬਕਰੀਚਗਾਇਸੇਰਆ
 ਯਾ। ਉਸਨੇਗੁਰੂਜੀਕੋਮੱਥਾਟੇਕਾ। ਪੀਛੇਸੇਬੁੰਦਨਸਾਹਕੀ
 ਧੁਣੀਹੇਤਲਕੜੀਆਂਲੇਕਰਗਾਥੀਆਏ ਉਨਹੁਨੇਭੀਗੁਰੇ
 ਕੋਪਹਲੇਸਿਰਸੁਕਾਯਾ। ਠਿੱਛੁਅਪਨੇਹਾਬੈਸੇ ਬੁੰਦਨਕਾ
 ਤਕੀਆਸੀਬਰਨੇਆਏ। ਉਨਹੁਨੇਪਹਲੇਬਾਬਾਕੋਹੀਬੰਦ
 ਨਕਰੀ। ਪੀਛੇਬੁੰਦਨਸਾਹਕੇਥਾਂਨਮੇ ਮਣੀਸੇਉਜਾਲਾਕਰਨੇ
 ਰਾਕੋਸਰਪਆਯਾ। ਦੁਹਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨੇਮੇਪੜਾਬੁੰ

ਢਨਕੀਸੇਲੀਟੈਪੀਪਉਯੇਭੀਉਤਰਕਰਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਏ
 ਆਮੇਸੀਸਕਤੀਦੇਖਕਰਬੁੱਢਨਸਾਹਬਕਰੀਯੋਕਾਦੂਪਲਿਆ
 ਯਾਯੋਸੁਭਚੀਜਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਜਮੀਨਮੋਗਾਡੁਦਈਆਮਰਬ
 ਚਨਕੀਆਯਜਬਹਮਾਰੀਸੀਪ੍ਰਦਾਯਕਾਏਕਪੁਰਖਹਮਾਰਾ
 ਵੇਸਕਰਭਤੇਰੇਪਾਸਆਵੇਗਾਉਸਸਮੇਉਸਕੇਯੇਸੁਭਦਸ
 ਤੁਸੰਬਤ ੧੬੮੬ ਮੇ ਤੈਨੇਦੇਨੀਆਯਤਬਪ੍ਰਯੰਤਤੁੰਭੀਈਗੰ
 ਬਨਾਰਹੁਾਜਬਗੁਰੂਹਾਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਕੀਆਗੁਸੇਬਾਬਾ
 ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਕੀਰਤਪੁਰਬਾਂਧਨੇਤਪਹੁਚੇਉਸਸਮੇਦਹੀ
 ਵੇਸਕਰਸੁਭਦਸਤੁੰਭੁਢਨਸੇਲਈਲੇਕਰਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀ
 ਨੇਚੇਲਮੋਕੇਸੁੰਖੀਜੋਪਹਲੇਹੀਇਨਕੇਸੇਦਕਬਨੇਥੋਜੇਕਰ
 ਖਹਲੇਨਹੋਤੇਤਬਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਕੇਜਨਮਸੇਏਕਬਰਸਪੀ
 ਛੇਅਲਮਸੁਭਕੇਯਾਦਕੀਏਗੁਰੂਹਾਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਨਨ
 ਕਮਤੇਕੈਸੇਜਾਤੇਉਸਲੀਏਜਨਮਸਮੇਸੇ ਜਿਨਕੀਇਨਮੇ
 ਸੁਧਾਥੀਉਨਕੋਹੀਯਹੁਭੇਖਰੀਆਯਾਭੇ ਅਧਿਕਪੁਭਦ
 ਵਾਲਾਉਦਾਸੀਭਿਖਇਨਸੇਹੁਆਪੁਕਾਇਨਕੇਧੀਰਮਲ
 ਅਰਹਾਰਿਰਾਯਸਾਹਬਹੁਏਸਿਕਾਰਮੇਮਿਰਗਕੇਭੁਲਾ
 ਵੇਬਾਣਸੇਮਗੀਗਉਜਦਨੇਕੇਨਿਮਿਤ ਗੁਰੂਜੀਕੇਕੋਪਸੇ
 ਅਟਲਜੀਕੇਸਮਾਨਖਰਲੋਕਹੁਆਪਰਲੋਕਹੋਨੇਪੀ
 ਛੇਇਨਕੇਨਿਮਿਤਪਾਠਕਰਨੇਹੋਤ ਗੁਰੂਹਾਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹ
 ਬਜੀਕਾਬੁਲਾਯਾ ਧੀਰਮਲਕਰਭਾਰਪੁਰਸੇਭਾਈਗੁਰਦ
 ਸਕਾਲਿਖਾ ਰੀਥਸਾਹਬਲੇਕੀਰਤਪੁਰਨਾਅਯਾਉਸ
 ਲੀਏਗੰਦੀਪੇਬਾਬਾਗੁਰਦਿੱਤਾਕੇਛੋਟੇਪੁੰਤ ਹਾਰਿਰਾਯਸਾ

੬ ਗੁਰੂਪੁਰ

ਹਬਬੈਗਏਗਏ। ਗੀਬਸਾਹਬਗੁਰੂ ਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਦਾ ੧੮੩
ਲਾਧੀਰਮੰਲਕੇਪਾਸਰਹਆਸੋਅਬਪ੍ਰਯੰਤਕਰਭਾਰਪੁ
ਰਉਸੀਕੇਬੰਸਪਾਸਹੈ। ਉਸਮੇਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਸਾਹਬਜੀ
ਕੀਬਾਣੀਨਹੀ। ਇਸਲੀਏਗੁਰੂਦਸਮੇਪਾਤਸਾਹਜੀਨੇਦ
ਮਦਮੇਸਾਹਬਨੇਮੇਗੁਰੋਕੀਬਾਣੀਮੇਲ ਅਮੋਰਬੀਕੁਲਿਖਾਈਜਿ
ਸਸੇਸਰਬਦੇਸੇਮੇਗੀਬਸਾਹਬਲਿਖੇਗਏ। —

੧੬੮੬ ਮੇਕੀਰਤਪੁਰਨਗਰਬਾਬਾਗੁਰਦਿੱਤਾਨੇਬੁਝਾਯਾ। ਸੰ
ਬਤ ੧੬੮੮ ਜੇਲੇ ੧੭ ੧ ਪ੍ਰਯੰਤਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਭੀਈਗਾਦਸੇ।

੧ ਕੀਰਤਪੁਰ ੧ ਦੇਹਰਾਬਾਬਾਗੁਰਦਿੱਤਾਕਾ ੨ - ਸੋਢੀ ੩-
ਸੰਬਤ ੧੬੮੫ ਮੇਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਕੀਰਤਪੁਰਮੇਸਮਾਏ। ਦੇਹ
ਰਾਇਨਕਾਬਡਾਅਸਚਰਯਬਨਾਹੈ। ਹੋਲੇਕਾਮੇਲਾਹੋਤਹੈ
। ਪੁਜਾਦੇਹਰੇਕੀਸੋਢੀਸਾਹਬਲੇਤੇਹੈ। ਬੁੱਢਨਸਾਹਕੇਤਕੀ
ਏਕਾਦਰਸਨਕਰਨਕੀਭੀਗੁਰੋਕੀਆਗਮਾਹੈ। ਇਸਲੀਏ
ਸਭਲੋਕਮੇਲੇਮੇਤਕੀਏਕਾਦਰਸਨਕਰਤੇਹੈ - ਇਨਸੇਛੋਟੀ
ਬੀਬੀਬੀਰੋਬੀ। ਸੰਬਤ ੧੬੭੯ ਮੇਝ ਬਾਲਗੁਆਮੇਜਾਕ
ਰਗੁਰੂਜੀਨੇਉਸਕਾਬਿਦਾਹਕੀਆ। ਗੁਰੂਦੁਰਾਟੁਹਾਂਮਾਣ
ਕਚੋਕਹੈ। — ਸੁਰਜਮਲਜੀਕਾਪਹਲਾਬਿਦਾਹਸੁਭਿਖਿ
ਆਗੋਤੀਖੰਤੀਯੋਕੇਹੁਆਗਾਦੁਸਰਾਸਿਲੀਓਕੇਹੁਆਗਾਇ
ਨਕੇਘਰ ੧੬੮੦ ਮੇਦੀਪਚੰਦਪੁੰਡਹੁਏ। ਵੀਪਚੰਦਕੇਘਰ
੧੭੦੭ ਮੇ ਬਡੇਪੁੰਡਗੁਲਾਬਰਾਯਹੁਏ ੧੭੧੮ ਮੇ ਛੋਟੇਪੁੰਡ
ਸਮਾਮਚੰਦਹੁਏ। ਏਕਸਮੇਪਗੜੀਆਂਉਤਾਰਆਨੰਦਪੁਰ
ਮੇਸਨਨਕਰਤੇਥੈ। ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਮਹਾਰਾਜਕੀਦਸਤ

੧੮੪

ਰ ਗੁਲਾਬਚੰਦਨੇਜਲਸੇਸੀਘਨਿਕਸਕੇਸਿਰਪੈਂਰੱਖਲਈ॥
 ਅੰਬਬਾਲਕਉਤਰਾਵਨੇਲਰੇ ਤਬਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਨਕੀਆਰ
 ਹਨੇਦੇਟੈ ਕਬੀਯੇਭੀਗੰਦੀਬੈਠੇਗਾ॥ਜਬਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜੁਆ
 ਨੰਦਪੁਰਛੋਡਕੇਚਲੇਗਏ॥ਪੀਛੇਬੰਦਕੇਆਵਨੇਸਮੇਗੁਲਾਬ
 ਰਾਯ ਨੋਟੀਪਾਤਸਾਹੀਕੇਦੇਹਥੇ ਗੰਦੀਪੈਬੈਠਪੁਜਾਲੇਤਾਰਹਾ
 ਯਾਤਬਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨਪੁਰਾਹੁਯਾ॥ਗੁਰਬਖਸਸਾਧਕੇਸਾਫ
 ਸੇਇਸਕਾਬੰਸਨਾਸਹੁਯਾ॥ਅਬਆਨੰਦਪੁਰਵਾਸੀਸਭੀਸੇ
 ਢੀਸਾਹਬੁ ਸੁਆਮਚੰਦਕੀਸੰਤਨਹੈ॥ਯਾਤੇ ਸੁਰਜਮਲਜੀਕਾ
 ਬੰਸਹੈ॥ਸੁਰਜਮਲਜੀਕਾਪਲੋਕ ਕੀਰਤਪੁਰਹੁਆ
 ॥— ਸਾਹਬਯਾਦੇਅਣੀਜਾਯਨੇਬਿਵਾਹਨਹੀਕਰਾਯਾ॥ਇ
 ਨਕਾਪਰਲੋਕਭੀਕੀਰਤਪੁਰਮੇਹੁਯਾ॥ਯੇਸਦਾਭੁਜਨਮੇਮਗ
 ਨਰਹਤੇਥੇ॥ਇਨਕਾਦੇਹਰਾਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦੇਹਰੇਪਾਸਹੀਬਨਹੈ
 ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ੧— ਦੇਹਰਾਬਾਬੇਅਟਲਜੀਕਾ ੨— ਸਿੱਖ੩—
 ਅਟਲਰਾਯਜੀਕਾਪਰਲੋਕ ਸੰਬਤ ੧੬੮੬ ਮੇਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਰਹੁਆ ੪
 ਕਥਾਇਨਕੀਅੰਮੇਸੇਹੈ ਅਟਲਰਾਯਜੀਗੁਰਾਂਬਰਸਕੀਉ
 ਮਰਮੇਬਾਲਕੋਸਾਥਗੇਂਦਕੀਖੇਲਖੇਲਕਰਤੇ ਉਨਬਾਲਕੋਮੇ
 ਸੇਏਕਹਰਾਨਾਮੀਬਾਲਕਸਾਂਪਲੜਕਰਮਰਗਯਾ॥ਅਟਲ
 ਜੀਨੇਬਾਲਕੋਸੇਕਹਾਹਰੇਕੋਲਿਆਵੈ॥ਉਨਦੁਨੇਕਹਾਮਰਗ
 ਯਾ॥ਉਸਕੇਘਰਪਹੁਚ ਅਟਲਜੀਨੇਕਹਾਉਠੈ॥ਅਟਲਜੀ
 ਕੇਬਚਨਸੇਦੁਭੀਜੀਉਠਾ॥ਉਸਸੇਖੇਲਕਰੀ॥ਇਸਬਾਤਕੀ
 ਖਬਰਸੁਨ ਅਟਲਜੀਪੰਗੁਰੂਸਾਹਬਕੋਪਹੁਯੇ॥ਅਟਲਜੀ

੧ ਗੁਰੂਪੁੰਡ

ਜਹਾਂ ਅਬਬਾਬਾ ਅਟਲ ਕਦੇ ਹਰਾਏ। ਈਹਾਂ ਪਹੁਰ ਭੂਮੀ ਪੈਲੇਟਪ ੧੮੫
 ਰਲੋ ਕਪਧਾਰੇ। ਪੀਛੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਨੇ ਸਭਾ ਸੰਗਤ ਸਾਥ ਲੇ ਈ
 ਹਾਂ ਉਨ ਕਵਾਹ ਕੀਆ। ਅਰਬ ਰਦੀਆ ਯਹ ਹਮਾਰੀ ਕਾਂਸੀ
 ਸਮਭੂਮੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾ ਈਹਾਂ ਵਾਹੋ ਗਾ ਸਦਗਤੀ ਪਾਵੇ ਗਾ।
 ਇਸ ਲੀਏ ਉਹਾਂ ਵਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਅਟਲ ਜੀ ਕੇ ਦੇਹ ਰੇ ਕੇ
 ਪਾਸ ਹੀ ਉਸ ਹਰੇ ਕੀ ਸਮਾਧੇ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋ ਬਾਬਾ ਹਰਾ ਭਾਈ ਭੁਰ
 ਬੋਲਤੇ ਹੈ। ॥ ਸੰਬਤ ੧੬੩੫ ਮੇ ਬਾਬੇ ਅਟਲ ਕੇ ਦੇਹ ਰੇ ਕੀ
 ਨੀਵਰੰਘੀ ਸੰਬਤ ੧੮੪੧ ਮੇ ਦੇ ਛੁਤਾ ਗੰਮ ਗੜੀ ਏ ਜੋ ਧੰਮ ਪਨੇ
 ਬਨਵਾਈਆ ਅੰਤ ਸਭ ਪੀਛੇ ਬਨਾ। — ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
 ਕੇ ਸਾਹਬ ਯਾਦੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਪੂਰਬ
 ਲਿਖਾ ਗਯਾ ਹੈ। ਇਸੀ ਲੀਏ ਫੇਰ ਨਹੀ ਲਿਖਤੇ। ॥ ੬
 ॥ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗਯ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਸਾਹਬ ਯਾਦੇ ਯੋ ਕੇ ਜਨਮ ਖਾਣਾ ਵੇ।
 ੧੭੦੩ ਮੇ ਗੰਮ ਠਾਯ ਜੀ ਜਨਮੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਕੋਟ ਕਲਾ ਠੀਮਾ ਤਾ
 ਸੇ। ੧੭੧੩ ਮੇ ਸਾਦਨ ਵਦੀਦ ਸਮੀ ਕੋ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਹਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ
 ਕਾ ਜਨਮ ਹੁਆ ਮਾਤਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੋ ਰਜੀਸੇ। — ਗੁਰੂ ਹਰਿਗਯ ਸ
 ਹਬ ਜੀ ਕੇ ਚਾਰ ਬਿਟਾ ਹੋ ਮੇ ਵਯਾਰਾਂ ਅਨੇ ਚਾਰ ਸਵਾਣੀਆ ਚਾਰ ਉ
 ਨ ਕੀ ਵਹਲ ਨ ਕਰ ਕੇ ਵਈਆ। ਵਾਸਤਵ ਸੇ ਸਤ ਉਸ ਕੀ ਲੜ
 ਕੀਆਂ ਥੀ ਕੋਟ ਕਲਾ ਠੀਦਾ ਜੀ ਥੀ ਪਰੰਤੂ ਲੜਕੀ ਖੰਡੀ ਕੀ ਥੀ।
 ਸੇ ਵਾ ਮੇ ਚਤੁਰ ਥੀ। ਏ ਕੋ ਰੋਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਮੀ ਪਦੂ ਧਲੇ ਕਰਆ
 ਈ ਅਠਜ ਕਰੀ। ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਲੋ ਮੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਪੁੜ ਬਖਸੀ
 ਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੂ ਪਪੇ ਫਿਸ਼ੀ ਕਰ ਬਚਨ ਕੀਆ ਲੇ ਜਾਵੇ ਪੁੰ
 ਝੋਰੇ ਵੇ ਗਾ। ਸੇ ਇਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੋ ਰਜੀ ਸੇ ਬਿਨਾ ਪੁਛੇ ਅਠਜ ਕਰੀ ਥੀ।

ਗੁਰੂਤੀਰਥ ੪

੧੮੬

ਇਸਲੀਏਆਪਹੀਪੀਲੀਆਕ੍ਰਿਸ਼ਕੋਰਜੀਕੋਨਾਦੀਆਆਉ
ਸਸੇਇਸਕੇਗਾਂਮਰਾਯਜੀਜਨਮੋਜਨਬਮੋਰੰਗਨੇਦਾਰਾਸਕੇ
ਹਕੀਸਹਾਯਤਾਕਰਨੇਕੇਨਿਮਿਤਗੁਰੂਜੀਦਿੱਲੀਮੇਬੁਲਾਯੋਆਉ
ਨਹੁਨੇਯਹੀਭੇਜੇਜਾਤੇਰਾਮਪੁਰਉਭੇ

- ੧ ਰਾਂਮਪੁਰਗਾਂਮ ੧ - ਮੰਜੀ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਯਹਗਾਂਮਜਿ
ਲੇਅੰਝਾਲੇ ਖਰੜਸੇਚਾਰਕੋਸ ਉੱਤਰਹੋ੪
- ੨ ਦਿੱਲੀਸਹਰ ੧ - ਮਜਨੂਦਿੱਲਾ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਮਜਨੂ
ਦਿਲੇਰਯਰਮੋਰੰਗਸਾਹਕੋਬਹੱੜਕਰਾਮਾਤਦਈਆ੪
- ੩ ਲਹੌਰ ਸਹਰ ੧ - ਚੁਬੰਚਾਰ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਦਿੱਲੀਸੇਚ
ਦੀਭਰਪੁਰਕੋਆਏ ਤਬਬਚਾਰਕੋਸਪੇਠਹਰ ਗਾਂਮਰਾਯਜੀ
ਨੇਕਰਯਨਕੀਆਗਮਾਹੇਤਸਿੱਖਭੇਜਾਗੁਰੂਜੀਨੇਆਗਾ
ਦੁਹੀਕੋਰੋਯਿਧਰਕੋਮੁਖਹੋਉੱਪਰਹੀਜਾਏਈਹਾਂਨਾਆਏਆਸੁ
ਨਕਰ ਮੁਖਲਹੌਰਠਰਥ ਲਹੌਰਪਹੁਚਮੀਆਮੀਰਮੇਰਹੇ
ਮਮਬਮਕਾਨਛਾਵਨੀਮੇਹੋ੪
- ੪ ਗਾਈਆਵਾਲਾਗਾਂਮ ੧ - ਮੰਜੀ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ - ਯਹਗਾਂਮ
ਮਕਪਾਲਮੋਰਨਸੇਬਾਰਕੋਸਪੁਰਬਹੋਰਾਮਰਾਯਜੀਦੇਹਰੇ
ਕੀਜਗਹਜਾਤੇਈਹਾਂਰਹੋ੪
- ੫ ਵੇਹਰਾਗਾਂਮਰਾਯ ੧ - ਵੇਹਰਾਸਾਹਬ ੨ - ਉਦਾਸੀ ੩ -
ਜਬਰਾਮਰਾਯਦਿੱਲੀਫੇਜੇ ਤਬਸੇਬਹਲੋਕਾਗੁਰਦਾਸ ਅਰ
ਬਾਲੁਹਸਨਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾਜੀਕਾਚੇਲਾਇਨਕੇਸਾਥਰਹੇਆਇਸੀ
ਲੀਏ ਵੱਖਣਵਰਫਜੇ ਏਕਰੋਜਮੇਲੇਮੇਸਕੁਪੁਜਾਸੰਗਤਸੇਬ
ਹਲੇਵਾਲੇਏਕਠੀਕਰਮਹੰਤਕੋਏਤੇਹੀਆਰਥਾਲੁਹਸਨਾ

ਕੇਉ ਦਾਸੀ ਉਸਥਾਨ ਕੇ ਮਾਲ ਕਹੀ ਬਨ ਗਏ। ਪਹਲੀ ਰਾਮ ਭਾਯ
 ਸੀਕ ਅਪਨੇ ਤਾਏ ਧੀਰ ਮੰਲ ਸੇ ਮੇਲ ਥਾ। ਇਸ ਲੀ ਏ ਕਰ ਤਰ
 ਪੁਰੀ ਏ ਸੇ ਵੀ ਇਸ ਮ ਕਾਂ ਸੇ ਨ ਜ ਰ ਲੇ ਤੇ ਥੇ। ਅ ਬ ਨ ਠੀ ਮ ਲੁ
 ਮ ਲੇ ਤੇ ਹੀ ਯਾਲੇ ਹੀ ਚੁ ਕੇ। ਵੇ ਹ ਰਾ ਗ ਡ ਫ ਲ ਦੇ ਸ ਮੇ ਹੀ। ਇਸ ਲੀ
 ਏ ਵੇ ਹ ਰੇ ਕਾ ਜਿ ਲਾ ਗ ਡ ਫ ਲ ਕ ਹਾ ਤਾ ਹੀ। ਹ ਰਿ ਵ ਯ ਰ ਸੇ ਪ ਚੀ
 ਸ ਕੇ ਸ ਉ ਤੇ ਹੀ। ਬ ਏ ਡ ਅ ਛੀ ਵ ਟ ਹੀ। ਅ ਮ ਰ ਏ ਸ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਮ
 ਨ ਸੁ ਰੀ ਲੀ ਡੇ ਰ ਚ ਕੇ ਤੇ ਕੀ ਬ ਦ ਤ ਬ ਡੀ ਛਾ ਵ ਨੀ ਅ ਪ ਡੀ ਹੀ। ਵੇ
 ਹ ਰੇ ਸ ਮੀ ਪ ਹੀ ਰਾ ਮ ਠ ਯ ਜੀ ਕੇ ਰ ਠੇ ਮ ਹ ਲੇ ਕੇ ਵੇ ਹ ਰੇ ਹੀ। ਨ ਮ
 ਉ ਨ ਕੇ ਠ ਯ ਕੋ ਰ ੧ ਪੰ ਸ ਥ ਕੋ ਰ ੨ ਮ ਲੁ ਕੀ ੩ ਬੀ ਰੇ ੪ ਯੇ ਥੇ। ਠ
 ਕ ਕੋ ਰ ਠ ਮ ਠ ਯ ਜੀ ਸੇ ਰੰ ਜ ਹੋ ਕ ਰ ਮ ਨੀ ਮ ਯ ਰੇ ਰ ਹੀ। ਇ ਸੀ
 ਕੇ ਬ ਰ ਸੇ ਮ ਨੀ ਮ ਯ ਰੇ ਕੇ ਚੋ ਪ ਠੀ ਰ ਸ ਥ ਨੇ। ਵੇ ਹ ਰਾ ਠ ਯ ਕੋ ਰ
 ਕਾ ਮ ਨੀ ਮ ਯ ਰੇ ਹੀ। ਪੁ ਜਾ ਡੀ ਉ ਸ ਕੇ ਗੁ ਰੂ ਹ ਰਿ ਠ ਯ ਜੀ ਕੀ ਪੁੰ
 ਵੀ ਕੀ ਸੰ ਤਾ ਨ ਕੇ ਪੁੰ ਸੇ ਖੰ ਡੀ ਹੀ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਹਾਰਿ ਕ੍ਰਿ ਸ਼ ਸਾ ਹ ਬ ਜੀ ॥

॥ ਅ ਠ ਬ ਰ ਸ ਕੀ ਅ ਟ ਸ ਥ ਮੇ ਹੀ ਸੇ ਡੀ ਜੇ ਤ ਸ ਮ ਏ ਨਾ ਇ ਨ ਕਾ
 ਬਿ ਵਾ ਹ ਰੁ ਆ ਨਾ ਸਾ ਹਿ ਬ ਯਾ ਵੇ ਵੇ ८

॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗ ਬ ਹਾ ਵ ਰ ਸਾ ਹ ਬ ਅ ਪ ਨੇ ਬ ਡੇ ਤਾ ਈ ਗੁ ਰ ਵਿ ਤਾ ਜੀ
 ਕੇ ਪੇ ਤੇ ਗੁ ਰੂ ਹ ਰਿ ਕ੍ਰਿ ਸ਼ ਜੀ ਸੇ ਪੀ ਛੇ ਥੰ ਵੀ ਬੁੰ ਠੇ। ਇ ਨ ਕੇ ਸਾ ਹ ਬ
 ਯਾ ਵੇ ਗੁ ਰੂ ਗੋ ਬਿ ਵ ਸਿ ਘ ਜੀ ਮ ਹ ਠ ਯ ਜੁ ਏ ਉ ਨ ਕਾ ਬਿ ਤਾ ਤੁ
 ਰ ਬ ਲਿ ਖਾ ਗ ਯਾ ਹੀ ॥ ੯

॥ ਗੁਰੂ ਗੋ ਬਿ ਵ ਸਿ ਘ ਜੀ ਕੇ ਸਾ ਹ ਬ ਯਾ ਵੇ ਯੇ ਕੇ ਜ ਨ ਮ ਥ ਨ ਠੇ ॥
 ੧੭੪੩ ਸੰ ਬ ਤ ਮੇ ਮ ਘ ਸੁ ਚੀ ਰੋ ਥ ਕੋ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬ ਡੇ ਸਾ ਹ ਬ

ਗੁਰੂਤੀਰਥ ॥

੧੮੮

ਯਦੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੁੰਗਣੀ ਕੇ ਜੰਗ ਪੀਛੇ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ
ਸੇ ਮਾਨੰਦ ਪੁਰ ਜਨਮੇ

੧੭੪੭ ਮੇ ਨਦੋਣ ਕੇ ਜੰਗ ਪੀਛੇ ਚੇਤ ਸੁਰੀ ਸਪਤਮੀ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਤੇ ਜੀ ਸੇ ਮਾਨੰਦ ਪੁਰ ਮੇ ਹੀ ਜੇ ਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜਨਮੇ

੧੭੫੩ ਮੇ ਮਘ ਪ੍ਰਦਿ ਸੇ ਛੁਠੇ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਜੀ ਸੇ ਹੁਸੈ ਨ ਖਾਂ ਕੇ ਜੰ
ਗ ਪੀਛੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਏ

੧੭੫੫ ਮੇ ਫਾਗਨ ਵਰੀ ਸਪਤਮੀ ਕੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਸਭ ਜੰਗ ਹੋਏ
ਪੀਛੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਜੀ ਸੇ ਛੁਠੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮੇ

੧ ਮਾਨੰਦ ਪੁਰ १ - ਮੰਜੀ ਸਾਹਬ ੨ - ਸੋਢੀ ੩ - ਕੇਸਗੜ ਸੇ
ਦਸਕਦ ਮਸ਼ਹੂਰ ਯਾਦੇ ਯੋਕੀ ਮੰਜੀ ਹੋ ਈ ਹਾਂ ਚਾਰੇ ਪੜਤੇ ਬੇ ੪

੨ ਬਡੀ ਬਸੀ ਕਸਬਾ ਹੋ ਮਾਰ ਪੁਰ ਸੇ ਛੀ ਕੇ ਸ ਅਗਨਿ ਕੋਣ ਮੇ
੧ - ੦ ੨ - ੦ ੩ - ਸੰਬਤ ੧੭੫੭ ਮੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂਬਰ ਸਕੀ ਉ

ਮਰਮੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਮ ਮਾਨ ਈ ਹਾਂ ਸੇ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਲੜਕੀ ਕਾ ਸਤ ਭੰਗ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਪਠਾਣ ਕੋ ਪ
ਕੜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਲੇ ਆਏ ॥ ੪

੩ ਚਮਕੌਰ १ - ਸਾਹਬ ਯਾਦੋ ਕਾ ਵਰ ਬਾਰ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ -
ਸੰਬਤ ੧੭ ੬ ੨ ਮੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉੱਨੀ ਬਰਸ ਏਕ ਮਹੀਨੇ

ਸਤਾਰਾ ਦਿਨ ਕੀ ਉਮਰ ਮੇ ਜੇ ਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਪੰਦ੍ਰਾਂਬਰ ਖਸਤ ਮ
ਹੀਨੇ ਛੁੱਬੀ ਦਿਨ ਕੀ ਅਫਸਾ ਮੇ ਮੱਘ ਪ੍ਰਦਿ ਸੇ ਸਤਾਰਾਂ ਵੀਰ ਵ
ਰ ਕੇ ਵੇ ਘੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਚਮਕੌਰ ਕੇ ਯੁੱਧ ਮੇ ਸਮਾਏ ਗਏ ਨਦੋਣੇ
ਕਾਏ ਕਹੀਏ ॥ ੪

੪ ਸਿਰੰਦ ਸਾਹ १ - ਫਤੇਗੜ ਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਸੰਬਤ

੧੭੬੨ ਮੇ ਨੈ ਬਰਸਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਜੁ ਬਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਤ
 ਬਰਸਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੂ ਬੇ ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਨੇ ਕ
 ਤਲਕ ਰਵਾਯ ਪੋਹ ਪ੍ਰਦਿ ਸੇ ਤੀ ਨਕੇ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਸਵਾਪਹ
 ਰਦਿ ਨਚੜੇ ਕਿਲੇ ਕੀ ਨੀ ਵ ਮੋ ਚਿਨਾ ਏ ਾਉ ਸੀ ਜਗਾ ਗੁਰੂ ਦੂਰ
 ਫਤੇ ਗੁਰੂ ਬਨਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਮੇ ਹੀ ਬੀ ਦੇ ਕੇ ਹਾ ਬ ਜੇ ਯ
 ਹ ਸਹ ਰਾ ਮੇ ਸਾਉ ਜੜਾ ਜੋ ਪੁਲ ਯ ਪ੍ਰਯੰ ਤ ਵੈ ਸਾ ਨ ਹੀ ਬੁ ਨੇ ਗਾ
 ਾ ਅਠ ਅੰਗ ਰੇ ਸੋ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕ ਮ ਮੇ ਸਾ ਪੁ ਰਾ ਕੀ ਅ
 ਸਤ ਲੁ ਜ ਛੇ ਤ ਮੁ ਲ ਤਾ ਨ ਤ ਕ ਰੇ ਲ ਮੇ ਏ ਸ ਕੀ ਈ ਟ ਪ ਹ ਰ ਈ ੪

੫ ੦੧ - ਜੋਤੀ ਸੂਰੂ ਪ ੨ - ਸਿੰਖ ੩ - ਜਹਾਂ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ
 ਜੀ ਕਾ ਅਰ ਇ ਨ ਸਾ ਹ ਬ ਯਾ ਦੇ ਮੇ ਕਾ ਸੀ ਸ ਕਾ ਰ ਕੀ ਅ ਾ ਉ ਸ
 ਮ ਕਾ ਨ ਮੇ ਗੁ ਰੂ ਵ ਰਾ ਜੋ ਤੀ ਸੂ ਰੂ ਪ ਹੇ ੪

ਮਹਾਂ ਸੂਰ ਬੀ ਰ ਹ ਠੀ ਪੁ ਤਾ ਪੀ ਇ ਨ ਚਾ ਰ ਸਾ ਹ ਬ ਯਾ ਦੇ ਮੇ
 ਅ ਰ ਪ ਚ ਦੇ ਪੁ ਤ ਖ ਲ ਸੇ ਬਿ ਨਾ ਬ ਛੇ ਭੀ ਰੂ ਹ ਠ ਪੁ ਤਾ ਪੀ ਨ
 ਚਾ ਰ ਮੇ ਰ ਭੀ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਾ ਹ ਬ ਯਾ ਦੇ ਪ੍ਰ ਸਿੰ ਪ ਹੇ ਜਿ ਨ ਮੇ ਏ
 ਕ ਅ ਸੀ ਤ ਸਿੰ ਘ ਜੋ ਸੰ ਬ ਤ ੧੭੬੪ ਮੇ ਮਾ ਤਾ ਸੁੰ ਵ ਰੀ ਜੀ ਨੇ
 ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹ ਵਾ ਵ ਤੇ ਭੀ ਹ ਠ ਸੇ ਸੁ ਨਿ ਅ ਠੇ ਕ ਲ ਰੂ ਕਾ ਅ ਪ
 ਨੇ ਬੇ ਟੇ ਸੇ ਸਾ ਦੇ ਖ ਬੇ ਟਾ ਕ ਰ ਪ ਲ ਾ ਵ ਸ ਰਾ ਜੋ ਰ ਵ ਰ ਸਿੰ ਘ
 ਤ ਖ ਠ ਕ ਲ ਰੂ ਕਾ - ਤੀ ਸ ਰ ਚ ਰ ਨ ਦਾ ਸ - ਰੋ ਥਾ ਪੰ ਜ
 ਬ ਸਿੰ ਘ ਵੇ ਨੇ ਕੀ ਜਾ ਤਿ ਗੇ ਤ ਕਾ ਪ ਤਾ ਨ ਹੀ - ਜ ਬ ਅ ਜੀ
 ਤ ਸਿੰ ਘ ਯੁ ਵ ਨ ਹੁ ਅ ਾ ਅ ਬ ਚ ਲ ਨ ਗ ਰ ਸਾ ਹ ਬ ਸੇ ਜੋ ਸ
 ਸੂ ਪੁ ਜ ਨੇ ਹੇ ਤ ਵੇ ਕ ਰ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾ ਹ ਬ ਦੇ ਵੀ ਜੀ ਕੇ ਦਿੰ ਲੀ ਭੇ
 ਜ ਾ ਾਉ ਨ ਕੇ ਅ ਪ ਨੇ ਅੰ ਗ ਸ ਜਾ ਵ ਨੇ ਲ ਗ ਾ ਮਾ ਤਾ ਸੁੰ ਵ ਰੀ

੧੯੦

ਜੀਨੇਰੋਕਾ ਕਟਾਰਲੇਕਰਮਾਰਨੇਕੋਤਿਆਰਹੁਆਯਾਉਸਦਿ
 ਨਸੇਮਾਤਾਸੁੰਦਰੀਜੀ ਪਹਲੇਮਕਾਨਮੇਉਸਕੋਛੋਤੁਬਿਦਾਦਾ
 ਲਿਖਸਾਹਬਦੇਦੀਜੀਸਹਿਤਆਪਬੰਗਲੇਸਾਹਬਜਰਹੀ
 ਆਮਜੀਤਸਿੰਘਪਾਸਪਾਂਚਸੈਅਸਦਾਰਹਤੇਥੇ ਏਕਦਿਨਬ
 ਡੀਅਸਜਿਦਕੇਸਮੀਪੁਜਾਤੇਪੈਨਿਵਾਜਮੇਬੁਕਤੇਮੁਸਲਮਨੋ
 ਕੋਦੇਖਇਸਕੇਨਕੀਬਨੇਅਦਾਜਦਈ ਦੇਖੀਏਯੇਕੈਸੀਕਸ
 ਰਤੁਕਰਤੇਹੀਮੁਲਾਨੇਲੋਗੋਨੇਹਾਸੀਕੀਬਾਤਸੁਨ ਪਾਤਸਾਹ
 ਪਾਸਫਰਿਆਵਕਰੀਹਮਕੋਹਾਸੀਕਰੀਹੈ ਇਸਲੀਏਅਜੀ
 ਤਸਿੰਘਦਿੱਲੀਸੇਨਿਕਾਲਾਜਾਏਹਰਨਚਾਹੇਸਿੰਘਦੇਸਛੇ
 ਡੇਕੇਸਉਤਰਾਏਪਾਤਸਾਹਨੇਚੋਬਦਾਰਛੇਜਾਇਸਨੇਹੁਕ
 ਮਸੁਨ ਕੇਸਉਤਰਾਯ ਥਾਲੀਮੇਠੰਖ ਪਾਤਸਾਹਕੇਪਾਸਛੇਜਦੀ
 ਏਪੀਛੇਇਸਕੀਅਸਟਾਰੀਸਮੇ ਏਕਬੇਨਦਾਫਕੀਰਸਦਾ
 ਕਰਤਾਥਾਪਹਲੇਕੁਛਾਦਿਨਉਸਕੋਰੁਪਯਾਪੈਸਾਦਿਦਤਾਰ
 ਹਾਏਕਦਿਨਨਾਦੀਏ ਉਸਨੇਗਾਲਨਿਕਾਲੀਆਮਜੀਤਸਿੰ
 ਘਨੇਉਸਕੋਕੂਏਮੇਡੁਲਦਾਇਆਕੁਛਾਦਿਨਮੇ ਖਬਰਪਾ
 ਇਬੇਨਦਾਓਨੇਪਾਤਸਾਹਪਾਸਫਰਿਆਵਕਰੀਭਬਪਥੜ
 ਨੇਹੇਤੁਰਕੋਕੀਫੋਜਚੜੀਥੈਰੂਚਿਰਜੰਗਕਰਅਜੀਤਸਿੰ
 ਘਏਕਬਾਹਮਣਕੇਪਰਮੇਛੋਪਾਉਸਨੇਪਕੜਾਯਾਫ
 ਰਕੁਖਸਿਅਰਨੇ ਸੰਬਤ ੧੭੭੫ ਮੇਫਾਗਨਕੇਬਾਈਸਦੇਪ
 ਦਿਸ੍ਰੇਅਜੀਤਸਿੰਘਕੋਗਾਬੀਕੇਪਾਂਉਸੇਮਸਲਦਾਇਆ
 ੧ ਦਿੱਲੀ ੧ - ਦੇਹਰਾਅਜੀਤਸਿੰਘਕਾ ੨ - ਸਿੰਘਅਸੀਤੀ
 ਏ ੩ - ਯਹਦੇਹਰਾਅਜਮੇਰੀਵਰਦੰਜੇਸਹਰਸੇਦੋਕੋਸ

ਉੱਤਰਪਾਸੇ ਸਬਜ ਮੰਡੀ ਕੋ ਪਾਸ ਹੋ ਆਮ ਜੀਤੀ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਤਦੁਰ
ਕੋਈ ਹਾਂ ਜਾਤੀ ਹੋ ॥੪

॥ ਅਮ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਇਸ ਤਰੀਖ ਮਰ ਬੇਟਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦ
ਰੀ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ॥ ਅਠਾਇ ਨ ਕੋਲੇ ਕਰਤੁ ਰਤ ਪੁਰਚਲੀ ਗ
ਈ ਕੁਛੁ ਦਿਨ ਭਰਤੁ ਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਪੀਛੇ ਮਥਰਾ ਮੇ ਜਾਇ
ਰਹੀ ਜਬ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸੰਬਤ ਅਠਾਹਾਂ ਸੈ ਏ ਕ ਕੇ ਸਮੀਪ ਪੰਦ੍ਰਾਂ
ਸੋਲਾਂ ਬਰ ਸਕਾ ਹੋ ਗਯ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦੇ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਨਾਮ ਨਿਕਾਲ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ਲਗਾ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ
ਉਸ ਕੋ ਮਥਰਾ ਛੇਤੂ ਆਪ ਵਿੱਲੀ ਕੇ ਮਕਾਨ ਮੇ ਚਲੀ ਆਈ ॥
॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਾਦਰ ਸਾਹ ਕੀ ਫਿੰ ਜ ਜਾਨੇ ਸਮੇ ਮਥਰਾ ਸੈ ਨਿਕ
ਸ ਬੁਰਹਾਂ ਨ ਪੁਰ ਮੇ ਜਾਇ ਰਹਾ ॥ ਉਹਾ ਹੀ ਸਮਾਯਾ ॥ ਬੁਰਹਾਂ
ਨ ਪੁਰ ਸਿੰਘੀ ਪੁਰ ਮਹੱਲੇ ਮੇ ਇਸ ਕਾ ਇਸ ਕੀ ਮਾਤਾ ਕਾ ਇਸ
ਕੀ ਦੇ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀ ਯੋ ਕੇ ਦੇ ਹਨੇ १ —

॥ ਜੋ ਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰੂ ਪਦ ਲੇਤ ਖਾਣ ਕੇ ਲੜਕੇ ਕੋ ਦੇ
ਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਜੋ ਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਰੱਖਾ ॥ ਸੋ ਤਖਾਣੁ ਸਿਖ ਨੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਚੜਾ ਯਾ ਥਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾਲਾ ॥ ਬਡਾ ਹੁਆ ਅਨੰ
ਦ ਪੁਰ ਕੇ ਅੰਤ ਕੇ ਜੰਗ ਮੇ ਬਹੁਤ ਜਖਮ ਖਾਯ ਭਾਗ ਕੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਬਨ ਹੁੰਕਾ ਪੀ ਨੇ ਲਗਾ ॥ ਜਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ ਗਰੇ ਓਰ ਗਏ ਮਥ
ਰਾ ਮੇ ਬੈਰਾਗੀ ਓਕੀ ਜਮਾਤੁ ਮੇ ਹੁੰਕਾ ਪੀ ਤੇ ਕੇ ਦੇ ਖਬਰ ਨ ਕੀ ਆ
॥ ਭੂ ਤੇ ਕੇ ਸਰਦਾਰ ਤੋਂ ਨ ਮਿਦਕਾਂ ਮਕੀ ਮਾ ॥ ਇਸ ਲੀ ਏ ਪਾਂ ਦ ਸੈ
ਬਰ ਸਤੁ ਤਬ ਨ ਅੰ ਰ ਤੇ ਮੇ ਫਿਰੇ ਗਾ ॥ ਸੇ ਮਰ ਕੇ ਭੁਤ ਹੁਆ ॥ ਰੇ
ਪੜਕੇ ਸਮੀਪ ਸੁੰਘ ਇਸ ਤਰੀ ਓ ਮੇ ਮਾਤਾ ਨੇ ਲੋ ਗ ਉਨ ਸੇ ਮੇ ਗੀ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੧੯੨

ਅੱਖਕਮੁੰਦੁਖੀ ਮੇਰਕਾਨਕਮੁੰਦੁਖਾ ਅਮੇਸੀਪੁਛਮਾਲੇਤੇਹੈਂਇ
ਸ੍ਰੀਆਉਨਕੇ ਤੈਨੇਗੁਰੂਕਾਕੜਾਹਨਾਵੀਆ ਤੈਨੇਦੇਵੀਕਾਬਕ
ਰਾਨਾਦੀਆ ਅਮੇਸੇਦੁੱਖਹੋਨੇਕੇ ਨਿਮਿੱਤ ਬਤਾਯਦੇਤੀਹੈਂ। ਮਕ
ਨਇਸਕੇਪ੍ਰਸਿੱਧਚਾਰਹੈਂ ਦੋਰੋਪੜਮੇ ਏਕਖਿਦਰਾਵਾਦਮੇ ਏ
ਕਡੁਡਹੇੜੀਮੇਖੰਨੇਕੇਪਾਸ

੧ ਰੋਪੜ ੧ - ਮੰਜੀਜੋਰਾਵਰਸਿੰਘਕੀ ੨ - ੦੩ - ਸਹ
ਸੋਏਕਮੀਲਉੱਤਰਪਾਸੇ ਸਦਾਵਰਤਕੇਮਕਾਨਪਾਸ ਯਯਥ
ਨਹੈਂ ਝੰਡਾਖੜਾਹੈਂ ੪

੨ ੦੧ - ਮੰਜੀ ਦੁਜੀ ੨ - ੦੩ - ਯਹਬਾਨਸਹਰਬੀਚ ਖੇੜੇ
ਮਹੱਲੇਮੇਹੈਂ ਇਨਦੈਨੇਮਕਾਨੋਕੀਆਨਤਾ ਰਾਜਾਭੂਪਸਿੰਘਕੇ
ਵਖਤਮੇਹੋਤੀਥੀ ਅਬਕਮਹੈਂ। ਇਸਮਕਾਨਮੇ ਏਕਮਾਈਸ
ਧਣੀਮੇਜੋਰਾਵਰਸਿੰਘਆਭਾਥਾ। ਵਹਸਿਰਹਲਾਇਪੁਛਮ
ਦੇਤੀਥੀ ੪

ਬਾਹਰਲਾਮਕਾਨਅਸਲਮੇਗੁਰੂਜੀਕਾਹੈਂ ਸਿੱਖੋਕੋਮਾਨਣਾ
ਚਾਹੀਯੈਂ। ਸੋਵਸਮਗੁਰੂਜੀਕੇਬਦੰਜਾਲੀਬਮੇਲਿਖਾਗਯਾਹੈਂ
੩ ਖਿਦਰਾਵਾਦਮੇਭੀਜੋਰਾਵਰਸਿੰਘਵਾਲਾਮਕਾਨਅਸਲਮੇ
ਦਸਮਗੁਰੂਜੀਕਾਹੈਂ ਸੋਪੀਛੇਬਤੀਲੀਬਮੇਲਿਖਾਗਯਾਹੈਂ। ਬ
ਹੁਤਲੋਗਾਇਸਕੋਜੁਝਾਰਸਿੰਘਹੀਬੋਲਦੇਤੇਹੈਂ। ਕੋਈਅਨ
ਜਾਣਬਾਬਾਫਤੇਸਿੰਘਭੀਕਹਦੇਤੇਹੈਂ।

੪ ਡੁਡਹੇੜੀ ਗਾਮ ੧ - ਮੰਜੀਜੋਰਾਵਰਸਿੰਘ ੨ - ਸਿੱਖ
੩ - ਸਿਰਹਲਾਇਪੁਛਮਾਦੀਆਕਰਤਾਹੈਂ ੪
ਚਰਨਦਾਸਭਦੋੜਮੇਰਹੈਂ ਇਹਨੇਸਿੰਘਨਾਮਨਹੀਕਹਾਯਾ

॥ਯਹੀਕਾਯਰਪਨਾਕੀਆਯਐਰਬਾਤੇਮੇਯੇਪਿਛਲੇਦੋਨੋਸੇਅੰਛੇਥੇ॥੧॥
 ਦਾਭੁਜਨਮੇਰਹਤੇਥੇ॥ਕੁਦੋੜਦਾਲੇਇਨਕੇਮਕਾਨਅਸਲਮੇਗੁਰੂ
 ਜੀਕੇਹੈ॥ਗੁਰੂਜੀਦੀਨੇਰਹਤੇਓਹਾਆਏ॥੩॥ਪੰਜਾਬਸਿੰਘਪ
 ਕਦੇਵਾਲੀਯਦਨੋਕੀਇਸਤੀਯੋਦਤਏਕਾਮਾਂਖੁਹੀਨਿਗੀਰਖਤੇ
 ਥੇਅੰਰਸਭੁਸਰੀਰਬਸਤੁਸੇਦੁਕਾਰਖਤੇਥੇ॥ਸਥਾਨਇਨਕਾਹ
 ਦੁਜਾਏਨਗਰਸੇਸਾਤਕੋਸ ਨੰਬਰਕੋਦਮੇਤਾਜੋਗਾਮਮੇਹੈ॥ਸੋਜਨ
 ਪੜਤਾਹੈਯੇਦੋਨੋਬਿਚਾਰਦਾਨਸਿਖਥੇ॥ਉਪਦੇਸਕਰਨੇਵਾਲੇਗੁ
 ਰੂਮਹਾਰਾਜਸੀਕੋਪਿਤਾਮਨ ਪਿਪਲਾਦਰਿਖੀ ਕੇਚੇਲਮੋਦ
 ਤਪੜਕਹਾਤੇਰਹੈ॥ਅੰਰਜਾਤੀਗੋੜਾਦਿਕਾਬਿਤਾਂਤਯੇਕਾਹੈਕੋ
 ਨਹੀਬਤਾਤੇਥੇ॥੪॥

॥ਖਾਲਸੇਪੰੜਕਾਜਨਮਸਥਾਨਪਦਵਾ ਵਾਸੀਅਨੰਦਪੁਰ ਸੋਈ
 ਸਦਾਸਭੁਕੋਅਖਿਤਛਕਾਫਨਸਮੇਸੁਨਾਯਾਤਾਹੈ॥੧॥੯॥

॥ਇਤਿਸ਼ੀਮਤਗੁਰੂਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇ ਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮ
 ਰਚਿਤੇ ਸ਼ੀਗੁਰੂਪੰੜਕਾਜਨਮਥਾਨਾਦਿ
 ਰਚਨਾਸਮਾਪਤਾ॥

॥੧੧॥

॥੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸ਼ੀਮਤਮਹਲੋਕੇਜਨਮਥਾਨਾਦਿ॥

॥ਪਹਲੀਪਾਤਸਾਹੀਕੇਮਹਲਸੁਲਖਣੀਜੀਕਾਜਨਮਮੁ
 ਲੇਚੋਣੇ ਮਾਤਾਚੰਦੋਕੇਘਰਸਹਰਦਵਾਲੇਮੋਹਾਮਾਤੁਹੀ॥੧੫੪੪
 ਮੇਜੇਠਪੁਦਿਸਦੇਚੋਈਕੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੇਬਿਦਾਹਭਯਾ॥

ਗੁਰੂ ਬੀਰਬਖਸ਼

੧੯੪

ਕਹੀ ਸੁਆਹ ਪੰਖੇ ਕੇ ਗੁਆਮੇ ਲਿਖਾਹੈ ॥ ਸੋ ਇਸ ਲੀਏ ਲਿਖਾਹੈ ॥
 ਲਾਜੀ ਪੰਖੇ ਕੇ ਗੁਆਮੇ ਪਟਵਾ ਰੀਥੇ ॥ ਓਹ ਭੀ ਇਨਕਾ ਘਜਬ ਨ
 ਬਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਪੰਖੇ ਕੇ ਗੁਆਲਿਖਾਹੈ ॥ ਗੋਤ ਚੇ ਨਾਥਾ ਇਸ ਲੀਏ ਇ
 ਨਕੀ ਬੇ ਟੀ ਕੋ ਚੋ ਟੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਚਲਾ ਨਾ ਸੁਲਖ ਟੀ ਜੀਕਾ ਸੰ
 ਬਤ ਮੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਹੂਆ ॥

੨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਮਹਲ ਖੀ ਵੀ ਜੀਕਾ ਜਨਮ ਖਰੂਰਤ
 ਹਾਹੀ ਸੰਬਤ ੧੫੭੬ ਮੇ ਸੋਲਾਂ ਪੁਟਿ ਸੇ ਮਾਘ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਸੇ ਸਾਦੀ ਹੁਈ ॥ ਅਰ ਖਰੂਰ ਮੇ ਹੀ ਸੰਬਤ ੧੬੩੯ ਕੋ ਖੀ
 ਵੀ ਜੀਕਾ ਚਲਾ ਨਾ ਹੁਆ ॥ १

੩ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਕੇ ਮਹਲ ਗੰਮੇ ਜੀਕਾ ਜਨਮ ਬਾਨ ਮਾਤਾ ਪਿ
 ਤਾ ਗੋਤ ਕਹੀ ਲਿਖੇ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਸੰਬਤ ੧੫੮੯ ਮੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰ
 ਦਾ ਸਜੀ ਸੇ ਗੰਮੇ ਜੀਕਾ ਬਿਟਾਹ ਹੁਆ ॥ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਮੇ ਇ
 ਨਕਾ ਚਲਾ ਨਾ ਹੁਆ ॥

੪ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸਜੀ ਕੇ ਮਹਲ ਭੁਾ ਨੀ ਜੀਕਾ ਜਨਮ ਸੰਬਤ ੧੫
 ੯੧ ਮੇ ਬਾਸਰ ਕੇ ਗੁਆ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾ ਸਜੀ ਕੇ ਘਰ ਮਾਤੁਰ
 ਮੇ ਸੋ ਰਯਾ ਸੰਬਤ ੧੫੯੯ ਮੇ ਗੁਰੂ ਗੰਮੇ ਦਾ ਸਜੀ ਸੇ ਬਿਟਾਹ
 ਹੁਆ ॥ ਸੰਬਤ ੧੬੫੫ ਮੇ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਭੁਾ ਨੀ ਜੀਕਾ ਚਲਾ
 ਹੁਆ ॥ ਏਸ ਅਪਰੀ ਬੇ ਟੀ ਪੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕਿਰ
 ਪਾਰ ਖਤੇ ਥੇ ॥ ਇਸ ਲੀਏ ਇਸੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਠ ਖਨਾ ਸੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ
 ਸਜੀ ਸੇ ਅਗੇ ਸੋ ਢੀ ਬੀ ਸਮੇ ਗੰਦੀ ਰਹੀ ॥

੫ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਮਹਲ ਗੰਗਾ ਜੀਕਾ ਜਨਮ ਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਚੰਦ ਧਨ ਵੰਡੀ ਕੇ ਘਰ ਮਓ ਗੁਆ ਮੇ ਹੁਆ ਤਹਾਹੀ ਸੰਬਤ

ਗੁਰੂਮਹਲ

੧੫੨੨ ਮੇ ਬਿਵਾਹ ਹੁਆ ਪੁਲੋਕਰੀ ਗਾਮਾਤਕਾ ਸੰਬਤ ੧੬੭੮
 ਮੇ ਬਕਾਲੇ ਕਾਮ ਦੇ ਹਰਾ ਪੁਲੋਕ ਹੋ ਨੇ ਕੇ ਸਥਾਨ ਬਨਾ ਹੈ। ਦੇ ਹਮ
 ਤਾ ਕੀ ਆਥਾ ਸੇ ਬਾਸਾ ਮੇ ਪੁਵਾ ਹੀ ਗਈ। ਕਹੀ ਕਹੀ ਗੁਰੂ
 ਸੀਕਾ ਬਿਵਾਹ ਸੰਬਤ ੧੫੨੨ ਮੇ ਮਰੂ ਏ ਗਾਮ ਮੇ ਰਾਮ ਦੇ ਟੀਜੀ
 ਸੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਅਰ ਰੀ ਗਾ ਸੀਕਾ ਬਿਵਾਹ ਭੀ ਥ ਜੀ ਕੀ ਬੀੜ ਸਮੇ
 ਮਉ ਮੇ ਲਿਖਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੋ ਨੇ ਸੀ ਮ ਮ ਕ ਨ ਹੀ। ਬਿਵਾਹ ਬੀੜ ਸਮੇ
 ਨ ਹੀ ਹੁਆ। ਮਰੂ ਏ ਗਾ ਮ ਕਾ ਕਹੀ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀ। ਕਾ ਹੀ ਸੇ ਭੁ
 ਲ ਕੇ ਮਉ ਕੇ ਸਥਾਨ ਹੀ ਮਰੂ ਆ ਲਿਖਾ ਗਾ ਯਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਦੇ ਟੀਜੀ
 ਮਰੀ ਗਾ ਦੇ ਟੀਕਾ ਹੀ ਸ ਮ ਝੋ ॥

੬ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਮਹਲ ਦਾ ਮੇ ਦਰੀਜੀ ਕਾ ਜਨ
 ਮਨਾ ਰਾ ਯ ਠ ਦਾ ਜ ਸੂਹ ਡੀ ਵ ਯਾ ਕੋ ਰ ਕੇ ਪ ਰ ਡੁੰ ਲੇ ਗਾ ਮ ਮੇ ਹੁ
 ਅਗਾ ਤ ਹਾ ਹੀ ਸੰਬਤ ੧੬੬੧ ਮੇ ਬਿਵਾਹ ਹੁਆ। ਚ ਲ ਠ ਦਾ
 ਮੇ ਦਰੀਜੀ ਕਾ ਸੰਬਤ ੧੬੮੮ ਕੇ ਮਾਲ ਟੇ ਦੇ ਸ ਡੁੰ ਰੇ ਲੀ ਗਾ ਮ
 ਮੇ ਹੁਆ। ਡੁੰ ਰੇ ਲੀ ਮੇ ਹੀ ਇ ਨ ਕਾ ਦੇ ਹਰਾ। ਅਰ ਬਾ ਬੇ ਗੁ ਰ ਰਿੰ
 ਤਾ ਸੀ ਕਾ ਜਨ ਮ ਥਾ ਨ ਬ ਨਾ ਹੈ ॥
 ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਦੂ ਸਰੇ ਮਹਲ ਨਾ ਨ ਕੀ ਜੀ ਕਾ ਜਨ
 ਮਹਰੀ ਚੰ ਦ ਲੀ ਬ ਹ ਰ ਦੇ ਟੀ ਮਾ ਤਾ ਕੇ ਪ ਰ ਅ ਮਿ ਤ ਸ ਰ ਹੁ ਯ
 ਾ ਤ ਹਾ ਹੀ ਸੰਬਤ ੧੬੭੦ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ ਥ ਸਾ ਦੀ ਹੁ ਟੀ ਯ ਰ ਲ
 ਠਾ ਸੰਬਤ ੧੭੩੫ ਕੇ ਸ ਮ ਪ ਕੀ ਰ ਤ ਪੁ ਰ ਮੇ ਦੇ ਹਰਾ ਪ ਤਾਲ
 ਪੁ ਰੀ ੨
 ਤੀ ਸ ਰੇ ਮ ਹਿ ਲ ਮ ਹਾ ਦੇ ਟੀ ਜੀ ਕਾ ਜਨ ਮ ਵ ਯਾ ਰਾ ਮ ਮ ਰ ਟਾ
 ਹੇ ਮ ਤ ਭੁ ਗ ਠ ਕੇ ਪ ਰ ਮੀ ਡੁ ਆ ਲੀ ਗਾ ਮ ਭੁ ਯਾ ਾ ਤ ਹਾ ਹੀ

੧੯੬

ਸੰਬਤ ੧੬੭੨ ਮੇਂ ਈਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਬਿਵਾਹ ਹੁਆ ਮਰਦਾ ਹੇ ਖੰਡੀ ਕੀ
ਬੈਣੀ ਹੋ ਨੇ ਸੇ ਇਸ ਕੋ ਮਾਤਾ ਮਰਦਾ ਹੀ ਬੋਲਤੀ ਹੈਂ। ਚਲਾਨ ਇਸ ਕਾ ਸੀ.
੧੬੬੩ ਮੇਂ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਹੁਆ। ਦੇਹ ਰਾ ਪਾਤਾਲ ਪੁਗੀ। ੩॥
ਚੌਥੇ ਮਹਲ ਕੋ ਲਾ ਕਾ ਜਨਮ ਲਹੋਰ ਮੇਂ ਹੁਆ। ਤੁਹਾਂ ਹੀ ਸੰਬਤ
੧੬੭੮ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਰਨ ਆਈ। ਸੰਬਤ ੧੬੭੯ ਮੇਂ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰ ਮੇਂ ਸਮਾਈ। ਸਮਾਧ ਇਸ ਕੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੇਂ ਹੈਂ। ੪

੭

ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਯ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਸਭ ਮਹਲੋ ਕਾ ਜਨਮ ਦਯਾਰਾ ਮ
ਸਿਲੀ ਕੀ ਅਨੰਤੀ ਜ਼ਾਲਾ ਗੋਰਾਂ ਤੀਨ ਇਸ ਤੀ ਯੋ ਸੇ ਗੀ ਗਾ ਤੀ ਰੇ ਮ
ਨੁਪ ਸਹਰ ਮੇਂ ਹੁਆ। ਸਪਸ਼ ਅੇ ਸੇ ਹੈਂ। ਅਨੰਤੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਕੋਰ ਤੋ ਖੀ ਹੋ
ਕੰਨਯਾ। ਜ਼ਾਲਾ ਕੀ ਚੌਥ ਕੋਰ ਲਾਡਿ ਕੀ ਦੋ ਕੰਨਯਾ। ਗੋਰਾਂ ਕੀ ਪੰਮ ਕੋਰ
ਰਾਮ ਕੋਰ ਅਣੇ ਖੀ ਤੀਨ ਕੰਨਯਾ। ਕੋਟ ਕਲਜਾਣੀ ਦਾ ਸੀ ਥੀ। ਬਿਵਾ
ਹ ਉਨ ਕੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਰਹ ਤੇ ਕੀ ਈ। ੧੬੮੫ ਮੇਂ ਪਹਲਾ ਬਿ
ਵਾਹ ਹਾਰਿ ਰਾਯ ਜੀ ਸੇ ਚੌਥ ਕੋਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਥ ਤੋ ਖੀ ਦਾ ਸੀ। ੧੬੮੪
ਮੇਂ ਦੂਸਰਾ ਬਿਵਾਹ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਥ ਕੋਟ ਕਲਜਾਣੀ ਦਾ ਸੀ।
੧੬੮੭ ਮੇਂ ਤੀਸਰਾ ਬਿਵਾਹ ਪੰਮ ਕੋਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਥ ਅਣੇ ਖੀ ਦਾ ਸੀ।
੧੭੦੧ ਮੇਂ ਚੌਥਾ ਬਿਵਾਹ ਰਾਮ ਕੋਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਥ ਲਾਡਿ ਕੀ ਦਾ ਸੀ।
ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ਮੇਂ ਅੇ ਸਾ ਭੁਗਿਲਿ ਖਾ ਹੈ। ਅਨੁਪ ਸਹਰ ਕੇ ਦਯਾਰਾ
ਮਸਿਲੀ ਖੰਡੀ ਕੇ ਘਰ ਸਾਤ ਲੜਕੀਆਂ ਥੀ। ਆਠਵੀ ਕੋਟ ਕ
ਲਜਾਣੀ ਦਾ ਸੀ ਥੀ। ਉਸ ਨੇ ਚਾਰ ਦਹਲਣਾ ਚਾਰ ਸਵਾਣੀ
ਅੰਬ ਨਾਇ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਯ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੋ ਬਿਆਹ ਨੇ ਕਾ
ਸੰਕਲਪ ਕੀਆ। ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਬ ਜੀ ਅਨੁਪ
ਸਹਰ ਪਹੁਚ ਕਰ ਏਕ ਸਮੇਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੀ ਸੋਲਾਂ ਸਹਾਂ ਸੁ

ਵਤ ਪੈ ਤੇ ਕੋ ਬਿਯਾਹ ਲਿਖਾਈ ॥ ੮

੮ ॥ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਕਿਸਨ ਸਾਹ ਬੁਝੀ ਕਾ ਬੁਝਾ ਹਨ ਹੀ ਹੁਆ ॥ ਅਠ
ਬਰ ਸਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੋ ਹੀ ਸਮਾਏ ਥੀ ॥

੯ ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗਬ ਹਾ ਵ ਸਾਹ ਬੁਝੀ ਕੀ ਮਹਲ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਕਾ
ਜਨਮ ਜਲੰਧਰ ਜਿਲੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਤਹਾ ਹੀ १੬੮੬
ਮੰ ਅਸੂ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਕੋ ਬੁਝਾ ਹੁਆ ॥ ਸੰਬਤ ੧੬੬੨ ਮੰ ਪੋ
ਹ ਕੇ ਤੀ ਸਰ ਪਾਇ ਏ ਸਾਹ ਬੁਝਾ ਦਿਯੋ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਰੰ ਦ ਮੋ ਬੁਰਜ
ਮੇ ਸਮਾਈ ॥ ਦੇ ਹ ਰੇ ਕਾ ਨਾ ਮ ਜੋ ਤੀ ਸਰੁ ਪ ਹੀ ॥ ਇ ਸੀ ਮੇ ਸਾ ਹ ਬੁ
ਯਾ ਦੇ ਸ ਸ ਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥

੧੦ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਮਹਲ ॥

ਜੀ ਤੋ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਲਹੌਰ ਮੇ ਭੁਯਾ ॥ ਬਿਦਾਹ ਸੰਬਤ ੧੭੩੦
ਮੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਕੇ ਸਮੀਪ ਗੁਰੁ ਕੇ ਲਹੌਰ ਮੇ ਹੁਆ ॥ ਸੰਬਤ
੧੭੫੭ ਮੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਜੀ ਜੀ ਤੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਾ ਚ ਲਾ ਨਾ
ਹੁਆ ॥ ਦੇ ਹ ਰਾ ਇ ਨ ਕਾ ਪੀ ਛੇ ਵ ਸ ਮ ਗੁਰੁ ਕੇ ਚੁ ਠੰ ਸਾ
ਲੰ ਬ ਰ ਮੋ ਲਿ ਖ ਚੁ ਕੇ ਹੀ ॥ ੧ ॥

॥ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਲਹੌਰ ਕੁਮਰਾ ਵ ਗੋ ਤੀ ਸਿੱਖ ਕੀ ਬੇ
ਦੀ ॥ ਬਿਦਾਹ ਸੰਬਤ ੧੭੪੩ ਮੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਹੁਆ ॥ ਨਿੰਦਾ
ਸ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਕਾ ੧੭੬੪ ਸੇ ਲੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸੰਤੀ ਨ ਸੰਬਤ ਪ
ਯੀ ਤ ਦਿੱਲੀ ਮੇ ਰਹਾ ॥ ੨ ॥

॥ ਸਾਹ ਬੁਝੇ ਵੀ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਭੁਤਾ ਸ ਸ ਹ ਰ ਮੇ ॥ ਬਿਦਾਹ ਸੰ
੧੭੫੭ ਮੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਭੁਯਾ ॥ ਗੁਰੁ ਜੀ ਇ ਸ ਬਿਦਾ ਹ ਸੇ ਪ ਹ ਲੇ
ਬੁਝ ਰ ਯ ਥ ਪ ਨੇ ਕਾ ਨੇ ਮ ਕ ਰ ਚੁ ਕੇ ਥੀ ॥ ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਪੁੰ ਚ ਕੀ ਜ ਗ ਹ

ਗੁਰੂਤੀਰਥੰ

੬੯

ਇਸਕੀਰੀਦਮੇਸਮੰਗੁਖਾਲਜਾਪਾਯਾ। ਇਸਕੋਅਬਚਲਨ
 ਭਾਰਸਾਹਬਜਤੇਸਾਬਲੇਗਏ। ਸੰ०੧੭੬੫ ਮੇਲੁਬਬੰਦਾਇਸ
 ਦੇਸਤੇਜਾ ਉਸਸਮੇਗੁਰੇਨੇਅਪਨੇਦਰਸਨਕੀਜਗਹ ਗੁਰੂਹ
 ਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਦਾਲੇ ਦੇਤਲਦਾਰਾਂ ਦੇਕਟਾਰ ਏਕਜਮ
 ਧਰ ਏਕਖੰਡ ਯਹਛਹਸਸੁਦੇਕਰ ਸਾਹਬਦੇਟੀਜੀਕੋਭੀਇੰ
 ਲੀਸੁੰਦਰੀਜੀਕੇਪਾਸਭੇਜਾ। ਇਸਲੀਏਮਾਤਾਸਾਹਬਦੇ
 ਟੀਜੀਭੀਅਠਾਰਾਸੈਤੀਨਪ੍ਰਯੰਤਹਟੇਲੀਸਾਹਬਮੋਰਹੀ ੩
 ੧ ਵਿਲੀ ੧ - ਹਟੇਲੀਸਾਹਬ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ - ਪੁਰਾਨੀਵਿੱਲੀ
 ਕੀਸੜਕਪੈ ਸਹਰਸੇਬਾਹਰ ਅਗਨਕੋਣਮੇਥਾਂਹੈ ੪
 ੨ ੦੧ - ਵੇਹਰੇ ਸੁੰਦਰੀ ਸਾਹਬਦੇ ਟੀਜੀਕੇ ੨ - ਸਿੱਖ ੩ -
 ਅਠਾਰਾਸੈਚਾਰਮੇਇਨਦੇਨੇਕਕਾਲਹੁਆ। ਵੇਹਰੇਦੇਨੇਕੇ
 ਗੁਰੂਹਰਿਕਿਸੁਸਾਹਬਜੀਕੇਵੇਹਰੇਪਾਸਵਿੱਲੀਸੇਤੀਨਕੇ
 ਸਦੇਖਣ ਪੁਰਾਨੀਵਿੱਲੀਪਾਸਜਮਨਾਕਿਨਾਰੇਹੈ। ਸਸੜਕਮ
 ਤਾਸਾਹਬਦੇਟੀਜੀਦਾਲੇ ਵਿੱਲੀਮੇਅਬਏਕਰੇੜੇਸਿੱਖਕੇਪ
 ਤੇਹੈ। ੪ ॥ ੩ ॥
 ਇਨਮਹਲੇਕੇਮਾਤਾਪਿਤਾਗੋੜਭੀਖੰਡੀਯੋਕੀਬਡੀਛੋਟੀਕੁ
 ਲੀਕੇਜਾਨਨੇਲਿਏਲਿਖੇਹੈ। ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਕੇਸਾ
 ਥ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਕੀਸਿਗਾਈਸਮੇਜਹਾਂਗੀਰਕੇਦਿ
 ਵਾਨਚੰਦੂਸਾਹੀਕਾ ਉਚਨੀਚਪਨੇਕਾਹੀਬੁਗਾੜਾਹੁਆ। ਅ
 ਰਦਸੇਗੁਰੂਸਾਹਬ ਚਾਰਕੁਲਖੰਡੀਯੋਮੇਹੁਯੋ। ਸਾਕਸੰਬੰਧ
 ਡੀਇਨ ਵੇਦੀ ੧ ਭੋਹਣ ੨ ਭੁੱਲੇ ੩ ਸੋਢੀ ੪ ਓਕੇ। ਕੁਮਰਾ ੧
 ਠਿਖਰਾਉ ੨ ਸੁਹੜੀ ੩ ਸਿਲੀ ੪ ਮਰਦਾਹੇ ੫ ਬੋਜਲੇ ੬

ਪੁੰਜੇ ੭ ਚੋਣੇ ੮ ਲੰਬ ੯ ਸੇਖਰੀਆ ਵਿਕਲੋ ਕੇਖੰਡੀਯੋ ਸੇ
 ਲਿਖੇਹੈ ਸੋ ਜਨ ਨੇ ਚਾਹੀਏ ਕੋ ਨਥੋ ਇਸਲੀਏ ਬੋਝਾ ਸਾਖ
 ਨੁਪਯੋਗੀ ਪੁਕਰਣ ਭੀ ਲਿਖਤੋ ਹੈ ਪੰਡੀ ਜਾ ਤੋ ਮਸਲਮੇ
 ਰਾ ਵਰਣ ਛੰਡੀ ਹੈ ਜਬ ਸਹ ਸੁਬਾਹੁ ਨੇ ਪਰਸਰਾ ਮਜੀ ਕੇ ਪਿਤਾ
 ਜਮ ਵਗ ਨਿਰਿਖਿ ਕੇ ਪਾਣ ਲਿਏ ਉਸ ਸਮੇ ਪਰਸੁਰਾ ਮਨੇ ਨੇ
 ਮਕੀਆ ਮਿੰਬਾਹ ਮਣੇ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇ ਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਛੰਡੀ ਨਹੀ
 ਛੋਡੋਗਾ ਪੁਤਿੰਗ ਭਰਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਖੋਜ ਖੋਜ ਇਕੀ ਸਵਾਰ ਛੰ
 ਡੀ ਮਾਰੇ ਜਬ ਪੁਗਟ ਖੜੀ ਮਾਰ ਚੁਕ ਪੀਛੇ ਉਸਕੇ ਚਿੰਤਮੇ
 ਆਯਾ ਜੋ ਛੰਡਾ ਟੀਯੋ ਕੇ ਗਰਭ ਮੇਰਹੇ ਸੋ ਭੀ ਜਨ ਮਠੇ ਬੁਝੇ
 ਹੋ ਬੁਝ ਠੇ ਕੋ ਦੁਖੀ ਕਰੋਗੇ ਯਾਂ ਤੇ ਉਨ ਕਾ ਭੀ ਨਾ ਸਕੇਗੇ ਸੁਬ
 ਇਸ ਖੋਜ ਮੇਲਗਾ ਛੰਡਾ ਟੀ ਮਾਂ ਭਾਗ ਭਾਗ ਸਰਸੁ ਤੀ ਕਿਨ ਰੇ
 ਸਾਰ ਸੁ ਤਬਾ ਅਣੇ ਕੇ ਆਸੁ ਮੇ ਜਾਇ ਛਿ ਪੀਆ ਪਦ ਸਰ
 ਮਨੇ ਖਬਰ ਪਾਇ ਸਰਸੁ ਤੀ ਤੀਰ ਵਾਸੀ ਬਾ ਅਣੇ ਸੇ ਕਹਾ ਭੁ
 ਮਾਰੇ ਛੰਡਾ ਟੀ ਆਛਿ ਪੀਠੇ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੋ ਮੇ ਭੁ ਮਾਰੇ ਦੁ
 ਖਵਾਈ ਓਕਾ ਮੁਲ ਦੂਰ ਕਰੂੰ ਬਾ ਅਣੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ
 ਹਮਾਰੀ ਆਠੈ ਈ ਗਾ ਛੰਡਾ ਟੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰਸਰਾ ਮਨੇ
 ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੀ ਆਠੈ ਤਬਾ ਇਨ ਕੇ ਹਾਥ ਖੋਕ ਚੀ ਰੇ ਟੀ ਖਾਓ
 ਉਨ ਬਾ ਅਣੇ ਨੇ ਖੜਾ ਟੀ ਓਕੇ ਹਾਥ ਖੋਰੇ ਟੀ ਖਾਈ ਤੁਬ ਸੇ ਖੰ
 ਡੀ ਓਕੀ ਸਾਰ ਸੁ ਤੇ ਸਾ ਬਰੇ ਟੀ ਕੰ ਠੀ ਹੈ ਚਾਹੀਏ ਖੰਡੀਯੋ
 ਕੋ ਭੀ ਬਨੀਯੋ ਸੇ ਖਾਏ ਬਨੀਏ ਸੁਝੇ ਸੇ ਖਾਏ ਸਾ ਰੇ ਏ
 ਜਬ ਖੰਡੀਯੋ ਸਾ ਥ ਖਾਨੇ ਸੇ ਸਾਰ ਸੁ ਤੇ ਕਾ ਬੁਝਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ
 ਹੀ ਬਿਰਾਜਾ ਤਬ ਖੰਡੀਯੋ ਕੀ ਬਨੀਯੋ ਸਾ ਥ ਖਾਨੇ ਸੇ ਕੁਝੀਯੋ

੨੦੦

ਸੁਦੋਸਾਥਖਾਨੇਸੇਭੀਜਾਤੀਨਹੀਬਿਗੜੇਗੀ।ਉਲਟਾ ਪਰਸ
ਪਰਸਭੁਕਾਮੇਲਬਨਜਾਏਗਾ।ਜੇਕਰਸਾਥਖਾਏਇਨ
ਕੀਜਾਤੀਯੋਮੇਬਿਗੜਪੜਜਾਏਗਾ।ਤਬਸਾਰਸੁਤਭੀ
ਬਿਪਤਾਕਾਲਲਖਾਏਪੀਛੇਖੜੀਯੋਸਾਥਖਾਨਾਸਮਾਪਤ
ਕਰੇ।ਸਾਥਖਾਨੇਸੇਥਾਹਮਲਪਨਾਬਹੁਤਬਿਗੜਗਯਾਹੈ
।ਜਿਸਬਿਗੜਕੋਦੇਖ ਕਰਣਪਰਬੁਮੇ ਰਾਜਾਸੱਲਪਤਿ
ਕਰਣਨੇ ਚਾਲੀਸਦੇਅਧਯਾਯਮੇਉਪਾਲੰਭਦੀਏਹੈ।ਤੇਰੇ
ਦੇਸਮੇ ਬਾਅਲਖੜੀ ਖੜੀਬੰਸਯ ਬੰਸਯਸੁਦੁ ਸੁਦੁਬਾਹੀਕ
ਬਾਹੀਕਨਾਈ ਨਾਈਉਲਟਕਰਣੇਰਬਾਹਮਲਬਨਜਾ
ਤੇਹੈ।ਰਹੋਬਿਚਾਰਾਸਾਰਸੁਤਬਾਅਲੰਕੋਉਨਇਸੜੀਯੋ
ਕੇਹਾਥਸੇਭੋਜਨਕਰਤੇਦੇਖ ਪਰਸੁਰਾਮਛੋਡਕੇਰਲਾਗਯਾ
।ਪੀਛੇਸੇਉਨਕੇਲੜਕੇਹੁਏ।ਸੋਪਰਸੁਰਾਮਕੇਭਯਸੇ ਸਬੁਥਿ
ਤੀਛੋਡਬਦਜਕਾਕਾਰਕਰਤੇਰਹੈ।ਅਰਜਿਨਜਿਨਰਿਖੀ
ਯੋਨੇਅਪਣੇਪਾਸਰੱਖੇ।ਜੋਉਨਰਿਖੀਯੋਕੇਗੋੜਥੇ ਦੁਹੀਇਨ
ਕੇਹੁਏ।ਜੋਸੇ ਭੁੱਲਯੋਕਾਬੁਠਾ ਕੋਸਕਾਰਿਖੀਪਾਸਰਯਾ
।ਇਸਲੀਯੇਭੁੱਲਯੋਕਾ ਕੋਸਕ ਗੋੜਹੈ।ਫੇਦੀਯੋਕਾ
ਅਗੰਗਿਰਸਗੋੜਹੈ।ਸੋਦੀਤੇਹਣਦੇਨੋਕਾ ਕੋਸਲਯਗੋੜ
ਹੈ।ਕੁਛਦਿਨੇਮੇਕਾਮੋਸੇਨਾਮਪਾਏ ਜਿਨਹੁਨੇਭੰਡਾਰਕਾਕਾ
ਮਕੀਆਭੰਡਾਰੀਕਹਾਏ।ਸੁਇਨੇਕਾਕਾਮਕੀਆਸੋਨੀ
ਕਹਾਏ।ਫੇਦਪੜਾਫੇਦੀਕਹਾਏ।ਸਨਾਦੁਦੇਸਫੁਸ ਸਨਾ
ਦੁਕਹਾਏ।ਇਸੀਕੀਬਦਲਸਨੋਦੁਹੈ।ਜੇਗੁਰੂਜੀਨੇਬਚਿੜਨ
ਦਕਕੇਦੁਸਰੇਅਧਯਾਇਮੇਲਿਖਾਹੈ।ਬੀਸਸਨੋਦੁਤਾਇਨਤੇਥੀਅ

॥ ਇਸੀ ਕਾਬਿਗਰਾ ਸੇਦੀ ਹੈ ॥ ਅਮੇ ਸੇ ਹੀ ਬਜਾ ਸੀ ਕਰੀ ਬਸਾ ਸੀ ॥
 ਕਹਾਏ ॥ ਰਹੇ ਸਤੁ ਬਰਾ ਬਰਾ ॥ ਜਬ ਦਿੱਲੀ ਮੇ १੩੪੦ ਮੇ ਅਲਾ
 ਦਲ ਦੀ ਨਖਿਲ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਥੀ ॥ ਉਸ ਸੇ ਸੇ ਸੇ ਨ ਮੇ ਬ
 ਹੁਤ ਖੰਡੀ ਨੈ ਕਰ ਥੇ ਸੇ ਕਰੀ ਜੀ ਗ ਮੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ॥ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ
 ਦਯਾ ਕਰ ਖੰਡੀ ਯੋ ਕੋ ਕਹਾ ਤੁ ਮ ਬਿਧ ਦਾ ਬਿਦਾ ਹ ਕਰਨ ਸੀ
 ਕਰ ਕਰੇ ॥ ਭਬਤੁ ਮਾ ਗੀ ਬਿਧ ਦਾ ਇਸ ਤੀ ਅ ਵ ਖੀ ਨਾ ਰਹੇ ਅ
 ਰ ਸੀ ਤਾ ਨ ਬਢੇ ॥ ਸਿਨ ਦੁ ਨੇ ਉਸ ਸ ਮੇ ਕਰੇ ਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਾਰ
 ਕਰ ਲਿਖ ਦੀ ਯਾ ॥ ਅਰ ਲਿਖ ਨ ਸ ਮੇ ਯ ਹ ਭੀ ਕਹ ਦੀ ਯਾ ਹ
 ਮਾ ਰ ਲਿਖ ਮ ਨ ਜੁ ਰ ਤ ਬ ਹੋ ਗਾ ॥ ਜਬ ਪੰਜਾ ਬ ਕੇ ਖੰਡੀ ਲਿਖੇ
 ਗੇ ॥ ਉਨ ਕਾ ਨਾ ਮ ਸੀ ਠ ਹੁ ਅ ॥ ਸਿਮਰ ਦਾ ਹੇ ਖੇ ਸ ਲੇ ਇ ਤ ਮ
 ਵੀ ਏ ਕ ਸੇ ਤੋ ਠੀ ਭ ਲ ਹੈ ॥ ਸੀ ਠ ਕਾ ਸ ਹੀ ਸ ਰਾ ਮਾ ਈ ਨ ਹੈ ਅ
 ਰ ਬ ਦੋ ਨੇ ਪ ਦੋ ਕਾ ਸ ਰਾ ਮਾ ਨ ਠੇ ਠ ਲੇ ਹੈ ॥ ਜਬ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾ
 ਹੁ ਕ ਮ ਪੰਜਾ ਬ ਮੇ ਪ ਹੁ ਰਾ ਮੁ ਲ ਤਾ ਨ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ ਕ ਜ ਨੇ ਠ ਨ
 ਗ ਰ ਮੇ ਬ ਸ ਨੇ ਠ ਲੀ ਲੰ ਲੂ ਜ ਗ ਧ ਰ ਪੰ ਨ ਮਿ ਹ ਰਾ ਤੀ ਨੇ ਚੋ ਪ
 ਗੀ ਮਿ ਲ ਬਿਧ ਦਾ ਬਿਦਾ ਹ ਕ ਕ ਰੇ ਗੇ ਮਾਰੇ ਮ ਰੇ ਗੇ ਰਿ ਥੀ ਯੋ
 ਕੇ ਬ ਰ ਨ ਸੁ ਨ ਮੇ ਜਾ ਸੀ ਕ ਲ ਪ ਕ ਰ ਪਾਤਸਾਹ ਕੋ ਜੁ ਬ ਦੇ ਨੇ ਠ
 ਸ ਤੇ ਤੁ ਠੇ ॥ ਜੇ ਉ ਨ ਕੇ ਸਾ ਬ ਉ ਥੀ ਸੀ ਕ ਲ ਪ ਠ ਲੇ ਠ ਠ ਈ ਕੋ ਸ
 ਪੈ ਮਿ ਲੇ ਉ ਨ ਕਾ ਨ ਮ ਠ ਠ ਈ ਪ ਰ ਹੈ ॥ ਠ ਹੁ ਕ ਪੁ ਰ १ ਖੰ ਨੇ ੨
 ਮਿ ਹ ਰੇ ਪੁ ਸਿੰ ਧ ਨਾ ਮ ਮ ਰਾ ਠ ਤੇ ੩ ਸੇ ਠ ਦੁ ਜਾ ਨਾ ਮ ਕੰ ਕ ਰੁ ੪ ਯ
 ਹ ਰਾ ਰ ਗੇ ਤ ਕੇ ਖੰ ਡੀ ਸ ਭ ਸੇ ਉ ਚੇ ਬ ਨੇ ਜੈ ਇ ਨ ਸੇ ਪੀ ਠੇ ਬਾਂ ਠਾਂ
 ਕੋ ਸ ਪੈ ਬਾਂ ਠਾਂ ਗੋ ਤ ਮਿ ਲੇ ਨਾ ਮ ਉ ਨ ਕਾ ਬ ਠੀ ਰ ਠ ਠ ਠ ਸੇ ਚੋ ਪ
 ੩ ੧ ਤ ਲ ਠ ੩ ੨ ਠ ਨ ਠ ੩ ਸ ਹ ਗ ਲ ੪ ਬ ਜ ਪ ਇ ਦਾ ਠ ਨ ੬

ਗੁਰੂਤੀਰਥ ੧

੨੦੨

ਸੇਖਰੀ ੧ ਬਹਲ੯ ਬੰਨ ੧੦ ਓਂ ੧੧ ਮਹੇਂਦਰ ੧੨
ਯੇਬਾਰਾ ਗੋਭਕੇਬਾਰੀਹੈ। ਜੋਇਨਸੇਪੀਛੇ ਉਨਕੋਰਸਤੋਮੇ
ਅੰਠਮਿਲੇ ਰੋਜਰੋਜਨਾ ਅਧਰਨੇ ਉਚਪਨਾ ਬਸਨੇ ਮੇਬਖੇਜਾ
ਜਾਨ ਨਾਮ ਉਨ ਸਭਕਾ ਉਨਹੁਨੇ ਬਹੁੰਜਾਈ ਰੋਖਾ। ਬਹੁੰਮੁਲ
ਤਾਂਕੇਦੇਸਮੇਬਹੁਤਕੋਬੋਲਤੇਹੈਂ ਜਾਈ ਜਗਹਕੋਕਹਤੇਹੈ।
ਭੂਟ ਬਹੁਤਜਗਹਕੋਲੋਕਬਹੁੰਜਾਈਕਹੇਗਏ। ਬਾਰੀਯੋਸੇ
ਖੀਛੇਜੋਦੋਲੀਖੀਤਮਿਲੇਸਭਕਾਯਹੀਨਾਖਰਹਯਾ। ਅਸ
ਲਮੇਦੁਈਘਰਅਰਬਾਰੀਭੀ ਬਹੁੰਜਾਈਨਾਖਕਾਹੀਅਰਬਹੈ।
ਭੀਸਲੀਏ ਏਕਸੇਪੰਚੀਸਕੁਲਦੇਹੈਂ। ਜਿਨਹੁਨੇਪਾਤਸਾਹਅ
ਲਾਉਲਦੀਨਕੇਹਕਮਸੈ ਸੰਬਤ ੧੩੪੦ ਮੇ ਕਾਗਜਪੈਕਰੇਦਾ
ਕਰਨੇਕੀਨਿਸਾਨੀਕਰਵਈ। ਤੀਨਸੋਸਰੰਤ੍ਰਗੋਤੀਬਹੁੰਜਾਈ
ਹੈ। ਜਿਨਹੁਨੇਨਾਕਰੀਪਾਤਸਾਹਨੇਇਨਕਾਸੀਕਲਪਦੇਖਫੇਰ
ਇਨਕੋਬੋਧਵਾਬਿਦਾਹਕਾਹਕਮਨਾਹੀਆਯਦੁਈਘਰਅ
ਖਨੀਪੁੰਡੀ ਬਾਰੀਯੋਬਹੁੰਜਾਈਯੇ ਸਗੀਣੇ ਤੀਨੋਕੋਨਗੀਦੇਤੇ।
ਅਠਬਿਦਾਹਮੇਭੀਬੋੜਾਹੀਖਰਚਕਰਤੇਹੈਂ। ਆਪਸਮੇਚਾ
ਠਕਲੋਮੇਅਖਨੀਲੜਕੀਬਿਯਾਹਤੇਹੈਂ। ਬਾਰੀਦੁਈਘਰੋਂ
ਕੋਦੇਤੇਹੈਂ। ਬਹੁੰਜਾਈਯੋਕੋਨਗੀਦੇਤੇ। ਬਹੁੰਜਾਈਉਨਕੋਦੇਤੇਹੈਂ
ਸਗੀਣੇਕੋਨਗੀਦੇਤੇ। ਨਾਸਗੀਣੇਕੀਲੇਤੇਹੈਂ। ਅਬਕੁਛਦਿਨ
ਸੇਬਹੁੰਜਾਈਖੰਡੀਬਡਿਓਕੀਬਤਾਈਖੇਣੇਕੋਭਾਠੀ। ਜਬ
ਯੇਉਨਕੀਖੇਏਗੇ ਸਗੀਣੇਇਨਕੀਖੇਏਗੇ। ਤਬਅੰਗੋਜੋਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਸੈ ਅਲਾਉਲਦੀਨਕਾਸੀਕਲਪਭੀਪੁਰਾਹੋਵਾਏਗਾ।
ਗੁਰੂਖੰਸਕੇਤਲੇ ਅੰਸੋਦੀਦੇਨੇਸਗੀਣੇਮੇਹੈਂ ਗੁਰੂਕਲੋਬਿਨਾ

ਗੋਬਿੰਦਾਬਿਰਾਰ

ਅੰਗਯੋਦੋਨੋ ਬਹੁਜਾਈਯੋਪੇਈਹੈ। ਏਦੀ ਬਹੁਬਹੁਜਾਈਯੋ
 ਮੇਰੇ। ਪਰੰਤੂ ਸਰੀਏ ਕੀਲਕੀਲੇਲੇਤੋਹੈ। ਤੇਹਣ ਕੁਲੁ ਸਰੀ
 ਏਮੇਰੇ। ਰੀਦੁਦੀਦਾਨ ਸਾਗੀਖੰਡੀ ਛੋਟਾਬਹੁਜਾਈਥਾ। ਯਾਤੋਉ
 ਸਕਾਥਗਛਾ ਸੁਲਕੀਬਛਾਈਕਾ ਤਥਾਅਧਿਕਾਰਕਾਥਾ ਕਾਪੇਤੋ
 ਗੁਰੂਅਰਥਨਜੀਕੋਪੁਸ਼ਾਕਾਪਦਾਰਥਲੇਨੇਕੁਲੇਸਾਨ ਅਪਨੇ
 ਕੋਪਤਸਾਹਕਾਦੀਫਾਨਸਮਥ ਅਭਿਮਾਨਕੁਰਤਾਥਾ। ਅਜ
 ਪੁਤੋਸੇਅਪਨੀ ਬਛਾਈਆਨਏਮੇ। ਅਯੋਬਿਧਦਾਬਿਛਾਹਥੀ
 ਬੰਦੀਮੇਗੁਰੂਕੁਲੇਕੋਲੇਗਭੀਖੰਡੀਭਾਈਯੋਕੋਬਰਬਰਹੈ।
 ਬੰਦੀਭੀਇਸਕੀਕਲਿਕੇਅਠੰਤੁਸੇਥਾਅਣਖੰਡੀਬਨੀਯੋ
 ਕੋਹੈ। ਕਈਸੁਰੇਕੋਭੀਹੈ। ਜੇਸਕਲਾਲੇਕੇਥਾਯਥੇਕੇ। ਏਸੁ
 ਫਸੇਦੇਖਾਸਾਦੇਤੋ ਸਿਨਾਰਿਖੀਯੋਕੋਬਚਨਸੁਨ ਖੰਡੀਯੋਕੋਚੋਪ
 ਗੀਯੋਨੇ ਠਾਹਕਠੀ ਵਏਰਿਖੀਬਛੇਨਿਥਰਈਪੁਰਖਹੁਏ। ਜਿ
 ਨਹੁਨੇਬਿਧਦਾਇਸ਼ੀਯੋਕੋਚੋਗੀਸੇਗਰਭਾਨਿਕਥਾਨੇਕੇਕਰੇਕੋਥੁ
 ਨਾਅਪਨੇਸਿਰਲੀਏ। ਅਠਭੁਲੇਲੇਲੇਗੋਨੇਲਿਖਨਸਮੇਏਤਾਨ
 ਬਿਰਾਰਕੀਆ। ਕ੍ਰਿਸਾਨਬੋਲੀਥੀਭੂਮੀਕੋਖੇਤੀਬਿਨਾਖਾਲੀਨਹੀ
 ਠਾਹਨੇਦੇਤਾ। ਹਮਅਨੁਖੋਕੀਜਨਮਭੂਮੀਲਾਖੇਇਸ਼ੀਯੋਕੋਖ
 ਲੀਕਿਉਰਖਾਦੁਤੇਹੈ। ਏਸਠੇਯਹਨਾਧਾਨਠੰਥਾਅਪਨੀਥੀ
 ਸਿਭੀਯੋਮੇ ਅਨੁਲੇਮ ਪੁਤਿਲੇਮਸੇਜਿਨਬਰਣਸੀਕਰਜਾਤੀਯੋ
 ਕੀਉਤਪੰਤੀਕਾਪੁਦਾਹਰਲਾਯਾਹੈ। ਇਸਪਦਾਹਕੋਬੰਧਾਕਮੁਲ
 ਗਾਤੁਹੈ। ਜਬਬਿਧਦਾਇਸ਼ੀਯੋਸੇ। ਅਭੀਸੰਤਾਨਕੀਉਤਪੰ
 ਤੀਨਹੀਹੋਦੇਗੀ। ਤਬਹੀਦਮੇਪੁਰਾਣਬਾਚਨੇ ਯੋਗਬੀਘੰਡੇ
 ਚਲਾਨੇ ਕਿਲੇਕੋਦੋਬੀਰੰਛੁਕਰਨੀ ਨਚਨਾ ਥਾਨ ਬਜਾਨਾ ਜੁ

ਗੁਰੂਤੀਰਥ ੪

੨੦੪

ਤੀਜੀਨੀ ਕਪੜੇਧੇਨੇ ਰੰਗਨੇ ਮਕਾਨ ਬਨਾਨੇ ਤਸਬੀਰਾਂ ਸਿਖਨੇ
 ਅਦਿਕਾਂ ਮਕੈਨ ਕਰੇ ਗਾ ਪੀਛੇ ਕਹੇ ਸਭ ਕਾ ਮਕੈ ਸਿਖਿ ਤੀਯੋ
 ਮੇ ਬਰ ਠਸੀ ਕਰੋ ਕੇ ਹੀ ਕਰ ਠੇ ਲਿਖੇ ਹੋ ॥ ਏਸੁ ਦਸੇ ਰਿਖੀ ਠਿਕਾ
 ਭੀ ਦੇ ਖਨ ਹੀ ॥ ਸੁਨ ਨੇ ਵਾਲੇ ਗੋ ਕੀ ਬੁਧੀ ਮੇ ਹੀ ਦੇ ਖਹੈ ॥ ਜਿਨ
 ਹੁਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੇ ਬੁਝਿਆ ਸੇ ਬਾ ਸਿਸੁ ਰੰ ਡਾਲੀ ਸੇ ਡਿਸ ਕੇ ਪੋਤੇ ਪਰਾ
 ਸਰ ਸ੍ਰੀ ਏਕ ਸੈ ਪਰਾ ਸਰ ਕੇ ਪੁੰਡ ਬਾ ਸ ਦੇ ਵਜੀ ਕੀ ਉਤ ਪਤੀ ਸੁ
 ਨਾ ਪੁਨਾ ਛੁੜਾ ਠੀਯੋ ਮੇ ਬਾ ਸ ਸੇ ਧਿਤ ਰਾ ਸੁ ਰ ਪੰਡੁ ਛੁੜੀਯੋ ਕੀ
 ਅਠ ਸੁ ਡੀ ਮੇ ਬਿ ਵ ਰ ਸੁ ਡ ਕੀ ॥ ਤਥਾ ਕੁੰਤੀ ਮੇ ਸੁ ਰ ਯ ਯ ਮ ਏ
 ਯੁ ਈ ਵ ਖੰਡੀਯੋ ਸੇ ਕਰ ਠ ਯੁ ਧਿ ਸੁ ਭੀ ਮ ਅਰ ਜਨ ਕੀ ਐ ਮ
 ਡੀ ਮੇ ਅ ਸੁ ਨੀ ਕੁ ਮਾਰੇ ਸੇ ਨ ਕੁ ਲ ਸ ਹ ਦੇ ਵ ਕੀ ॥ ਡੇ ਪਤੀ ਮੇ ਯੁ ਧਿ
 ਸੁ ਡੀ ਵ ਪਾਂ ਰੋ ਪਤੀ ਯੋ ਸੇ ਬਿ ਪ ਮ ਡੀ ਪਾਂ ਚ ਛੁੰਡੀ ਪੁੜੋ ਕੀ ਉਤ ਪੰਤੀ
 ਸੁ ਨ ਏ ਤਾ ਬਿ ਚ ਠ ਨਾ ਕੀ ਆ ਨਾ ਕ ਰ ਠੇ ਹੋ ਇ ਨ ਪੀ ਛੇ ਲਿ ਖੇ ਬੁ ਹ
 ਮ ਠ ਖੰਡੀ ਯੋ ਕੇ ਸ ਮ ਨ ਹ ਮ ਭੀ ਜੈ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਅ ਪ ਨਾ ਬੰ ਸ ਚ ਲ ਠੇ
 ਮ ਜ ਬੁ ਪੁ ਰ ਬ ਪ ਡਿ ਵ ਯੁ ਗੇ ਮੇ ਹੀ ਯੋ ਜਾ ਤੀ ਯੋ ਸੇ ਬਾ ਹ ਰ ਨ ਹੀ ਕੀ
 ਯੋ ਗ ਏ ਉ ਲ ਟਾ ਸ ਮੰ ਗ ਯ ਰ ਮ ਹੀ ਹ ਮ ਉ ਨ ਲੋ ਗੋ ਕੇ ਪੁ ਤਿ ਪਾ ਵ ਨ
 ਕੀ ਯੋ ਬ ਰ ਡ ਠ ਹੋ ਹੈ ॥ ਕੋ ਈ ਕ ਥਾ ਮੇ ਸੀ ਨ ਹੀ ਵੇ ਖ ਲੇ ਮੇ ਆ ਈ
 ਜੈ ਇ ਨ ਕੀ ਬ ਨਾ ਈ ਨਾ ਹੋ ਵੇ ॥ ਯਾ ਜਿ ਸ ਮੇ ਇ ਨ ਕੇ ਨਾ ਮ ਨ ਆ ਵੇ
 ॥ ਜ ਹ ਠੇ ਕਾ ਵ ਸੀ ਮ ਹ ਤ ਮ ਜੈ ਸੀ ਕ ਸਾ ਸੁ ਨੇ ਗੇ ਪ ਯੋ ਮੇ ਯੁ ਧਿ ਸੁ
 ਭੀ ਮ ਜੈ ਨਾ ਰਿ ਕੇ ਕੇ ਨ ਮ ਉ ਡੋ ਮੇ ਬਾ ਸ ਬ ਸਿ ਸੁ ਡੀ ਕੇ ਕੇ ਹੀ ਨਾ
 ਮ ਹੋ ਵੇ ਗੈ ॥ ਕ ਲ ਜੁ ਗ ਮੇ ਬਿ ਪ ਡਾ ਬਿ ਵ ਹ ਬੰ ਵ ਕ ਰ ਨੇ ਵ ਲੇ ਬ
 ਚ ਨ ਕਾ ਮੁ ਲ ਵੇ ਵ ਭੀ ਨ ਹੀ ਦੇ ਖ ॥ ਉ ਲ ਟਾ ਵ ਆ ਲੁ ਪ ਰਾ ਸ ਠ ਠਿ
 ਥੀ ਜ ਬ ਪ ਡੀ ਬੁ ਹ ਤ ਬ ਰ ਸ ਦਿ ਪ ਈ ਨਾ ਵੇ ਵੇ ਵ ਮ ਰ ਜ ਵੇ ਵ

ਸਾਪ੍ਰਬਨ ਜਾਵੇ ਵਾਨ ਪ੍ਰਸਕ ਨਿਸਰੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਵਾ ਜਾਤ ਸੇ ਗਿਰਜਾ
 ਵੇ ਤਬ ਇਸ਼ੀਯੋ ਕੋ ਔਰ ਪਤੀ ਕਰਾ ਵੇ ਨਾਲਿ ਖਰੀ ਹੈ। ਇਨ ਦਿਨੇ
 ਮੇਕ ਈ ਬਿਧ ਵਾ ਇਸ਼ੀਯੋ ਕੇ ਬੈਰੀ ਇਸ ਬਰ ਨ ਕੋ ਬਿਵਾਹ ਪਹ
 ਲੇ ਸਗਾਈ ਪ੍ਰਯੰਤ ਰਖ ਤੇ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਿਵਾਹ ਹੁ ਏ ਪੀਛੈ ਭੀ ਇਸ਼ੀ
 ਸਾਥ ਪਤਿਕਾ ਮੇਲ ਨਾ ਹੋ ਨੇ ਪ੍ਰਯੰਤ ਰਖ ਤੇ ਹੈ। ਤਿਸ ਸੇ ਆਠੇ
 ਨਹੀ ਚਲ ਤੇ ਜਿਸ ਸੇ ਬੁਛ ਕਾਰ ਯਾ ਸਿੰਧੀ ਹੋ ਵੇ। ਇਨ ਦਿਨੇ ਮੇ
 ਜਾਨ ਪੜ ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾ ਅਬ ਸਮੇ ਕਾ ਪੁ ਭਾ ਵੇ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਸੇ ਬਰ ਸ
 ਪ੍ਰਯੰਤ ਮੇ ਸਾਰ ਹੋ ਗਾ। ਤਬ ਸਤ ਦੁ ਪੁਰ ਤੇ ਤੇ ਵਤ ਹੀ ਬਿਧ ਵ
 ਬਿਵਾਹ ਚਲ ਪੜੇ ਗਾ। ਰਹੋ ਬਿਚਾਰ ਇਨ ਦਿਨੇ ਮੇ ਔਰ ਖੰਡੀ ਗੁ
 ਰੂ ਕੁਲੋ ਕੇ ਲੋ ਗੋ ਕੋ ਸਰੀ ਵੇ ਸਾ ਥ ਨ ਤਾ ਕਰ ਠੇ ਕੇ ਉਲਾਂ ਭੇ ਵਤ ਜੋ
 ਟ ਮਿੱਖੋ ਸਾ ਥ ਮਿਲ ਬੈਰ ਨੇ ਵਰ ਤ ਨੇ ਕਾ ਭੀ ਉਲਾਂ ਭਾ ਵੇ ਤੇ ਹੈ। ਸੇ
 ਭੀ ਉਨ ਕਾ ਅਨ ਜਾਨ ਪ ਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਜੰਟ ਕੁਲ ਮੇ ਸਾ ਕ ਮੀ
 ਨਾ ਨਹੀ ਜਿਨ ਸਾ ਥ ਮਿਲ ਨੇ ਸੇ ਗੁ ਰੂ ਕੁਲ ਕਲੀ ਕੀ ਹੋ ਜਾ ਵੇ। ਇ
 ਸ ਜਾ ਤੀ ਕੀ ਉਤ ਪੰਤੀ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਬੰ ਸਾ ਵ ਲੀ ਉ ਚਾਰ ਕ ਭਾ ਵ ਰੁੰ
 ਮ ਆ ਗ ਧ ਲੋ ਗੋ ਸੇ ਸੁ ਰ ਯ ਰੰ ਵ ਵੀ ਸੀ ਛੁੰ ਡੀ ਯੇ ਸੇ ਹੀ ਸੁ ਨ ਨੇ ਮੇ
 ਆ ਡੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾ ਅ ਵ ਬੰ ਸ ਮ ਸੁ ਵੇ ਸੇ ਵਾ ਬ ਰ ਠ ਸੀ ਕ ਰੋ ਸੇ ਇ ਨ
 ਕੀ ਉ ਤ ਪੰ ਤੀ ਨ ਹੀ ਸੁ ਨੀ। ਯਾ ਤੇ ਜੋ ਸੇ ਛੁੰ ਡੀ ਯੇ ਸੇ ਖੰ ਡੀ ਲੋ ਗੋ ਕੀ
 ਬ ਵ ਲ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਇ ਨ ਕੀ ਬ ਵ ਲ ਹੈ। ਕਾ ਹੇ ਤੇ ਪ ਰ ਸੁ ਰਾ ਮ ਕੇ ਭੁ
 ਯ ਸੇ ਜੋ ਇ ਸ ਡੀ ਯੋ ਚ ਚਿ ਤ ਭਾ ਗ ਕ ਰ ਬੰ ਸ ਮ ਧ ਰ ਮ ਕ੍ਰਿ ਖੀ ਕਾ ਕਾ
 ਰ ਕ ਰ ਨੇ ਲ ਗੇ ਵ ਹੁ ਕ ਰ ਤਿ ਕ ਕ ਹ ਏ। ਸੇ ਕੇ ਵ ਲ ਬ੍ਰਾ ਅ ਵੇ ਪ ਯ
 ਭਾ ਗ ਕ ਰ ਰ ਹੀ ਖ ਡਾ ਵੀ ਯੇ ਸੇ ਹੁ ਏ ਖੰ ਡੀ ਕ ਹ ਏ। ਜੰ ਟ ਨਾ ਮ ਕ
 ਸ ਹੀ ਜ ਰ ਤਿ ਕ ਹੈ। ਬੰ ਸ ਮ ਬਿ ਤੀ ਮੇ ਅ ਵ ਸੁ ਬਿ ਤਾ ਵ ਨ ਵ ਲੇ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ:

੨੦੬

ਛੁੱਡੀਯੋਕਾਨਾਮਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਇਨਮੇ ਅੰਠਕੇਈਦੇਸਨਹੀ। ਏਤਾ
 ਦੇਖਨਿਸੰਕਰੈ। ਇਨਕੇਸੰਸਕਾਰਛੁੱਟਗਏ। ਬਿਪਦਾਬਿਦਾਹਕਰ
 ਨੇਲਗੇ। ਵਾਸਖੰਡੀਯੋਕਭੀਪੰਜਾਬਮੇ। ਇਨਕਭੀਪੰਜਾਬਮੇ
 ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰਸਹੀਨਾਰਖਣੇਕੇਨਿਮੰਤ ਖਣਾਪੀਣਾਖੁਲਾਹੈ।
 ਜਿਸਕੇਦੇਖਦੇਕਭਿਖਮੰਗੇਬਾਅਣਨੇ ਪੰਜਾਬਕੇਲੋਗੇਸੇਰੰਜਰੇ
 ਕਰਕੈਰਦੇਕੀਸਭਮੇ। ਸਾਰੇਦੇਸਕੀਨਿਦਾਸੁਣਾਈਜੇਪੰਜਾਬਬ
 ਹੁਤਬੁਰਾਦੇਸਹੈ। ਉਸਮੇਬਾਅਣਛੁੱਡੀਬਨਜਾਤਾਹੈ। ਛੁੱਡੀਬੰ
 ਮਾਬਨਜਾਤਾਹੈ। ਬੈਸਮਸੁਦਬਨਜਾਤਾਹੈ। ਸੁਦਬਾਹੀਕਬਨ
 ਜਾਤਾਹੈ। ਬਾਹੀਕਨਾਈਬਨਜਾਤਾਹੈ। ਨਾਈਪੁਨਾਬਾਹਮਣਬ
 ਨਜਾਤਾਹੈ। ਪੁਨਾ ਪੰਜਾਬਮੇਏਕਜਰਤਿਕਜਾਤਾਹੈ ਜੇ ਰਖੇਉਦ
 ਕੁੰਕੜਭੇਡ ਸੁਕਰ ਗਊਕਾਮਾਸਖਾਲੇਤੇਹੈ। ਗੀਗਾ ਜਮਨਾਸ
 ਰਸੁਤੀਕੁਰਛੇਤਹਿਮਾਲਾ। ਇਨਪਚੇਸੇਬਾਹਰਦਸਨੇਸੇਦਾ
 ਹੀਕਬਹੇਜਾਤੇਹੈ। ਵਾਖਾਮਾਸਸੀਪਿਦਹਿਕਦਾਹਿਕਦੋਖ
 ਸਾਚਥੇਉਨਕੀਸਿਤਾਨਹੋਣੇਸੇਕਹੀਕਕਹੇਜਾਤੇਹੈ। ਯਹੀ
 ਕਥਾਸੰਲਸੇਅਪਨੀਮਹਾਂਨਾਨਿਦਾਸੁਠਬਹੁਤਖਿਝਕੇਪੰਜਾ
 ਬਦੇਸਕੇਰਾਜਸੰਲਕੋਉਲਾਂਭਾਥਪਕਰਣਨੇਸੁਨਾਈ। ਜਿਉਂ
 ਮੇਸੇਅਪਰਮੀਦੇਸਕਾਰਾਜਾਹੈ। ਜਹਾਂਸਭਲੋਗੇਕੀਪੀਛੇ
 ਕਹੀਦਸਾਹੀ। ਸਬਅੰਛੀਤਰਾਂਇਸਕਥਾਕਾਬੀਜਖੇਜਾਗਯ
 ਤਬਏਤਾਹੀਬੀਜਨਿਕਸਾ। ਪੰਜਾਬਮੇਫੇਰੀਕਰਨੇਆਏਉ
 ਸਮਹਾਂਓਭੀਯਾਚਕਕੀਲੋਗੇਸੇਇੰਛਨਾਖੁਰੀਹੋਈ। ਇਸ
 ਲੀਏਬਾਅਣਾਦਿਸਭਲੋਗੇਕੀ ਅੰਠਕਾਅੰਠਬਣਜਾਤਾਹੈ
 ਮੇਸੇਲਿੰਦਾਕਰੀ ਅਰਜੰਦੇਕੇ। ਪਿਸਾਚੋਕੀਸਿਤਾਨਬੁਤਾਯਾ।

॥ ਨਹੀ ਤੋ ਉਸਨੇ ਅੰਗਦੇ ਸੋਧੇ ਇਸਦੇ ਸਕੋ ਕੰਨ ਫੁੱਟ ਬੁਰਨ ਸੋਧੁ
 ਰਾਸ ਨਾ ਥਾ ਤੁਥਾ ਥਾ ਅਣਾ ਵਿਕੋ ਕੋ ਖੰਭੀ ਅਵਿ ਬਣ ਤੋ ਟੈ ਥਾ
 ਅਰ ਪਿਸਾਰੋ ਕੋ ਅਪਨਾ ਪਿਸਾਰ ਬੰਸ ਉਪਸਾ ਵਨ ਛੋ ਤੁ ਮਾ
 ਨੁੰ ਖਉ ਪਛਾ ਵ ਤੋ ਚੇ ਖਾ ਥਾ ਗੇ ਫਲ ਗਾ ਮੇ ਕੀ ਮਥਾ ਈ ਯੇ ਮੇ ਕੋ
 ਠ ਬਾ ਤਾ ਕਰ ਨੇ ਫਲ ਨਿ ਵ ਕ ਥਾ ਗੇ ਸੀ ਹੀ ਕੋ ਰ ਫੋ ਕੀ ਸਭਾ ਥੀ
 ਜਿ ਸਮੇ ਪੁਰ ਕੀ ਇਸ ਤੀ ਨ ਗ ਨ ਕ ਰਾ ਈ ਗ ਈ ਯਾ ਤੇ ਯਾ ਤੇ
 ਸੀ ਸੀ ਤ ਲਾ ਵੇ ਟੀ ਤਾ ਵਿ ਸੇ ਖ ਰ ਵਾ ਹ ਨ ॥ ਵਿ ਸਾ ਤ ਵ ਤ ਜੋ ਸਮੇ
 ਕੋ ਤੋ ਸੇ ਨੇ ਮਿ ਲ ਮ ਨ ਭਾ ਵ ਤੇ ਮਿ ਥਾ ਵ ਵ ਸੁ ਨ ਏ ਗ ਈ ਪ ਠ
 ਸੁ ਰਾ ਮ ਸੇ ਥਾ ਅ ਠ ਬ ਤਾ ਇ ਵਿੰ ਦ ਮ ਆ ਖ ਨੇ ਵ ਲੇ ਮ ਹ ਆ ਠ
 ਕ ਰ ਠ ਨੇ ਸ ਲ ਮ ਰਾ ਜ ਕੀ ਨ ਜ ਰ ਭੇ ਟ ਕ ਰੇ ਜਿ ਨ ਕੋ ਸੁ ਨ ਸ
 ਲ ਮ ਨੇ ਉੰ ਤ ਰ ਵੀ ਅ ਮ ਗ ਹੇ ਕ ਰ ਠ ਸਾ ਰਾ ਵੇ ਸ ਨਿ ਦ ਯੇ ਗ ਮ ਨ
 ਹੀ ਹੇ ਸ ਕ ਤਾ ਕਿ ਚਿ ਤ ਅ ਚ ਰ ਠ ਮੇ ਬੁ ਰਾ ਈ ਸੁ ਨੇ ਤ ਬ ਤੋ ਠੇ
 ਵੇ ਸ ਸੇ ਬ ਦ ਕੇ ਕੰ ਨ ਬੁ ਰਾ ਠੇ ਜ ਗ ਗ ਉ ਮ ਠੇ ਸਾ ਵ ਤ ਲ ਕੁ
 ਕ ਮੇ ਸ ਹਿ ਤ ਵਿ ਬੀ ਵੇ ਚੀ ਜਾ ਤੀ ਹੋ ॥ ਵ ਸੁ ਵ ਸੇ ਸੋ ਚ ਕੇ ਵੇ ਖ ਜ
 ਵੇ ਤ ਬ ਸ ਲ ਮ ਛੁੰ ਡੀ ਕੇ ਵੇ ਸ ਮੇ ਕੰ ਨ ਹਿ ਵੂ ਉੰ ਟ ਗ ਪੇ ਗ ਉ ਕ ਮ
 ਸ ਖ ਸ ਕ ਤਾ ਥਾ ਅ ਰ ਸ ਲ ਮ ਕਿ ਸ ਕੋ ਖ ਨੇ ਵੇ ਤਾ ਥਾ ਇ ਸ
 ਲੀ ਵੇ ਨਿ ਸ ਚੇ ਕ ਰੇ ਜ ਕੇ ਕ ਰ ਵ ਹੀ ਕ ਸ ਹੀ ਗੇ ਮ
 ਸ ਖ ਤੇ ਥੀ ਤ ਬ ਵੇ ਕੋ ਈ ਯ ਵ ਨ ਜਾ ਤੀ ਹੋ ਗੇ ਹੀ ਵੂ ਖੇ ਤ ਬ ਯ
 ਰ ਕ ਕੀ ਕ ਹੀ ਬਾ ਤਾਂ ਸ ਰ ਬ ਥਾ ਮਿ ਥਾ ਠੇ ॥ ਨ ਭੂ ਭੁ ਖੰ ਸ ਖੇ ਨ ਠੇ
 ਮ ਆ ਖ ਤੇ ਥੇ ॥ — ॥ ਜ ਰ ਤਿ ਕ ਜਾ ਤੀ ਕੇ ਵ ਲ ਪ ਰ ਸੁ ਰਾ ਅ ਕੇ
 ਸ ਮੇ ਸੇ ਸੁੰ ਪ ਰ ਜ ਪੁ ਤੋ ਕੀ ਬ ਵ ਲ ਠੇ ॥ ਯਾ ਤੇ ਬ ਠੀ ਯੇ ਸੇ ਕ ਮ ਨ ਹੀ
 ॥ ਸੀ ਸ ਕਾਰ ਸੁੰ ਪ ਕ ਰ ਲੇ ਵੇ ਪੁ ਰੇ ਛੁੰ ਡੀ ਹੀ ਅ ਸ ਕ ਰ ਸੁੰ ਪੀ ਅ ਨੇ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ

੨੦੮

ਕਬਰ ਸੋ ਪਿਛੇ ਭੀ ਹੋ ਸਕਤੀ ਹੈ ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਮਾਰ ਵਾੜ ਕੇ ਬਨੀ
 ਏ ਲੋਗੋ ਕੋ ਗੋ ਕੋ ਨੇ ਬੋੜੇ ਵਿਨੇ ਸੇ ਜਨੇ ਉਪਹਰਾਏ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸ
 ਕੇ ਬਨੀ ਯੋ ਕੇ ਅਬ ਭੀ ਨਹੀ ਪਹਰਾਏ। ਆਰ ਰਣ ਕੀ ਸੁੱਧੀ
 ਅੰਮਲ ਨ ਤਾ ਕੇ ਪੁੱਤਾ ਵ ਸੇ ਹੀ ਮਨੁ ਯਾ ਗ ਮ ਬਲ ਕ ਗਿ ਖਿਯੋ ਨੇ
 ਅਪ ਨੀ ਸਿ ਮਿ ਤੀ ਯੋ ਮੇ ਬੁ ਹ ਮ ਲ ਸੇ ਸੁ ਵ ਅੰ ਸੁ ਵ ਸੇ ਬੁ ਅ ਠ
 ਬ ਨ ਜਾ ਨਾ ਲਿ ਖ ਯੋ। ਰ ਜ ਪੁ ਤ ਨਾਂ ਅ ਕ ਮੁ ਲ ਰ ਜ ਪੁ ਚ ਹੈ। ਠ
 ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਤ ਟ ਹ ਲ ਨੇ ਅ ਰ ਸੁ ਧ ਇ ਸ ਡੀ ਵੇ ਨੇ ਸੇ ਹੋ ਸ ਕ ਖੇ ਹੈ। ਇ
 ਸ ਲੀ ਏ ਰ ਜ ਪੁ ਤ ਨਾਂ ਮ ਸੇ ਸੁ ਧ ਮ ਲ ਨੇ ਨੇ ਪੁ ਕਾਰ ਕੇ ਲੋ ਗ ਸ
 ਮ ਡੇ ਜ ਤੇ ਹੈ। ਛੁੰ ਡੀ ਨਾਂ ਮ ਸੇ ਕੇ ਵ ਲ ਸੁ ਧ ਬੀ ਸ ਕੇ ਹੀ ਬੋ ਲੋ ਜ ਖੇ ਹੈ।
 ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਖੰ ਡੀ ਬੀ ਸ ਕੇ ਸੁ ਧ ਅ ਰ ਰ ਜ ਪੁ ਤ ਬੀ ਸ ਕੇ ਅ ਸੁ ਧ ਬੇ
 ਧ ਨ ਰੇ ਭੁ ਰ ਮਾ ਨ ਪ ਬੋ ਧ ਕੇ ਡੀ ਨ ਸੇ ਅ ਠ ਵੇ ਛੁੰ ਦ ਮੇ ਗੁ ਰੂ ਦ ਸ ਮ
 ਮ ਹ ਰ ਜ ਨੇ ਰ ਜ ਪੁ ਤ ਨਾਂ ਅ ਕ ਹੋ ਨਾਂ ਅੰ ਰ ਗੀ ਤਿ ਸੇ ਡੀ ਲਿ ਖ ਹੈ
 ਅੰ ਜੋ ਜ ਨ ਮੇ ਜਾ ਕੀ ਵਾ ਸੀ ਕਾ ਨ ਮ ਰ ਜੀ ਆ ਥਾ। ਤਿ ਸ ਕਾ ਪੁੱਤ
 ਅ ਜ ਯ ਸਿ ਘ ਬ ਡੁ ਪ ਤਾ ਪੀ ਰ ਜ ਪੁ ਤ ਪੁ ਸਿ ਧ ਹੁ ਅ ਯ। ਤਿ ਸ
 ਨੇ ਗੰ ਵੀ ਬੋ ਠ ਸੇ ਲੋ ਗ ਅ ਪ ਨੇ ਸਾ ਥ ਮਿ ਲਾ ਵੇ ਵ ਵ ਸ ਡੀ ਰ ਜ ਪੁ
 ਤ ਕ ਹਾ ਏ। ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਰ ਜ ਪੁ ਤ ਬੀ ਸ ਬ ਰ ਠ ਸੰ ਕ ਰ ਹੈ। ਖੰ ਡੀ
 ਬੀ ਸ ਸੁ ਧ ਹੈ। ਅੰ ਰ ਖੰ ਡੀ ਅੰ ਸੇ ਕ ਹ ਖੇ ਹੈ ਮ ਗ ਧ ਕੇ ਰ ਜ ਨੇ ਦ
 ਨੇ ਨਾ ਇ ਨ ਬਿ ਵਾ ਹੀ ਥੀ ਜੋ ਉ ਸ ਕੇ ਪੁੱਤ ਹੋ ਚੰ ਵ ਗੁ ਪ ਤ ਗੰ ਵੀ ਵਾ
 ਲਾ ਹੁ ਆ ਉ ਸ ਕੇ ਕੇ ਈ ਬਿ ਵ ਰ ਵ ਤ ਦਾ ਸੀ ਪੁੱਤ ਵ ਬਾਂ ਵੀ ਬ
 ਚਾ ਨ ਹੀ ਬੋ ਲ ਸ ਕ ਤਾ ਥਾ। ਰਾ ਜ ਪੁ ਤ ਅੰ ਸੇ ਹੀ ਕ ਹ ਤੇ ਥੇ। ਉ
 ਸ ਕੀ ਸੰ ਤਾ ਨ ਕੇ ਬ ਰ ਠ ਸੰ ਕ ਰ ਲੋ ਗ ਰ ਜ ਪੁ ਤੇ ਮੇ ਮਿ ਲੇ ਵੁ ਏ ਹੈ।
 ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਰ ਜ ਪੁ ਤੇ ਕਾ ਸ ਮ ਗ ਬੀ ਸ ਸੁ ਧ ਨ ਹੀ ਰ ਠ ਅ ਕੇ ਈ

ਜਤੀਬਿਚਾਰ

੨੦੬

ਕੋਈ ਜਾਤੀ ਸੁੱਧ ਹੈ ਜੈ ਸੇ ਉੱਤ੍ਰ ਪਰ ਬਤ ਵਾਸੀ ਅਸਲ ਮੇਉ
 ਨਮੇ ਭੀ ਰਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਕਾਂਗੜੇ ਕੇ ਸਮੀਪ ਕਨੈ ਤ ਕੀ ਬੇਟੀ
 ਰਾਣੀ ਰਾਣੀ ਕੀ ਠਕੁਰ ਠਕੁਰ ਕੀ ਮੀਆ ਮੀਆ ਕੀ ਰਜ ਪੁਤਰ
 ਜਾਲੇ ਲੇ ਤੇ ਹੈ ਏ ਤੀ ਉੱਤ੍ਰ ਪਰ ਬਤ ਵਾਸੀ ਸੁੱਧ ਬੰ ਸੇ ਮੇ ਭੀ ਖਰਾਬੀ
 ਹੈ ਪਰ ਬਤ ਵਾਸੀ ਜੇ ਸੇ ਮੋਰ ਰਜ ਪੁਤ ਅਸੁੱਧ ਸੀ ਸਕਾਰ ਵਾਲੇ
 ਬਰਣ ਸੰਕਰ ਹੈ ਬਹੁ ਤਿਯੋ ਕੇ ਸੀ ਸਕਾਰ ਹੋ ਤੇ ਹੀ ਨਹੀ ਯਾ ਤੇ ਖੰ
 ਝੀ ਯੋ ਕੀ ਜਾਤੀ ਸੇ ਰਜ ਪੁਤ ਲੋਗ ਨੂ ਨਹੀ ਬਹੁ ਤ ਖੰ ਝੀ ਮੇ ਸੇ
 ਕਹ ਤੇ ਹੈ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਦੇ ਖਾ ਜਾ ਦੇ ਰਜ ਪੁਤੇ ਕੀ ਹੋ ਦ ਮੇ ਛੋਟੀ
 ਬੜੀ ਦੇ ਸੈ ਕੇ ਸਮੀਪ ਰਾਜ ਸੀ ਹੈ ਖੰ ਝੀ ਯੋ ਕੀ ਏ ਕ ਬਰ ਵ ਰ ਨ ਸੇ
 ਬਿਨਾ ਕ ਹੀ ਨਾ ਮਲੇ ਨੇ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਦੁਕਾ ਨਾ ਤੇ ਨਿ ਸੰਕ ਸਭ ਦੇ ਸੇ
 ਮੇ ਹੈ ਅਰ ਸ ਸੁ ਪ ਕੜ ਨੇ ਕੀ ਸ ਕ ਤੀ ਭੀ ਨਹੀ ਜੇ ਕ ਰ ਹੋ ਤੀ ਤੇ
 ਪਾਤ ਸਾ ਹੀ ਗ ਦ ਰ ਮੇ ਕੋ ਈ ਦੇ ਸ ਹੀ ਵ ਬਾਲੇ ਤੇ ਇ ਸ ਜੇ ਜਾ ਨ ਪ ਰ
 ਤਾ ਹੈ ਖੰ ਝੀ ਵਾ ਸ ਤ ਵ ਸੇ ਮੁ ਰ ਧ ਵ ਸਿ ਕੁ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਛੰ ਝਾ ਈ
 ਆ ਬਾ ਅ ਠੇ ਕੇ ਰ ਹੀ ਜਿ ਨ ਕਾ ਬੰ ਸ ਹੈ ਖੜਾ ਠੀ ਮੇ ਬਾ ਅ ਠ ਕਾ
 ਹੀ ਮੁ ਰ ਧ ਵ ਸਿ ਕੁ ਹੋ ਤਾ ਹੈ ਵਾ ਸੁ ਵ ਸੇ ਖੰ ਝ ਕੇ ਦੇ ਖਾ ਜਾ ਦੇ ਤੇ ਇ
 ਸ ਸੁ ਰ ਯ ਕੇ ਪੁੰ ਝ ਬੰ ਬ ਸੁ ਤ ਨਾ ਮੇ ਸਾ ਤ ਦੇ ਮ ਨੂ ਸੇ ਪੁ ਰ ਬ ਖ ਠ ਮ ਨੂ
 ਓ ਕੇ ਸ ਮੇ ਮੇ ਸੁ ਰ ਯ ਚੰ ਝ ਬੰ ਸੀ ਛੰ ਝੀ ਲੋ ਗੋ ਕ ਯ ਅ ਭੀ ਨ ਹੀ ਥਾ
 ਕੇ ਵ ਲ ਸੁ ਰ ਯ ਸੁ ਤ ਮ ਨੂ ਕਾ ਪੁੰ ਝ ਏ ਖੂ ਕੁ ਸੁ ਰ ਯ ਬੰ ਸੀ ਖੰ ਝੀ ਯੋ
 ਕਾ ਮੂ ਲ ਪੁ ਰ ਖਾ ਅ ਰ ਏ ਖੂ ਕੁ ਕੀ ਪੁੰ ਝੀ ਏ ਲਾ ਕਾ ਪ ਤੀ ਚੰ ਵ
 ਕਾ ਪੁੰ ਝ ਬੁੰ ਧ ਚੰ ਝ ਬੰ ਸੀ ਯੋ ਕਾ ਮੂ ਲ ਪੁ ਰ ਖ ਹੁ ਆ ਏ ਨ ਹੁ ਸੇ ਪ
 ਹ ਲੇ ਇ ਸ ਦੇ ਸ ਮੇ ਕੋ ਈ ਖੰ ਝੀ ਨ ਹੀ ਹੁ ਆ ਖ ਠ ਮ ਨੂ ਓ ਕੇ ਸ ਮੇ
 ਬਾ ਅ ਠ ਹੀ ਗ ਜਾ ਰ ਹੇ ਬ ਰ ਠ ਸੰ ਕ ਰੋ ਬਿ ਨਾ ਜਿ ਨ ਕਾ ਨਾ ਮ ਸੁ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥਃ

੨੧°

ਵਲਿਖਾਏ ਉਨਕਾਭੀਪਤਾਨਹੀਮਿਲਸਕਤਾ। ਨਾਛੁੰਡੀਯੋਦਤ
 ਬੈਸਮਜਾਤੀਕਮੁਲਮਿਲਤਾਹੈ। ਕੇਫਲ ਬ੍ਰਾਮਣਹੀਬ੍ਰਾਮਣ
 ਸਿੱਧਹੋਤੇਹੈ। ਬ੍ਰਾਮਣਕੇਹੀ ਪਕਾਵਨੇਪੜਨੇਸੇ ਪਾਰਕਪਾਠ
 ਕਨਾਮੇਦਤ ਕ੍ਰਿਯਾਭੇਦਸੇਚਾਰਭੇਦਸਿੱਧਹੋਤੇਹੈ। ਉਨਕੇਹੀਪ
 ਰਸਪਰ ਸੰਕਰਹੋ ਬਰਣਸੰਕਰਬਨਗਏ। ਸੋਭੀਇਸਮਤਕੇ
 ਲੋਠਕੋ ਸੰਸਾਰਕੀਕੁਲੰਕੀਪਹਚਾਨਹੇਤਾ। ਮਨੁ ਯਾਗੁਬਲ
 ਕ ਸੁੰਕਕੀਸਿੰਮਿਤੀਯੋਅਨੁਸਾਰਲਿਖੇਜਾਤੇਹੈ। ਅਪਨੇਅਪ
 ਨੇਬਰਣਕੀਬਿਠਾਹੀਇਝੀਯੋਸੇਉਪਜੀਸੰਤਾਨ ਸੁੰਧਬਰਣ
 ਕਹਾਤੀਹੈ। ਜੇਸੇਬ੍ਰਾਮਣੀਸੇ ਬ੍ਰਾਮਣਕੀਸੰਤਾਨਾਛੁੰਡੀਸੇਛੁੰ
 ਡੀਕੀਸੰਤਾਨ ਬਣਿਆਈਸੇਬਣੀਏਕੀਸੰਤਾਨ ਸੁੰਦੀਸੇਸੁੰਦ
 ਕੀਸੰਤਾਨ। ਯੇਅਨੁਲੋਮਜਹੈ। ਇਨਬਿਨਕਈਬਰਣਸੰਕ
 ਰਭੀਅਨੁਲੋਮਜਹੈ। ਕਿਉਕਿ ਬ੍ਰਾਮਣਕੀਛੁੰਡੀਬਣਿਆ
 ਣੀ ਸੁੰਦੀ ਬ੍ਰਾਮਣੀ ਚਾਰਭਾਰਜਾਲਿਖੀਹੈ। ਬ੍ਰਾਮਣੀਛੋਡ ਛੋ
 ਡੀਕੀਤੀਨਭਾਰਜਾਲਿਖੀਹੈ। ਬ੍ਰਾਮਣੀ ਛੁੰਡੀਛੋਡ ਬੈਸਮ
 ਕੀਦੇਭਾਰਜਾਲਿਖੀਹੈ। ਸੁੰਦਕੀ ਸੁੰਦੀਮਾੜਏਕਭਾਰਜਾਲਿ
 ਖੀਹੈ। ਯਾਤੇ ਬ੍ਰਾਮਣਕਾ ਬ੍ਰਾਮਣੀਮੇਉਪਜਾਬ੍ਰਾਮਣਾ। ਖੰ
 ਡਾਣੀਮੇਮੁਰਧਾਟਸਿਕਾ। ਬਣਿਆਈਮੇਅੰਬਸਾ। ਸੁੰਦੀਮੇਨਿ
 ਖਾਦਾ। ਛੁੰਡੀਕ ਛੁੰਡੀਮੇਛੁੰਡੀ ਬਣਿਆਈਮੇਮਣੀਕਾਰਾ। ਸੁੰ
 ਦੀਮੇਉਗਾ। ਬਣੀਏਕਾ ਬਣਿਆਈਮੇਬਣੀਆ। ਸੁੰਦੀਮੇਸੁਰ
 ਕਾ। ਸੁੰਦਕਾ ਸੁੰਦੀਮੇਸੁੰਦਾ। ਯੇਅਨੁਲੋਮਜਬਰਣਸੰਕਰਹੈ। ਸੀ
 ਧੀਰੀਤਕਾਨਾਮਅਨੁਲੋਮਹੈ। ਅਨੁਲੋਮਰੀਤਿਸੇਉਪਜੇਅਨ
 ਲੋਮਜਹੈ। ਛੁੰਡੀਸੇਬ੍ਰਾਮਣੀਮੇ ਬੈਸਮਸੇਖੰਡਾਣੀਬ੍ਰਾਮਣੀ

ਮੈਂ ਸੁਣ ਸੇ ਬਣਿਆਣੀ ਖੰਡਾਣੀ ਬ੍ਰਾਮਣੀ ਮੇਉ ਪਜੇ ਪੁਤਿ ਲੋਮ
 ਜਹੈ। ਪੁਤਿ ਲੋਮ ਉਲਟੇ ਕਾਨ ਮਹੈ। ਉਲਟੀ ਗੀਤ ਮੇਉ ਪਜੇ ਪੁ
 ਤਿ ਲੋਮ ਜਹੈ। ਅਨ ਲੋਮ ਜਸੇ ਸੁਹੈ। ਪੁਤਿ ਲੋਮ ਜਸੇ ਸੁਹੈ।
 ਜੈ ਬਾਹੀ ਬਿਨ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਜਾਤੀ ਕੀ ਇ ਸ੍ਰੀ ਯੇ ਸੇਉ ਪਜੇ
 ਉਨ ਬ੍ਰਾਮਣ ਖੰਡੀ ਬੈਸਮ ਤੀ ਨੇ ਕਾਨ ਮ ਬ੍ਰਾਤ ਹੋ। ਯੇ ਸੁਣੇ ਕੇਤੁ
 ਲਮ ਹੋ ਤੋਂ ਇ ਨ ਕੇ ਸੰ ਸਕਾਰ ਨ ਹੀ ਹੋ ਤੇ। ਜੋ ਪੀਛੇ ਅਨ ਬਰੋਣੇ
 ਕੀ ਬਿਵਾਹੀ ਇ ਸ੍ਰੀ ਯੇ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਣਾ ਵਿ ਕੇ ਕੇ ਪੁੰਡਰ ਹੋਂ ਨੇ ਬਿਤ
 ਕੀ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਸ ਜਾਤੀ ਨ ਹੀ ਹੋ ਸਕਤੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਮਾਨ ਕ ਹੇ ਜਾਤੇ
 ਹੈ। ਭਾਵ ਸਮਾਨ ਕ ਹਣੇ ਕ ਯ ਹੋਂ ਛੁੰਡਾ ਣੀ ਮੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕ ਪੁਰ ਪਿ
 ਤਾ ਕੀ ਜਾਤੀ ਸੇ ਨੀ ਚਾਹੈ। ਮਾਤਾ ਕੀ ਜਾਤੀ ਸੇ ਉ ਚਾਹੈ। ਯਾ ਤੇ ਉ ਚ ਪ
 ਨੇ ਮੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋ। ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਬੁਨਿਆਨੀ ਮੇ ਛੁੰਡੀ ਕੇ ਪੁੰਡਰੀ ਮੇ
 ਸੁਣੀ ਮੇ ਬੈਸਮ ਕੇ ਪੁੰਡ ਕੀ ਦ ਸਾ ਜਾਨ ਲੇ ਨੀ। ਦਰੁਣ ਚਾਰ ਹੀ ਪੰ
 ਚ ਦ ਵਰੁਣ ਨ ਹੀ। ਯਾ ਤੇ ਘੋੜੀ ਮੇ ਗਧੇ ਕੇ ਮੇਲ ਸੇ ਉ ਪਜੀ ਵਿ ਲਖੁ
 ਣ ਜਾਤੀ ਖੰਗਰ ਵਤ ਦਰੁਣ ਸੀ ਕ ਰੋ ਕੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਜਾਤੀ ਸੇ ਜੁਦੀ
 ਜਾਤੀ ਬਨ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਜੁਦਾ ਦਰੁਣ ਨ ਹੀ ਬਨ ਤਾ। ਇ ਸਲੀ ਏ ਅਨ
 ਬਰੁਣ ਕੀ ਮਾਤਾ ਮੇ ਅਨ ਵਰੁਣ ਕੇ ਪਿਤਾ ਸੇ ਉ ਪਜੀ ਸੀਤ ਨ ਕਾ ਬ
 ਰੁਣ ਸੰ ਕਰ ਨਾ ਮ ਸਾ ਸੁਹੈ ਪਤੀ ਜੀ ਦ ਤੇ ਅਨ ਸੇ ਉ ਪਜੇ ਕ ਨਾ ਮ ਕੁੰ
 ਰੁ। ਪਤੀ ਮ ਹੇ ਪੀਛੇ ਅਨ ਸੇ ਉ ਪਜੇ ਕ ਨਾ ਮ ਗੋਲ ਕਾ ਯੇ ਨਾ ਮ ਜੁਦੈ ਹੈ
 ਤਥਾ ਮੁਰਧਾ ਏ ਸਿਕੁ ਮਾਹਿਖ ਕ ਰੁਣਾ ਵਿ ਨਾ ਮ ਭੀ ਸੁਦੇ ਜੁਦੈ ਹੈ। ਸਿੰਧੂ
 ਤੀ ਕਾ ਠੇ ਨੇ ਬਰੁਣ ਸੀ ਕ ਹੋ ਕੀ ਉ ਤ ਪੰਤੀ ਏ ਕ ਸਲਾ ਹ ਸੇ ਨ ਹੀ ਲਿਖੀ ਮ
 ਹਨ ਮੇ ਲੇ ਕੇ ਵ ਜ ਮੇ ਵਤ ਅਨੇ ਕੋ ਕੀ ਉ ਤ ਪੰਤੀ ਮੇ ਜੁਦੀ ਜੁਦੀ ਅ ਵ ਜ
 ਵਈ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਯਾ ਗ ਮ ਬਲ ਕ ਪ ਹ ਲੇ ਮ ਯ ਯ ਕੇ ਪ ਚ ਨ ਦੇ ਸ ਲੇ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥਃ

੨੧੨

ਕਮੇਰਥਕਾਰ ਮਾਹਿਖਸੇਕਰਣੀਕਾਪੁੰਡਲਿਖਤੇਹੈ॥ ਉਸਨਾ ਪਾ
 ਚਦੇਸਲਕਮੇ ਬ੍ਰਾਮਣੀਮੇਚੇਰੀਸੇਛੁੰਡੀਕਾਲਿਖਤੇਹੈ॥ ਏਵੰ ਉਸਨਾ
 ਸੁਤਕੀਉਤਪੰਤੀਛੁੰਡੀਕੋਬਿਵਾਹੀਬ੍ਰਾਮਣੀਸੇਲਿਖਤੇਹੈ॥ ਮਨੁਕਾ
 ਟੀਕਾਕਾਰ ਛੁੰਡੀਸਾਥਬ੍ਰਾਮਣੀਕੋਬਿਵਾਹਕਾਹੀਆਸੰਭਵਲਿਖਤ
 ਹੈ॥ ਸੋਜਾਨਪੜਤਾਹੈ ਉਸਟੀਕਾਕਾਰਨੇ ਸੁੰਕਕੀਪੁੰਡੀਵੇਦਯਾਨੀਬ੍ਰਮ
 ਠੀਕਾ ਵਿਜਾਤੀਛੁੰਡੀਸਾਥਬਿਵਾਹਹੋਨਨਹੀ ਸੁਨਹੋਗਾ॥ ਏਵੰ ਕ੍ਰਿ
 ਤਭੀ ਉਸਨਾ ਸੁਤਕੋ ਵੇਦਾਥਿਨਾ ਪੁਰਾਣ ਇਤਿਹਾਸੇ ਸੇ ਵੈਦਕਪਰ
 ਮੋਕਾ ਵਕਤਾ ਪਨਕਹਤਾਹੈ॥ ਯਾਹੀਤੇ ਬ੍ਰਾਮਣੀਨੇ ਅਪਨੇਸਿੰ
 ਸਮ ਸੁਤਕੋ ਨੈਮਿਖਾਰਨੁ ਮੇਰਿਖੀਯੋਮੇ ਪੁਰਾਣੇਕਾ ਵਕਤਾ ਬਨਾ
 ਯਾ॥ ਇਸਲੀਏ ਪੁਰਾਣਬਿਤੀਸੁਤਕੀਹੈ॥ ਜਬਕੋਈ ਸੁਤਵਾਰਣੇ
 ਯੋਗਮਨਾਰਠਾ ਬ੍ਰਾਮਣੇਨੇ ਸੰਭਾਲੀ॥ ਵੰਖਣਮੇ ਅਬਭੀ ਬ੍ਰਾਮ
 ਠਨਹੀ ਵਾਰਤੇ॥ ਮਨੁ ਸੁਤਕਾਕਾ ਮਰਥਚਲਾ ਵਨਾਹੀ ਲਿਖਤੇਹੈ॥
 ਯਾਂਤੇਉਤਪੰਤੀ ਬਿਵਾਹਕ੍ਰਿਤ ਤੀਨੇ ਸਿੰਮਿਤੀਕਾਰੋਨੇ ਤੁੰਲਮਨਹੀ
 ਲਿਖੇ॥ ਇਸਲੀਏ ਆਗੇ ਲਿਖੇਨਕਸੇਮੇ ਏਕ ਸਿੰਮਿਤੀਕੇ ਸੁਤਾਨੇ
 ਭੁੰਤੀਨਹੀ ਕਰਨੀ॥ — ਆਸੁੰ ਪਜਾਤੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਖੰਡੀ ਵੈਸਮਅ
 ਰਬਰਣਸੰਕਰੋਮੇ ਛੁੰਡਾਣੀ ਬਣਿਆਣੀ ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਣਕੇ॥ ਬਣਿਆ
 ਠੀਮੇ ਛੁੰਡੀਕਾ ਯੇਖਟ ਪੁੰਡ ਯੋਗਮੇ ਪਈਤ ਸੰਕਾਰ ਵਾਲੇ ਹੋਤੇਹੈ॥ ਇ
 ਨਬਿਨਾ ਔਰ ਸਭ ਸੁਦੈਕੇ ਤੁੰਲਮ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੋਤੇਹੈ॥ ਨਯੁਨ ਬਰ
 ਠੇਮੇ ਔ ਬਰਣਸੰਕਰੋਮੇ ਉਪਜੇਭੀ ਅਨੇ ਕਤ ਪਮੈ ਬੀਜਕੇ ਪੁਠਾ
 ਵਸੇ॥ ਉਚੇਰਿਨੇ ਗਏਹੈ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਪਕੇ ਪੁਠਾ ਵਸੇ ਬਿਸੁਆਂ ਰੁ ਛੁੰਡੀ
 ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਬਨਾ॥ ਬੀਜ ਪੁਠਾ ਵਸੇ ਬਿਸੁਆਂ ਵਿ ਬੇਸਮਾ ਆਵਿਕੇ
 ਸੇ ਉਪਜੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਬਨੇ॥ ਇਸਲੀਏ ਕੋਈ ਬੀਜ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰ

ਤੋਂ ਬਦਲੇ ਖੇੜਕੀਉ ਸਤਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਪਾਰੁਦ ਪੰਡਕੇ ਖੇੜਪ
 ਤਾਪਸੇ ਹੀ ਛੇੜਕੇ ਸੁਮੀ ਪੰਡੁ ਰਾਜ ਕੇ ਪੰਡਕ ਹਾਏ ਕੋਈ ਖੇੜਬੀ
 ਜਦੋ ਨੋ ਕੀਉ ਸਤਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕਾਹੇ ਤੇ ਕੁਖੇ ਕੁਮੇ ਬੋਯਾ ਸੁਖੀ ਜ
 ਤੀ ਅੰਕੁਰ ਨਹੀ ਉ ਪਜਾਤਾ ਅਰ ਬੀਜ ਬਿਨਾ ਸੁ ਖੇੜ ਤੀ ਜੰ
 ਗਲ ਹੀ ਛਹਿ ਜਾਤਾ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਵੇ ਨੇ ਸੇ ਸੁ ਹੇ ਨੇ ਸੇ ਬੰ ਸੁ ਧ ਕੇ ਤਾ
 ਹੈ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸੁ ਧ ਕ੍ਰਿ ਯਾ ਦੂਰ ਹੇ ਨੇ ਸੇ ਬੁ ਡੇ ਬੰ ਸੁ ਭੀ ਨੁ ਨ ਹੇ ਜਾ
 ਤੇ ਹੈ ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਕਾਂ ਬੋ ਜਾ ਵਿ ਦੇ ਸੇ ਮੇ ਵ ਸ ਖੁੜੀ ਸੁ ਵ ਬ ਨ ਗ ਏ
 ਕਾਂ ਬੋ ਜ ਪ੍ਰ ਸਿੰ ਧ ਕੀ ਬੰ ਜਾ ਤੀ ਸਕ ਉੜ ਪ ਬ ਤ ਵ ਸੀ ਰਾ ਜਾ ਬਿੰ
 ਕੁ ਮਾ ਵਿ ਤ ਕੇ ਸੰ ਤੁ ਲੋ ਕਾ ਚੀ ਨ ਕੇ ਵ ਸੀ ਕਿ ਰਾ ਤ ਦ ਰ ਵ ਖ ਸ ਵ
 ਵ ਰ ਯ ਵ ਨ ਖੋੜ ਕ ਪੰ ਲ ਵ ਮੇ ਸੇ ਅ ਨੇ ਕ ਨਾ ਮ ਹੁ ਏ ਚ ਰ ਵ
 ਠੇ ਸੇ ਭਿੰ ਨ ਜੇ ਤੀ ਹੋ ਵ ਮੁ ਸ ਲ ਮ ਨੇ ਕੀ ਜਾ ਤੀ ਹੋ ਸ ਭ ਕਾ ਸ ਖੁ ਨ
 ਮ ਵ ਸੁ ਹੇ ਬਿ ਵ ਹੀ ਇ ਸ ਤੀ ਯੋ ਜੇ ਉ ਪ ਜੇ ਬ ਰ ਠ ਸੀ ਕ ਰੋ ਕੇ ਨਾ
 ਮ ਅ ਨੇ ਕੇ ਹੋ ਕੰ ਨ ਯ ਸੇ ਉ ਪ ਜੇ ਸੀ ਕ ਰੋ ਕਾ ਨਾ ਮ ਕਾ ਨੀ ਨ ਹੋ
 ਜੇ ਇ ਸ ਦੇ ਸ ਮੇ ਪ੍ਰ ਸਿੰ ਧ ਵੇ ਈ ਹੈ ਕੁੰ ਤੀ ਸੇ ਕ ਰ ਨੁ ਸ ਤ ਵ ਤੀ ਸੇ
 ਬੁ ਯਾ ਸਾ ਅ ਬ ਬ ਰ ਠ ਸੀ ਕ ਰੋ ਕੇ ਸਿ ਮ੍ਰਿ ਤੀ ਪੇ ਕੁ ਨਾ ਮੇ ਸ ਹਿ ਤ ਕ
 ਮ ਔ ਜ ਗ ਤ ਪ੍ਰ ਸਿੰ ਧ ਨ ਯ ਲੇ ਖ ਤੇ ਹੈ ਅ ਬ ਜੇ ਜੇ ਕਾਂ ਮ ਮੁ ਸ ਲ
 ਮ ਨੇ ਮੇ ਗ ਏ ਆ ਗੇ ਸੁ ਤ ਹੀ ਵ ਯੋ ਮੇ ਥੇ

੧ ਮੁਰਧਾ ਵ ਸਿ ਕੁ ਅ ਪ ਨੀ ਕ ਯ ਹੀ ਛੇੜਾ ਈ ਸੇ ਬ੍ਰਾ ਹ ਮ ਠ ਕ ਯ
 ਹ ਗੁ ਜਾ ਠਾ ਅ ਪ ਨਾ ਠ ਥ ਅ ਸੁ ਹ ਸੁ ਕੀ ਚ ਲਾ ਵ ਨੇ ਔ ਸੇ ਨਾ ਪ
 ਤਿ ਕਾ ਮ ਧੋ ਠ ਥ ਚਿ ਕਿ ਤ ਸਾ ਸੇ ਕ ਰੇ ਇ ਸ ਕਾ ਸੀ ਸ ਕ ਠ ਰੇ ਤਾ ਹੈ
 ਇ ਸੀ ਕੇ ਨਾ ਮ ਸੁ ਵ ਰ ਨ ਮੇ ਨ੍ਰਿ ਪ ਛੀ ਲਿ ਖੇ ਹੈ ਪ੍ਰ ਸਿੰ ਧ ਨਾ ਮ ਮ ਹ
 ਵ ਤ ਠ ਥ ਏ ਨ ਹੈ

੨੧੪

- ੨ ਅੰਬਦ ਅਪਨੀਬਿਹਾਗੀਬਨਿਆਨੀਮੇ ਬਾਅਣਕਾ ਬਿਤੀ
ਅਪਨੀਬੇਤੀਮੇ ਸੇਨਾਮੇਨੇਕਰੀਸੇਭਾਠਮੇਦਾਨੇਕੁਨਨੇਸੈਕ
ਡੇ ਪ੍ਰਸਿੰਧਨਾਮਭੁਭੁਭੀਜਾ॥
- ੩ ਸਿਖਦ ਅਪਨੀਬਿਦਾਹੀਸੁਫੀਮੇ ਬਾਅਣਕਾ ਮਾਸਦੇ
ਚਅਠਮੰਛੀਆਮਾਰਮਾਜੀਦਕਾਕਰੇ ਕਸਾਈਭੀਲਪ੍ਰਸਿੰਧਾ॥
- ੪ ਖਾਬਦ ਚੋਰੀਸੇਜੁਫੀਮੇਬਾਅਣਕਾ ਨਿਰਬਾਹਅਪਨਾਸੈ
ਦਆਗਮੇਸੇ ਅਰਕਾਤ ਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਕੇਰੀਬੇਸੇਕਰੇ॥
- ੫ ਭਿਖਕ ਖਫਾਈਮੇਚੋਰੀਸੇਬਾਅਣਕਾ ਨਮੋਤਸ ਚਿਫਿਠ
ਸਾਸੇਬਿਤੀਕਰੇ ਇਸੀਕਨਮਬੰਗਲੇਦੇਸਮੇਪ੍ਰਸਿੰਧਦੈਦਮਜਾਤੀਦੇ
- ੬ ਕੁੰਭਕਾਰ [ਚੋਰੀਸੇਬਨਿਆਨੀਮੇਬਾਅਣਕੇ ਪਹਿਲਾ ਭੁ
- ੭ ਨਾਪਿਤ [ਲਾਲਬਿਤੀਸੇਮਾਜੀਦਕਾਕਰੇ ਦੂਸਰਾ ਸਿਰਮੁੰ
- ੮ ਕਾਯਸੁ [ਤੁਨਕਰਾਤੀਸਰਾਗਾਣਿਤਸੀਪਨੇਕਰੀਸੇ ਪ੍ਰ
ਸਿੰਧਨਾਮ ਪ੍ਰਯਾਗ ਨਾਈ ਕਾਯਥਰੇ॥
- ੯ ਧਿਗਦਣ ਬਨੀਏਸੇਖਫਾਈਕੀਪੁੰਝੀ ਆਯੇਗਵੀਸੇ ਬੁਧ
ਮਠਕਾਚਮਨ੍ਰਾਬਨਯੇ ਵੇਚਬਿਤੀਕਰੇ ਖਈਕਪ੍ਰਸਿੰਧਾ॥
- ੧੦ ਆਤੀਰ ਬਨਿਆਈਸੇ ਬਾਅਣ ਕੀਪੁੰਝੀ ਅੰਬਦਣੀਸੇ
ਬਾਅਣਕਾ ਦੂਪਬੇਚਮਾਜੀਦਕਾਕਰੇ ਅਹੀਰਜਾਤੀਪ੍ਰਸਿੰਧਾ॥
- ੧੧ ਚੰਦੁ ਬਨਿਆਈਸੇਸੁਫੀਕੀਪੁੰਝੀ ਵੈਦੇਹਕੀਮੇ ਬਾਅਣ
ਕਾਜੀਗਲੀਪਸੁਮਾਰਨਿਰਬਾਹਕਰੇ
- ੧੨ ਮਦਰੁ ਤੁੰਟਣੀਮੇ ਬਾਅਣਕਾ ਯਹਿਭੀਜੰਗਲੀਪਸੁਮਾਰੇ
- ੧੩ ਮਾਹਿਖਮ ਅਪਨੀਬਿਦਾਹੀਬਾਅਣੀਸੇਭੁੰਝੀਕ ਇਸੀਕਨ
ਮਸੁਤਰੇਪੁਰਾਣਦਾਰਥਚਲਾਇ ਬਿਤੀਕਰੇ॥

- ੧੪ ਰਬਕਰ ਬੁਝਣੀ ਮੇਰੇ ਗੀਸੇ ਛੁੜੀ ਕਾ ਹਾਥੀ ਘੋੜੇ ਬਚਲਾ
ਯ ਮੰਦਰ ਰਚਣ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਸੀ ਖਬੀ ਤੀ ਕਿਰੇ ॥ ਰਾਜ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ॥
- ੧੫ ਗੁਰੂ ਜਾਤ ਛੁੜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਮਾਦੇ ਛੁੜੀ ਕਾ ਇਸ ਕੀ ਜਾਤੀ ਛੁੜੀ
ਹੋਤੀ ਹਿੰ ਗੰਦੀ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥
- ੧੬ ਮਣਿਕਾਰ ਬੁਝਣੀ ਮੇਰੇ ਗੀਸੇ ਛੁੜੀ ਕਾ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਬੇਧਨ
ਕਰ ਚਾਂਦੀ ਸੇ ਨੇ ਕਾ ਕਾ ਅਕਰ ਬਿਤੀ ਕਰੇ ਜੜੀਆ ਸੁਨਿਆਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ॥
- ੧੭ ਉੰਗ ਅਪਨੀ ਬਿਦਾਹੀ ਸੁਝੀ ਸੇ ਛੁੜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਕਾ ਅਦਾਲ
ਤੀ ਬਨ ਵੰਡ ਯੋਗ ਪੁਰ ਖੋਕੇ ਵੰਡ ਦੇਵੇ ॥
- ੧੮ ਮਾਗਧ ਅਪਨੀ ਬਿਦਾਹੀ ਬੁਝਣੀ ਮੇਰੇ ਬਣੀ ਏ ਕਾ ਛੁੜੀ ਬ੍ਰ
ਮਣਾ ਵਿਕੋ ਕੀ ਵਿਸਤਤੀ ਕਰ ਅਜੀਦ ਕਾ ਕਰੇ ਛੁਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ॥
- ੧੯ ਪੁਲਿੰਦ ਛੁੜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਗੀਸੇ ਬਣੀ ਏ ਕਾ ਪਸੁ ਪਾਲਨ ਸੇ ਬਿਤੀ ਕਿਰੇ ॥
- ੨੦ ਆਯੋਗਟ ਬਿਦਾਹੀ ਖੜਾਣੀ ਸੇ ਬਣੀ ਏ ਕਾ ਕਪੜਾ ਬੁਣ ਬ੍ਰਿ
ਤੀ ਕਰੇ ॥ ਜੁਲਾਹਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ॥
- ੨੧ ਸੁਰਬ ਅਪਨੀ ਬਿਦਾਹੀ ਸੁਝੀ ਮੇਰੇ ਬਣੀ ਏ ਕਾ ਏ ਸੇ ਮੇ ਫਿਰ ਰਾ
ਜਾ ਕੇ ਖਬਰ ਦੇਵੇ ॥
- ੨੨ ਕਰਣ ਚੋਰੀ ਸੇ ਸੁਝੀ ਮੇਰੇ ਬਣੀ ਏ ਕਾ ਤੀ ਨ ਬਰ ਟੇ ਕੀ ਸੇ ਵਾ ਠਾ
ਜਾ ਕੇ ਪਨ ਧਾਨ ਅਕੀਰ ਖਦਾਲੀ ਦੁਰਗ ਕੀ ਗੰਢੁਆ ਅੰਤਾ ਪੁਰ ਕੀ
ਗੰਢਾ ਕਰ ਠੀ ॥ ਕਰਣ ਉੰਗ ਪਾਰਜਟ ਠੀ ਨੇ ਕੀ ਡੁੱਲ ਮ ਬਿਤੀ ਹੀ ॥
- ੨੩ ਚੰਡਾਲ ਬੁਝਣੀ ਮੇਰੇ ਸੁਝ ਕਾ ਗਾ ਅਸੇ ਮਲ ਮੁਝ ਉਠਾ ਵੇ ਨੈਰ
ਤੁਕੋਣ ਮੇ ਬਸੇ ਸਿੰਕੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਗਾ ਹਣੇ ਪਹਰੇ ਠਾ ਜਾ ਅਗ ਮਾ ਸੇ ਅ
ਪਰਾ ਪੀ ਚਿ ਕੇ ਗਲ ਠਾ ਸੀ ਪਦੇ ॥ ਸੁਹਾ ਡੁੰਗੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ॥
- ੨੪ ਪੁਕੁਸ ਛੁੜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਸੁਝ ਕਾ ਸੁਰਾ ਅੰ ਸਹਿਤ ਬੇਚ ਅਜੀਦ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

- ੨੧੬ ਕਾਕਰੇ ਨਿਕਾਲੇਨਾ
- ੨੫ ਚੰਡੀ ਬਣਿਆਣੀਮੇਰੇਰੀਸੇਸੁਦਕਾ ਤੇਲਪੀਠੀਕਾਕਾਮ
ਕਰੇ ਪੁਰਬ ਮੇਹਲਦਾਈਜਾਤਿਪੁਸਿਧਰੈ॥
- ੨੬ ਰੰਜਕ ਛੁੜਾਣੀਮੇ ਸੁਦਕਾ ਬਸਤਰੰਗੇ ਲਿਲਾਰੀ ਠੰਗਰੇਜ
ਪੁਸਿੰਧਾ॥
- ੨੭ ਫੈਦੇਹਕ ਬਣਿਆਣੀਮੇਪੁਸਿੰਧਸੁਦਕਾ ਰੋਮਹਿਖ ਬਕ
ਰੀਆਪਾਲੇ ਵੁਧ ਦਹੀ ਛਾਛ ਬੇਰਆਜੀਵਕਾਕਰੇਗਾਰੂ
ਜਰਪੁਸਿੰਧਾ॥
- ੨੮ ਸੋਤੀ ਸੁਦੀਸੇ ਛੁੜੀਕਾਉਂਗ ਤਾਸੇਬਾਮਣੀਕਾਸਰਾਬੰਧਿਕਾ
ਲਆਜੀਵਕਾਕਰੇ ਕਲਾਲਪੁਸਿੰਧਾ॥
- ੨੯ ਬੇਣਕ ਛੁੜਾਣੀਮੇਬਾਮਣਕਾਪੁੜਸੁਤਤਾਸੇ ਬਾਮਣੀਕਾ
ਬਾਂਸਬੇਚਬ੍ਰਿਤੀਕਰੇ॥
- ੩੦ ਤਾਮੇਪਜੀਦੀ ਛੁੜਾਣੀਮੇਬਣੀਏਕਾਪੁੜਆਯੋਗਵਤਾ
ਸੇ ਬਾਮਣੀਕਾ ਤਾਬਾਦੇਚਆਜੀਵਕਾਕਰੇ॥
- ੩੧ ਤਖੁਕ ਸੁਦੀਮੇਬਨੀਏਕਾਪੁੜਸੁਚਕਤਾਸੇ ਬਾਮਣੀਕਾ
ਸਿਲਪਕਾਕਾਮਕਰੇ ਮੰਦਰਬਣਾਏ ਤਖਾਣਪੁਸਿੰਧਾ॥
- ੩੨ ਚਰਮਕਾਰ ਬਾਮਣੀਮੇਸੁਤਕਾਪੁੜਬੇਣਕ ਤਾਸੇ ਛੁੜਾਣੀ
ਕਾਰਮਾਰਪੁਸਿੰਧਾ॥
- ੩੩ ਸੁਨਕ ਛੁੜਾਣੀਮੇਬਣੀਏਕਾਪੁੜਆਯੋਗਵਤਾਸੇਛੁ
ਬਾਣੀਕਾਸਿਕਾਰਸੇਅਜੀਵਨਕਰੇਆਮਹੇੜੀਪੁਸਿੰਧਾ॥
- ੩੪ ਉਦੰਧਕ ਆਯੋਗਵਸੇਛੁੜਾਣੀਕਾਪੁੜਸੁਨਕਤਾਸੇਛੁ
ੜਾਣੀਕਾ॥

- ੩੫ ਨਰਤਕ [ਛੁੜਾਣੀ ਮੇਂ ਸੁਫ਼ਕਾ ਪੁੰਡਰੀਕ ਤਾ ਸੇ ਬਣਿ ਆਣੀ ਕੇ
- ੩੬ ਗਾਯਕ [ਪਹਲਾ ਬਾਜੀ ਪਾਯ ਦੁਸਰਾ ਨਾਚ ਗਾਯ ਆਜੀਫ
ਕਾ ਕਰੇ। ਨਟ ਔ ਪੁਰ ਬਦੇ ਸ ਮੇ ਕ ਬਕ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ।
- ੩੭ ਰਜਕ ਛੁੜਾਣੀ ਮੇਂ ਸੁਫ਼ਕਾ ਪੁੰਡਰੀਕ ਤਾ ਸੇ ਬਣਿ ਆਣੀ ਕੇ
ਬਸਤ੍ਰ ਯੋਯ ਜੀਫ ਆਜੀਫ ਕਾ ਕਰੇ ਛੁੜੀ ਬਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ।
- ੩੮ ਸੁਪਰ ਬਾਮਣੀ ਮੇਂ ਸੁਫ਼ਕਾ ਪੁੰਡਰੀਕ ਤਾ ਸੇ ਬਣਿ ਆਣੀ
ਕਾ ਕੁੰਤੇ ਖਾਂਦੇ ਕੁੰਤੇ ਰਖਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰੇ ਗੀਧੀਲੇ ਔ ਵਹੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ।
- ੩੯ ਪੁਕਸ ਸੁਫ਼ੀ ਮੇਂ ਬਾਮਣਕਾ ਪੁੰਡਰੀਕਾ ਵਤਾ ਸੇ ਸੁਫ਼ੀ ਕਾ ਭੀ
ਪੁਕਸ ਹੋ ਤਾ ਹੈ।
- ੪੦ ਖੰਤਾ ਬਣਿ ਆਣੀ ਮੇਂ ਸੁਫ਼ਕਾ ਵਾ ਸੁਫ਼ੀ ਮੇਂ ਬਾਮਣਕਾ ਬਿ
ਦਰਭ ਕੁਯ ਹੀ ਜਾਤਿਥਾ ਖੰਤਾ ਉੰਗ ਪੁਕਸ ਇਨਤੀ ਨੇ ਕੀ ਬ੍ਰਿ
ਤੀ ਗੋਹਾਦਿ ਬਿਲ ਨਿਵਾ ਸੀ ਜੀਫੇ ਕੈ ਬਧ ਸੇ ਲਿਖੀ ਹੈ।
- ੪੧ ਬੇਣੁ ਬਾਮਣ ਸੇ ਬਣਿ ਆਣੀ ਮੇਂ ਜਨਮੀ ਅੰ ਬਦੀ ਮੇਂ ਬਣਿ
ਆਣੀ ਮੇਂ ਸੁਫ਼ਕੇ ਪੁੰਡਰੀਕੇ ਵੇਹਕ ਕਾ ਨਰ ਸਿੰਗੇ ਤੁਗੀ ਆ ਬਜਾਯ
ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰੇ ਸਿਮਲੇ ਕੇ ਪਹਾਕੁ ਮੇ ਤੁਗੀ ਜਾਤਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ।
- ੪੨ ਮਾਰਗਦ ਸੁਫ਼ੀ ਮੇਂ ਬਾਮਣਕਾ ਪੁੰਡਰੀਕਾ ਵਤਾ ਸੇ ਛੁੜਾਣੀ ਮੇਂ
ਬਣੀ ਏ ਕੀ ਪੁੜੀ ਆਯੋ ਗਦੀ ਕ ਨੋ ਕਾ ਸੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕਰੇ ਕੈ ਵਰਤ
ਔ ਵਾਸੁ ਭੀ ਇਸੀ ਕੇ ਨਾਮ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਮ ਮਲਾਹ ਅਰਬੀਫ
ਰ ਪੰਜਾਬ ਮੇ ਯੇ ਚਾਰੋ ਬਰਣੇ ਕੇ ਜਲ ਭੀ ਭੁਰ ਤੇ ਹੈ।
- ੪੩ ਮੇੜੇਯ ਬਣੀ ਏ ਸੇ ਬਾਮਣੀ ਮੇਂ ਉਪਜਾ ਵੇ ਵੇਹਕ ਤਾ ਸੇ ਅ
ਯੋ ਗਦੀ ਕ ਪ੍ਰਤਾ ਕਾਲ ਪ੍ਰੀ ਬਜਾਇ ਲੋਗੋ ਕੀ ਉਸਤ ਤਿਕਰੇ
ਯੇ ਲੋਗ ਪ੍ਰਾਗ ਕੇ ਮੇਲੇ ਮੇ ਵੇ ਖੇ ਜਾ ਤੇ ਹੈ।

ਗੁਰੂਤੀਤਥੰ

੨੧੮
੪੪

ਅੰਤਮਾਦਸਾਯੀ ਨਿਖਾਦੀਮੇਰੀਡੁਲਕਾ ਮੜੀਯੇਮੇਦਸਾਮ
ਜੀਟਕਾਕਰਤੇਹੈ। ਪ੍ਰਸਿੰਧਨਾਮਇਨਕਾਡੈਮਮਰਕੁਮੜੇਹੈ।

੪੫

ਬਿਸੁਆਮਿਤ੍ਰਨੇਹਰੀਚੰਦਰਜਾਇਨਹੀਕੇਪਯਕਾਂਸੀਸਿੰਦੇਚਾਥਾ
ਕਾਰਾਦਰ ਨਿਖਾਦਸੇਫੈਦੇਹਕੀਕਾ ਰਮੜਕਟਸਿਠਾਯਪੁ
ਸਿੰਧਾ)

੪੬

ਸੈਰਿਧੁ ਦਸੁਮੇ ਅਯੋਗਵੀਕਾ ਬਾਉਗਿਆਪ੍ਰਸਿੰਧਾ

੪੭

ਬ੍ਰਾਤਮ ਬਿਨਾਬਾਹੀ ਅਪਨੀਅਪਨੀਸ਼ਾਤੀਕੀਇਥੀਯੇ
ਸੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਛੰਡੀ ਬਨੀਏਕੇਪੁੰਤ੍ਰ ਇਨਕਾਸੀਸਕਾਰਨਹੀਹੋਤਾ
ਯਾਤੇ ਬ੍ਰਾਤਮ ਸੰਸਕਾਰਹੀਨਕਾਨਾਮਹੈ ਇਨਕੋਦਸਾਭੀਕ
ਹਤੇਹੈ। ਬ੍ਰਾਮਣਬ੍ਰਾਤਮਕੇ ਭੁਰਜਕੰਟਕ ਆਟੰਤਮ ਬਟਧਾ
ਨਾਦਿਕਨਾਮਹੈ। ਛੰਡੀਬ੍ਰਾਤਮਕੇ ਬੁੱਲਮੱਲਾਦਿਨਾਮਹੈ। ਅਬ
ਜੇਲੋਗਮੱਲਕਹਾਇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤੇਹੈ ਉਨਦੁਨੇਜਨਮਾਨਹੀਕਿਯ
ਹਨਾਮਦਸੇਮੇਕਾਹੈ। ਬੈਸਮ ਬ੍ਰਾਤਮਕੇ ਧੰਨੁ ਚਾਰਜ ਆਦੀਨਾ
ਅਹੈ। ਏਕਸੁੰਧਦਰਨਕੇਪੁਰਥਾਇਸਤੀਸੇਆਨਸੁੰਧਦਰਣਕੇਪੁਰ
ਥਾਇਸ੍ਰੀਸਾਥਅਲਉਪਜੇਸੀਕਰ ਐਸੀਕਰੋਕੇਸੀਕਰੋਸਾਥਪਰਸਧ
ਰਅਲਉਪਜੇਸੀਕੀਰਣ ਐਬਿਨਾਬਾਹੀਨਿਸਸਭੀਕੀਇਥੀਯੇਸੇ
ਅਲਉਸੀਜਾਤੀਕੇਪੁਰਥੇਸੇਉਪਜੇਬ੍ਰਾਤਮਸਿਮਿਤੀਪੇਕਤ ਨਾਮੇ ਕਾ
ਸੀਐਪਸਿੰਧਨਾਮੇਸਹਿਤਦਿਖਾਏਗਏ। ॥ ਅਬਕਿਠਿਤਸੁੰਧ
ਦਰਣਕੇਲਿਖਤੇਹੈ। ॥ ਸੁੰਧਦਰਣਕੀਉਤਪਤੀਏਕਬੇ
ਦਬਚਨਮੇ ਬ੍ਰਾਮਣਬਿਰਾਟਕੇਮੁਖਸੇ ਛੰਡੀਭੁਜਾਸੇ ਬੈਸਮ
ਜੀਘਾਸੇ ਸੂਦ੍ਰਪਦੇਸੇਹੁਏ ਲਿਖੀਠੈ। ਦੂਸਰੇਮੇ ਬ੍ਰਾਮਣਮੁਖ
ਛੰਡੀਭੁਜਾ ਬੈਸਮਜੀਘਾ ਸੂਦ੍ਰਪਦਹੁਏ ਅਸੇਲਿਖੀਠੈ। ਸੇ

ਈਸ਼ਕ ਤੀਸਿੰਧਰੇ ਸੇ ਗਹਣਯੋਗ ਮਹੇ ਕਾ ਹੋਤੇ ਬਾਹਮਣਉ
 ਪਦੇ ਸਾਹੈਂ ਆਂ ਤੇ ਮੁਖਹੈਂ ਅਰਥਾਤ ਮੁਖ ਤੁੰਲ ਮਹੈਂ ਛੁੰਡੀ ਰ
 ਗਚੇਰਾ ਦਿਵਿ ਪੁਨੀਯੋ ਸੇ ਪੁਜਾ ਕੀ ਰੱਛਾ ਕਰ ਤੇ ਹੈਂ ਆਂ ਤੇ ਕੁਲ
 ਤੁੰਲ ਮਹੈਂ ਬੈਸਮ ਕ੍ਰਿਪਿ ਪਸੁ ਬਣਿ ਜਕ ਰਸ ਭਕਾ ਕਾਰ ਤੇ ਹੈਂ
 ਆਂ ਤੇ ਜੀ ਪਾਤੁਲ ਮਹੈਂ ਗੁਰੂ ਸਿਰਮੁੰਡਨ ਬਸਤ ਯੋ ਵਨ ਰੰਗਨ
 ਸੀਵ ਨਾਦਿ ਸੇ ਵਸੇ ਤੀਨੇ ਬਰਣੇ ਕਾ ਬਿਦੁ ਹਾਰ ਤੇ ਹੈਂ ਆਂ ਤੇ ਪ
 ਚੰ ਤੁੰਲ ਮਹੈਂ ਇਸੀ ਅਰਥ ਮੇ ਪਹਲੇ ਬਚਨ ਕਾ ਭਾ ਵ ਹੈਂ ਉਤ
 ਪਤੀ ਚਾਰੇ ਵਰਣ ਕੀ ਜੈ ਸੇ ਅਬ ਇਸ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਸੇ ਹੋ ਤੀ ਹੈਂ ਤੇ
 ਸੇ ਹੀ ਮਨੁ ਸਤ ਰੂਪਾ ਜੇ ਲੇ ਹੋ ਤੀ ਆਈ ਗ ਮਨੁ ਸਤ ਰੂਪਾ ਕੀ ਬਿਰ
 ਵ ਕੀ ਵੇ ਹ ਸੇ ਹੁਈ ਗ ਮੁਖ ਭੁਜਾ ਦਿ ਕੇ ਸੇ ਕ ਬੀ ਮਨੁ ਖ ਨ ਹੀ ਉ ਪ
 ਜੇ ਕਾ ਮ ਚਾਰੇ ਬਰਣੇ ਕੇ ਵੇ ਪ ਕਾਰ ਕੇ ਹੈਂ ਏ ਕ ਨਿਰ ਬਾ ਹ ਹੋ ਤਾ
 ਵ ਸ ਰੇ ਧ ਰ ਮ ਹੇ ਤਾ ਸੰ ਪ ਦ ਕਾਲ ਮੇ ਵ ਨੈ ਪ ਕਾਰ ਕੇ ਅ ਪ ਨੇ ਅ
 ਪ ਨੇ ਕ ਰੋਂ ਅ ਪ ਦ ਕਾਲ ਮੇ ਆ ਨ ਵ ਰਣ ਆ ਨ ਵ ਰਣੇ ਕੇ ਮੈਂ
 ਬ ਰਣ ਸੰ ਕ ਰੇ ਕੇ ਭੀ ਕ ਰ ਲੇ ਵੇਂ ਅ ਪ ਦਾ ਹ ਟੇ ਪੀ ਛੇ ਆ ਨ ਕੇ
 ਛੇ ਰੁ ਅ ਪ ਨੇ ਕ ਰੇਂ ਅ ਪ ਦਾ ਸ ਮੇ ਆ ਨ ਕੇ ਕ ਰਣੇ ਮੇ ਵੇ ਖ ਨ ਹੀ
 ਯਾ ਹੀ ਤੇ ਅ ਪ ਦਾ ਸ ਮੇ ਬਿਸੁ ਮਿੰ ਤੁ ਰਿ ਖ ਨੇ ਭੁੰ ਖ ਠ ਹੇ ਰ ਚੰ ਭੁ ਲ
 ਸੇਂ ਕੁੰ ਤੇ ਕਾ ਮਾ ਸ ਲੀ ਆ ਗੁ ਰੂ ਸੀ ਨੇ ਅ ਪ ਨੇ ਸਿੰ ਖੋ ਕੋ ਮਾ ਛੀ ਵ
 ਜੇ ਸੇ ਚ ਲ ਯ ਵ ਨੇ ਕ ਭੁੰ ਜ ਨ ਕ ਰ ਆ ਯਾ ਕ ਈ ਕ ਰ ਮ ਚਾਰੇ ਵ ਰ
 ਠੇ ਕੇ ਤੁੰ ਲ ਮਹੈਂ ਜੈ ਸੇ ਪ ਰ ਮੇ ਸੁ ਰ ਭੁ ਗ ਠੀ ਯ ਯਾ ਖ ਮ ਸ ਭ ਮ
 ਭਾ ਖ ਠਾ ਦਿ ਕ ਈ ਤੀ ਨੇ ਵ ਰ ਠੇ ਕੇ ਤੁੰ ਲ ਮਹੈਂ ਜੈ ਸੇ ਪ ਰੁ ਨ ਯ ਜ ਨ
 ਵ ਨਾ ਦਿ ਆ ਮੋ ਰ ਅ ਪ ਨੇ ਅ ਪ ਨੇ ਕੁ ਵੇ ਹੈਂ ਯਿ ਨ ਮੇ ਬਾ ਮ ਠ ਕੇ
 ਖ ਟ ਯੇ ਹੈਂ ਪ ਰੁ ਨ ੧ ਯੰ ਗ ਕ ਰ ਨਾ ਕ ਵ ਨ ਵੇ ਨ ੨ ਪ ਰੁ ਵ ਟ ਟ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੨੦

ਯੰਗਕਰਾਵਨਾ ੫ ਦੰਡਲੇਨ ੬ ਪਹਲੇਤੀਨਧਰਮਹੇਤਹੈਂ। ੧। ਪਿ
 ਛਲੇਤੀਨਨਿਰਬਾਹਹੇਤਹੈਂ। ਇਸੀਲੀਏ ਪਿਛਲਮੋਕੀਆਨ
 ਵਰਣਕੋਬੀਦੀਕਰੀਹੈਂ। ਪਹਲੇਤੀਨੋਧਰਮਸਿੰਧੀਹੇਤ ਛੁੰਡੀ
 ਬੈਸ ਭੀਕਰੇਂ। ਛੁੰਡੀਕੇ ਅਪਨੇਸਸਤਪਾਰਨ ਪ੍ਰਜਾਪਾਲਨਕਰ
 ਮਹੈਂ। ਸਸੁਧਾਰਨਨਿਰਬਾਹਹੇਤਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਾਲਨਧਰਮਹੇਤਹੈ
 ਬੈਸਮਕੇਅਨੇਕ੍ਰਿਖਿ ਪਸੁਪਾਲਨ ਬਣਿਜਹੈਂ। ਸੋਤੀਨੋਨਿਰਬਾ
 ਹਹੇਤਹੈਂ। ਧਰਮਹੇਤ ਪਰਨ ਯਜਨ ਦਾਨਹੈਂ। ਬੈਸਮ ਬਣਿਕਪ
 ਦ ਏਕਅਰਥਕੇਭੀਵਚਕਹੈਂ। ਬਣਿਕਜਾਤੀਬਮਾਸਮਿਮਿਤੀ
 ਕੇਗੁਰਾਂਸਲੋਕਮੇਸੁਦ੍ਰੋਮੇਭੀਲਿਖੀਹੈਂ। ਅਰਬਨੀਯੇਖੇਤੀਪਸੁ
 ਪਾਲਨਤੀਨਹੀਕਰਤੇ। ਕੇਵਲਬਣਿਜਹੀਕਰਤੇਹੈਂ। ਦੁਸਰੇ
 ਬਮਾਹਮੇ ਆਰ ਰੰਗੀ ਆਟੇਕੀਬਨਾਤੇਸੁਨੇਹੈਂ। ਇਸਲੀਏ ਇਸ
 ਜਾਤੀਕੇਬੈਸਮਹੋਨੇਮੇਸੰਦੇਹੈਂ। ਸੁਦ੍ਰਕਾਧਰਮਸੰਦਾਹੈਂ। ਸੋਈਨਿ
 ਰਬਾਹਹੇਤਹੈਂ। ਅਰਯਹੀਪ੍ਰੇਮਸੇਮਹਾਤਮਾਕੀਕਰੀਧਰਮਹੇਤ
 ਹੈਂ। ਅਪਦਾਕਾਲਮੇਜੋਤਿਸ ਚਿਕਿਤਸਾਦਿਵਿਦਾ ੧ ਸਿਲਮ
 ਚਿੰਤਲਿਖਨੇ ੨ ਭ੍ਰਿਤੀ ਮਜਦੂਰੀ ੩ ਸੇਵਾ ਆਗਮਾਮਾਨਣੀ ੪
 ਪਸੁਪਾਲਨਾ ੫ ਬਿਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ੬ ਕ੍ਰਿਖੀ ਖੇਤੀ ੭ ਸੰਤੋਖਸ਼ਿ
 ਸਕਰਬੋੜੀਚਿਜਮੋਹੀਬਹੁਤਕੇਸਮਾਨਨਿਰਬਾਹਹੇਸਕਤਹੈ
 ੮ ਭੁੰਖਮਾਮਾਂਗਨਾ ੯ ਬ੍ਰਿਧੀ ਬਮਾਜਲੇਨਾ ੧੦। ਇਨਦੋਸੋਮੇ
 ਜੋਕਾਮਜਿਸਕੋਸੰਪਦਕਾਲਮੇਨਹੀਲਿਖਾਉਸਸੇਨਿਸੰਗਬਿ
 ਪਦਾਕਾਲਮੇਨਿਰਬਾਹਕਰਲੇਵੇ। ਅਪਦਾਲਖਾਇਅਪਨਕਾਂ
 ਮਸੰਭਾਲੇ। ਇਤਿਸੀਮਤਗੁਰੂਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇਤਾਰਾਹਰਿਨੋ
 ਤਮਰਥਿਤੇ ਮਹਲੋਕੇਜਨਮਥਾਨਾਦਿਨਿਰਣਯਾਤਰਗਤ ਪ

ਸੇਵਕਬਿਤੰਤ

ਕਰਣਸੇ ਖੰਡੀਜੰਟ ਭਜਪੁਤਬਰਣਸੰਕਰ ਸੁਧਬਰਣਸੰਪ
 ਦਆਪਦ ਕ੍ਰਿਤਮਸਹਿਤਨਿਰੂਪਣੰਸਮਾਪਰੰ। ੧੨”

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਸਾਦਿ॥

॥ਨਾਮੀਸੇਵਕੋਕੇਜਨਮਥਾਨਾਦਿ॥ ॥

॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਪਰਮਪੇਮੀ ਬਾਲਾਜੀਕਾ ਅਰਮਰਦਾ
 ਨੇਕਾਜਨਮਥਾਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਨਗਰਤਲਵੰਡੀ ਬਾਲਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਯਾਤ੍ਰਾਮੇਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਰਹੇ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ
 ਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਦਨੇਪੀਛੇ ਗੁਰੂਜੀਕੇਦਿਗਵਿਜਯਕੀਕਥਾ
 ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕੀਆਗਮਾਸੇਬਾਲਾਜੀਨੇਲਿਖਵਾਈ॥੩
 ਲਵੰਡੀਮੇਹੀਸੰਬਤਸੇਲਾਸੈਕੇਸਮੀਪਇਨਕਾਪਰਲੋਕਹੁ
 ਅਮਾਜਾਤਾਇਨਕੀਜੰਟ ਗੋਤਸੰਧੁਥਾ॥ਮਰਦਾਨਾਮੁਸਲਮ
 ਨ ਕੋਮਕਾਡੂੰਮਥਾ॥ਗੁਰੂਜੀਕੇਰਬਾਬਸੁਨਾਯਾਕਰਤਾ॥ਅ
 ਰਸਦਾਗੁਰੂਜੀਪਾਸਅਪਨੀਭੂਖਪਿਆਸਕੀਹੀਰਚਾਰ
 ਖਤਾ॥ਇਸਕੀਭੂਖਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਹੀਅਜਪ੍ਰਯੰਤਸੁਕੁਕੋਮੀ
 ਠੇਗੀਠੇਖਾਨੇਕੇਮਿਲਤੇਹੈ॥ਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਰਹੇਕਰਇਸਕੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨਮਤਸੇਸੁਧਾਉਠਗਈਥੀ॥ਇਸਲੀਏਮਰਨਸ
 ਮੇ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸਲਾਨੇਕੀਪਾਰਥਨਾਕਰੀ॥ਸਮਾਧਇਸਕੀ
 ਕਾਬਲਕੇਸਮੀਪਕੁਰ ਮਮੇਹੈ॥ਜਿਸਕਾਨਾਮਸਾਖੀਯੋਮੇ
 ਖੁਰਮਾਲਿਖਾਹੈ॥੨— ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਪੇਮੀਸੇਵਕ
 ਬੁੰਢਾਜੀਕਾਜਨਮ ੧੫੮੪ ਮੇਰਮਦਾਸਗਾਮਮੇਹੁਆਗਾਰ

੪੪੪

ਮਦਾਸਗਾਂਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਵੇਹਰੇ ਸੇਤੀ ਨਕੋ ਬਪੰਛ ਮਠੀ।
 ੧੫੮੩ ਕੇ ਸਮੀਪ ਯੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇ ਆਏ। ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਸੀ ਸੇ ਪੀਛੇ ਸਭ ਗੁਰੋ ਕੇ ਆਗੇ ਮੁਖ ਤ ਮਾਰ ਰਹੇ। ਇ
 ਸੀ ਲੀਏ ਗੁਰੂ ਗਾਂਮ ਦਾ ਸਜੀ ਕੇ ਸਮੇ ਸੇ ਲੇਛੰ ਢਕ ਸੇ ਲ ਕੇ ਬੀ
 ਕੁ ਮੇ ਠਹ ਤੇ ਥੇ। ਬੀ ਕੁ ਥਾ ਸਰ ਕੇ ਸੇ ਦੇ ਕੇ ਸਹੇ ਅਮਿ ਤ ਸਰੋ ਪ
 ਚ ਕੇ ਸ ਦੰ ਖਣ ਹੇ। ਗੁਰੂ ਅਚ ਜਨ ਜੀ ਕੇ ਤਿਲ ਕ ਵਿ ਨ ਹੀ ਕੇ
 ਹਾ ਬ ਸੇ ਹੁ ਯਾ। ਅਮਿ ਤ ਸਰ ਜੀ ਕੀ ਕਾਰ ਸ ਮੇ ਉ ਤੰ ਰ ਪ ਸੇ ਬੇ
 ਠ ਕੇ ਯ ਹ ਖ ਦ ਢ ਯਾ ਕ ਰ ਤੇ ਥੇ। ਉ ਪ ਰ ਘੰ ਟਾ ਪ ਰ ਕੇ ਸਾ ਮ ਨੇ
 ਇ ਨ ਕੀ ਬੇ ਰ ਹੇ। ਗੁਰੂ ਹ ਰਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸਾ ਹ ਬ ਜੀ ਕਾ ਜ ਨ ਮ ਇ ਨ
 ਕੇ ਬ ਰ ਸੇ ਹੁ ਮਾ। ਅੰ ਖ ਰ ਇ ਨ ਦੁ ਨੇ ਸਿ ਖ ਏ। ਸੀ ਬ ਤ ੧੬੮੮
 ਮੇ ਯੇ ਰ ਮ ਦਾ ਸ ਗਾਂ ਮ ਮੇ ਹੀ ਸ ਮ ਏ। ੩

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸੇ ਵ ਕ ਲ ਹ ਠਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਅਤ ਮੰ ਤ ਸੇ ਵ
 ਕ ਰ ਅੰ ਗ ਦ ਨਾਂ ਮ ਪ ਰ ਯ ਗੁਰੂ ਗੰ ਦੀ ਪੰ ਬਿ ਰ ਜੇ। ਬਿ ਤੰ ਤ ਇ ਨ
 ਕਾ ਮੁ ਰ ਬ ਇ ਨ ਕੇ ਸ ਬ ਨੇ ਮੇ ਲਿ ਖ ਗ ਯ ਾ ਹੈ। ੪

॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦ ਸਾ ਹ ਬ ਜੀ ਕੇ ਨਾ ਮੀ ਸੇ ਵ ਕ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾ ਸ ਜੀ ਹੁ ਏ ਇ ਨ ਦੁ ਨੇ ਸੇ ਵ ਕੋ ਕੋ ਬਾ ਈ ਸ ਮ ਜੀ
 ਮਾ ਬ ਖ ਸੀ। ਭਾ ਵ ਸਿ ਘਾ ਸ ਨ ਪ ਤਿ ਕੀ ਏ। ਜਿ ਨ ਮੇ ਰੀ ਗੁ ਸਾ
 ਹ ਕਾ ਬੀ ਸ ਬੰ ਸੀ ਖੰ ਝੀ ਜਿ ਲੇ ਅੰ ਬਾਲੇ ਦਾ ਉ ਗਾ ਮ ਮੇ ਹੈ। ਜਿ ਨ
 ਮੇ ਬੁ ਠਾ ਨਾ ਮੀ ਗੁਰੂ ਜ ਰਾ ਹ ਰ ਸਿ ਘ ਹੁ ਯਾ। ਜਿ ਸ ਕੇ ਬੁ ਏ ਤ ਮ ਕ
 ਨੇ ਮੇ ਬੁ ਠੇ ਖ ਝੇ ਹੈ। ੧ ॥ ਸਾ ਵ ਠ ਬਾ ਵਾ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜੀ ਕਾ ਭੁ ਤੀ
 ਜ ਜਿ ਸ ਕਾ ਬੀ ਸ ਸਾ ਵ ਠ ਕੇ ਬਾ ਵੇ ਹੈ। ੨ ॥ ਸਾ ਵ ਕ ਚੰ ਦ ਜੀ ਵ
 ਕ ਖੰ ਝੀ ਜੈ ਬਾ ਵ ਲੀ ਜੀ ਕਾ ਕ ਝਾ ਵ ਠ ਨੇ ਸ ਮੇ ਜ ਲ ਕੀ ਧਾਰ ਮੇ ਰੂ

ਸੇਵਕਬਿਤਾਂਤ

ਬਕੇਮਰਗਯਾ। ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਨੇਜੀਫਤਾਕੀਆਸਿ
 ਸਕਾਬੀਸਬੈਰੇਫਲਮੇਹੈ॥੩॥ ਭਾਈਠਾਲਜਿਸਕੇਨਾਮਕੀ
 ਤੇਈਯੇਕੀਸਾਖੀਹੈ॥੪॥ ਪਾਰੇਪਰਮਹੰਸਜੋਬਡਾਬੁਖ
 ਗੁਨੀਬਾ। ਯੇਦੋਨੇਖੰਡੀਠੁਲੇਕੇਥੇ ਭੁਲਾਸੁਲਭਾਠਪੁਰਕੇਸਮ
 ਪਹੈ॥੫॥ ਠੰਗਦਾਸਭੰਡਾਰੀਖੰਡੀ ਘੜੁਏਕਾ॥੬॥ ਅਥੇ
 ਮੁਠਾਰੀਖੰਡੀ ਖਾਈ ਜਿਲਾਲਹੋਗ॥੭॥ ਦਰਬਾਰੀਖੰਡੀ
 ਲੁਥਾਮਜੀਠੇਕਾ॥੮॥ ਠੇਗਾਖੰਡੀਕਦਾਰ ਇਲਾਕੇਬੰਮੁ
 ਕਾ॥੯॥ ਮਹੇਸਾਖੰਡੀ ਧੀਰ ਸੁਲਭਾਠਪੁਰਕਾ॥੧੦॥ ਚੂਹ
 ਖੰਡੀ ਠੇਹਨ ਸੀਹਰਿਗੋਬਿੰਦਪੁਰਕਾ॥੧੧॥ ਭਾਈਕੇਵਾਣੀਖੰ
 ਡੀ ਲੁਥਾ ਬੁਢਾਲੇਕਾ॥੧੨॥ ਤੇਈਏਸੇਮਰੇਏਕ ਬੁਢੀਆਕੇ
 ਪੁਤਕੋਜਿਫਇਕੇਬਖਸਸਭੁਈ। ਜਿਲਾਪਿੰਡੀ ਸਾਕਨ ਚ
 ਮੀਰਾਬਾਦਾ॥੧੩॥ ਅਲਿਆਰਪਰਾਠ ਸਾਕਨ ਠੁਲੇਕਾ॥੧
 ੪॥ ਸਾਧਾਰਨਲੋਹਾਰ ਜਿਸਨੇ ਬਾਦਲੀਨੀਕੀ ਕਾਠਕੀਪੈ
 ਡੀਬਨਾਈ॥੧੫॥ ਰਾਜਾਰਾਮਕੋ ਬਖਸਸਾ॥੧੬॥ ਠੰਗਸਾ
 ਹਖੰਡੀ ਧੀਰਸੁ ਮਉਯੇਮਲੁਪੇਤੇ ਜਿਲੇਲਹੋਗਾ॥੧੭॥ ਆ
 ਈਦਾਸ ਬੁਖਮਨ ਸਾਕਨ ਠੇਲੀਆਥੇਮੇਜਿਲਾਲਹੋਗਾ॥੧
 ੮॥ ਹੰਦਾਲ ਜੰਦ ਸੰਠਾਲੇਕਾ॥੧੯॥ ਭਾਈਖੇਡਾਬੁਖਮਨਖੇਮ
 ਕਰਨਕਾ॥੨੦॥ ਸਚਨਸਰ ਬੁਖਮਨ ਸਾਕਨ ਮੰਦਾਕਾਜਿਲਾ
 ਲਹੋਗ॥੨੧॥ ਬੇਣੀਪਿੰਡਤ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੀਏਠਿਰਤਾਬਾਦਸ
 ਤੇਚਰਚਕੇ॥੨੨॥ ਇਨਮੇਕਈਮਿਜੀਫਲਮੇਕਾਸਪਸਾਥੇ
 ਤਾਂਤ ਕਥਾਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਸਾਹਿਬਮਹਾਰਾਜਕੀਮੇ ਸੂਰਜ
 ਪੁਤਾਪੁਤਥਾਅਨੀਸਿੰਘਕੀਸਾਪੀਮੇਲਿਖਾਹੈ॥ ਇਨਹੀਕੇਸ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੩੨੪

ਮੇਗੁਰੂਦ੍ਵਾਰਿਓਕੇਮੇਲਿਯੋਕਾਪ੍ਰਬੰਭੁਹੁਆ॥

॥ਗੁਰੂਰਾਂਮਦਾਸਸਾਹਬਜੀਕੇਸੇਵਕ॥

॥ਹੰਦਾਲਕਾਜਨਮ ਜੰਡੂਮਾਲੇਹੁਆ॥ਹੰਦਾਲਨੇਲੀਗਰਕੀਸੇ
 ਟਾਮੇਆਟੇਸੇਲਿਪਟੇਹਾਬਪੀਠਪੀਛੇਕਰਮੱਥਾਟੇਕਮਾ॥ਗੁ
 ਰੂਜੀਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕਰ ਬਚਨਕੀਆ ਤੇਗੀਸੇਦ੍ਵਾਪੁਰੀਹੋਈ॥ਅ
 ਬਤ੍ਰੰਜੰਡੂਮਾਲੇਮੇਪਦੁੰਚਲੋਗੋਕੋਸਤਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਕਰਾ॥
 ਪਹਲੇਯਹਗੁਰੂਅਮਰਜੀਕੀਸਰਨਆਯਾਥਾਉਨਹੁਨੇਬਰ
 ਨਕੀਆਤੂਅਨੇਕੋਕੋਉਪਦੇਸਕਰੇਗਾ॥ਇਸਲੀਏਪੀਛੇਬ
 ਖਸੇਮੇਲਿਖਾ॥ਇਸੀਕਾਪੁੰਤ੍ਰਦੁਰਬੁੰਧੀਪੁਰਸ ਬਿਧੀਚੰਦਉ
 ਤਪੰਨਹੁਆ॥ਜਿਸਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀਨਿੰਦਾ ਅੰਗੇਰੰਦਾਲ
 ਕੀਉਸਤਤਿਲਿਖਿਤਿਸਕੇਪੁਰਾਗੁਰੂਪ੍ਰਸੰਧਕੀਆ॥ਜਿਸ
 ਕਰਜੰਡੂਮਾਲਾਗੁਰੂਕਾਬੋਲਾਜਾਤਾਹੈ॥ਜੰਡੂਮਾਲੇਹੰਦਾਲ
 ਸਮਾਯਾ॥੧— ਭਾਈਸਾਲੇਪ੍ਰੇਮੀਇਨਹੀਗੁਰੋਕਾਸੇਵਕ
 ਹੁਆ॥ਸਾਲੇਕੇਗੁਰੂਜੀਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਕੀਕੋਤਵਾਲੀਬਖ
 ਸੀ॥ਇਸਲੀਏਭਾਈਸਾਲੇਕੀਧਰਮਸਾਲਾਕੇਦਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਸਰਜੀਮੇਹੋਤੇਹੈ॥੨— ॥ਸੰਬਤ ੧੬੩੬ ਮੇਭਾਈਗੁਰਦਾ
 ਸ ਗੁਰੂਰਾਂਮਦਾਸਜੀਕੇਸੇਵਕ ਬਨੈ ੩

॥ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਕੇਪ੍ਰੇਮੀ॥

॥ਗੁਰੂਦਾਸਜੀਜਨਮੇਗੋਇੰਦਵਾਲ ਪਿਥੀਚੰਦਕੇਬਿਰੋਧਸਮੇ
 ॥ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਕੀਸੇਵਾਮੇਤਤਪਰਰਹੇ ਗੁਰੂਅ
 ਰਜਨਸਾਹਬਜੀਉਸਤਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਥੀਚੰਦਕੀਨਿੰਦਾਕੀਦ
 ਰਬਨਾਈ॥ਆਵਿਗੰਥਸਾਹਬਜੇਕਹਤਾਰਪੁਰ ਧੀਰਮੱਲ

ਕੇ ਬਿਸਾਖਾ ਮਹਾਂ ਸੋ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਇਸੀ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ
 ਲਿਖਵਾਯਾ ਅਰ ਇਸ ਕੀ ਰਚੀ ਬਾਣੀ ਕੇ ਪਾਠ ਸੇ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤ ਹੋਣੇ ਕਾ ਬਰ ਦੀ ਆਗਾ ਚਲਾਣਾ ਗੁਰਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਸੰਬਤ
 ੧੬੯੪ ਮੇ ਭਾਵੇ ਸੁਰੀ ਅਸੁਖੀ ਕੋ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਹੁਆ ॥ ੧ -
 ॥ ਭਾਈ ਬੀਨੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਜਨਮ ਗਾਂਘਰਾ ਗਟ ਮੇ ਹੁਆ ਸਭ
 ਸੇ ਪਹਲੇ ਉਸੀ ਨੇ ਸੰਬਤ ੧੬੬੨ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰ
 ਗੀ ਬਸਾਹ ਬਜੀ ਕਾ ਦੁਸਰੀ ਜਗ ਹਉਤਾ ਰਾ ਕੀ ਆ ਕ ਹੀ ਕ ਹੀ
 ਸੇ ਦੇ ਖਸੂਨ ਕਰਤਾ ਠ ਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗੀ ਬਸਾਹ ਬਸੇ ਅਧਿਕ ਭੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਲਿਖਵਈ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਦੇ ਖ ਗੁਰੂ ਅ
 ਰਜਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਖਰੀ ਬੀ ਸੁਰੰ ਖਾ २ -
 ਭਾਈ ਬਹਲੋ ਨਾਂ ਪੀ ਸੇਵਕ ਕਾ ਜਨਮ ਮਲਕ ਦੇ ਦੇ ਸ ਮੇ ਹੁਆ ॥ ੩
 ਅਤ ਸਰਜੀ ਕੇ ਬੁਣਨ ਸ ਮੇ ਇਸ ਨੇ ਬੁਠੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸੇ ਵਾ ਕ ਰੀ ॥ ੪
 ਭਾਈ ਬਹਲੋ ਬੁਠਾ ਵਿਦਵਾ ਬਹੁਤ ਜਾਨਤਾ ਥਾ ॥ ਇਸ ਲੀ ਕੇ ਇ
 ਸ ਕੇ ਗੁਪਤ ਸੇ ਨਾ ਕਾ ਮਾਲ ਕੁਠੀ ਬੋਲ ਤੇ ॥ ੩ - ॥ ਭਾਈ ਭੁ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਨਮ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਹੁਆ ॥ ਯਹ ਪੰਚ
 ਮਛੁਠੇ ਗੁਰੇ ਪਾਸ ਭੀ ਰਹਾ ॥ ਪਰੰਤੂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਯ ਜੀ ਕਾ ਇ
 ਸ ਸਾ ਬ ਬ ਠਾ ਪ੍ਰੇਮ ਥਾ ॥ ੪ - ॥ ਗੀ ਗਾਰਾਂ ਮ ਬੁ ਘਣ ਕਾ ਜਨਮ ॥ ੫
 ਠਿੰਢੇ ਸਹ ਰਹੁਆ ॥ ਅਮੀਤ ਸਰਜੀ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸ ਮੇ ॥ ਇਸ ਨੇ
 ਲੀ ਗਰ ਮੇ ਬਹੁਤ ਸੇ ਵਾ ਕ ਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚ ਸੇ ਸਿੱਧ ਬਨ ਜੀ ਗ
 ਲ ਦੇ ਸ ਆ ਯਾ ॥ ਇਸ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਭਾਈ ਮੁਲਚੰਦ ਦੁੰ ਗ ਲ ਖੰ
 ਡੀ ਪੰਦਾ ਹੁਆ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਜਨਮ ਸ ਮੇ ਹੀ ਸੁਕਲ ਸਿ ਖ ਥੀ
 ॥ ਨਾਮੀ ਥਾਂ ਨ ਉਠ ਕੇ ਸੁਨਾ ਮ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮੇ ਹੀ ॥ ਗੀ ਗਾਰਾਂ

ਗੁਰੂਤੀਰਥ੪

੨੨੬

ਅਕੀਜੀਤਾਨਕੇਬ੍ਰਾਮਣਸਿੰਘਰੈਂ। ਸਰਕਾਰਪਟਾਲੇਸੇਉਨ
ਕੋਕਈਗਾਂਮਜਾਂਗੀਰੈਂ॥੫— ॥ਬੁਏੀਬਿਧੀਰੰਦਕਾਜਨ
ਮ ਮੰਦਦੇਸ ਸੁਰਸਿੰਘਗਾਮਮੇਹੁਯਾਯਹਬਡਾਨਾਮੀਚੋਰ
ਥਾ॥ ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਜੀਨੇਇਸਸੇਚੋਰੀਛੁਡਾਈ॥ ਗੁ
ਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਕੀਆਗਮਾਸੇ ਇਸੀਨੇਸਾਹਜਹਾਂਕੇਦੇਘੇ
ਕੋਗੁਰੂਜੀਕੋਲਮਾਕਰਦੀਏ॥ ਸਮਾਟਠਾਇਸਕਾ ਸੰਬਤ੧੬
੫१ ਮੇਇੰਕੀਪਾਟਿਸੇਕੋ ਸੁਰਸਿੰਘਸੇਚਲ ਅਜੁਧਮਾਕੇਸ
ਮੀਪ ਏਕਗਾਂਮਮੇਭਯਾ॥੬

॥ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਕੇਸੇਦਕਾ॥

॥ਪਿਰਾਣੇ ਜੇਰੇ ਤੇਤੇ ਤਿਲੋਕੇ ਆਦਿਯਹਬਡੇਸਕਤੀਰੰ
ਨਹੁਏ॥ ਜਹਾਂਗੀਰਕੇਸੇਰਬਨਇਨਹੁਨੇਭੁੰਦੀਆਮਿਤ
ਸਰਜੀਕੇਜੀਗਮੇਸਮਾਏ॥੪

॥ਗੁਰੂਹਰਿਰਾਯਸਾਹਬਜੀਕੇਸੇਦਕਾ॥

॥ਗੋਰਾ ਜੀਵਣ ਭੁਗਤੁਕੇਖੰਡ ਅਰਕਾਲਾ ਬਡੇਬਹਾਦਰ
ਜੀਗਲਦੇਸਮੇਜਨਮੇ ਤਹਾਂਗੀਬਸੇਸਮਾਏ॥ ਸੁਥਰਾਸਾਹਜੀ
ਸਮਾਲਕੋਟਮੇਜਨਮੇ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸਰਹੇ ਸੁਥਰੇਭੇਖਕੀਬਖ
ਸਸਪਾਈ॥੪

॥ਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨਸਾਹਬਜੀਕੇਸੇਦਕਾ॥

॥ਜੈਸਿੰਘਪ੍ਰਸਿੰਘਜੈਪੁਰਕੇਰਾਜਾਹੁਏ॥ ਜੋਗੀਬੰਠਗੀਲੋਗੇ
ਕੇਜੋਰਸੇਉਨਕੇਸਿੰਘੀਕਾਪ੍ਰਚਾਰਨਹੀਹੁਆ॥੧

॥ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਸਾਹਬਜੀਕੇਸੇਦਕਾ॥

॥ਪਨੰਦੀਸਾਲਾਲਹੁਏ॥ ਜਿਨਹੁਨੇਅਪਨਾਭੇਲਾਅੰਡੁਨਸ

ਹਬਨਾਯਾ ਜਿਸਕਾ ਪੰਥ ਅੰਤੁਨਸਾ ਹੀ ਏਸਾ ਪਧੁਏ ਅੰਤੁਨ
ਸਾਹਨੇ ਹੀ ਇਮਾਮ ਗਜ਼ਾਲੀ ਕੀ ਕੀਮੀਆ ਸ਼ਾਹ ਤਾਕਿ ਤਾ ਬਸੇ
ਤੁਆਖਮੇ ਪਾਠ ਸੁਭਾ ਬੁਨਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਅਹੀ ਹਾ ਸਾਹ ਬੁਇਨਕਾ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੇਵਕ ਹੁਯਾ ॥ ੨

॥ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮੀ ਸੇਵਕ ॥

ਪਾਂਚ ਪਿਆਰੇ ਹੁਏ ॥ ਜਿਨ ਮੇਂ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸੋਠੀ ਕੰੜੀਕਾ ਸ
ਨਮ ਲਹੌਰਕਾ ਅਫਤਾਹ ਲਉ ਕੇ ਸੰਬਤ ੧੭੬੨ ਕੇ ਪੋਹ ਮੇ
ਦੀਨੇ ਬੈਠਾ ਹਿਕਾ ਯਤਾਂ ਲਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਥੀ ਕਿੰਦੇ ਕਰ ਅੰਠੀ
ਗਾਵਾ ਦੁਭੇ ਜੁਆਥਾ ॥ ਅੰਠੀ ਗਾਵਾ ਦ ਬੰਬਈ ਸੇ ਸਾਠ ਕੇ ਸਹੀ
ਦੱਖਣ ਮੇਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪੀਠੇ ਸੇ ਸਮਾਯਾ ॥ ੧ — ॥ ਧਰਮ ਸਿ
ਘ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਹਸ਼ਿਨਾ ਪੁਰਕਾ ਅਫਤਾਹ ਪੰਨੇ ਕੇ ॥ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨੇ ਪੀਠੇ ਬਾਸ ਬਰੇ ਨੀ ਕਿੰ ਸਮੀ ਪਰ
ਤੇ ਉਹਾਂ ਹੀ ਅਬੁਇਨਕਾ ਬੰਸ ਹੋ ॥ ੨ — ॥ ਸਾਹ ਬੁ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਬਿਦਰ ਸਹਰਕਾ ਸੈਨ ਕੇ ਅਫਤਾਹ ਚਲਾਨਾ
ਇਨਕਾ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕੇ ਜੰਗ ਮੇਂ ਹੁਆ ॥ ਵਾਸ ਤ ਵ ਸੇ ਸੈਨ ਭਗ
ਤ ਅਹਮਦਾ ਵਾਦ ਕੇ ਸਮੀ ਪ ਠ ਕੇ ਰਨਾ ਥ ਕੇ ਪਾਸ ਗੁਜਰਾਤ
ਵੇ ਸ ਮੇਂ ਹੁਆ ॥ ੩ — ॥ ਹਿਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਜਰੀਨਾ
ਬਪੁਰੀ ਮੇਂ ਫੰਧ ਕੇ ਅਫਤਾਹ ਬੇ ॥ ਵਾਸ ਤ ਵ ਸੇ ਕਿਲ ਜੀ ਕੇ
ਬਾਣ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਫੰਧ ਕ ਸੋ ਗਾ ਸੁ ਦੇ ਸ ਸੋ ਮਨਾ ਥ ਕੇ ਪਾਸ ਹੁ
ਆ ॥ ਯਹ ਭੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਜੀ ਕੇ ਜੰਗ ਮੇਂ ਚੜੇ ॥ ੪ —
ਮੋਹਕ ਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਜਨਮ ਵਾਰਕਾ ਨਾਮ ਦੇ ਵ ਕੇ ਅਫਤਾਹ
ਵਾਸ ਤ ਵ ਸੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵ ਕਾ ਜਨਮ ਅਬਲ ਨਗਰ ਸਨਾ ਹੁ ਮ

ਗੁਰੂਤੀਰਥੰ

੨੨੬

ਬੀਮਕੋਸਉਰੇਅੰਡੁੰਕੇਪਾਸਥਾਯੇਚਖਕੋਰਕੇਜੀਗਮੇਚੜੇਪ
 — ਯਾਹਬਰਾਂਮਕੋਰਜਿਨਕਾਨਮਗੁਰਬਖਸਸਿੰਘਯੇਬਾ
 ਬੇਬੁੰਦੇਕੇਬੀਸਮੇਹੁਏਯੈਨਕਾਜਨਮਬਾਨਰਮਦਾਸਾਗੁਰੂਅੰ
 ਗਵਜੀਸੇਲੇਨੋਗੁਰੋਕੀਕਥਾਇਨਹੁਨੇਲਿਖਦਾਈਯੈਸਾਖੀ
 ਬਨਾਈਜਿਨਕੋਦਿਲੀਪਸਿੰਘਦਾਲੀਸਾਖੀਬੋਲਤੇਹੈਂ।ਰਮ
 ਦਾਸਮੇਸਮਾਏ।੬ — ਯਾਜਿਨਕੋਅਪਨੇਬਾਨਗੰਦੀਬੈਠ
 ਯਾਸੀਤਸਿੰਘਜੀਚਮਕੋਰਮੇਸਮਾਏ।੭ — ਯਾਚਾਲੀਮੁ
 ਕਤੇਸਿੰਘਕਾਜਨਮਬਾਨਮੰਦਦੇਸਮੇਨਮੇਕਾਪਤਾਨਹੀਯੈ
 ਬਤ੧੭੬੨ਮੇਮਾਪਦਦੀਏਕਮਕੋਜੀਗਕਰਮੁਕੁਸਰਜੀ
 ਸਮਾਏ।੮੦ — ਯਾਕਰਮਸਿੰਘਚੰਦਨਸਿੰਘਬੀਰਸਿੰਘ
 ਦਿਕਤੇਰਾਂਜਿਨਹੁਨੇਗੁਰੂਜੀਕੀਆਗੁਸੇਕਾਂਸੀਮੇਦਿੰਦਾ
 ਪੜਾਇਸਮਤਮੇਦਿੰਦਾਪੜਨੇਪੜਨੇਕਾਪਚਾਰਕੀਆਯ
 ਕਥਾਇਨਕੀਸਰਬਲੇਹਮੇਸਪਸ੍ਰਹੈਂ।੧੩ — ਯੈਨਕੋਕ
 ਈਯੋਨੇਅਪਨਾਬਿਧੁਪੁਰਖਲਿਖਾਯੁਕਿਸਭਾਈਮਨੀਸਿੰ
 ਘਜੀਠੇਜਪਜੀਸਿੰਘਗੋਸਟਚਮਕਾਰਾਦਿਗੁਰੂਬਾਣੀਕੀ
 ਟੀਕਾਕਰੀਯਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀਜਨਮਕਥਾਲਿਖੀਯੁਭਾਈ
 ਗੁਰਦਾਸਕੀਭਗਤਾਦਲੀਵਾਰਕੀਟੀਕਾਕਰੀ।ਦਸਮੇਪ
 ਤਸਾਹੀਕੀਬਾਣੀਕੀਬੀੜਕਰੀ।ਕਰਮਸਿੰਘਜੀਸੇਕੀਬਸ
 ਯਕੀਕੇਅਰਥਪੜਆਗੇਅਰਥਪੜਨੇਕੀਸਿੰਘਦਾਯਚਲਾ
 ਈਯਾਅਰਥਿਚਾਰਕੇਗੀਬਜੀਕੇਅਰਥਦੇਤਾਪੁਰਖੋਕਾਪੁ
 ਤਿਬੁਤਨਾਮਗੁਨੀਕੀਆਯਜਿਸਨਾਮਕੇਨੀਓਅਬਗੁਰਮੁ
 ਖੀਕੀਪੜਾਈਮੇਦਿੰਦਾਨ ਅੰਬੁੰਧੀਦਾਨਦੋਮੋਰਨਾਮਥਾਪੇ

ਗਏਹੈਂਗਾ ਆਦਰੀ ਬਸਾਹ ਬਜੀ ਮੇਸਬਦ ਅਸੁਪਦੀਆਂ ਫੁੰਤ
 ਜੋਰਗੋ ਮੇਪਾਂਚ ਹੁਕੇ ਕੇ ਨੁ ਦੇ ਨੁ ਦੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂਗੇ ਸੋ ਸੁਤ ਮਨੀ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਲੈ ਏ ਕਏ ਕਥਾ ਨ ਮੇ ਕੀ ਏ ਗਏ ਸਲੀ ਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਦੇ ਹਰੀ ਬ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਅੰਗ ਹਿਲਾ ਏ ਜਾਨ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਨੇ ਮੇ ਸਿੰ
 ਖੇ ਨੇ ਸੁਪਦੀਆਂ ਗੁਰੂ ਮਨੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅੰਗ ਨੁ ਦੇ ਨੁ ਦੇ ਕੀ ਏ ਤੁਰ
 ਕਤੁ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਗੇ ਸੋ ਲਹੋਰ ਮੇ ਏ ਨ ਕੇ ਹੁਏ ॥ ੧ — ॥ ਮਾਨ
 ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੇਵਕ ਨਿਰੰਗ ਪੰਥ ਕਾ ਮਾਲਕ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਖਣ ਕੋ ਜਾਤ ਗੋਲੀ ਲਗਾ ਚਿਤੋ ਡਗ ਡਕੇ ਸਮੀ
 ਪਚੜਾ ॥ ੧ — ॥ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਹਾਵਰ ਸਾਹ ਕੇ ਪਾਸ ਹ
 ਤਾ ਥਾ ਬੁਠਾ ਇਲਮ ਦਾਰ ਜਯ ਅੰਗੇ ਗਜੇ ਬੁਨੇ ਮੁਸਲ ਮਾਨ
 ਕਰਨਾ ਚਹਾ ਭਾਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਭੁਠਾ ਦਿਨੇ ਮੇ
 ਠੇਰ ਬਹਾਵਰ ਸਾਹ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਹਾ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਬਿਲੁਤ
 ਉਸਤੁ ਤਿਸੁ ਨਾ ਈ ਅੰਗੇ ਗਜੇ ਬੁਨੇ ਪੀਛੇ ਬਡੇ ਭਾਈਆ
 ਜਮ ਥਾ ਬਜੀ ਗਸ ਮੇ ਬਹਾਵਰ ਸਾਹ ਨੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਕੋ ਭੇਜ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸੇ ਮਦਤ ਚਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਈ ਜੀ ਗਠ ਤੇ ਹੁਏ ਪੀਛੇ ਪੁ
 ਸਕਰ ਲਖ ਬਪੋਰ ਕੇ ਸਮੀ ਪਸੈਲ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੇ
 ਮੰਗ ਵਾਏ ਆਦ ਖਣ ਜਾਤਾ ਬਹਾਵਰ ਸਾਹ ਪ੍ਰਾਠ ਬਨਾ ਕਰ ਸਾਥ
 ਲੇ ਗਯਾ ਨੰਦ ਲਾਲ ਭੀ ਸੇਵਾ ਮੋਹ ਨ ਰਹਾ ਏ ਸਕੇ ਨਾ ਮਕੇ
 ਰਹਤ ਨ ਮੇ ਬੁਨੇ ਹੈ ਅਰਠ ਰਸੀ ਮੇ ਗਜ ਲਾਂ ਰਵਾਈਆ ਹੈਂ
 ॥ ੧ — ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦਾ ਗੀ ਕਾ ਬਾਨ ਨਾ ਵੇੜ ਨਾ ਮਮਾ ਪੈਦਾ ਸਥਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਾਂਚ ਸਿੰਘ ਸਾਥ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮੇ ਭੇਜਾ ਬੰਦੇ ਨੇ ਇਸ
 ਦੇ ਸੁਪਦਰ ਪੁਥ ਮਦਿਨ ਕਪਾਲ ਮੇ ਚਨ ਤੀਰ ਥ ਕੇ ਪਾਸ ਏ ਕ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੨੦

ਛੋਟਾਸਾਗੁੰਮਲੁਟਾ। ਭ੍ਰਿਹਾਂਸੇਬੀਸਪੰਛਾਂਮਾਦਮੀਸਾਥਹੁਏ।
 ਅਗਲਾ ਗੁੰਮਲੁਟਾ ਤਹਾਂਸੇ ਪਚਾਸਜਾਠਬਠੇ। ਅੰਮੇਸੇਗੀਸੀ
 ਝੁਪਾਪ੍ਰਯੰਤਚਾਰਸੈਹੁਏ। ਅਗਲੇਦਿਨਸਰਸੁਤੀਕਿਨਰੇਮੁ
 ਸਤਾਦਾਦਸਹਰਮੇ ਚਾਰਸੈਅਸਟਾਰਸੇਜੀਗਕਰ ਉਨਕੇਘੇ
 ਕੋਛੀਨੇ। ਤੁਬ ਚਾਰਸੈਅਸਟਾਰ ਛੀਸੈਪੈਦਲਏਕਹਜਾਰਹੁ
 ਏ। ਸਮਾਣਾਲੂਟਣੇਸਮੇ ਡੀਨਹਜਾਰਕੀਭੀੜਹੁਈ। ਬਨੁੜ
 ਪਹਚਤੇਸਭਆਠਹਜਾਰਹੁਏ। ਬਨੁੜਕੇਸਮੀਪਹੀਸਰਹੰ
 ਦਕੇਸੁਬੇਦਜੀਰਖਾਂਨਸੇਜੀਗਹੁਆ। ਉਸਕੀਬਡੀਵਰਦਸ
 ਕਰਮਾਰਕੇ ਸਹਰਸਰੰਦਉਜਾੜਾ। ਅੰਮੇਸੇਗੀਅੰਰਸਭਮਕਾ
 ਨਠਤੇਕੀਏ। ਭਾਈਕੀਪੇਰਨਾਸੇਚੰਬੇਸਹਰਪਹਚ ਬਿਦਾਹਕ
 ਰਾਈਯਾ। ਏਹਗੁਰੂਜੀਕੀਠਤੇਕੇਥਨ ਦਰਸਨਠਤੇਅਏ
 ਜਕਗੀ। ਗੁਰੂਜੀਕੇਥਨੇਮੇਗੰਦੀਲਗਾਕਰਬੈਠਨੇਕੀਇੰਛਾ
 ਕਗੀ। ਤਬਸੇਸਿੱਖਸੰਗਛੋਡੁਗਏ। ਅਕੇਲਾਹੁਆਜਿਲੇਗੁ
 ਰਦਾਸਪੁਰਪਕੜਾਗਯਾ। ਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਕੇਜੇਤੀਜੇਤਸ
 ਮਦਨੇਸੇ ਨੌਬਰਸ ਚਾਰਮਹੀਨੇ ਆਠਦਿਨਪੀਛੇ ਸੰਬਤ ੧੭੭੪
 ਮੇਠਰਰੁਖਸਿਯਰਕੇਦਖਤ ਦਿਲੀਮੇ ਠਗਣਸੁਦੀਨੇ ਮੀਕੋਕੋ
 ਤਫਲੀਚਬੂਤਰੇਪਾਸਸਹੀਦਕੀਆਗਯਾ। ੧ — ਆਜੀ
 ਗੁਰੂਦਸਮਮਹਾਰਾਜਕੇਮਾਰਗਕੇਲੋਗੰਮੇਅਬਚਾਰਤੇਦਪੁ
 ਸਿੱਧਹੈਂ। ਸਿੱਖ ਨਿਹੰਗ ਨਿਰਮਲੇ ਕੂਕੇ। ਸਿੱਖਬੁਤਕਰਸੁ
 ਕਲਬਸੜਰਖਤੇਹੈਂ। ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਾਰਗਮੇਨਿਜਨਿਜਬਰ
 ਠਕਾਕਾਮਕਰਤੇਹੈਂ। ਅਰਸਸੜਪਕੜਨੋਕਰੀਕਰਤੇਹੈਂ। ਇ
 ਨਹੀਮੇ ਸਰਦਾਰ ਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਜਾਸਭਹੈਂ। ਯਹੀਦੇਸਗੁਰੂ

ਬੈਟਕਾਬਿਰਾਂਤ

ਮਹਾਰਾਜਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਕੀਰਖਾਹੇਤੁਕੇ ਸਗੜ੍ਹ ਮੋਅਖਿਤ
 ਦੇਰਲਾਯਾਯੇ ਠੋਕ ਸਰਾਬ ਮਾਸਭੀ ਪੀਤੇ ਖਾਤੇ ਹੈਂ। ੧—
 ਨਿਰੰਗ ਬਹੁਤ ਕਰ ਨੀਲੇ ਐਸੁਰ ਮਈ ਬੁਝੜ ਰਖਤੇ ਹੈਂ। ਨਿ
 ਯਮ ਸੇ ਸਸੜ ਪਾਸ ਰਖਤੇ ਹੈਂ ਪੁੰ ਗਾਮ ਫੀ ਮ ਭੀ ਠਿਯ ਮ ਸੇ ਛ
 ਕਤੇ ਹੈਂ। ਪੁੰ ਮ ਕੀ ਵ ਸ ਤੁ ਲੇ ਤੇ ਹੈਂ। ਏ ਕ ਕਾ ਨਾ ਮ ਸ ਵ ਲਾ ਖ ਲ
 ਗੜ੍ਹੇ ਕਾ ਸੁ ਰ ਲਾ ਕਾ ਟੇ ਕਾ ਪ ਜੰ ਖਾ ਅ ਪੇ ਕਾ ਸੁ ਰ ਮਾ ਗੀ ਜੇ ਕਾ ਕ
 ਲਗਾ ਇ ਕ ਬਾ ਹੇ ਕਾ ਲ ਖ ਬਾਂ ਗਾ ਸਿ ਘ ਐ ਸੇ ਅ ਪ ਨੇ ਸੀ ਕੇ ਤ ਮੇ
 ਸੁ ਤੁ ਰੀ ਜੇ ਕੇ ਨਾ ਮ ਬੋ ਲ ਤੇ ਹੈਂ। ਯੇ ਭੀ ਮਾ ਸ ਸ ਰਾ ਬ ਖ ਭੇ ਪੀ ਤੇ ਹੈਂ। ਸੁ
 ਕ ਰ ਕਾ ਮਾ ਸ ਖ ਯਾ ਤੇ ਸਿੰ ਖੀ ਪ ਰ ਮ ਕਾ ਮੁ ਲ ਹੀ ਮਾ ਨ ਤੇ ਹੈਂ। ੨—
 ਨਿਰਮਲੇ ਬਹੁਤ ਕਰ ਗੇਹੁ ਯਾ ਸੀ ਪੁ ਰ ਮੇ ਰੀ ਗੇ ਕ ਪ ਕੇ ਪ ਹਿ ਨ ਤੇ ਹੈਂ
 ਵਿ ਦ ਆ ਪ ਕੁ ਤੇ ਹੈਂ ਅ ਰ ਵਿ ਰ ਕ ਤ ਰ ਹ ਤੇ ਹੈਂ। ਪੁੰ ਮ ਕੀ ਵ ਸ ਤੁ ਲੇ
 ਤੇ ਹੈਂ। ਮਾ ਸ ਮ ਦ ਰਾ ਨ ਹੀ ਖਾ ਤੇ ਪੀ ਤੇ। ੩— ਕੁ ਕੇ ਸੁ ਕ ਲ ਸ
 ਸੜ ਉੰ ਨ ਕੀ ਮ ਲ ਰ ਖ ਤੇ ਹੈਂ। ਫੀ ਲੀ ਸੀ ਪ ਗ ਬਾਂ ਖ ਤੇ ਹੈਂ। ਕੇ ਸ
 ਮੇ ਸ ਵਾ ਨ ਲ ਪਾ ਇ ਭੁ ਜ ਨ ਕ ਰ ਤੇ ਹੈਂ। ਭੁ ਤ ਗੁ ਸੀ ਇ ਸੁ ਯੇ ਕੇ ਸ
 ਮਾ ਨ ਸਿ ਰ ਹ ਲ ਭੇ ਹੈਂ। ਮ ਨ ਮੇ ਕੁ ਛ ਰਾ ਜ ਕ ਭੀ ਵਾ ਵ ਰ ਖ ਤੇ ਹੈਂ
 ਾ ਇ ਸੀ ਸ ਬ ਬ ਸੇ ਇ ਨ ਕੇ ਉ ਪ ਦੇ ਸੁ ਰਾ ਮਾ ਸਿ ਘ ਰੰ ਗੁ ਨ ਪ ਚ ਚੇ
 ਮਾ ਸ ਸ ਰਾ ਬ ਕੇ ਖਾ ਨੇ ਪੀ ਨੇ ਸੇ ਭਾ ਭੀ ਤ ਰ ਕ ਰ ਖ ਤੇ ਹੈਂ। ਕੇ ਸੇ ਕੇ
 ਸੇ ਕੁ ਕੀ ਯੇ ਗੀ ਬ ਜੀ ਕੀ ਤੁ ਕ ਬ ਹੁ ਤ ਵ ਰ ਗਾ ਯਾ ਕ ਰ ਤੇ ਕੇ ਉ ਸ
 ਸੇ ਇ ਨ ਕ ਨਾ ਮ ਕੁ ਕੇ ਪ ਕੁ ਗ ਯਾ। ੪) ਾ ਇ ਨ ਸਿੰ
 ਖੇ ਮੇ ਹੀ ਗੁ ਰੁ ਜੀ ਕੇ ਸ ਨ ਮੁ ਖ ਯ ਪੀ ਛੇ ਧ ਰਾ ਮ ਜੁ ਪ ਮੇ ਪ ਠਾ ਤੇ ਯ
 ਗੀ ਯੇ ਕੇ ਥਾ ਨ ਸ ਹੀ ਵ ਗੀ ਜ ਭੀ ਲਿ ਖ ਤੇ ਹੈਂ।

੨

ਤਾਹਾ ਗੜ ਫਤੇ ਗੜ ਵੇ ਸ ਹੀ ਵ ਗੀ ਜ ਆ ਨੰ ਦ ਪੁ ਰ ਸਾ ਹ ਬ ਮੇ ਠ

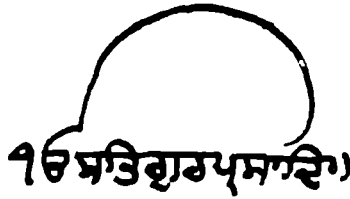
ਗੁਰੁਤੀਰਥਃ

੨੩੨

ਤੇਗੜ੍ਹ ਸਹਰਮੇ ਤਾਰਾਗੜ੍ਹ ਗੁਰੁਜੀਕੇਦਮਦਮੇਸੇਫਾਈਕੇਸਪੁਰ
ਬਸਹਰਸੇਬਾਹਰਹੈ।

- ੧ ਸਹੀਦਗੰਜ ਮੁਕਤਸਰਸਾਹਬ ਮੰਨੀਸਾਹਬਕੇਪਾਸਹੈ। ਯੇਤੀ
ਨੇਸਹੀਦਗੰਜ ਗੁਰੁਸਾਹਬਜੀਕੇਸਮੇਕੇਹੈ।
- ੨ ਸਹੀਦਗੰਜ ਸ੍ਰੀਅਮਿਤਸਰ ੧ ਾਏਕਅਮਿਤਸਰੇਦਰਕੇਦੱਖ
ਣਕਿਨਠੇ ਸਹੀਦਬੰਗਾਪ੍ਰਸਿੱਧਾ। ਇਸਮੇਬਹੁਤਾਸਿੰਘਜਹੀ
ਦਹੁਏ। ੨ ਰਾਮਸਰਜੀਸੇਬੋੜੀਦੁਰਦੱਖਣਪਾਸੇਈਪਸਿੰਘਸ
ਹੀਦਕਾਸਿਸਕੇਬੰਸਕੇਸਜਾਦਪੁਰਮਾਜਰੀਟਾਲੇਸਰਦਾਰ ਦ
ਮਦਮੇਸਾਹਬਕੇਪੁਜਾਰੀਹੈ। ੩ ਅਕਾਲਬੰਗੇਕੇਪੀਛੇਗੁਰੁ
ਬਖਸਸਿੰਘਜੀਕਾ। ੪ ਗੁਰੁਕੇਬਾਗਬੜੇਸਾਹਬਪਾਸ ਬਸੰਤ
ਸਿੰਘਜੀਕਾ। ੫ ਸਭਕਾਰਰਣਜੀਤਸਿੰਘਕੀਸਮਾਧਪਾਸਗੁ
ਰੁਕੇਬਾਗਹੀਰਾਸਿੰਘਜੀਕਾ। ੬ ਰਾਮਗੜ੍ਹੀਆਂਕੇਕਟੜੇਮੇਕ
ਦੁੱਸਰਬੀਰਸਿੰਘਕਾ। ੭ ਜਮਾਦਾਰਕੀਹਦੇਲੀਪਾਸਖੇਸਲੇ
ਖੜੀਯੋਕੀਗਲੀਮੇ ਗੁਰੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਕੇ ਤੋਤੇ ੧
ਤਿਲੋਕੇ ੨ ਪੈੜੇ ੩ ਪਿਰਾਣੇ ੪ ਜੇਠੇ ੫ ਆਦਿਤੋਰਾਂਸਿਖੇਕਾ।
- ੨ ਸਹੀਦਗੰਜਲਾਹੌਰ। ੧ ਵਿੱਲੀਦਰਵਾਜੇਤਾਰਾਸਿੰਘਜੀਕਾ
੨ ਮਸਤੀਦਰਵਾਜੇਭਾਈਮਨੀਸਿੰਘਜੀਕਾ।
- ੨ ਸਹੀਦਗੰਜ ਗੁਰੁਮਾਰੀਸਿਰੀਦਮੇ। ੧ ਪੁਲਪਾਸਾ ੨ ਸਾਹਬ
ਲੀਕੇਮਕ ਬਰੇਸਾਮੀਪਬਸੀਕੇਗਾਹਪੇਹੈ।
ਆਇਤਿਸੀਮਤ ਗੁਰੁਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇ ਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮਰਹਿ
ਠੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧਸੇਵਕੋਕੇਜਨਮਥਾਨਾ ਵਿਚਨਾਸਮਾਪਤਾ। ੧੩।

ਬਿਤਾਂਤ ਗੁਰੋ ਕੇ ਸਸਤ੍ਰ ਬਸੁਦੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਬ ਜੀ ਸੇ ਲੇ ਗੁਰੋ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਬਤ੍ਰ ਖਾਲ ਪੈ
ਬੀਆਦਿ ਕੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ਟੁ ਗੁਰੂ ਦੁਰਮੇ ਸੇ ਤਿ ਨ ਜਿ ਨ ਲੇ
ਗੋ ਕੇ ਪਰੇ ਮੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪਦੁ ਚੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਪਰ ਗਟ ਹੋ ਤੇ ਹੈ॥

੧ ਚੇ ਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਾ ਜਿ ਸਮੇ ਕਈ ਪਰ ਕਾਰ ਕੇ ਅੰ ਖਰ ਲਿਖੇ
ਹੈ॥ ਗਠ ਸਫਲਾ ਯਤ ਮੇ ਵੀ ਨ ਮੇ ਲਾ ਯੇ ਹੇ ਤ ਏ ਕ ਪਾਤ ਸਾਹ ਨੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਹਰਾ ਯਾ ਥਾ॥ ਸੋ ਅ ਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦੇ ਹਰੇ
ਬਾ ਵਾ ਕਾ ਬ ਲਾ ਸਿੰਘ ਟੇ ਵੀ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਹੈ॥ ਮੇ ਲ ਮੇ ਮੇ ਸ ਭੁ ਕੇ ਵਰ ਸ
ਨ ਕ ਰਾ ਯਾ ਜਾ ਤ ਹੈ॥

੨ ਪੈ ਥੀ ਪਹਲੀ ਪਾਤ ਸਾਹੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕੀ॥ ਮਾਲ ਜੀ ਏ ਪੈ ਤੇ ਜੈ ਸੈ ਮ
ਣ ਕੇ ਕੀ ੨ ਮੁਕਤ ਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਮੀ ਪਹਰ ਸਹਾ ਇ ਨ ਗਰ ਮੇ ਪ੍ਰਿ
ਥੀ ਚੰਦ ਜੀ ਕੇ ਸੇ ਟੀ ਯੋ ਪਾ ਸੇ ਵਰ ਸ ਨ ਮਾ ਘੀ ਫੈ ਸਾ ਖੀ ਹੋ ਤ ਹੈ॥

੧ ਪਲ ਘ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾ ਸ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਮੰ ਵ ਗਾਂ ਅਮੇ ਗਿੱਲ ਜਿ
ਮੀ ਵ ਰੋ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਹੈ ਸ ਭੁ ਲੋ ਗ ਉ ਸ ਕੀ ਪੁ ਜਾ ਕ ਚ ਤੇ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਿੰਧ
ਨਾ ਮ ਇ ਨ ਜਿ ਮੀ ਵ ਰੋ ਕਾ ਵੇ ਹ ਥ ਰੁ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਅਰ ਜ ਨ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕ
ਆ ਸਾ ਜੇ ਰਾ ਭੀ ਇ ਨ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਛੁ ਠੇ ਗੁਰੋ ਕੇ ਇੰ ਕੀ ਸ ਨੰ ਬ
ਰ ਮੇ ਲਿ ਖਾ ਗ ਯਾ ਹੈ॥

੬ ਸਸਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗਰਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਅਕਾਲ ਬੁੰ
ਗੇ ਸਾਹਬ ਮੈ॥ ਮੀ ਗੀ ਪੀ ਗੀ ਕੀ ਤ ਲ ਵ ਰਾ ੨ ਬ ਰ ਛੁ ੧ ਗੁਰ ਜ ਸ
ਰ ਬ ਲੋ ਗ ਕੀ ੧ ਕ ਟਾਰ ੨

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੩੪

- ੧ ਚੋਲਾ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਕਾ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਿਬਖੰ
 ਤੀਯੋਕੇ ਪਰੋਹਤ ਪਾਸਹੈ। ਸੀਰਾਂਦਕੇਦਿ ਨਦੁ ਬਾਰਸਾਹ ਬਮੋਲਮ
 ਕਰਦਰਸਨ ਕਰਾਤਾਹੈ। ਚੋਲਾ ਸੁਤੀਹੈ ਰੰਗ ਬਦਾਮੀਹੈ।
- ੧ ਬਰਛਾ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਸੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸੁਹਾਣੇ ਖਿਤਾ
 ਬਦਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨੋ ਨੇਲੀਆ। ਅਰਉ ਨਸੇ ਜੀਗ ਕਰ ਬੁਝੀਏ
 ਵਾਲੇ ਕੇ ਬਰੇ ਸਰਦਾਰ ਨਾਨੂ ਸਿੰਘ ਨੇਲੀਆ। ਨਾਨੂ ਸਿੰਘ ਸੇ ਕ
 ਕਰਾਲੇ ਨਗਰ ਵਾਸੀ ਮਤਾ ਬਸਿੰਘ ਕੋ ਮਿਲਾ ਸੋ ਅਠਹਾਂ ਸੈਅ
 ਹਾਸੀ ਮੇ ਪਟਿਆਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਰ ਮਸਿੰਘ ਕੇ ਸਮੇ ਦੇ ਗਯਾ।
- ੧ ਬਰਛਾ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਕਾ ਲਹੌਰੋ ਪਰੋਗੁੰਗਰੇਗੁ
 ਮਮੋ ਕੋਈ ਸੁਰਕੀ ਨੀਏ ਅਲਵਾਲੇ ਲੋਕ ਦਸਤੇਹੈ ਉਨਕੇ ਘਰ ਮੇਹੈ।
- ੩ ਵਸਤ ਗੁਰੂ ਘਰ ਕੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਬ ਬੁਝੀ ਸਰਕਾਰ ਮੇ ੧
 ਹ ਬਾਬ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਕੇ ਸਮੇ ਕਾ। ੨ ਵੇਗਚਾ
 ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਿ ਬਜੀਕੇ ਲੰਗਰ ਕਾ। ੩ ਵਾਰੀ ਥ ਸਾਹਿਬ
 ਭਾਈ ਬੰਨੇ ਕੀ ਬੀੜ ਕਾ ਜਿ ਸਮੇ ਜ ਪਜੀ ਕੀ ਪਹਲੀ ਪੌੜੀ ਸੰਬ
 ਤ ੧੧ ੩੨ ਮੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਬਜੀਕੇ ਕਰਕੀ ਜਸੇ ਲਿਖੀ
 ਹੁਈਹੈ। ਪਾਠਉ ਸਮੇ ਅਜੂ ਨੀ ਸੈਠੀ ਕੇ ਥਾਨ ਸਪਸੁ ਅਜੂ ਨੀ ਸੈਠ
 ਵਲਿਖਾਹੈ।
- ੧ ਪੰਜਗੀਥੀ ਪੰਥੀ ਵੱਖ ਟਜਾ ਸਮੇ ਭਾਈ ਰੁਪੇ ਕੇ ਧਰ ਮਸਿੰਘ
 ਪਰ ਮਸਿੰਘ ਕੇ ਵਸ ਮੀ ਪਾਤ ਸਾਹੀ ਕੀ ਬਖਸੀ ਹੋਈ ਭਾਈ ਸਾਹ
 ਬ ਬਾਗੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪਾਸਹੈ। ਬਾਗੜੀਆਂ ਗਾਂ ਮਨ ਭੁਕੇ ਸ
 ਮੀ ਪਹੈ।
- ੫ ਤੀਰ ਏਸ ਪੰਥੀ ਕੇ ਸਾਥ ਹੀ ਬਖਸੇ ਥੇ ਜੋ ਭਾਈ ਰੁਪੇ ਗਾਮ ਮੇ ਚੜ੍ਹ

ਬਿਤਾਂਤ ਗੁਰੋਕੇਸਸ੍ਰਬਸ੍ਰਾਦਿ

ਸਿੰਘਕੇਪਾਸਹੈ

- ੩ ਸਸੜਦਸਮੇਪਾਤੁਸਾਹੀਕੇ ੨ ਤਰਟਾਰਾਂ ੧ ਕਟਾਰ ਨਾਭੇਕੋਰਜ
ਮੋਕਪੁਰਗੜਗਾਉਮੇਨਾਥਾਸਿੰਘਨੀਹੰਗਕੇਰੁਰੇਮੇਹੈ
- ੧ ਜਮਾਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਮਹਾਰਾਜਕੇਗਲਕਾ ਨਾਭੇਸਹ
ਰਾਜਾਕੇਘਰਮੇਹੈ। ਉਸਕਾਨਾਮਸਿਰੇਪਾਉਹੈ। ਚੋਲਾਖੀਨ
ਖਾਫਕਾ ਛੋਟੀ ਬੂਟੀਰੰਗਸਮਾਹਹੈ। ਇਸਕੇਸਮੀਪਪ੍ਰਤਿਦਿਨ
ਸਦਾਰਪਯੋਕਕੜਾਹਪਸਾਦ ਅਰਧੁਪਦੀਪਹੋਤਾਹੈ।
- ੫ ਪਾਂਚਦਸਤੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਕੀ ਮਹਾਰਾਜਪਟਾਲੇਕੇਘਰਹੈ ਏਕਪੰ
ਛੇਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਬਜੀਕੀਬਖਸੇਮੇਲਿਖਾ ਬੁਛਾ ਰੰਗ
ਬਦਾਮੀਹੈ। ਛੜਮੇਰੁਛਸੇਜੋਹਰੇ। — ਯਦੁਸਰਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗੋ
ਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਮਹਾਰਾਜਕਾਬਖਸਿਆਮੇਰਾਘਰਸੋਰੁਮਾਰਾ
ਘਰਤੁਮਾਰਾਘਰਸੇਮੇਰਾਘਰ। ਇਸਬਿਤਾਂਤੁਟਾਲਾਹੁਕਮਨ
ਮਾਹੈ। — ਯਤੀਸਰਾਸ੍ਰੀਸਾਹਬਹੈ ਜਿਸਪੈਲਿਖਾਹੈ ਜੇਦਰਸ
ਨਕਰੇਗਾਸੇਨਿਹਾਲਹੋਏਗਾ। — ਯਚੋਥਾ ਆਦਿਗੀਥਸਾਹ
ਬਹੈ ਜਿਸਕੇਆਦਿਪੜੇਪੈ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਮਹਾਰਾਜਕੇ
ਦਸੁਖਤਹੈ। ਸੰਬਤ ੧੮੮੫ ਮੇਂ ਬਿਲਾਸਪੁਰਕਾਰਾਜਾਖੜਕ
ਚੰਦਦੇਗਯਾਥਾ। — ਪਾਂਚਮਕੋਟਲੇਰਾਜਸੇਂ ਏਕਪਠਾਣ
ਕਾਦੀਆ ਸ੍ਰੀਸਾਹਬਆਯਾਹੁਆਹੈ। ਯਹਪੀਛੇਲਿਖੀਸ
ਭੀਟਸੁ ਸਰਕਾਰਪਟਾਲਾਕੇਬਿੰਧਪੁਰਖ ਬਾਬਾਆਲਾਸਿੰ
ਘਜੀਕੇਬੁਰਜਮੇਸਥਾਪਨਕਰੀਹੁਈਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਸਦਾਰ
ਪਏਕੇਕੜਾਹਪਸਾਦਕਾਭੋਗਲਗਤਾਹੈ। ਅੰਧੁਪਦੀਪਹੋਤਾ
ਹੈ। ਉਹਾਂਹੀਜੁਲਾਮੁਖੀਕੀਜੇਤਹੈ।

ਗੁਰੁਤੀਰਥਃ

੨੨੬

- ੧ ਏਕਕਟਾਰ ਗੁਰੁਜੀਨੇ ਦੀਨੇਲਖਮੀਰਕੋਬਖਸਮਾਸੋਲਖਮੀ
ਰਕੀਪੋਤੀਅਪਨੇਸਹੁਰੇਘਰ ਪਧੋੜਲੇਆਈਅਬਪਧੋੜਸ
ਰਦਾਰਕੇਲੇ
- ੧ ਪਹੋਏਸੇਦੋਕੋਸਪੰਛਮ ਸਮਾਣਾਗਾਮਹੈ ਉਹਾ ਗੁਰੁਦੂਰੇਮੇਬਰੇ
ਫਜਨਦਾਰਗੁਰੁਦਸਮੇਪਾਤਸਾਹਜੀਕੋਤੀਰੋਕੇਮੁਖਹੈ। ਕੁਛ
ਮੁਖੀਯੋਬਿਨਾਖਾਲੀਤੁੰਕੇਭੀਹੈ। ਸਿੰਖਤਖਾਣਹੈ। ਇਨਕੋਬਰੇ
ਗੁਰੁਸਾਹਬਜੀਕੋਸਾਬਜੀਗਮੇਰਹੇਬੇ ਉਸਸਮੇਕੇਮਿਲੇਹੁਏਹੈ।
- ੧ ਏਕਗੁਟਕਾ ਗੁਰੁਕੀਬਾਣੀਕਾ ਗੁਰੁਹਰਿਰਾਯਸਾਹਬਜੀਨੇ ਸੁ
ਬਰਾਸਾਹਜੀਕੋਦੀਆਗ। ਉਸਨੇਅਪਨੇਚੇਲੇਰਜਾਲਸਾਹਕੋਬਖ
ਸਾ। ਰਜਾਲਸਾਹਕੇ ਸ਼੍ਰੀਗੁਰੁਸਾਹ ਸਹਜਾਨੰਦ ਦੇਚੇਲੇਥੇ। ਦੋਨੇ
ਮੇਸੇਗੁਟਕਾਸ਼੍ਰੀਗੁਰੁਸਾਹਕੇਦੇਨਾਚਾਹਤਾਬਾ। ਉਸਕੇਗੁਜਰਨੇ
ਸਮੇਸ਼੍ਰੀਗੁਰੁਸਾਹਕਹੀਚਲਾਗਯਾ। ਸਹਜਾਨੰਦਹਾਜਰਥਾ ਉਸੀ
ਕੋਦੀਆਸੋਸਹਜਾਨੰਦਕੇਸਾਧੇਪਾਸਹੈ। ਸਹਜਾਨੰਦਕੇਸੁਬਰੇ
ਤੂੰਤੇਨਹੀਬਜਤੇ। ਤੂੰਤੇਸ਼੍ਰੀਗੁਰੁਸਾਹਕੇਸੁਬਰੇਬਜਤੇਹੈ।
- ੧ ਏਕਹੁਕਮਨਾਮਾ ਗੁਰੁਦਸਮਾਪਾਤਸਾਹਜੀਨੇ ਸੰਬਤ ੧੭੪੨
ਮੇ ਸਦੈਰੇਦਾਸੀ ਬੁੱਧੁਸਾਹਸੰਯਦਕੋਬਖਸਿਆ ਜ ਬਤੰਗਾ
ਣੀਯੁੱਧਮੇਉਸਨੇਬੈਟੇਸਹੀਦਕਰਾਏ।
- ੧ ਏਕਹੁਕਮਨਾਮਾ ਵਸਮਾਪਾਤਸਾਹਜੀਮਹਾਰਾਜਨੇ ਸੰਬਤ
੧੭੬੨ ਮੇ ਨੂਰਪੁਰਗਾਮਕੇਸੰਯਦਕੋਦੀਆਜਿਨਹੁਨੇਗੁਰੁ
ਮਹਾਰਾਜਕੀ ਯੇਸਹੀਉਚਕੇਪੀਰਹੈਹਮਸਾਨਤੇਹੈ। ਅੇਸੀਗਾ
ਦਾਹੀਦਈਥੀ।
- ੧ ਏਕਹੁਕਮਨਾਮਾ ਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜਨੇ ਸੰਬਤ ੧੭ ੬੨ ਮੇ ਨਬੀਖ

ਗਨੀਖਾਂਪਠਾਣੈਕੋਬਖਸਮਾ ਜਿਨਹੁਨੇਮਾਛੀਫੜੇਸੇਮਹਾਰਾ
 ਜਕੀਸਵਾਈਕਾਪਲੰਘਉਠਾਯਾਇਨਸੇਔਰਹੁਕਮਨਾਮੇ
 ਸਮਾਨਅਰਦਾਸੇਕੇਹੈ। ਕਹੀਸੇਕੁਛਮਗਫਾਨਾਹੁਮਾਸਿੱਖ
 ਕੇਨਾਮਹੁਕਮਨਾਮਾਲਿਖਦੀਆਸੇਇਨਕੇਬਰਾਬਰਨਹੀ॥
 ਔਰਬਹੁਤਲੋਗੋਕੋਮਹਾਰਾਜਨੇਸਸੂਬਸੂਹੀਬਖਸੇਹੈ। ਕਹੀ
 ਕਹੀਪੰਥੀਭੁਖਣਭੀਦੀਏਸੇਪੀਛੇਲਿਖੇਗਏ। ਵੇਦੀਪੁੱਤ੍ਰ
 ਖਕਰਨੇਵਾਲੇਕੇ ਸਦਾਲਾਖਰੁਪਮਦੰਖਣਾਵੇ ਬਿਦਾਕੀਯਾ
 ਮਨੀਸਿੱਖਜੀਲਿਖਤੇਹੈ। ਇਸਲੀਏਹੁਕਮਨਾਮਾਦੇਨਾਸ
 ਮਸੁਮੇਨਹੀਚੜਤਾ। ਅਰਮਹਾਜਕੋਕੋਨਸੰਕਦਸਮਾਥ॥
 ਜੇਅਪਲੇਸਿੱਖਸਿੱਖਣੀਆਗਹਣੇਰਖਤੇ॥

- ੧ ਏਕਗੀਥਸਾਯਬ ਬੰਦੇਵਾਲਾਮਾਨੰਦਪੁਰ ਗੁਰਦੁਰੇਸਾਹਬ
 ਮੇਹੈ। ਇਸਮੇਤਲੇਰੇਬੈਸਾਉਪਰਮੁਲਾਪਾਠਹੈ। ਔਰਸਭੁ
 ਮੇਸੁਲਾਪਾਠਹੈ। ”
 ਆਇਤਿਸੀਮਤ ਗੁਰੁਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹੇ ਤਾਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮਫਰਿ
 ਤੇ ਗੁਰੋਕੀਫਸਤੁਯੋਕੇਨਿਦਾਸਥਾਂਨਬਰਣਨੀਸਮਾਪਤੀ॥੧੪॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੰਬਤ ੧੫੨੬ ਬਿੱਕਮਮੇ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਅਟਤਾਰਗੁਮ
 ਸੰਬਤ ੧੮੦੪ ਮੇਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿੱਖਜੀਕਾਮਲਮਾਤਾਸੁੰਦ
 ਤੀਜੀਸਮਾਪਤਹੁਈ। ਸੁੰਦਰੀਜੀਕੇਗੁਰੁਰਨੇਸੀਛੇ ਏਕਬਰ
 ਸਮਹੀਮਦਸਾਹਗੋਂਦੀਖਿਰਹ ॥ ਸਨਾਂਤੇ ਸੰਬਤ ੧੫੨੬ ਸੇ

ਗੁਰੁਤੀਰਥ:

੨੩੬

ਲੇ ਸੰਬਤ ੧੮੦੫ ਤਕ ਜੋ ਹਿੰਦ ਮੇ ਪਤ ਸਾਹ ਹੁਏ। ਉਨ ਕਾ
 ਸੰਬਤ ਬਿੰਕਮਾ ਜੀਤੀ ਮੇ ਗੰਦੀ ਬੈਠ ਨਾ ਪਲੇ ਕਹੇ ਨਾ ਹਕੂਮਤ
 ਕਰਨਾ ਗੰਦੀ ਨ ਸੀ ਨ ਗੁਰੇ ਸੇ ਮਿਲਨਾ ਜੇ ਰੋ ਦਾਂ ਸੇ ਪਚਾ ਸਈ ਸ
 ਵੀ ਸੇ ਲੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸੇ ਅਠਤਾਲੀ ਈ ਸ ਵੀ ਤਕ ਲਿਖ ਤੇ ਹੋਂ। ਈ
 ਸੀ ਮੇ ਆ ਵ ਨ ਅਠ ਤ ਰੇ ਜਾਨ ਸਤਾਂ ਨ ਕੇ ਕਾ ਅਰਥ ਭੀ ਸਮਾ
 ਕਾ ਸਿੰਧ ਹੋ ਗਾ।)

ਲੰਬ	ਨਾਮ ਪ	ਸੀਮਤ	ਸੀਮਤ	ਬਰਸ	ਕੈਫੀ ਯਤ ਭਾ ਵ ਸ ਪ ਸੁ ਬਿਤਾਂਤੁ।
	ਤਸਾਰੇ	ਬਿੰਕਮੇ	ਪਲੇ	ਹਕੂਮ	
	੧	ਗੰਦੀ ਨ	ਕਹੇ ਨੇ	ਤਕੇ।	੬
੧	੨	ਸੀਨੀ	ਕੁਾ	੫	
੧	ਬਹਲੇ ਲਲੇਈ	੧੫੦੭	੧੫੪੫	੩੮	ਾਰੇ ਤ ਮੋ ਤ ਖ ਤ ਬੈਠ ਯੇ ਕੋ ਅਕਾ ਪਠਾਣ ਲੇ ਵੀ ਇ ਨ ਕੀ ਅੰਲ ਥੀ ਹਿੰਦ ਮੇ ਪਠਾਣੇ ਮੇ

ਪਹਲੇ ਪਤ ਸਾਹ ਯਾ ਹੀ ਰੁਆਗ। ਇ ਸ ਕੇ ਤ ਖ ਤ ਬੈ ਠ ਨੇ ਕੇ ਸਲ
 ਸੇ ਉੰ ਸੀ ਬਰਸ ਪੀ ਠਿ ਪੰ ਠਾਂ ਸਿ ਠੁੰ ਥੀ ਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨ ਕ ਜੀ ਕਾ ਅਦ
 ਤਾਰ ਹੁਆਗ। ਬਹਲੇ ਲ ਸਾ ਵ ਨ ਮੇ ਗੁ ਜ ਰਾ।)

੨	ਸਿਕੰਦ ਠਲੇਈ	੧੫੪੫	੧੫੭੪	੨੯	ਾਰੇ ਤ ਮੋ ਤ ਖ ਤ ਬੈ ਠ ਠਿੰ ਲੀ ਕੋ ਠੇ ਤ ਕੇ ਏ ਸ ਨ ਆ
---	---------------	------	------	----	--

ਗਰਾਹਾ ਜ ਯ ਦੀ ਬ ਨ ਈ। ਕ ਬੀ ਠ ਸੀ ਕੋ ਠੀ ਗਾ ਮੇ ਇ ਸੀ ਨੀ ਗੀ

ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕਾ

ਠਵਾਯਾਥਾ ਪੰਚਾਂਸੈ ਪਛੰਡੇ ਮੈ ਕਬੀਰ ਪਰਲੋਕ ਪਧਾਰੇ ਯੇ ੨੩੯
 ਹਮੇ ਸਿਕੰਦਰ ਲੋਦੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁਆ

੩	ਇਬਰਾਹੀਮ ਲੋਦੀ	੧੫੭੪	੧੫੮੩	੯	ਇਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੇ ਸਮੇ ਬਾਬਰ ੧੫੭੫ ਮੇ ਹਿੰਦ ਪੈ ਪਹਲੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ
---	-----------------	------	------	---	---

ਅਦਕ ਸਮੀਪ ਕਾ ਮੁਲ ਖਲੋਕ ਰਚਲਾ ਗਯਾ ਸੰ ੧੫੭੬ ਮੇ
 ਅਗਲੇ ਬਰਸ ਫੇਰ ਆਯਾ ਤਬ ਪੀਛੇ ਸੇਖ ਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ
 ਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਦਖਸ਼ਾਂਗੀ ਚਿਰ ਚੜ੍ਹ ਆਯਾ ਹੋ ਬਾਬਰ ਪੀਛੇ
 ਹੀ ਚਲਾ ਗਯਾ ਫਿਰ ਤੀਸਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ੧੫੭੭ ਮੇ ਕਰ ਸਮਾਲ
 ਕੋਟ ਪਹੁੰਚਾ ਜਹਾਂ ਤਹਾ ਖੋਜ ਖੋਜ ਕਰ ਪਠਾਣ ਆਠੇ ਹਿੰਦ ਕਾ
 ਬੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਆਦਮੀ ਮਪਨਾ ਲੋਡੀ ਗੁਲਾਂ ਆ ਅਰਥਾਤ ਵ
 ਸਦਾ ਸੀ ਬਨਾ ਯਾ ਇਸੀ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਮੇਲ ਹੁਆ ਬਾਬਰ
 ਕੇ ਏ ਮਨਾ ਵ ਪਹੁੰਚ ਨੇ ਸੇ ਏ ਕਰੋ ਜ ਪਹਲੇ ਈ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ
 ਥੇ ਪਠਾਣ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਿ ਤੋ ਕਾ ਨਿਰਾ ਵਰ ਕੀ ਆਇ
 ਸਲੀ ਏ ਨਿਰਾ ਵਰ ਕਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਜੀ ਨੇ ਕੋ ਪਹੋਕ
 ਰ ਸਮੀਪ ਆਏ ਅਪਨੇ ਸੇ ਵ ਕਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕੋ ਭੁਵਿਖ ਤਬ ਈ
 ਸੁਨਾਈ ਜੇ ਇਨ ਪਠਾਣ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਤੈ ਮੁਰ ਕੇ ਬੰਸ ਕਾ ਮੁ
 ਗਲ ਬਾਬਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੰਬਤ ੧੫੭੮ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸਤੰਤ੍ਰ ਮੇ
 ਕਲ ਰੋਜ ਏ ਮਨਾ ਵ ਵ ਮੇ ਆਵਨ ਆਵੇ ਗਾ ਅਰ ਇ ਸਕੇ
 ਬੰਸ ਕੇ ਲੋਗ ਸਾਤ ਗਾਂਦੀ ਯੇ ਮੇ ਪੂਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅੰਗ ਮੇ ਟੂਟੀ
 ਫੂਟੀ ਹੁਕੁ ਮਤ ਕਰ ੧੭੯੫ ਮੇ ਨਾ ਵਰ ਕੇ ਆਵਨ ਸਮੇ ਪੰਚ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੪੦

ਨਦੇਕੇਸਮੀਪਸਤਾਨਦੇਮੇਜਨ ਅਪਨੇਤੇਜਸੇਹੀਨਹੋਜਾਵੇਗੇ
 ਾਤਬਉਨਵਿਨੇਸੇਲੇ ਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਢੇਲਾ ਸੀਬਤ
 ੧੮੧੫ ਮੇਦੁਸਰੇਆਲਮਗਰਿਕੇਦੁਖਤਜਹਾਂਤਹਾਂਅਰਦੇਕੇਚੇ
 ਲੇਉਠੇਗੇ ਫੁਾਦ ਇਸਦੇਸਮੇਮੇਰੇਦਸਮਰੂਪਕਾਰੇਲਾਖਾਲਸਾ
 ਉਠੇਗਾ ਦੱਖਣਮੇਅਪਣੇਇਸੁਕੇਚੇਲੇ ਮਰਹਦੇਉਠੇਗੇ ਦਿੰ
 ਲੀਆਗਰੇਕੇਮੱਧਜੰਟਾ ਰੁਹੇਲਖੰਡਮੇਰੁਹੇਲੇ ਦੱਖਣਪੂਰਬਮੇ
 ਈਸਾਅਰਦਕੇਚੇਲੇਅੰਗੇਜਉਠੇਗੇਸੇਰਾਜਕਰੇਗੇ ਜਬ ਈਮਨ
 ਵਾਵਮੇਬਾਬਰਆਯਾ ਰਾਤਮੇਉਸਕੇਸੁਪਨਹੁਆ ਈਹਾਂਏ
 ਕਬਡੇਪੁਤਾਪੀਪੁਰਖਹੀਂ ਉਨਕੋਮਿਲ ਵਹੁਤੇਗੀ ਇਬਰਾਹੀਮਕੇ
 ਜੰਗਮੇਸਹਾਯਤਾਕਰੇਗੇ ਅਰਤੇਰੇਬੰਸਮੇਪਾਤਸਾਹੀਬਖਸੇਂ
 ਗੇ ਅਗਲੇਦਿਨਪ੍ਰਤਾਕਾਲਉਠਬਾਬਰਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਗ
 ਯਾ ਗੁਰੂਮੇਲਕੀਚੀਜਾਂਨਜਰਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀਨੇਕੁਛਨਲੀ
 ਅਗਲੇਬੁਠਕੀਰੋਕੇਯੋਗਮਜਾਨ ਸਾਤਮੁੰਠੀਭੰਗਕੀਚਿਤ੍ਰਾ
 ਈ ਸੋਲੇਸਾਤਪਾਤਸਾਹੀਬਖਸੀ ਅਰਬਚਨਕੀਆਇਬਰ
 ਹੀਮਕੇਜੰਗਮੇਸਹਾਯਤਾਕਰੇਗੇ ਗੁਰੋਕੇਪੁਤਾਪਕੀਖਬਰ
 ਵੀਲਤਖਾਨਲੋਵੀਨੇਭੀਦਈਥੀ ਦੋਲਤਖਾਨ ਅਪਨੇਬੇਟਮੇ
 ਕਾਕਾਤਲਜਾਨਇਬਰਾਹੀਮਸੇਬਿਗੜ ਬਾਬਰਸਾਥਮਿਲਾਹੁ
 ਯਾਥਾ ਅਰਗੁਰੂਜੀਕੇਪੁਤਾਪਕੋਜੁਲਤਾਂਨਪੁਰਨਿਵਾਸਸੇਅ
 ਫੀਤਹਾਂਜਾਨਤਾਥਾ

੪	ਕਾਬਰ	੧੫੦੩	੧੫੮੭	੪	ਜੰਗਸਮੇਬਾਬਰਕੀਫੈਜਥ ਫੌਤੇਪਾਂਚਹਜਾਰਮਸਤਹਾਂ
---	------	------	------	---	--

ਬਿਤਤਪਾਤਸਾਹੋਕ

ਬੀ ਗੁਰੂਜੀਕੀਪੇਰ ਨਾਸੇਇਬਰਾਹੀਮਕੀਫੈਜਓਰਫਿਰੋਤਬ
 ਪਾਂਚਦੀਚੜਾਈਮੋ ਬਾਬਰਨੇਪਾਨੀਪਤਕੇਖੇਤਮੋਇਬਰਾਹੀਮ
 ਸੇਠਤੇਪਾਈਮੱਘਰਮੋਦਿੱਲੀਕੀਗੰਦੀਬੈਠ ਰਾਬਬਰਸਜੀ
 ਤਾਰਹ ਮੱਘਮੇਹੀਗੁਜਰਾ।

੫	ਗੁਮਾਸਤਾ	੧੫੮੭	੧੬੧੩	੨੬	ਪੋਹਮੇਤਖਤਬੈਠਾਇ ਸਹੁਮਾਯੁੰਪਾਤਸਾਹਕੇ ਭਾਈਸੁਰੀਖਾਨਦਾਨਕੇਪਰਾਨੋਸੇਮਿਲਗਏਥੋਇਸਲੀਏਸੀ ਬਤਪੰਦਰਸੈਸਤਨਦੇਮੇਯਹਾਦਿੱਲੀਸੇਭਾਗਕਰਜਾਤਾਹੁਆ ਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਬਜੀਕੋਮਿਲਸਿੰਧਕੇਦੇਸਮੇਅਮਰਕੋਟ ਮੇਗਯਾਤਬ੧੫੯੯ਮੇਇਸਕਾਬੇਟਾਅਕਬਰਪੈਦਾਹੁਆ ਪੀਛੇਦਿੱਲੀਕੀਗੰਦੀਪੈਛੀਬਰਸ ਸੇਰਸਾਹਰਹਮਾਅਤਬ ਰਸਸਲੇਮਸਾਹਰਹਮਾਦੇਬਰਸਮਹੰਮਦਸਾਹਅਦਲੀਜਿ ਸਕਾਬਜੀਰਦੁਸਰਬਣੀਆਹੇਮੁਥਾਅਦਲੀਕੇਸਮੇਰਿਮਾਯੁੰ ਫੇਰਸਾਦਨਮੈਬੈਠਪਾਂਚਮਹੀਨੇਪੀਛੇਪੋਹਮੇਪਲੋਕਪਧਾਰਾ।
---	---------	------	------	----	---

੬	ਅਕਬਰ	੧੬੧੩	੧੬੬੨	੪੯	ਗੁਮਾਯੁੰਕੇਪਰਲੋਕਰੇ ਨੇਪੀਛੇਅਕਬਰਸਾਹ ਦਿੱਲੀਕੋਆਯਾਅਗੇਸੇਅਦਲੀਕਾਦੁਸ਼ੀਰਹੇਮੁਥਾਣੀਅ ਫੈਜਲੋਕਰਪਾਣੀਪਤਮੇਅਕਬਰਸੇਲੜਾਉਸਕੇਠਤੇਕਹਦਿ ਲੀਆਗਰੇਹੋਬੰਗਾਲਾਠਤੇਕੀਆਠਜਪੁੱਤੇਸੇਮੇਲਕਰਕੁਲਾ ਲੇਨੇਕੀਰਲਕਰੀ੧੬੨੪ ਮੋਚਿੱਤੋਗੁਗਠਤੇਕਰਕਸਮੀਰਕੇ
---	------	------	------	----	--

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ 8

੪੬੨

ਸਾਹਿਬਗੁਰੂ ਅਰਜਨਜੀ ਸੇਖਿਲਗਾਲੀ ਬਰਦਾਸ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀਏ ਸੇ
ਲਾਖੀ ਬਚਦਕੇ ਕਾਤਕਖੇ ਗੁਜਰਾ।

੭	ਜਹਾਂਗੀਰ	1662	1678	੨੨	ਮੱਘਰ ਮੋਤਖਤ ਬੰਡਾ ਇਸਪਾਤ ਸਾਹਨੇ ਸੇਰਾਮ
---	---------	------	------	----	--------------------------------------

ਫਗੰਡ ਸਿਪਾਹੀ ਕੀ ਬੇਦਾ ਅੰਤ ਬਿਆਹੀ ਸਿਸਕਾ ਨਮਨੂਰ
ਜਹਾਂ ਬੇਗਮ ਥਾ ਸੰਬਤ 156੯ ਮੇ ਵੀਦ ਨਰੰਦੁ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇਧੀ
ਦੁਬਰ ਸਕੀ ਅਦ ਸਾ ਮੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਬ ਦਿੱਲੀ ਮ
ਗਦਾਏ। ਵਿੱਲੀ ਸੇ ਹਟ ਅਗਲੇ ਬਰਸ ਮੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਸਾਹਬ ਕਾ ਸਮੀਰ ਗਏ। ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਸੇ ਲਾ ਸੇ ਰੁਗਾ ਸੀ ਕੇ ਕਾਤਕ
ਮੇ ਗੁਜਰਾ।

੮	ਸਾਹਜਹ	1678	1714	੩੬	ਪੋਹ ਮੇ ਸਾਹਜਹਾਂ ਤ ਖਤੋ ਬੈ
---	-------	------	------	----	-------------------------

ਗੁਰੂ ਇਸਪਾਤ ਸਾਹਨੇ ਸਚੇ ਫੁਹ ਕਰੇ ਕਰ ਪੇ ਕਾਤ ਖਤ ਤਾਉ
ਜਬ ਨਦਾ ਯਾ ਆਗੇ ਮੇ ਤਾ ਸਰੀ ਜਬ ਨਦਾ ਯਾ ਵਿੱਲੀ ਕੀ ਸ
ਗਰਖ ਨਾਹ ਕਿਲਾ ਅਰੇ ਸੁਭ ਬੁਠੀ ਅਮਾਤ ਇਸੀ ਕੇ ਸਮੇ ਬਨੀ
ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸੀ ਕੇ ਕਾ ਇਸ ਪੇ ਕਿਰਪਾਰ
ਖਨੀ ਪਗੁਰੂ ਸੀ ਨੇ ਬਰਨ ਕੀ ਅ ਸੇ ਸਾਹ ਮਾਰੇ ਸੇ ਵਰ ਤੇ ਗਾ ਤੇ
ਸਾਹਨੇ ਗੀ ਸੰਬਤ 169੯ ਮੇ ਸਾਹਜਹਾਂ ਕੇ ਛੁੱਜੇ ਮੁਗਲ ਖਾ
ਸਰਦਾਰ ਸੇ ਪਹਲਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਮਾ ਪੀਛੇ ਅੰਤ ਭੀ ਹੋ ਤੇ ਰਹੇ।

ਬਿਤੰਤ ਪਤਸਾਹੈਕਾ

੨੯	ਆਲਮਗੀ ਰਨੈਰੰਗ	੧੭੧੫	੧੭੬੪	੪੯	ਜੇਠਮੇਤਖਤਬੈਠਾ। ਦਾਰਾਸਕੋਹਮਿਜਾਸੁ ਜਾਮਾਮਿਜਾਮੁਰਦ	੨੪੩
----	-----------------	------	------	----	---	-----

ਇਨਮ ਪਨੇਭਾਈਓਕੰਮਾਰ ਬਾਪਕੋਕੈਦਕਰਾਯਹਾਮਧਰਮੀ
ਪਤਸਾਹਬਨਾਸੇਵਾਜੀਮਰਹਟੇਸੇਬਹੁਤਬਰਸਲੜਤਾਰ
ਹਾਇਸੀਕੇਪਾਉਸੇਮੁਗਲੋਕਾਰਜਗਯਾਇਸੀਨੇ ੧੭੧੫ ਮੇ
ਗੰਦੀਬੈਠਗੁਰੂਹਰਿਰਾਯਜੀਬੁਲਾਏ।ਉਨਦਨੇ ੧੭੧੬ ਮੇ ਰਾ
ਮਰਾਯਭੇਜਾ ੧੭੧੮ ਕੀਅੰਘਰਸੁਦੀਨੋਮੀਕੋ ਰਾਮਰਾਯਕੋ
ਕਹਨੇਸੇ ਇਸੀਕੇਬੁਲਾਏ ਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨੀਦਿੱਲੀਪਦੁਚਪ
ਰਲੋਕਪਹੁਚੇਇਸੀਕੇਬੁਲਾਏ ੧੭੩੨ ਮੇ ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦੁਰੀ
ਦਿੱਲੀਪਦੁਚਪਰਲੋਕਪਧਾਰੇ।

੧੦	ਸਾਹਮਾਲਮ ਬਹਾਦਰਸਾ ਹ	੧੭੬੪	੧੭੬੯	੫	ਹਾੜਮੇਤਖਤਬੈਠ ਐਰੰਗਜੇਬਕੇਮਰ ਨੇਪੀਛੇਚੰਬਲਕਿ ਨਾਰੇਜੀਗਕਰ ਗੁ
----	-------------------------	------	------	---	--

ਰੂਜੀਕੀਸਹਾਯਤਾਸੇਫਤੇਪਾਯ ਬਹਾਦਰਸਾਹਪਤਸਾਹਹੁ
ਆਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਸਸੇਸਰੰਦਕਾਸੁਬਾਐਰਕਈਆਦਮੀ
ਮਾਂਗੇਪਾਤਸਾਹੀਮੇਬਿਗਾੜਪੜਤਾਸਮਸੁ ਇਸਨੇਬਹੁਤਦਿ
ਨੇਮੇਦੇਨੇਮਾਨੇ।ਇਸਲੀਏਦੰਖਣਦੇਸਪਹੁਚਗੁਰੂਜੀਨੇਬੰਦ
ਭੇਜਾ।ਉਸਨੇਇਸਪਾਤਸਾਹਕੇਟਖਤਮੇਸਿਰੰਦਉਜਾੜੀਸੁ
ਬਾਮਾਰਿਆਐਰਬਹੁਤਮੁਲਖਬਿਗਾੜਾਪੋਹਮੇਬਹਾਦਰ

ਗੁਰੂਤੀਰਥ :

੨੪੪ ਸਾਹਗੁਜਰਾ।

੧੧	ਜਹਾਂਦਾ ਰਸਾਹ	੧੭੬੯	੧੭੭੦	੧	ਬੈਸਾਖਮੇਤਖਤਬੈਠਾ ਯਹਬਹੁਤਨਾਲਾਖ
----	----------------	------	------	---	-------------------------------

ਕਥਾ। ਏਕਭੀਬਰਸਨਰਹਾ। ਇਸਕੇਸਮੇਭੀਬੰਦੇਕੀਮਾ
ਰਧਾੜਬਨੀਰਹੀ। ਪੋਹਮੇਗੁਜਰਾ।

੧੨	ਠਰੁਖ ਸਿਯਰ	੧੭੭੦	੧੭੭੬	੬	ਪੋਹਮੇਤਖਤਬੈਠਾ। ਇ ਜਕੇਸਮੇਮੇਬੰਦੇਸਿੱਖੇ
----	--------------	------	------	---	--------------------------------------

ਸੇਬਿਗੜਗਯਾਥਾ। ਇਸਲੀਏਬੰਦਾਪਕੜਕਰਸਹੀਦ
ਕੀਯਾ। ਸਿੱਖੇਕੋਭੀਬਹੁਤਖਰਾਬੀਹੁਈ। ਆਪਮੇਗੁਜਰਾ
ਪੀਛੇਸੇਤੀਨਮਹੀਨੇਸੇਮਸਦੀਨ ਭੀਨਮਹੀਨੇਮਹੰਮਦਲ
ਠੀਤਖਤਬੈਠਗੁਜਰੇ।

੧੩	ਮਰੀਮ ਦਸਾਹ	੧੭੭੬	੧੮੦੫	੨੯	ਭਾਦੋਮੇਤਖਤਬੈਠਾ। ਇਸਕੇਸਮੇ੧੭੯੫ਕੇ ਫਾਗਨਮੇਵਿੱਲੀਪਹੁਚ
----	--------------	------	------	----	--

ਨਾਦਰਸਾਹਨੇਕਤਲਅੰਮਭਾਦਸਤਲੋਗਕਤਲਕਰਾਯੇ
ਪੇਤੀਵਿਨਵਿੱਲੀਮੇਠਹਰ ਸਹਰਕੋਲੁਟਵਾਕਰ ਜਾਤਾਹੁਯਾ
ਬੰਤੀਸਕਰੇੜਕਾਮਾਲਲੇਕਰਕਾਬਲਕੋਚਲਾਗਯਾ। ਉਸੀ
ਮੇਸਾਹਜਹਾਂਦਾਲੇਤਖਤਤਾਉਸਕੋਭੀਲੇਗਯਾ। ਤਬਸੇਹੀਮੁ
ਗਲੋਕੇਰਾਜਕੀਪੁਰੀਖਰਾਬੀਹੋਨੇਲਗਪੜੀ। ਅਰਇਸਪਾ
ਤਸਾਹਸੇਪੀਛੇਅਹਮਦਸਾਹਕੇਵਖਤਮੇਹੈਦਗਾਟਾਦਲਖ

ਬ੍ਰਿਤਾਂਤਖਾਲਸੇਕੀਮਿਸਲੋਕਾ

ਨਦ੍ਰਿਫਾਲੇ ਕੁਤੀਰੋਗਏ।।ਚੀਬਲਪਯੰਤਮਹਰਦੇਪਹੁਚਗ।
 ਏ।।ਵੱਖਣ ਪੁਰਬ ਬੰਗਾਲੇਮੇ ਸਰਕਾਰਅੰਗਰੇਜੀਫੈਲਗ
 ਏ।।ਅਹਮਦਸਾਹਸੇਪੀਛੇ ਆਲਮਗੀਰਦੁਜੇਕੇਦਖਤਪ
 ਤਸਾਹੀਸਹਰਵਿੱਲੀਮੋਹੀਰਹਗਈ।।ਦਿੱਲੀਆਗਰੇਕ
 ਸਮੀਪਭਰਤਪੁਰਵਾਲੇਜਾਏਨੇਰੋਕਾ।।ਮੁਰਾਦਾਦਵਥਾਂ
 ਸਬਰੇਲੀਵਾਲਪਾਸ ਹੁਰੇਲੇਪੁਰਾਣੇਨੋਰੋਕਾ।।ਪੰਜਾਬ
 ਸਿੱਖੋਕੀਬਰਾਂਮਿਸਲੋਕੇਸਰਦਾਰੋਨੋਰੋਕੀ।।
 ਜਿਨਮੇਤੁੰਗੀਆਂਕੀਮਿਸਲਕਨਮੀਸਰਦਾਰਹਗੀਸਿੰਘ
 ਬੀਸਹਜਾਰਫੌਜ ਸਦਾਕਰੋਕੁਕੇਮੁਲਖਕਾਮਾਲਕਹੋਗੁ
 ਜਗਾ।।ਅਖਿਲਸਰਜੀਇਨਕੀਰਸਪਾਨੀਥੀ।।ਯੇਤੁੰਗ
 ਬਹੁਤਪੀਤੇਥੇ ਇਸਲੀਏਨਾਂਮੁੰਗੀਕਹਾਏ।।੧।।
 ਮਿਸਲਕਨਈਯੋਕੀਕਾ ਮਾਲਕਜੈਸਿੰਘ ਦਸਹਜਾਰਫੌ
 ਜਮਰਕਈਲਾਖਕੇਮੁਲਖਕਾਮਾਲਕਹੋਗੁਜਗਾ।।ਰਸਪ
 ਠੀਇਨਕੀਸੋਹੀਆਗਾਮਥੀ।।ਯੇਸਦਾਰਕਿਸ਼ਨੀਦੁਤਬ
 ਕਾਦੇਫਾ ਬਨਚਹਤਾਥ ਇਸਲੀਏਨਾਂਮਘਨ ਈਏਪੜਾ।।
 ਇਸੀਸਰਦਾਰਕੀਪੋਤੀਸ ਦਾਰੋਰਕੀਬੇਈਰਣਜੀਤਸਿੰਘ
 ਕੇਬਮਾਗੀਗਈਥੀ।।੨।। ਮਿਸਲਕਨਈ
 ਯੋਕੀਕਾ ਸਰਦਾਰਕੋਰਸਿੰਘਨਾਮੀਹੁਆ।।ਇਨਕੀਰਜ
 ਧਾਨੀਚੁਹਣੀਸੇਖੁਪੁਰਾਥੀ।।ਇਸੀਮਿਸਲਕੇਸਰਦਾਰਦੁਜੀ
 ਰਸਿੰਘਕੀਬੇਈਰਣਜੀਤਸਿੰਘਮਹਾਰਾਜਕੀਪਵਰਨੀਥੀ।।
 ਜਿਸਕਾ ਬੇਟਾਖੜਕਸਿੰਘ ਪੋਤਾਨੈਨਿਹਾਲਸਿੰਘਹੁਆ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਜਨਮਵਾਲੇਦੇਸਕਾਨਮਨੰਕਾਹੈ।।ਤੁਹਾ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ੪

੨੪੬

ਕੇਵਲ ਸਿਹਿ ਨੇ ਸੇ ਨਾ ਮਨ ਕਈ ਪੜਾ ॥੩॥ ॥ ਮਿਸਲ

ਰਾਂ ਮਗੜੀ ਯੋਂ ਕੀਕ ਨਾ ਮੀ ਸਰਦਾਰ ਜੰ ਸਾ ਸਿੰਘ ਤ

ਖਾਣ ਮਾਠ ਹਜਾਰ ਫੋਜ ਬੀ ਸਲਾਖ ਕੀ ਮਾਮਦ ਨੀ ਵਲ

ਹੋ ਗੁਜਰਾ ॥ ਮਮਿ ਤ ਸਰ ਕੇ ਰਾਂ ਮਗ ਦੁ ਕਿ ਲੋ ਮੇ ਰਹ ਤੇ ਸੇ ਇ

ਨਕਾ ਨਾ ਮਗ ਦੁ ਇ ਹੁ ਮਾ ॥੪॥ ॥ ਮਿਸਲ

ਸੁੰ ਕੁ ਚੰ ਕੀ ਆਂ ਕਾ ਨਾ ਮੀ ਸਰਦਾਰ ਚੜ੍ਹ ਤ ਸਿੰਘ ਤ

ਣ ਜੀ ਤ ਸਿੰਘ ਭਾ ਵਾ ਵਾ ਮਾਠ ਹਜਾਰ ਫੋਜ ਬਾ ਗਾਂ ਲਾ ਖ ਕੇ

ਮੁਲ ਖ ਕਾ ਮਾਲ ਕ ਬਾ ॥ ਰਜ ਧਾਂ ਨੀ ਕੁੰ ਝ ਰ ਵਾਲਾ ॥ ਪੁ ਮੇ

ਸੁਰ ਕੀ ਵ ਯਾ ਸੇ ਇ ਸਕਾ ਪੋ ਤ ਚ ਣ ਜੀ ਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰ ਖੰ ਕਾ

ਮਹ ਚ ਜ ਹੋ ਗੁ ਜ ਰਾ ॥ ਸੁੰ ਕੁ ਚੰ ਕੀ ਇ ਨ ਕਾ ਪ ਹ ਲਾ ਗਾਂ ਮ ਥ

ਇ ਸ ਲੀ ਏ ਸੁੰ ਕੁ ਚੰ ਕੀ ਏ ਕ ਹੇ ਲਾ ਤੇ ਹੀ ॥੫॥ ॥ ਮਿਸ

ਲ ਝੁੰ ਲੇ ਵਾਲੇ ਆਂ ਕੀ ॥ ਗੁ ਰ ਵ ਯ ਲ ਸਿੰਘ ਖੰ ਝੀ

ਇ ਸ ਮੇ ਨਾਂ ਮੀ ਹੋ ਗੁ ਜ ਰਾ ॥ ਇ ਸੀ ਮੇ ਤ ਚ ਸਿੰਘ ਗੋ ਬਾ ਬੁ ਠਾ ਨ

ਮੀ ਹੁ ਮਾ ॥ ਮਾਠ ਹਜਾਰ ਫੋਜ ਕ ਈ ਲਾ ਖ ਕੀ ਮਾਮਦ ਨੀ

ਬੀ ॥ ਠਾ ਹੋ ਰੋ ਪ ਸੁ ਨ ਕੋ ਵ ਰ ਜ ਧ ਨੀ ਥੀ ॥ ਝੁੰ ਲੇ ਗਾ ਉ ਕੇ ਵ

ਸ ਨੇ ਵ ਲੇ ਝੁੰ ਲੇ ਵਾਲੀ ਏ ਕ ਹ ਏ ॥੬॥ ॥ ਮਿਸਲ

ਨਿ ਸਾ ਨਾ ਵਾਲੀ ਇ ਨ ਕੇ ਨਾ ਮੀ ਸਰਦਾਰ ਜੰ ਗ ਤ ਸਿੰ

ਘ ਡੁੰ ਗ ਸਿੰਘ ਹੁ ਏ ਰ ਜ ਧ ਨੀ ॥ ਬਿ ਲਾ ਅ ਰ ਥ ਨੇ ਸ ਰ ਥ

॥ ਖ ਲ ਸੇ ਕੇ ਜੰ ਗ ਸ ਮੇ ਠੀ ਸਾ ਨ ਪ ਕ ਰੁ ਮ ਗੇ ਹੋ ਤੇ ਥੇ ਇ ਸ ਲੀ

ਏ ਇ ਨ ਕੀ ਮਿ ਸ ਲ ਕੋ ਨਿ ਸਾ ਨ ਵਾਲੀ ਬੋ ਲ ਤੇ ਹੀ ॥੭॥

॥ ਮਿ ਸ ਲ ਸ ਹੀ ਵਾਂ ਵਾਲੀ ॥ ॥ ਖ ਲ ਸੇ ਕੀ ਫੇ ਸ ਮੇ ਠੀ

ਪ ਸਿੰਘ ਅ ਰ ਗੁ ਰ ਥ ਖ ਸ ਨਿੰਘ ਨਾ ਮ ਸ ਹੀ ਵ ਕ ਹ ਤੇ ਮ

ਬਿਤਾਂਤਖਾਲਸੇਵੀਅੰਸਲੋਕ

ਰਾਮਗੋਹੇਲੜਭੇ॥ ਅਰਮ ਬਾਹਕੇਫਖਤ ਸੰਬਤ੧੮੧੮ ॥
 ਮੇਅਮਿਤਸਰਜੰਗਕਰਪਲੋਕਪਧਾਰੇ॥ ਬੰਸਦੀਪਸਿੰਘ
 ਕਾਸਜਦਪੁਰਮਾਜਗੀਮੇਠੇ॥ ਗੁਰਬਖਸਸਿੰਘਕੇਜੰਗੀ
 ਠੇਪੜਪਾਸਪਰਖਾਲੀਗੁੰਮਮੇਠੇ॥ ੮॥ ॥ ਅੰਸਲ
 ਕਰੋੜੀਆਂਕੀ॥ ॥ ਕਰੋੜੀਸਿੰਘਖੰੜੀ ਇਨਮੇਬ
 ਠੂਨਅੰਗਿਗੁਜਰਾ॥ ਇਨਹੀਮੇਸਦਾਰਬਖਸਿੰਘਕੁ
 ਅਯਜਿਸਨੇਤੀਨਮਹੀਨੇਦਿਲੀਮੇਹੁਕਮਕਰਗੁਰਦਾਰੇ
 ਐਰਬਡੇਕਾਮਕੀਯੋ॥ ਇਨਕੀਬਾਰਾਯਜਾਰਠੇਜਥੀਸ
 ਲਖਕੀਆਮਦਨੀਬੀ॥ ਰਜਧਾਨੀਇਨਕੀਦੁਆਬੇਮੇ
 ਕੁੰਗਗੁੰਮਾਮਰਜਮਨਾਕਿਨਾਰੇਠੁਲੋਦੀਬੀ॥ ਕਰੋੜੀ
 ਸਿੰਘਕੇਨਾਮਸੇਕਰੋੜੀਆਂਕੀਅੰਸਲਕਹਾਈ॥ ੯॥
 ॥ ਅੰਸਲਠਰਜੁੰਲਾਪੁਰੀਆਂਕੀ॥ ॥ ਇਹ
 ਮੇਨਾਮੀਕਪੁਰਸਿੰਘਹੋਗੁਜਰਾ॥ ਜਿਸਨੇਕਪੁਰਥਲੇਵ
 ਲੇਜਸਾਸਿੰਘਕੇਲਾਯਕਕੀਯਾ॥ ਠਰਜੁੰਲਾਪੁਰਕਾਨਾਮ
 ਸਿੰਘਪੁਰਰੱਖਾ॥ ਇਸਲੀਯੇਕਪੁਰਸਿੰਘਸਿੰਘਪੁਰੀ
 ਆਕਹਾਯਾ॥ ਜਲੰਧਰਮੰਨੇਲੀਇਸਕੀਰਜਧਨੀ॥ ੧੦॥
 ॥ ਅੰਸਲਆਲੁਵਾਲੀਆਂਕੀ॥ ॥ ਲ
 ਹੀਰਸਮੀਪਆਲੁਗੁੰਮਸੈਫਸਨੇਵਲਾਜੰਘਸਿੰਘਕਲ
 ਲਾਇਸਮੇਪੁਸਿੰਘਹੁਆ॥ ਜਿਸਕੀਕਪੁਰਥਲਾਰਜਧਨੀ
 ॥ ਇਸਨੇਪਾਂਚਹਜਾਰਠੇਜਪਵਾਂਲਾਖਕਾਮੁਲਕਰੋਕਾਕ
 ਪੁਰਸਿੰਘਸੇਅਮਿਤਠਕਾ॥ ਆਗੇਅਮਿਤਪੁਰਜਮੇਠੇ
 ਠੇਬਡੇਨਾਮਿਸਰਦਾਰਹੀਠਕਯਕਰਠੇਠੇ॥ ੧੧॥

ਗੁਰੂਤੀਰਥ 8

੨੪੮

॥ ਸਿਮਲਕੁਲਕੀ ॥ ॥ ਫੂਲਕੇ ਬੈਟੇ ਠਾਮੇ ਕਾ ਪੁੰਡਾ ਮਾ
 ਲਾ ਸਿੰਘ ਬੁਝਾ ਬਹਾ ਦਰਹੁਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਜਧਾਨੀ ਪਟਿ
 ਆਲਾ ਹੈ ॥ ਇਸੀ ਕੇ ਛੋਟੇ ਡਾਈਯੋ ਕੇ ਭਵੈ ਨ ਰਾਮ ਪੁਰਜੇ
 ਸੇ ਮਕਾਂ ਨਹੈ ॥ ਫੂਲਕੇ ਦੂਜੇ ਬੈਟੇ ਤਿਲੇ ਕੇ ਕੇ ਬੀਸ ਮੇ ਉਪਜੇ
 ਹਮੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਾ ਭਾਰ ਜਧਾਨੀ ਬਨਾਈ ॥ ਗਜਪਤ ਸਿੰਘ
 ਨੇ ਜੀ ਦ ਬਨਾਈ ॥ ਗਜਪਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਬੈਟੀ ਕਾ ਬੈਟਾ ਰਣਜੀ
 ਤ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਹੁਆ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਕੈ ਬਲਕੀ ਰਜ
 ਧਾਨੀ ਭਾਈ ਭਗਤ ਕੇ ਬੀਸ ਮੇ ਉਪਜੇ ਦੇ ਸੁ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਨਾ
 ਈ ॥ ਫਗੀ ਦ ਕੋਟ ਕੀ ਲਹੇ ਰ ਕੇ ਰਾਜ ਜਾਨੇ ਸ ਮੇ ਕ ਪੂਰੇ ਕੇ ਬੀਸੀ
 ਪਹਾੜ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਨਾਈ ॥ ॥ ਪੀਛੇ ਕ ਹੇ ਸ ਭੁ ਸਿੰਘ ਮੇ ਪੁ ਬ
 ਲ ਪਤਾ ਪੀਰ ਠ ਜੀ ਤ ਸਿੰਘ ਹੁਆ ॥ ਇਸ ਨੇ ਪੰਥ ਖਾਲ ਸੇ ਕ
 ਬ ਠ ਠ ਮ ਬ ਢਾ ਯਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬ ਨੇ ਕੀ ਸੇ ਵ ਕ ਗੀ ॥ ਗੁਰੂ ਬੀ ਸ ਕੇ
 ਲੇ ਗੇ ਕਾ ਬ ਠ ਮ ਨ ਕੀ ਆ ॥ ਅ ਠ ਸ ਠ ਬ ਪੀ ਨੇ ਬੈ ਸ ਆ ਠ ਖ
 ਨੇ ਮੇ ਗੁਰੂ ਮ ਹ ਰਾ ਸ ਕੇ ਮ ਤ ਕੀ ਕ ਰ ਜੀ ਠੀ ਤ ਠੀ ॥ ਢਿ ਠੀ ਕ ਗੀ
 ॥ ਪੁ ਰ ਨੇ ਸਿੰਘ ਮੇ ਇ ਨ ਸੇ ਬ ਰ ਨ ਭੀ ਸਿੰਘੀ ਪ ਰ ਮ ਕ ਮੂ ਲ ਥਾ
 ॥ ਅ ਠ ਹਿ ਕਾ ਯ ਤੇ ਮੇ ਸੁ ਖਾ ਪੀ ਨ ਲਿ ਖ ਤੇ ਗੁ ਰੋ ਨੇ ਸ ਠ ਬ ਪੀ
 ਨੀ ਕ ਠ ਨ ਸ ਮੇ ਭੀ ਬੰ ਦ ਕ ਗੀ ਹੈ ॥ ਵੇ ਖ ਚ ਾ ਹੇ ਤੇ ਦੇ ਖੇ ਪੰ ਦ ਵੇ ਰ
 ਚਿੰ ਤ ਮੇ ॥ ਅ ਠ ਗੀ ਬ ਜੀ ਮੇ ਭੀ ਸੁ ਠ ਮ ਦ ਕ ਦੇ ਨ ਪੀ ਚ ਈ ਮੇ
 ਸੇ ਬ ਮ ਚ ਲ ਤੇ ਨਾ ਪੀ ਨ ਲਿ ਖ ਹੈ ॥ ਅ ਠ ਘ ਸ ਖ ਠੇ ਗ ਥੀ ਘ
 ਨੇ ਬੈ ਲੇ ਬ ਠ ਬ ਰ ਮਾ ਸ ਖ ਠੇ ਸੇ ਰ ਬ ਘ ਮਾ ਨ ਬਿੱ ਲੇ ਬ ਲ
 ਕਾ ਕਾ ਮ ਭੀ ਨ ਹੀ ਦੇ ਸ ਕ ਤੇ ॥ ਹੇ ਖਿ ਚ ਾ ਰ ਰੋ ਕੀ ਵ ਸ ਤ ਕੀ
 ਬੰ ਦੀ ਖੋ ਲ ਨੇ ਮੇ ਭੀ ਗੁ ਰੁ ਪ ਮੇ ਸੁ ਰ ਕੁ ਲ ਬ ਠੇ ਰੁ ਪ ਕਾ ਠ ਰ ਨ ਠ

ਬ੍ਰਿਤੰਤਨਾਭੰਤ

੨੪੯

ਹਨਾਹੀ ਬਿੰਜਨਾਨ ਪੜਤਾ ਹੈ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਬੜੀ ਅਮੀਰੀ ਅਤੀਰੰ
 ਕਤਾ ਛੋੜੁਧਰਮ ਕਾ ਮੇਹੇਤ ਨਰੋ ਕੀ ਪਮ ਮਦ ਸਾ ਕੁਲੀ ਹੈ। ਅ
 ਤੀਰੰ ਕਤਾ ਮੇ ਉਦਕਾ ਫਿਕਰ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਤੀ ਅਮੀਰ ਤਾ ਮੇ
 ਕਾਹੀ ਕੀ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀ। ਇਸ ਮੇ ਯਾਹ ਨਿਮਿਤ ਹੈ। ਜਬ ਪ੍ਰਥਮ
 ਤਪੁਰਖ ਕੇ ਸਿਰ ਪੈ ਕੁਲਕਾ ਰਾਜਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇ ਸੁਰਕਾ
 ਰੂਰ ਹਰਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ ਤਮੁ ਯਾਦਾ ਮੇ ਚਲਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਅ
 ਧਕ ਮੇ ਸੁਰਯ ਮੇ ਹੁਕਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾ ਪਸੇ ਨਿਰੂ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ।
 ਮੁਯਾਦਾ ਸੇ ਕਿ ਸਤਾ ਹੁਆ ਅਨੇ ਕੋ ਕੇ ਸਾਥੀ ਬਿਨਾ ਯ ਬਿ
 ਗਾ ਰੂਤਾ ਹੈ। ਮੇ ਸੇ ਸਮੇ ਮਤ ਕੇ ਧਰਮ ਸਾ ਸਤੀ ਭੀ ਅੰਰੰਗ
 ਜੇ ਬਕੇ ਕਾ ਜੀਯੋ ਫੁਤ ਉਸ ਕੇ ਵਰਤਨ ਕੇ ਅਨ ਕੁਲ ਬਚਨ
 ਨਿਕਾਸ ਲੇਤੇ ਹੈ। ਅਥਵਾ ਅਪਨੀ ਭੇਟ ਪੂਜਾ ਏ ਉਪਦੇ ਸਠ
 ਰਸੇ ਮੁਖ ਬੰਦ ਕਰ ਮਾਨੇ ਦੇ ਖਕੇ ਅਨ ਰਿੰ ਠਕ ਰਨਾ ਗੁਰੂ ਕ ਬ
 ਚਨ ਸਫਲ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਕਿੰਚ ਸੁਰ ਥੀ ਲੋਗੋ ਕੀ ਸੁਨ ਤ ਭੀ ਕੋ
 ਨਹੀ। ਕੁਸੰਗੀ ਯੋ ਸੇ ਭਰੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕੀ ਸਿਕਾਰ ਬੇ ਸਾ
 ਵਿਲ ਹਰੇ ਮੇ ਪੜਾ ਮਰ ਕੋ ਗੀ ਪਾਠ ਨਿਕ ਸਤਾ ਹੈ। ਜੀ ਤਾ ਹੁਆ
 ਖੁਸਾ ਮਦੀ ਲੋਗੋ ਸੇ ਰਾਜਾ ਨਿਹ ਕਲੀ ਕ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਕਰੇ
 ਅੇ ਸੇ ਸੁਨ ਬੀ ਚਹੀ ਗੋਤੇ ਖਾਤਾ ਹੈ ਕ ਬੀ ਯਹ ਖਮਾਲ ਨਹੀ ਕਰ
 ਤਾ ਜੇ ਕਰ ਗਾ ਮੀ ਸਰ ਵੀ ਭੂਖ ਰਿਖਾ ਅੰਰ ਲੋਗੋ ਕੇ ਬਰਾ ਬਰੇ
 ਤਬ ਕਲੀ ਕਾ ਹਿ ਸਾ ਤੋ ਸ ਭ ਸੇ ਬ ਚੁ ਕੇ ਲਗੇ ਗਾ ਯਾਹੀ ਤੇ ਰਾਦ
 ਨ ਕੋ ਪਰਾ ਈ ਇ ਸਤੀ ਚੁ ਰਯੇ ਕਾ ਯਾਦ ਫ ਕੁਲ ਕੋ ਸਰਾ ਬ ਪੀ ਨੇ
 ਕਾ ਪਾਂਡੁ ਵੋ ਕੋ ਸੁਆ ਖੇ ਲ ਨੇ ਕਾ ਤੁ ਠੀ ਕ ਲੀ ਕ ਲ ਗਾਲਿ ਖਾ ਜਾ
 ਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਚ ਪ੍ਰਥਮਾ ਪ੍ਰਥੀ ਪੜ ਕੇ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਚਿਰ ਲਗਾ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੫੦

ਨੇਕੀ ਅਸਾਭੀ ਅਨੇਕ ਰਖਤੇ ਹੈ। ਸਿਖਲ ਪਹਜਾ ਧਰਮ ਨਾ ਯ
 ਠੇ ਤੁਮ ਪਨੀ ਓਰ ਮੁਖ ਕਰਾ ਯਾ ਚਾਹਤੀ ਹੈ। ਸੇ ਸੁਮੰਤੀ ਸੁਭ ਮੰਤ੍ਰ
 ਸੁਨ ਨੇ ਹੇਤੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ਸੁਮੰਤੀ ਰਾਜਾ ਕੀ ਦੇਹਾ ਅਨੰਦ ਭੋਗੇ
 ਤੁਹੇ ਹੀ ਹੈ। ਅਮੇ ਸੇ ਸੁਨਾ ਯਾ ਅਪਨੀ ਓਰ ਗਫੰ ਯਾ ਤਲ ਚੀ ਗੀ ਸੁ
 ਨਾ ਯਾ ਅਪਨੀ ਓਰ ਬੇਸਮਾਨਾ ਚਗਾਇ ਸਹੀ ਰਾਮ ਰਪਣ ਕਰ
 ਅਪਨੀ ਓਰ ਮੋਲ ਫੀ ਪੰਡਤ ਬਹ ਸਸਿਖ ਯਾ ਅਪਨੀ ਓਰ ਫੈਦਮ
 ਜੋਤ ਸੀ ਰੋਗ ਸੋਗ ਕੀ ਬਾਤਾ ਸੁਨਾ ਯਾ ਅਪਨੀ ਓਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਤੇ ਹੈ
 ਜੇ ਕਰ ਉਤੰ ਮ ਪ੍ਰਾਰਥ ਯ ਸੇ ਖਦਾ ਈ ਵੀ ਯੋ ਪੈ ਹੁਕਮ ਫਲੇ ਪੁਰਖੋ
 ਕੀ ਸਿਖ ਯਾ ਸੇ ਵੁਲੇ ਸੋ ਰਗ ਯਾ। ਤੁਬ ਤੇ ਸਮੇ ਸਮੇ ਸੇ ਸੁਭ ਕੇ ਕਾਮ
 ਪੁਰੇ ਕਰਤਾ ਆਪ ਸੁਭ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾ ਈ ਬਨ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਕਾ ਹੀ ਮੰਦ ਬੁ
 ਸਨ ਵਾਲੇ ਏਕ ਕੇ ਹਾ ਬਚੜ ਸੁਭ ਮੰਗ ਸੋ ਰਹ ਗ। ਤੁਬ ਤੇ ਪੋ ਰਜ
 ਰਾ ਜੋ ਰਕ ਬਚਨ ਸਫਲ ਕਰ ਚਲ ਦੇ ਤਾ ਹੈ। ਇ ਸੀ ਲੀ ਏ ਚਾ ਹੀ
 ਯੇ ਸੁਭ ਮਾਰਗ ਮੇ ਐ ਖਾ ਹੋ ਕਰ ਭੀ ਚਲੇ। ਏ ਕੇ ਹਾ ਜਾ ਕੇ ਸੀ ਯੇ
 ਰਾ ਹ ਚਲ ਨੇ ਸੇ ਅਨੇ ਕ ਲੋ ਗ ਸੀ ਯੇ ਰਾ ਹ ਚਲ ਤੇ ਹੈ। ਸੇ ਉ ਸੀ ਕਾ
 ਪੁੰ ਨ ਹੋ ਤਾ ਹੈ। ਏ ਕੇ ਕੇ ਕੁ ਰਾ ਹ ਚਲ ਨੇ ਸੇ ਅਨੇ ਕ ਕੁ ਰਾ ਹ ਚਲ ਤੇ
 ਹੈ। ਸੇ ਉ ਸੀ ਕੇ ਜੁ ਮੇ ਪਾ ਪ ਹੋ ਤਾ ਹੈ। ਰ ਹੋ ਬਿ ਰਾ ਗਾ ਈ ਹਾ ਉ ਕੁ ਕ
 ਥਾ ਗੰ ਦੀ ਵਾਲੇ ਸਾ ਹੋ ਕੇ ਗੁ ਰੋ ਸੇ ਮੇ ਲ ਬਿ ਰੋ ਧ ਐ ਤਿ ਲੰ ਗ ਰਾ ਗ
 ਕੀ ਤੁ ਕ ਕੇ ਅਰ ਬ ਹੇ ਤ ਲਿ ਖੀ ਜਿ ਸਮੇ ਜਾ ਨ ਸ ਤ ਨ ਫੇ ਪੁ ਯੰ ਤ ਮੇ
 ਪਾ ਤ ਸਾ ਹੋ ਕੀ ਚ ਰ ਚਾ ਆ ਗੇ ਦ ਸ ਮ ਸੁ ਰੁ ਪ ਮ ਰ ਵ ਕੇ ਚੇ ਲੇ ਸਿ
 ਘੇ ਕੀ ਚ ਰ ਚਾ ਲਿ ਖੀ। ਇ ਤਿ ਸੀ ਮ ਤ ਗੁ ਰੂ ਤੀ ਰ ਥ ਸੰ ਗ
 ਹੈ ਤਾ ਚਾ ਹ ਰਿ ਨ ਰੋ ਤ ਮ ਰ ਚਿ ਤੇ ਤੁ ਕ ਕੇ ਅਰ ਬ ਗੁ ਨ ਹੇ ਤ ਪਾ
 ਤ ਸਾ ਹੋ ਸਿ ਘੇ ਕਾ ਬਿ ਤਾਂ ਤ ਬ ਰ ਟ ਨੰ ਸ ਮਾ ਪ ਤੀ। ੧੫ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੀ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥

ਜਿਸ ਬਕੋਈ ਪੁਰਖ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੇ ਪਹਲੇ ਦਿਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਵਿਸ਼ੁਧੀ ਕਰੇ ॥ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਭੁਜਨ ਪਾਠਾ ਦਿਨਿ ਤਿਸ ਕਰਮ ਕਰ
 ਪੀਛੇ ਸਿੱਖੋ ਕੋ ਬਾਹਣੇ ਅਭਿਥੀਯੋ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛੁਕਾਯ ਧਨ ਧਾ
 ਨ ਇਸਤਰੀ ਪੁੰਤ੍ਰਾ ਦਿਕੋ ਸੈ ਚਿੰਤ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਉਠਾਯਾ ॥ ਮਨ ਮੋ ਤੀਰ
 ਥ ਕੇ ਸੁਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਮਾਨ ਕਰਤਾ ਹੁਆ ॥ ਯਥਾ ਸਮੇ ਪਤਾ ਸੇ
 ਮਿਸਰੀ ਮੇਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅੰਤ੍ਰੇ ਟਾਲੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕੇ ਸਨਮੁ
 ਖ ਖੜਹੋ ॥ ੧ ॥ ਓ ਵਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫੁਤੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥੀ
 ਸਹਾਇ ॥ ਵਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥੀ ਕੀ ਪਾਤ ਸਾਹੀ १੦ ॥ ਸਿੰਘ
 ਥ ਮਭਗੋ ਤੀ ਸਿਮਰ ਕੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥ ਟਿਕੀ
 ਗਦ ਭਰਤੇ ਅਮਰ ਦਾਸ ਰਾਮ ਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥ ਅਰਜ
 ਨਾ ਰਿਗੋ ਬਿੰਦੂ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥੀ
 ਆਈ ਮੇਯੋ ਜਿ ਸੁਠਿ ਠੇ ਸਭ ਵਖ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗ ਬਹੁ
 ਰ ਸਿਮਰੀ ਮੇਯੋ ਪਰਨ ਉਨਿ ਧ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥ ਸਭ ਖਾਈ ਹੋਇ ਸ
 ਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪ ਆ
 ਪੇ ਆਣੈ ਰਸਾ ॥ ਭਿਖ ਕੇ ਅੰਗੇ ਨਾਨਕ ਖਲ ਕੀ ਚੇ ਅਰ ਦਾਸਾ
 ॥ ੧ ॥ ਵਾਇ ਕਰ ਸੇਕ ਕਰੀ ਅਰ ਦਾਸਾ ॥ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣੈ ਰਾ
 ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਬਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਣ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰੀ ਮ
 ਕਮ ਕ ਪਰ ਬੋਲੈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥੀ ਕਾਰ ਸੇ ਤੀ ਸੁ

ਗੁਰੂਤੀਰਥ:

੪੫੩

ਰੂਪਦਸੈਪਤੁਸਾਹੀਆ ਜੀਕੇਚਰਨਕਮਲੋਕਾਪਮਾਨਧਰਬੋ
 ਲੋਜੀਦਾਹਗੁਰੂਸ੍ਰੀਗੁਰੁਗੀਬਸਾਹਬਜੀਕਾਪਮਾਨਧਰਬੋ
 ਲੋਜੀਦਾਹਗੁਰੂਸ੍ਰੀਗੁਰੁਗੀਦਾਕਾਪਮਾਨਧਰਬੋਲੋ
 ਜੀਦਾਹਗੁਰੂਸ੍ਰੀਗੁਰੁਗੀਕੀਕਮਾਈਕਾਪਮਾਨਧ
 ਰਬੋਲੋਜੀਦਾਹਗੁਰੂਸ੍ਰੀਗੁਰੁਗੀਜੀਸੰਰੇਪਤਸਾਹ
 ਆਪਕਾਸਿੰਖਪ੍ਰਸਾਦਲਮਾਯ ਹਾਬਜੋੜਅਰਦਾਸਕਰਾਯ
 ਆਪਕੇਤੀਰਥੋਕੀਯਾਤ੍ਰਕੋਜਾਤਹੈ। ਵਾਟੇਘਾਟੇਸਹਾਈਹੋ
 ਨਾਨਾਮਦੰਨਸ਼ਾਨਮੇਖੇਮਬਖਸਨਾਗੁਰੁਮੁਖਕਾਮੇਲਸਨ
 ਮੁਖਕਾਦਿਦਾਰਕਰਾਵਣਾ। ਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਪਨੇਰੋਰੋਣੇਮੇਧ
 ਨਬਖਸਣਾ। ਮੇਸੇਅਰਦਾਸਕਰਗੁਰੁਗੀਕਸਾਹਿਬਜੀਕੇ
 ਆਗੇ ਤੂੰਤਬੰਦਨਾਮਨਿਕਵਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ।
 ਛੋਲਨਤੇਰਾਖਦੁਪੁਕੁਨਾਨਕਦੇਕਰਹੱਥ। ਪੜਤਮੰਥਾਟੇਕਮੁ
 ਖਸੇਤੀਨਵਾਰ ਵਾਹਗੁਰੁਕਹਤਾਚਲਦੇਟੇਮਾਪ ਨਾਜਾਣੁਤ
 ਤੇਵੇ ਗ੍ਰੀਥੀਸੇਅਰਦਾਸਕਰਾਯਚਲਦੇਟੇਸੀਕਲਪਦਤਅ
 ਰਦਾਸਕਰਨਕਰਾਵਨਕੀਇੰਛਹੋਟੇ। ਤਬ ਬਮਾਕੇਦੁਸਰੇ
 ਪਾਰਧਮੇ ਸੰਤਬਾਰਾਕੇਕਲਪਮੇ ਬੰਬਸ੍ਰਤਮਨੰਤਰਮੇ ਕ
 ਲਕੇਪ੍ਰਥਮਚਰਣਮੇ ਜੀਬੁਦੀਪਮੇ ਭਾਰਤਖੰਡਮੇ ਸੁਮੇਰਕੇਦਾ
 ਹਨੇਪਾਸੇ ਸਾਠਸੰਬਤਮੇ ਅਮੁਕੇਸੰਬਤਮੇ ਅਮੁਕੇਮਹੀਨੇ
 ਅਮੁਕਤਿਥਵਾਰ ਨਖੜਯੋਗ ਕਰਣਮੇ ਨੀਰੋਗਾਮਦਸਾ
 ਸਾਂਤਿ ਤੁਸੀ ਪੁਸੀ ਸੀਤਾਨਬਿੰਧੀਸਹਿਤ ਗੁਨਭਕੁਕੀਕੀਪ੍ਰ
 ਪਤੀਕਰਨੇਵਾਲੇਤੁਸੁਦਾਹਗੁਰੁਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਹੇਤ ਹੇਵਾਹਗੁ
 ਰੂਆਪਕਾਸਿੰਖਨਾਨਕਾਣੇ ਆਦਿ ਗੁਰੂਤੀਰਥੋਕੀਯਾਤ੍ਰਕੇ

ਬਿਤਾਂਤਨਾਨਭਾਂਤ

੨੫੩

ਗਾ। ਸਿੱਖ ਕੀ ਵਾਟ ਘਾਟ ਮੇ ਯਹ ਘੁਤਾ ਕਰਨੀ। ਯਾ ਕੁਨਿ ਠੀਕੈ
 ਘਨ ਪੂਰਨ ਕਰਨੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਮੁਖ ਸੇ ਤੀ ਨ ਵਾਰ ਵ
 ਹ ਗੁਰੂ ਵਹ ਗੁਰੂ ਵਹ ਗੁਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਲੇ ਕਰਤੁ ਰੇ। ਅਰਤੀ
 ਰਬੇ ਮੇ ਪਹੁ ਰਧ ਨੀ ਖਰਖ ਅਪਨੀ ਕਮਾਈ ਕਾ ਵਸ ਮਹਿੰ ਸਾ
 ਮੰਦਰ ਤਲਾ ਵ ਨਦੀ ਕੇ ਘਾਟੋਂ ਕੀ ਗੰਠੁ। ਹੇ ਤੁ ਪੁਜਾਰੀ ਯੋ ਕੋ ਵੇ ਵੇ
 ਅਰ ਪੁਜਾਰੀ ਯੋ ਕੀ ਅਜੀ ਵ ਕਾ ਹੇ ਤੁ ਨੁ ਦਾ ਵੇ ਵੇ। ਪੁਜਾਰੀ
 ਯੋ ਕੋ ਯਾ ਵਾ ਵ ਲੇ ਪੁਰਖ ਨਾ ਵੇ ਵੇ। ਤ ਬੁ ਤੀ ਰਥ ਸੇ ਵ ਮੇ ਲਗ
 ਅਜੀ ਵ ਕਾ ਕੇ ਅਨ ਉ ਪਾ ਯ ਛੇ ਡੀ ਬੈ ਠੇ ਉ ਨ ਲੋ ਠੋ ਕਾ ਨਿ ਰ
 ਬਾ ਹ ਹੇ ਨ ਠੀ ਕ ਠ ਨ ਹੇ। ਯਾਂ ਤੇ ਵੇ ਨ ਚਾ ਹੀ ਯੇ। ਗੁਰੂ ਤੀ ਰਥੋਂ
 ਸੇ ਸਿ ਵ ਯਾ। ਅਯ ਤੀ ਰਥੋ ਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਗੁਯਾਈ ਬੈ ਰਾ ਹੀ ਜੋ
 ਠੀ ਜੰ ਗ ਮ ਕੁ ਰ ਮੀ ਨਾਈ ਆ ਵ ਕੋ ਬਿ ਨ ਬਾ ਮ ਟ ਪੁ ਜਾਰੀ ਯੋ
 ਕੀ ਪੁ ਜ ਠੇ ਜ ਜ ਮ ਨੇ ਕੇ ਜੁ ਮੇ ਪੁ ਗ ਠੇ ਕੇ ਪੁ ਤਾ ਪ ਮੇ ਵ ਰ ਗਾ ਹੋ ਬੰ
 ਧੀ ਹੁ ਈ ਹੈ। ਅਰ ਲੇ ਨਾ ਭੀ ਉ ਨ ਕੇ ਖੁ ਬਾ ਆ ਵ ਤਾ ਹੈ। ਕੁ ਛ ਤੀ
 ਰਥ ਸਾ ਪ ਕੀ ਸਾ ਮੰ ਗੀ ਕੇ ਨਾਂ ਅ ਲੇ ਤੇ ਹੈ। ਕੁ ਛ ਸਾ ਪ ਕ ਗਾ ਈ
 ਕੁ ਛ ਬਾ ਅ ਠ ਭੇ ਜ ਨ ਕੇ ਨਾ ਮ ਸੇ ਕੁ ਛ ਭੇ ਜ ਨ ਕੀ ਵ ਖ ਟ ਮੇ ਕੁ
 ਛ ਛ ਲਾ ਛਾ ਪ ਠੇ ਈ ਵ ਸ ਲਾ ਜ ਜ ਮਾਂ ਨ ਕੀ ਨਿ ਸਾ ਨੀ ਕੁ ਛ
 ਕੰ ਨ ਆ ਬਾ ਲ ਕ ਕੀ ਸਾ ਵੀ ਕੇ ਬੁ ਹਾ ਨੇ ਸੇ ਲੇ ਨਾ। ਏ ਤੀ ਸ ਭੀ ਬੁ
 ਅ ਠ ਪੁ ਜਾਰੀ ਯੋ ਕੀ ਚ ਲ ਹੇ। ਗ ਯਾ ਵ ਲੇ ਬਾ ਮ ਠ ਪ ਹ ਲੇ
 ਤੇ ਜ ਜ ਮਾਂ ਨ ਕੇ ਤੁੰ ਕ ਲ ਪ ਬਿ ਛੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁ ਠਿ ਆ ਕ ਰ ਲੇ ਤੇ ਹੈ
 ਯ ਪੀ ਛੇ ਸੇ ਛੁ ਲੇ ਕੀ ਮ ਲਾ ਸੇ ਜ ਜ ਮਾਂ ਨ ਕੇ ਹਾ ਬ ਬਾ ਧ ਵੇ ਹ ਪੈ ਛੁ
 ਲੇ ਕੀ ਛ ਟੀ ਲ ਗਾ ਈ ਰ ਸ ਤੇ ਕੇ ਖ ਜ ਚ ਤ ਕੁ ਭੀ ਸ ਰ ਮੰ ਦਾ ਕੁ
 ਰ ਲੇ ਸੇ ਤੇ ਹੈ। ਅਰ ਪ ਰ ਪ ਹੁ ਚ ਭੀ ਜ ਜ ਮਾਂ ਨ ਕਾ ਮ ਲ ਲੇ ਨੇ ਹੈ

੨੫੪

ਤੇ ਰਸਤਾ ਖਰਚ ਪਾਸੇ ਦੇ ਤੇ ਹੈਂ। ਖਰਚ ਜਜਮਾਨੇ ਕੇ ਮਾਲ ਕੇ ਸਰ
 ਬ ਜੁਯੇ ਬੇਸਮਾ ਐ ਕਰ ਤੇ ਹੈਂ। ਨਾਮ ਅਪਨਾ ਬੁਝ ਜੀਯਾ ਸਰਦ
 ਰਜੀਕ ਹਾ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਰਜ ਜਮਾਨ ਸੇ ਯਾਗੀ ਚੋਗੀ ਠੰਗੀ ਬੁਠ
 ਛੁਡਾ ਨੇ ਕੀ ਜਗਾਂ ਮੁਲੀ ਬੰਗਨ ਸੇਓ ਅੰਗੁਰ ਫਲ ਛੁਡਾ ਵੇ ਤੇ
 ਹੈਂ। ਅਮਰ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਕੀ ਜਗਾਂ ਤੀਰਥ ਕੀ ਮੰਟੀ ਵਹਮ ਨ ਕੁੰ
 ਠੁਕੀ ਭਿਜਮ ਯਾ ਕੋਈ ਮੁਰਤੀ ਪੈ ਬੜਾ ਫਲ ਫੂਲ ਬਿਲ ਪੰਤ
 ਯਾ ਕੋਈ ਸੁਰਖ ਬਸੰਤੀ ਵੁਲ ਕੀ ਲੀਰ ਜਜਮਾਨ ਕੇ ਵੇ ਤੇ ਹੈਂ। ਯ
 ਹਿਦ ਸਾਮਾਨ ਤੀਰਥ ਕੇ ਬੁਝ ਮਣ ਪੁਜਾ ਗੀਯੋ ਕੀ ਹੈ। ਠੀਂ ਗਾ
 ਸਾਗਰ ਕਪਲ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਗੁਸਾਂਈ ਬੈਰਾ ਗੀ ਵੇ ਨੇ ਹੈ। ਕਾਂ
 ਸੀ ਕਾਲ ਭੈਰੋ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਜੋ ਗੀ ਹੈਂ। ਕੇਦਾਰ ਜੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਜੰਗ
 ਮਰੈ ਗੋਦਾ ਵਰੀ ਤ੍ਰਿਬੁਕ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਕੁਰਮੀ ਹੈ ਜੁਲਾ ਮੁਖੀ
 ਕੇ ਭੋਜ ਕੀ ਨਾਈ ਹੈ। ਜਗੀ ਨਾਥ ਕੇ ਮਾਧੇ ਬੁਝ ਮਣ ਮਾਧੇ ਭੀਲ
 ਹੈਂ। ਸੋਭੀ ਮੇ ਸੀ ਗੀ ਵਰਦ ਸਾ ਜਜਮਾਨੇ ਕੀ ਕਰ ਤੇ ਹੈਂ। ਗੁਰੁ ਦਾ
 ਰਿਯੋ ਕੇ ਪੁਜਾ ਗੀ ਬੁਝ ਮਣ ਵੇ ਤੇ ਲੇ ਨਯ ਗੀ ਜਾਨ ਤੇ। ਇਸਲੀ
 ਯੇ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਾ ਲੇ ਸਿੱਖੇ ਕੋ ਚਾਹੀਯੇ। ਜ ਬੁਝ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥ ਮੇ ਜਾ ਵੇ।
 ਅਪਨੇ ਧਨ ਧਾਨ ਦੇਹ ਪੁੰਡਾ ਵਿ ਕੋ ਕੀ ਕੁ ਸਲ ਹੇਤ ਅਰਾਮ
 ਪਨੇ ਬੁਝਿਯੋ ਕੇ ਨ ਅੰਤ ਉਨ ਕੋ ਪੁਸਾ ਵਛ ਕਾ ਯ ਪੁਸਾ ਗੀਯੋ ਕੋ
 ਧਨ ਬੁਝਾ ਵਿ ਅਰਦਾਸ ਵੇ ਵੇ। ਇਨ ਵਿ ਨੇ ਮੇ ਤੀਰਥ ਮੇ ਵੇ ਨੇ ਸੇ
 ਰੋਕ ਨੇ ਵਾਲੇ ਭੀ ਮਤ ਬਹੁ ਤ ਨਿਕ ਸੇ ਹੈਂ। ਸੇ ਸਤੁ ਵ ਸਰੇ ਸੇ ਰੋਕ ਅ
 ਪਨੇ ਲੇ ਨੇ ਵਾ ਸ ਤੇ ਬਾਤਾਂ ਬੁਝਾ ਵੇ ਹੈਂ। ਯਾ ਤੇ ਸੁ ਪੁਯੋ ਜ ਨੀ ਅਰਦੀ
 ਭੀ ਹੈਂ। ਜੇ ਕਰ ਅਪਨਾ ਲੇ ਨਾ ਚਾਹੇ ਤ ਬਰੋਕ ਨੇ ਸੇ ਕਿਆ ਕਾ ਮੈ
 ਾਉ ਤ ਮਉ ਪਦੇ ਸ ਵੇ ਨੇ ਹੇਤੁ ਰੋਕ ਰੇ ਹੇ ਵੇ। ਤੁ ਬ ਜਿਨ ਮ ਤੋ ਸੇ ਰੋਕ

ਠੇਠੀ ਉੱਤਮ ਉਪਦੇਸ਼ੋਕਾ ਉਧਰਭੀ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲਾ
 ਕੁਛ ਬੁੱਧੀ ਰਖਤਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਨਿਸੰਗ ਦੇਖ ਲੇਵੇ। ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਬੁੱਧ
 ਧਿਆਰਖਤੇ ਸੁਰਦਾਸ ਨੇ ਕਾਹੂੰ ਕਾ ਕੰਧਾ ਪਕੜਕੇ ਹੀ ਚਲ ਨਹੀਂ
 ਯਾਂ ਤੇ ਵਹੁਣੇ ਕਕਾ ਛੋਰੂ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਪਕੜ ਲੇਵੇ। ਤਬ ਖੇਮੇ ਸੇ ਨਿ
 ਰਬੁੱਧੀ ਆਵ ਮੀ ਕੇ ਮਤ ਸੇ ਜਾਨੇ ਕਹ ਭੀ ਕੁਛ ਪਿਛਲੇ ਮਤ ਕੀ
 ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਵਹੁਣੇ ਸੇ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਬਾਤਾਂ ਸੁਨ ਪਹ ਲੇ ਮ
 ਤ ਸੇ ਗਯਾ ਹੋ ਗਏ ਸੇ ਤੀ ਸੇ ਕੀ ਬਾਤਾਂ ਸੁਨ ਦੂਸਰੇ ਸੇ ਭੀ ਜਿਵੇ
 ਗਾ ਯਾਂ ਤੇ ਉਸ ਬੇ ਸਮਾਤੁੰ ਲ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ ਨਿਰਬੁੱਧੀ ਕੋ ਕਹੀ
 ਸੇ ਠੀ ਕੁਛ ਲਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ। ਨਿਸੰਕ ਦੂਸਰੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅ
 ਕਲ ਕੇ ਭਰੋ ਸੇ ਪਹ ਲੇ ਮ ਤੇ ਮੇ ਵੇ ਖ ਸਮ ਸੁੰ। ਅਰ ਘਾਟਾ ਬਤਾ
 ਵੇ। ਜੇ ਸੇ ਇਨਾ ਵਿਨੇ ਮੇ ਵ ਯਾ ਨੰ ਵ ਕੀ ਬੁੱਧੀ ਪੀ ਛੇ ਲਗੇ ਅਰ
 ਯ ਸਮਾਜੀ ਵ ਯ ਨੰ ਵੀ ਲੋ ਗ ਸਮ ਸੁ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਰ ਪੁਰ ਬ ਮ ਤੇ
 ਮੇ ਘਾਟਾ ਬਤਾ ਵ ਤੇ ਹੈਂ। ਅਪ ਨੀ ਬੁੱਧੀ ਕੇ ਬਲ ਸੇ ਸਮ ਸੁ ਨੇ
 ਯੋਗ ਪੁਰ ਖ ਕੇ ਪ ਥ ਮ ਮ ਤੇ ਸੰ ਹੀ ਉ ਨ ਬਾ ਤੇ ਕਾਲਾ ਭ ਹੋ ਸਕ
 ਤ ਹੈ। ਜੇ ਅਨ ਜਾ ਨੇ ਕੋ ਤ ਥਾ ਨਿ ਜ ਮ ਤ ਕੀ ਵਿੰ ਦ ਯ ਪ ਰੇ ਬਿ ਨਾ
 ਮਾ ਨ ਮ ਤ ਕੀ ਵਿੰ ਦ ਯ ਪ ਰ ਨਿ ਜ ਮ ਤ ਮੇ ਭੀ ਨਾ ਨ ਵੇ ਖ ਸੁ ਨ ਥ
 ਲੀ ਮੇ ਫਿ ਰ ਤੇ ਪਾ ਰੇ ਕੀ ਤ ਗਾਂ ਬ ਰ ਥ ਰ ਤੀ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਵਿ ਦ ਯ ਵ
 ਨੇ ਕੋ ਨਿ ਜ ਮ ਤ ਮੇ ਲ ਯ ਵ ਨੇ ਹੇ ਤ ਸੁੰ ਵ ਰ ਸ ਭ ਯ ਲ ਗ ਯ ਨਾ ਨਾ
 ਰ ਮ ਤ ਕ ਰੋ ਸੇ ਦੂ ਸ ਰੇ ਨੇ ਕ ਹ ਨੀ ਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ ਬੁੱਧ ਯ ਵ ਤ ਬ ਹੁ ਤੇ
 ਪ ਤਿ ਬ ਨ ਵ ਨੇ ਬਿ ਅ ਕ ਲੀ ਹੈ। ਏ ਕ ਮ ਤ ਮੇ ਬਿ ਹ ਹੋ ਕ ਰ ਸ ਭ ਕ
 ਉ ਪ ਦੇ ਸ ਸੁ ਨ ਸ ਯ ਰ ਨ ਲੇ ਨਾ ਸ ਯ ਰ ਹੈ। ਅਰ ਬ ਨ ਪ ਰੇ ਤੇ ਏ ਕ
 ਮੇ ਬਿ ਠੇ ਕੇ ਪੁ ਰ ਖ ਕਾ ਕੁੰ ਭ ਲੇ ਮ ਤ ਕੇ ਆ ਸ ਯ ਕ ਰ ਪ ਮੇ ਸੁ ਰ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥਃ

੨੫੬

ਕੀਸਰਨਮੋਨਹੀਪਾਪਤਹੁਆਮੇਸੈਪੁਰਖਕੋਨਿਜਮਤਕੀ
 ਹਿਤਸੇਪਮੇਸੁਰਕੇਸਨਮੁਖਕਰਦੇਨਾਪਰਮਪ੍ਰੰਮਹੈਕਾਹੇਤੇ
 ਪੁਸਪਪੰਡਾਦਿਅਰਪਨਕਰਪ੍ਰਸੰਨਕਰਨੇਕੀਅਪੇਖਮਾਤ
 ਕੁਬਨਾਯਪੁਰਖਮਰਪਨਕਰਨੇਸੇਪਮੇਸੁਰ ਅਤੀਪ੍ਰਸੰਨ
 ਹੋਵੇਹੈਅਰਸੰਪਦਾਯਪ੍ਰਬਿਤਕਰਤਾਗੁਰੂਭੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੇ
 ਹੈਅਰਪਨਕੀਏਪੁਰਖਕਾਭੀਮਨੁਖਦੇਹਧਾਰਨਾਸਫ
 ਲਹੋਵੇਹੈਯਾਤੁਪ੍ਰੇਮਸੇਗੁਰੂਮਤੀਨਿਖਲਜਨਕੋਸੁਨਨਚ
 ਹੀਏਸੈਸੇਸਿਵਉਪਾਸਕਸੈਵੇਕੋਦੇਲੇਕਰਹੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋ
 ਵੇਹੈਸੈਸੈਸੈਸੁਵੇਕੋਦੇਲੇਕਰਅਨੰਦਹੋਵੇਹੈਭੈਸੇਗੁਰੂ
 ਮਤੀਲੇਗੁਰੂਗੁਰੂਮਤੀਬ੍ਰਾਮਣਾਦਿਲੋਗਨਕੋਹੀਦੇਲੇਕਰ
 ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੇਹੈਨਿਜਮਤਕੋਉਪਦੇਸਹੀਨਕੋਬਿਸੇਖਦਸਤੁਨ
 ਦੇਵੇਹੈਲਿਖਭੀਨਿਸੈਸਾਖੀਮੈਪ੍ਰੇਸਕੇਸਵਕੇਸਬਿਨਮੇਰੋਹੋ
 ਇਯਿਸੰਗਾਬ੍ਰਾਮਣਸੋਈਬ੍ਰਾਸਸਮਦੇਵੇਦਾਨਉਮੰਗਾ
 ਬ੍ਰਾਮਣੇਕੋਭੀਆਨਦਰਹੋਵਤਾਇਸਮਤਕੀਰੀਤਿਸੇਪੁ
 ਮੇਸੁਰਸੰਬੰਧੀਉਪਦੇਸਲੇਨੇਮੇਪਰਮਲਾਭਹੈਕਾਹੇਤੇਬ੍ਰ
 ਅਣਆਗੇਹੀਕੁਗਵਤ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ ਛੰਡੀਅਦਤਾਰੋਕੀਮੁ
 ਰਤੀਆਪੁਜਤੇਹੈਅਰਉਨਕੇਚਰਨੇਕਾਰਗਨਾਂਸ੍ਰਿਤਪੀਤੇ
 ਹੈਬਾਲਭੋਗਖਾਤੇਹੈਦਸਗੁਰੂਭੀਦੈਸੇਹੀਉਨਕੇਬੰਸੋਕੋਛੰ
 ਡੀਹੈਅਰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਅਦਤਾਰਹੈਅਲੋਛੋਕਤੇਜਦੁਗਕ
 ਰ ਵੇਦਾਨੁਸਾਰੀਧਰਮਕੀਰੰਘਾਹੇਤਹੁਏਹੈਪਯਹਭੁਵਿੰ
 ਖਮਤਕੇਪੁਰਬਾਰਥਮੇਸਪਸੁਹੈਨਿਜਕੋਵੇਖਨੇਕੀਇੰਛੁਹੋ
 ਵੇਨੇਸੰਗਵੇਖਲੇਵੇਵੇਖਕੇਇਸਮਤਕੋਉਪਦੇਸਕੋਧਾਰਨ

ਕਰੇ ਕਰਾਵੇ ਦਾ ਨਦੇ ਵੇਲੇ ਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ ਕਾ ਅੰਚਰਨ ਕਾ
 ਅਪਨੀ ਰਚਿ ਅਨੁ ਸਾਹ ਛੁਕੇ। ਇਸ ਮੇ ਤੁਛੁ ਆਗ ਹਨ ਹੀ।
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਸਮੀਪ ਭੀ ਜਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਇਸ ਮ
 ਤ ਕੇ ਰਹਤ ਨਾ ਵੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ। ਨੰਦ ਲਾਲ ਚਰਨੇ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵਾਲਾ ਥਾ। ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਾਤੁਲ ਭ੍ਰਾਤਾ ਲਾਲ ਚੰਦ ਕ੍ਰਿਪ
 ਲ ਸੰਗੋ ਕਾ ਹਰੀ ਮਾਹਰੀ ਚੰਦ ਤੁਥਾ ਦਯਾਰ ਅਪਰੋਹਤ ਸੇ
 ਲੇ ਅੰਗ ਭੀ ਬਹੁ ਤ ਸੇ ਸਿੱਖ ਵੈ ਸੇ ਹੀ ਥੇ। ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਾ
 ਵਨ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕਾ ਜਨੇ ਉਂ ਨਹੀ ਤੋੜਾ। ਇਸ
 ਸੇ ਆਗੇ ਭੀ ਤੋੜਨ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪੜੀ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋ ਸੇ ਜੁ ਦੀ ਬਾਤ ਹੋ। ਜਾਹਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ
 ਬਹਾਦ੍ਰ ਸਾਹਬ ਜੀ ਕਾ ਵੇ ਹ ਵੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮਜੀ ਨੇ ਤਿਲ
 ਕ ਜੰਦੂ ਕੀ ਰੰਛਾ ਹੇ ਤਾਲ ਖਾਹੈ। ਯਾਂ ਤੇ ਤਿਲ ਕ ਜੰਦੂ ਰਾਖਾ ਪ
 ਭੁਤਾ ਕਾ। ਇਸ ਤੁਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦ੍ਰ ਜੀ ਨੇ ਤਾ ਕਾ
 ਤਿਨ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਾਮਣੇ ਕਾ ਤਿਲ ਕ ਜਨੇ ਉਂ ਖਾ। ਅੰਮੇ ਸਾ ਅਰ
 ਬ ਬਦਲ ਨਾ ਭੀ ਪੜੇ ਪੁਰਖੋ ਆਗੇ ਹੋ ਨ ਕਰਨ ਹੀ। ਅਨ ਜ
 ਨੇ ਆਗੇ ਨਿਸੰਗ ਕੇ ਈ ਵਿੱਲੀ ਪ੍ਰਯੰਤ ਕਾ ਟਤਾ ਚਲਾ ਜਾਵੈ। ਜਿ
 ਵ ਕੇ ਅਰ ਬ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋ ਤੇ। ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਮਾਨੇ ਪੁੜੀ ਕੋ ਲ
 ਨ ਪਾਲਿਓ ਵਿੱਕੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਤੁਕ ਕਾ ਜੋ ਸਤ ਗ ਮਾਨੀ ਲੋ ਗ ਅ
 ਰ ਥ ਕਰ ਤੇ ਹੋ। ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਲ ਖਮੀ ਦਾ ਸ ਪੁੰਡੋ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਨਾ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਲੀਏ ਗੁਰੂ ਮਾਈ ਸੰਗ ਹ ਗਏ
 ਇਸ ਅਰ ਬ ਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਤਾ ਬਲ ਵੰਡ ਕ ਹ ਤੇ ਹੀ। ਹਮ ਨੇ
 ਪੁੜੀ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਨਾ ਮੰਨਿਆ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ:

੨੫੮

॥ ਯਹ ਉਦਾਸੀ ਸੀ ਤੋਂ ਕਾ ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਤੀ ਸੁਭ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾਣ
 ਹੋਗਾ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਚਲਿਓ ਧਾਰਮਾ ਤੀ ਤਕੋ ਭੇਖ ਰਾਈ ॥ ਇਸ
 ਕਾ ਡੀ ਸੁਧਾ ਅਰਥ ਛੇਤੂ ਠਾਈ ਗਾਜਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਅੰਤੀ ਤਕ ਭੇਖ ਦੇਖ ਨਾ ਚਿੰਤ ਮੇਧਾਰ ਕੋ ਜੋ ਜੋ ਗੀਬ ਨਾ
 ਬੰਠਾ ਥਾ ਉਸ ਪਾਸ ਚ ਠੇ ॥ ਯਹ ਅਰਥ ਕਰਨਾ ਸਮਖ ਕਰੁ ਹੀ
 ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਰਾ ਰਾਜ ਨੇ ਸਪੁ ਵੇ ਸਕੀ
 ਯੋ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਜੋ ਗਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੱਖ ਮਕ ਬੇਸ ਪਾਸੇ ਪਰ
 ਮਰੰ ਖਨੇ ਹੇਤਾ ॥ ਚੇ ਬਦਾਰ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਦੂਸਰਾ ਲਹੌਰ ਕੀ ਸੀ
 ਟ ਖੜਾ ਠੀ ਅਨੂਪ ਕੋਰ ਮੇਲੇ ਆਈ ਜੋ ਗੀ ਕਾ ਵੇ ਸਧਾਰ ਅ
 ਪਨੇ ਕੋ ਮੰ ਤ ਜਾਨ ਟੇ ਟਾਲਾ ਪ੍ਰ ਸਿੰਘ ਕਰ ਰਹੀ ਥੀ ॥ ਤਿ ਸਪ
 ਸ ਸੈ ਸੇ ਕੋ ਵੈ ਸਾ ਹੋ ਕਰ ਮਿਲ ਨੇ ਹੇਤਾ ॥ ਠਾ ਤ੍ਰਿ ਸ ਮੇ ਅ ਤੀ ਤ ਕਾ
 ਯੇ ਵੇ ਈ ਵੇ ਸ ਵ ਸ ਮ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਤਾਰਾ ਲੰ ਬ ਰ ਮੇ ਬਿ ਸਤਾਰ
 ਸੇ ਲਿ ਖੇ ਗ ਏ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਤੀ ਸਰਾ ਸਿੰ ਖੇ ਕਾ ਲੰ ਗ ਰ ਬਾਂ ਟ ਨੇ ਮੇ
 ਪ੍ਰ ਮ ਪ ਰ ਖ ਨ ਹੇ ਤ ਬ ਟ ਕਾ ਵਾ ਸਾ ਧ ਕਾ ਜੋ ਰਾ ਲੀ ਲੰ ਬ ਮੇ ਹੈ
 ॥ ੪ ॥ ਚੌਥਾ ਮਾਛੀ ਵਾੜੇ ਮੇ ਉ ਚ ਗਾ ਮ ਕੇ ਪੀ ਰੋਂ ਕਾ ॥ ਭਾ ਵ ਮੰ ਕੇ
 ਕੇ ਹਾ ਜੀ ਸ ਯ ਵੇ ਕਾ ਜੋ ਛੁ ਮਾ ਹ ਟ ਲੰ ਬ ਮੇ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਪਾਰ ਵਾ
 ਮੁ ਕੁ ਸ ਰ ਗੁ ਰ ਵਾ ਰੇ ਸੇ ਪੰ ਛੁ ਮ ਪ ਸੇ ਪੁ ਰੋ ਜ ਪ ਰ ਕੇ ਸ ਮੀ ਪ
 ਠੰ ਤੁ ਸੰ ਮੁ ਕੀ ਟਾਲੀ ਅ ਚਾ ਅ ਮੇ ਤੇ ਕੁ ਲੰ ਕ੍ਰੀ ਮੇ ਢੇ ਖੇ ਸ ਵਾਲਾ
 ਤੋ ਗ ਠੋਂ ਕਾ ਜੋ ਏ ਕ ਸੋ ਪ ਚ ਲੰ ਬ ਮੇ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਛੁਠਾ ਮੁ ਕੁ ਸ ਰ ਸੇ
 ਚ ਲ ਸੰ ਸੀ ਗਾ ਮ ਮੇ ਦਿ ਵ ਨੇ ਸਾ ਪੋਂ ਕੇ ਕ ਹ ਨੇ ਸੇ ਪੁ ਨ ਮਾ ਛੁ ਵ
 ਤੇ ਵਾਲਾ ਉ ਚ ਕੇ ਪੀ ਰੋਂ ਕਾ ਜੋ ਏ ਕ ਸੋ ਮ ਠ ਰਾਂ ਲੰ ਬ ਮੇ ਹੈ ॥ ੭ ॥
 ॥ ਸਾ ਤੁ ਵ ਖਾਲ ਸੇ ਕੀ ਉ ਤ ਪੰ ਠੀ ਸ ਮੇ ਆ ਧੇ ਨਾ ਮ ਅ ਰ ਧੇ ਤੀ

ਕੀਰਸਮਪਲਟਾਇ ਕੱਛਕੇ ਸੁਕਲਾਂ ਬਰਸੀ ਸਾਹ ਬਵਲ
 ਕੇ ਸਗਲ ਮੋਰਚਨੇ ਯੋਗ ਖਾਲ ਸੇਕਾ ਸੋਚਾਲੀ ਲੰਬ ਮੇਲਿਖ
 ਹੋ। ਇਨ ਸਾਤੇ ਮੇ ਤੀ ਸਰ ਬਟੁਟ ਸਾਧਕਾ ਹੀ ਸਿੱਧ ਹੋ ਤਾ ਹੈ।
 ਜੋ ਸੁਰਜ ਪਕਾ ਸਮੇਲਿਖਾ ਹੈ ਇਸ ਪਕਾਰ ਕੇ ਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋ ਏ।
 ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਨ ਸਕੇ ਨਹਿ ਕੇ ਏ। ਸੋ ਨਾ ਜਾਨ ਸਕਨਾ ਦੇ ਨੇ ਸੇ ਹੀ ਬ
 ਨਤਾ ਹੈ। ਬਟੁਟੇ ਸਮੇ ਯਾ ਸਾਧ ਦੇ ਸਮੇ ਅਖ ਬਠੀ ਲੰਬਾਰ
 ਬਾਂਟ ਨੇ ਕੀ ਪਰ ਖਹੇ ਤ ਅੰਗਰੇ ਜਲੋ ਕ ਕੰਗਲੇ ਯਾ ਸਾਧ ਟ
 ਕੀ ਗਬਨ ਕਰਹੀ ਜਾ ਤੇ ਹੈ। ਏ ਸੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ। ਯਾਂ ਤੇ ਕਹੇ
 ਸਾਤ ਵੇ ਸੇ ਮੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੱਛ ਕੇ ਸਵਾਲੇ ਸਾਤ ਵੇ ਵੇ ਸਥਿਨਾ ਜੇ
 ਕਰ ਮੋਰ ਪਾਂਚ ਵੇ ਸੋ ਕਾ ਸ੍ਰੀ ਕਾਰ ਹੈ। ਤ ਬਠੁ ਠੇ ਅਤੀ ਤ ਵੇ
 ਸਵਾਲੀ ਤੁਕ ਕਾ ਅਰਥ ਬਵਲ ਨਾ ਠੀ ਅਨੁਚਤ ਹੈ। ਇਸ
 ਵੇ ਸਕਾ ਧਾਰਣ ਨਾ ਮਨੇ ਮੋਰੋ ਕਾ ਧਾਰਣਾ ਠੀ ਨਾ ਮਾਨ ਨਹੋ
 ਗਾ। ਮੇ ਸੇ ਰੁ ਏ ਕ ਥਾ ਕੀ ਪੋ ਥੀ ਯੋ ਕੇ ਬਚ ਨੇ ਕੇ ਸੁਰੇ ਸਿੱਧ ਹੋ ਏ
 ਸੇ ਜਿਸ ਵੇ ਸਵਾਲੇ ਮਤ ਕਾ ਠੀ ਮੁਲ ਨਹੀ ਮਿਲੇ ਗਾ। ਯਾਂ ਤੇ ਮ
 ਨਣਾ ਚਾਹੀ ਯੇ। ਜੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉ ਵਾ ਸੀ ਕਾ ਵੇ ਸ ਹ
 ਜੀ ਕਾ ਵੇ ਸ ਧਯ ਕਾ ਵ ਕੋ ਕੇ ਵੇ ਸ ਕੀ ਏ। ਤਿੰ ਸੇ ਇਨ ਦੁ ਨੇ ਠੀ ਪੁ
 ਰ ਬਕ ਹੇ ਸਭੀ ਕੀ ਯੇ। ਯਾਂ ਤੇ ਚਲਿ ਓ ਧਾਰ ਅਤੀ ਤ ਕੋ ਭੇ ਸਥ
 ਏ। ਤੁਕ ਕਾ ਤਥਾ ਤਿਲ ਕ ਜੰ ਟੁ ਰਾ ਖਾ ਪੁ ਭ ਤਾ ਕਾ ਪੁ ਨਾ ਪੁੰ
 ਤੀ ਕੋ ਲ ਨ ਪਾਲਿ ਓ ਤੁਕੋ ਕੇ ਵ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਸੀ ਪੇ ਕ ਥਾ ਕੇ ਮ
 ਨੁ ਸਾ ਹੀ ਵੇ ਖਾ ਏ ਵੇ ਤੇ ਹੈ। ਯਾਂ ਹੀ ਤੇ ਦਾ ਨ ਵੀ ਓ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ਭ
 ਲੇ ਇਤ ਯਾ ਵੇ ਬਚ ਨ ਠੀ ਨਿਜ ਮਤ ਕੇ ਉ ਪ ਵੇ ਸਰ ਹਿ ਤ ਵੁ ਰ
 ਗਾ ਅ ਰਾ ਧ ਨ ਕ ਰ ਕ ਰਾ ਵ ਟੇ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾ ਮ ਟ ਪੁ ਤਿ ਨਿਜ ਮਤ

ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ੪

੨੬੦

ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਿਸਿ ਖੇਕੋਹੀ ਵਾਨਕੀ ਦਿਧੀ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਵਕ ਹੋ ਏ
 ਤਾ ਦਿਸੇ ਖੈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਪਨੇ ਸਿੱਖੋ ਕੇ ਮੁੱਖ ਮਕਰ ਛੱਡੀ
 ਧਰਮ ਬਖਸ਼ ਪਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਛੱਡੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕਾ ਪੁੰਨ ਮਕੀਟ
 ਸੁਲੇ ਨੇ ਸੇ ਤੇ ਜ ਘ ਵ ਜ ਤ ਹੋ ਗਯਾਂ ਤੇ ਨਾਲੇ ਨ ਚਾ ਹੀ ਏ ਗਿਸ
 ਲੀ ਏ ਜੋ ਭੁਜਨ ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਨਿਜ ਮਤ ਕੇ ਸੇ ਵਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
 ਰਮ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਾਧੁ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ ਅਸਲ ਮੇ ਯਹ
 ਬਚਨ ਉਨ ਕੇ ਵਾਨ ਵੇ ਨਾ ਸੂਚਨ ਕਰੇ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਸਭੀ ਸਿੱਖੋ
 ਕੇ ਕਹਤੇ ਤ ਬ ਆ ਨੀ ਵ ਪੁ ਰ ਜੀ ਮੇ ਪੁ ਜਾ ਕਾ ਧਨ ਸਤ ਲੁ ਜ ਵ ਹੀ
 ਅਮੋ ਨਾ ਬਾ ਪ ਨ ਕ ਰ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕੇ ਖਾਨੇ ਦੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖਨੇ ਨ
 ਹੀ ਵੀ ਅਮਾ ਯਾਂ ਤੇ ਸਸਤ ਧਾਰੀ ਸਿੱਖੋ ਕੇ ਵਾਨ ਲੇ ਨੇ ਕਾ ਅਧਿਕ
 ਰ ਕ ਹ ਨੇ ਪੈ ਬਚਨ ਨਹੀ ਗਿੰਤੁ ਭੁਜਨ ਪਾਠ ਦਿ ਰੁ ਪ ਬ੍ਰਾ ਮ ਧ
 ਰ ਮ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖੋ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ ਯਹ ਤੁੰ ਤੁ ਹੋ ਯਾਂ ਤੇ ਜਨੇ ਉ ਰ ਖ ਨੇ
 ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਜਨੇ ਉ ਰ ਖੇ ਪ ਰੰ ਤੁ ਜਨੇ ਉ ਪ ਹ ਰੇ ਅਮਿ
 ਤ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਅਮਿ ਤ ਹੀ ਨ ਸੇ ਨਾ ਪ ਹ ਰੇ ਸਰ ਬ ਬ ਨਾ ਪ
 ਹ ਰੇ ਗੇ ਤ ਬ ਜਾ ਤੀ ਕੇ ਲੋ ਗੇ ਮੇ ਉ ਨ ਕੇ ਠ ਤੇ ਰੁ ਕ ਨੇ ਮੇ ਬ ਡ ਭ ਠ ਕੀ
 ਵ ਖ ਹੇ ਗਾ ਸ ਦੁ ਸ ਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਅ ਵ ਤਾਰ ਧ ਰ ਮ ਰ ਖ ਹੇ ਤ ਨੀ
 ਸਿੰਧ ਹੇ ਗਾ ਜੇ ਕ ਰ ਗੁ ਰੇ ਨੇ ਜਨੇ ਉ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਕਾਰ ਖ
 ਨਾ ਹੋ ਖਾ ਤ ਬ ਵ ਯਾ ਸਿੰਘ ਕਾ ਜਨੇ ਉ ਰੁ ਰੇ ਹੇ ਤ ਨਾਲੇ ਤੇ ਗਲੀ ਅ
 ਮੇ ਤੇ ਅਮਿ ਤ ਸ ਮੇ ਨਾਲ ਹ ਏ ਜ ਨੇ ਉ ਕੇ ਭੀ ਰ ਖਾ ਨੇ ਕੀ ਇੰ ਫੁਲ
 ਹੀ ਥੀ ਯ ਗ ਅ ਸੀ ਕਾ ਹੇ ਵੇ ਤ ਬ ਜੇ ਸ ਭ ਲੋ ਗੇ ਕੇ ਭਾ ਵੇ ਸੋ ਭ ਲ
 ਹੈ ਗ ਰੇ ਜ ਨੇ ਉ ਮੇ ਬਿ ਬਾ ਵਾ ਬੇ ਟੀ ਕੇ ਨਾ ਤੇ ਮੇ ਬਿ ਬਾ ਵ ਨ ਹੀ
 ਆ ਵ ਰ ਗੁ ਰੇ ਨੇ ਅ ਪ ਨੀ ਅ ਪ ਨੀ ਜਾ ਤੇ ਮੇ ਹੀ ਰ ਖਾ ਹੈ ਕਾ ਹੇ ਤੇ

ਸਿਸਟਿਸੁ ਭਾਇ ਕਰਣੁ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤ ਹੀ ॥ — ਸਿ
 ਕਰਣੁ ਪਰਜਾ ਸੁਭ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਜਾਤ ਕਾਰ ਹਾਨ ਕੋਈ ॥
 ਅਸੇ ਵੇ ਨੇ ਗ੍ਰਿਥ ਸਾਹਿਬੇ ਸੇ ਸੀ ਕਰਣੁ ਕਾ ਨਿਖੇ ਧ ਕਰ
 ਤੇ ਗੁਰੇ ਨੇ ਸਿੱਖੇ ਪਸ ਪਰਫ ਹੋਣੇ ਕੀ ਬੇਟੀ ਕੀ ਸਾਝੁ ਨ ਹੀ ਤੇ
 ਗੀ ॥ ਏ ਟੀ ਕੀ ਸਾਝੁ ਭੀ ਅੰਛੀ ਤਰਹ ਖੋਜ ਕੇ ਦੇ ਖਾ ਜਾ ਦੇ ਤੇ ਗੁ
 ਰੁ ਸਾਹ ਬੇ ਕੀ ਤੇ ਗੀ ਹੀ ਨ ਹੀ ॥ ਯਹ ਦੇ ਸੀ ਚਾਲੇ ॥ ਕਾ ਹੇ ਤੇ
 ਇ ਸਦੇ ਸਮੇ ਸੁਭ ਸੇ ਮੁੱਖ ਜਾਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੰਡੀ ਯੋ ਕੀ ਪੰਕੀ ਰੋ
 ਟੀ ਖਾ ਯ ਲੇ ਤੇ ਹੀ ॥ ਅਰ ਅੰਗ ਜਾਤੀ ਕੇ ਘਰੇ ਸੇ ਭੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
 ਕੇ ਹੋ ਦੇ ਕੀ ਰੋ ਟੀ ਆ ਭੀ ਹੀ ॥ ਫੁਹੁ ਭੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਾ ਤੇ ਹੀ ॥ ਖੰਡੀ ਬ
 ਟੀ ਯੋ ਸੇ ਥੋ ਰਾ ਪਰ ਹੇ ਜ ਰੱਖ ਤੇ ਹੀ ॥ ਬ ਟੀ ਯੋ ਸੁ ਦੋ ਸੇ ਸੀ ਕੋ ਚ ਨ
 ਹੀ ਰੱਖ ਤੇ ॥ ਸੀ ਠ ਟੀ ਵੰ ਧ ਕੀ ਦੁ ਕਾ ਨੇ ਮੇ ਤੇ ਮੁ ਸ ਲ ਮਾ ਨੇ ਕੀ ਠੇ
 ਹ ਠੁ ਹਾ ਈ ਕਾ ਸੀ ਕੇ ਤ ਭੀ ਦੁ ਕਾ ਨ ਦਾ ਰੋ ਨੇ ਦੁ ਰ ਕੀ ਆ ਹੁ ਆ ਹੀ
 ਯਾ ਤੇ ਰੋ ਟੀ ਕਾ ਇ ਸ ਦੇ ਸ ਮੇ ਆ ਗੇ ਹੀ ਮੇ ਲ ਹੀ ॥ ਗੁ ਰੇ ਨੇ ਹੀ ਨ
 ਹੀ ਕੀ ਆ ॥ ਜੇ ਕਰ ਗੁ ਰੁ ਸਾ ਹ ਬ ਹੀ ਇ ਸ ਬਾ ਤ ਕਾ ਪ ਚਾਰ ਕ
 ਰ ਤੇ ॥ ਤ ਬ ਬਿ ਬੇ ਕੀ ਸਿੰਘ ਨਾ ਬ ਨ ਸ ਕ ਤੇ ॥ ਜੇ ਇ ਸ ਮ ਤ ਮੇ ਲ
 ਕ ਰੀ ਯੋ ਕ ਰ ਜ ਲਾ ਫੁ ਤੇ ਹੀ ॥ ਅੰ ਨ ਧੋ ਕ ਰ ਆ ਟਾ ਪੀ ਸ ਤੇ ਹੀ ॥
 ਅ ਰ ਅ ਪ ਟੇ ਹਾ ਥ ਸੇ ਹੀ ਪ ਸਾ ਵ ਬ ਟਾ ਤੇ ਹੀ ॥ ਗੁ ਰੁ ਸਾ ਹ ਬ
 ਆ ਪ ਜੇ ਠੇ ਟੀ ਜਾ ਤਿ ਕੇ ਸਿੱਖੇ ਕੇ ਘ ਰ ਮੇ ਪ ਸਾ ਵ ਫੁ ਕ ਤੇ ਰ
 ਠੇ ॥ ਜੇ ਸੇ ਗੁ ਰੁ ਨ ਨ ਕ ਜੀ ਠਾ ਈ ਲਾ ਲੁ ਏ ਮ ਨ ਵਾ ਵੀ ਕੇ ਸੋ ਪੁ
 ਰ ਨੀ ਚਾਲ ਸ ਪ ਸੁ ਕ ਰ ਤੇ ਰ ਹੇ ॥ ਪੁ ਮੇ ਸੁ ਰ ਕੇ ਅ ਵ ਤ ਰੋ ਕੀ
 ਯ ਹੀ ਠੀ ਤੇ ਹੀ ॥ ਅ ਪ ਨੇ ਭ ਕੁ ਕ ਭੇ ਜ ਨ ਪੁ ਮ ਸੇ ਪ ਟੇ ਹੀ ॥ ਜੇ
 ਸੇ ਰਿ ਯ ਨੇ ਬਿ ਵ ਰ ਕੇ ਪਾ ਇ ਆ ॥ ਰਾ ਮ ਨੇ ਭੀ ਲ ਨੀ ਕੇ ਚ ਖੇ ਬੇ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੬੨

ਠਖਾਏ।।ਸਿੰਦੁਬਿਲਕੋਸਪਸੁਹੀਚਾਰੋਬਰਣੁਭੋਗਲਗਾਤੇਹੈ
 ।।ਅਰਜਗੰਨਾਥਸੀਰੰਗਾਦਿਬਾਨੋਮੇਚਾਰੋਬਰਣੁਏਕਥਾਨ
 ਮੇਖਾਤੇਹੈ।।ਯਾਂਤੇਏਕਥਾਨਮੇਖਾਨੇਕੀਚਾਲ ਪੰਛਮਮੇਤੁਰ
 ਕਰਾਜਕੇਅਧਿਕਤੇਜਕੇਪੁਤਾਪਸੇਪੜੀਹੈ।।ਜਗੰਨਾਥਾਦਿ
 ਬਾਨੋਮੇਮਹਾਤਮਕੀ ਪੰਥੀਯੋਕੇਪੁਤਾਪਸੇਪੜੀਹੈ।।ਵੈਸੇਮਹ
 ਤਮਪੁਤਿਪਾਦਕਪੇਥੀਯੋਕੇ ਪੁਭਾਵਸੇਭੀਇਸਮਤਮੇਸ
 ਮਝੇ।।ਅੰਮਰਮਤੇਮੇਪੁਮੇਸੁਰਕੀਪਾਖਾਣਮੁਰਤੀਯੋਆਗੇ
 ਧਰ ਪੁਮੇਸੁਰਕੇਅਰਪਣਕਰਨੇਕੀਰੀਤਿਹੈ।।ਇਸਮਤਮੇ
 ਸਰਬਕੇਗੁਰੂਪੁਮੇਸੁਰਕੇਜਸਪੁਤਿਪਾਦਕਗੁਰੂਗੀਥਜੀ
 ਕੋਹੀ ਪਰਮਾਤਮਗੁਰੂਕਾਸੁਰੂਪਮਾਨ ਪੁਸ਼ਾਦਅਰਪਣਕ
 ਰਨੇਕੀਰੀਤਿਹੈ।।ਬਚਨਭੀਹੈਗੀਥਜੀਮੇ ਪੇਥੀਪਰਮੇਸੁਰ
 ਕਾਠੰਭੀ।।ਯਦਨਲੋਕਪੇਥੀਮੁਰਤਿਸੇਬਿਨਾਹੀ ਪੁਮੇਸੁਰਕੋਭੋ
 ਗਲਗਾਵੁਤੇਹੈ।।ਅਰਜਦਾਸਭਦੇਸੋਕੇਮਿਲਕੇਖਾਤੇਹੈ।।ਅੰ
 ਗਰੇਜੋਕੇਯਹਚਾਲਪਸਿੰਦਨਹੀ।।ਦੁਦੁਏਕਥਾਨਮੇਬੈਠੋ
 ਦੀਨੁਦੇਜੁਦੇਪਾੜੇਮੇਖਾਤੇਹੈ।।ਪਾਨੀਭੀਗੀਯੋਕਾਭੀਪੀਲੇਤੇ
 ਹੈ।।ਫਿਰਕੇਭਾਵੁ ਮਰੋਕੇਅਣਾਂਤਰਭੇਦ ਇਨਯਦਨੇਮੇਭੀ
 ਹਿੰਦਕੇਮਤੋਦੁਤਬਹੁਤਹੈ।।ਜੈਸੇਸੁਸਾਕੇਇਕਹੰਤੁਫਿਰਕੇਹੈ
 ਈਸਾਕੇਬਹੁੰਤੁਫਿਰਕੇਹੈ।।ਅਹੀਮਦਕੇਤਿਹੰਤੁਫਿਰਕੇਹੈ।।ਏ
 ਕਏਕਫਿਰਕਾਇਨਸਭਕਾਆਪਕੋਸੁਰਗੀਮਯਤਾਹੈ।।ਬ
 ਕੀਰਹੇਸਭਕੋਨ ਰਕੀਬੋਲਤਾਹੈ।।ਹਿੰਦਮੇਲਾਸੁਕਲੋਕੋਕੇ
 ਅਨੇਕਭੇਦੇਮੇਜੈਨਮਤਕੇਦੁੰਦੀਆਲੋਕਆਪਕੋਸੁਸੁ
 ਮਯਤੇਹੈ।।ਪੁਜੋਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਹੈ।।ਅਮਾਸੁਕਲੋਕੋਮੇਸਿਕਰ

ਮਤਕੇਦੰਡੀ ਸਨਾਸੀਆਪਕੋਸੇਸਟਮਾਨਤੇਹੈਂ। ਮਠਧਾਰੀ
 ਗੁਸਾਈਚਕੀਬਹੁਤਨਿੰਦਾਕਰਤੇਹੈਂ। ਚੌਥੀਸਾਲਕੇਕੁੰਭਮੇਗੰ
 ਗਾਜੀਪੈਇਸੀਬਾਤਕਾਸ਼ੁਗੜ੍ਹਾਹੁਯਾਥਾ। ਬੈਸਦੇਮੇਆਚਾ
 ਗੀਲੋਗਅਪਨੇਕੋਬਡਾਮਾਨਤੇਹੈਂ। ਅੰਮੋਰਬੈਰਾਗੀਯੋਕੋਛੋਟਾ
 ਜਾਨਤੇਹੈਂ। ਦੁਰਗਾਉਪਾਸਕਬੀਰਚੰਕਦਾਲੇਟੁਮੀਯੋਸੇਦਿੰ
 ਬਮਚੰਕਦਾਲੇਕੋਲਐਪੌਗੀਲੋਗ ਅਪਨੇਕੋਪਰਮਸੇਸਟ
 ਸਮਝਤੇਹੈਂ। ਉਨਕੋਨਮੁਨਮਾਨਤੇਹੈਂ। ਇਨਕਾਬ੍ਰਿਤਾਂਤਗੁਰਮ
 ਤਨਿਰਣੇਮੋਲਿਖਾਵੇਖਲੇਨਾ। ਗੁਰਮਤਮੇਉਦਾਸੀਯੋਮੇਨਾਂ
 ਗੇਸਿੱਖੋਮੇਨਿਹੰਗ ਅਪਨੇਕੋਉਂਤਮ ਅੰਮੋਰਕੋਅਲਪਮਾਨਤੇ
 ਹੈਂ। ਬਰਣੇਮੇਬ੍ਰਾਹਮਣਅਪਨੇਕੋਸੇਸਟਜਾਨਤੇਹੈਂ। ਪਰੰਤੁਬਿਰ
 ਰਵਾਂਨਪੰਖਪਾਤਹੀਨੇਕੇ ਅੰਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਸਮੀਪਬਡਾਈਉਨ
 ਕੀਹੈਂ। ਜੇਪੁਰਖਪਰਮੇਸੁਰਕੇਬਿਰਾਹਮੇ ਅਰਪਰਮੇਸੁਰਕੀ
 ਭੁਕੁੰਮੇਪੁਰੇਹੈਂ। ਅਰਦਯਾਖੁਯਮਾਸਤਮਭਾਖਣਾਦਿਉਂਤਮ
 ਸੁਭਾਵੋਕੇਸਹਿਤ ਅੰਕਾਂਅਕ੍ਰੋਧਾਦਿਮੰਦਸੁਭਾਵੋਸੇਰਹਿਤਹੈਂ।
 ਯਾਂਹੀਭਾਵਪੈਗੁਰੁਬਚਨਹੈਂ। ਕਾਅਕਰੋਧਕਿਨੇਨਪਾਇਓਪੁ
 ਛੋਗੁਾਨੀਅਜਾਇ। ਗੁਰੁਦਸਮਜੀਭੀਲਿਖੇਹੈਂ। ਕਾਅਕਰੋਧ
 ਅਹੰਕਾਰਲੋਭਹਠਮੋਹਨਮਨਸੋਲਮਾਦੇ। ਤਬਹੀਆਤਮਤ
 ਤੁਕੋਦਰਸੇਪਰਮਪੁਰਖਕਹਪਾਵੇ। ਬਾਹਰਕੇਸੁਭਾਉੰਨਸਿ
 ਪਾਹੀਯੋਕੀ ਵਰਦੀਯੋਵਤ ਸੁਭਮਤੋਮੇਪ੍ਰਥਕਪਿਥਕਸੰਪ
 ਦਾਯਕੀਪਛਾਨਕੇਲਿਯੋਹੈਂ ਧਰਮਕੇਲੀਏਨਹੀ। ਜੇਕਰਬਾਹ
 ਰਲੇਚਿੰਨਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਕੇਮੇਲਮੇਕਾਰਨਹੋਵੇਂ। ਤਬਭੀਤਰ
 ਕੇਕਪਟੀ ਅੰਉਪਰਸੇਬਾਹਰਕੇਚਿੰਨੇਦਾਲੇ ਪੁਰਖੋਕਾਨਾਮ

੦

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੬੪

ਠਗਾਮਰਬਗਲੇਕੁਗਤਨਾਕਹਨਾਚਾਹੀਏ। ਕਹੇਂਸਭੀਹੈ॥
 ਯਾਭੇ। ਬਾਹਲੇਚਿਨਪਰਮਸਿੰਧੀਕੇਤਬਾਪਮੇਸੁਰਕੀਪ੍ਰਾਪ
 ਤੀਕੇਕਰਣਨਹੀ। ਯਾਹੀਭਾਵਸੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀ
 ਮਹਾਰਾਜਨੇ ਅਪਨੇਮਾਰਗਕੇਪੰਕੇਚਿਨ ਕੇਸੇਕੋਭੀਪ੍ਰਮੇਸੁ
 ਰਪ੍ਰਾਪਭੀਕੀ ਹੇਤੁਤਾਸ੍ਰੀਮੁਖਸੇਨਿਖੇਧਕਰੀਹੈ॥ ਜੇ ਕੇਸਧ
 ਭੇਨਮਿਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ। ਅਰਮੋਰਭੀਸ੍ਰੀਪੁਰਣਭੇਖੇਕੇਸਿ
 ਠੇਕੀ ਖੁਕਮਲਹਾਰੀਇਤਮਾਦਿ ਪਾਠਸੇ ਅਕਾਲਉਸਤਤਿ
 ਮੇ ਬਿਸਤਾਰਸੇਨਿਖੇਧੀਕਰੀਹੈ। ਭਾਵੁਇਸਪਾਠਕਾਯਹੈ
 ਮਲਮੁਕੁਲਖੀ ਘੋਰਮਾਰਗਸੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਾਪਭੀਕੀਆਸਾ
 ਵਾਲੇਸੁਠੇਕੇ ਬਿਭੂਤਮਲਆਸਾਵਾਲੇ ਗਜਗਾਰਧਭੇਕੇਮ
 ਸਾਨਵਸੁਆਸਾਵਾਲੇਸ੍ਰੀਗਾਲੇਕੇ ਮਠੇਮੇਏਕਾਤਵਸਾਮਾਸ
 ਵਾਲੇਉਲੇਠੇਕੇ ਤੀਰਥੇਮੇਡੋਲਆਸਾਵਾਲੇ ਬਨੇਮੇਠੇਰਤੇ
 ਸ੍ਰੀਠੇਕੇ ਮੇਨਸੇਆਸਾਵਾਲੇਬਿਛੋਕੇ ਜਤੀਰਹਆਸਾਵਾਲੇ
 ਹਜ਼ੂਮੇਕੇ ਨਗਨਪਾਉਟਿਰਆਸਾਵਾਲੇਬੰਦੋਕੇਮੁਖੀ
 ਆਸਮਸ੍ਰੀ। ਅਸੇਹੀਮੋਰੋਕਾਨਿਖੇਧੈਗਾ। ਆਦਿਗ੍ਰੰਥਸਾ
 ਰਬਮੇਸਪਸੁਹੀਲਿਖਾਹੈ। ਭੇਖੀਪੁਕੁਨਪਾਈਏਬਿਨਸਰੀ
 ਸਿਖੀ। ਅਬਇਸਬਿਚਾਰਮੇਬੁਭੁਤਕਿਆਕਹੇ ਸਭਦੇਸੇ
 ਮੇਠੇਰਦੇਖੇ ਢੁੰਕਕੇਤਿਨਹੀਪੰਤੇਹੈਦੇਂਗੇ। ਅਧਿਕਨਮੁਨਕ
 ਹੀਨਹੀਮਿਲੇਂਗੇ। ਯਾਤੇ ਵੇਦਸੇਉਪਦੇਸਸੁਨੇ ਤਹਾਂਭੀਮੰਦ
 ਸੁਭਾਵੇਕੋਛੋਰ ਸੁਭਸੁਭਾਵੇਸੇਸਦਗਭੀਕੀਪ੍ਰਾਪਭੀਸੁਨੇ
 ਗੇ। ਪੁਰਾਣੇਸੇਸੁਨੇਤਹਾਂਭੀਵਹੀਬਾਤਹੈ। ਸਾਸੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸੁਤ ਸੀਘਤਾ ਇਤਿਹਾਸੇ ਸੇਸੁਨੇਤਹਾਂਭੀਇਸੀਗੀਤਿਸੇ

ਬਿਤਾਤਨਾਭਾਤ

ਤਰਨਾਲਿਖਾਹੈ॥ਉਤਮਸੁਭਾਵੇਕੋਛੋਡਮੰਦਸੁਭਾਵੇਸੇਕਾਹੁੰਮ
 ਤਮੇਸਦਗਤੀਨਹੀਲਿਖੀ॥ਜਿਸਮੇਲਿਖੀਹੈਸੇਵਾਮਮਤਪ੍ਰ
 ਮਾਣਨਹੀ॥ਯਾਂਤੇਜੋਪੁਰਖਾਮਪਨੇਉਪਦੇਸਕੋਉਤਮ ਅੌਰਕੋ
 ਉਪਦੇਸਕੋਮੰਦਲਿਖਤੇਹੋਗੇਸੇਕੇਫਲ ਪੁਮਾਰੀਅਪਨੇਬਰਤ
 ਨਹੀਸਲਾਹਤੀਹੈ॥ਇਸਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਤਦਤਅਪਨੇਮਤਮੇਲਗਾਦ
 ਨਹੇਤ ਅੌਰਸੰਸਾਰਮੋਅਪਨੀਪ੍ਰਸਿੱਧੀਹੇਤਕਹਤੇਹੈ ਅੌਰਕੁ
 ਛੁਪਯੋਜਨਨਹੀਪ੍ਰਤੀਤਹੋਤਾ॥ਅਰਅਪਨੀਪ੍ਰਸਿੱਧੀਸੰਸ
 ਰਕੋਸੰਚਾਮਾਨਨੇਟਾਲੇਲੋਕੋਨੇਹੀਨਹੀਚਾਹੀ॥ਸੂਠਾਕਹਨੇ
 ਫਾਲਮੋਨੇਵਸਗੁਣੀਬਢਕੇਚਾਹੀਹੈ॥ਜੇਸੇਬੋਧਮਤਕੀਪੋ
 ਥੀਆਂਬੁਝਾਦਨੇਸੇਸੰਕਰਾਚਾਰਯਨੇ॥ਤਥਾਈਸੁਰਕੀਫਿੰ
 ਦਮਾਕਾਬਿਸਤਾਰਕਰਨਕੇਬ੍ਰਮਾਜਸੇਇਤਿਹਾਸਪੁਰਾਣਰ
 ਚਅਪਨੀਬਾਨੀਕਾਬਿਸਤਾਰਕਰਤੇਬ੍ਰਮਾਸਚਿਖਿਨੇਤਥਾ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤੀਆਂਚਅਮਨਰਿਖੀਯੋਨੇ॥ਏਟੀਬੇਦਥਾਣੀਕਾਸੰਚ
 ਅਰਥਪ੍ਰਕਾਸਕਰਨਕੀਪ੍ਰਤਿੰਗਮਾਕਰਨਪੁਨਬੁਧੀਲੋਗੋਮੇ
 ਅਪਨੀਪ੍ਰਸਿੱਧੀਕਾਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤੇਇਨਦਿਨੋਕੇਬੇਦਥਾ
 ਖਮਾਕਾਰੋਨੇਯਹੀਵਸਾਯਦਨੋਕੇਅਲਮ ਫਾਜਲ ਗੋਸ
 ਕੁਤਬ ਪ੍ਰਯੋਬਤੇਕੀਹੈ॥ਸੋਈਬਚਿੰੜਨਾਟਕਮੋਗੁਰੂਜੀਨੇ
 ਸਭਕੀਸੰਸਾਰਮੋਪ੍ਰਸਿੱਧੀਚਾਹਨੇਕੀਇੰਛਾਬਰਨਨਕਰੀਹੈ॥
 ਜੇਜੋਹੋਤੁਭਇਓਜਗਸਮਾਨਾ॥ਤਿਨਤਿਨਅਪਨਾਰਹ
 ਚਲਾਨਾ॥ਯਾਂਤੇ ਨਿਸਚੇਕਰੇ ਜੇਦੁਸਰੇਕੋਨਿੰਦਕੇ ਅਪਨੀ
 ਬਡਾਈਕਰਤੇਹੈਂਦਹੁਸਭੀਸੁਰਥੀਹੈ॥ਏਤਾਬਿਸੇਖਹੈਂਨਿ
 ਨਮਤੇਕਾਮੁਲਹੀਸਿਥਲਹੈਂਦੇਨਿਸੰਕਨਿੰਦਨੇਯੋਗਹੈ॥ਜੇ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੬੬

ਸੇਚਾਰਭੂਤੋ ਸੇਜਗਤਕੀਰਚਨਾਮਾਨਤਾ ਚਾਰਵਕਮਤਨਿ
 ਵਾਯੋਗਰੋ। ਉਸਕੀਨਿ ਵਾਕਰੋ। ਗਰਧਬੋਕੋਖੇਤਖੁਲਾਵੇਨਾ
 ਭੀਬੁੰਧੀਕਾਕਾਮਨਹੀ ਕੁਛਸੰਚਸੂਠਪਰਖਕੇਹੀ ਮਤਪੇਕਮ
 ਰਬੰਧਨੀਸਾਰੋ। ਦੈਵਯੋਗਸੋਪਹਲੇਸੂਠੇਮਤਮੇਪ੍ਰਦਿਸ੍ਰੋ
 ਗਏਕੋ ਪੀਛੇਸੇਖਬਰਹੋਜਾਵੇ। ਤਬਨਿਸੰਗਉਸਕੋਛੁਰੁਆ
 ਗੇਚਲਵੇਵੇ। ਛੁੰਟੀਨੋਕਾਪੇਚੜ ਪ੍ਰਬਲਨਦੀਕੇਬੇਗਮੇਰੁੜ
 ਜਾਨਾਭੀਭੁਲਨਹੀ। ਸੋਮਤਕਾਸੰਚਾਪਨਏਤਾਹੀ। ਨਿਰ
 ਲੋਭੀਸਤਮਵਦੀਗੁਰੂਕੋਉਪਦੇਸਸੇ ਸੰਗੀਵਸਤੁਕੋਪ੍ਰਾਪਤਕ
 ਰਵੇਨਾ। ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਨੇਕੇਨਿਖਲਉਪਯੋਮੇ ਪਹਲਾਉਪਾਯਗੁ
 ਰਤੀਰਥੋਮੇਪ੍ਰੇਮਹੈ। ਯਾਹੀਭਾਵਸੋਪਹਲੇਬਿਸਨੁਭਗਵਨੁਕੇ
 ਸਾਖੁਤਅਵਤਾਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਤੀਰਥੋਸੇਲੇ ਤਿਨਕੇਅੰਸ
 ਕਠਾਰੂਪਨਿਖਲਅਵਤਾਰੋਕੇ ਤੀਰਥੋਕਾਸੰਗੁਹਲਿਖਾਹੈ।
 ਬਹੁਤਲੋਗਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕਾਭਗਤਮਤ੍ਰਜਾਨ
 ਤੇਹੈ। ਅਰਮੰਛਕੰਛ ਬਾਰਾਹ ਨਰਸਿੰਘ ਹੀਜਹਯਗੀਵਕੋ ਬਿ
 ਸੁਕਾਪੂਰਾਅਵਤਾਰਮਾਨਤੇਹੈ। ਭਗਤੁਕਾਅਰਥਸੇਵਕਹੈ
 ਬਿਸੁਕੇਅਵਤਾਰਸਰਬਕੇਸੁਮੀਹੋਤੇਹੈ। ਸੇਵਕਨਹੀਹੋਤੇ ਯ
 ਹਵਾਰਤਭਗਤਮਾਤ੍ਰਕਹਨੇਮੇਹੇਤੁਕਹਤੇਹੈ। ਸੋਯਹਕਹਨਕੇ
 ਵਲਅਰਮਾਨਸੇਹੈ। ਕਾਹੇਤੇ ਗੀਤਾਮੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕਹਤੇਹੈ। ਜੋਭ
 ਗਤਜੈਸੇਭਾਵਸੇਮੁਕੁਸੇਵਤੇਹੈ। ਮੇਭੀਉਨਕੋਉਸੀ ਸਖਮਦਾ
 ਸਾਦਿਭਾਵੇਸੇਸੇਵਤਾਹੀ। ਇਸਕਹਨੇਸੇਅਵਤਾਰੋਮੇਭਗਤਪ
 ਨਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨੇਹੀਸਿੰਧਕੀਆ। ਕਿੰਚ ਦੁਸ਼ੋਕੋਬਿਨਾਸਸਾਹਿਤਧਰ
 ਮਕੀਰੰਛਮ ਅਸੰਤੋਕੀਰੰਛਮਾਹੇਤਸਭੀਅਵਤਾਰਹੋਵੇਹੈ।

ਆਜੇਈਸੀਤੋਕੀਸੇਵਹੈ। ਤਾਂਕੇਕਰਨੇਵਾਲੇਸਭੀਅਵਤਾਰਭਗ
 ਤੁਹੈ। ਯਾਂਤੇਮੁਝਸੇਹੀਸੁਭਾਬਿਸੁਹੋਵੇਹੈ। ਇਸਲੀਯੇਮੇਸਭ
 ਕਾਕਰਤਾਹੈ। ਕਾਹੂੰਅਵਤਾਰਕੇਮੇਸੇਲਿਖਨੇਸੇ ਤਾਂਕੇਸਰਬ
 ਕਾਸੁਮੀਜਾਨਲੇਨਾ। ਅਰਹੇਪ੍ਰਮੇਸੁਰਮੇਆਪਕਾਸੇਵਕਹੈ।
 ਮੇਸੇਸੇਵਕੋਕੋਗੁਰੁਗਤੀਬਤਾਵਨੇਹੇਤ ਕਾਹੂੰਕੇਸੇਵਕਲਿ
 ਖਨੇਸੇਤਾਂਕੇਭਗਤਮਾਝਜਾਨਲੇਨਾ। ਜਾਨਨੇਵਾਲੇਕਾਅਗ੍ਰਾਨਹੈ।
 ਮੇਸਰਬਕਾਕਰਤਾਹੈ। ਮੇਸੇਕਹਨੇਵਾਲੇਕੋਹੀਅਵਤਾਰਮਨ
 ਨਹੋਵੇ। ਤਬਮੇਹੀਸੁਰਯਹੁਆ ਮੇਹੀਸਰਬਮਨੁੱਖੋਕਾਬਾਪ
 ਮਨੁਹੁਆ। ਮੇਸੇਵੇਦਮੇ ਵਾਅਦੇਵਕੇਕਹਨੇਸੇ ਤਾਹੀਕੋਮੁਖੁਅ
 ਵਤਾਰਮਨਨਾਚਾਹੀਏ। ਅੰਪੁਰਾਣਮੇਤਾਂਕੇਅਵਤਾਰਤਾਲਿਖੀ
 ਨਹੀ। ਯਾਂਤੇ ਅਹੀਕਾਰਕੇਬਚਨਸੇ ਅੰਨਮੁਤਾਂਕੇਬਚਨਸੇ ਸੁਮੀ
 ਸੇਵਕਭਾਵਕਾਨਿਰਣਯਨਹੀਵੇ। ਮੇਸੇਨਾਮਾਨੇਸੀਤਾਬਿਯੇ
 ਗਸਮੇਕਹੇ ਰਾਂਮਕੇਬਚਨੇਸੇ ਰਾਧਾਸਥਪ੍ਰਮਸਮੇਕਹੇਕ੍ਰਿਸ਼
 ਕੇਬਚਨੇਸੇ ਤਿਨਕੇਅਵਤਾਰਤਾਛੇਰੁ ਅੰਛੀਗੀਤਕਾਭਗਤ
 ਪਨਭੀਨਹੀਸਿੰਧੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰਰਾਂਮਕ੍ਰਿਸ਼ਕੇਬਚਨਦੇਹ
 ਧਾਗੀਕੀਵਸਾਸੁਚਨਪੈਹੈ। ਤਬਗੁਰੁਜੀਕੇਬਚਨਭੀਉਸੀਭਾ
 ਵਪੈਜਨੇ। ਯਾਂਤੇ ਗੁਰੁਜੀਭਗਵਾਂਨਕੇਮੁੱਖੁਅਵਤਾਰਹੈ। ਅ
 ਰਜਿਨਪੁਰਾਣਕੇਲਿਖੇਅਨੁਸਾਰ ਅੰਰੋਕੇਪੁਰੇਅਵਤਾਰਸ
 ਮਝਤੇਹੈ। ਤਿਨਮੋਗੁਰੁਜੀਕੀਅਵਤਾਰਤਾਭੀਭੁਵਿਖਮਤਪੁਰਾ
 ਣਮੇਸਪਸੁਹੈ। ਸੋਭੁਵਿੰਖੁਤਪੁਰਾਣਕੇਪੁਰਬਭਾਗਮੇ ਅਠਾਈਸ
 ਵੇਅਧਮਾਯਵਿਖੇ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਕੇਹਾਥਕੀਰੇਖਾਸੇਸੁਭਾਸੁ
 ਭਚਿੰਨਲਿਖੇਹੈ। ਆਗੇਖਜਾਨਨੇਬੁਆਜੀਪਾਸਪੁਸਨਕੀ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੬੯

ਅਮਾਜੋਕਲਜੁਗਮੇਰਾਜਰਿੰਨੇਵਲੇਪਰਖਹੋਵੇਗੋ। ਤਿਨਕ
 ਮੇਰੇਕੋਬਰਨਨਕਰੋ। ਪ੍ਰਸਨਸੁਨਬ੍ਰਮਾਜੀਨੇਰਾਜਾਪਰੀਖਤ
 ਖੇਲੇਪਰਮਾਤਮਾਰਾਜਲੋਗਨਕਾਬਰਨਨਕਰਪੀਛੇਬ੍ਰਹੇਮ
 ਧਰਮੀਰਾਜਲੋਗਨਕਾਬਰਣਨਕੀਆ। ਜਿਨਕੇਦੁਰਚਾਰ
 ਮੇਮਲੇਛੋਕੀਬਿਧੀਹੋਵੇ। ਮਲੇਛੁਬ੍ਰੇਕਾਂਮਕਰਨੇਵਲੇਕਾ
 ਅਰਜਿਸਕੀਬਾਣੀਸਪਸ਼ੁਨਾਸਮਝੀਜਾਵੇਉਸਕਾਨਾਮਹੈ। ਅ
 ਸਲਮਾਨੇਕਾਹਿੰਦੂਚਿੰਨੇਕੁਛਸਪਸ਼ੁਅਰਬੀਬੋਲੀਕੇਨਾਸ
 ਮਝਨੇਸੇ ਦੁਸਰਾਜਿੰਦਸੇਮਲੇਛੁਨਾਮਕਰਲੀਆਹੈ। ਜੈਸੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨੇਨੇਜਿੰਦਸੇਮਾਰਯਲੋਗੋਕਾਨਾਮਹਿੰਦੂਰਖਲੀਅ
 ਹੈ। ਹਿੰਦੂਯਦੁਨੇਕੀਭਾਖਾਮੋਠਗਚੇਰਗੁਲਾਮਕਾਨਾਮਹੈ।
 ਆਰਯਦੇਦਮੇਚਾਰਬਰਣੇਕਾਨਾਮਹੈ। ਪੂਰਬਕਹੇਅਪਰ
 ਮੀਮਲੇਛੋਕੇਨਾਸਕਰਤੇਗੁਰੂਜੀਕਾ ਤੇਤੀਸਲੋਕਸੇਲੇ ਚੇਤਾ
 ਲੀਸਲੋਕਪ੍ਰਯੰਤ ਗਮਾਰਾਸਲੋਕੋਮੇਨਿਖਲਬ੍ਰਿਤਾਤੁਲਿਖਹੈ
 ਆਮਾਧੇਤੇਤੀ ਪੁਰੇਚੇਤੀਪੰਤੀਸਮੇਅਵਤਾਰਹੋਨੇਕਾਥਾਨਪ
 ਸ੍ਰਿਮਦੇਸਬੇਦੀਬੰਸਨਾਨਕਨਾਮ ਖੰਡੀਕੁਲਮੇਜਨਮਰਾਜਰਿ
 ਖਿ ਬ੍ਰਮਗਮਾਨਕੀਸੰਪ੍ਰਦਾਯਕਾਪ੍ਰਬਿਤਕਰਨੇਵਲਾਬਿਸੁ
 ਕਾਅਵਤਾਰਲਿਖਾਹੈ। ਛੱਤੀਸਵੇਸੇਪੁਨਾਪੁਨਾਉਪਦੇਸਕ
 ਰੇਗਾ। ਕਹਨੇਸੇਅੰਗਵਾਰਿਗੁਰੁਅਵਤਾਰਲਿਖੇਹੈ।

ਪਰੰਵੈਪਰੰਸਾਰੁਘੰਮਵਿਭਿਯਿਯਕਲੋ ॥ ੧੩ ॥ ਨਰਾਥੇਲੋ
 ਕੁਰਤਾਰੰਸ੍ਰੇਛਾਜਾਨਾਸ਼ਾਵੇਨਵੇ ਪਸ਼ਿਸੇਰਸੁਮੇਦੇਸ਼ੋਰੇਈ
 ਵੰਸ਼ੋਚਨਾਨਕੋ ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਸ਼ਾਮਵਿਰਾਜਥਿੰਬਲਜਾਨੇਕ।

मानसः भविष्यतिकलौकं रतत्वविकल्पयादरेः ३५
 सश्रीमन् राजशार्ङ्गला उपदिष्टवपुनः पुनः स्नेहान
 दनिष्पत्तिकं रथर्मतत्त्वोपदेशकृत् ३६ तोनोपदिष्टे
 मार्गवैद्ये गृहीयन्ति भूमिपाः तैवैरास्यकरिष्यन्ति
 स्थितानुसारतः ३७ धर्मणाराज्यवृद्धिश्चकलो
 तेषां भविष्यति तेषां राज्यास्ये काले स्नेहा गौरमु
 खानपाः ३८ प्रवलासंभविष्यन्ति प्रजा रत एतस्य
 राः अल्पकालेन तेषां त्वराज्यवृद्धिर्भविष्यति ३९
 नृपावलिंदेरिष्यन्ति गौरवर्णात्तया युगाः अशीति
 शतराज्यं ते नीतिशास्त्रानुसारतः ४० कृत्वा पञ्चि
 मदेशीयैर्नृपैर्यास्यत्पदेशेन यदा वेदे च विप्रैश्च वे
 सवे च विष्णुदुधीः ४१ त्वानृपा विजेष्यन्ति स्नेह
 हान् धर्मपरा उज्ज्वान् नस्मिन्काले खड्गनाथा
 शतशश्च सदस्यशः ४२ भविष्यतिकलौकं दरा
 ज्यपालनतस्य राजर्षिसतसार्गीणासाज्ञालोके
 भविष्यति ४३ पर्वशतत्रयं राजं कृत्वा पचाशत्
 त्रं धर्मगौवकलौकं रततः सस्यां गमिष्यति ४४

एतन्मलेके मेरुगीद्वारता अथमेकं हं बुद्धिधृतपरवा
 निरिधिधिधरमेव नमस्ति धिसरवा अमेसेपुत्रिं बभूव
 ठमे प्राधी भेषरतनकरीहृटीः एतन्मलेके मेरुगीद्वारता
 लिखनेकापुं जतनगी गुरुजीकी अदुता रतुं प्रपक

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੭੦

ਛੁੱਤੀਸਪ੍ਰਯੰਤਸਲੋਕੋਕਾਤ੍ਰਾਫ ਪਹਲੇਹੀਲਿਖਦੀਆਹੈ॥
 ਅਰਜਨਮਕਰਮਕੇਸ਼ਾਨਗੁਰੂਤੀਰਥਮੇਲਿਖਦੀਏਹੈ॥
 ਮੇਰੀਇੱਛਾਆਵੇਗੀਬਜੀਮੇਲਿਖੇਭਗਤੋਕੇਜਨਮਾਦਿਬਾਨ
 ਲਿਖਨੇਕੀਭੀਥੀ॥ਪਰੰਤੂ ਇਨਦਿਨੇਮੇਸੁਨਾਗਯਾਹੈ॥ਕ
 ਬੀਰਪੰਥੀਸਾਧੇਨੇ ਕਾਂਸੀਕਬੀਰਕੇਜਨਮਥਾਂ ਕਬੀਰਚੋਰੇ
 ਮੇਰੰਥੇ॥ਕਬੀਰਕੇਠੰਛਤੁਰਜੇਸੇ ਸਮਾਨਦਾਹਕਰਦੀਏ ਅ
 ਰਲੇਈਕੋਇਸਤੀ ਕਮਾਲਕੋਬੇਟਾ ਕਬੀਰਕੇਜੁਲਾਹਾ ਅਰ
 ਮਾਨੀਦਜੀਕਾਚੇਲਾਮਾਨਨਾਭੀਛੋਰੁਦੀਆਹੈ॥ਕਬੀਰਕੇਸਤ
 ਕਾਪੇਗੀ ਬਰ ਨੂਰੀ ਸੂਰਤਇੱਛਾਪਾਗੀਕਹਤੇਹੈ॥ਸਤਕੇ
 ਸਰਬਕਾ ਸੁਮੀਕਹਤੇਹੈ॥ਅਰਸਰਬਲੋਕੋਕੇਸਤਕੇਬੇ
 ਟੇਮੇਨਿਰੰਜਨਕੇਪੁੰਡ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸੁਮਹੇਸਕੇਉਪਾਸਕਬ
 ਤਾਦੇਹੈ॥ਅਰਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਨਾਮਜਪਤੇਹੈ॥ਸੋਸਭ
 ਨਾਂਮਨਿਰੰਜਨਕੇਹੈ ਅਰਨਿਰੰਜਨਕਾਨਾਮਹੀਕਾਲਮਹਾ
 ਕਾਲਹੈ॥ਤਿਸਮਹਾਂਕਾਲਕੋਜੀਤਕੇਸਰਬਲੋਕੋਕੇਉਪਰ
 ਹੇਤਕਬੀਰਪ੍ਰਗਟਹੁਏ॥ਅਰਨਾਮਕਬੀਰਕਾਜੰਗਜੀਤ
 ਤਥਾਗਮਾਨੀਜੀਹੈ॥ਮੇਸੇਸੁਨਾਤੇਹੈ॥ਜੋਜਨਪੜਾ ਪਹਲੇ
 ਕਾਹੁਕਬੀਰਪੰਥੀਸਾਪਕੇ ਪੀਛੇਕਹੀਸਭਬਤੋਕਾਸੁਪਨਾ
 ਹੁਆ॥ਉਸਨੇਅਨੁਰਾਗਸਾਗਰਨਾਮੀਪੇਥੀਮੇਲਿਖ ਕਬੀ
 ਰਕੇ ਮਾ ਬਾਪ ਅੰਗਤ ਲੜਕੇ ਨਾਮਥਾਨਕਾ ਪਤਾਹੀਦੂਰ
 ਕੀਆ॥ਯਾਂਤੇ ਮੇਭੀਕਿਸਦਾਸਤੇਲਿਖੋ॥ਕੇਈਦਿਨਮੇ
 ਗੀਬਜੀਮੇਲਿਖੇਪਹਲੇਭਗਤਫਤ ਐਰਭਗਤੋਕੇਅਨੁਸਾ
 ਰੀਜਨ ਉਨਕਭੀਅੇਸਾਹੀਬ੍ਰਿਤਾਂਤਲਿਖੇਗੇ॥ਤਬਸਭਕੇਜ

ਨਮਾਦਿਥਾਨਲਿਖੇਤੁਪ੍ਰੀਤਹੋਵੇਗੋ। ਇਸਲੀਯੇਸਭੁ
 ਗਤੇਕੇਲਿਖਨੇਛੋਰੁਦੀਏ। ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਬਮਹਾਰ
 ਜਤੀ ਕਬੀਰਭਗਤਕਾਅਨੁਰਾਗਸਾਗਰਦਾਲਾਬਿਤਾਂਤੁ
 ਪਹਲੇਸੁਨਲੇਤੇ ਤਬਹੀਥਸਾਹਬਜੀਮੇਕਬੀਰਕੇਨਾਮਕੀ
 ਬਾਣੀਨਾਚੜਾਵਤੋ। ਕਾਹੇਤੇ ਗੀਥਸਾਹਬਜੀਮੇਲਿਖੇ ਮੇ
 ਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਮ। ਇਤਪਾਦਿਬਚਨੇਕੋਕਬੀ
 ਰਪੰਥੀਸੁਠਕਹਤੇਹੈ। ਜੇਇਸਬਾਤਕੀਪਰੀਖੁਕਰਨੀਚਾਹੇ
 ਸੇਅਨੁਰਾਗਸਾਗਰਗੀਥ। ਤਥਾਫਰੀਦਕੋਟਕੇਸਮੀਪ
 ਦੇਦੇਗਾਮਵਾਸੀਪਰਮਾਨੰਦਕਬੀਰਪੰਥੀਕੀ ਕਬੀਰਮਨਸੁ
 ਰਕਿਤਾਬਦੇਖਲੇਵੇ। ਵਾਸਤਵਸੇਉਨਕਾਲਿਖਨਾਮਿਖਾ
 ਸਿੰਧੋਤਾਹੈ। ਕਾਹੇਤੇ ਕਬੀਰਆਪਹੀਅਪਰੀਬੀਜਕਬਾ
 ਣੀਮੇ ਅਪਨੇਕੋਜੁਲਾਹਾਲਿਖਤੇਹੈ। ਯਾਂਤੇਕਬੀਰਜੀਕੇ
 ਬਚਨਸੇਹੀਅਨੁਰਾਗਸਾਗਰਕੋਸੁਠਾਸਿੰਧੋਨੇਸੇ ਅਨੁ
 ਰਾਗਸਾਗਰਸਹੀਕਾਹੀਕਬੀਰਪੰਥੀਕੋਸੁਪਨਾਹੁਆਸੁ
 ਪਨੇਕਾਬਿਸਤਾਰਕਬੀਰਮਨਸੁਰਕਿਤਾਬਮੇਕੀਆਹੈ। ਯਾਂ
 ਤੇਸਿੰਧੋਤਾਹੈ ਕਬੀਰਜੁਲਾਹਾਲੇਈਇਸਤੀ ਕਮਾਲਬੇਟਾ
 ਰਾਮਾਨੰਦਗੁਰੂ ਯਹਸਭਜਗਤਕੀਕਥਾਸੁੰਚੀਹੈਨੇਸੇ। ਗੀ
 ਥਜੀਮੇਲਿਖਾ। ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਮ ਇਤਪਾ
 ਦਿਸਚਹੈ। ਰਹੋਅਧਿਕਬਿਚਾਰ। — ਅਬਕੁਛਅਪ
 ਨਾਬਿਤਾਂਤੁਲਿਖਤੇਹੈ। ਮੇਰੇਗੁਰੂਜੀਨੇਮੁਝਕੋਕੁਰਛੇਤੁਮੀ
 ਮੇਸਾਹਿਤੁਤੀਰਥਕੇਕਿਨਾਰੇ ਅਰਥਸਹਿਤਇਸੁਮੰਤਕਾ
 ਉਪਦੇਸਕੀਆ। ਜਿਸਕਾਅਰਥਹੀਥਸਾਹਬਜੀਕੀਟੀਕਾ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੭੨

ਮੇਕੁਛਦਾਹਗੁਰੂਸਬਦਾਰਥਕੀਟੀਕਾਮੇਲਿਖਾਗਯਾਹੈ॥
 ਅਰਉਪਦੇਸਕਰਸੁਚਨਕੀਆਹਮਾਰੇਬਿੰਧਪੁਰਖਤੀਰਥ
 ਦਸਕਰਤੇਰਹੇਹੈ॥ਯਾਂਤੇਤੀਰਥਮਹਿਮਾਲਿਖਨੀਤਥਾਦਸ
 ਕਰਨਾਭੁਲਾਹੈ॥ਇਸੀਲੀਏਜਬਆਨੰਦਪੁਰਸਾਸ਼੍ਰੀਟਿਦੁਆਪ
 ਡਾਦਨੇਹੇਤੁਰੰਖੇਪੰਡਿਤਨੇਗੁਰੂਜੀਕੇਸਨਮੁਖਸਿੰਖਾਕੋਪੜਦ
 ਨੇਸੇਜਬਾਬਦੀਆ॥ਤਬਹਮਾਰੀਸੰਪ੍ਰਦਾਯਕੇਬਿੰਧਪੁਰਖਰੀ
 ਥਸੀਕੇਅਰਥਫੇਤਾਅਪਨੇਪ੍ਰੇਮੀਸੇਵਕਕਰਮਸਿੰਘਜੀ
 ਕੋਬੀਰਸਿੰਘਚੰਦਨਸਿੰਘਾਦੀਬਾਰਾਂਐਰਸਾਬਦੇਗੁਰੂਗੋ
 ਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਮਹਾਰਾਜਨੇਕਾਂਸੀਤੀਰਥਸਾਸ਼੍ਰੀਟਿਦੁਆਪੜ
 ਨੇਹੇਤੁਭੇਜਾ॥ਕਰਮਸਿੰਘਜੀਪੜਨੇਸਮੇਜਹਾਂਜਾਕਰਰ
 ਹੇਉਹਾਂਅਬਬਰੂਨਾਮੀਥਾਂਚੇਤਨਬਟਬਨਾਹੁਯਾਹੈ॥ਜਿ
 ਸਕਾਅਸਲਨਾਂਅਜੰਤਨਬਟਹੈ॥ਸਾਬੀਓਸਹਿਤਕਰਮਸਿੰ
 ਘਜੀਨੇਕਈਬਰਖਦਾਸਕਰਦਿੰਦੁਆਪੜਕੇਗੁਰੂਜੀਕੇਸ
 ਮੀਪਪਹਰ ਅਨੇਕਸਿੰਖੇਕੋਪੜਾਈ॥ਜਿਨਮੇਏਕਭਾਈਮਨੀ
 ਸਿੰਘਜੀਭੁਇੰਛੇਹੁਏ॥ਜਿਨਹੁਨੇਕੁਛਗੁਰਬਾਣੀਕੀਟੀਕਾ
 ਕਰੀ॥ਅਰਗੁਰਦਾਸਜੀਕੀਟਾਰਕੀਟੀਕਾਕਰੀ॥ਰੀਥਸ
 ਹਬਜੀਕੇਅਰਥਕੀਸੰਪ੍ਰਦਾਯਚਲਾਈ॥ਕਰਮਸਿੰਘਜੀ
 ਕੇਸੇਵਕ ਜਯਸਿੰਘਜੀਕਾਂਸੀਮੇਉਸੀਥਨਮੇਜਾਯਰਹੇਜ
 ਹਾਂਪਹਲੇਪੜਨੇਗਏਸਾਬੀਓਸਹਿਤਕਰਮਸਿੰਘਜੀਰਹੇਥੇ
 ॥ਜਯਸਿੰਘਜੀਕੇਮਿਹਰਸਿੰਘਜੀਹੁਯੋ॥ਉਨਕੇਅੰਬੀਰਸਿੰ
 ਘਜੀ ਉਨਕੇਚੇਤ ਸਿੰਘਜੀਚੇਤਸਿੰਘਜੀਕੇਦੋਸਿੰਖਾਹੁਏ
 ਏਕਚਰਨਕੇਅੰਮਿਤਦਾਲੇਮੋਤੀਰਾਮਜੀਬਾਯਣਾ॥ਦਸਰੇਖੰ

ਸ਼੍ਰੀ ਭੁੱਤ ਨਾਨਕ ਭੁੱਤ

ਰੁਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਯੇ ਬੁਠੇ ਨਾਮੀ ਪੰਚਿ ਤਾ ਜਿ
 ਨਦੁ ਨੇ ਬੇਦਾਂਤ ਕੇ ਅਤੀ ਕਠਨ ਗੀ ਬ ਅਵੈ ਤ ਸਿੰਘੀ ਪੇ ਬਡੀ ਸੁ
 ਗਮ ਸਾਠ ਚੰਦ ਕਾ ਟੀਕਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਬਰਨ ਲੇ ਮੇਜ ਬ ਸੰਬਤ ੧
 ੮੨੪ ਮੇ ਭਾਈ ਨਿਕਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾ ਸਿ ਸੁ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰਾਈ ਉ
 ਸ ਸਮੇ ਕਰ ਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਤਥਾ ਚੰਦ ਨ ਸਿੰਘਾ ਵਿ ਕੋ ਕੇ ਸਿੰਘ
 ਕੁਇ ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿ ਨ ਕਾ ਮ ਕਾ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਨਿ ਰ ਮ ਲੇ
 ਕਾ ਬੁੰ ਗਾ ਹੈ। ਸ ਮੀ ਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿ ਨ ਕੇ ਹ ਰਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਪੁ ਰ
 ਫ ਤਿ ਆ ਵਾ ਵ ਸੇ ਲੇ ਮ ਕਾ ਨ ਹੈ। ਮਿ ਲਾ ਪਾ ਸਿੰਘ ਜਿ ਸ ਕੀ ਸੰ
 ਪੁ ਵਾ ਯ ਮੇ ਮ ਲ ਸਿੰਘੀ ਏ ਸਾ ਧ ਹੈ। ਬਿ ਸੁ ਸਿੰਘ ਜਿ ਨ ਕੇ ਬ ਹ ਲ
 ਸਿੰਘ ਕੇ ਸਾ ਧ ਹੈ। ਲੋ ਚ ਸਿੰਘ ਜਿ ਨ ਕੇ ਖ ਰੂ ਰੀ ਸਾ ਧ ਹੈ। ਰਾ ਮ
 ਸਿੰਘ ਜਿ ਨ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੀ ਏ ਵਿ ਮ ਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਸੰ ਤ ਹੈ।
 ਵੀ ਪਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿ ਨ ਕੇ ਖੁ ਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਸਿ ਸ ਮ ਹੈ। ਗ ਲ ਬ ਸਿ
 ਘ ਮੇ ਖ ਪੰ ਥ ਕਾਰ ਅੰ ਤਿ ਨ ਕੇ ਸਿੰਘ ਮ ਗ ਰ ਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿ ਨ
 ਕੇ ਕ ਨ ਖ ਲ ਕ ਪ ਲ ਮੇ ਚ ਨ ਕੇ ਮ ਕ ਨ ਹੈ। ਮੇ ਸੇ ਮੇ ਸੇ ਮੇ ਰ ਬ
 ਹੁ ਤ ਪ ਜੇ ਸੁ ਨੇ ਮ ਹਾ ਤ ਮ ਲੋ ਕ ਜ ਹਾਂ ਤ ਹਾਂ ਸੇ ਮ ਗ ਵਾ ਏ। ਅ ਰ ਕੰ
 ਸੀ ਸੇ ਸੇ ਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮ ਗ ਵਾ ਏ। ਕ ਥਾ ਸੁ ਵ ਵ ਕ ਰ ਨੇ ਅ ਏ ਸ
 ਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ ਭੁ ਕੇ ਬੈ ਠਾ ਯ ਸੀ ਕੇ ਤ ਕ ਰ ਯ ਗ ਏ। ਜੋ ਪੁ ਰ ਖ
 ਗੁ ਰੂ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮ ਹਾ ਰ ਜ ਕੇ ਮਾਰ ਗ ਮੇ ਇ ਸ ਨਿ ਬਿੰਤੀ
 ਪੰ ਖ ਮੇ ਸਾ ਧ ਵੇ ਸ ਵ ਲਾ ਹੋ ਵੇ। ਉ ਸ ਕੇ ਅ ਨ ਮ ਰ ਗੇ ਮੇ ਪੰ ਥ
 ਕੀ ਪ ਰੀ ਖੁ ਗੇ ਤ ਮ ਜੀ ਮ ਰ ਸਿ ਖਾ ਵ ਨੇ ਕੇ ਥ ਨ ਪੰ ਠ ਕੇ ਸਾ ਬਿ ਝੇ ਕ ਅੰ
 ਅ ਰ ਬੈ ਸ ਹਿ ਤ ਸਾ ਬੀ ਗ ਰ ਮੁ ਖੀ ਵਿੰ ਦ ਮਾ ਸਿ ਖਾ ਓ। ਉ ਸ ਮ ਮੇ ਸੇ ਲੇ
 ਇ ਸ ਮਾਰ ਗ ਮੇ ਵਿੰ ਦ ਮਾ ਪ ਜੁ ਨੇ ਕਾ ਆ ਵ ਬਿ ਜ ਭ ਕ ਵ ਨੇ ਕੀ ਅ

ਗੁਰੂਤੀਰਥਃ

੨੭੪

ਚਕਿਰਕਤਰਠਨੇਕੀਕੀਤਚਲੀਇਸੀਲੀਏਮਿਖੈਕਾਠਜਠੈਲ
 ਨਸਮੇਇਨਹੁਨੇਕਹੀਜਗੀਦਨਹੀਲਈਅਰਉਦਾਸੀਸਾਧੋ
 ਨੋਉਸਮਮੇਅਖਾਕੇਬਾਧਜਗਾਤਹਾਂਜਗੀਰਲਈਅ॥ਬਡੇ
 ਮਕਾਂਸਨਾਏ॥ਜੈਅਬਤਕਅਮਿਤਸਰਜੀਜੈਸੇਥਾਨੋਮੇਅ
 ਖਾਕੇਬਨਰਹੇਹੈ॥ਸਦਾਸਿੰਘਜੀਕੇਮਾਨਸਿੰਘਜੀਹੁਏ॥ਯੇਬ
 ਡੇਪੀਡਿਤਥੇਕੁਰਖੇਡਮੋਕਬੇਰਤੀਰਥਪੈਇਨਕਾਥਾਨਹੈ॥ਅਰ
 ਕੁਬੇਰਫਾਲੇਪਕਮਪੁਜਾਅਖਾਕੇਸ੍ਰੀਮਹੀਤਰਾਮਸਿੰਘਜੀ
 ਇਨਕੇਸਿਸਮਹੈ॥ਮਾਨਸਿੰਘਜੀਕੇਸਿਸਮਹੀਹਮਾਰੇਪੜਦਾ
 ਦਾਗੁਰੂਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਘਜੀਹੁਏ॥ਉਨਕੇਜਮੀਤਸਿੰਘਜੀਹੁਏ॥
 ਉਨਕੇਮੁਝਕੁਮਰਕੇਉਪਦੇਸਸੁਗੰਧੀਦਾਤਾਸ੍ਰੀਮਤਮਹੋਪਕ
 ਗੀਠਾਰੁਗੁਲਾਬਸਿੰਘਜੀਹੁਏ॥ਜਿਨਕੇਉਪਦੇਸਪ੍ਰਭਾਟਸੇ
 ਪਥਮਉਨੀਸੈਬਾਈਕੀਮੰਘਰਸੁਦੀਪੁੰਨਮਾਕੇਦਾਦਸਸਹੰਸਮੇ
 ਖਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸਕੇਤਿਲਕਕਾਪ੍ਰਕਾਸਹੁਆ॥ਪਸਚਾਤਅਮਰ
 ਮੇਦਨੀਕੇਸੇਸੇਦਸਸਹੰਸਨਾਂਮਸੀਗ੍ਰਹਕਰਉਨੀਸੈਤੇਈਕੀਕ
 ਤਕਸੁਦੀਪੁੰਨਮਾਕੇਚਾਰਸਹੰਸਲੋਕਕਾਸਬਦਸੁਰਤਰੁ
 ਕੇਸਬਨਾ॥ਪਸਚਾਤਗੰਧਸਾਹਬਜੀਕੇਅਰਥਬਿਚਾਰਕਾਪ
 ਰਮਸਹਾਈਖਟਸਹੰਸਆਠਸੈਸੀਖਮਾਗੁਰੁਮਤਨਿਰਣਯ
 ਸਾਗਰਗੰਥ ਸੰਬਤ ੧੯੩੪ ਮੇਮਾਘਵਦੀਛੁਠਕੇਸਮਾਪ
 ਤਕੀਆ॥ ॥ਪਸਚਾਤਬਾਦੀਕੇਅਰਥਮੇਪ੍ਰਮਾਣਦੇਨੇ
 ਤਪਾਂਚਸੈਪਛੰੜਸਲੋਕਸੀਖਮਾਪਗੀਖੁਪਰਕਰਣਾ॥ ॥
 ਚਾਰਸੈਬਾਈਸਲੋਕਦਾਹਗੁਰੁਸਬਦਾਰਥ॥ ॥ਦੇਸੈਅਰ
 ਸੀਸਲੋਕਸੀਖਮਾਅਕਾਲਮੁਰਤਿਪਰਦਰਸਨਾ॥ ॥ਗੁਰੁ

ਬੀਸਾਵਲੀਅਰਥਾਤਗੁਰੂਬੀਸਤਰੂਦਰਪਣਯੇਚਾਰੇ ਸੰਬਤ ੧੯
੨੫ ਮੇ ਸਮਾਪਤਕੀਏ) ॥ ਜਪਹਰਾਸਮਾਹਤੀਸੋਹਲਾਹ
ਜਾਰੇਸਬਦੇਕੀਟੀਕਾਛਹਹਜਰਛੀਸੈਸੋਲਾਂ ਸਲੋਕਸੰਖਿਆ ਸੰ
ਬਤ ੧੯੩੭ ਜੇਰਸੁਦੀ੩੯ ਸੀਕੋਸਮਾਪਤਕਰੀ ॥ ਪਸਚਾਤ
ਅਰਾਹਹਜਰਨੋਸੈਸਾਢੇਸਤਦੰਜਾਸਲੋਕਸੰਖਿਆਤੁਗਤਥਾਂਟੀ
ਕੀਟੀਕਾਸੰਬਤ ੧੯੩੯ ਕੀਫਾਗਨਦਦੀਸਿਫਚਤਰਦਸੀਕੋਸ
ਮਾਪਤਕਰੀ ॥ ਪਸਚਾਤ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਤੀਰਥਸੰਗ੍ਰਹ ਚਾਰਸਹੱਸੁਸ
ਲੋਕਸੰਖਿਆ ਸੰਬਤ ੧੯੪੦ ਕੀਪੋਹਸੁਦੀਸਪਤਮੀਕੋਸਮਾਪ
ਤਕਰੀ ॥ ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਬਜੀਕੋਨਾਮੋਕਾਕੋਸ ਤਥਾ ਟੀਕਾਭੀਅਲ
ਪਰਹੇ ਸੋਪ੍ਰਮੇਸੁਰਾਕਿਰਪਾਸੇ ਪੁਰਨਹੋਸੰਖਿਆਸਹਿਤ ਪੁਨਾਸਤ
ਹੋਗੇ ॥ ਪੁਰਬਲਿਖਾਸਮਸੁ ਪੁਸਤੁ ਸੁਸ੍ਰਿਕਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਨਗਤਪਟ
ਯਾਲੇਮਹਾਰਾਜਕੋਮਕਾਨਕੋਠੀਧਰਮਗੜ੍ਹਮੇਹੂਆ ॥
॥ ਗੁਰਮੰਦਰਚਨਾਕੀਲਗਤਮੈਅਜੀਫਕਾਸਹਿਤ ਤਿਨਕੋਲ
ਨਨਕੋਸੰਬਤਤਵਾਰੀਖਖਾਲਸਾਮੇ ਪੰਥਪ੍ਰਕਾਸਕਰਤਾ ਹਮਠੇ
ਅਨੁਸਾਰੀਗਮਾਨੀਜੀਲਿਖੇਗੇ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਨਿਖਲਕੇਨਾਯਕਨਰਕਨਿਦਾਰਾਨਿਜਤੀਰਥਪ੍ਰਿਯਜ
ਨਨਕੋਦੇਹਪਵਾਰਥਚਾਰਾ ॥ १ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਾਹਬਸੁਖਹੀਛਿਨ
ਯਸੁਨੋਬਰਏਹਾ ॥ ਨਿਜਤੀਰਥਪ੍ਰਿਯਜਨਕੋਮੁਖਮਾਰੋਸੇਵੇਹੁ
॥ ੨ ॥ ॥ ਇਤਿਸ਼੍ਰੀਮਦ ਗੁਲਾਬਸਿੰਘ ਚਰਣਸਿੰਘਤੁਤਾ
ਰਾਹਰਿਨਰੋਤਮਰਚਿਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਤੀਰਥਤਸੰਗ੍ਰਹੇ ਤੀਰਥਗਮ
ਨਬਿਧਮਾਦਿਮਿਸਿਤਰਚਨਾਸਮਾਪਤਾ ॥ ੧੬ ॥ १

ਪਾਠ	ਪੰਨੀ	ਅਸੁੰਧ	ਸੁੰਧ
੪	੨੨	ਗਰਭਾਥਨ	ਗਰਭਾਥਨ
੯	੧੯	ਪਾਧੇਪਾਸ	ਪਾਧੇਪਾਸ
੧੨	੧੧	ਬਿਸਤਰੇਪੇ	ਬਿਸਤਰੇਪੇ
੧੩	੧੬	ਮੇਲਾਅਖਯਤੀਜ	ਗੁਰਦੁਰ ਮੇਲਾਅਖਯਤੀਜ
੧੭	੨੧	ਪਾਰਕੋਸ	ਪਾਰਕੋਸ
੨੦	੧੯	ਗੁਰਥਨ	ਗੁਰਥਨ
੨੪	੧੯	ਖਰੂਰ	ਖਰੂਰ
੩੦	੧	ਕਤੇ	ਕਰਤੇ
੩੧	੪	ਸਾਹਬ	ਸਾਹਬਰੈ
੩੬	੧੫	ਬਰਾਹ	ਬਰਾਹ
੩੮	੧੭	ਕਮਾਣ	ਕਲਮਾਣ
੩੮	੧੭	ਲਗਾਯਾ	ਲਗਾਯਾ
੩੮	੨੨	ਅਮਸਮਾਕਾ	ਅਮਸਮਾਕੋ
੪੮	੪	ਖੇਕਰੀਮੀਜੀ	ਕਰੀਮੀਜੀਏ
੫੩	੧੪	ਮਰੀਤੀ	ਮਰੀਤੀ
੫੩	੧੭	ਸਾਹਜੀ	ਸਾਹਬਜੀ
੫੫	੧੭	ਬਨਵਾਯਾ	ਬਨਵਾਯਾ
੫੭	੨	ਬੀਬੀਕਾਬਿ	ਬੀਬੀਕਾਬਿ
੫੭	੧੪	ਇਸਠਨ	ਇਸਠਨ
੬੩	੨੨	ਸਮੀਪ	ਸਮੀਪ
੬੫	੧੧	ਮਹਲਸੇ	ਮਹਲਸੇ

ਪਾਸਾ ਪੰਕੀ ਅਸੁੰਧ ਸੁੰਧ

੬੮	੧੪	ਰਾਮਰਾਯ	ਰਾਮਰਾਯ
੭੦	੧੯	ਪੁਰਬ	ਪੁਰਬ
੭੬	੭੮	ਸਿਰੀਦ	ਸਿਰੀਦ
੭੯	੧੦	ਰੁੰਗਾਢਿ	ਰੁੰਗਾਢਿ
੮੦	੧੧	ਗੁਰੂ	ਗੁਰੂ
੮੧	੧	ਚਲੇਥੇ	ਚਲੇ
੮੭	੧੫	ਕੁੰਟਸਮੇਰ	ਕੁੰਟਸਮੇਰ
੮੮	੧੫	ਬਾਮਣ	ਬਾਮਣ
੯੧	੧੧	ਪੁਲਪੇਲਖ	ਪੁਲਪੇਲਖ
੯੫	੧੩	ਧਿਤਗਮੂ	ਧਿਤਗਮੂ
੯੬	੨੧	ਮੂਨਾਨਾ	ਮੂਸਾਨਾ
੯੬	੨੨	ਸੇਕਾਗੀ	ਸੇਕਾਗੀ
੯੬	੨੨	ਗਾਸੇ	ਗਾਲੇ
੧੦੮	੨੧	ਪ	ਪੁ
੧੨੨	੬	ਮਰਸੇ	ਮਰਸੇ
੧੩੭	੩	ਧੰਡੜ	ਧੰਪੜ
੧੫੫	੧	ਸਾਰਬ	ਸਾਰਬ
੧੫੯	੧੦	ਜੀਰ	ਜੀਰ
੧੬੧	੯	ਜੀਕੇ	ਜੀਕੇ
੧੭੩	੧	ਬਨਾਥਾ	ਬਨਾ
੧੭੮	੧੬	੧੬੧°	੧੬੧° ਮੇ
੧੭੯	੧	ਜਗਾਗੀਰ	ਜਗਾਗੀਰ

੨੭੭

੯੦ ਨੰਬਰੀ ਅੰਤਰੀ ਪੰਕੀ ਤਾਰਤ ਸੇਲੇ ਇਕ ਅੰਕੀ
ਪਹਿਲੀ ਪੰਕੀ ਤੀਕੇ ਖੜੇ ਤੋੜ ਕ ਯਾਦ ਰੋ ਤੋੜ

	ਪਾਸਾ	ਪੰਨੀ	ਅਸੁੰਧ	ਸੁਧ
੨੭੮	੧੮੩	੧੮	ਖੰਡੀਯੋਕੇ	ਖੰਡੀਯੋਕੇ
	੧੮੬	੪	ਉਤਰੇ	ਉਤਰੇ
	੧੮੭	੨੧	ਯਾਦਿਯੋ	ਯਾਦਿਯੋ
	੧੮੭	੨੨	ਸੁਚੀ	ਸੁਚੀ
	੧੮੯	੧੫	ਖਬਰ	ਖਬਰ
	੧੮੨	੨੨	ਇਨ੍ਹਨੇ	ਇਨ੍ਹਨੇ
	੨੦੧	੩	ਉਸਸਮੇਸੇਨਾਮੇ	ਉਸਸਮੇਸੇਨਾਮੇ
	੨੦੩	੫	ਪੁਸਾਕ	ਪੁਸਾਕ
	੨੦੩	੧੨	ਨਾਹਕਰੀ	ਨਾਹਕਰੀ
	੨੦੩	੨੧	ਘੋੜੇ	ਘੋੜੇ
	੨੦੭	੪	ਦੇਖਾਥਾ	ਦੇਖਾਥਾ
	੨੦੭	੨੨	ਸੀਸਕਾਰ	ਸੀਸਕਾਰ
	੨੧੦	੨੨	ਛੰਡੀਸੇਬੁਹਮਣੀਸੇ	ਛੰਡੀਸੇਬੁਹਮਣੀਸੇ
	੨੧੧	੫	ਪੜੀ	ਪੜੀ
	੨੧੧	੭	ਬਿਦਾਹੀ	ਬਿਦਾਹੀ
	੨੧੧	੭	ਜਾਤੀ	ਜਾਤੀ
	੨੧੧	੮	ਜਾਤੀ	ਜਾਤੀ
	੨੧੧	੧੧	ਸੁਝੀਮ	ਸੁਝੀਮ
	੨੧੧	੧੮	ਕਨਮ	ਕਨਮ
	੨੧੩	੩	ਕੁਖੇੜਮੇ	ਕੁਖੇੜਮੇ
	੨੧੩	੧੦	ਪੈਂਡੂਕ	ਪੈਂਡੂਕ
	੨੧੩	੧੦	ਚਾਹਦਠੇ	ਚਾਹਦਠੇ

ਪਾਸਾ ਪੰਕੀ ਅਸੁੱਧ

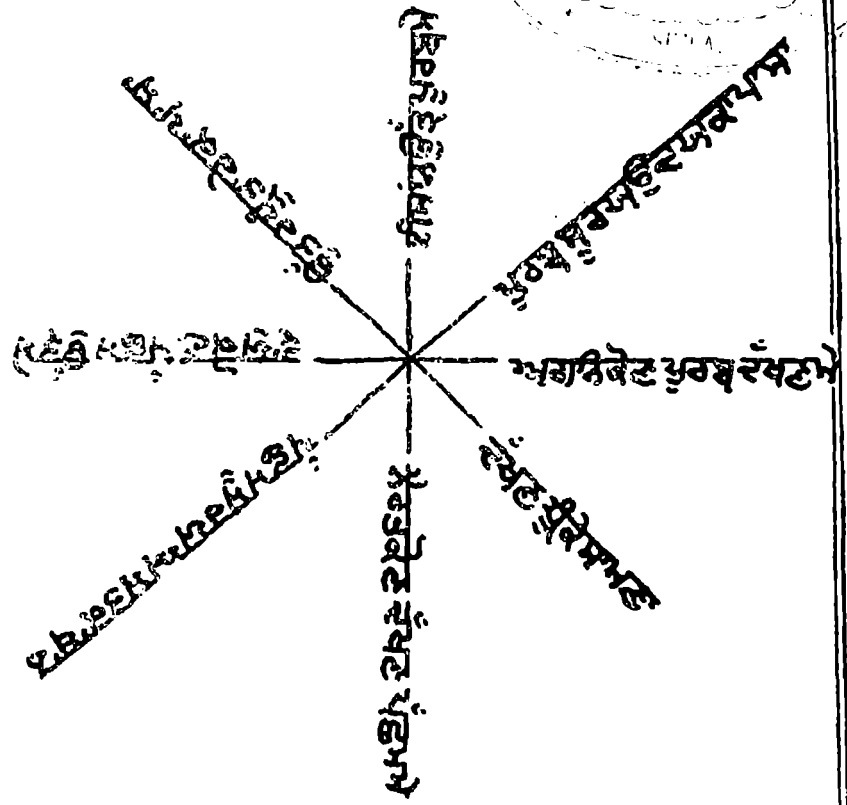
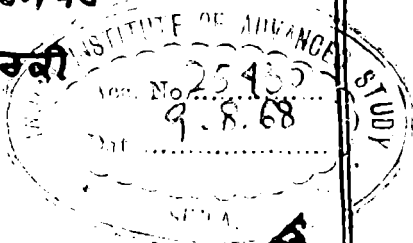
ਸੁੱਧ

੨੭੮

੧੮੩	੧੮	ਖੰਡੀਯੋਕੇ	ਖੰਡੀਯੋਕੇ
੧੮੬	੪	ਉਤਰੇ	ਉਤਰੇ
੧੮੭	੨੧	ਯਾਦਿਯੋ	ਯਾਦਿਯੋ
੧੮੭	੨੨	ਸੁਚੀ	ਸੁਚੀ
੧੯੦	੧੫	ਖਬਰ	ਖਬਰ
੧੯੨	੨੨	ਇਹੁਨੇ	ਇਹੁਨੇ
੨੦੧	੩	ਉਸਸੇਸੇਸੇਠਾਮੇ	ਉਸਸੇਸੇਸੇਠਾਮੇ
੨੦੩	੫	ਪੁਸਾਕ	ਪੁਸਾਕ
੨੦੩	੧੨	ਠਾਹਕਰੀ	ਠਾਹਕਰੀ
੨੦੩	੨੧	ਖੇੜੇ	ਖੇੜੇ
੨੦੭	੪	ਦੇਖਾਥਾ	ਦੇਖਾਥਾ
੨੦੭	੨੨	ਸੀਸਕਾਰ	ਸੀਸਕਾਰ
੨੧੦	੨੨	ਛੰਡੀਸੇਬੁਹਮਣੀਸੇ	ਛੰਡੀਸੇਬੁਹਮਣੀਸੇ
੨੧੧	੫	ਪੜੀ	ਪੜੀ
੨੧੧	੭	ਬਿਵਹੀ	ਬਿਵਹੀ
੨੧੧	੭	ਜਾਤੀ	ਜਾਤੀ
੨੧੧	੯	ਜਾਤੀ	ਜਾਤੀ
੨੧੧	੧੧	ਸੁਝੀਮ	ਸੁਝੀਮ
੨੧੧	੧੮	ਕਨਮ	ਕਨਮ
੨੧੩	੩	ਕੁਖੇੜਮੇ	ਕੁਖੇੜਮੇ
੨੧੩	੧੦	ਪੌਰੂਕ	ਪੌਰੂਕ
੨੧੩	੧੦	ਚਾਹਦਣੇ	ਚਾਹਦਣੇ

ਤਾਰੀਖ
ਸਾਵਨ ਸੁਦ

ਕ੍ਰਮ ਨੰ	ਮੁੱਲ	ਅਸਲ	ਮੁੱਲ
੨੪੦	੨੪	ਗਲੀ	ਗਲੀ
	੨੫	ਭੁਗਤ	ਭੁਗਤ
	੨੬	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ
	੨੭	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ
	੨੮	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ
	੨੯	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ	ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ
	੩੦	ਨਗਰੀ	ਨਗਰੀ

ਮੁੱਲ ੨੪੦ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ
ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ ਏਕਸ਼ੈਅੰਚ